Tả Nhi Thiển

Editor: Tiểu Mèo Hoang
Hàn Băng Tâm

Giao dịch triền miên:

Cô vợ nuôi từ bé của TỔNG GIÁM ĐỐC

www.DiendanLeQuyDon.com
© 2003-2014

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Mở Đầu
Chương 2: Lúc Ban Đầu
Chương 3: Cắn Phải Đôi Môi. . . . . .
Chương 4: Anh Đừng Có Mà Lấy Cớ!
Chương 5: Môi Thật Là Đau!
Chương 6: Em Gái
Chương 7: Mất Bò Mới Lo Làm Chuồng
Chương 8: Em Cắn Anh Trước
Chương 9: Anh Sẽ Phụ Trách
Chương 10: Chú Là Ai Vậy?
Chương 11: Một Nhà Ba Người
Chương 12: Lần Đầu Tiên Gặp Mặt
Chương 13: Anh Muốn Biết Toàn Bộ Mọi Chuyện!
Chương 14: Dám Động Móng Vuốt Liền Chặt Tay!
Chương 15: Kể Về Mọi Chuyện Khi Sinh Ra
Chương 16: Không Muốn Tiếp Nhận
Chương 17: Đền Bù Sai Lầm
Chương 18: Ồn Ào
Chương 19: Cho Mẹ Một Lý Do Thuyết Phục
Chương 20: Tiểu Quỷ Im Lìm
Chương 21: Lá Gan Thật Lớn
Chương 22: Tính Toán Điều Gì
Chương 23: Đạt Được Mục Đích!
Chương 24: Đó Không Coi Là Hôn
Chương 25: Thay Mịch Nhi Từ Chối
Chương 26: Anh Lại Bắt Nạt Em!
Chương 27: Giao Dịch Thành Công

https://thuviensach.vn

Chương 28: Có Thể So Với Tiểu Bạch Được Không?
Chương 29: Sắp Xếp Xong
Chương 30: Nhân Vật Mới
Chương 31: Đường Tình Nhấp Nhô
Chương 32: Không Giải Thích Được Mọi Chuyện
Chương 33: Chữa Lơn Lành Thành Lợn Què
Chương 34: Không Bình Thường
Chương 35: Thời Khắc Nguy Hiểm
Chương 36: Vừa Thương Vừa Hận
Chương 37: Biết Nguyên Nhân
Chương 38: Trở Về Nói Chuyện!
Chương 39: Cuối Cùng Cũng Tỉnh
Chương 40: Con Không Đồng Ý!
Chương 41: Dao Động
Chương 42: Người Đứng Xem
Chương 43: Như Vậy Không Được
Chương 44: Dọa Ngây Người
Chương 45: Tuyệt Đối Không Nhượng Bộ
Chương 46: Vứt Bỏ Toàn Bộ Thế Giới
Chương 47: Mít Ướt
Chương 48: Trong Lòng Khó Chịu
Chương 49: Cô Vợ Nuôi Từ Bé
Chương 50: Cam Tâm Tình Nguyện
Chương 51: Hết Cách Với Em
Chương 52: Ảnh Hưởng Gia Đình
Chương 53: Chán Ghét Hai Người
Chương 54: Một Chút Cũng Không Được?
Chương 55: Bồi Dưỡng Tình Cảm
Chương 56: Rời Đi
Chương 57: Trở Về Căn Cứ!
Chương 58: Làm Vợ
Chương 59: Châm Chọc

https://thuviensach.vn

Chương 60: Bất Đồng
Chương 61: Căn Cứ
Chương 62: Khó Giải Quyết
Chương 63: Khó Có Thể Miêu Tả
Chương 64: Dịch Nhi
Chương 65: Té Xỉu
Chương 66: Thân Thể Thay Đổi
Chương 67: Kết Hôn Đi
Chương 68: Em Đồng Ý
Chương 69: Mở Rộng Tầm Mắt
Chương 70: Sinh Mệnh Mới
Chương 71: Sáu Năm Sau
Chương 72: Đối Đãi Đặc Biệt
Chương 73: Ái Muội
Chương 74: Biết
Chương 75: Đi Theo Anh
Chương 76: Cực Kỳ Lãng Mạn
Chương 77: Châm Chọc
Chương 78: Kẻ Gây Tai Họa
Chương 79: Cưng Chiều
Chương 80: Hôn Sâu
Chương 81: Đi Thử Một Chút A
Chương 82: Rửa Nhục
Chương 83: Trúng Chiêu
Chương 84: Chị Dâu Nhỏ
Chương 85: Trừng Phạt Nhỏ
Chương 86: Đánh Cược Thắng
Chương 87: Kế Sách Sau
Chương 88: Chủ Ý
Chương 89: God Vi
Chương 90: Chỗ Hiểm
Chương 91: Lỡ Hẹn

https://thuviensach.vn

Chương 92: Chết Chắc Rồi!
Chương 93: Kiểm Tra Phòng
Chương 94: ‘Phòng Tổng Thống’
Chương 95: Phụ Nữ
Chương 96: Mỹ Nhân Kế
Chương 97: Không Phải Động Từ Ngủ
Chương 98: Anh Không Có Năng Lực?
Chương 99: Hiến Thân
Chương 100: Hình Dáng Hoàn Mỹ
Chương 101: Cái Này Không Khoa Học
Chương 102: Anh Muốn Giết Em Sao
Chương 103: Ý Kiến Của Người Từng Trải
Chương 104: Bù Lại
Chương 105: Em Sẽ Quay Về
Chương 106: Tìm Chút Kích Thích
Chương 107: Năm Năm
Chương 108: Không Tìm Được
Chương 109: Gặp Nhau
Chương 110: Tan Họp
Chương 111: Em Giả Bộ Thử Xem!
Chương 112: Kiện Anh Bất Lịch Sự Với Tôi
Chương 113: Bại Lộ Bí Mật
Chương 114: Về Nhà Anh
Chương 115: Anh Rất Nhớ Em
Chương 116: Không Cách Nào Thẳng Thắn Đối Mặt
Chương 117: Thêm Dầu Vào Lửa
Chương 118: Ba Lựa Chọn
Chương 119: Không Phải Đứa Bé
Chương 120: Phát Động Quần Chúng
Chương 121: Thợ Săn
Chương 122: Công Khai
Chương 123: Người Con Gái Đẹp

https://thuviensach.vn

Chương 124: Biến Thái!
Chương 125: Chủ Quyền
Chương 126: Giúp Người Lạ Không Để Ý Người Thân.
Chương 127: Làm Nũng
Chương 128: Quỳnh Dao
Chương 129: Dự Tính Từ Lâu !!
Chương 130: Ma Quỷ Hấp Dẫn
Chương 131: Trúng Chiêu
Chương 132: Xuân Sắc
Chương 133: Tật Xấu Khó Bỏ
Chương 134: Thoải Mái
Chương 135: Bản Năng
Chương 136: Coi Chừng Tổn Hại Sức Khỏe
Chương 137: Quyết Định
Chương 138: Đi Chung Đường
Chương 139: Tiểu Liên
Chương 140: Vấn Đề
Chương 141: Tiêu Chuẩn Cô Gái Tốt
Chương 142: Mưa Gió Sắp Đến
Chương 143: Tro Cốt Kim Cương
Chương 144: Hoang Mang
Chương 145: Hiểu Lầm
Chương 146: Anh Có Thể
Chương 147: Thiên Chức
Chương 148: Chuyện Cũ
Chương 149: Cuộc Đời Mỗi Người
Chương 150: Khiếp Sợ
Chương 151: Mặc Đức
Chương 152: Đã Qua Đời
Chương 153: Sinh Mạng Mới
Chương 154: Kết Thúc
Chương 155: Không Đơn Thuần

https://thuviensach.vn

Chương 156: Cực Hạn
Chương 157: Thần Bí
Chương 158: Tuyệt Đối Không Thể Sai Sót Nhầm Lẫn
Chương 159: Hình Ảnh
Chương 160: Thực Thể
Chương 161: Quà Tặng
Chương 162: Không Chỉ Như Thế
Chương 163: Cầu Hôn
Chương 164: Ăn Vạ
Chương 165: Hài Lòng Chưa?
Chương 166: Không Đành Lòng
Chương 167: Em Đồng Ý
Chương 168: Thắc Mắc
Chương 169: Ý Muốn Bảo Vệ
Chương 170: Đêm Dài Lắm Mộng
Chương 171: Cố Gắng
Chương 172: Nên Khóc Hay Nên Cười
Chương 173: Cuốn Sạch Thành Phố
Chương 174: Đáng Chết
Chương 175: Chuyện Đoạn Tuyệt Ngày Trước
Chương 176: Một Chiêu Mạnh Nhất
Chương 177: Ý Tưởng Lóe Lên
Chương 178: Hồi Báo
Chương 179: Kinh Ngạc
Chương 180: Nhân Vật Chính
Chương 181: Rumba
Chương 182: Cảm Giác Thần Bí
Chương 183: Tin Đồn
Chương 184: Bắt Được
Chương 185: Quỳ Hoa Điểm Huyệt
Chương 186: Uy Hiếp
Chương 187: Nói Cho Bọn Họ Biết

https://thuviensach.vn

Chương 188: Anh Đuổi Theo Em Ấy
Chương 189: Nóng Nảy
Chương 190: Ngu Ngốc!
Chương 191: Á Khẩu Không Trả Lời Được
Chương 192: Kế Hoạch Mới
Chương 193: Tiểu Bạch, Kéo!
Chương 194: Hoạt Động
Chương 195: Dấu Ấn
Chương 196: Ngọt Ngào
Chương 197: Chuẩn Bị Xong Chưa?
Chương 198: Phương Thức Mới
Chương 199: Phá Bỏ
Chương 200: Nữ Quyền
Chương 201: Đều Bận Rộn Nhiều Việc
Chương 202: Đừng Hoài Nghi Thủ Đoạn Của Anh
Chương 203: Cảm Xúc
Chương 204: Nhiều Người Vây Xem
Chương 205: Nằm Cũng Trúng Đạn
Chương 206: Tình Huống Đột Phát
Chương 207: Một Hồi Sợ Bóng Sợ Gió.
Chương 208: Hoạt Động Bắt Đầu
Chương 209: Đi Tới
Chương 210: Để Thế Giới Hiểu Rõ
Chương 211: Tự Mình Xuống Mời
Chương 212: Không Cần Trang Điểm
Chương 213: Kinh Sợ
Chương 214: Dạ Tiệc
Chương 215: Mềm Lòng
Chương 216: Cứng Đầu
Chương 217: Tranh Luận
Chương 218: Kỳ Tích
Chương 219: Lòng Trong Sạch

https://thuviensach.vn

Chương 220: Kết Hôn Đi (1)
Chương 221: Kết Hôn Đi (2)
Chương 222: (Ngoại Truyện) Mở Đầu Không Tốt Đẹp
Chương 223: Ngoại Truyện 2: Gian Xảo Như Hồ Ly
Chương 224: Ngoại Truyện 3: Khí Thế Rào Rạt
Chương 225: Ngoại Truyện 4: Người Đàn Ông Phụ Tình
Chương 226: Ngoại Truyện 5: Lần Sau Gặp!
Chương 227: Ngoại Truyện 6: Rung Động
Chương 228: Ngoại Truyện 7: Nói Chính Sự
Chương 229: Ngoại Truyện 8: Nhắc Nhở Anh
Chương 230: Ngoại Truyện 9: Bluedrem
Chương 231: Ngoại Truyện 10: Mệnh Lệnh
Chương 232: Ngoại Truyện 11: Trở Ngại Lớn Nhất
Chương 233: Ngoại Truyện 12: Giải Vây
Chương 234: Ngoại Truyện 13: Em Là Của Anh
Chương 235: Ngoại Truyện 14: Mùi Vị Không Lưu Loát
Chương 236: Ngoại Truyện 15: Toàn Văn Hoàn

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1: Mở Đầu
Chương 2: Lúc Ban Đầu
Chương 3: Cắn Phải Đôi Môi. . . . . .
Chương 4: Anh Đừng Có Mà Lấy Cớ!
Chương 5: Môi Thật Là Đau!
Chương 6: Em Gái
Chương 7: Mất Bò Mới Lo Làm Chuồng
Chương 8: Em Cắn Anh Trước
Chương 9: Anh Sẽ Phụ Trách
Chương 10: Chú Là Ai Vậy?
Chương 11: Một Nhà Ba Người
Chương 12: Lần Đầu Tiên Gặp Mặt
Chương 13: Anh Muốn Biết Toàn Bộ Mọi Chuyện!
Chương 14: Dám Động Móng Vuốt Liền Chặt Tay!
Chương 15: Kể Về Mọi Chuyện Khi Sinh Ra
Chương 16: Không Muốn Tiếp Nhận
Chương 17: Đền Bù Sai Lầm
Chương 18: Ồn Ào
Chương 19: Cho Mẹ Một Lý Do Thuyết Phục
Chương 20: Tiểu Quỷ Im Lìm
Chương 21: Lá Gan Thật Lớn
Chương 22: Tính Toán Điều Gì
Chương 23: Đạt Được Mục Đích!
Chương 24: Đó Không Coi Là Hôn
Chương 25: Thay Mịch Nhi Từ Chối
Chương 26: Anh Lại Bắt Nạt Em!
Chương 27: Giao Dịch Thành Công
Chương 28: Có Thể So Với Tiểu Bạch Được Không?
Chương 29: Sắp Xếp Xong
Chương 30: Nhân Vật Mới
Chương 31: Đường Tình Nhấp Nhô
Chương 32: Không Giải Thích Được Mọi Chuyện
Chương 33: Chữa Lơn Lành Thành Lợn Què
Chương 34: Không Bình Thường
Chương 35: Thời Khắc Nguy Hiểm
Chương 36: Vừa Thương Vừa Hận
Chương 37: Biết Nguyên Nhân
Chương 38: Trở Về Nói Chuyện!

https://thuviensach.vn

Chương 39: Cuối Cùng Cũng Tỉnh
Chương 40: Con Không Đồng Ý!
Chương 41: Dao Động
Chương 42: Người Đứng Xem
Chương 43: Như Vậy Không Được
Chương 44: Dọa Ngây Người
Chương 45: Tuyệt Đối Không Nhượng Bộ
Chương 46: Vứt Bỏ Toàn Bộ Thế Giới
Chương 47: Mít Ướt
Chương 48: Trong Lòng Khó Chịu
Chương 49: Cô Vợ Nuôi Từ Bé
Chương 50: Cam Tâm Tình Nguyện
Chương 51: Hết Cách Với Em
Chương 52: Ảnh Hưởng Gia Đình
Chương 53: Chán Ghét Hai Người
Chương 54: Một Chút Cũng Không Được?
Chương 55: Bồi Dưỡng Tình Cảm
Chương 56: Rời Đi
Chương 57: Trở Về Căn Cứ!
Chương 58: Làm Vợ
Chương 59: Châm Chọc
Chương 60: Bất Đồng
Chương 61: Căn Cứ
Chương 62: Khó Giải Quyết
Chương 63: Khó Có Thể Miêu Tả
Chương 64: Dịch Nhi
Chương 65: Té Xỉu
Chương 66: Thân Thể Thay Đổi
Chương 67: Kết Hôn Đi
Chương 68: Em Đồng Ý
Chương 69: Mở Rộng Tầm Mắt
Chương 70: Sinh Mệnh Mới
Chương 71: Sáu Năm Sau
Chương 72: Đối Đãi Đặc Biệt
Chương 73: Ái Muội
Chương 74: Biết
Chương 75: Đi Theo Anh
Chương 76: Cực Kỳ Lãng Mạn
Chương 77: Châm Chọc
Chương 78: Kẻ Gây Tai Họa
Chương 79: Cưng Chiều
Chương 80: Hôn Sâu

https://thuviensach.vn

Chương 81: Đi Thử Một Chút A
Chương 82: Rửa Nhục
Chương 83: Trúng Chiêu
Chương 84: Chị Dâu Nhỏ
Chương 85: Trừng Phạt Nhỏ
Chương 86: Đánh Cược Thắng
Chương 87: Kế Sách Sau
Chương 88: Chủ Ý
Chương 89: God Vi
Chương 90: Chỗ Hiểm
Chương 91: Lỡ Hẹn
Chương 92: Chết Chắc Rồi!
Chương 93: Kiểm Tra Phòng
Chương 94: 'Phòng Tổng Thống'
Chương 95: Phụ Nữ
Chương 96: Mỹ Nhân Kế
Chương 97: Không Phải Động Từ Ngủ
Chương 98: Anh Không Có Năng Lực?
Chương 99: Hiến Thân
Chương 100: Hình Dáng Hoàn Mỹ
Chương 101: Cái Này Không Khoa Học
Chương 102: Anh Muốn Giết Em Sao
Chương 103: Ý Kiến Của Người Từng Trải
Chương 104: Bù Lại
Chương 105: Em Sẽ Quay Về
Chương 106: Tìm Chút Kích Thích
Chương 107: Năm Năm
Chương 108: Không Tìm Được
Chương 109: Gặp Nhau
Chương 110: Tan Họp
Chương 111: Em Giả Bộ Thử Xem!
Chương 112: Kiện Anh Bất Lịch Sự Với Tôi
Chương 113: Bại Lộ Bí Mật
Chương 114: Về Nhà Anh
Chương 115: Anh Rất Nhớ Em
Chương 116: Không Cách Nào Thẳng Thắn Đối Mặt
Chương 117: Thêm Dầu Vào Lửa
Chương 118: Ba Lựa Chọn
Chương 119: Không Phải Đứa Bé
Chương 120: Phát Động Quần Chúng
Chương 121: Thợ Săn
Chương 122: Công Khai

https://thuviensach.vn

Chương 123: Người Con Gái Đẹp
Chương 124: Biến Thái!
Chương 125: Chủ Quyền
Chương 126: Giúp Người Lạ Không Để Ý Người Thân.
Chương 127: Làm Nũng
Chương 128: Quỳnh Dao
Chương 129: Dự Tính Từ Lâu !!
Chương 130: Ma Quỷ Hấp Dẫn
Chương 131: Trúng Chiêu
Chương 132: Xuân Sắc
Chương 133: Tật Xấu Khó Bỏ
Chương 134: Thoải Mái
Chương 135: Bản Năng
Chương 136: Coi Chừng Tổn Hại Sức Khỏe
Chương 137: Quyết Định
Chương 138: Đi Chung Đường
Chương 139: Tiểu Liên
Chương 140: Vấn Đề
Chương 141: Tiêu Chuẩn Cô Gái Tốt
Chương 142: Mưa Gió Sắp Đến
Chương 143: Tro Cốt Kim Cương
Chương 144: Hoang Mang
Chương 145: Hiểu Lầm
Chương 146: Anh Có Thể
Chương 147: Thiên Chức
Chương 148: Chuyện Cũ
Chương 149: Cuộc Đời Mỗi Người
Chương 150: Khiếp Sợ
Chương 151: Mặc Đức
Chương 152: Đã Qua Đời
Chương 153: Sinh Mạng Mới
Chương 154: Kết Thúc
Chương 155: Không Đơn Thuần
Chương 156: Cực Hạn
Chương 157: Thần Bí
Chương 158: Tuyệt Đối Không Thể Sai Sót Nhầm Lẫn
Chương 159: Hình Ảnh
Chương 160: Thực Thể
Chương 161: Quà Tặng
Chương 162: Không Chỉ Như Thế
Chương 163: Cầu Hôn
Chương 164: Ăn Vạ

https://thuviensach.vn

Chương 165: Hài Lòng Chưa?
Chương 166: Không Đành Lòng
Chương 167: Em Đồng Ý
Chương 168: Thắc Mắc
Chương 169: Ý Muốn Bảo Vệ
Chương 170: Đêm Dài Lắm Mộng
Chương 171: Cố Gắng
Chương 172: Nên Khóc Hay Nên Cười
Chương 173: Cuốn Sạch Thành Phố
Chương 174: Đáng Chết
Chương 175: Chuyện Đoạn Tuyệt Ngày Trước
Chương 176: Một Chiêu Mạnh Nhất
Chương 177: Ý Tưởng Lóe Lên
Chương 178: Hồi Báo
Chương 179: Kinh Ngạc
Chương 180: Nhân Vật Chính
Chương 181: Rumba
Chương 182: Cảm Giác Thần Bí
Chương 183: Tin Đồn
Chương 184: Bắt Được
Chương 185: Quỳ Hoa Điểm Huyệt
Chương 186: Uy Hiếp
Chương 187: Nói Cho Bọn Họ Biết
Chương 188: Anh Đuổi Theo Em Ấy
Chương 189: Nóng Nảy
Chương 190: Ngu Ngốc!
Chương 191: Á Khẩu Không Trả Lời Được
Chương 192: Kế Hoạch Mới
Chương 193: Tiểu Bạch, Kéo!
Chương 194: Hoạt Động
Chương 195: Dấu Ấn
Chương 196: Ngọt Ngào
Chương 197: Chuẩn Bị Xong Chưa?
Chương 198: Phương Thức Mới
Chương 199: Phá Bỏ
Chương 200: Nữ Quyền
Chương 201: Đều Bận Rộn Nhiều Việc
Chương 202: Đừng Hoài Nghi Thủ Đoạn Của Anh
Chương 203: Cảm Xúc
Chương 204: Nhiều Người Vây Xem
Chương 205: Nằm Cũng Trúng Đạn
Chương 206: Tình Huống Đột Phát

https://thuviensach.vn

Chương 207: Một Hồi Sợ Bóng Sợ Gió.
Chương 208: Hoạt Động Bắt Đầu
Chương 209: Đi Tới
Chương 210: Để Thế Giới Hiểu Rõ
Chương 211: Tự Mình Xuống Mời
Chương 212: Không Cần Trang Điểm
Chương 213: Kinh Sợ
Chương 214: Dạ Tiệc
Chương 215: Mềm Lòng
Chương 216: Cứng Đầu
Chương 217: Tranh Luận
Chương 218: Kỳ Tích
Chương 219: Lòng Trong Sạch
Chương 220: Kết Hôn Đi (1)
Chương 221: Kết Hôn Đi (2)
Chương 222: (Ngoại Truyện) Mở Đầu Không Tốt Đẹp
Chương 223: Ngoại Truyện 2: Gian Xảo Như Hồ Ly
Chương 224: Ngoại Truyện 3: Khí Thế Rào Rạt
Chương 225: Ngoại Truyện 4: Người Đàn Ông Phụ Tình
Chương 226: Ngoại Truyện 5: Lần Sau Gặp!
Chương 227: Ngoại Truyện 6: Rung Động
Chương 228: Ngoại Truyện 7: Nói Chính Sự
Chương 229: Ngoại Truyện 8: Nhắc Nhở Anh
Chương 230: Ngoại Truyện 9: Bluedrem
Chương 231: Ngoại Truyện 10: Mệnh Lệnh
Chương 232: Ngoại Truyện 11: Trở Ngại Lớn Nhất
Chương 233: Ngoại Truyện 12: Giải Vây
Chương 234: Ngoại Truyện 13: Em Là Của Anh
Chương 235: Ngoại Truyện 14: Mùi Vị Không Lưu Loát
Chương 236: Ngoại Truyện 15: Toàn Văn Hoàn

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Mở Đầu

【 Đoạn ngắn một 】 “Mịch Nhi, em- – sao em lại cắn mặt anh!” Tiểu Bạch tám tuổi lau đi dấu răng trên mặt, giận giữ tố cáo.

“Anh còn dám nói em, không phải anh cũng cắn miệng của em sao…” Mịch Nhi bốn tuổi ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn lên nói, đôi môi bé sưng đỏ, toàn là những dấu răng khiến cho người nào đó không thể chối cãi.

Khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp đẽ của Tiểu Bạch hơi đỏ lên, cậu sờ lên môi mình, tròng mắt đen đảo qua vài vòng, nhíu mày than thở nói: “Vừa nãy anh chỉ là… Ôi, không có biện pháp nào, nếu anh đã cắn miệng của em, thì không thể không phụ trách với em, cho nên anh sẽ bồi thường bản thân anh cho em…”

【 Đoạn ngắn hai 】 “Ngu ngốc, chân cũng đã ngã như vậy rồi, mà vẫn còn chạy xa như thế…” Nhìn Mịch Nhi đáng thương như vậy, Tiểu Bạch đành thở dài, xoay người đưa lưng về phía cô bé, “Đến đây đi, anh cõng em về nhà.”

Mịch Nhi khó có khi ngoan ngoãn mà chèo lên lưng cậu, nhỏ giọng giải thích: ” Anh Tiểu Bạch, thật xin lỗi…”

Tiểu Bạch đưa lưng về phía cô bé, nhíu mày mắng:

“Ngu ngốc, sao em có thể ngốc như vậy! Em xem, chỉ cần anh không có ở bên cạnh em, thì em sẽ sảy ra mọi chuyện, em ngốc đến nỗi khiến anh

https://thuviensach.vn

không thể nào yên tâm được!”

” Uhm – -…” Mịch Nhi mím môi, dúi đầu vào bờ vai cậu.

Đi tới gần khu hội, Tiểu Bạch bỗng nhiên lớn tiếng ra lệnh: “Mịch Nhi, nghe này, dù sau này thế nào, cho dù sảy ra chuyện gì, em cũng không thể thoát khỏi tầm mắt anh! Anh sẽ bảo đảm sự an toàn cho em, vì vậy giao dịch nhé, em tuyệt đối không được biết mất ở trước mắt anh!”

【 Đoạn ngắn ba 】 “Mịch Nhi, nhắm mắt lại, không được nhúc nhích, anh không nói mở mắt thì em không được mở mắt nghe chưa! Anh đã chuẩn bị quà sinh nhật cho em, cho nên em phải ngoan ngoãn nghe lời…”

“Thứ gì mà thần bí như vậy? Được rồi được rồi, em sẽ nhắm mắt lại…”

Liên Tĩnh Bạch đã trở thành thiếu niên trưởng thành, bỗng nhiên trong lòng bàn tay xuất hiện mồ hôi, cậu nhẹ nhàng lôi ra một chiếc hộm màu hồng, tìm kiếm lỗ tai của cô, thật cẩn thận đeo vào thứ gì đó lấp lánh.

“Thứ gì vậy!” Mịch Nhi sờ lên trên tai, nhất thời thét to, “Đây là cái gì! Khóa? Khuyên tai hình khóa? Cái chìa khóa đâu, mau đưa cho em cái chìa khóa!”

Liên Tĩnh Bạch né tránh sự cào cấu của Mịch Nhi, hài lòng nhìn bộ dạng cô, khóe miệng khẽ vểnh lên tuyên có chìa khóa! Em đã bị anh khóa lại, phải đeo nó cả đời, vĩnh viễn không thể tháo xuống!” án: “Không

【 Đoạn ngắn bốn 】 “Liên tiên sinh, búp bê thổi khí mà ngài đặt đã được đưa tới, xin ngài ra ngoài ký nhận.” Giọng nói ngọt ngào đột nhiên vang lên, truyền khắp cả phòng hội nghị.

Ngoài cửa kính thủy tinh trong suốt, cô thiếu nữ mặc trang phục người chuyển phát nhanh nói: “Liên tiên sinh, mời đến ký nhận búp bê!”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt tổng giám đốc ngồi đó đen xì, Liên Tĩnh Bạch nghiến răng nhìn ra ngoài cửa, trong nháy mắt vò nát tài liệu trong tay.

Mịch Nhi chết tiệt, xa cách năm năm, cuối cùng em cũng lộ diện!

Bây giờ, anh muốn em phải thực hiện nghĩa vụ cô dâu nuôi từ bé! Xem em còn dám chạy trốn đi đâu!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Lúc Ban Đầu

Lúc ban đầu, nghiệt duyên bắt đầu từ một năm nọ, bác sĩ thiên tài Mịch Nhi chỉ là Lolita, mà tổng giám đốc Liên Tĩnh Bạch vẫn còn là tiểu chinh thái có nick name là Tiểu Bạch, khiến già trẻ lớn bé đều yêu thích.

Thành phố K, ở nhà họ Triển, trong biệt thự sang trọng chiếm diện tích hơn một nghìn mét vuông.

Đập vào mắt là cả một đống đồ chơi trẻ em, từ quả bóng, đồ xếp hình, búp bê Baby, đến máy bay, xe tăng, thậm chí là cầu trượt, bàn đu dây. . . . . Tất cả đồ chơi đều chất đầy cả phòng.

Bất kể từ phương diện nào mà nói, nơi này cũng sẽ là khu đồ chơi của trẻ em hai tuổi trở lên, là thiên đường của trẻ em dưới mười lăm tuổi, đủ để cho tất cả bọn chúng bị mê hoặc, phải thét lên và vui sướng quên cả trời đất.

Nhưng ngay trong căn phòng này, chỉ có duy nhất hai đứa bé là không thèm đếm xỉa đến tất cả đồ chơi, chúng vứt thành một đống trên mặt đất.

“Mịch Nhi, em mau nhả ra nhanh lên! Mau dừng lại nhanh lên!”

“Không, không đâu! Ưm ưm– hừ –”

Trong hai đứa, đứa bé gái tên là Mịch Nhi, gần bốn tuổi tuổi, cô bé trắng nõn, khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu xinh đẹp giống như tinh linh, bởi vì mạnh mẽ tranh giành, hai gò má nổi lên một tầng đỏ ửng, càng trở nên linh động, hơn nữa còn lộ ra sự hoạt bát khỏe mạnh.

https://thuviensach.vn

Đặc biệt nhất là trên mặt cô bé có một đôi mắt màu tím, bây giờ đầy sự tức giận. Nhưng đôi mắt màu tím đó càng trong suốt mềm mại đáng yêu hơn cả thạch anh, có một sự đẹp đẽ khác hẳn so với người khác, cho dù lúc này đang tức giận, thì vẫn cực kì hấp dẫn.

Giờ phút này, Mịch Nhi đang nhào lên người một cậu bé khác, tay nhỏ bé nắm lấy quần áo cậu, cái miệng anh đào nhỏ nhắn hung hăng mở ra, một ngụm răng sữa cắn lên mặt cậu bé trai, để lại một đống dấu răng thật sâu.

Cậu bé trai đang bị Mịch Nhi quấn lấy chính là Liên Tĩnh Bạch tám tuổi, lúc này cậu bé mới chỉ là Tiểu Bạch tám tuổi, nhưng đã có ngũ quan tinh tế, bộ dạng tuấn tú đẹp trai như tiểu chinh thái, đủ để làm cho bất kì phái nữ nào cũng hận không thể nhào lên, ôm lấy cậu bé thân mật một chút.

Tiểu Bạch bất đắc dĩ vừa thấy xấu hổ vừa xô đẩy thân thể Mịch Nhi đang đè lên mình, trong miệng không ngừng cảnh cáo nói: “Mịch Nhi, em mau buông anh ra, nếu em không buông! Thì anh sẽ không nhường nhịn nữa! Đây cũng không phải là lời nói xuông đâu nhé! Em còn không buông ra, anh thật sự sẽ không bỏ qua đâu đấy!”

Trên gương mặt cậu bé không ngừng bị hàm răng siết chặt, đau đến nhíu mày, đáng chết, nếu không phải vì mẹ nhắc nhở cậu bé là anh, nhất định phải nhường nhịn các em, cho nên cậu mới có thể để cho cô nhóc bốn tuổi này được lợi như thế, để Mịch Nhi mở mồm cắn cậu!

Nhưng cái gì cũng có giới hạn! Cậu cũng bị cắn rất đau, Mịch Nhi đã làm quá đáng, nếu cậu không đánh lại thì thật là quá hèn nhát!

Cậu dốc lòng, cắn răng, kéo lấy tóc dài của Mịch Nhi, hai mắt nhắm lại, cậu để lộ hàm răng trắng noãn, dùng gậy ông đập lưng ông, cũng hung hăng cắn trên mặt Mịch Nhi.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Cắn Phải Đôi Môi. . . . . .

Cánh môi mềm mại nhạy cảm chợt bị hàm răng cắn lấy thấy đau đớn, đau đớn gấp mấy lần chợt kéo tới, lúc này Mịch Nhi mới phản ứng kịp, gò má ửng hồng, đôi mắt màu tím không còn tức giận, mà nhất thời ngây dại.

Bây giờ Mịch Nhi mới phát hiện ra, sức nặng toàn thân mình đều đã đè lên người anh Tiểu Bạch, bộ dạnh anh Tiểu Bạch rất đẹp trai, gương mặt hoàn mĩ gần trong gang tấc, hô hấp của anh thở lên chóp mũi cô bé, khiến cho cô bé cảm thấy ngưa ngứa.

Nhưng không thể tưởng tượng nổi nhất chính là, đôi môi của cô bé dán chặt lên đôi môi của cậu, cánh môi cứ như vậy bị cạu ngậm trong hàm răng, bị cậu dùng sức cắn!

Ô, đây là– bị cắn sao? !

Hơn nữa lại bị cắn ở môi!

Sau năm giây trống rỗng, Mịch Nhi kêu rên một tiếng, ô ô, mẹ ơi, thật là đau!

Anh Tiểu Bạch giống như con thú cắn cô bé, cảm giác ở trên môi truyền tới sự tức giận của anh. Mịch Nhi cảm thấy hàm răng vẫn còn không ngừng cắn chặt cánh môi cô bé, giống như muốn cắn xuống một miếng thịt vậy, quyết chí thề không bỏ qua!

https://thuviensach.vn

Trời sanh cảm giác đau đớn của Mịch Nhi khác với người thường liền nhất thời nước mắt lưng tròng, ô ô, cô bé biết nhất định là trên miệng bị cắn rất sâu, có thể còn chảy máu nữa. . . . . .

“A! Đau — ô ừm. . . . . Anh, ô. . . . . .” Mịch Nhi kịch liệt vùng vẫy, cô bé ậm ờ nức nở, dùng đôi mắt đáng thương hướng anh Tiểu Bạch cầu xin tha thứ.

“Hừ!” Tiểu Bạch dùng mũi hừ một tiếng, sợ mình bị đôi mắt màu tím của Mịch Nhi làm mềm lòng, cậu lại tiếp tục nhắm mắt thề không dao động.

Hừ, cô bé cũng biết đau sao, vừa nãy còn cắn cậu hung hăng lắm mà, bây giờ cũng biết cầu xin tha thứ sao!

Thấy bộ mặt mình bị cắn đầy dấu răng, Tiểu Bạch càng dùng thêm sức cắn lấy Mịch Nhi, thề phải trả lại thù cũ hận mới.

Cậu vừa mới nhắm mắt cắn lên trên mặt Mịch Nhi, thật sự không có chú ý mình cắn vào đâu, nhưng nếu có thể để cho Mịch Nhi đầu hàng nhanh như vậy, thì thấy chỗ cậu đã chọn thật sự rất tốt!

Nhưng càng cắn, Tiểu Bạch càng cảm thấy cảm xúc trên răng hết sức tốt đẹp, càng thấy được phần môi Mịch Nhi giống như đang ăn thạch hoa quả ngon nhất, mềm mại trơn nhẵn, hương vị ngọt ngào, thậm chí còn có mùi vị mê người hơn thạch hoa quả, khiến cho cậu có chút yêu thích cái miệng này, lại càng không chịu nhả ra.

Mịch Nhi suýt chút nữa khóc lên, cảm thấy hàm răng quyết không buông ra, giống chủ nhân của chúng, giống như anh Tiểu Bạch, cứ giữ khư khư không buông lỏng! Anh không chỉ không có nhả ra, mà càng ngày càng dùng sức!

Cảm giác đau đớn liên tục chuyền tới, Mịch Nhi đưa tay ôm lấy đầu Tiểu Bạch, muốn đẩy hàm răng trên mặt mình ra.

https://thuviensach.vn

Nhưng hơi sức của đứa bé bốn tuổi làm sao hơn hơi sứccủa Tiểu Bạch tám tuổi, cô bé không có cách nào ngăn lại sự tàn ác, trong lòng vừa đau vừa vội.

Ôi, lúc mới bắt đầu, cô bé chỉ muốn thương lượng một chút cùng anh Tiểu Bạch mà thôi, muốn xin anh đồng ý một chuyện, thế nhưng tại sao lại trở thành bộ dạng này!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Anh Đừng Có Mà Lấy Cớ!

Mịch Nhi cố gắng nghĩ lại ban nãy xảy ra chuyện gì, lúc này mới thành như vậy, nguyên nhân mà bọn chúng đánh nhau, phải nói về nửa tiếng trước. . . . . .

“Anh Tiểu Bạch, em cũng đã gọi anh là anh rồi, tại sao anh vẫn không chịu đồng ý chứ? Không cần hẹp hòi như vậy mà, em chỉ muốn được tham ra vào bộ phim Bách Bảo mà thôi, muốn được ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội, anh, anh đồng ý cho em được không. . . . . .”

Mịch Nhi kéo lấy cánh tay Tiểu Bạch, không ngừng lắc lắc cầu xin, mà khiến cho cô bé không ngừng ăn nói khép nép như vậy, là vì cô bé rất yêu thích bộ phim thiếu nhi — Bách Bảo.

Bách Bảo là một tác phẩm đứng đầu toàn cầu, do tập đoàn FL thiết kế, kể từ tám năm trước ra đời, nó đã giành được toàn bộ sự yêu thích của các người bạn nhỏ. Mà bốn năm trước, Bách Bảo đã được thay đổi, nhân vật trong gia đình Bách Bảo không ngừng tăng thêm, cũng nhanh chóng có thêm em trai Hắc Tiểu Đệ và em gái Bách Tiểu Muội, mà hai nhân vật mới này, đã chiếm được rất nhiều sự ái mộ của mọi người, vô số người đã điên cuồng yêu thích!

Từ nhỏ, Mịch Nhi đã bắt đầu xem Bách Bảo mà lớn lên, hơn nữa cô bé lại rất yêu thích Bách Tiểu Muội, đối với Bách Tiểu Muội vừa đáng yêu thì càng ngày càng yêu thích!

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi cố gắng nghĩ lại ban nãy xảy ra chuyện gì, lúc này mới thành như vậy, nguyên nhân mà bọn chúng đánh nhau, phải nói về nửa tiếng trước. . . . . .

“Anh Tiểu Bạch, em cũng đã gọi anh là anh rồi, tại sao anh vẫn không chịu đồng ý chứ? Không cần hẹp hòi như vậy mà, em chỉ muốn được tham ra vào bộ phim Bách Bảo mà thôi, muốn được ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội, anh, anh đồng ý cho em được không. . . . . .”

Mịch Nhi kéo lấy cánh tay Tiểu Bạch, không ngừng lắc lắc cầu xin, mà khiến cho cô bé không ngừng ăn nói khép nép như vậy, là vì cô bé rất yêu thích bộ phim thiếu nhi — Bách Bảo.

Bách Bảo là một tác phẩm đứng đầu toàn cầu, do tập đoàn FL thiết kế, kể từ tám năm trước ra đời, nó đã giành được toàn bộ sự yêu thích của các người bạn nhỏ. Mà bốn năm trước, Bách Bảo đã được thay đổi, nhân vật trong gia đình Bách Bảo không ngừng tăng thêm, cũng nhanh chóng có thêm em trai Hắc Tiểu Đệ và em gái Bách Tiểu Muội, mà hai nhân vật mới này, đã chiếm được rất nhiều sự ái mộ của mọi người, vô số người đã điên cuồng yêu thích!

Từ nhỏ, Mịch Nhi đã bắt đầu xem Bách Bảo mà lớn lên, hơn nữa cô bé lại rất yêu thích Bách Tiểu Muội, đối với Bách Tiểu Muội vừa đáng yêu thì càng ngày càng yêu thích!

Nhìn Bách Bảo càng ngày càng mới lạ, Mịch Nhi cũng giống như những người yêu thích khác mà ảo tưởng, nếu như cô bé cũng có thể xuất hiện trong Bách Bảo, thì có thể ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội, như vậy thì tốt biết bao!

Vì mơ ước từ nhỏ đến lớn, nên bằng bất cứ giá nào Mịch Nhi cũng phải cầu xin anh Tiểu Bạch!

https://thuviensach.vn

Mà tiểu chinh thái tám tuổi này, chính là nhân vật Bách Bảo, là con trai của Liên Hoa, tổng giám đốc tập đoàn FL, càng có thể kiểm soát bộ phim, nắm giữ quyền hành trong phim Bách Bảo!

Mịch Nhi lặng lẽ nắm chặt quả đấm nhỏ, cô bé đã ở nhà họ Triển hơn ba tháng, cũng rất quen thuộc với anh Tiểu Bạch, mà nhất định hôm nay cô bé phải khiến cho anh đồng ý, phải cho cô bé vào phim Bách Bảo! Cô bé cũng đã nghĩ kĩ rất lâu, vì có thể ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội, để trở thành người nhà của Bách Tiểu Muội, nhất định cô bé phải xin anh Tiểu Bạch cho cô bé được gả cho nhân vật Bách Bảo!

“Tại sao không được, chỉ vì em muốn gả cho Bách Bảo thôi sao, tại sao lại không được!” Mịch Nhi vểnh lên cánh môi đỏ mọng hồng hào, cô bé đã cầu xin rất lâu, nhưng anh Tiểu Bạch thật đáng ghét, rõ ràng có thể thỏa mãn tâm nguyện của cô bé, nhưng tại sao lại không chịu đồng ý!

Tiểu Bạch đưa ra khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp trai, kiên trì lắc đầu: “Không phải anh vừa mới nói sao, nếu em muốn trở thành một nhân vật trong Bách Bảo, việc này không có vấn đề, nhưng em muốn gả cho Bách Bảo, thì tuyệt đối không được!”

“Rốt cuộc tại sao không được? Hừ, anh đừng có mà lấy cớ, chẳng qua là anh không muốn cho em ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội!” Mịch Nhi bị cậu nghiêm túc chối bỏ, nhất thời có chút tức giận, cô bé giống như con thú nhỏ, đưa tay đánh vào Tiểu Bạch, đôi mắt màu tím cũng bắt đầu dâng lên một ngọn lửa không chịu khuất phục.

“Này, Mịch Nhi, em muốn làm gì!”

Nhìn Bách Bảo càng ngày càng mới lạ, Mịch Nhi cũng giống như những người yêu thích khác mà ảo tưởng, nếu như cô bé cũng có thể xuất hiện trong Bách Bảo, thì có thể ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội, như vậy thì tốt biết bao!

https://thuviensach.vn

Vì mơ ước từ nhỏ đến lớn, nên bằng bất cứ giá nào Mịch Nhi cũng phải cầu xin anh Tiểu Bạch!

Mà tiểu chinh thái tám tuổi này, chính là nhân vật Bách Bảo, là con trai của Liên Hoa, tổng giám đốc tập đoàn FL, càng có thể kiểm soát bộ phim, nắm giữ quyền hành trong phim Bách Bảo!

Mịch Nhi lặng lẽ nắm chặt quả đấm nhỏ, cô bé đã ở nhà họ Triển hơn ba tháng, cũng rất quen thuộc với anh Tiểu Bạch, mà nhất định hôm nay cô bé phải khiến cho anh đồng ý, phải cho cô bé vào phim Bách Bảo! Cô bé cũng đã nghĩ kĩ rất lâu, vì có thể ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội, để trở thành người nhà của Bách Tiểu Muội, nhất định cô bé phải xin anh Tiểu Bạch cho cô bé được gả cho nhân vật Bách Bảo!

“Tại sao không được, chỉ vì em muốn gả cho Bách Bảo thôi sao, tại sao lại không được!” Mịch Nhi vểnh lên cánh môi đỏ mọng hồng hào, cô bé đã cầu xin rất lâu, nhưng anh Tiểu Bạch thật đáng ghét, rõ ràng có thể thỏa mãn tâm nguyện của cô bé, nhưng tại sao lại không chịu đồng ý!

Tiểu Bạch đưa ra khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp trai, kiên trì lắc đầu: “Không phải anh vừa mới nói sao, nếu em muốn trở thành một nhân vật trong Bách Bảo, việc này không có vấn đề, nhưng em muốn gả cho Bách Bảo, thì tuyệt đối không được!”

“Rốt cuộc tại sao không được? Hừ, anh đừng có mà lấy cớ, chẳng qua là anh không muốn cho em ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội!” Mịch Nhi bị cậu nghiêm túc chối bỏ, nhất thời có chút tức giận, cô bé giống như con thú nhỏ, đưa tay đánh vào Tiểu Bạch, đôi mắt màu tím cũng bắt đầu dâng lên một ngọn lửa không chịu khuất phục.

“Này, Mịch Nhi, em muốn làm gì!”

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Môi Thật Là Đau!

Đối mặt với quả đấm nhỏ của Mịch Nhi, Tiểu Bạch kiểm soát thân thể không có ra tay, mà từ nhỏ cậu đã huấn luyện Taekwondo và Karate nên cũng không phải là trang trí, mặc dù quả đấm nhỏ của Mịch Nhi cũng không là gì. Nhưng nếu như cậu đánh lại, nhất định sẽ khiến cho Mịch Nhi bốn tuổi bị thương, mặc dù cô bé chỉ tạm thời ở lại gia đình cậu, nhưng Mịch Nhi lại là con gái của dì, mà năm đó dì đã cứu lấy tính mạng cha, cho nên cậu cũng không thể vong ân phụ nghĩa mà tổn thương con gái của dì. . . . . .

Tiểu Bạch chỉ có thể cảnh cáo trong miệng nói: “Này này, em buông tay ra, anh sẽ không đồng ý! Em cũng không phải là không biết, gia đình Bách Bảo chính là gia đình anh, từng nhân vật quan trọng đều có hình tượng chân thật! Em muốn ở trong phim gả cho Bách Bảo, cũng chỉ có một khả năng, chẳng lẽ em muốn gả cho anh ngoài đời sao!”

“Đáng ghét, không phải như vậy, ai muốn gả cho anh!” Mịch Nhi bốn tuổi bị câu nhóc nói tới chuyện lập gia đình, cô bé liền thẹn quá hóa giận, nhào lên đè trên người Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch kinh ngạc kêu la: “Này, em làm gì đấy!”

“Ô –” Mịch Nhi chợt cắn một cái lên khuông mặt trắng nõn mềm mại của Tiểu Bạch, rõ ràng cô bé đã cầu xin anh như vậy, tại sao anh vẫn không thể đồng ý! Tức chết cô bé, còn nói cô bé muốn gả cho anh, thực sự là quá đáng!

https://thuviensach.vn

“Mịch Nhi, tại sao em lại có thể cắn người như vậy! Rất đau đó em có biết không!” Tiểu Bạch vừa vội vừa tức, nhưng cậu không thể xuống tay đối với thân thể nho nhỏ yếu ớt này, cậu sợ mình sẽ làm cho Mịch Nhi bị thương, nhưng để mặc cho cô bé tiếp tục cắn, cậu cũng sẽ đau!

Cậu khống chế sức lực muốn đẩy Mịch Nhi ra, hỗn loạn cau mày uy hiếp: “Mịch Nhi, em nhả ra, nếu không nhả ra anh sẽ không bỏ qua đâu!”

“Ô ô –” Mịch Nhi lại càng cắn lấy gương mặt của cậu không buôn, đáng ghét, cô bé đã nói rất dịu dàng, cũng đã dùng chiêu cứng rắn, nhưng tại sao anh Tiểu Bạch cũng không có định đồng ý! Chẳng lẽ tâm nguyện của cô bé thật sự không thể thực hiện được sao!

Rõ ràng anh dễ nói chuyện với những người khác, nhưng tại sao lại cố tình cự tuyệt với cô như vậy, không phải bọn họ đã là bạn tốt sao! ৬ৣ

Trong lòng tức giận giống như dâng lên núi lửa nhỏ, đôi mắt màu tím cũng đã tức giận đến nóng bỏng, hàm răng càng thêm dùng sức, cô bé đè ép Tiểu Bạch, cố chấp gặm cắn mặt cậu.

Chuyện gì xảy ra kế tiếp, Mịch Nhi cũng không ấn tượng lắm, chỉ nhớ rõ là mình không ngừng đổi chỗ cắn lấy khuôn mặt của anh, muốn đem tất cả tức giận cắn lấy da thịt mềm mại, trong lòng tức giận bao nhiêu, cô bé lại càng muốn lưu lại trên mặt anh Tiểu Bạch bấy nhiều dấu răng!

Cho đến khi đôi môi của mình bị cảm giác đau đớn ập đến, cô bé mới tìm về lý trí, nhưng mà, hiện tại người mất lý trí lại là anh Tiểu Bạch . . . . . .

Vì cô cầu xin thế nào cũng không thể khiến cho anh tha thứ, hu hu, đôi môi bị cắn thật đau ~(&g;_&l;)~

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Em Gái

Đôi mắt Mịch Nhi chứa đầy nước mắt, cô bé cảm thấy cầu xin vô dụng, cảm thấy giận dữ, giương nanh múa vuốt nhàu xé.

Cô bé ôm lấy cổ Tiểu Bạch, lăn lộn vùng vẫy trên mặt đất, ý đồ đẩy anh Tiểu Bạch, muốn để anh phải nhả ra.

Nhưng bất kể Mịch Nhi giãy giụa thế nào, hai hàm răng cắn lên đôi môi cô bé cũng không dao động, đôi môi nhạy cảm chỉ cảm thấy càng ngày càng đau. . . . . .

“A a a a! Anh hai! chi Mịch Nhi!” Cánh cửa phòng đồ chơi bị đẩy ra, một cô bé ba tuổi như hoa như ngọc thét lên chạy vào căn phòng, lớn tiếng khuyên can hai người tách ra, “Hai người không nên đánh nhau! Mau dừng ngay lại!”

“Em gái!” Thấy cô bé nhỏ chạy vào như là thiên sứ, hai mắt Mịch Nhi tỏa sáng, rưng rưng nước mắt nhìn chằm chằm vào cô bé đáng yêu, suýt nữa biến thành ngôi sao lấp lánh.

Cô bé Lolita trước mắt chính là em gái của Tiểu Bạch, tên là Triển Liên Tranh, nick name em gái, là nhân vật Bách Tiểu Muội trong phim Bách Bảo!

Em gái chính là thần tượng mà Mịch Nhi yêu thích, được ở cùng em gái chính là vui vẻ lớn nhất của Mịch Nhi, mà hôm nay cô bé đánh nhau với

https://thuviensach.vn

anh Tiểu Bạch, chính là vì em gái ngoài đời này, vì có thể trở thành người nhà của Bách Tiểu Muội, cô bé mới phải thuyết phục anh Tiểu Bạch cho cô bé được gả cho Bách Bảo!

Nhưng. . . . . em gái đáng yêu này sẽ không thích cô bé đánh nhau với anh Tiểu Bạch!

Mới vừa rồi, ngay lúc cô bé tức giận gặm cắn anh Tiểu Bạch, em gái đã tiến vào căn phòng một lần, trước đó cũng đã cố gắng ngăn cản hai người bọn họ, nhưng cô bé nôn nóng dùng hết sức lực cũng không thể kéo hai người bọn họ ra, cho nên mới chạy ra ngoài. . . . . .

Trong lòng Mịch Nhi run lên, khi đó, không phải là cô bé hù sợ em gái chứ?

Nhất định lúc đấy cô bé rất hung dữ, hu, em gái không thể vì vậy mà ghét cô bé được. . . . . .

Thế nhưng lúc này, Tiểu Bạch đối với tiếng kêu của em gái mà mắt điếc tai ngơ, cậu lại tiếp tục nhắm mắt, cắn lên trên mặt Mịch Nhi.

Cảm xúc lúc này quá mức tốt đẹp, hương vị mềm mại ngọt ngào còn hơn cả kẹo ngọt, cậu lại không muốn buông ra, trong phút chốc, ngay cả mọi thứ âm thanh khác cũng không nghe thấy!

Em gái vẫn thấy hai người còn đánh nhau, giậm chân kêu la với hai người bọn họ: “Anh hai, chị Mịch Nhi, hai người đừng đánh! Em đã gọi mẹ tới, là thật đấy, mẹ đã dẫn người khác tới nữa!”

Ngay khi em gái nhỏ nói chuyện, ngoài hành lang chuyền đến tiếng chân vội vã, tiếng chân hỗn loạn hốt hoảng bước vào căn phòng, tiếng nói lo lắng vang.

“Tiểu Bạch!”

https://thuviensach.vn

“Mịch Nhi!”

(*)Chú ý: Chắc chắn sẽ có bạn thắc mắc về họ của Tiểu Bạch, nhưng Tiểu Bạch lấy họ của mẹ, còn vì sao không đổi họ thì mình không biết, chắc phải đọc lại truyện cục cưng càn rỡ để biết thêm chi tiết ^^

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Mất Bò Mới Lo Làm Chuồng

"Tiểu Bạch, con đang làm gì vậy!" Giọng nữ vội vã, mang theo uy hiếp, "Dừng tay cho mẹ!"

"Mịch Nhi!" Một giọng nữ quen thuộc mang theo lo lắng vang lên, "Mịch Nhi, con không sao chứ!"

Mịch Nhi nhìn theo tiếng nói, ở trước cửa phòng đồ chơi, ba vẻ mặt người lớn khẩn trương đứng đó. Hình như là bị bộ dạng đánh lộn của cô bé và Tiểu Bạch hù sợ, bọn họ đều ngẩn ra, chỉ ngơ ngác nhìn chằm chằm vào cảnh tượng trong nhà.

Ánh mắt Mịch Nhi nhanh chóng nhìn qua người đàn ông duy nhất không quen biết, cô bé tuyệt đối chưa từng thấy qua người đàn ông đẹp trai, tóc đen, mắt xanh này, ngược lại, ánh mắt cô bé cầu xin sự giúp đỡ về phía hai người đẹp kia, quả nhiên, em gái đã gọi mẹ mình đến can ngăn. . . . . .

"Liên Tĩnh Bạch, mau dừng tay cho mẹ!" Người phụ nữ lên tiếng chính là mẹ của Tiểu Bạch và em gái, là Liên Hoa, tổng giám đốc tập đoàn FL, cô lên giọng quát mắng Tiểu Bạch, "Còn không mau buông tay!"

Nhưng giờ phút này, Mịch Nhi không có vui mừng vì dì xuất hiện, ánh mắt cô bé chỉ thấy được người đã gọi tên mình, người kia đứng giữa ba người, mặc đồ màu trắng, đôi mắt màu tím xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

Người nọ có ngũ quan tinh xảo đến hoàn mỹ, một đầu tóc đen dài ngang lưng, làn da trắng nõn so với quần áo càng thêm trong suốt. Rõ ràng người đẹp đã hơn 30 tuổi, nhưng lại tản ra khí chất lạnh lùng, khiến người ta cảm thấy thoát tục.

Mịch Nhi nhìn người đẹp có đôi mắt giống mình, là đôi mắt màu tím cực kì hiếm có giống như thủy tinh cao cấp, giờ phút này không có lạnh lùng, mà chỉ còn lại vô số sự quan tâm lo lắng.

Ngay lập tức, đôi mắt Mịch Nhi đỏ lên, nhớ nhung và uất ức dâng trào, mím môi, cô bé bị đôi mắt lo lắng khẩn trương kia làm cho chực khóc.

Tiểu Bạch nghe thấy giọng nói uy hiếp của mẹ mình, thì lập tức liền nhả miệng ra.

Dời hàm răng đi, cậu mở mắt, nhìn Liên Hoa tức giận trước cửa, trong lòng cũng hơi sợ.

Hỏng bét, mặc kệ nguyên nhân mà cậu đánh nhau với Mịch Nhi là gì, chắc chắn là mẹ cũng sẽ trách cứ vì cậu đã bắt nạt em gái nhỏ tuổi hơn!

Tiểu Bạch mất bò mới lo làm chuồng, cố gắng nói ra ý tối đối với Mịch Nhi nhỏ hơn một cái đầu: “Mịch Nhi. . . . . Mịch Nhi, em không sao chứ? Anh kéo em đứng lên –“

Mịch Nhi cảm thấy hàm răng của Tiểu Bạch đã rời khỏi môi mình, oán giận hừ một tiếng, cô đẩy tay Tiểu Bạch ra, vươn người bò dậy, chạy về phía lồng ngực ấm áp của người đẹp: “Mẹ, hu. . . . . .”

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Em Cắn Anh Trước

Người này đã hơn 30 tuổi, nhưng lại có vẻ đẹp của thiếu nữ 20, chính là mẹ của Mịch Nhi, là người làm việc trong trụ sở bí mật, là bác sĩ thiên tài vô cùng điên cuồng.

Cô có y thuật cải tử hồ sinh, nhưng cũng là người có tính tình lạnh lùng cố chấp, nhưng cô lại cùng Liền Hoa, chồng Liên Hoa, và cả Tiểu Bạch đã từng chung đụng.

Bốn năm trước, chính cô đã cứu chữa cho cha Tiểu Bạch, xa cách mấy năm, cô lại tới thành phố K, lần này, cô đã giao phó con gái của mình ở nhờ nhà họ Triển ba tháng trước.

Tố Tâm đau lòng ôm lấy Mịch Nhi, xoa xoa đầu bé an ủi: “Ngoan, mẹ ở đây. . . . . .”

“Hu hu. . . . . Mẹ, mẹ đã đi đâu, tại sao lại để con ở lại chỗ dì những ba tháng! Hu — con rất nhớ mẹ đó. . . . . .” Mịch Nhi vùi mặt trong ngực mẹ, đem tất cả uất ức và tức giận khóc lên.

“Mịch Nhi!” Tố Tâm đã lâu không gặp con gái, vừa cẩn thận xem xét thân thể con gái có bị vết thương nào khi đánh nhau không, vừa vặn hỏi Mịch Nhi bướng bỉnh, “Khóc nhiều như vậy, có phải con bị thương rất đau hay không? Mịch Nhi, tại sao con lại đánh nhau cùng anh Tiểu Bạch vậy, nhất định lại là con gây chuyện, vì sao lại không ngoan như thế. . . . . .”

https://thuviensach.vn

“Hu hu. . . . . Mẹ. . . . . .” Mịch Nhi vừa bị mẹ hỏi càng thêm uất ức, một câu cũng không nói đủ, chỉ là không ngừng kêu khóc.

Nhìn Mịch Nhi khóc đến như vậy, Liền Hoa vừa kêu bảo mẫu ôm lấy đứa em nhỏ rời đi, một bên tóm lấy con trai nhà mình, nghiêm túc hỏi: “Liên Tĩnh Bạch, con mau nói rõ ràng cho mẹ, rốt cuộc chuyện này là sao? Tại sao con lại bắt nạt Mịch Nhi, con là anh trai lớn, không biết đánh nhau là không đúng sao! Nói đi, rốt cuộc xảy ra chuyện gì!”

Tiểu Bạch đang dùng sức lau đi nước miếng mà Mịch Nhi cắn, nghe thấy Liên Hoa lớn tiếng truy hỏi, cậu cũng giận dữ kêu lên: “Mẹ, con đánh nhau không đúng, nhưng cũng không phải là con chủ động khơi mào. . . . . Mịch Nhi nói muốn được tham gia Bách Bảo, con đã đồng ý với em ấy, nhưng em ấy còn muốn trở thành người một nhà với Bạch Tiểu Muội, muốn ngày ngày được thấy em ấy, cho nên muốn gả cho Bách Bảo! Làm con tức chết! Con nói không được, em ấy liền trực tiếp nhào tới cắn con–“

“Mịch Nhi, em nói đi, có phải là em cắn anh trước hay không? Mà sao em lại có thể cắn lên mặt anh như thế!” Tiểu Bạch tức giận vuốt đi dấu răng, nổi giân tố cáo nói.

“Rõ ràng là anh bắt nạt em, em đã cầu xin anh lâu như vậy, anh lại vẫn chịu đồng ý!” Mịch Nhi nghe thấy Tiểu Bạch tố cáo, cảm thấy không phục, cũng nói theo, chẳng lẽ tất cả đều là lỗi của cô bé sao!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Anh Sẽ Phụ Trách

Lau đi nước mắt trên mặt, Mịch Nhi quay đầu lại, bĩu môi quay ra chỗ Tiểu Bạch nói: “Anh còn dám nói em, em chỉ cắn lấy mặt của anh, nhưng còn anh! Anh xem đi…anh cắn miệng của em thật đau. . . . . Hu, bây giờ còn rất đau đó. . . . . .”

Cô bé vểnh đôi môi lên, dầy đặc một hàng dấu răng, làm cho không người nào đó không thể chối cãi, nhưng bởi vì nói chuyện mà động phải vết thương, cho nên đôi mắt màu tìm ngậm tràn nước mắt.

“Mịch Nhi . . . . . .” Tố Tâm vừa thấy đôi môi Mịch Nhi sưng đỏ toàn là dấu răng, lập tức cảm thấy đau lòng, cô vội lấy ra lọ thuốc trong túi, thận trọng bôi thuốc cho Mịch Nhi. Vừa vuốt ve mái tóc con gái, vừa quan tâm nhắc nhở nói: “Mịch Nhi, con cũng không phải là không biết thể chất của mình, con trời sinh cảm thấy đau đớn hơn người khác, nên bình thường chỉ mới chạm nhẹ đã rơi nước mắt, nhưng sao con vẫn luôn gây chuyện để mình bị thương như vậy!”

“Mẹ. . . . . .” Mịch Nhi ngập ngừng mấy câu, lại không nói ra lời nào, cuối cùng vẫn chu môi lên, hướng đầu sỏ gây nên là Tiểu Bạch hừ một tiếng, “Hừ!” Tiểu Bạch nhìn đôi môi đỏ mọng của Mịch Nhi toàn là dấu răng, lại nhất thời ngây người.

Mới vừa rồi– chẳng lẽ là cậu đã cắn phải. . . . . .

Là — đôi môi của Mịch Nhi sao?!

https://thuviensach.vn

Mới vùa rồi cậu thật sự chỉ ngẫu nhiên nhắm mắt cắn tới, cậu còn nhớ rõ cảm xúc mềm mại trên răng, lại còn có hương vị ngọt ngào, đó chính là đôi môi của Mịch Nhi à. . . . . .

Nghĩ đến mình vừa cắn vào đâu, nghe thấy dì vừa nói thể chất đau đớn của Mịch Nhi khác người, khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp trai của Tiểu Bạch hơi đỏ lên.

Chuyện này. . . . . Đây là nụ hôn đầu của cậu, nhất định cũng là nụ hôn đầu của Mịch Nhi đi. . . . . .

Cậu hình như đã làm ra chuyện rất quá đáng đối với Mịch Nhi, đã đoạt đi nụ hôn đầu quan trọng nhất của cô bé, như vậy, cậu cũng chỉ có thể giao ra thứ quan trọng nhất của bản thân để đền bù thôi. . . . . .

“Mịch Nhi, mới vừa rồi anh chỉ là. . . . .” Cậu sờ lên môi mình, tròng mắt đen đảo lại mấy vòng, cau mày nói lầm bầm, “Haizz, hết cách rồi, nếu anh đã cắn miệng của em, thì không thể không phụ trách với em, cho nên anh muốn bồi thường bản thân mình. . . . . .”

“Cái gì?!” Ba người trong phòng đều ngây người.

Chẳng lẽ chuyện này không phải là chuyện đánh nhau giữa hai bọn trẻ thôi sao, tai sao lại vướng đến chuyện chung thân cả đời như vậy?!

“Ưmh, đây là ý gì!” Mịch Nhi nắm lấy mái tóc, cảm giác đau đớn ở môi cũng đã từ từ biến mất, cô bé rời khỏi cái ôm của Tố Tâm, xoay người sang nhìn Tiểu Bạch, nghi ngờ hỏi.

Cô bé mới chỉ bốn tuổi, chắc chắn không thể hiểu được cái từ “Phụ trách”, lại càng không hiểu con trai nói từ”phụ trách với mình” là có ý gì.

Tiểu Bạch thở dài, đặt nắm đấm bên môi ho khan một tiếng, sau đó dứt khoát kiên quyết tiến lên, kéo lấy cánh tay Mịch Nhi nói: “Quyết định rồi,

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi, về sau cuộc sống của em đều do anh quản! Từ nay về sau, em chính là người của anh, anh sẽ phụ trách tất cả với em!”

“À?!”

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Chú Là Ai Vậy?

Mịch Nhi nghiêng đầu, nghĩ đến câu nói của anh Tiểu Bạch, đôi mắt màu tím rõ ràng nhìn thấy cái bóng trong ánh mắt anh.

Cô bé cho rằng ba anh em trong nhà họ Triển đều được di truyền từ chú Triển, vì khi đôi long phượng thai Tiểu Hắc và em gái ba tuổi đều đáng yêu vô cùng, anh Tiểu Bạch tám tuổi càng làm mê đảo ngàn vạn em gái không nương tay, nhưng bây giờ, cô bé lại mơ hồ nhìn trên người anh có gì không giống.

Tuy rằng trên gương mặt trắng nõn của anh có rất nhiều dấu răng, nhưng anh lại cố ý học theo chú Triển, bày ra cái bộ dạng nghiêm túc có chút kỳ quái, nhưng ánh mắt của anh thật sự rất mê người, cho dù bây giờ còn nhỏ tuổi, nhưng anh lại tỏa ra khí thế nghiêm túc, thế nhưng không có buồn cười chút nào.

Nhưng Mịch Nhi sờ lên mái tóc dài của mình, mắt vẫn còn nghi hoặc, ai có thể nói cho cô bé biết, cái gì gọi là cuộc sống sau này sẽ do anh quản không, cái gì gọi là từ nay về sau cô bé chính là người của anh không?

Mịch Nhi nghiêng đầu đầy vẻ nghi vấn, không hiểu tất cả, dù sao cô bé cũng là tiểu thiên tài hiếm thấy, mặc dù mới được bốn tuổi, nhưng kiến thức học tập còn kinh ngạc hơn. Toàn bộ chữ hán cũng đã hiểu được hết ý nghĩa, nhưng những câu mà anh Tiểu Bạch nói, cô bé thật sự không thể nghe hiểu.
. . . .

https://thuviensach.vn

“Không được, dì sẽ không giao Mịch Nhi cho con!”

“Liên Tĩnh Bạch, ta không cho phép cháu nhúng chàm con gái của ta!”

Ngay khi Tiểu Bạch vừa nói ra những lời đáng kinh ngạc, thì tại chỗ ba người lớn có hai người thay đổi sắc mặt, cực kỳ tức giận gào lên với Tiểu Bạch.

Mịch Nhi chợt bị tiếng kêu của họ làm sợ hết hồn, cô bé quay đầu lại, mẹ của cô bé vội vã xông lên phía trước, vẻ mặt khẩn trương kéo tay Tiểu Bạch ra, hoảng sợ lớn tiếng chối từ, giống như cô bé thật sự sẽ bị người khác cướp đi mất.

Nhưng một người khác lên tiếng thì lại là người chú đi vào cùng dì Liên Hoa và mẹ, cái người vẫn bị cô bé bỏ qua, cái chú đó vừa đẹp trai nho nhã mà không tới ba mươi tuổi.

Mịch Nhi càng thấy không hiểu nổi, người chú này là ai, rõ ràng cô bé cũng không nhận ra, nhưng nghe anh Tiểu Bạch nói những lời kỳ quái đó, thì chú lại giống như mẹ, đều trở nên khẩn trương như vậy?

“Ách, chú, chú là ai vậy?” Mịch Nhi rúc vào bên cạnh Tố Tâm, đôi mắt to ngập nước tò mò hỏi, “Con gái của chú là ai, có quan hệ với cháu sao?”

“Tố Tâm, em còn chờ cái gì, còn không mau nói cho Mịch Nhi xem anh là ai!”

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Một Nhà Ba Người

“Tố Tâm, em mau giới thiệu đi!”

Mục Thần cắn răng nghiến lợi mà nói, giờ phút này, trên người anh không có một chút bóng dáng của vị tổng giám đốc tập đoàn MOON cấp quốc tế, mà tỏa ra hơi thở tức giận.

Giọng nói anh âm trầm giống như hận không nói ra tất cả: “Còn không mau nói cho Mịch Nhi, anh và con bé có quan hệ gì!”

“Hả?” Mịch Nhi tò mò, cô bé ngẩng đầu nhìn về phía Tố Tâm, “Mẹ, cái chú này có quan hệ gì tới con?”

“Dì Tố, chú Mục Thần, hai người, hai người không phải là. . . . . .” Tiểu Bạch ở bên dò xét cẩn thận ba người đứng đó, chợt hiểu ra kêu lên, “Không thể nào, hai người không cần nói với cháu, Mịch Nhi là con của hai người nhé!”

“A. . . . . .” Liên Hoa vẫn sững sờ ở một bên liền nhức đầu xoa trán, tại sao sức quan sát của Tiểu Bạch lại có thể mạnh như vậy, nó thật sự đã nói đúng!

Cô cười gượng kéo con trai ra, đối với không không khí kì lạ giữa ba người mà khuyên giải nói: “Mục Thần, Tố Tâm, chuyện giữa hai người tôi cũng không hiểu rõ hết, nhưng nếu chúng ta đã quen biết nhau, Mịch Nhi cũng đã ở cùng tôi mấy tháng, hiện tại tôi biết nó là con của hai người,

https://thuviensach.vn

nhưng cũng không thể không nói vài cậu. Mục Thần, tôi khuyên anh bây giờ nên hạ tức giận xuống, trước hết nên cùng nói chuyện với hai mẹ con họ, Tố Tâm, cô cũng nên nói ra tất cả những chuyện trước đây, đừng nên giấu giếm nữa, đối với Mục Thần và Mịch Nhi đều không công bằng. Bất luận là có ân oán hiểu lầm gì, một nhà ba người đều nên nói hết, có thể hiểu rõ lẫn nhau, dù sao, tôi nghĩ hai người cũng đã là cha mẹ, ít nhất cũng đều phải vì Mịch Nhi mà nghĩ."

Tiểu Bạch nghe thấy Liên Hoa thừa nhận suy đoán mình, nhất thời cảm thấy sấm chớp ầm ầm, không — không thể nào, Mịch Nhi không chỉ có một nhười mẹ "Điên cuồng" như vậy, mà cha của em ấy cũng là người cậu quen thuộc!

Vào bốn năm trước, dì Tố đã để lại cho cậu nỗi ám ảnh trong lòng, đó là một nhà nghiên cứu khoa học, là người không tiếc tất cả vì y học!

Năm đó để cứu chữa tính mạng cho cha cậu, dì đã nhìn thấy bộ gen trong người cha, muốn chuẩn bị lấy ** của cha đi chế tạo một tiểu thiên tài khác, nhằm kéo dài sự ưu tú của nhân loại, đó chính là lý do hoang đường!

Nhưng càng thêm quá hơn, năm đó khi dì Tố Tâm xét nghiệm ghen của cậu, nói ghen của cậu còn xuất sắc hơn cả cha mình. Nên dì Tố đã mở miệng hỏi cậu có muốn giao hẹn mười năm hay không, đợi đến khi cậu được mười mấy tuổi thì có thể cùng dì sinh một tiểu thiên tài. . . . . .

Tiểu Bạch nghĩ đến chuyện năm đó, vẫn nhịn không được mà phải rùng mình,cậu mới vừa nói mình muốn phụ trách với Mịch Nhi, thì đã là cực kì cố gắng để chuẩn bị tiếp nhận dì Tố, nhưng ai ngờ, cha Mịch Nhi lại có thể là chú Mục Thần!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Lần Đầu Tiên Gặp Mặt

Năm đó chú Mục Thần yêu mẹ cậu rất sâu đậm. . . . . .

Ngay lúc nhỏ, chỉ có cậu có thể độc chiếm mẹ, vì muốn loại bỏ tất cả những người đàn ông muốn cướp đoạt mẹ, cậu đã làm liều giở trò phá rối, nhưng cho tới giờ cũng không có tác dụng gì!

Mãi cho đến khi cha ruột cậu xuất hiện, thì sau này chú Mục Thần mới hoàn toàn chết tâm đối với mẹ, nên bốn năm trước, cậu mới có thể hoà bình với chú Mục Thần, có quan hệ hòa hoãn với nhau.

Nhưng cho tới bây giờ cậu cũng không biết, chú Mục Thần lại cùng dì Tố sinh con, hơn nữa lại còn là Mịch Nhi!

Lấy tính cánh đam mê nghiên cứu của dì Tố, cậu có thể tưởng tượng ra năm đó xảy ra chuyện gì, dì vẫn muốn ở trong một ngàn người chọn ra một người đàn ông xuất sắc nhất, sau đó lấy ** của người đó, rồi trở về thụ tinh ra đứa bé!

Không nghi ngờ chút nào, Mịch Nhi chính là tập hợp tất cả mọi gen suất sắc nhất, mà người cung cấp**, chính là chú Mục Thần. . . . . .

Khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp trai của Tiểu Bạch tê liệt, thế giới còn có người điên khùng như vậy ư, thế giới lại còn nhỏ bé như vậy nữa chứ!

Nhưng lúc này, Mịch Nhi không có nhìn thấy khuôn mặt vặn vẹo như bị Thiên Lôi đánh của Tiểu Bạch, vì cô bé cũng bị lời của dì Liên Hoa mà

https://thuviensach.vn

chấn động.

“A. . . . . Vậy –“Mịch Nhi há miệng, lại không thể thốt nên lời.

Cả người cô bé cứng đờ nhìn sang phía mẹ đứng yên đó, cô bé lại quay đầu sang, nhìn lấy người đàn ông tên là Mục Thần, đại não thiên tài hoàn toàn chết máy, thậm chí Mịch Nhi còn không kịp phản ứng xem lời dì và anh Tiểu Bạch có ý gì.

Anh Tiểu Bạch nói cô bé là con gái của chú, đến dì Liên Hoa cũng nói bọn họ là người một nhà. . . . . .

Ý của họ là nói tới người đàn ông xa lạ trước mắt này, có loại quan hệ máu mủ với cô bé sao? Nhưng lại không thể nào, cô bé không nghe lầm chứ?

Mục Thần cúi đầu nhìn Mịch Nhi đáng yêu, nhẹ nhàng ngồi xổm xuống, anh thận trọng dịu dàng cười nói: “Mịch Nhi, lần đầu tiên gặp mặt, ta tên là Mục Thần, là cha của con! Những năm gần đây, ta đều không biết đến sự tồn tại con, nhưng bắt đầu từ bây giờ, ta sẽ luôn luôn đối tốt với con. . . . . .”

“Con. . . . . chú là cha con sao?” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Mịch Nhi kinh ngạc, tròng mắt màu tím suýt nữa thì rơi ra ngoài, cô bé sững sờ nhìn người tự xưng là cha của mình, cố gắng kéo đại não lại, muốn phân tích rõ ràng tình hình lúc này.

Chú đó thật sự là cha sao? Là cha của cô bé sao?

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Anh Muốn Biết Toàn Bộ Mọi Chuyện!

Kể từ khi ra đời tới nay, cô bé cũng chỉ có một người thân là mẹ, nhưng ngay hôm nay, thậm chí lại có một người đàn ông chui ra, nói mình là cha cô bé? Là người cung cấp một nữa số ADN cho cô bé, la người đã di truyền mọi mặt cho cô bé?

Nhưng khi cô bé sinh ra ở trong căn cứ, cô bé đã đi theo tất cả các chú các dì học tập kiến thức thiên tài, nên hiểu rõ tính cách lạnh nhạt của mẹ, nhưng cho tới bây giờ cũng không có mong đợi sẽ có một sinh vật là “Cha” xuất hiện!

Dù sao, lấy tác phong của mẹ mà nói, tuyệt đối sẽ không sinh ra tình cảm cùng với bất kỳ một người đàn ông nào, và tuyệt đối sẽ không để cho người cung cấp gen phát hiện ra sự tồn tại của mẹ con họ!

Nhưng bây giờ, “Cha” đã đứng ở đây, mẹ không có phủ nhận thân phận của cha, lấy sự im lặng cũng đã khẳng định chuyện này là đúng, và đó chính là người đã cung cấp một con nòng nọc nhỏ!

Hơn nữa bây giờ, mẹ lại mang theo cha tới trước mặt cô bé, đây là muốn diễn trò cả nhà đoàn viên sao. . . . . .

Sắc mặt Mịch Nhi chợt trở nên khó coi, qua bốn năm làm người, giống như trong nháy mắt sảy ra việc mới! Chẳng lẽ, cô bé đã không hiểu rõ toàn bộ về mẹ sao!

https://thuviensach.vn

“Mịch Nhi, con làm sao vậy?” Thấy ánh mắt con gái đã bắt đầu hoảng hốt, Tố Tâm liền lôi kéo cánh tay Mịch Nhi nói, “Mẹ biết con tạm thời không tiếp thu nổi chuyện này, con cũng không phải miễn cưỡng mình như vậy! Chuyện này nói rất dài dòng, không bằng giống như dì con nói, chúng ta cùng đi ra ngoài nói chuyện, vậy thì thế nào?”

“Như vậy cũng tốt.” Mục Thần gật đầu, anh nhẹ nhàng đưa hai tay ra, muôn ôm lấy Mịch Nhi, “Mịch Nhi, chúng ta. . . . . .”

Mịch Nhi vẫn mang bộ mặt mất hồn, thân thể nhỏ nhắn lại theo bản năng né tránh.

Cô bé rúc vào trong lòng mẹ, thân thể nói lên nội tâm phức tạp, cô bé không có cách nào có thể tiếp xúc thân mật với người được coi là “Cha” xuất hiện.

“Mịch Nhi . . . . . .” Cánh tay Mục Thần nắm lấy không khí, tiếng nói nỉ non không thể che giấu được sự mất mác.

Tố Tâm ôm lấy Mịch Nhi, nhìn Mục Thần một cái, nhẹ giọng nói: “Mục Thần, em và Mịch Nhi sẽ đi ra ngoài, anh có gì muốn hỏi, cứ tới đây nói chuyện.” Sau đó dịu dàng nói với con gái, “Mịch Nhi, con đừng sợ, đó thật sự là cha của con, có lẽ, con cũng nên tìm hiểu một chút. . . . . .”

“Anh sẽ đi ra ngoài cùng hai người.” Mục thần thất bại nhìn con gái tránh né mình, thở dài: “Đúng vậy Mịch Nhi, sau này chúng ta sẽ có nhiều thời gian từ từ hiểu rõ. . . . . .”

Nói xong, anh cũng đi theo sau, muốn đi ra khỏi phòng.

“Chờ một chút!” Tiểu Bạch chợt gọi ba người một nhà họ lại, nâng cao lồng ngực đi về phía trước, “Mịch Nhi đã là người của con rồi, vì bảo vệ em ấy, con muốn đi cùng! Về chuyện của em ấy,con cũng đều phải biết!”

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Dám Động Móng Vuốt Liền Chặt Tay!

"Liên Tĩnh Bạch, cháu tạm thời đừng có tính toán với con gái chú!" MụcThần bị bộ dạng của Tiểu Bạch làm cho tức giận, thù mới hận cũ cuồn cuộn dâng lên, anh nghiêm khắc ngăn chặn trước mặt Tiểu Bạch, dùng ánh mắt sắc bén uy nghiêm nhìn xuống, nhẹ giọng cương quyết nói, "Chú còn chưa có tìm cháu tính sổ về tội khi dễ Mịch Nhi đâu, vậy mà bây giờ cháu lại dám mở mồm muốn cướp Mịch Nhi! Mà trước tiên chú là cha của Mịch Nhi, nên tuyệt đối sẽ không chấp nhận cháu, càng không thể giao Mịch Nhi vào tay cháu!"

Mục Thần nhìn con gái đang ở trong ngực Tố Tâm, nhất thời có cảm xúc mới lạ.

Anh đột nhiên hiểu ra vì sao năm đó Tiểu Bạch ngăn cản anh đến gần Liên Hoa, đó là loại yêu thương muốn độc chiếm, nên nhất định loại bỏ sự tồn tại của người khác, tuyệt đối không cho phép người đó mơ tưởng!

Đứa con gái vừa trắng vừa mềm mại đó lại có thể khiến cho người ta đau lòng, đến anh cũng chưa được yêu mến, thì làm sao có thể yên tâm để cho thằng nhóc xấu xa này nhúng chàm! Hừ, cứ anh làm cha một ngày, bất kể là ai động móng vuốt vào Mịch Nhi, thì ngay lập tức chặt tay!

"Chú–" Tiểu Bạch bị thân thể Mục Thần che phủ, vóc người anh lại cao lớn cùng lời nói sắc bén tỏa ra áp lực vô cùng, nhất thời khiến Tiểu Bạch không có cách nào ứng đối.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Bạch!” Liên Hoa vội vàng tiến lên giữ chặt con trai, lắc đầu ngăn cậu nói: “Bây giờ thời gian cha mẹ Mịch Nhi phải nói chuyện, con đừng ầm ĩ, chuyện này không phải là chuyện con có thể nhúng tay vào, con vẫn nên ngoan ngoãn ở lại chỗ này, rồi tự kiểm điểm vì việc đánh nhau đi!”

“. . . . . .” Tiểu Bạch buông hai mắt xuống, đành phải rầu rĩ nghe lời Liên Hoa nói.

“Tuyệt đối không được đi theo!” Mục Thần nhìn thấy Tiểu Bạch bị Liên Hoa kéo đi, vẫn không quên dùng ánh mắt sắc bén cảnh cáo cậu, sau đó mới tạm biệt Liên Hoa, đuổi theo Tố Tâm ra khỏi phòng.

Đi ra khỏi nhà họ Triển là một vườn hoa, một nhà ba người mới dừng bước lại.

Mich Nhi lại được Tố Tâm đặt xuống thảm cỏ, cô bé hít sâu một hơi không khí trong lành, đôi mắt màu tím cũng đã khôi phục sự tỉnh táo.

Mới vừa rồi cô bé bị cái tin tức trời giáng đó đả kích suýt nữa thì hỏng, nhưng đại não cũng đã từ từ bình ổn, cái loại cảm giác lo lắng choáng váng cũng đã biến mất.

Có mẹ mở miệng thừa nhận, Mịch Nhi cũng đã đối mặt với tin tức này, mà người đàn ông tên là Mục Thần, tóc đen mắt màu xanh đẹp trai đó, chính xác là “Cha” của bé, là một người đàn ông đặc biệt nhất trên thế giới. Vì vậy, bây giờ cô bé rất muốn hiểu rõ câu chuyện giữa mẹ và cha!

Nó muốn biết cái người mẹ lạnh lùng đã quen biết với “Cha” như thế nào, bọn họ sinh nó như thế nào, tại vì sao bây giờ gặp lại, cuối cùng vì sao tụ họp gia đình!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Kể Về Mọi Chuyện Khi Sinh Ra

Mịch Nhi ngoan ngoãn ngồi ở trên ghế, chờ đợi mẹ ngồi bên cạnh mở miệng nói chuyện, chuẩn bị lắng nghe tất cả chân tướng.

Khi thời gian đã qua vài chục phút, cô bé nhìn người mẹ sinh đẹp lạnh lùng, rồi lại nhìn người cha phong độ đẹp trai lần đầu gặp mặt, hai người đều mang vẻ mặt lúng túng, bộ dạng không biết nên mở miệng nói gì, nên ai cũng không thèm nói.

Mịch Nhi thật sự cảm thấy nóng lòng sốt ruột, rốt cuộc thì ai định nói chuyện đây, là ai muốn nói rõ ràng toàn bộ mọi chuyện, thế mà bây giờ hai người bọn họ đều không có nói lời nào, rốt cuộc thì định làm sao!

Đôi mắt màu tím chớp liên tục, Mịch Nhi nhảy từ trên ghế xuống, cô bé chạy đến băng ghế đối diện, ngồi xuống đó, sau đó chống cằm, đối mặt hai pho tượng ngồi đối diện: “Mẹ, hai người. . . . . Có muốn kể lại tất cả mọi chuyện khiến con ra đời hay không?”

Nếu bọn họ đã không biết mở miệng thế nào, thì cô bé sẽ tạo ra một đề tài để nói!

Lông mày Mục Thần bỗng nhiên nhíu chặt, cuối cùng cũng mở miệng, anh xoay người hỏi Tố Tâm: “Đúng vậy, tôi cũng muốn biết, vì sao Mịch Nhi ra đời! Năm đó tôi cũng không biết em, rốt cuộc thì là khi nào, em lại có thể thiết kế ra cạm bẫy này, lại còn khiến tôi sinh ra Mịch Nhi?!”

https://thuviensach.vn

Anh là tình cờ biết được mình còn có một đứa con gái bốn tuổi, ngay lập tức bắt ép người phụ nữ trộm con của anh, cùng nhau chạy tới nơi này tìm kiếm Mịch Nhi, anh cũng không có kịp hỏi tới chuyện khác!

Nhưng bất luận anh nghĩ như thế nào, cũng không biết được năm đó mình đã bị bẫy ra sao. Anh cũng không có bất kì ấn tượng nào đối với người phụ nữ này, anh quan hệ nam nữ cũng rất sạch sẽ, làm sao có thể để cô sinh ra con mình!

"À?" Mịch Nhi khẽ nhíu lông mày, nếu như ngay cả "Cha" cũng không biết nó sinh ra thế nào, như vậy sự cố này rất đặc sắc!

Tố Tâm nhìn ánh mắt tra hỏi của Mục Thần, ánh mắt cũng hơi dao động, ngập ngừng một hồi, cô mới nhỏ giọng mở miệng, chậm rãi nói ra tất cả mọi chuyện năm đó : "Lần đầu tiên tôi gặp anh, là ở màn cầu hôn trực tiếp lên sóng, đúng vậy, chính là màn cầu hôn anh dành cho Liên Hoa. Anh cũng có vóc người tướng mạo trời cho hợp ý, cho nên tôi đã tra xét tư liệu căn kẽ của anh, cho rằng mẫu gen của anh có thể sinh ra đứa trẻ thiên tài. . . . . Và, tôi đã hành động vào ngày Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh kết hôn, sau khi hôn lễ kết thúc, tôi và bạn bè núp ở trong xe của anh, nhân cơ hội khiến anh hôn mê, sau đó nhanh chóng lấy được ** mang về căn cứ, tiếp đến là tiến hành thụ tinh, Mịch Nhi cũng được sinh ra. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiến

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Không Muốn Tiếp Nhận

"Cô!" Mục Thần nghe thấy Tố Tâm thuật lại tất cả nguyên nhân, giọng liền run rẩy vì tức giận, "Cô. . . . . Cô thật đúng có mưa kế! Thì ra lúc đó tôi đã bị sắp đặt như vậy!" Mục Thần nắm lấy cánh tay Tố Tâm, mà sức lực của anh rất lớn khiến cánh tay Tố Tâm gần như sắp gẫy: "Tố Tâm, rốt cuộc cô có còn nhân tính hay không, chỉ vì muốn gen tốt, mà cô có thể sinh ra một sinh mệnh với người lạ! Chẳng lẽ con bé lại phải ra đời bằng cách này sao, trong đầu cô ngoài số liệu y học, thì chỉ có giống gen thôi sao! Làm sao tôi có thể giao con gái cho một người không có nhân tính như cô dạy dỗ, cô hoàn toàn không xứng là một người mẹ!" "Này, ai đồng ý cho chú làm vậy!" Vừa thấy Mục Thần động tay với mẹ mình, Mịch Nhi lập tức nhảy xuống khỏi ghế, cô bé nhào lên cắn lấy cánh tay Mục Thần, như con thú nhỏ bảo vệ Tố Tâm, rồi quát với Mục Thần, "Tôi mặc kệ chú là ai, nhưng chú không được động tới mẹ tôi! Chú thì biết cái gì, tại sao lại nói với mẹ như vậy, chú lại còn động tay đối với phụ nữ, quá hèn nhát! Mẹ làm vậy là lấy thân thí nghiệm, trên lưng vẫn đeo trách nhiệm mà bà ngoại để lại, còn mẹ không có kén chọn gì cả, vì nghiên cứu khoa học mà mẹ sinh tôi ra cũng không có gì là sai!" "Mich Nhi . . . . . ."Tố Tâm cắn môi, năm đó cô làm vậy với Mục Thần là không đúng, cô mở miệng ngăn cản con gái nói tiếp: "Không cần nói nữa. . . . . ." "Mẹ –" Mịch Nhi cau mày nhìn tay trắng nõn của mẹ có một vòng tím bầm, trong lòng rất tức giận. Nếu như người được coi là "Cha" này làm tổn thương mẹ, thì cố bé cũng không muốn tiếp nhận! Cô bé nhất thời tức giận không ngừng kêu to: "Từ trước tới giờ mẹ đều cẩn thận quan tâm tới tôi, hừ, chú lại dám nói mẹ không có dạy dỗ tôi tốt, rõ ràng chú chưa từng xuất hiện lần nào, mới không xứng là cha tôi!" Vẻ mặt

https://thuviensach.vn

Mục Thần đen lại, con gái ruột thịt lại che chở cho Tố Tâm, ngược lại còn chỉ trích anh quá đáng, thật sự khiến anh cảm thấy đau lòng! Nhìn Mịch Nhi tức giận, nhìn Mịch Nhi cố gắng bảo vệ Tố Tâm, Mục Thần thở dài, đè nén cặm hận trọng lòng, anh đối với Mịch Nhi đều là ý tốt, liền thấp giọng nói lời xin lỗi: "Mịch Nhi, xin lỗi, vừa rồi cha đã sai, cha không nên làm vậy với Tố Tâm. . . . . Là cha nhất thời tức giận đến hồ đồ, con phải tin cha, về sau cha tuyệt đối sẽ không như vậy nữa!" Đối với việc tức giận với Tố Tâm, anh sẽ phải đối mặt với một kết quả duy nhất, chính là Mịch nhi sẽ càng ngày cách anh thật xa, nên bây giờ, vì có thể đứng thứ nhất trong lòng con gái, thì có thể không so đo với tất cả những chuyện sai lầm của Tố Tâm!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Đền Bù Sai Lầm

Mục Thần bắt đầu bình tĩnh nói ra: “Mịch Nhi, cha cũng biết rõ đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, nên con nhất thời không thể tiếp nhận sự thật này, nhưng những năm gần đây cha vắng mặt trong cuộc sống của con, tất cả đều là cha không đúng. . . . . Cha cũng là lần đầu tiên làm cha, cho nên tất cả mọi chuyện đều phải học từ đầu, nếu như có làm sai chuyện gì, ít nhất con cũng nên cho cha một cơ hội sửa lỗi, để chúng ta có thể hiểu rõ lẫn nhau, để cha có thể bồi thường tình thương bốn năm qua, có được hay không?”

Tố Tâm nhìn Mục Thần luôn luôn uy nghiêm lại có thể ăn nói khép nép với Mịch Nhi như vậy, liền kéo lấy tay con gái, không đành lòng nói: “Mịch Nhi, con biết đấy, chuyện này là do mẹ làm sai, con không nên tức giận với cha.”

Mịch Nhi oán hận hừ một tiếng, trợn mắt nhìn Mục Thần một cái, liền xoay người đi bôi thuốc cho Tố Tâm.

Cô bé cũng là thích mềm không thích cứng, nếu người đàn ông này đã thành tâm xin lỗi, cũng đã bảo đảm sẽ không động tay đối với mẹ nữa, mẹ cũng đã cầu xin như vậy, thì cô bé sẽ tạm thời bỏ qua cho chuyện này.

“Được rồi!” Mịch Nhi xử lý xong cổ tay cho Tố Tâm, lúc này mới xoay người nhìn về phái Mục Thần ở bên, cô bé không vui nói, “Coi như chú biết điều, nếu còn dám làm như vậy nữa, xem tôi có tha thứ cho chú hay không!”

https://thuviensach.vn

Mịch Mhi vểnh đôi môi lên, không chịu cam lòng lầm bầm: “Chỉ là, nếu tôi đã biết chú thật sự là người cung cấp gien di truyền cho tôi, thì căn cứ vào đạo đức và khoa học, tôi sẽ cố gắng gọi chú một tiếng cha!”

“Mịch Nhi!” Ánh mắt Mục Thần sáng lên, Mịch Nhi nói ra hai chừ này thật sự lọt vào lỗ tai anh, khiến anh bỗng nhiên cảm thấy mọi hoa trong vườn đều nở rộ, không còn bất kì từ ngữ nào có thể so sánh với từ “Cha” nói ra từ miệng con gái, hai chữ này càng thêm ngọt ngào!

Mịch Nhi rúc vào trong ngực Tố Tâm, ngẩng đầu nói với Mục Thàn đang mở cờ trong bụng: “Con có chuyện muốn hỏi. . . . . Giữa cha và mẹ có tình cảm không?”

Mục Thần liếc mắt nhìn Tố Tâm, đăn đo mới nói ra lời: “Mịch Nhi, ba tháng trước, cha cũng không quen biết mẹ con, mặc dù có hơi quá đáng, nhưng cha và Tố Tâm không có bất kỳ tình cảm gì cả.”

“Ồ!” Mịch Nhi dựa ở trong ngực Tố Tâm hài lòng gật đầu, cô bé cũng biết, cô bé cũng hiểu rất rõ quá khứ của mẹ!

Cố bé hỏi tiếp: “Vậy hai người gặp lại nhau như thế nào, ba tháng này xảy ra chuyện gì? Tại sao mẹ lại để con ở lại với dì ba tháng, chẳng lẽ là định chủ động đi tìm cha?”

“Bởi vì. . . . . .” Tố Tâm không bình thường chớp mắt rồi nói, “Bởi vì năm đó cái thuốc mẹ làm Mục Thần hôn mê để lấy đi ** có chút vấn đề, sau bốn năm sử dụng, tác dụng phụ của thuốc đã khiến cha con sinh ra bệnh lạ. Nên ba tháng qua, mẹ bay sang Mĩ, chính là muốn đền bù sai lầm năm đó .”

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ồn Ào

“Hả? Không ngờ mẹ lại có thể làm ra chuyện này?” Mịch Nhi thoáng chốc kinh ngạc, trên vẻ mặt mang theo bộ dạng nghiên cứu, nghiêm túc hỏi, “Mẹ điều chế thuốc luôn luôn cẩn thận, tại sao lại có vấn đề! Vậy thuốc đó ra sao, cha đã sinh bệnh lạ gì?”

“Là thuốc thúc đẩy xuất tinh, mẹ có nhớ là con đã học qua nó thì phải?” Tố Tâm giống như cô giáo, bắt đầu cùng con gái thảo luận cặn cẽ về bệnh tình: “Về bệnh của Mục Thần, mẹ cũng là vô tình phát hiện, mà đối với người đàn ông thì đây là bệnh rất nặng. Từ năm tháng trước, tiểu Thần của cha con đã bắt đầu không thể dậy nổi, đã tạo thành một việc bất tiện, lại càng dễ dàng xúc phạm sự tự tôn của đàn ông cho nên đã tạo thành chứng viêm khác. . . . . **ED? Đúng vậy, chính xác là loại bệnh đó, cho nên đành phải dùng thuốc điều trị–” (trời ạ T…T không ngờ bà mẹ này lại còn cùng con gái phân tích những chuyện như vậy)

“Này, dừng lại ngay!” Mục Thần nghe thấy Tố Tâm nói ra bệnh tình của mình với Mịch Nhi, thậm chí bắt đầu nói những kiến thức sinh lý, suýt nữa thì phát điên, “Tố Tâm, sao cô có thể giáo dục con gái như vậy, những lời này có thể nói với trẻ con sao! Lại còn ngồi tranh luận với cả con bé, đó đều là kiến thức trẻ con không nên học, nó thích hợp cho đứa bé bốn tuổi nghe sao! Rốt cuộc cô định dạy dỗ Mịch Nhi thành người như thế nào!”

Tố Tâm đối với phương thức giáo dục của mình cũng không thấy gì là sai, liền cau mày phản bác: “Từ nhỏ tiếp xúc với kiến thức y học thì có gì

https://thuviensach.vn

không đúng, khoa học không có phân biệt tuổi tác, tôi cũng từng tiếp nhận giáo dục như vậy từ khi ra đời! Mịch Nhi trời sinh đã có hứng thú với y học, nếu như bởi vì tuổi tác mà cản trở con bé, thì chính là đang bóp chết tài năng của nó!"

"Không được, con gái của tôi phải là tiểu công chúa thuần khiến, làm sao có thể để những kiến thức của cô làm cho ô uế! Tôi muốn đưa Mịch Nhi về nhà, con bé tuyệt đối không thể theo cô học những kiến thức trẻ con không nên học được!"

"Anh bởi vì những kiến thức cấm trẻ con mà làm hỏng một thiên tài như Mịch Nhi sao! Chân lý y học thì sao có thể là ô uế, con bé muốn học gì thì tôi sẽ dạy bảo nó, tôi cũng tuyệt đối không cho phép anh mang nó đi!"

Mịch Nhi ngây người, ở một bên giậm chân kêu: "Này, mẹ, cha, không nên tranh cãi, hai người có thể không cần tranh cãi được không. . . . . ."

Thế nhưng hai người kia vẫn còn đối chọi tranh cãi, định bụng không ai nhường ai.

Mịch Nhi dùng lực day day thái dương, bị hai người cha mẹ tranh cãi có chút đau đầu, rốt cuộc bọn họ còn muốn tranh cãi tới tận khi nào!

Mẹ không thể nói hết bệnh tình và phương pháp chữa bệnh của cha được sao, cũng nên nêu rõ tình hình bệnh trạng, để cô bé có thể học hỏi, rồi bọn họ lại tranh cãi tiếp!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Cho Mẹ Một Lý Do Thuyết Phục

Bên ngoài vườn hoa, một nhà ba người Mịch Nhi đang tranh chấp, mà ở trong căn phòng đồ chơi, Tiểu Bạch cũng đang chịu đựng một hồi tra hỏi cặn kẽ.

“Mẹ. . . . . .” Tiểu Bạch ở dưới tầm mắt đe dọa của Liên Hoa, không tự chủ rụt người lại, “Mẹ, con biết mình đánh nhau với Mịch Nhi là con sai, mẹ không cần nhìn con chằm chằm như vậy có được không –“

“Tiểu Bạch, mẹ vẫn còn muốn hỏi con, con thật sự nghiêm túc sao?” Ánh mắt Liên Hoa giống như đèn pha quét qua một lượt lên người con trai , cô nhìn trái nhìn phải đánh giá Tiểu Bạch đã có bộ dạng đẹp trai ngời ngời, vẫn không có cách nào xác định hỏi lại lần nữa, “Tiểu Bạch, những lời con vừa nói, là nhất thời nói nhảm, là đang nói đùa đúng không? Sẽ không bởi vì hôn Mịch Nhi, cho nên mới chịu phụ trách với con bé chứ? Con đã không còn là đứa trẻ rồi, nên hoàn toàn phải chịu trách nhiệm với từng lời nói, nếu như con không thể làm được, thì tuyệt đối không nên nói ra!”

Bây giờ Liên Hoa cảm thấy cực kì mâu thuẫn, lần đầu tiên dao động khi mình để mặc cho con trai tự do phát triển, để cho nó tự do lựa chọn, và tự mình nhận biết ý thức giáo dục.

Cô không tin mình đã hết lòng dạy dỗ con trai thiên tài trưởng thành sớm lại có thể làm ra những chuyện hứa hẹn như vậy, nhưng cô càng không thể có cách nào tiếp nhận được việc Tiểu Bạch tuỳ tiện nhận vợ tương lai như vậy! Hơn nữa đối tượng lại là Mịch Nhi mới bốn tuổi!

https://thuviensach.vn

Trước không nói bối cảnh bí mật của Mich Nhi mang đến bao nhiêu phiền toái, cũng không nói đến việc cha mẹ Mịch Nhi cũng không thừa nhận Tiểu Bạch, vì bây giờ Liên Hoa lo lắng nhất một việc, Tiểu Bạch và Mịch Nhi đều là những đứa trẻ khờ khạo, hai người bọn chúng mới biết nhau có ba tháng mà thôi!

Rốt cuộc Tiểu Bạch có biết không, một khi đã nói ra những lời phụ trách đối với con gái, thì sẽ phải gánh vác trách nhiệm cả đời!

Trong nhà họ Triển cũng chưa bao giờ có người phụ lòng aicả, nếu như Tiểu Bạch cũng không đủ lòng đối mặt với chuyện tương lai, thì Liên Hoa đành bức ép coi trai coi đây là chuyện vui đùa, đem bi kịch bóp nát trong trứng nước!

“Mẹ!” Tiểu Bạch ngẩng đầu lên, nóng nảy phản bác, “Đương nhiên con không nói nhảm, càng không phải nói đùa! Mặc dù chuyện hôn Mịch Nhi chỉ là chuyện ngoài ý muốn, nhưng con vẫn muốn phụ trách đối với em ấy, mà những lời này không chỉ là nói xuông. . . . . .”

“Đúng là mẹ không cho phép con lấy chuyện ngoài ý muốn mà đã quyết định cuộc sống của Mịch Nhi!” Liên Hoa nhíu chặt lông mày, “Mẹ nhớ rằng ban đầu đã từng dạy con không thể hành động theo cảm tình, càng không thể vu khống mà nói mạnh miệng, mẹ hỏi con, tại sao con lại muốn phụ trách đối với Mịch Nhi! Nếu như con không có lý do truyết phục, thì mẹ chắc chắn không đứng về phía con! Con nên biết, hiện tại dì Tố và chú Mục Thần không hề chấp nhận con, nếu mẹ cũng không đồng ý, thì cha con cũng không đồng ý, cho nên vài lời của con sẽ không có giá trị–“

“Con đương nhiên là vì, là vì. . . . . .” Lời nói của Tiểu Bạch mắc nghẹn trong họng, ấp úng hồi lâu, mới phun ra một câu, “Con…con thích Mịch Nhi. . . . . .”

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Tiểu Quỷ Im Lìm

Gương mặt đẹp trai trắng nõn của Tiểu Bạch hiện lên một tầng phấn hồng, cái cổ nhẫn nhụi tinh tế cũng nhuộm thêm màu sắc.

Câu nói đầu tiên vừa ra khỏi miệng, câu nói tiếp theo liền thuận miệng hơn, Tiểu Bạch ngẩng đầu lên, rụt rè nhưng kiên quyết nói: “Mẹ, con rất thích Mịch Nhi, không giống như thích em gái, con đối với Mịch Nhi là loại thích khác! Thích đến nỗi. . . . . Muốn ở chung một chỗ với em ấy–“

Tiểu Bạch nắm chặt quả đấm nhỏ, từ lúc cậu ba tuổi thì đã có quyền quyết định Bách Bảo, những năm gần đây, cậu đã tạo thành thói quen suy nghĩ tường tận trước khi quyết định những chuyện quan trọng. Nếu như không phải thật sự là thích Mịch Nhi, thì sao có thể bởi vì cái hôn ngoài ý muốn mà phải bồi tương lai của mình!

Từ nhỏ cậu đã hiểu biết sâu rộng, nhưng Mịch Nhi xinh đẹp giống như tinh linh, lại còn là cô bé thiên tài giảo hoạt, thì cậu gặp phải lần đầu. Cậu thích Mịch Nhi thông minh hoạt bát vừa linh động đáng yêu, hơn nữa cậu cũng biết, loại thích này sẽ là là vĩnh viễn!

Mặc dù bây giờ cậu chỉ mới có tám tuổi, cho dù Mịch Nhi cũng là cô bé ngây thơ bốn tuổi, nhưng cậu có lòng tin lớn lên cùng Mịch Nhi, sẽ khiến cô bé từ từ thích cậu!

“A ~ Tiểu Bạch, thì ra là con thích Mịch Nhi!” Khóe miệng Liên Hoa nhếch lên, nghe thấy con trai nói những lời trong lòng, cuối cùng cô yên

https://thuviensach.vn

tâm hài lòng.

Tiểu quỷ im lìm, còn muốn giấu diếm cả cô, thật ra trong ba tháng qua, Tiểu Bạch đặc biệt “Khi dễ” và”Chăm sóc” Mịch Nhi, thì sao có thể lừa gạt được người làm mẹ như cô chứ!

Cũng thật may là Tiểu Bạch thật lòng đối với Mịch Nhi, nếu không thì cô cũng không biết phải đối mặt với cha mẹ Mịch Nhi thế nào– Tố Tâm là ân nhân cứu mạng, Mục Thần lại là bạn cũ! Dù sao con mình cũng là muốn cướp đi hòn ngọc quý trên tay bon họ!

Liên Hoa buồn cười hả hê trêu ghẹo Tiểu Bạch: “Tiểu quỷ trưởng thành thật sớm, chỉ mới tám tuổi mà đã biết yêu sao? Con lại còn không thể nhịn được mà xuống tay từ bây giờ, từ nhỏ đã định nuôi vợ từ bé~”

“Mẹ!” Tiểu Bạch nhất thời thẹn quá hóa giận, lỗ tai đỏ ửng giống như rỉ máu, “Những lời này không cho mẹ nói lại! Chuyện con thích Mịch Nhi cũng chỉ nói cho mẹ biết, cho nên mẹ tuyệt đối không thể nói với người khác, đến cha cũng không cho nói! Mà về sau mẹ sẽ giúp con đúng không, giúp con bày mưu tính kế. . . . . .”

“Được rồi được rồi, mẹ không nói, tiểu quỷ đáng yêu, để mẹ chêu đùa một chút có sao!” Liên Hoa kéo Tiểu Bạch qua, chọc tay vào trán cậu nói: ” Nói trước với con, muốn theo đuổi vợ đương nhiên là phải mình tự mình hành động, bởi vì sau này thế nào không ai có thể giúp đỡ một tay, mẹ làm mẹ con, tối đa cũng chỉ có thể bảo đảm không ai đúng ra ngăn cản. Chỉ là mẹ nhắc nhở con một câu, cha mẹ của Mich Nhi, con cũng biết là dì Tố và chú Mục Thần, cho nên con đã chuẩn bị tâm lý cướp lấy Mịch Nhi từ tay họ chưa? Đánh bại được hai BOSS lớn này, thì con mới được ôm công chúa về ~”

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Lá Gan Thật Lớn

"Mẹ, mẹ đừng nói gì nữa, nếu không con sẽ cảm thấy hối hận khi thích Mịch Nhi đấy. . . . . ." Tiểu Bạch nghĩ đến hai người cha mẹ vợ "Cực phẩm" như vậy, nhất thời cảm thấy tuyệt vọng.

Nhà nào lại có quan hệ thông gia rối lợn giống như cậu chứ! Năm đó cha vợ tương lai thì muốn làm cha dượng của cậu, đã từng liều mạng theo đuổi mẹ cậu; mà năm đó mẹ vợ tương lai lại còn muốn trộm gen của cha cậu, thậm chí còn muốn ** với cậu để sinh em bé. . . . . .

Tiểu Bạch cảm thấy méo miệng: "Mẹ, bây giờ con còn có thể đổi ý được không--"

"Con trai, đã là đàn ông thì không thể đổi ý!" Cửa phòng bất chợt bị đẩy ra, một người đàn ông anh tuấn chững chạc đi vào.

"Thiếu, sao anh đã trở về rồi?"

"Cha!"

"Quản gia nói Mục Thần tới, đương nhiên anh phải trở về tiếp đãi anh ta, để tránh anh ta lại bắt cóc em!" Triển Thiếu Khuynh ôm lấy Liên Hoa hôn xuống, sau đó liền lộ ra bộ mặt ranh mãnh không ngừng cười hỏi Tiểu Bạch, "Tiểu Bạch, nghe nói con đã quyết định cô vợ từ bé cho mình? Chính là cô nhóc Mịch Nhi đúng không? Không phải vừa mới hứa hẹn phụ trách với con bé sao, tại sao bây giờ lại nói hối hận cơ chứ?"

https://thuviensach.vn

Liên Hoa đánh cho chồng mình một cái, tức giận lên giọng: "Chuyện của Mục Thần đã là năm đó, anh cũng đã cho người canh phòng anh ấy! Chẳng qua bắt đầu từ bây giờ thì anh có thể hoàn toàn yên tâm được rồi, Mục Thần đã có gia đính, bây giờ trong lòng đều đặt lên người con gái!"

"Cái gì?" Triển Thiếu Khuynh nghi ngờ, "Nhưng anh không có nghe được tin anh ta kết hôn? Anh ta thân là giám đốc của MOON, thì sao tình sử có thể qua mắt được dân đại chúng cơ chứ, ruốt cuộc thì anh ta có con lúc nào? Mẹ của đứa bé là ai, em đã thấy qua chưa, bây giờ bọn họ đi đâu rồi hả?"

"Cả nhà ba người bọn họ đang ở nhà mình nói chuyện đấy." Liên Hoa chỉ chỉ Tiểu Bạch, "Về phần cụ thể mọi chuyện, thì anh có thể hỏi con trai mình, vì nó vừa mới cùng một nhà bọn họ kéo lấy ràng buộc!"

"Hả?" Triển Thiếu Khuynh chuyển mắt sang người Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch gãi gãi đầu, nhắm mắt nói: "Cha, thật ra thì, con gái chú Mục Thần xa tận chân trời gần ngay trước mắt, chính là -- Mịch Nhi. . . . . ."

"Hả?!" Dù đã thấy qua vô số sóng to gió lớn, nhưng khóe miệng Triển Thiếu Khuynh không ngừng co giật, "Mục thần là cha Mịch Nhi sao? Tố Tâm lại là mẹ Mịch Nhi, tai sao hai người bọn họ lại ở chung một chỗ cơ chứ! Tiểu Bạch. . . . . Tiểu Bạch con đã quyết định con gái của chú Mục Thần là vợ từ bé sao, lá gan thật lớn!"

"Lúc mới bắt đầu con cũng không biết thân phận thực sự của Mịch Nhi. Chỉ là --" Tiểu Bạch ưỡn ngực nhỏ lên, nổi lên khí phách nói, "Mặc kệ cha mẹ Mịch Nhi là ai, thì con cũng sẽ phụ trách tương lai của em ấy! Mà em ấy cũng vừa mới biết cha mình là chú Mục Thần, cũng không biết được em ấy nói chuyện với chú Mục Thần ra sao, nên con phải đi xem bọn họ một chút. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Ha ha, không hổ là con của Triển Thiếu Khuynh, ngay cả can đảm lúc nào cũng có! Có khó khăn gì cũng muốn đâm đầu xông lên!" Triểu Thiếu Khuynh vỗ vỗ bả vai Tiểu Bạch, "Đi đi, đi tìm Mịch Nhi, đừng quên là phải biểu hiện thật tốt trước mặt dì Tố và chú Mục Thần!

Có thể theo đuổi được vợ hay không, thì phải xem xét sự thông minh của con!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Tính Toán Điều Gì

Lấy được sự cho phép của cha, Tiểu Bạch lập tức chạy ra khỏi phòng đồ chơi. Cậu gần như chạy khắp nơi trong nhà họ Triển để tìm kiếm, cuối cùng cũng tìm thấy được ba người một nhà Mịch Nhi trong vườn vắng vẻ.

Nhưng vốn ba người nên thắng thắn nói chuyện với nhau thật vui vẻ, thì bây giờ lại chia làm hai phe đối lập, không ai can thiệp đến chuyện của nhau.Một phe là chú Mục Thần và dì Tố Tâm, bọn họ đang đứng cãi vã dữ dội, hai người cãi vã rất nhanh, giống như nói tiếng ngoại ngữ, làm cho người khác không thể nghe thấy bọn họ đang nói những gì.

Còn phe bên kia, thì chỉ có mình Mịch Nhi lẻ loi, cô bé ngồi phía đối diện cha mẹ, hai tay chống cằm ngẩn ngơ, đối với chuyện cha mẹ cãi nhau cũng không có cách nào khác.

"Thì ra là em ở đây!" Tiểu Bạch bước tới bên cạnh Mịch Nhi, làm bộ tự nhiên ngồi xuống bên cạnh Mịch Nhi, ngẩng đầu hỏi thăm cô bé, "Mọi người đã ra ngoài rất lâu rồi, vậy đã nói chuyện những gì, đã có tiến triển gì không?"

Mịch Nhi nghiêng đầu nhìn anh Tiểu Bạch từ đâu chui ra, chu lên cái miệng giận dữ mà nói: "Làm gì có tiến triển nào! Chuyện này so với em nghĩ còn phức tạp hơn. . . . . Anh xem anh xem, bọn họ vẫn còn không ai nhường ai! Em còn chưa từng thấy mẹ bộc lộ cảm xúc dữ dội như vậy, lại còn cố chấp chiến đấu!"Mịch Nhi bày ra dáng vẻ suy tư, mắt liếc sang nhìn hai người cha mẹ đối chọi gay gắt, lắc đầu mà nói: "Tất cả bọn họ đều

https://thuviensach.vn

muốn theo ý mình, liều mạng cố chấp, vừa rồi vẫn còn ở đó tranh luận có muốn cho em tiếp tục đi học y học hay không, bởi vì kiến thức không hợp tuổi tác, vậy mà bây giờ đã đã ầm ĩ đến chuyện sinh sống. Hiện tại còn đang tranh nhau, muốn em cùng mẹ trở về trụ sở bí mật, còn lại thì đi theo cha sang Mĩ định cư!"

"Bọn họ đang thảo luận là em sẽ ở đâu hay sao?" Tiểu Bạch chớp mắt một cái, đôi mắt màu đen thoáng qua một tia sáng nhỏ, môi mỏng hơi hơi nhếch lên, giống như lơ đãng mà nói, "Ái chà, Chú Mục Thần và dì Tố sẽ không thể nào cùng nhau nhất trí, chẳng lẽ vẫn muốn tiếp tục ầm ĩ? Mịch Nhi, bây giờ anh có một biện pháp, có thể xử lí vẹn cả đôi đường. . . . ."Hả? Anh Tiểu Bạch có biện pháp tốt sao?" Con mắt Mịch Nhi sáng lên, kéo lấy cánh tay Tiểu Bạch mà hỏi, "Em biết rõ anh thông minh nhất, nếu như có biện pháp nào, nhất định phải nói em biết!"

Tiểu Bạch bí hiểm nhíu mày suy tư chốc lát, rồi mới chậm rãi nói: "Mịch Nhi, nếu như bây giờ không có cách nào lựa chọn ở lại căn cứ hay tới nước Mỹ, vì vậy em hãy ở lại thành phố K đi, ở lại nhà anh thì sao?"

"Anh Tiểu Bạch, anh nói là --" Mịch Nhi không tự chủ kêu to ra tiếng, "Anh để cho em tiếp tục ở tại nhà anh sao?"Tiếng của Mịch Nhi khiến cho Mục Thần và Tố Tâm đang tranh giành đồng thời dừng lại lời nói, lúc này bọn họ mới phát hiện ra, bên cạnh Mịch Nhi đã thêm một người, cái người đó tại là tiểu quỷ mới vừa bắt nạt Mịch Nhi, bọn họ rất cần canh phòng nghiêm ngặt đối với thằng nhóc Tiểu Bạch này!

"Tiểu Bạch, cháu xuất hiện từ bao giờ đấy!" Bây giờ Mục Thần nhìn thấy Tiểu Bạch lại muốn tranh giành con gái với mình thì không vừa mắt, anh lập tức bỏ qua cãi vả đối với Tố Tâm, liền tiến lên chất vấn Tiểu Bạch nói: " Cháu đừng có mà nghĩ chủ ý linh tinh đối với Mịch Nhi! Cho dù nó muốn ở lại thành phố K, thì cũng ở lại nhà họ Mục! Con gái của chú tại sao phải ở nhà cháu, cháu định tính toán điều gì!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Đạt Được Mục Đích!

"Cháu cũng chỉ nghĩ tốt cho Mịch Nhi mà thôi!"

Tố Tâm cũng tiến lên, nhẹ nhàng hỏi: "Tiểu Bạch, lời của cháu là có ý gì?"

"Bởi vì cháu biết, nhất định Mịch Nhi sẽ muốn ở chung một chỗ với dì Tố Tâm, cho nên cháu mới đề nghị như vậy!" Tiểu Bạch nắm chặt hai tay, bình tĩnh mà nói.

"Đúng vậy, đương nhiên là em muốn ở cùng mẹ rồi!" Mịch Nhi gật đầu thừa nhận.

"Nhưng. . . . . Nhưng tại sao cháu lại đề nghị ở lại nhà nháu tại thành phố K chứ?" Mục Thần và Tố Tâm đồng thời lên tiếng hỏi.

Đối mặt với sự chèn ép của chú Mục Thần và dì Tố Tâm ở chung một chỗ, sắc mặt Tiểu Bạch không thèm đổi sắc mà nhíu mày nói: "Đầu tiên, di Tố Tâm muốn kiên trì trở về căn cứ nhưng chú Mục Thần không cho, sau đó, dì Tố Tâm cũng không muốn Mịch Nhi bị đưa sang Mĩ, vì vậy. . . . . Vì vậy không bằng mọi người đều ở lạ thành phố K là được rồi."

Tiểu Bạch giảo hoạt liếc mắt nhìn qua Tố Tâm, rồi mới nói tiếp: "Cháu nghĩ, chắc chắn dì Tố không muốn ở tại nhà chú Mục Thần tại thành phố K đâu? Vì vậy nghe theo ý muốn của Mịch Nhi, thì nên tiếp tục ở tại nhà cháu không phải tốt hơn sao?"

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi lại bị lời nói của Tiểu Bạch làm cho mù mịt, cô bé nghiêng đầu khó hiểu mà hỏi: "Ý muốn của em là ở nhà anh sao? Tại sao em lại không biết!"

Tiểu Bạch ngẩng đầu lên, chống lại đôi mắt màu tím của Mịch Nhi, nhẹ giọng nhắc nhở mà nói: "Tiểu Muội. . . . . Không phải em muốn ở cùng Tiểu Muội sao?" Chỉ cần nhắc tới thần tượng Bách Tiểu Muội của Mịch Nhi cũng là em gái của mình, thì cậu không cần phải sợ Mịch Nhi không chịu mắc câu!

Quả nhiên Mịch Nhi vui mừng vỗ tay: "Đúng vậy, em muốn ở chung với Bách Tiểu Muội, mãi mãi cũng không rời nhau!" Cô bé đã bị tin này làm cho dao động, thậm chí không quên tâm nguyện lớn nhất của mình, là được ở cùng thần tượng!

Nói xong, cô bé bổ nhào vào người Tố Tâm, nóng lòng đụng đưa cánh tay năn nỉ Tố Tâm: "Mẹ, chúng ta ở lại chỗ này được không! Mẹ biết đấy, con rất thích nhân vật Bách Tiểu Muội, con muốn ở chung một chỗ với em ấy, mẹ, chúng ta không về được không. . . . . ."

Tố Tâm liếc nhìn sắc mặt thâm trầm của Mục Thần, lại vừa liếc nhìn con gái bảo bối, cân nhắc một lúc, cuối cùng cũng đành gật đầu: "Được rồi, con muốn ở lại thì ở lại, vậy thì chúng ta sẽ tiếp tục ở lại tạm thời nhà dì Liên Hoa--"

Mục Thần không nói gì cả, mặc dù trong lòng bất mãn, nhưng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Mịch Nhi hưng như vậy, cũng không thể nào nói ra những lời từ chối cô bé.

Ít nhất, ở tại gia đình Liên Hoa, so với Mịch Nhi trở về trụ sở bí mật, cũng tốt hơn việc anh không tìm được!

Nghe thấy một nhà ba người Mịch Nhi đồng ý, Tiểu Bạch len lén ra dấy chữ V trong lòng, khóe mắt không ngừng bộc lộ cảm xúc vui sướng.

https://thuviensach.vn

Cậu biết mà, chỉ cần Mịch Nhi kiên trì ở tại nhà cậu, thì di Tố Tâm cũng sẽ khuất phục, mà chú Mục Thần không thể nói lại hai người bọn họ!

Vì vậy bước đầu mục đích cũng đã đạt được!

Giống như kỳ vọng cha vừa mới nói, cậu ở trước mặt cha mẹ Mịch Nhi, phải dùng chí thông minh kéo Mịch Nhi lại!

Sau đó, mục đích cuối cùng, cậu muốn để Mịch Nhi mãi mãi ở bên cạnh mình!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Đó Không Coi Là Hôn

Mục Thần thở dài, nhẹ nhàng nói với Tố Tâm: "Nếu cô cũng cùng Mịch Nhi ở lại nhà họ Triển, vậy tôi nói cho Liên Hoa một tiếng, cũng vì Mịch Nhi làm một ít việc."

"Tôi nghe thấy mọi người đang gọi tên tôi thì phải?" Ngay lúc Mục Thần đang mải nói chuyện, Liên Hoa liền kéo theo Triển Thiếu Khuynh xuất hiện trước mặt bọn họ, Liên Hoa cười hỏi Mục Thần và cả Tố Tâm, "Nhìn ra, mấy người đã cùng nhất trí? Nếu như cần giúp đỡ gì, cứ việc nói thẳng không cần khách sáo!"

Mặc dù Triển Thiếu Khuynh đã chuẩn bị tâm lý, nhưng khi nhìn thấy Mục Thần đứng cùng Tố Tâm, suýt nữa thì hít một ngụm khí lạnh: "Mục thần, anh và Tố Tâm. . . . . Làm sao hai người lại có quan hệ như vậy! Tôi thấy vô cùng tò mò câu truyện của hai người đấy, nể mặt từng là bạn cũ, có thể nói ra hay không?"

"Vậy hãy tới đây cùng nhau nói đi. . . . . ."

Mịch Nhi nhìn cha mẹ mình và cha mẹ anh Tiểu Bạch cùng nhau đi sang bàn đá nói chuyện, lúc này nới dám thở phào nhẹ nhõm: "Chao ôi, cuối cùng cũng không phải nghe cha mẹ tranh cãi nữa rồi! Vừa nãy em còn thấy sợ bọn họ ầm ĩ mà đánh cả nhau, sẽ lôi kéo em chia thành hai nửa!"

Tiểu Bạch xoa đầu Mịch Nhi, an ủi mà nói: "Em yên tâm, có anh ở đây, sẽ không có bất kỳ ai có thể làm em bị thương!"

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi cọ cọ vào lòng bàn tay của cậu, mơi chợt nghiêng đầu mà hỏi: "Đúng rồi, em vẫn còn muốn hỏi anh Tiểu Bạch, những lời anh nói lúc nãy là có ý gì, cái gì gọi là phụ trách với em, tại sao lại khiến mẹ em tức giận như vậy?"

"Khụ khụ. . . . . ." Tiểu Bạch không nghĩ tới Mịch Nhi sẽ hỏi trực tiếp như thế, khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp trai đỏ lên. Ho khan mấy tiếng, cậu mới lôi kéo cánh tay Mịch Nhi nghiêm túc và nói, "Bởi vì -- bởi vì đã hôn miệng em, nên anh đã đoạt đi nụ hôn đầu của em, cho nên. . . . . Cho nên về sau anh sẽ cưới em . . . . . ."

"Hả!?" Mịch Nhi cảm thấy giật mình, kêu to ra tiếng, "Rõ ràng là anh cắn môi em mà, cắn em đau muốn chết, chứ đâu phải là hôn! Chứ còn lâu em mới chịu gả cho anh, anh sẽ bắt nạt em thôi, còn nụ hôn đầu của em cũng không bao giờ cho anh!"

Mịch Nhi nhanh chóng tránh ra xa Tiểu Bạch, thì ra phụ trách là có ý này! Chẳng lẽ anh Tiểu Bạch lại muốn khi dễ cô bé nữa sao!

Nói đùa, cô bé sẽ không gả cho anh đâu!

"Vậy, vậy ư, thì ra đó không được coi là hôn. . . . . ." Tiểu Bạch chần chừ trước mặt Mịch Nhi mấy giây, rồi chợt dứt khoát đưa cánh tay ra, kéo lấy Mịch Nhi mềm nhũn vào trong ngực mình.

"Vậy thì thế này. . . . . ."

Nói xong, cậu cúi đầu xuống, đôi môi đỏ mỏng êm ái đặt lên môi đỏ mọng mềm mại của Mịch Nhi, che lấy dấu răng in trên cánh môi cô bé.

Nếu như Mịch Nhi coi rằng lúc nãy không phải là hôn, thì bây giờ cậu sẽ đoạt lấy nụ hôn đầu tiên của cô bé! Chắc chắn lần này cô bé không thể không chịu thừa nhận!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Thay Mịch Nhi Từ Chối

Không giống với cái cắn hả giận vừa rồi, đã dùng hết sức mà gặm cắn, lần này, Tiểu Bạch đưa lên cái hôn dịu dàng ấm áp nhất, giống như cơn gió mát nhẹ lướt qua cành liễu, giống như ánh trăng sáng rọi mặt đất, lại nhẹ nhàng giống như nước.

Chuyện này chỉ có thể coi như là nụ hôn đơn giản nhất, chỉ có cánh môi va chạm cánh môi, chứ không có bất kỳ sự thắm thiết nào, không có lời lẽ thừa thãi**, Tiểu Bạch ôm lấy Mịch Nhi, khom người cúi đầu, rụt rè lại cương quyết, vụng về nhưng to gan hôn môi của cô bé.

Cho dù nụ hôn đùa giỡn của hai nhân vật chính là cậu nhóc tám tuổi và cô bé bốn tuổi, nhưng Mịch Nhi đã bị hành động của Tiểu Bạch dọa cho bất ngờ đến nỗi trợn to hai mắt mà sửng sốt, nhưng lúc này Tiểu Bạch đã hoàn toàn hạ quyết tâm, cậu sẽ cố gắng bắt chước bộ dạng mà cha hôn mẹ, để đưa tình cảm của mình truyền lại cho Mịch Nhi.

Với cô bé, cậu đã nhận định là vợ mình.

Tiểu chinh thái đẹp trai hôn Lolita xinh đẹp, hình ảnh đẹp đẽ hoàn mỹ này giống như tác phẩm nghệ thuật, khiến người nào cũng không nhẫn tâm quấy rầy.

"Hai đứa đang làm gì đấy!"

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, hai giọng nói người lớn đột ngột vang lên, thoáng chốc phá vỡ hình ảnh đẹp đẽ.

Mục Thần tràn ngập tức giận, bước nhanh từ xa tới đó, quát tháo với Tiểu Bạch: "Liên Tĩnh Bạch, cháu buông Mịch Nhi ra! Cháu cách xa con bé một chút!"

Tố Tâm cũng gấp gáp, gần như đột phá tốc độ, chạy thật nhanh đến bên con gái, cô tiến tách hai đứa nhỏ đang ôm lấy nhau, kéo Mịch Nhi bảo vệ sau lưng, trên mặt tràn đầy lạnh lẽo.

Mịch Nhi bị cha mẹ kéo ra khỏi lồng ngực của anh Tiểu Bạch, đôi mắt màu tím cũng bị giật mình sau cú ngạc nhiên, cô bé luống cuống giơ tay lên, run rẩy bịt kín đôi môi bị anh Tiểu Bạch hôn qua:"A. . . . . ."

Dù hai đứa bé đã tách nhau ra, nhưng trong não Mục Thần vẫn còn lưu lại hình ảnh vừa rồi, con gái bảo bối của anh lại bị thằng nhóc Tiểu Bạch này khi dễ! Đều là lỗi của anh, không có canh phòng nghiêm ngặt tên nhóc Liên Tĩnh Bạch có ý xấu này, cũng chưa có giáo dục cho Mịch Nhi phải bảo vệ mình!

Lập tức, anh cắn răng nghiến lợi dặn dò con gái: "Mịch Nhi, không được để cho cậu ta đến gần con! Không cho phép con để ý đến cậu ta nữa!"

Trong lòng Tiểu Bạch không còn sự ấm áp nữa, trước mắt là hai người lớn có sắc mặt không tốt nhìn chằm chằm cậu, thế nhưng cậu cũng dũng cảm ngẩng đầu lên, vênh cằm nói: "Chú Mục thần, cháu thay Mịch Nhi từ chối lời chú! Cháu nói rồi, em ấy là của cháu, sau này cháu sẽ phụ trách cuộc sống của em ấy!"

"Chuyện của Mịch Nhi còn chưa tới phiên cháu thay nó quyết định!" Tố Tâm lại khó có khi đứng cùng một chiến tuyến với Mục Thần, lời nói của cô lạnh lùng uy hiếp Tiểu Bạch: "Dì nói cho cháu biết, trước khi Mịch Nhi tìm được người mình yêu, thì dì sẽ không cho phép bất kì ai ép buộc con

https://thuviensach.vn

bé! Tiểu Bạch, cho dù cháu là con trai của Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh, cho dù cháu mang loại gen thiên tài, thì dì cũng sẽ không giao Mịch Nhi cho cháu!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Anh Lại Bắt Nạt Em!

Tiểu Bạch bị bức ép nên không tự chủ lui về phía sau nửa bước, đối với bản năng lùi bước của mình, lông mày nhíu lại, âm thầm tức giận vì mình hoảng sợ.

Cố gắng nâng cao đầu, Tiểu Bạch nhích tới gần Tố Tâm một bước, căn cứ vào đạo lý quyền lợi bảo hộ của mình mà nói: "Di Tố nói không sai, nhưng mà cháu lại nghĩ, cho dù dì là mẹ của Mịch Nhi, cũng không thể thay em ấy quyết định tất cả, không thể khống chế cuộc sống của em ấy thì phải?!"

"Tại vì Mịch Nhi chưa thể phân rõ ai tốt ai xấu, cho nên chúng ta là cha mẹ, phải đề phòng tất cả những người có thể tổn thương con bé!" Mục Thần vừa nghe vậy, thiếu chút nữa muốn đè Tiểu Bạch ra đánh một trận, "Bấy giờ Mịch Nhi còn nhỏ tuổi cho nên dễ dàng bị lừa gạt, nên chúng ta muốn thay con bé quyết định là sai sao!"

"Nhưng làm sao hai người biết được cháu sẽ làm hại em ấy!" Tiểu Bạch mở mồm phản bác, kĩ càng tấn công vào chỗ hiểm, "Chú Mục Thần, chú đã vắng mặt trong cuộc sống của Mịch Nhi, mang cho Mịch Nhi tổn thương rất lớn, rõ ràng là chú mới đúng. . . . . ."

"Cháu còn dám nói thêm một câu!" Mục Thần bị đâm phải chỗ đau, trong phút chốc liền nổi giận, anh thậm chí quên mất tình nghĩa của mình đối với Liên Hoa, liền tiến lên nắm lấy cổ áo Tiểu Bạch, to tiếng chất vấn, "Liên Tĩnh Bạch, cháu có gan thì lặp lại lần nữa xem nào!"

https://thuviensach.vn

"Tố Tâm, Mục Thần!"

Ngay lúc này, Triển Thiếu Khuynh xuất hiện, vừa nhìn thấy hình ảnh giương cung bạt kiếm, nhất thời ngây ngẩn cả người.

Anh và Liên Hoa vừa mới cùng Tố Tâm bàn luận về việc ở lại nhà họ Triển, sau đó đi sắp xếp phòng ở cho họ, nhưng anh chỉ mới đi có một lát, thì tại sao Tố Tâm và Mục Thần lại xảy ra xung đột với Tiểu Bạch!

Triển Thiếu Khuynh xông lên trước, đưa tay kéo Tiểu Bạch ra sau mình, nhìn Mục Thần và Tố Tâm đang tức sùi bọt mép, nét mặt hai người giống như muốn chỉnh Tiểu Bạch một trận, khiến anh hơi nhíu lông mày: "Chuyện này là sao?"

Mặc dù Triển Thiếu Khuynh không rõ đầu đuôi mọi chuyện, nhưng nhà họ Triển đã có truyền thống bao che nên anh không thể không giúp con trai của mình khi chưa biết lý do. Ngẩng đầu nghênh chiến đôi mắt rực lửa đối diện, mặt Triển Thiếu Khuynh không đổi sắc hỏi: "Tiểu Bạch đã làm chuyện gì, mà khiến hai người lại phải tức giận như vậy? Ha ha, Tiểu Bạch có gì không đúng, chúng ta có thể từ từ dạy dỗ nó, chứ hai người hù dọa nó làm gì?!"

"Hừ!" Đôi mắt Tố Tâm vẫn lạnh lùng như trước, giận đến nỗi không chịu nói thêm một câu.

Mục Thần hừ lạnh một tiếng, trên mặt cũng tràn đầy lửa giận: "Hay là hỏi con của anh đi, rốt cuộc thì nó đã làm ra chuyện đi!"

"Thế này là sao?" Lúc Liên Hoa nghe thấy quản gia báo lại tin tức liền chạy tới, tình trạng hiện trường cũng khiến cho cô mơ hồ đoán được, có lẽ là là con trai mình đã có hành động gì quá đáng đối với Mịch Nhi chăng?

Mở to hai mắt, cô nhẹ nhàng đến bên Mịch Nhi, khẽ an ủi hỏi: "Mịch Nhi, mới vừa rồi đã xảy ra chuyện gì vậy? Con nói cho dì biết được

https://thuviensach.vn

không?"

Đôi tay trắng nõn nhỏ bé của Mịch Nhi vẫn còn che miệng vì hoảng sợ, bên trên cánh môi còn lưa lại nhiệt độ của nụ hôn, đột nhiên bị cưỡng hôn khiến cô bé như bị sấm sét giữa trời quang, cô bé lại bị Tiểu Bạch hôn lần nữa khiến cho khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng, nóng bỏng đến nỗi che miệng lại mà ngón tay cũng nóng lên.

Nghe thấy Liên Hoa hỏi thăm, Mịch Nhi dùng sức chớp chớp đôi mắt, trong não giống như rót vào một tia sáng, cô bé thẹn quá thành giận chỉ tay vào Tiểu Bạch chất vấn nói: "Anh -- anh lại hôn em! Đáng ghét, em chỉ nói là không muốn gả cho anh, sao anh lại có thể bắt nạt em!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Giao Dịch Thành Công

Mịch Nhi vòng qua sự bảo vệ của Tố Tâm, nổi giận đùng đùng vung quả đấm nhỏ dánh vào Tiểu Bạch: "Đáng ghét, anh Tiểu Bạch thật đáng ghét! Anh đều đối tối với Tiểu Muội và Tiểu Hắc như vậy, nhưng ba tháng qua anh đều luôn bắt nạt em! Anh trêu cợt em cười nhạo em, vừa rồi lại còn không muốn thực hiện nguyện vọng của em, còn cắn miệng của em thật đau, bây giờ anh lại còn nhào lên cưỡng hôn em! A, em biết rồi, anh muốn để em tiếp tục ở tại nhà anh, chính là muốn bắt nạt em tiếp có đúng hay không!"

Nghĩ tới đây, Mịch Nhi vung vẩy mái tóc dài, phồng mang trơn má quay đầu muốn đi: "Hừ, em sẽ cùng mẹ rời khỏi nhà anh, cũng không bị anh bắt nạt nữa, cũng không gặp lại anh nữa!"

"Chờ một chút!" Giọng nói Tiểu Bạch gấp gáp, cậu cũng không nghĩ rằng hành động của mình lại khiến mọi chuyện tồi tệ như vậy, lại còn làm cho Mịch Nhi có suy nghĩ này, mà lại quyết định muốn rời khỏi đây!

Đại não nhanh chóng suy nghĩ, trong lòng Tiểu Bạch chỉ có một ý niệm, đó là không thể để cho Mịch Nhi rời đi, tuyệt đối không thể để cho cô bé rời khỏi địa bàn của mình, nếu không kéo cô bé lại thì sẽ trễ mất!

"Mịch Nhi, em nghe anh nói một câu nữa thôi." Tiểu Bạch chợt nảy ra ý tưởng, lặng lẽ tiến lên nói, "Chúng ta làm giao dịch nhé? Chỉ cần em ở lại nhà anh, anh có thể đồng ý với em, sẽ không bao giờ bắt nạt em nữa, cũng để em gái cùng chơi với em, và sẽ hoàn thành tâm nguyện của em, liền thiết

https://thuviensach.vn

kế một nhân vật mới trong Bách Bảo, để em có thể ở chung một chỗ với Bách Tiểu Muội được không ~"

"Thật sao?" Mịch Nhi nhất thời dừng bước, xoay người lại, cô bé không nghi ngờ chút nào mà bị ba món mồi này làm dao động.

Có thể độc chiếm em gái, cùng Bách Tiểu Muội ở chung một chỗ chính là mơ ước của cô bé bấy lâu, nếu như anh Tiểu Bạch đã không bắt nạt cô bé nữa, như vậy cuộc giao dịch này cô bé được nhiều lợi ích nhất, ở lại cũng không có sao, nhà họ Triển quả thật chính là thiên đường mà cô bé mơ ước!

Nhưng Mịch Nhi nhìn qua Tiểu Bạch, cô bé vừa muốn nhanh chóng đồng ý, nhưng lại không dám tin người hay xảo quyệt này, chần chờ mấy giây, cô bé căn môi hỏi: "Làm sao em biết được anh nói thật. . . . . ."

"Giao dịch công bằng, già trẻ không gạt, nếu như đã làm giao dịch thì anh tuyệt đối chỉ nói một lời!" Tiểu Bạch giảo hoạt cười nói, "Nếu em không tinthì cũng không sao, bây giờ hãy cùng anh vào phòng vẽ tranh, em có thể nhìn thấy tận mắt anh giúp em thiết kế hình ảnh, ngày mai sẽ để bộ phận thiết kế làm thành bộ phim, như vậy không thể nói dối! cho nên có làm giao dịch hay không?"

"Được, vậy thì giao dịch thành công!" Mịch Nhi lập tức bị thuyết phục, trong lòng cảm thấy vui sướng, thậm chí cô bé còn chủ động kéo tay Tiểu Bạch mà thúc giục, "Vậy chúng ta nhanh đi làm đi!"

"Ừ." Tiểu Bạch nắm chặt cánh tay nhỏ bé của Mịch Nhi, dắt tay cô bé đi vào phòng vẽ tranh, cuối cùng giao dịch giẫn dụ đã thành công!

Đi ngang qua Mục Thần và Tố Tâm đứng bên cạnh thậm chí cậu còn hả hê làm ra mặt quỷ, hì hì, mấy năm này vì lôi kéo quan hệ tốt với em gái, cậu cũng đã hiểu rõ tâm tình của bé gái khác, cho nên ai cũng đừng mơ tưởng có thể phá hư tình cảm của cậu với

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Có Thể So Với Tiểu Bạch Được Không?

Mục Thần giương mắt nhìn mọi chuyện phát sinh, cảm xúc của Mịch Nhi có thể thay đổi ngang bằng sắc mặt, vừa rồi vẫn còn muốn cùng Tiểu Bạch tức giận tuyệt giao, nhưng chỉ vài ba câu, đã bị Tiểu Bạch thuyết phục thay đổi 180 độ, trở nên tốt hơn với nó!

Mịch Nhi và Tiểu Bạch tay trong tay đi qua người Mục Thần, anh cũng không thể nhịn được nữa, liền tiến lên muốn giữ con gái lại: "Mịch Nhi. . . . . ."

"Mục Thần, anh đừng lo lắng, là Mịch Nhi chủ động lôi kéo Tiểu Bạch rời đi mà." Triển Thiếu Khuynh kéo Mục Thần lại, khẽ lắc đầu cười nói, "Anh thấy đấy, Tiểu Bạch sẽ không bắt nạt Mịch Nhi, mà đối với con bé rất tốt, Mịch Nhi lại còn cười rất vui vẻ nữa chứ. . . . . ."

"Nhưng --" nhưng tất cả đều đều do thằng nhóc Tiểu Bạch này lừa đảo, rõ ràng Mịch Nhi còn bé nên mới bị lừa!

So sánh với Mục Thần, Tố Tâm cũng rất quan tâm, nhưng cũng không có ngăn cản bóng dáng Mịch Nhi vui mừng chạy nhảy đằng xa, ngược lại xoay người sang hỏi Liên Hoa: "Liên Hoa có nghe được không, vừa nãy Tiểu Bạch nói gì với Mịch Nhi vậy? Rốt cuộc thằng nhóc có âm mưu gì, lại khiến Mịch Nhi thay đổi cảm xúc như vậy, làm cho con bé nghe lời?" Chuyện này vẫn khiến Tố Tâm nghi hoặc, cho dù cô là mẹ, nhưng đối mặt với sự hoạt bát của con gái, Thì cô cũng thấy yên tâm hơn!

https://thuviensach.vn

"À. . . . . Cụ thể Tiểu Bạch nói gì, tôi cũng không nghe thấy, nhưng xác định là nó đã dùng đầu óc. . . . . ." Liên Hoa nhẹ nhàng suy tư, con trai đã lôi kéo Mịch Nhi chạy xa, nên cô mới phải ở đây giải quyết hậu quả mọi chuyện, để con đường của nó có thể bằng phẳng.

Liên Hoa đắn đo từ từ nói: "Tố Tâm, cho dù Tiểu Bạch dùng một chút tâm cơ, nhưng Mịch Nhi lại rất vui mừng, con bé vui vẻ không phải là điều chúng ta hy vọng nhất sao?"

"Liên Hoa, Tại sao cô cũng nói như vậy. . . . . ." Mục Thần cười khổ, tại sao tình thương của cha như anh lại không có bất kỳ ai hiểu nhỉ? Thở dài, anh và Tố Tâm đứng chung với nhau, "Vô luận lời của Tiểu Bạch thế nào nhưng em cũng không nên nói như vậy, tôi và Tố Tâm tuyệt đối không có cách nào đồng ý cho nó ở cùng với Mịch Nhi!"

Tố Tâm cũng lẳng lặng gật đầu một cái, kiên quyết đồng ý lời của Mục Thần.

Liên Hoa mỉm cười nói: "Thật ra thì, đối với những lời mà Tiểu Bạch nói phụ trách với Mịch Nhi, thằng bé còn nhỏ, hiện tại nói gì cũng còn quá sớm. Không ai có thể bảo đảm hai đứa có thể trở thành một đôi, nhưng cũng không có cách nào bảo đảm sẽ không xảy ra. Mọi người cũng từng nhìn thấy Tiểu Bạch lớn lên, tính cách của nó hai người đều biết rõ, nếu như về sau Mịch Nhi thích người khác, mà người kia có nhiều điều không tốt, thì hai người thật sự yên tâm sao, người đó có thể so với Tiểu Bạch được không?"

Nghe thấy lời này, thân thể Tố Tâm và Mục Thần đều cứng đờ, khi con gái lớn lên, nói không chừng lúc nào cũng bị đứa khác lừa gạt, chỉ có một ngày đề phòng trộm, làm sao có thể ngày ngày đề phòng trộm!

Bọn họ có thể vì Mịch Nhi mà bồi dưỡng người dự bị thì cũng không sao, như vậy mới có thể bảo vệ tốt cho Mịch Nhi. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Sắp Xếp Xong

Triển Thiếu Khuynh nhìn Tố Tâm và Mục Thần rơi vào trầm tư, thì nhanh chóng suy đoán tâm bọn họ đang nóng lòng vì con gái, anh tiến lên ôm lấy Liên Hoa giúp đỡ vợ và con trai phụ họa: "Duyên phận trời định, ai cũng không thể ngăn cản chuyện tình cảm, người làm cha mẹ như chúng ta có thể sắp đặt mọi việc, nhưng không đề kháng lại được tâm ý của chúng, cũng không có cách nào thay chúng làm hết mọi chuyện. Hai người đều là người thông minh, cũng không nên quan tâm kìm ép con bé như vậy, nó sẽ khiến Mịch Nhi mất đi niềm vui thú trong cuộc sống!"

Buổi nói chuyện này khiến Mục Thần và Tố Tâm bừng tỉnh hiểu ra, suýt nữa thì bọn họ đã phạm phải một sai lầm, mang theo sự yêu thương sai lầm, muốn để Mịch Nhi có thể ở trong vòng bảo hộ của họ mãi mãi!

"Nếu như hai người đồng ý, tôi đề nghị, chúng ta hãy để bọn trẻ tự do phát triển, còn người lớn chúng ta không nên can thiệp quá nhiều đến cuộc sống của chúng?" Triển Thiếu Khuynh mở lời nói.

Liên Hoa tiến lên khoác lấy cánh tay Tố Tâm và Mục Thần, chân thành khuyên giải: "Tiểu Bạch là một đứa trẻ thông minh biết mình muốn gì, Mịch Nhi hoạt bát cũng không thể bị lừa đến nỗi không phân biệt được tốt xấu, cho nên cứ để bọn chúng sống cùng với nhau, bất luận chúng phát triển thế nào, thì không có gì phải lo lắng? Hai người cũng biết nhà chúng tôi có rất nhiều đứa trẻ, để Mịch nhi đến đây sẽ càng náo nhiệt hơn, bọn chúng có thể hồn nhiên chơi đùa với nhau, tuổi thơ sẽ càng vui vẻ hơn. Hiện tại Mịch

https://thuviensach.vn

Nhi lại thích Tiểu Muội như vậy, có thể không chừng sau này Mịch Nhi cũng thích người anh Tiểu Bạch, hoặc là thích người em trai Tiểu Hắc! Vì vậy Tố Tâm, cô cứ cùng Mịch Nhi yên tâm ở lại đây, chúng ta sẽ mỏi mắt chông chờ tương lai, có được không?"

Đôi mắt màu tím của Tố Tâm hiện lên đủ mọi cảm xúc, cuối cùng chậm rãi mở miệng: "Liên hoa, tôi phát hiện trừ vẻ ngoài xinh đẹp, tôi cũng phải bội phục tài ăn nói của cô, tôi đã bị cô thuyết phục rồi. . . . . Đúng vậy, Mịch Nhi thích mới là quan trọng nhất, tôi không thể nắm trong tay cuộc đời con bé trong tay, phá hư những gì nó yêu thích, cho nên, tôi và Mich Nhi sẽ tạm thời ở lại."

"Tạm thời?" Mục Thần lại nhăn mày, "Tạm thời là sao, chẳng lẽ cô vẫn muốn dẫn con gái trở về cái trụ sở bí mật nơi không có ánh mặt trời kia sao?" Vậy thì anh ta phải đi nơi nào tìm thấy Mịch Nhi!

"Tôi sẽ mua một mảnh đất canh nhà họ Triển để xây nhà, chờ căn nhà làm xong, tôi và Mịch Nhi sẽ dời dời đến đó ở, tiếp tục cùng Liên Hoa làm hàng xóm." Tố Tâm nói ra quyết định vừa mới cẩn thận nghĩ đến, "Tôi cũng biết rằng Mịch Nhi rất thích ở cùng Tiểu Muội, nên khó mà tách nó ra, nhưng ở lại nhà họ Triển cũng không phải biện pháp tốt, tôi cũng cần một phòng đặc biệt nghiên cứu thí nghiệm, cho nên, tôi quyết định xây một căn nhà ở thành phố K. Như vậy vừa có thể để cho bọn trẻ chơi chung một chỗ, hai nhà có thể qua lại, mà Mục Thần cũng có thể tới thành phố K thăm Mịch Nhi, đây là sự sắp xếp tốt nhất rồi."

"Như vậy thì tốt quá!" Mục Thần trầm mặc chốc lát, cuối cùng cũng gật đầu, "Xây nhà cứ để tôi lo, vìcô cũng không có quan hệ với người nào ở đây? Không biết Mịch Nhi thích phong cảnh thế nào, phải xây dựng ra sao đây? . . . . . ."

Tố Tâm cúi đầu cùng anh bàn bạc: "Vùng lân cận đây giống như tấc đất tấc vàng, hơn nữa có tiền mà không mua được, nếu như anh đã có quan hệ,

https://thuviensach.vn

thì tôi sẽ trả hết tiền chi phí. Cụ thể thiết kế phải do Mịch Nhi chon lựa, con bé thích. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiến

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Nhân Vật Mới

Liên Hoa nhìn hai người đang bàn bạc về việc xây dựng nhà ở, không nhịn được hỏi thăm: "Này, Hai người. . . . . Hai người chỉ có thể tán gẫu về đề tài liên quan tới Mịch Nhi thôi sao? Con cũng đã sinh ta, tình cảm của hai người vẫn lạnh nhạt như thế, chẳng lẽ là chưa từng nghĩ tới quan hệ của hai người trong tương lai sao?"

"Ngoài Mịch Nhi, tôi và anh ta (cô ta) không có bất kì quan hệ gì!"

Tố Tâm và Mục Thần sững sờ, gần như cùng nhau mở miệng kêu lên một câu, khó có khi cả hai lại có ý kiến giống nhau nhưng sắc mặt hai người bọn họ còn khó coi hơn.

Lại cùng nhau hừ lạnh một tiếng, rồi Mục Thần và Tố Tâm xoay người rời đi, giận dữ đi về phía ngược lại.

"Không có quan hệ sao?" Triển Thiếu Khuynh vuốt cằm, "Anh lại cảm thấy hai người này rất xứng đôi, xem họ có lúc ăn ý như vậy, khiến anh thật muốn gắn hai người họ với nhau!"

"Mọi chuyện đã rất phức tạp rồi, anh cũng đừng làm loạn gì nữa!" Liên Hoa nện cho chồng mình một cái, "Tố Tâm và Mịch Nhi muốn ở lại nhà mình khá lâu, vì họ muốn mua đất xây nhà cũng cần thời gian, cho nên bọn trẻ cần phải cẩn trọng, bảo mẫu và quản gia cũng phải tăng cường bảo vệ. . . . . chúng ta cũng phải chuẩn bị nhiều thứ, cho nên nhanh làm việc thôi!"

https://thuviensach.vn

Vợ chồng hai người bận rộn thì cũng đã tới buổi tối, cuối cùng Tiểu Bạch cũng đi ra khỏi phòng vẽ tranh, cậu đã vì Mịch Nhi mà thiết kế xong hình tượng hoạt hình, sau khi Mịch Nhi cảm thấy hài lòng thì cũng trở về với Tố Tâm, còn cậu liền chạy tới chỗ cha mẹ chia sẻ tác phẩm hết sức hài lòng của mình.

Nhìn vẻ đắc ý khoe khoang của Tiểu Bạch, Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh mặc kệ con trai lớn ngây thơ, mà chỉ có Tiểu Muội cầm lấy bức tranh nhìn ngắm, thật lòng khen ngợi: "Oa, Anh cả vẽ thật giống Mịch Nhi, thật đáng yêu!"

"Gì vậy? Mọi người đang nhìn gì vậy?" Bỗng nhiên sau lưng Tiểu Muội xuất hiện một bóng dáng, tò mò lên tiếng hỏi.

Tiểu Chính Thái vừa mới chạy vào cửa phòng chính là đứa thứ hai nhà họ Triển, là em trai Tiểu Bạch, và là anh trai sinh đôi với Tiểu Muội, tên là Triển Dĩ Mặc, nick name là Tiểu Hắc. Cậu nhóc vừa mới về đến nhà sau buổi học võ, liền tò mò lấy mất bản vè trong tay em gái, nghiêng đầu xem xét.

Trên tờ giấy trắng tinh, xuất hiện những nét vẽ mềm mại tạo hình một nhân vật, nhìn qua chính là tạo hình mẫu vẽ của nhân vật trong Bách Bảo, nhưng đó lại một nhân vật mới, Tiểu Hắc xác định là mình chưa từng thấy qua nhân vật này!

Đôi mắt màu tím, lỗ tai của thỏ, mang theo sự đáng yêu, và khí chất đơn thuần, chẳng lẽ hình tượng này là hình tượng mới của anh cả, cho nên Bách Bảo sắp có nhân vật mới sao?

"Tiểu Hắc, mau trả lại cho anh!" Tiểu Bạch khom người đoạt lấy bản vẽ của mình, đây chính là tâm huyết của cậu, nếu bị đứa em trai tay chân vụng về này làm hư thì sao!

https://thuviensach.vn

"Ngoài Tiểu Muội ra, em chưa từng thấy anh khẩn trương tranh dành với em bao giờ. . . . . ." Tiểu Hắc làm mặt quỷ, bỗng nhiên vỗ tay kêu lên sợ hãi, "Bản vẽ này chính là Mịch Nhi đúng không! Anh, chẳng lẽ chuyện em nghe thấy là thật, anh đã đồng ý yêu cầu gả Mịch Nhi cho Bách Bảo, anh thật sự muốn cưới Mịch Nhi đúng không!"

"A, vậy thì bây giờ không thể gọi là chị Mịch Nhi được rồi, phải gọi là chỉ dâu sao?" Tiểu Muội nâng cằm lên, tò mò chen miệng hỏi.

"Tiểu Muội, em đừng nghe Tiểu Hắc nói linh tinh! Tiểu Hắc, em đã nghe ai nói, anh muốn đi giết người đó!"

"Này anh, đừng nhào tới mà!"

Ba đứa trẻ, no đùa thành một đống. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Đường Tình Nhấp Nhô

"Em nói mau, là ai trong nhà đã mật báo cho em, em còn biết cái gì! Nếu không nói thì anh sẽ xuất ra tuyệt chiêu!"

"A anh đừng làm vậy nhột lắm, ha ha ha --Tiểu Muội cứu mạng, mau cứu anh ha ha ha. . . . . ."

"Hì hì, anh hai vẫn còn sợ nhột, em cũng sẽ đến giúp anh cả, hình như chơi rất vui!"

"Tiểu Muội-- em...em dám trợ giúp kẻ địch! Ha ha, anh tha mạng, em từ bỏ. . . . . ."

Tiểu Bạch ỷ vào chiều cao cùng sức lực nên chiếm ưu thế, đè ép Tiểu Hắc nói rõ là ai đã nói ra mọi chuyện, cho dù Tiểu Hắc có xuất ra tất cả bản lĩnh, lấy ra chiêu thức võ thuật mà đánh trả, nhưng em gái ngẫu nhiên nhúng tay quấy rối, khiến tình cảnh càng thêm náo loạn. . . . . .

"Các con không nên ồn ào nữa!" Liên Hoa đỡ trán, cô cũng biết, đứa hoạt bát nhất nhất náo loạn nhất trong nhà là Tiểu Hắc vừa xuất hiện, thì sẽ càng hỗn loạn!

"Bây giờ là giờ ăn tối, Tiểu Bạch Tiểu Hắc Tiểu Muội, tất cả đều đi tới dùng cơm cho mẹ, ai cũng không được náo loạn nữa! Còn chuyện gì thì để cơm nước xong rồi xử lý!" Cuối cùng, chỉ còn Triển Thiếu Khuynh nghiêm mặt ra lệnh một tiếng, thì mới thuần phục được ba đứa bé này.

https://thuviensach.vn

Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh phải rất vất vả mới trấn an được bọn nhỏ rồi bắt chúng đi ăn cơm, sau khi ăn xong, hai người làm trọng tài xử lý đầu nguồi tranh cãi, bức ép Tiểu Hắc nói ra người đã nói ra tin tức trong nhà, thì tìm được món đồ chơi có gắn Camera ẩn, lúc này Tiểu Bạch mới không khiếu nại nữa. Sau đó kêu người bảo mẫu mang bọn chúng đi tắm, chờ ba tiểu quỷ này đi ngủ thì hai vợ chồng mới được yên tĩnh.

Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh lại bàn về chuyện đã xảy ra hôm nay, mà còn liên tục không nói nên lời, mỗi một việc đều là chuyện kinh hãi, cho dù vợ chồng bọn họ đã đứng trên thương trường, cũng cảm thấy không chân thực!

Liên Hoa tựa vào Triển Thiếu Khuynh, rồi nhận xét về quan hệ kì lạ của Tố Tâm và Mục Thần, rồi nói qua chuyện của Tiểu Bạch và Mịch Nhi, bỗng nhiên cô nhẹ nhàng thở dài nói: "Đáng thương cho tấm lòng cha mẹ trong thiên hạ, em biết ngay, nếu Tố Tâm đã là mẹ thì không thể còn vô tình vô nghĩa nữa rồi."

Triển Thiểu Khuynh cũng không hiểu hỏi: "Lời này là sao? Anh lại cảm thấy Tố Tâm vẫn không thể nói lý như trước, em xem cô ta rất hung dữ với Tiểu Bạch đó!"

Liên Hoa lắc đầu một cái, nhẹ nhàng nói: "Em hiểu ý nghĩa cái tên Mịch Nhi, không phải cô ấy đã lấy tên làm hi vọng sao, muốn để cô ấy tìm được thứ quý giá trong cuộc sống này? Mịch Nhi, tìm kiếm, đây rõ ràng là hai hòa âm giống nhau, Tố Tâm thật sự thương yêu Mịch Nhi, hi vọng Mịch Nhi có thể tìm được chân tình cả đời, mà không phải hiến thân vì khoa học như cô ấy, nên muốn kéo dài loại gen ưu tú mà cùng một người đàn ông xa lạ sinh con. . . . . ."

Nói tới chỗ này, Liên Hoa chợt lo lắng: "Ai nha, xem ra đường tình của Tiểu Bạch rất nhấp nhô đó! Kẻ địch lớn nhất của thằng bé không phải là Tố Tâm và Mục Thần, mà là Mịch Nhi lơ mơ! Nếu như Tiểu Bạch không có

https://thuviensach.vn

biện pháp khiến Mịch Nhi thích nó nhanh, thì ai cũng không cứu được nó. . . . . ."

"Em à, con cháu đều có phúc của con cháu, cho nên con anh cũng không thể kém đến mức phải cầu cứu. . . . . ." Triển Thiếu Khuynh lật người đè lên Liên Hoa, "Ngược lại, bây giờ anh cần em cứu em, cứu anh dập tan dục vọng--"

Bóng đêm bao phủ, trong phòng cảnh xuân thắm thiết, cũng kéo ra màn che tương lai.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Không Giải Thích Được Mọi Chuyện

Bắt đầu từ hôm nay, nhà họ Triển lại có thêm hai vị khách đặc biệt, là Tố Tâm và Mịch Nhi. Vì gần đây Mục Thần muốn cùng con gái bồi dưỡng tình cảm, nên cũng ít khi trở lại nước Mĩ, mà quyết định ở lại thành phố K, và trở thành vị khách thứ ba gần như tới thăm nhà họ triển Triển mỗi ngày.

Ở nhờ nhà họ Triển, Tố Tâm chủ động đảm nhận việc dạy học cho bốn đứa trẻ học tập, nhóm tiểu quỷ này đều thông minh như tiểu thiên tài, khiến cô cảm thấy rất hứng thú, đã dùng tất cả khóa trình do mình học được mà rèn luyện tư chất cho bọn chúng. Nhưng trừ giờ dạy học ở ngoài, cô cũng gần như sống ở trong phòng thí nghiệm của mình, đóng kín cửa không ra, trước sau vẫn duy trì vẻ lạnh lẽo và thần bí.

Mịch Nhi thì sống như ba tháng trước, cùng bọn trẻ ở nhà họ Triển hòa hợp chơi đùa, không buồn không lo với cuộc sống vui vẻ.

Lần này, tâm tình của cô bé càng thấy hào hứng thỏa mãn, mẹ ở chung với cô bé, tâm nguyện lớn nhất cũng đã được thực hiện! Tiểu Bạch đã thiết kế hình tượng hoạt hình cho cô bé -- tên là Tiểu Mật Thỏ, đã bắt đầu xuất hiện trong Bách Bảo, Mịch Nhi vừa được ở cùng thần tượng trong Bách Bảo, vừa được chiếm đoạt Bách Tiểu Muội người thật, còn có gì tốt hơn!

Nhưng nếu nói đến chuyện khiến Mịch Nhi bất mãn, có lẽ là. . . . . .

Chính là anh Tiểu Bạch thường xuyên kỳ lạ chạy tới, làm một chút chuyện không giải thích được khiến cô bé mất hứng!

https://thuviensach.vn

Thời tiết nắng ráo, khi cô bé đang lôi kéo bàn tay của Tiểu Muội và Tiểu Hắc ở trong hoa viên bắt bướm bướm và chuồn chuồn, thì Tiểu Bạch chợt đi tới.

"Tiểu Muội, Mịch Nhi, các em đừng chạy dưới ánh nắng, mà lại dưới bóng cây chơi đi." Hai tay Tiểu Bạch cầm hai cốc nước trái cây, kêu bọn chúng lại đây, "Các em tới uống chút nước đi, cẩn thận mùa hè rất nóng!"

Tiểu Muội lập tức hoan hô chạy tới, Tiểu Hắc cũng cùng em gái chạy qua, còn Mịch Nhi lại cắn răng giậm chân. Rõ ràng vừa rồi bọn chúng đang chơi rất vui vẻ, nhưng trong nháy mắt lại bị Tiểu Bạch phá hỏng!

Cái gì mà sợ bọn chúng nóng, nhất định là anh Tiểu Bạch ghen tức, không nhìn nổi việc nó chơi vui vẻ với Tiểu Muội!

Không phải anh đã nói sẽ để Tiểu Muội chơi với nó sao, nhưng tại sao bây giờ lại dùng cách này tranh giành với nó, chẳng lẽ anh lại muốn bắt nạt nó sao!

Mịch Nhi dẩu môi, không để ý tiếng gọi của Tiểu Bạch, quay đầu chạy đi.

Bạn đêm trời mưa nổi sấm chớp, khi cô bé đang ngủ trong phòng mình, đột nhiên có tiếng gõ cửa.

Mịch Nhi mặc trên người bộ áo ngủ hình con thỏ xoa mắt đi mở cửa phòng, Tiểu Bạch đang ôm một con gấu bông đứng ở cửa phòng.

Anh nhét con gấu to vào trong ngực cô bé, nghiêng đầu nhỏ giọng nói: "À, cái này đưa cho em, nếu như sợ tiếng sấm, thì hãy ôm nó đi ngủ!"

Mịch Nhi đang ngủ mơ bị đánh thức nhất thời giận dữ: "Anh mới sợ tiếng sấm đấy, cả nhà anh đều sợ tiếng sấm! Sấm đánh trên mấy tầng mây, có gì mà phải sợ chứ! Đáng ghét, không được quấy rầy em ngủ!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Chữa Lơn Lành Thành Lợn Què

Con gấu to bị ném vào người Tiểu Bạch, sau đó bùm ... một tiếng, cửa phòng bị đóng lại nặng nề.

Tiểu Bạch nhìn cửa phòng đóng chặt, cúi đầu xoa xoa mũi, hình như, cậu lại chữa lơn lành thành lợn què. . . . . .

Cậu vốn tưởng rằng Mịch Nhi sẽ giống như em gái cậu rất sợ sấm, vì vậy mới mang món đồ chơi này đến an ủi em ấy, muốn kéo gần quan hệ hơn, nhưng cuối cùng không chỉ không lấy được lòng Mịch Nhi, mà còn làm cho cô bé hiểu lầm cậu, làm cho cô bé chán ghét. . . . . .

Tố Tâm tùy theo trình độ mà dạy bốn đứa học, cho dù Mịch Nhi và Tiểu Bạch học cùng khóa trình, nhưng hai đứa cũng sẽ bởi vì đủ loại nguyên nhân mà tranh chấp.

"Chỗ này em tính sai rồi, tính nhân sai mất một số, em phải tính toán cẩn thận hơn!"

"Không cần anh lo, em còn chưa có kiểm tra, nếu kiểm tra xong thì em cũng có thể phát hiện!" Mịch Nhi đoạt lấy vở bài tập của mình, "Hừ, không cần khoe khoang số học với em, anh hơn em những hai tuổi, nhưng có bản lĩnh về y học hơn em không, anh có dám cùng em đọc thuộc lòng các triệu chứng của bệnh không!"

https://thuviensach.vn

"Em chỉ học được mỗi một môn, cũng chỉ có y học là xuất sắc nhất." Tiểu Bạch cố gắng khuyên bảo Mịch Nhi, "Dì Tố dạy bảy môn ngoại ngữ, dạy hơn mười môn học, rõ ràng là em phải sớm thích ứng với những việc này, cũng là lần đầu tiên học tập cùng tiến độ với Tiểu Hắc và Tiểu Muội đó? Mịch Nhi, mỗi một kiến thức đều rất quý báu, em phải nghiêm túc hơn mới được!"

"Đó là -- đó là em không dùng hết sức! Nếu như em nghiêm túc, nhất định còn thông minh hơn anh!" Khuôn mặt nhỏ nhắn hếch lên, "Anh chờ xem, xem em vượt qua anh thế nào, để cho anh khỏi phải khoe khoang việc anh thông minh!"

Mọi chuyện như thế không ngừng xảy ra, Mịch Nhi và Tiểu Bạch không thể chung sống hoa hợp, mà là toàn ồn ào và tranh cãi, không ai chịu nhường ai.

Mục Thần và Tố Tâm rất vui khi việc thành như vậy, con gái của mình sẽ không bị Tiểu Bạch bắt là tốt! Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh vẫn để cũng bọn trẻ tự do phát triển, nhìn con trai lớn rõ ràng muốn lấy lòng Mịch Nhi, lại luôn luôn kiêu ngạo ăn ở hai lòng mà nói bậy, thì cũng coi như một loại niềm vui hiếm có. . . . . .

Thời gian cứ thế thấm thoát trôi qua, nửa năm đã qua rất nhanh, khi Mục Thần và Tố Tâm hợp lại giúp nhau, thì cũng đã xây xong một biệt thự Châu Âu thanh nhã bên cạnh nhà họ Triển.

Bảo vệ của khu nhà rất nghiêm ngặt, từ chối tất cả người lạ tiến vào, trong thành phố K cũng có rất nhiều người tò mò, là ai có thể xây nhà ở bên cạnh gia đình nhà họ Triển, rốt cuộc chủ nhân đó có bối cảnh ra sao?!

Cũng không có người nào biết, biệt thự so sánh với nhà họ Triển thì coi như rất nhỏ, nhưng lại có thể thông sang với nhà họ Triển, hai nhà có cùng

https://thuviensach.vn

một mặt tường, mở rộng ra một cổng vòm tinh sảo, để cho hai nhà có một lối đi tự do.

Tố Tâm và Mịch Nhi chuyển đến nhà mới rất nhanh, nhưng quan hệ của bọn nhỏ không có thay đổi chút nào, ba đứa trẻ nhà họ Triển đều sang tìm Tố Tâm học tập mỗi ngày, Mịch Nhi cũng chạy đến nhà họ Triển chơi đùa mỗi ngày, mỗi một ngày vẫn vui vẻ náo nhiệt như vậy.

Cứ như vậy, thời gian lại qua gần nửa năm, ngay trong một ngày mùa xuân, đã xảy ra một chuyện rất nghiêm trọng.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiến

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Không Bình Thường

Chuyện xảy ra không lâu sau sinh nhật năm tuổi của Mịch Nhi, trong bữa tiệc sinh nhật đó, Mịch Nhi đã nhận được rất nhiều quà tặng khác nhau, mà món quà thích nhất chính là Tố Tâm đã tỉ mỉ chuẩn bị một phòng thí nghiệm y học cho Mịch Nhi. Từ lúc bắt đầu, cô bé vẫn có thể tự mình thực hiện một vài thí nghiệm y học, dùng thực hành để nghiệm chứng những ý tưởng của mình!

Có gian phòng thí nghiệm này, thời gian chơi đùa của Mịch Nhi đã bị rút ngắn khoảng một phần ba, cô bé ở trong đó tạo ra đủ thứ thú vị, đồng thời còn được Tố Tâm cho phép làm những thí nghiệm an toàn, chơi đùa đến nỗi quên hết mọi thứ.

Có lẽ là di truyền thiên phú từ Tố Tâm, Mịch Nhi cũng trầm mê y học vượt ra khỏi mong đợi của mọi người, có lúc cô bé còn quên cả ăn cơm, quả thật là giống Tố Tâm như đúc.

Một ngày nọ, Mịch Nhi lại không xuất hiện trên bàn ăn, Liên Hoa nhìn đồng hồ, lại thở dài.

Gần đây Tố Tâm đều dậy sớm làm khuya để nghiên cứu một phát mình mới, gần như bế quan hoàn toàn, Mục Thần cũng bởi vì MOON có việc gấp cho nên đã bay sang Mĩ, nên cũng không thể chăm sóc Mịch Nhi. Hai người này đều đem việc ăn mặc của Mịch Nhi giao cho cô chăm sóc, nhưng Mịch Nhi cứ ở lại trong phòng thí nghiệm đến quên cả ăn cơm, như vậy thì làm sao được!

https://thuviensach.vn

"Mẹ, con đi gọi Mịch Nhi!" Tiểu Bạch vừa nhìn thấy ánh mắt của mẹ, liền nhanh chóng đứng dậy nói, "Nhất định con sẽ mang Mịch Nhi về!"

"Đi đi, chỉ là con cần phải chú ý cách nói chuyện, không nên chọc cho Mịch Nhi tức giận với con!" Triển Thiếu Khuynh gật đầu đồng ý, vẫn không quên âm thầm chỉ bảo cho con trai vài cách. Tiểu Bạch đã 9 tuổi, nhưng con đường theo đuổi vợ vẫn không có chút tiến triển nào, anh cũng thay con trai sốt ruột!

"OK!" Tiểu Bạch nghịch ngợm nói một tiếng, cậu nhận được tín hiệu của cha, nên dùng ánh mắt biểu thị đã hiểu.

Cậu đi nhanh ra khỏi phòng ăn, vừa chạy về phía phòng thí nghiệm, vừa suy nghĩ xem khi nhìn thấy Mịch Nhi thì phải mở miệng thế nào, vì Mịch Nhi say mê y học nên khó có thể xen vào!

Nhưng lúc này, cậu không thể chứa lợn lành thành lơn què nữa, khiến Mịch Nhi hiểu lầm cậu!

Đã ở chung với Mịch Nhi hơn một năm, cậu cũng phát hiện ra Mịch Nhi thích mềm không thích cứng, vì vậy, Tiểu Bạch từ từ thay đổi tác phong, không hề im lặng che giấu ý nghĩ của mình, mà lo lắng nhắc nhở cho cô bé đều phải nói thẳng ra miệng. Nhưng cũng tại trước đó cậu đã để lại cho Mịch Nhi quá nhiều ấn tượng sấu, cho nên cậu phải làm rất nhiều việc.

Rất nhanh, Tiểu Bạch đã tới trước cửa phòng thí nghiệm của Mịch Nhi, nhẹ nhàng gõ vài cái lên cửa, nhưng vẫn cũng không lấy được sự đáp lại của Mịch Nhi, bên trong nhà cũng yên tĩnh lạ thường, vì bình thường sẽ có tiếng chuyển động của máy móc, tiếng động vật cũng không thấy đâu.

Tiểu Bạch âm thầm nhíu mày, trong lòng thoáng qua ý nghĩ lo lắng, cậu vội vàng vặn mở khóa cửa, thò người chạy vào.

Cảnh tượng bên trong nhà, khiến Tiểu Bạch suýt nữa thì đứng tim.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Thời Khắc Nguy Hiểm

Trong phòng thí nghiệm lại rất yên tĩnh, bình thường đều phải lóe ra các loại đèn thiết bị, nhưng bây giờ đều tắt hết, mấy con chuột, con thỏ đều nằm queo trong lồng. . . . . .

Mà nhìn thấy kinh hoảng nhất, chính là bóng dáng nho nhỏ ngã dưới bồn rửa tay!

Mịch Nhi mềm nhũn co quắp trên mặt đất, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào bây giờ lại đỏ rực, đôi môi cô bé run rẩy, hô hấp dồn dập, cho dù chỉ đứng ở trước cửa, thì cũng có thể nghe thấy được tiếng thở dốc khàn đục khi bị hôn mê!

"Mịch Nhi, em làm sao vậy!" Tiểu Bạch sợ hãi tiến lên, cánh tay run rẩy dò xét trên mặt cô bé. Ngón tay đụng phải nhiệt độ nóng rực khiến cho cậu xuýt nữa thì kêu ra tiếng, mà bây giờ thân thể Mịch Nhi ít nhất là khoảng 39° trở lên!

Gần đây Mịch Nhi học tập y học khiến Tiểu Bạch hoảng sợ, Mịch Nhi đều ở trong phòng thí nghiệm cả một buổi chiều, không biết đã bị sốt cao hôn mê bao nhiêu lần! Nếu nhiệt độ cao như vậy mà kéo dài nữa, thì ai cũng không biết được sẽ xảy ra hậu quả gì!

Đại não nhanh chóng hoạt động, Tiểu Bạch mạnh mẽ nắm chặt nắm đấm, không ngừng nhắc nhở mình, bây giờ không thể hoảng loạn, nếu cứ hoảng loạn, thì sẽ có thể hại đến Mịch Nhi!

https://thuviensach.vn

Cậu âm thầm nhớ lại các biện pháp cấp cứu mà dì Tố đã dạy: Khi không có cách nào xác định được vì sao bệnh nhân bị hôn mê, chắc chắn bước đầu tiên là phải kịp thời kêu cứu, trong khi chờ đợi bác sĩ tới, thì phải chăm sóc bệnh nhân thật tốt, sau đó giữ nguyên hiện trường. . . . . .

Tiểu Bạch nhanh chóng làm theo các bước, lập tức bỏ chạy tới bên trái phòng thí nghiệm, vì chỗ đó có một điện thoại cố định có thể gọi đi: "Là cha sao? Con là Tiểu Bạch đây! Mịch Nhi bị sốt trong phòng thí nghiệm rồi, trên người phát sốt rất cao lại còn bị hôn mê bất tỉnh! Cha mau gọi bác sĩ tới đây đi, mau tới đây cứu Mịch Nhi!"

Mặc dù Triển Thiếu Khuynh bị con trai gọi tới cầu cứu làm sợ hết hồn, nhưng vẫn nhanh chóng quyết định ra lệnh cho quản gia: "Thông báo cho bác sĩ khoa nhi của gia đình, lập tức đến đây mau! Mịch Nhi đang bị hôn mê trong phòng thí nghiệm rồi!"

"Hả!" Liên Hoa kinh ngạc làm rơi cả đũa, khẩn trương đứng lên hỏi, "Sao vậy, Mịch Nhi đã xảy ra chuyện gì à? Vừa rồi là điện thoại của Tiểu Bạch gọi tới sao? Nó còn nói những gì, tình huống của Mịch Nhi có nghiêm trọng không?"

"Cụ thể thế nào anh cũng không biết, nhưng anh nghe thấy tiếng Tiểu Bạch run rẩy. . . . . ." Sắc mặt Triển Thiếu Khuynh nghiêm túc, "Bác sĩ sẽ tới ngay thôi, chúng ta cũng mau qua đó xem sao, tuyệt đối không thể để cho Mịch Nhi gặp phải chuyện gì!"

"Chị Mịch Nhi sao vậy? Lại bị sinh bệnh sao!" Tiểu Muội trên bàn ăn nghe thấy cha mẹ nói chuyện, cũng nhảy xuống ghế, "Con cũng muốn đi xem chị ấy!"

"Tiểu Muội nghe lời, con và Tiểu Hắc ngoan ngoãn ở đây ăn cơm, Mịch Nhi không có việc gì đâu, mẹ bảo đảm!" Liên Hoa cau mày giao con gái cho bảo mẫu, bây giờ là lúc cấp bách, bọn trẻ không cần tham dự!

https://thuviensach.vn

Xắp xếp cho bọn trẻ xong, Liên Hoa liền vội vàng kéo chồng qua đó. Đi tới nửa đường, trong lòng chợt nhớ tới một chuyện, hình như cô đã quên thông báo chuyện của Mịch Nhi cho người quan trọng nhất rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Vừa Thương Vừa Hận

Tiểu Bạch nói chuyện điện thoại xong, liền nhanh chóng trở về bên cạnh Mịch Nhi.

Trong lúc đợi bác sĩ đến, cậu cần phải trông chừng Mịch Nhi, để cho tình trạng của em ấy không thể tiếp tục chuyển biến xấu hơn.

Tiểu Bạch đưa tay ra cởi bỏ nút áo của Mịch Nhi, sau đó đặt đầu em ấy lệch sang một bên, để em ấy có thể thở đều hơn. Đối với người bị hôn mê mà nói, giữ vững hô hấp bình thường, bảo đảm không khí lưu thông là rất quan trọng.

Nhiệt độ trên người Mịch Nhi khiến Tiểu Bạch lo lắng không ngừng, cậu thử thấm ướt khăn lông, lau chùi trán và cổ cho Mịch Nhi, rồi nói với cô bé: "Mịch Nhi, em có thể nghe thấy không?"

"Hu. . . . ." Nước mát thấm vào da thịt giống như hạn hán gặp phải trời mưa, khiến Mịch Nhi thở ra một tiếng, cô bé nhíu mày, nức nở lầm bầm, "Uh`m . . . . . Mẹ. . . . . ."

"Mịch Nhi, anh là anh Tiểu Bạch, anh đang ở đây, em không cần sợ!" Tiểu Bạch cảm thấy hữu hiệu, lập tức lấy khăn lông ướt, nhanh chóng lau hết cổ tay cổ chân để lộ ra ngoài của Mịch Nhi.

Làm xong tất cả, bàn tay không ngừng chạm vào cảm nhận nhiệt độ thân thể Mịch Nhi, trong lòng Tiểu Bạch dâng lên cảm giác vừa thương vừa hận,

https://thuviensach.vn

cậu mạnh mẽ cắn răng.

Bây giờ Mịch Nhi không còn giương nanh múa vuốt hay nhanh mồm nhanh miệng nữa, mà yếu ớt giống như thủy tinh dễ vỡ, thân thể bé nhỏ vô lực đang co quắp nằm sõng xoài trên mặt đất, chống lại sự hành hạ ốm đau. Thể chất của cô bé vốn hết sức nhạy cảm, biểu hiện bây giờ càng thêm đau đớn không thể nhẫn nại, khiến trong lòng Tiểu Bạch đau nhói!

Rõ ràng cậu đã nói qua là sẽ phụ trách đối với cuộc sống của Mịch Nhi, rõ ràng đã quyết định để cô bé làm vợ của mình, nhưng bởi vì không có hứng thú với y học, cho nên ít qua lại với phòng thí nghiệm này, nên không quan tâm tới Mịch Nhi, khiến Mịch Nhi lại phải chịu đựng sự ốm đau, mà cậu không có cách nào chịu thay em ấy!

Tiểu Bạch cúi thấp đầu xuống, đưa tay ra nhẹ nhàng xoa bóp huyệt thái dương giúp cô bé, trong miệng nhỏ giọng thì thầm : "Mịch Nhi, em phải tốt lên, chờ em khỏe rồi, anh sẽ không để em phải chịu đựng đau đớn này nữa. . . . . Em phải chịu đựng, bác sĩ sẽ tới ngay thôi!"

Tiểu Bạch nóng nảy chờ đợi, thời gian mới qua năm phút, Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh đã mang theo ba bác sĩ, chạy tới phòng thí nghiệm.

Tiểu Bạch như gặp cứu tinh, gần như muốn bật khóc ra tiếng: "Cha, mẹ, Mịch Nhi ở đây!"

Triển Thiếu Khuyh ra lệnh cho bác sĩ nói: "Mau! Mấy người mau khám bệnh cho Mịch Nhi! Nếu như điều kiện ở đây không đủ, thì xe cứu thương đang chờ bên ngoài, chúng ta lập tức đưa tới bệnh viện!"

"Đừng nóng vội, đừng nóng vội đi tới bệnh viện!" Liên Hoa lên tiếng ngăn cản, "Trước tiên cứ cấp cứu ở đây đi, chờ Tố Tâm đã--"

"Mịch Nhi!" Ngay lúc này, Tố Tâm vẫn mặc áo trắng bác sĩ chạy tới, cô đẩy bác sĩ đang giúp Mịch Nhi đeo ống thở, vẻ mặt tái nhợt kêu lên, "Mịch

https://thuviensach.vn

Nhi!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Biết Nguyên Nhân

"Tố Tâm, cô đã tới nhanh như vậy rồi sao!" Liên Hoa giật mình với tốc độ chạy tới của Tố Tâm, vội vàng nói với bác sĩ, "Có Tố Tâm ở đây, mọi người cứ ở bên cạnh trợ giúp là được, tình hình của Mịch Nhi vẫn do mẹ con bé hiểu rõ nhất!"

Liên Hoa thở phào nhẹ nhõm, cô cũng biết nói với Tố Tâm chuyện của Mịch Nhi là đúng! Không nói về y thuật, cô ấy còn nắm rõ mọi thứ trong phòng thí nghiệm, lại quen thuộc thân thể Mịch Nhi, cho nên để Tố Tâm tới khám cho con bé, đây chính là điều thích hợp nhất!

Quả nhiên Tố Tâm như cô dự đoán, bây giờ đã giống như một người mẹ, đặt con gái lên vị trí hàng đầu. Khi nghe tin Mịch Nhi hôn mê, cho dù đang tiến hành hạng mục thí nghiệm quan trọng cỡ nào, cô cũng có thể bỏ qua tất cả mọi chuyện, lập tức chạy tới!

"Tiểu Bạch, là cháu phát hiện ra Mịch Nhi đầu tiên sao?" Tố Tâm vừa nhanh chóng đón lấy dụng cụ do các bác sĩ khác đưa, vừa kiểm tra cho con gái, lại vừa nói, "Khi đó Mịch Nhi có triệu chứng gì, trong phòng thí nghiệm có gì đặc biệt không? Cháu đã làm cấp cứu thế nào, không có cho Mịch Nhi ăn gì lung tung chứ?"

Tiểu Bạch nhanh chóng thuật lại tất cả những gì mình đã làm, chú trọng nhấn mạnh tình huống kì lạ vừa rồi, cũng nói ra các biện pháp cấp cứu mà mình đã làm, sau đó kêu Tố Tâm nhanh chóng chuẩn đoán bệnh tình.

https://thuviensach.vn

"Nhịp tim 98, có chút nhanh, nhiệt độ 39. 6°, thân thể không có vết thương, nhưng trong người lại có triệu chứng viêm nhiễm. . . . . ." Nên Tố Tâm lại kiểm tra thân thể cô bé lần nữa, rồi bắt đầu âm thầm nghi ngờ.

Cô không thể chuẩn đoán sai, triệu chứng này chỉ khiến Mịch Nhi phát sốt mà thôi, nhưng thân thể con bé được cô chăm sóc hết sức khỏe mạnh, hầu như không có khả năng bị lây bệnh mà cảm mạo nóng sốt mới đúng --

Tố Tâm chợt đứng dậy, nhìn quanh một vòng trong phòng thí nghiệm, rồi đứng trước một cái bàn.

Cô cầm lên một cái ống nuôi cấy chất lỏng màu xanh, đặt ở lên kính hiển vi quan sát một chút, liền nhíu mày: "Bệnh khuẩn T-87D? Tại sao Mịch Nhi lại có thứ này ở đây, con bé nuôi nó làm gì, số vi khuẩn đó đã đi đâu?"

Tố Tâm vội vàng nhìn sang đám chuột bạch trong lồng, quả nhiên triệu chứng của chúng giống như Mịch Nhi, theo như cô đoán, Mịch Nhi và đám động vật này đều bị lây phải bệnh khuẩn!

"Dì Tố, dì biết chuyện gì sao? Mịch Nhi không có sao chứ!" Nhìn vẻ mặt Tố Tâm có chút buông lỏng, Tiểu Bạch không thể nhịn được nóng lòng mà hỏi.

"Cũng may, dì đã biết nguyên nhân, Mịch Nhi bị khuẩn bệnh mà mình nuôi cấy lây phải, không có gì đáng lo. . . . . ." Tố Tâm gật đầu một cái, nói với mấy vị bác sĩ, "Hãy giúp tôi đưa con bé về phòng, nó chỉ bị lây bệnh mà phát sốt thôi, tôi sẽ đi điều chế thuốc, mấy người. . . . . ."

Mọi người nghe thấy Tố Tâm chuẩn bệnh, lúc này mới kịp yên tâm. Ngay lúc mọi người nhẹ nhàng di chuyển Mịch Nhi, thì bỗng nhiên điện thoại của Liên Hoa vang lên.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Trở Về Nói Chuyện!

Điện thoại vừa mở thông, giọng nam khẩn trương bên kia không ngừng tra hỏi: "Liên Hoa, anh mới vừa họp xong, lúc này mới nghe thư ký nói rằng Mịch Nhi xảy ra chuyện! Mịch Nhi thế nào rồi, tại sao lại phát sốt mà hôn mê? Không phải bệnh của con bé bị rất nghiêm trọng chứ, tình hình bây giờ thế nào rồi? Bác sĩ nói sao? Anh sẽ mua vé máy bay trở về ngay, em hãy chăm sóc Mịch Nhi thật tốt nhé!"

"Mục Thần . . . . . ." Liên Hoa bị Mục Thần truy hỏi đến nỗi không thể chen vào câu nào, cho nên chỉ có thể nói cho anh biết những điều quan trọng nhất, "Tố Tâm nói Mịch Nhi không sao, anh đừng lo lắng. . . . . ."

"Là Tố Tâm kiểm tra cho Mịch Nhi sao? Để cô ấy nghe điện thoại!" Mục Thần vẫn không yên lòng, "Anh vẫn muốn biết mọi chuyện rõ ràng, rốt cuộc tại sao Mịch Nhi lại bị bệnh!"

"Mịch Nhi chỉ phát sốt thôi." Tố Tâm lạnh lùng nhận lấy điện thoại, nhẹ nhàng giải thích, "Con bé ở trong phòng thí nghiệm nuôi cấy một loại vi khuẩn nguy hiểm, có thể là khi thí nghiệm trên người động vật, đã vô ý lây lên người mình. Anh yên tâm, loại vi khuẩn này sẽ không mất mạng, con bé không có việc gì --"

"Tôi biết ngay mà, tôi biết ngay là sẽ xảy ra chuyện!" Nghe xong mọi chuyện, Mục Thần chẳng những không có buông lỏng, mà ngược lại cắn răng nghiến lợi tức giận hơn, "Tôi không nên để cho Mịch Nhi còn nhỏ như vậy mà đã học y học nguy hiểm như vậy, lại càng không nên để cho con bé

https://thuviensach.vn

sử dụng phòng thí nghiệm! Hừ, tốt nhất Mịch Nhi không nên có chuyện gì, nếu không tất cả là lỗi của cô! Chờ tôi trở về rồi sẽ cùng cô nói chuyện!"

Mục Thần nói xong cũng cúp điện thoại, khiến Tố Tâm không kịp phản bác một câu. Đôi mắt màu tím của cô chớp chớp vài cái, đè nén sự không thoải mái khi bị trách cứ, cô chỉ có thể đem lời nói của anh trở sự yêu thương đối với Mịch Nhi, quan tâm sẽ bị rối loạn, cô không cần so đo cùng anh.

"Tố Tâm, không có sao chứ?" Liên Hoa tiến lên vỗ vỗ bả vai Tố Tâm, "Mục Thần nói gì, mà sắc mặt cô khó coi như vậy? Anh ấy mới vừa nói sẽ mua vé máy bay trở về, nhất định là vô cùng lo lắng cho Mịch Nhi, anh ấy có nói nhảm thì cô cũng đừng để ý!"

"Không có, không có gì." Tố Tâm lắc đầu, "Không cần phải để ý đến anh ta, chúng ta chăm sóc Mịch Nhi trước đã. Bác sĩ đã đưa con bé về phòng rồi sao, Liên Hoa, cô giúp tôi chăm sóc Mịch nhi nhé, tôi muốn đi điều chế thuốc!"

"Cô yên tâm, Tiểu Bạch và Thiếu Khuynh đã đi theo bác sĩ, sẽ không để cho Mịch Nhi không người chăm sóc." Liên Hoa nhẹ nhàng an ủi Tố Tâm nói: " Cô không phải lo lắng ở đây, nhanh đi điều chế thuốc, nếu uống thuốc sớm hơn sẽ khiến Mịch Nhi khỏe lại nhanh hơn!"

Tố Tâm cảm kích gật đầu, chạy về phía phòng thí nghiệm của mình lấy thuốc, mà Liên Hoa cũng lập tức chạy tới phòng bệnh, mặc dù chồng cô và con trai đã đi theo, nhưng cô vẫn phải tự mình chăm sóc Mịch Nhi thì mới có thể yên tâm, ngoài ra còn phải lại dặn dò quản gia trông coi bọn trẻ, không thể để cho bọn chúng tới gây phiền toái.

Trong khoảng thời gian ngắn, nhà họ triển và Tố Tâm đều vì Mịch nhi mà bận rộn. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Cuối Cùng Cũng Tỉnh

Lông mi của Mịch Nhi nhẹ nhàng khẽ động mấy cái, cuối cùng chậm rãi mở mắt.

Đập vào mắt là ánh sáng mặt trời khiến cô bé cảm thấy chói mắt, đôi mắt màu tím lại chớp chớp, Mịch Nhi mơ màng nhìn thấy mọi vật trước mắt,

Đập vào mắt cô bé là một đám người đứng vòng quanh giường, khiến Mịch Nhi nhất thời tỉnh táo: "A! Mẹ, cha, dì, anh Tiểu Bạch , mọi người làm gì vậy--"

"Mịch Nhi!" Mục Thần thấy con gái tỉnh lại, nhẹ nhàng cầm tay cô bé, vừa khẩn trương hỏi, "Mịch Nhi, cuối cùng con cũng tỉnh lại! Thân thể có khó chịu chỗ nào hay không, muốn ăn thứ gì không? Cha sẽ bảo người ta đi làm!"

"Mục Thần, mau tránh ra. Mịch Nhi vừa mới tỉnh dậy do hết sốt, tôi muốn kiểm tra thân thể con bé một chút!" Không đợi Mịch Nhi trả lời, giọng nói trong trẻo lạnh lùng của Tố Tâm như dội cho Mục Thần một gáo nước lạnh, "Con bé đã hôn mê hai ngày mới tỉnh lại, thân thể còn suy yếu, chỉ có thể ăn chút cháo loãng."

"Hay là uống một chút nước cho đỡ khô họng." Liên Hoa săn sóc đưa nước ấm qua, "Nhất định là Mịch Nhi đã khát nước rồi."

https://thuviensach.vn

"Mịch Nhi, em khỏe rồi chứ?" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bạch cuối cùng cũng đã xuất hiện nụ cười trong hai ngày qua, "Dì Tố, mau kiểm tra cho em ấy, xem ấy đã khỏi hẳn chứ?"

Kiếm Nhi nghiêng đầu, có chút sững sờ không kịp phản ứng tình huống bây giờ là sao, không nhịn được ngơ ngác hỏi: "Mẹ, mẹ nói con hôn mê hai ngày? Đã xảy ra chuyện gì vậy, con bị làm sao?"

Đầu của cô bé hỗn loạn, thân thể mềm nhũn giống như con rối, chỉ có thể để cho mẹ bắt đầu kiểm tra, còn bản thân không có cách nào điều khiển dù chỉ là ngón tay? Hôn mê hai ngày? Tại sao một chút trí nhớ cũng không có!

"Con không nhớ gì sao? Ai cho con tự tiện lấy bệnh khuẩn T-87D của ta, nuôi cấy rồi thí nghiệm trên người động vật thì không nói làm gì, nhưng con lại khiến bản thân cũng bị lây bệnh!" Tố Tâm cau mày, giọng nói trong trẻo lạnh lùng mang theo âm điệu trách cứ, "Thật may là Tiểu Bạch phát hiện sớm, ngộ nhỡ phát sốt biến thành viêm phổi, con có biết nghiêm trọng thế nào không!"

"A --" trí nhớ trong đầu Mịch Nhi đã quay trở lại, sau khi Tố Tâm chất vấn, cuối cùng cô bé cũng nghĩ tới!

Một tuần trước mẹ đóng cửa nghiên cứu hạng mục quan trọng, nhân lúc mẹ không để ý, cô bé liền len lén lấy trộm mấy loại bệnh khuẩn ra ngoài, chuẩn bị nghiên cứu kỹ càng.

Khi cô bé nghiên cứu vẫn không có xảy ra chuyện gì, nhưng đang tiến hành thí nghiệm bệnh khuẩn T-87D, cô bé cũng làm theo các bước tiêm vào người động vật, ngay lúc đang chờ đợi kết quả thí nghiệm phản ứng trên động vật, cô bé lại cảm nhận thân thể khó chịu, nhiệt độ tăng cao, thân thể vô lực, tim đập nhanh hơn, hô hấp dồn dập, những bệnh trạng này cùng phản ứng động vật nhiễm bệnh giống nhau như đúc!

https://thuviensach.vn

Cô bé vội vàng muốn chạy ra ngoài tìm mẹ cầu cứu, nhưng chỉ mới đi tới bồn rửa tay thì vô lực ngã xuống. Cuối cùng trong trí nhớ, cả người cô bé nóng lên, thần chí không còn rõ ràng đã hôn mê. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Con Không Đồng Ý!

Theo lời Tố Tâm nói, Mịch Nhi cũng hiểu rõ mọi chuyện xảy ra sau khi mình hôn mê: Anh Tiểu Bạch tới phòng thí nghiệm thì phát hiện cô bé phát sốt hôn mê, sau đó đã thông báo cho người lớn. Lúc ấy nhất định là dì Liên và chú Triển rất lo lắng, sau đó báo cho cha mẹ biết. . . . . .

Người mẹ đang đóng cửa thí nghiệm và người cha đang ở nước ngoài làm việc lập tức chạy về chăm sóc cho cô bé, cô bé hôn mê hai ngày, nhất định cha mẹ, dì Liên, chú Triển và anh Tiểu Bạch rất lo lắng trong hai ngày nay. . . . . .

Nhìn mọi người đứng quanh trước giường mang vẻ mặt tiều tụy, khiến đôi mắt màu tím của Mịch Nhi khẽ run lên, bởi vì tùy hứng làm liều, bởi vì cô bé sơ suất trong thí nghiệm, đã khiến cho mọi người hốt hoảng lo lắng lâu như vậy!

Nếu như cô bé không ngã bệnh, trong hai ngày này, có lẽ thí nghiệm của mẹ đã hoàn thành đột phá lớn, công ty của cha sẽ hoàn thành vụ làm ăn lớn; có lẽ dì Liên cũng đã tạo ra một thiết kế hoàn mỹ, anh Tiểu Bạch cũng có thể nghĩ ra tình tiết mới cho Bách Bảo . . . . . .

Nhưng những việc này, cũng bởi vì cô bé mà hóa thành bọt nước, khiến cho mọi người bỏ xuống tất cả công việc, mà vây trước giường cô bé lo lắng.

https://thuviensach.vn

"Mẹ, con sai rồi. . . . . ." Mịch Nhi cúi gằm đầu xuống, buồn thiu nói xin lỗi, "Rất xin lỗi, mẹ cha, di Liên và anh Tiểu Bạch, là con làm sai, con sẽ không làm loạn như vậy nữa đâu --"

"Cái con bé này, chỉ khi gặp chuyện không may mới biết nhận sai !" Tố Tâm đã kiểm tra xong bệnh tình và huyết áp rồi cất ống nghe đi, nhìn con gái mang bộ dạng đáng thương như vậy, không nhịn được yêu thương xoa đầu Mịch Nhi, không đành lòng nói thêm một câu nặng lời nữa, "Cũng may bệnh khuẩn lần này không đáng lo ngại lắm, về sau cũng không thể làm liều như vậy! Hiện tại đã bớt nóng, bệnh tình cũng khá hơn, con phải điều dưỡng thân thể, an tâm dưỡng bệnh đi."

Mục Thần nghe Tố Tâm chẩn đoán bệnh, xác định con gái không sao rồi, lúc này vẻ mặt mới tốt hơn chút, anh lại gần Mịch Nhi nói: "Hai ngày nay con dọa chết cha rồi! Mịch Nhi ngoan, về sau chúng ta không tới phòng thí nghiệm làm những thứ đó nữa có được hay không, rất là nguy hiểm! Về sau cha sẽ cũng con chơi búp bê hoặc chơi xếp gỗ thì sao?"

Tố Tâm nghe vậy thì nhăn mày lại: "Tại sao có thể vì chuyện nhỏ mà bỏ việc lớn chứ? Lần này Mịch Nhi gặp chuyện không may, là bởi vì tự tiện thực hiện thí nghiệm linh tinh, về sau chỉ cần nghiêm túc lựa chọn, tuyệt đối sẽ không gặp nguy hiểm!"

"Nhưng cho dù đã lựa chọn, cũng không có cách nào bảo đảm sẽ không không có chuyện ngoài ý muốn! Chỉ cần có một chút nguy hiểm, tôi cũng thể không để cho Mịch Nhi tiếp tục làm như vậy nữa!" Mục Thần nhíu mày kiên quyết, "Những cái thí nghiệm của bệnh viện gì đó, trước khi Mịch Nhi lớn lên thì tuyệt đối không thể chạm vào!"

"Tại sao muốn con không được thí nghiệm? !" Lời của Mục Thần làm cho Mịch Nhi suýt nữa nhảy từ trên giường xuống, "Con không muốn! Con đã bảo đảm sẽ không làm loạn nữa mà, sao cha có thể nói những lời như thế chứ!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Dao Động

"Mịch Nhi đừng nhúc nhích, cẩn thận thân thể!" Tiểu Bạch nhanh tay lẹ mắt đè Mịch Nhi xuống, em mới vừa tỉnh lại, trên cổ tay còn đang truyền nước, làm sao có thể lộn xộn!

Kiếm Nhi vẫn còn giãy giụa: "Anh đừng xía vào! Cha --"

Tiểu Bạch thấy Mịch Nhi giãy giụa, lên tiếng vì cô bé: "Chú Mục Thần, dì Tố Tâm và Mịch Nhi đều không đồng ý yêu cầu của chú, cho nên chú đừng quyết định vội vàng? Ngay cả cháu cũng đều có thể nhìn thấy Mịch Nhi thích việc trong phòng thí nghiệm, cho nên nhất định chú phải ép buộc em ấy từ bỏ việc mình thích sao?"

Liên Hoa cũng lắc đầu: "Mục Thần, Mịch Nhi vừa mới tốt hơn, coi như là vì thân thể con bé, anh cũng không cần tranh chấp với nó lúc này! Những chuyện này hãy chờ đến khi Mịch Nhi khỏi hẳn rồi hãy thảo luận, anh cũng không thể hoàn toàn từ chối nguyện vọng của Mịch Nhi, không nên độc đoán giam cầm con bé?"

"Đũng vậy đúng vậy, chúng ta từ từ thương lượng được không cha!" Mịch Nhi chớp chớp con mắt, làm bộ đáng thương kéo tay Mục Thần làm nũng, "Cha, về sau nhất định con sẽ không bất cẩn như vậy, cha tạm tha cho con một lần đi, không nên trực tiếp đóng phòng thí nghiệm của con lại. . . . ."

https://thuviensach.vn

"Con bé này. . . . ." Mục Thần thở dài, trái tim cứng rắn lại bị đôi mắt tinh khiết long lánh của con bé mềm hoá, nhẹ nhàng véo lấy cái mũi Mịch Nhi, "Trước hết con cứ dưỡng bệnh cho tốt, bất cứ việc gì cũng chờ thân thể tốt lên rồi nói!"

Mịch Nhi lè lưỡi gật đầu: "Hì hì, cha đồng ý con trước, sau đó con sẽ dưỡng bệnh. . . . . ."

"Liên Hoa, Tiểu Bạch, cám ơn hai người." Tố Tâm liếc mắt nhìn qua Mịch Nhi nũng nịu bên tay Mục Thần, xoay người nói với hai mẹ con họ, "Cám ơn mọi người đã chăm sóc cho Mịch Nhi trong hai ngày nay, cũng cám ơn vì đã khuyên Mục Thần, nếu không Mịch Nhi nháo lên, có thể sẽ tái phát bệnh. . . . . Những lời khác tôi không nói nhiều, mấy ngày nay mọi người đã vất vả giúp đỡ, nên Mịch Nhi đã tỉnh rồi, mọi người cũng nên nghỉ ngơi thật tốt!"

"Được rồi. . . . . Tôi cũng vừa định mang Tiểu Bạch đi báo cho Tiểu Hắc và Tiểu Muội chuyện Mịch Nhi đã dậy, để bọn chúng không cần lo lắng. Vừa nãy tôi cũng đã căn dặn phòng bếp chuẩn bị một ít thức ăn, lát nữa có người đưa tới, Mịch Nhi cũng đã không sao, hai người cũng nên yên tâm ăn ngon!" Liên Hoa gật đầu, tiện tay lôi đứa con trai canh giữ trước giường Mịch Nhi không chịu nhúc nhích, mẹ con hai người cùng nhau ra ngoài.

Đi tới ngoài cửa, Liên Hoa lại quay trở vào, lặng lẽ kề sát lỗ tai Tố Tâm nhắc nhở nói: "Tố Tâm, tôi xem Mục Thần vừa thấy chúng ta phản đối, cho nên tạm thời mới để cho qua mọi chuyện, nhất định trong lòng anh ấy vẫn muốn Mịch Nhi từ bỏ học y. . . . . Cho nên chuyện này có lẽ vẫn cần hai người bàn bạc cặn kẽ. Tôi chỉ nói một câu, khi đó, hai người cũng đừng cố chấp quá, cố gắng thương lượng trong hòa bình, bất kể có như thế nào, cũng đừng chỉ trích đối phương. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Người Đứng Xem

"Hai người cũng là cha mẹ, không phải tất cả đều vì Mịch Nhi hay sao, tốt nhất chuyện này vẫn cần thương lượng giải quyết, không nên cứng rắn! Hai người thương lượng cũng nên tránh mặt Mịch Nhi. . . . . ."

Liên Hoa day day ấn đường, hai người Tố Tâm và Mục Thần đều có khả năng trở thành thông gia của mình, Tố Tâm đã ba mươi tuổi, Mục Thần cũng đã hai mươi tám , hơn nữa còn có Mịch Nhi nhỏ tuổi, mỗi người đều không thể bớt lo, khiến cô không biết làm gì cho họ bây giờ!

Trong một năm nay, cô đã chứng kiến một nhà ba người đặc biệt này chung sống: quan hệ của Mục Thần và Mịch Nhi đã cải tiến, chuyện trò vui vẻ hay cử chỉ thân mật giữa hai cha con cũng là bình thường, thế nhưng giữa Mục Thần và Tô Tâm, vẫn luôn khách sáo như băng, lại còn ngoài Mịch Nhi ra, hằng ngày không nói một câu!

Việc này khiến người đứng xem là cô và Triển Thiếu Khuynh hết sức nóng lòng, mặc dù Tố Tâm và Mục Thần có chút kỳ lạ, trước kia hai người chưa từng quen biết, thế nhưng Mịch Nhi đã lớn như vậy, cha mẹ ở chung với nhau, chẳng nhẽ quan hệ của họ không thể tiến thêm một bước được sao!

Mục Thần có thể được coi là bạn tốt nhỏ tuổi hơn cô vài năm, nhưng cô gần như nhìn anh lớn lên, từ năm vui đùa loanh quanh bụi hoa bây giờ biến thành chững chạc, Mục Thần bỗng dưng lột xác càng thêm xuất sắc. Lấy

https://thuviensach.vn

tình cảm mà nói, anh đối với Mịch Nhi là yêu thương, đáng sợ là yêu thương quá đáng!

Quan tâm sẽ bị loạn, thương yêu Mịch Nhi là đúng, nhờ vào chuyện này mà đã trách phạt Mịch Nhi cũng là nên làm, thế nhưng nếu như vì vậy mà ngăn cảm Mịch Nhi, thật sự có chút coi nhẹ cảm nhận của con bé. . . . . .

Mà bề ngoài Tố Tâm lạnh lùng có hành động kỳ quái, nhưng khi ở chung cô cũng thấy rõ, mặc dù Tố Tâm lớn hơn Mục Thần ba tuổi, lại là một thiên tài trong lĩnh vực y học, nhưng về tình cảm cuộc sống lại rất ngốc nghếch! Có lẽ đối với lĩnh vực chuyên ngành cực kì si mê, cho nên mới khiến Tố Tâm có suy nghĩ đơn thuần, khiến cô không thể nhận thức được hết, gần nhưng rất khó thay đổi.

Cho nên Tố Tâm có thể yêu quý Mịch Nhi không tiếc tất cả, Mịch Như cũng giống cô ấy yêu thích y học, cô ấy sẽ vì Mịch Nhi mà bao che, cô ấy cũng không cho phép Mục Thần ngăn cấm sở thích của Mịch Nhi. . . . . .

Chính vì không có cách nào hòa giải, cho nên hai người không ngừng tranh cãi, không thể thiếu được sấm chớp chấn động địa cầu, miệng lưỡi sắc bén gian nan chiến đấu.

Nhưng hai người bọn họ đều không có nghĩ tới, tại sao đối mặt với đối phương đều không có cách nào giữ vững tỉnh táo, tại sao không nhường đối phương lui đi một bước?

Chẳng lẽ bọn họ bị ràng buộc, cảm tình giữa nhau ẩn giấu sự bất đồng!

Liên Hoa thở dài, cô cứ nói tiếp thì có ích gì đâu, bởi vì bây giờ cô và chồng mình sinh sống hạnh phúc, cho nên hi vọng bạn bè có thể tìm được hạnh phúc, cũng nên cho họ một nước đi tốt!

Ai, chỉ hy vọng hai người này có thể nghe hiểu lời cô..., không thể đến mức khiến mọi chuyện khó mà thu dọn.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Như Vậy Không Được

Sau khi Liên Hoa rời đi, Tố Tâm liền suy nghĩ lại lời của cô..., vừa đi về phía giường bệnh, chai truyền dịch cho Mịnh Nhi cũng sắp thấy đáy, cô vội vàng đổi một chai khác, thuận tay cũng thu dọn các dụng cụ điều trị trong phòng.

Mục Thần ngồi tựa bên giường, đang nhẹ nhàng xoa bóp cổ tay cho Mịch Nhi, thỉnh thoảng dịu dàng nói mấy câu trêu chọc Mịch Nhi vui vẻ. Nhưng anh với Tố Tâm, không nói chuyện với nhau câu nào.

Một lát sau, quả nhiên nhà bếp mang tới mấy thứ thanh đạm bổ dưỡng và mấy món ngon nóng hổi, trước đó Tố Tâm và Mục Thần cẩn thận cho Mịch Nhi ăn no, sau đó mình mới bắt đầu động đũa. Vì lo lắng cho con gái hai ngày nay họ đã không ăn ngon ngủ ngon, hôm nay Mịch Nhi đã tỉnh lại, lúc này bọn họ mới yên tâm ăn bữa cơm này.

Cơm nước xong, chờ người làm thu lại bát đũa, hai người mới quay đầu lại, lúc này mới phát hiện ra Mịch Nhi đã mơ màng ngủ thiếp đi.

"Mới vừa cơm nước xong đã nằm ngủ?" Mục Thần hỏi Tố Tâm nói: " Mịch Nhi như vậy không sao chứ?"

Tố Tâm nhẹ nhàng lắc đầu, nhẹ ngàng đắp chăn mỏng cho Mịch Nhi: "Ngủ cũng tốt, con bé vừa khỏi bệnh, phải nghỉ ngơi thật tốt."

https://thuviensach.vn

"A...." Mục Thần trầm mặc trong chốc lát, hình như cũng hạ quyết tâm, đôi mắt lộ ra kiên quyết nói với Tố Tâm, "Mới vừa rồi tôi vẫn chưa nói hết, vì an toàn cho Mịch Nhi, tôi nhất định không thể để cho con bé tiếp tục tiếp xúc với bất kỳ thứ nguy hiểm nào, nhất định là phải đóng phòng thí nghiệm lại!"

"Chúng ta. . . . . Chúng ta ra ngoài nói đi." Tố Tâm sững sờ, trong lòng không khỏi than một tiếng, Liên Hoa dự đoán như thần, cô nhớ lại những lời cuối cùng Liên Hoa dặn dò, nhẹ nhàng nói, "Đừng quấy rầy Mịch Nhi nghỉ ngơi."

Mục Thần gật đầu, hai người cùng đi ra khỏi phòng bệnh, đi tới vườn hoa vắng vẻ, bọn họ ngồi ở trên ghế đối mặt nhìn nhau, nhìn nhau một lúc vẫn không nói gì.

"Trước tiên tôi sẽ nhận lỗi với anh, lần này Mịch Nhi sinh bệnh, tất cả đều là tôi sai." Yên lặng chốc lát, Tố Tâm mở miệng đầu tiên, cô từ từ nói, "Tôi đã không trông coi đồ vật trong phòng, không phát hiện đồ đã bị mất, cũng không thể chăm sóc tốt cho Mịch Nhi, không có quan sát hành động của con bé, nếu như anh muốn tìm đầu sỏ gây nên, vậy thì cứ trách tôi là được. Không nên liên lụy đến Mịch Nhi, mong anh sẽ không bắt ép con bé bỏ việc học. . . . . ."

Cô còn nhớ rõ lúc Mục Thần ở Mĩ tức giận quát mắng, anh nói muốn trở về tranh luận với cô, nếu như anh muốn trách tội cô, như vậy thì cô có thể nhận tội. Nhưng nếu như muốn ép buộc Mịch Nhi làm chuyện nó không thích, thì cô tuyệt đối không đồng ý!

"Chuyện này không chỉ có lỗi của cô, tôi là một người cha nhưng cũng không thể ở bên cạnh con bé. Công ty của tôi rất cần tôi bay tới bay lui, cô cũng thường bởi vì trầm mê nghiên cứu thí nghiệm khoa học mà quên hết tất cả, nên vẫn giao Mịch Nhi cho Liên Hoa, nếu cứ tiếp tục như vậy thì càng không được. . . . . ."Ánh mắt Mục Thần trở nên sâu xa, đôi mắt màu

https://thuviensach.vn

xanh dương lắng đọng kiên quyết, "Cho nên, tôi muốn mang Mịch Nhi đi, để con bé cùng tôi về Mỹ --"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiến

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Dọa Ngây Người

"Anh -- anh muốn mang Mịch Nhi sang Mỹ!" Vẻ mặt Tố Tâm thoáng chốc trở nên tái nhợt, "Tại sao, không phải lúc trước anh đã đồng ý để cho Mịch Nhi ở lại thành phố K sao, tại sao bây giờ lại nhắc tới việc về Mỹ!"

Cô bị lời nói của Mục Thần dọa cho ngây người, không phải anh đang cùng cô tranh luận về chuyện có nên cấm Mịch Nhi tiếp tục học y và làm thí nghiệm hay không, tại sao chợt nói muốn đưa Mịch Nhi về Mỹ!

Đã qua một năm, Mịch Nhi và Mục Thần đã chung sống hết sức hòa hợp, có lẽ Mịch Nhi cũng sẽ không bài xích việc ở với Mục Thần, không phải anh đã sớm có tính toán, thừa dịp Mịch Nhi ngã bệnh mà mượn đề tài này để nói chuyện của mình đấy chứ, quyết định cướp đi con gái của cô!

Nếu vậy, cô nên làm gì đây. . . . . .

"Cô cũng thấy đấy, Mịch Nhi xảy ra việc này, cuối cùng có hai nguyên nhân, một là con bé đã làm thí nghiệm vượt quá năng lực của mình, hai là không có ai theo dõi và chăm sóc con bé." Mục Thần nhẹ nhàng nói, "Nên muốn giải quyết cũng rất đơn giản, trước khi Mịch Nhi lớn lên không thể tự mình đi làm thí nghiệm, mà tôi sẽ luôn mang con bé theo bên người, luôn luôn cưng chiều và yêu thương nó! Mịch Nhi sẽ đáp ứng về Mỹ cùng tôi, và nhất định sẽ thích ở Mỹ --"

"Không được, tôi không đồng ý!" Suýt nữa Tố Tâm đã nghẹn gào lên, "Mịch Nhi là con gái tôi, tại sao anh nói muốn mang nó đi là đi! Tôi vẫn sẽ

https://thuviensach.vn

tuân thủ thỏa thuận, cũng không có mang Mịch Nhi trở về căn cứ, vậy vì sao anh lại có thể hủy bỏ thỏa thuận lúc đó, để Mịch Nhi tiếp tục ở lại thành phố K cũng không được sao!"

"Cô có đồng ý hay không thì cũng như vậy, tôi chỉ đang chính thức thông báo cho cô, chứ không phải đang cùng cô thương lượng!" Mục Thần mang trên mặt thần thái không lay chuyển được, kiên quyết nói.

Anh đứng lên, như đinh chặt sắt kiên quyết nói: "Không phải là tôi muốn phê bình cô, Tố Tâm, đối với việc làm mẹ, thì cô thích hợp với một nhân viên nghiên cứu khoa học hơn, là người say đắm y học mất ăn mất ngủ. Mịch Nhi không thể lúc nào cũng giao cho Liên Hoa chăm sóc, tuyệt đối không thể đi theo cô làm những thí nghiệm nguy hiểm kia! Cô xem mình đã dạy con bé những gì, con bé làm những việc đó nguy hiểm cỡ nào! Cũng may lần này là vi khuẩn phát sốt mà thôi, thế nhưng lần sau thì sao, chờ cô dạy con bé thêm kiến thức, chờ cô lại đóng cửa nghiên cứu, nhỡ con bé thí nghiệm lại xảy ra chuyện thì sao, ai có thể bảo đảm con bé có thể chuyển nguy thành an!"

"Tôi sẽ không để cho Mịch Nhi gặp chuyện gì nữa!" Đôi mắt màu tím của Tố Tâm hiện lên ngọn lửa tức giận, cũng đứng lên, ngẩng đầu phản bác, "Ai cũng không thể phê bình quyền lợi làm mẹ của tôi, tôi yêu Mịch Nhi hơn cả sinh mạng, ai cũng không thể cướp nó đi! Tôi sẽ lập tức mang Mịch Nhi trở về căn cứ, nơi đó mới là chỗ an toàn nhất!"

"Là tôi cướp con bé đi ư, tôi chỉ muốn tốt cho Mịch Nhi. . . . . ."

Hai người còn đang tranh chấp cũng không có phát hiện, ở một góc vườn hoa rậm rạp, có một bóng dáng nho nhỏ đã nghe đến ngây người.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Tuyệt Đối Không Nhượng Bộ

Trong góc vườn hoa bên cạnh, Mịch Nhi đã sớm sững sờ.

Cô bé mới vừa tỉnh lại trong phòng bệnh, kim truyền khiến cô bé rất đau, cảm thấy bốn bề vắng lặng, tự mình rút kim truyền, âm thầm lén lút ra ngoài.

Cô bé biết rõ mình đang bị bệnh, ít nhất trong thời gian ngắn đừng nghĩ tới chuyện xuống giường chạy loạn, cho nên thừa dịp bây giờ không có người nào, ra ngoài hoạt động thân thể một chút. Nhưng không nghĩ tới, cô bé men theo tiếng nói loáng thoáng trong vườn hoa, mắt thấy cha mẹ tức giận cãi vả!

Mịch Nhi kinh ngạc nhìn qua Tố Tâm và Mục Thần, bọn họ so với lần đầu tiên gặp mặt càng thêm rối bời, cô bé chưa từng thấy cha mẹ tức giận như vậy, lại còn có thể đối chọi gay gắt, miệng lưỡi sắc bén chỉ trích lẫn nhau, tuyệt đối không nhường ai!

Lần này bọn họ thật sự lấy ra tất cả sức lực cãi vả, quyết tâm muốn phân cao thấp. . . . . .

Mà cô bé, có lẽ cuộc sống sau này sẽ do sự ồn ào của cha mẹ định ra, hoặc là bị cha mang về Mĩ, mang theo bên mình chăm sóc, hoặc là bị mẹ giận dữ mang về căn cứ, sẽ không bao giờ được tùy tiện ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nên sẽ không thể lôi kéo cha mẹ cùng nhau chơi đùa hạnh phúc như một năm qua, về sau cô bé có thể không còn được như vậy nữa. . . . . .

Mịch Nhi lo sợ đến kinh hồn bạt vía, nhưng Tố Tâm và Mục Thần cũng không có phát hiện ra con gái đang nghe lén, vẫn kịch liệt như cũ.

"Mặc kệ nói thế nào, nhất định lần này tôi phải mang Mịch Nhi trở về!" Mục Thần xoay người, dứt khoát không thèm đối mặt với Tố Tâm, "Cho đến bây giờ Mịch Nhi chưa từng tới nhà tôi lần nào, đến bà nội nó cũng cũng chưa gặp qua! Cha mẹ tôi đi du lịch vòng quanh thế giới nên mất liên lạc hơn một năm nay, cuối cùng ít hôm trước mới biết bọn họ sắp về Mỹ, bọn họ vẫn không biết Mịch Nhi tồn tại, nên nhất định tôi sẽ trực tiếp mang Mịch Nhi trở về, để bọn họ yêu thương chăm sóc cháu gái!"

"Anh thật sự không thể nói lý, quả thực chính là ác ma bạo ngược!" Tố Tâm bị Mục Thần làm tức đến nỗi giận run cả người, khiến cô không còn từ ngữ nào để trách cứ, nhưng cô tuyệt đối không thể nhượng bộ, "Từ nhỏ Mịch Nhi đã đi theo tôi, con bé luôn đi theo tôi học tập mọi kiến thức, căn bản không thể rời khỏi tôi, dù cha mẹ anh có yêu thương hơn nữa thì cũng không thể loại bỏ sự phụ thuộc của con bé với tôi! Mục Thần, nếu anh đã nói như vậy, tôi cũng không khách khí đối với anh nữa, Mịch Nhi sẽ cùng tôi trở về căn cứ, nơi đó có chú dì của con bé, nhất định có thể giáo dục Mịch Nhi lớn lên!"

. . . . . .

Mịch nhi đứng phía sau bụi cây nghe thấy vậy lệ rơi đầy mặt, trong lòng vừa uất ức vừa khổ sở, đôi mắt màu tím khóc đến nỗi đỏ ửng như con thỏ nhỏ .

Ghét, ghét, ghét cha, ghét mẹ, bọn họ muốn làm gì, tại sao lại luôn cãi vả như vậy, tại sao bọn họ không giống như những cha mẹ khác!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Vứt Bỏ Toàn Bộ Thế Giới

Trước kia, thời điểm cô bé và mẹ ở cùng nhau tại căn cứ, các dì các chú bên cạnh cũng không có ai làm cha mẹ, cô bé cũng không có mong đợi mình sẽ có cha, cũng chưa bao giờ biết cha mẹ người ta sống chung như thế nào. Nhưng một năm qua ở nhà họ Triển, trong mắt cô bé thấy được rất nhiều sự vật mới mẻ, những điều đó không phải là điều cô bé có thể học tập được ở căn cứ, mà là một điều có tên là tình cảm.

Thật ra thì Mịch Nhi cũng rất hâm mộ anh Tiểu Bạch, hâm mộ anh có em gái Liên Tranh đáng yêu như vậy, hâm mộ anh có em trai Tiểu Hắc nghịch ngợm để tranh cãi, nhưng hâm mộ hơn là anh có cha mẹ hiểu nhau nên rất hạnh phúc, khiến cả gia đình tràn ngập yêu thương.

Cô bé đã sống chung với người nhà họ lâu như vậy, cho dù có rất nhiều việc cô bé không được tiếp xúc, nhưng Mịch Nhi cũng biết dì Liên Hoa và chú Triển có tình cảm thắm thiết, yêu thương nhau không có từ ngữ nào hình dung được. Từ trên ti vi và sách báo, cô bé cũng biết nhà họ Triển là gia đình ngọt ngào tiêu chuẩn trên thế giới, vợ chồng ân ái, tình vững hơn vàng, con cái xinh đẹp ngây thơ đáng yêu, mà gia đình của cô bé, thấy thế nào cũng không thể gọi là nhà.

Dì Liên Hoa tao nhã xinh đẹp luôn khoác tay chú Triển đẹp trai tài giỏi, đến ánh mắt trao đổi giữa họ cũng dịu dàng giống như nước sông, cảnh tượng đó quả thật giống như tranh vẽ, nhưng cô bé lại chưa từng thấy cha

https://thuviensach.vn

mẹ mình có hình ảnh này, mẹ Tố Tâm và cha Mục Thần, giữa hai người vĩnh viễn chỉ có lạnh lẽo, vô tình, tránh né và bỏ qua.

Giữa bọn họ, chỉ có bàn luận về chuyện của cô bé thì mới có thể nói mấy câu trao đổi, chỉ có lúc cãi vả giống như bây giờ, thì mới là lúc có cảm xúc sâu sắc nhất.

Mịch Nhi hung hăng cắn môi, ép xuống cảm xúc để không khóc ra tiếng, cô bé không thể để cho cha mẹ phát hiện ra sự xuất hiện của mình, phát hiện cô bé lén lút chạy đến đây nghe lén bọn họ cãi vả, còn khóc thảm thiết. . . . . .

Cô bé biết nguyên nhân bọn họ cãi vả cũng vì muốn yêu thương cô bé cưng chiều cô bé, muốn cho cô bé thứ tốt nhất, nhưng cô bé hy vọng một chuyện xa vời, là cha và mẹ cũng có thể giống như chú Triển và dì Liên Hoa, cũng yêu nhau lẫn nhau, để cô bé có một căn nhà, có thể ở chung với cha mẹ!

Nhưng bây giờ, hy vọng này đã tan vỡ mãi mãi, hai người đã quyết định mỗi người một nơi, sẽ không bao giờ gặp mặt nhau nữa. . . . . .

Nguyện vọng trong lòng Mịch Nhi cứ thế tan vỡ, cô bé bực tức xoay người, nước mắt giống như trân châu rơi xuống, chạy ra xa không mục đích.

Giờ khắc này, cô bé chỉ muốn vứt bỏ toàn bộ thế giới, trốn khỏi cha mẹ đã đánh vỡ hy vọng của mình, sau đó tìm một chỗ để khóc. . . . . .

Nhưng Mịch Nhi vừa chạy, cuối cùng đã tạo ra sự náo loạn

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Mít Ướt

Mục Thần và Tố Tâm vẫn còn tranh chấp, cuối cùng cũng không có kết quả gì, bởi vì, một tin tức lớn khiến họ đành phải bỏ xuống tranh chấp, chuyên tâm đối mặt với vấn đề nghiêm trọng này!

"Mịch Nhi-- không thấy tiểu thư Mịch Nhi!"

Khi hộ sĩ mang vẻ mặt hốt hoảng chạy ra ngoài, run rẩy nói với hai người còn đang tranh chấp những lời này thì bọn họ trong ngừng lại hô hấp, đồng thanh lớn tiếng hỏi: "Cái gì, không thấy Mịch Nhi!"

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Tố Tâm và Mục Thần đều hoảng loạng, đều đi tìm quanh phòng bệnh và nơi vườn hoa lân cận, nhưng không thấy bóng dáng nho nhỏ của Mịch Nhi. Mục Thần đã khẩn cấp điều động tất cả cận vệ bên cạnh mình cùng nhau giúp một tay, tuy nhiên vẫn không tìm được con gái.

Không còn cách nào, Tố Tâm đành phải tìm tới Liên Hoa, mặc dù cô vừa mới bảo Liên Hoa đi nghỉ ngơi, thế nhưng lúc này cũng không còn quan tâm. Mịch Nhi mất tích không phải chuyện đùa, nhà họ Triển gia và nhà Tố Tâm có diện tích lớn, cho nên không phải mười mấy người có thể tìm được, huống chi nơi này tiến vào thành phố K là vùng náo nhiệt, ngộ nhỡ Mịch Nhi chạy ra khỏi nhà, chậm trễ một chút thì sẽ có phần nguy hiểm. . . . . .

Liền Hoa nhận được tin tức, lập tức sắp xếp mọi người đi tìm, nhà họ Triển gần như xuất động tất cả mọi người, không có bỏ qua bất kỳ ngóc

https://thuviensach.vn

ngách, rối rít kêu gọi Mịch Nhi.

Tiểu Bạch lại luôn sững sờ không có đi tìm, tròng mắt màu đen lưu chuyển mấy vòng, cuối cùng cậu cũng chạy ra khỏi sân, mục đích chạy thẳng tới nơi không ai quan tâm. . . . . .

Giờ phút này, Mịch Nhi lại hoàn toàn không biết tất cả mọi người loay hoay tìm mình, cô bé chạy rất xa, cho đến khi thân thể đuối sức không chạy nổi nữa, thì mới chui vào cái hốc trong tòa núi giả to lớn bên cạnh có nhiều cây cối che khuất.

"Ghét, ghét, người lớn cái gì, thật đáng gét! Ô ô, người của toàn thế giới này đều đáng ghét. . . . . ." Mịch Nhi cuộn thân thể thành một đống, co rúc trong cái hốc. Cô bé vừa khóc lại vừa nghĩ tới những chuyện cha mẹ đã làm, khiến cô bé vừa tức giận liền nghẹn ngào nức nở ra tiếng.

Cô bé cứ khóc nhiều như vậy không biết bao lâu, cho đến khi trên đỉnh đầu truyền tới giọng nói quen thuộc, thì Mịch Nhi mới mờ mịt ngẩng đầu lên.

"Này, mít ướt, chẳng qua em chỉ làm sai nên mới ngã bệnh mà thôi, tại sao lại muốn chạy trốn tất cả mọi người, lại còn trốn vào một chỗ để khóc nữa chứ?" Tiểu Bạch cúi đầu nhìn Mịch Nhi đang co ro, vừa tức giận lại vừa lo lắng nói.

Sau khi cậu biết tin tức Mịch Nhi mất tích, lập tức nghĩ tới một cách tìm được chỗ cô ẩn náu, vì vậy lập tức dắt con chó Davy là giống chó Alaska. Davy đã được huấn luyện cũng thường chơi với Mịch Nhi, biết mùi của cô bé, cho nên Tiểu Bạch đã ra lệnh cho Davy tìm, quả nhiên chỉ tốn hai mươi phút đã tìm ra được Mịch Nhi!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Trong Lòng Khó Chịu

Dĩ nhiên, vì di truyền tính thông minh của Triển Thiếu Khuynh, cho nên Tiểu Bạch vừa thâm trầm lại kiêu ngạo tuyệt đối sẽ không để cho Mịch Nhi phát hiện rằng cậu tìm bằng cách này, vì cậu đã dùng Davy dẫn tới được đây. Mà khi đến đây thì cậu đã sớm bỏ dây buộc cho Davy, để Davy trở về báo tin rồi, còn một mình xuất hiện bên cạnh Mịch Nhi, không lưu lại một chút chứng cớ nghi ngờ.

Tiểu Bạch như thiên thần phủ xuống trước mặt Mịch Nhi, vươn tay về phía trước, cậu bất đắc dĩ nói với Mịch Nhi: "Còn trốn ở chỗ này làm gì, em còn không mau ra ngoài, tất cả mọi người đang tìm em phát điên rồi! Em không phải biết cha mẹ em lo lắng bao nhiêu đâu!"

"Không được!" Mịch Nhi ngước đầu nhìn lên, lại càng rụt vào trong hốc, vểnh miệng lên, vùi khuôn mặt nhỏ nhắn khóc sưng vào đầu gối, nghẹn ngào giận chó đánh mèo kêu la, "Hừ, tìm em làm gì, đáng ghét! Cha mẹ cái gì, tất cả đều đáng ghét!"

"Rốt cuộc là sao vậy? Em còn muốn trốn ở chỗ này nữa sao?" Tiểu Bạch nhíu mày một cái, âm thầm ước lượng chiều rộng của cái hốc, với thân thể của mình thì không thể nào chui vào, cậu dứt khoát ngồi theo xuống đất trước mặt cô bé, "Một mình em tức giận không buồn bực ư, có muốn nói hết mọi chuyện cho anh biết không, để anh giúp em nghĩ ra chủ ý?" Nói xa nói gần, Tiểu Bạch chuẩn bị moi ra chân tướng từ miệng Mịch Nhi.

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi ra sức lau đi nước mắt, buồn bã nói: "Em sẽ không ra! Chuyện của em không cần anh quan tâm!"

"Được, anh mặc kệ." Bây giờ Tiểu Bạch đã có kinh nghiệm, đối với Mịch Nhi thì phải mềm mỏng, nếu như cô bé không muốn nói ra, thì cậu sẽ phải từ từ. Tiện tay đưa khăn giấy qua, Tiểu Bạch nói sang chuyện khác, "Trước hết lau nước mắt đi, em lại không nghĩ ra được chủ ý, vậy thì chúng ta cứ ngồi nói chuyện phiếm đi, em muốn nói cái gì thì nói?"

"Hu. . . . ." Mịch Nhi nhận lấy khăn giấy lau đi nước mắt, sau một lúc lâu mới ấp úng hỏi, "Anh Tiểu Bạch . . . . . ."

"Hả?"

"Anh. . . . . Anh làm sao tìm được em vậy--" Mịch Nhi lặng lẽ đưa ngón tay vẽ vòng tròn trên đất, hỏi ra hiếu kỳ của mình. Cô bé lặng lẽ nhìn ra bên ngoài, mới vừa rồi hoảng hốt chạy loạn, cho nên cô bé phát hiện mình cũng không biết nơi này là đâu, Nếu vậy thì anh Tiểu Bạch làm sao tìm tới được chứ!

"Bởi vì. . . . ." Tiểu Bạch nắm tay ho khan mấy tiếng, mặt không đổi sắc uyển chuyển nói dối, "Bởi vì em nhất định là cô vợ nuôi từ bé của anh, anh và em có cảm ứng tâm linh!"

"Cái gì gọi là cô vợ nuôi từ bé?" Mịch Nhi nghiêng đầu hỏi, "Cô vợ nuôi từ bé thì có cảm ứng tâm linh sao, anh lừa em? Em chỉ nghe nói sinh đôi mới có, nhất định là Tiểu Hắc và Tiểu Muội mới có!"

"Vậy em đã nghe nói qua là vợ chồng cũng có cảm ứng tâm linh chứ?" Trong mắt Tiểu Bạch lóe lên ánh sáng phúc hắc, "Về sau em sẽ là vợ của anh, sẽ cùng anh kết hôn cùng anh sinh bảo bảo, cho nên hiện tại thì anh có thể cảm ứng được chuyện của em!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Cô Vợ Nuôi Từ Bé

"Ngốc nghếch, chỉ vì chuyện này, em liền chạy ra ngoài mất tích? Nói ngốc nghếch thì đúng là ngốc nghếch! Nếu như muốn bọn họ ở chung một chỗ, thì có việc gì khó khăn!" Tiểu Bạch rất nhanh từ trong lời nói của Mịch Nhi mà nhận ra chân tướng đã khiến cô bé đau lòng khổ sở, khiến cậu tức giận không biết làm sao, thì ra là cô bé ôm toàn bộ buồn bực giấu trong lòng, cái gì cũng gạt cậu!

Nếu Mịch Nhi muốn chờ đợi cha mẹ có thể chung sống hạnh phúc mỹ mãn, vậy thì nên nói sớm! Chuyện này cũng có thể giải quyết, nên tại sao em lại vì dì Tố và chú Mục Thần cãi vã, mà ồn ào đến mức mất tích!

"Thiệt hay giả vậy?" Mịch Nhi kinh ngạc nâng đôi mắt lên, " Anh Tiểu Bạch, anh nói có thật không! Anh có biện pháp để cho cha và mẹ em ở chung một chỗ sao? Nói cho em biết nhanh lên!"

"Vậy anh có ích lợi gì?" Tiểu Bạch nhíu mày, cậu đã từ trên người cha mình học được bản chất gian thương, tuyệt đối không thể bỏ qua bất kì cơ hội có lợi cho mình, "Thời gian của anh rất quý báu, mỗi một phút cũng có thể liên quan đến tiền lời của công ty, em định lấy cái gì giao dịch với anh đây, để anh có thể giúp em chứ?"

"Uh`m. . . . ." Mịch Nhi cau cái mũi nhỏ, cô bé không khỏi nghĩ tới anh Tiểu Bạch đã bắt đầu đi theo chú Triển học tập quản lý công ty, thời gian của anh quả thật hết sức quý báu, cô bé nên lấy cái gì mới có thể khiến anh động lòng đây?

https://thuviensach.vn

Nghĩ một lát, Mịch Nhi vẫn không rõ ràng, cô bé ngẩng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, lấy lòng hỏi: "Anh Tiểu Bạch, anh muốn cái gì? Chỉ cần anh muốn, chỉ cần em có, em đều sẽ đổi với anh!"

"Cái gì đều được sao?" Tiểu Bạch lấy được gật đầu xác nhận của Mịch Nhi, mới bí hiểm trầm ngâm nói, "Tuổi em vẫn còn nhỏ, bây giờ có thể trả lại cho anh cái gì đâu -- À, đúng rồi! Mới vừa rồi em nói không muốn gả cho anh, những lời này khiến anh mất hứng, anh càng muốn em đồng ý! Chúng ta làm giao dịch này, anh cho em biết biện pháp tác hợp cho chú và dì, chờ em trưởng thành, thì em sẽ là vợ của anh nhé!"

"Lớn lên? Nếu vậy thì phải đợi nhiều năm sau lắm?" Mịch Nhi cau mày suy tư, "Cũng được, vậy thì chờ em lớn lên đi! Em đồng ý cùng anh đổi cái này!"

Dù sao thời gian cô bé lớn lên còn rất lâu, đến lúc đó giao dịch này mới có thể thực hiện, cho nên bây giờ cô bé không cần sợ!

"Giao dịch thành công! Bây giờ em đã chính thức đồng ý trở thành vợ của anh rồi!" Tiểu Bạch cười đến nỗi cong hai con mắt, cậu và Mịch Nhi học người lớn vỗ tay thề nguyền, lập nên ước định cả đời.

Ước định sau khi hoàn thành, Mịch Nhi nóng lòng thúc giục: "Được rồi được rồi, anh Tiểu Bạch nhanh nói cho em biết biện pháp khiến cha và mẹ ở chung với nhau đi, nếu không có thể bọn họ sẽ phải lập tức tách ra vĩnh viễn, em cũng chỉ có thể đi theo bên cạnh cha, hoặc là bên cạnh mẹ!"

Tiểu Bạch bị lời nói của Mịch Nhi làm sững sờ, nếu như hôm nay cậu không có tìm được cách, thì dĩ nhiên Mịch Nhi có thể bị cha mẹ mang đi vĩnh viễn! Cũng may, bây giờ cậu có thể thao túng Mịch Nhi, bước kế tiếp chính là hành động khiến chú Mục và dì Tố đến với nhau. . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Cam Tâm Tình Nguyện

Nhưng cho dù khó khăn như thế nào, sắc mặt Tiểu Bạch vẫn không thay đổi, Mịch Nhi luôn miệng thúc giục hỏi tới, thế nhưng cậu chỉ nhẹ nhàng nói ra một câu: "Mịch Nhi, anh hỏi em, em biết chú Mục và dì Tố có điểm gì chung không?"

"Hả?" Mịch Nhi bị hỏi tới, nghiêng đầu không phản ứng kịp.

"Đồ ngốc!" Tiểu Bạch lại đổi cách nói, "Nói đơn giản một chút, em có biết chú Mục và dì Tố có quan hệ gì với em không?"

"Anh Tiểu Bạch mới là đồ ngốc, hỏi chuyện này!" Mịch Nhi dẩu môi lên, "Chẳng lẽ anh không biết cha mẹ có quan hệ gì với em sao!"

"Anh là đang nhắc nhở em...em phải giỏi về việc lợi dụng quan hệ này!" Tiểu Bạch bất đắc dĩ từ bỏ việc dẫn dắt cho Mịch Nhi, trực tiếp dứt khoát giải thích, "Bọn họ có điểm chung là thương em tới tận xương, yêu em nhiều hơn bản thân mình! Chỉ cần em kiên trì, cuối cùng nhất định bọn họ sẽ nghe lời em!"

Tiểu Bạch hạ thấp giọng nói, kề vào lỗ tai Mịch Nhi, nói cho cô bé biết biện pháp hành động: "Trước tiên em trở về trước. . . . . Sau đó. . . . . Nếu như không được. . . . . Cuối cùng. . . . . ."

Đem toàn bộ chủ ý của mình phân tích rõ ràng, cũng đem tất cả tình huống đột nhiên xảy ra giả thiết xong, Tiểu Bạch mỉm cười hỏi: "Đã nghe

https://thuviensach.vn

hiểu chưa? Có còn cái gì muốn hỏi không?"

"À, thì ra là có thể như vậy!" Mịch Nhi bừng tỉnh hiểu ra, đôi mắt màu tím dần dần hiện lên sắc thái vui mừng, "Em hiểu rồi, nhất định em sẽ làm như vậy! Thì ra là em có ảnh hưởng lớn như vậy, nếu như lợi dụng vũ khí là em, hoàn toàn có thể điều khiển bọn họ!"

Tiểu Bạch nghiêng đầu, nhẹ nhàng thì thầm một câu: "Còn không phải bởi vì chúng ta đều thích em sao, cho nên mới phải cam tâm tình nguyện bị em ảnh hưởng, bị em điều khiển. . . . . ."

"Hả? Anh Tiểu Bạch nói cái gì vậy?" Mịch Nhi đang học tập phương pháp cậu dạy, nhất thời không có chú ý nghe cậu lầm bầm, cho nên vội vàng hỏi tới, "Còn có cái gì em phải chú ý, anh lặp lại lần nữa đi?"

"Anh nói. . . . . ." Tiểu Bạch thở dài, kiên quyết sẽ không nói câu nói kia thêm lần thứ hai, cậu liền đứng lên, sau đó vươn tay về phía Mịch Nhi, "Anh nói em còn định sống trong cái hốc này sao, bây giờ vấn đề đã được giải quyết, nên em cũng phải ra ngoài đi chứ?"

"À!" Mịch Nhi lè lưỡi, lúc này mới phát hiện ra, quả nhiên mình còn xếp chân ngồi trong cái hốc đá, cô bé nhẹ nhàng vươn tay, vịn lấy cánh tay Tiểu Bạch chui ra.

"Ai u, đau quá~~o(&g;_&l;)o~~" nửa người Mịch Nhi đã chui ra, nhưng chân vừa mới dùng lực đứng lên, đôi mắt màu tím chợt rơi nước mắt, "A, chân của em. . . . . ."

"Thế nào? Chân làm sao vậy?" Tiểu Bạch nóng nảy, hốt hoảng ôm nửa người cô bé kéo ra ngoài, trong lòng nóng vôi xem xét chân của cô bé, đập vào mắt là một vết thương bị rách da, vết thương chảy máu khiến cậu đau nhói.

Đáng chết, cô bé lại làm chính mình bị thương!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Hết Cách Với Em

Chẳng lẽ em không biết thể chất của mình, căn bản không thể chịu đựng đau đớn hay sao!

Mịch Nhi và dì Tố đều đã trải qua lựa chọn loại gen nghiêm khắc nhất, sau đó thụ tinh ống nghiệm, cho nên mẹ con hai người khác hẳn với người thường khác, có một đôi mắt màu tím chính là báu vật nhân gian, nhưng bọn họ cũng đều có ít hoặc nhiều thiếu sót. Dì Tố không có cảm giác đau, nhưng có lẽ Vật Cực Tất Phản(*), thế nên thể chất Mịch Nhi lại có cảm giác đau đớn gấp mấy lần người khác!

(*) sự vật phát triển đến cực điểm thì sẽ chuyển hoá theo hướng ngược lại

Nhất định là cô bé đau lòng hốt hoảng chạy đến tận đây, cho nên vẫn núp ở trong cái hốc vùi đầu thút thít, vừa rồi lại còn cùng cậu tham thảo ý kiến, cho nên mới không chú ý tới việc bị thương, nhưng còn lúc này Mịch Nhi thở phào nhẹ nhõm, tất cả cảm giác đều lại tập trung đến miệng vết thương.
. . . . .

"Ngu ngốc, chân đã bị thương mà còn chạy xa như vậy. . . . . Làm sao em lại có thể ngi ngốc như vậy! Em xem, chỉ cần anh không ở bên cạnh em, thì em đều sảy ra chuyện, em ngốc đến nỗi khiến anh không có phút nào an tâm!" Tiểu Bạch lo lắng cau mày thở dài, xoay người đưa lưng về phía cô bé, "Đến đây đi, anh cõng em về nhà! Em phải lập tức đến chỗ dì Tố bôi thuốc!"

https://thuviensach.vn

"Hu. . . . ." Toàn thân Mịch Nhi vô lực nằm dựa trên lưng Tiểu Bạch, cô gắng cắn răng không chịu để cho đau đớn kêu ra thành tiếng.

"Rất đau sao?" Tiểu Bạch cẩn thận bước nhanh về nhà, lo lắng nói, "Nếu như bị thương, em cứ kêu ra, như vậy có thể thoải mái -- a!"

Mịch Nhi lại há mồm, hung hăng cắn lên cổ cậu, đau đớn làm cho cô bé suýt mất lý trí, chỉ muốn trút đi đau đớn của mình.

Hai hàm răng cắn thật sâu vào trong da thịt Tiểu Bạch, hình như còn có tia máu chảy ra.

"A --" Tiểu Bạch bị đau lảo đảo mấy bước, rất nhanh tìm về cân bằng, quay đầu lại nhìn thấy được nước mắt Mịch Nhi, cho nên không có cách nào nói ra nhưng lời trách cứ, "Hết cách với em, nếu quả thật đau đến thế, thì cắn anh cũng được. . . . ."

Mịch Nhi lại bị những lời này làm cho tỉnh táo, cô bé hoảng sợ phải buông miệng ra: "Xin lỗi, em không nhịn được. . . . . Anh Tiểu Bạch, anh có thể mắng em! Tại sao lại tốt với em như vậy. . . . ."

"Ngu ngốc!" Tiểu Bạch khẽ cười ra tiếng, "Bởi vì em là cô vợ nuôi từ bé của anh, đương nhiên anh sẽ đối tốt với em--"

"Uh`m. . . . ." Mịch Nhi nằm ở sau lưng Liên Tĩnh Bạch, nghiêng đầu vùi xuống bờ vai của cậu, mím môi than thở.

Liên Tĩnh Bạch cẩn thận điều chỉnh tư thế, để cho Mịch Nhi nằm ở sau lưng thoải mái hơn chút, còn mình cũng đi từng bước càng thêm vững vàng, hết sức cẩn thận không cho vết thương của Mịch Nhi bị tổn thương lớn hơn.

Đi tơi một khu hôi, cậu không nhịn được nữa, chợt cáu kỉnh cắn răng ra lệnh: "Mịch Nhi, nghe cho kỹ đây, về sau bất luận lúc nào, bất luận xảy ra việc gì, đều không cho em thoát khỏi tầm mắt anh! Chỉ vì sinh mệnh em an

https://thuviensach.vn

toàn, em tuyệt đối không được biến mất ở trước mặt anh! Này, Mịch Nhi, em nghe chứ . . . . . ."

Quay về đáp ứng cậu, chính là hô hấp vững vàng sau lưng.

Mịch Nhi đã ngủ mất rồi.

Liên Tĩnh Bạch bất đắc dĩ thở dài, đối lập với em trai Tiểu Hắc và em gái nghịch ngợm, thì cậu cũng cũng đã định xuống cô vợ của mình, hình như càng cần cậu phải tốn tâm một chút. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Ảnh Hưởng Gia Đình

Khi Tiểu Bạch cõng Mịch Nhi ngủ thiếp về đến nhà, lúc này sự việc mất tích nháo nhào mới được kết thúc, Liên Hoa vội vàng thông báo cho Tố Tâm và Mục Thần, cũng báo cho đám người làm không cần tìm nữa.

Nhận được tin tức, Tố Tâm và Mục Thần đang sốt ruột vội vã chạy về, bọn họ đã vì tìm được con gái mà yên tâm, nhưng cũng vì con bé mà khiến tất cả mọi người lo lắng như vậy nên rất tức giận.

Nhưng cho dù trong lòng cảm thấy tức giận bao nhiêu, thì khi họ về đến nhà, nhìn cặp mắt khóc đến nỗi sưng đỏ, dưới bắp chân trắng nõn còn có vết thương rất sâu, Mịch Nhi còn cau mày ngủ không yên, thì tức giận bao nhiêu cũng đều tiêu mất.

"Con bé chạy đi đâu vậy? Tại sao lại bị thương ở đây?" Tố Tâm vừa nhẹ nhàng bôi thuốc cho con gái, vừa nhỏ giọng hỏi thăm Tiểu Bạch tìm được Mịch Nhi, "Mịch Nhi đã khóc rất lâu ư, làm sao đôi mắt của nó lại sưng thành ra như vậy. . . . . ."

"Mịch Nhi chạy về phía đông nam nơi bình thường không có người nào đi qua, chân bị thương hình như là khi chạy bị ngã. . . . . ." Tiểu Bạch trả lời từng câu, "Lúc cháu tìm thấy em ấy, em ấy vẫn còn đang khóc, nhất định là rất đau lòng, nên mới có thể khóc lâu như vậy." Im lặng không tiếng động, Tiểu Bạch giả bộ đáng thương giúp cho Mịch Nhi, để sau đó em ấy có thể có lợi khi nói chuyện với cha mẹ.

https://thuviensach.vn

"Mịch Nhi không có sao chứ?" Mục Thần lo lắng nhíu chặt mày, "Con bé này, mới vừa sốt cao tỉnh lại, tại sao lại sảy ra chuyện như vậy -- vết thương của con bé có nặng lắm không, sẽ không để lại sẹo chứ? Nhìn đôi mắt nó này, ngày mai không biết còn sưng thành hình dạng gì--"

"Yên tâm đi, tôi đã bôi thuốc cho nó, sẽ khỏi lại rất nhanh thôi." Tố Tâm cầm khăn nóng dịu dàng đắp mắt cho Mịch Nhi, "Ngày mai mắt sẽ hết sưng, tôi sẽ chăm sóc tốt thân thể Mịch Nhi, anh không phải lo lắng."

"Cám ơn trời đất, Mịch Nhi không có việc gì là tốt rồi!" Liên Hoa thở phào một cái, "Nhưng rốt cuộc hai người có biết xảy ra chuyện gì không, tại sao Mịch Nhi lại đau lòng khóc náo mất tích vậy chứ? Tôi cũng là mẹ trẻ con, bon trẻ có làm chuyện gì cũng đều phải có nguyên do, hai người hãy nên suy nghĩ nguyên nhân từ đâu --"

Nhìn Mịch Nhi huyên náo khiến mọi người rối loạn, trong lòng Liên Hoa cũng âm thầm lo lắng, mặc dù ba đứa trẻ nhà mình cũng không bớt lo lắng, Tiểu Bạch trưởng thành quá sớm, Tiểu Hắc quá nghịch ngợm, Tiểu Muội thì quá yếu đuối, nhưng thật may là bọn chúng cũng không để người lớn bận tâm. Hành động của bọn chúng cũng sẽ có liên quan tới không khí gia đình, Tố Tâm và Mục Thần cũng nên tỉnh lại mình, không nên làm ảnh hưởng tới con cái?

Nhất thời Tố Tâm và Mục Thần không nói gì, bọn họ không khỏi nghĩ tới chuyện mình cãi vã, nếu như việc gì đã khiến Mịch Nhi ngủ yên bỗng nhiên bật khóc, cũng chỉ có thể là docon bé phát hiện bọn họ cãi vã. . . . . .

"Hu --" lúc này, lông mi Mịch Nhi khẽ run, khàn giọng kêu gọi: " cha, mẹ. . . . . ."

"Mịch Nhi, chúng ta ở đây!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Chán Ghét Hai Người

Gần như là đồng thời, Tố Tâm và Mục Thần nắm lấy bàn tay Mịch Nhi, bàn tay to lớn của Mục Thần bao lấy bàn tay trắng nõn của Tố Tâm, hai người giống như bị điện giật, vừa chạm tới thì lập tức lúng túng nhanh chóng thu tay về.

"Uhm. . . . . Con đang ở đâu vậy?" Mịch Nhi xoa mắt tỉnh táo lại, cô bé nhìn quanh một vòng đám người vây ở trước giường, cuối cùng thu được ánh mắt ám hiệu nhắc nhở của Tiểu Bạch, cô bé lập tức thay đổi sắc mặt, vừa dùng dằng dãy dụa, vừa bắt đầu nức nở khóc, "Hu hu, rốt cuộc là ai đưa con trở về , con không muốn nhìn thấy hai người! Ghét ghét, con không muốn thấy hai người. . . . . ."

"Mịch Nhi, chớ lộn xộn đừng khóc. . . . . ."

Trong phút chốc, nước mắt của con gái khiến Tố Tâm và Mục Thần luống cuống, hai người luống cuống tay chân đè lại cái chân bị thương của con bé, lau nước mắt cho nó, sau đó trấn an cảm xúc cho nó: "Mịch Nhi ngoan, con ghét ai không muốn gặp ai, muốn nói cái gì hay muốn cái gì, chỉ cần con không khóc, chúng ta sẽ theo ý con. . . . . ."

Mịch Nhi sụt xịt mũi, chớp chớp đôi mắt thỏ, cong miệng lên bốc đồng la lớn: "Hai người nói thật sao? Vậy con muốn nói chuyện riêng với hai người! Có việc con chỉị muốn nói cho cha và mẹ nghe, những người khác không thể cho nghe!"

https://thuviensach.vn

"Mịch Nhi . . . . . ." Tố Tâm khó xử nhìn Liên Hoa và Tiểu Bạch, đành nuông chiều con gái một chút, nhưng nếu như không có câu nói của Mịch Nhi, mà muốn đuổi Liên Hoa và Tiểu Bạch ra ngoài, thì cô không thể có cách nào mở miệng.

Liên Hoa lại quan tâm nói: "Mịch Nhi muốn nói chuyện riêng với hai người, đây là chuyện tốt, tôi và Tiểu Bạch ra ngoài là được. Tố Tâm, Mục Thần, nếu như hai người có thể lắng nghe những lời con bé nói, nhất định sẽ rất có ích trong việc trao đổi sau này."

"Đúng vậy, mọi người cứ nói chuyện trước, con và mẹ sẽ đi ra ngoài!" Tiểu Bạch lặng lẽ cười nói, đánh ám hiệu làm theo kế hoạch về phía Mịch Nhi, sau đó mới cùng Liên Hoa ra khỏi phòng.

Rất nhanh, trong phòng chỉ còn ba người Mịch Nhi và cha mẹ, Mịch Nhi nhớ lại lần nữa những gì Tiểu Bạch đã dạy cho mình..., mới chậm rãi mở miệng nói: "Con đã nghe được, chuyện cha và mẹ tranh cãi ầm ĩ ở trong vườn hoa. Hai người muốn tách ra vĩnh viễn, muốn để cho con đi theo một trong hai người đúng không? Con rất buồn, nếu như hai người muốn làm như vậy, con sẽ chán ghét hai người, để cho con không thể gặp lại cha hoặc mẹ, đây chính điều hai người nói thương con sao!"

"Mịch Nhi . . . . . ." Tố Tâm và Mục Thần bị con gái chỉ trích im lặng cúi đầu, quả nhiên, bọn họ cãi vả để khiến con bé nghe thấy, cho nên mới tạo thành chuyện lớn này, suýt nữa thì gây thành chuyện mất tích. . . . . .

"Hai người đã quyết định rồi sao? Cuối cùng kết quả cãi vả là gì? Là muốn để cho con vĩnh viễn sống ở trụ sở không ra được, hay là muốn con đi Mĩ không thể gặp người ngoài?" Mịch Nhi bức ép hỏi.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Một Chút Cũng Không Được?

Mịch Nhi hừ một tiếng, tiếp tục thao thao bất tuyệt nói: "Hừ, mặc kệ kết luận của hai người là gì, con chỉ muốn nói cho hai người biết, nếu như sau này chỉ có thể phải có tình thương của cha hoặc là tình thương của mẹ, con tình nguyện không cần người nào! Về sau con sẽ sống vĩnh viễn sống ở trong nhà anh Tiểu Bạch, vĩnh viễn đều không thấy hai người! Lời của con nói cũng không phải là muốn thương lượng cùng hai người, đây chính là quyết định của con!"

"Mịch Nhi! Con nói gì vậy!" Mục Thần và Tố Tâm đồng thời sốt ruột, "Làm sao con có thể tùy hứng như vậy!"

"Tại sao những lời con nói là tùy hứng, cha mẹ có thể tự tiện quyết định, căn bản cũng không quan tâm đến ý kiến của con. . . . ." Mịch Nhi ngẩng đầu nhỏ lên, có anh Tiểu Bạch chỉ đạo, trong lòng cô bé có thêm sức mạnh, nhưng mà trên mặt lại cố ý biểu hiện đau lòng cực độ, vẻ mặt quật cường chịu đựng không được khóc, "Con đã quyết định ở lại đây, hai người muốn trở về căn cứ thì trở về căn cứ, muốn về nước Mỹ thì về nước Mỹ, dù sao con cũng sẽ không đi cùng hai người! Ở lại chỗ này, ít nhất hai người vẫn còn có thể dành chút thời gian đến thăm con, ít nhất là con có thể thường thấy cha và mẹ, chứ không phải vĩnh viễn chỉ có thể bên cạnh một người, con muốn hai người cùng nhau thương con. . . . ." Nói xong lời cuối cùng, Mịch Nhi cũng không tự giác bật khóc thành tiếng.

https://thuviensach.vn

Tố Tâm bị lời nói của Mịch Nhi làm cho đau lòng, tay cô run rẩy không ngừng vuốt ve mái tóc dài của con gái, thì thào an ủi: "Mịch Nhi, con đừng buồn, chúng ta đều thương con, đều thật lòng yêu con. . . . . ."

"Bảo bối, cha không muốn khiến con đau lòng, cha chỉ muốn chăm sóc con tốt hơn. . . . . ." Mục Thần bởi nước mắt của Mịch Nhi, miệng lưỡi bình thường sắc bén, thế nhưng bây giờ lại nói vụng về, "Mịch Nhi, con muốn như thế nào, con nói đi, cha và mẹ sẽ nghe theo con--"

"Con không tin, hai người sẽ không chịu nghe lời của con. . . . . ." Mịch Nhi lau nước mắt lung tung, nhìn lén cha mẹ từ giữa kẽ tay, cố ý nức nở nói, "Dù sao con nói cái gì thì hai người sẽ không đồng ý, cho nên cứ để con khóc đi--"

"Mịch Nhi, trước tiên con cứ nói xem, chỉ cần chúng ta có thể làm được, chỉ cần có chút hợp lý, nhất định sẽ nghe lời con!" Tố Tâm và Mục Thần trước sau bảo đảm nói.

"Thật sao?" Mịch Nhi rời ngón tay ra, nhìn chằm chằm vào ánh mắt của hai người, gằn từng chữ nói, "Cho dù. . . . . Cho dù con muốn cha và mẹ ở chung một chỗ, muốn quan hệ của hai ngươi giống như dì Liên và chú Triển cũng được sao?"

"Cùng anh ta (cô ta) ở chung một chỗ? Tuyệt đối không thể nào!"

Lại cùng lúc, Tố Tâm và Mục Thần chỉ vào đối phương, lớn tiếng thét lên từ chối.

"Hừ, lừa gạt! Mới vừa rồi còn nói hợp lý thì sẽ nghe con!" Mịch Nhi lại xoay người vùi đầu vào gối, "Hu, mới thử một chút đã không muốn, vậy mà vừa nãy còn hứa hẹn với con làm gì. . . . . ."

"Mịch Nhi, không phải chúng ta không muốn đồng ý, mà là . . . . . là không có cách nào được." Tố Tâm nhìn Mục Thần một chút, cười khổ nói.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Bồi Dưỡng Tình Cảm

Nhìn sắc mặt âm trầm của Mục Thần, vẻ mặt Tố Tâm cũng không kém hơn, hiển nhiên cô cũng có thể cảm nhận được sự chén ghét của Mục Thần đối với mình, cô cũng giống vậy, chưa từng muốn tiếp nhận anh ta, mà đối với nguyện vọng của con gái, hai người bọn họ thật sự không thể thực hiện.

Cô và Mục Thần chỉ có gắn liền với Mịch Nhi, bọn họ quen nhau cũng chỉ vì việc lấy trộm tinh trùng, làm sao có thể có được kết cục hoàn mỹ như Mịch Nhi mong muốn đây?

Mục Thần cũng trầm mặc chấp nhận, nguyện vọng của Mịch Nhi không thể khiến anh thực hiện được, anh có thể bởi vì Mịch Nhi tồn tại mà không hận cô đã là tốt rồi, tuyệt đối không thể cùng tạo ra một gia đình hạnh phúc !

"Nhưng cho tới bây giờ hai người chưa từng thử qua, không thử một chút làm sao biết được không có biện pháp chứ?" Mịch Nhi xoay người lại, đôi mắt màu tím chứa đựng mong đợi, "Mẹ, cha, con nghe nói tình cảm cũng có thể bồi dưỡng, con cũng nghe nói không gì là nhất định không thể làm, nói không chừng. . . . . Nói không chừng cha và mẹ thử một chút sẽ có cảm giác, một nhà chúng ta sẽ lại có thể ở chung một chỗ đấy chứ. . . . . ."

"Mịch Nhi . . . . . ." Tố Tâm lắc đầu một cái, "Con cũng nên biết, có những chuyện, không thể nào thì sẽ không thể nào, dù cố gắng cũng vô dụng --"

https://thuviensach.vn

"Con vẫn muốn cố gắng, nếu như ngay cả thử cũng không thử, thì con sẽ không chấp nhận!" Mịch Nhi lấy ra đòn sát thủ lớn nhất mà anh Tiểu Bạch dạy cho mình, la lối om sòm cố chấp, cô bé nhảy trên giường bệnh, giằng co đối với hai người, ngang ngược hét to, "Bây giờ hai người chỉ có hai lựa chọn, hoặc là đồng ý con đi bồi dưỡng tình cảm, bất luận là có kết quả, đến lúc đó con cũng sẽ nghe lời hai người xắp xếp hoặc là phải để con vĩnh viễn ở lại nhà anh Tiểu Bạch, hai người hãy tự trờ về nhà của mình!"

Tố Tâm và Mục Thần nhìn thẳng vào mắt nhau trao đổi, bây giờ hai người bọn họ đều không có cách nào đối với Mịch Nhi, nếu như khiến cho con bé hết đi hi vọng đối với bọn họ, bọn họ cố gắng một chút không làm sao. . . . . .

"Con nói đi, con muốn chúng ta bồi dưỡng tình cảm thế nào? Muốn làm ở đâu, yêu cầu bao nhiêu thời gian, thì con mới có thể hài lòng?" Cuối cùng Mục Thần quyết định, thay vì khiến Mịch Nhi không muốn ở lại bên cạnh mình, anh tình nguyện tiếp nhận cái việc bồi dưỡng tình cảm này.

Ít nhất, sự lựa chọn này còn có giới hạn thời gian, đến lúc đó Mịch Nhi phát hiện nguyện vọng của nó không thể nào thực hiện được, nó sẽ ngoan ngoãn cùng anh về nhà.

Mịch Nhi cũng nhìn thấy Tố Tâm gật đầu, mới hân hoan giơ ngón tay lên nói: "Một năm, con hi vọng cha và mẹ có thể ở riêng một chỗ, bồi dưỡng một năm tình cảm! Con muốn hai người như hình với bóng, bất luận tới chỗ nào cũng cũng phải ở cùng nhau, thời gian ở chung mỗi ngày phải trên mười tiếng! Hai người không thể cố ý không nói lời nào cố ý không tiếp lời, phải luôn nói chuyện, còn phải --"

Mịch Nhi bắt đầu chỉ đạo tất cả những gì Tiểu Bạch nói, cô bé cũng không tin, nếu như cha và mẹ có thể nghiêm túc thực hiện những việc này, trong vòng một năm sẽ không bồi dưỡng được chút tình cảm nào!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Rời Đi

Tố Tâm và Mục Thần gần như nghe đến ngây người, Mịch Nhi nói ra những yêu cầu này, quả thật chính là muốn buộc họ chung một chỗ, muốn họ sống chung lâu ngày, không thể không có một chút quen thuộc!

"Chờ -- chờ một chút!" Mục Thần cắt đứt bộ dạng liên miên của Mịch Nhi, "Mịch Nhi, con muốn cha và Tố Tâm rời đi, vậy còn con, chẳng lẽ một năm này con sẽ không đi cùng chúng ta, vậy con phải làm thế nào? Ai tới chăm sóc con, ai có thể trông coi con không trầm mê thí nghiệm--"

"Đương nhiên con sẽ ở đây chờ hai người trở lại!" Mịch Nhi nói chuyện đương nhiên, đem những lời Tiểu Bạch dạy bảo giải thích thành thạo, "Con đã ở chỗ này một năm rồi, dì Liên và chú Triển sẽ không thấy phiền khi chăm sóc con một năm nữa đâu? Mặc dù hai người đi bồi dưỡng tình cảm, nhưng tuyệt đối không cho phép trở lại, con sống ở đây thì hai người cứ yên tâm đi! Về phần con. . . . . Ừm, năm nay con đã năm tuổi rồi, con đã cùng anh Tiểu Bạch thương lượng xong, chờ hai người vừa rời đi, chúng con sẽ cùng Tiểu Muội Tiểu Hắc đi học, đi tiếp thu giáo dục bình thường như những đứa trẻ khác! Nếu như sau này ở trong trường học nghiêm khắc bắt buộc nghỉ ngơi, thì con sẽ không thể có nhiều thời gian sống trong phòng thí nghiệm nữa?"

Tố Tâm bị quyết định của Mịch Nhi làm lặng người, cô hoàn toàn không nghĩ tới tiểu thiên tài thông minh của mình lại muốn đến trường học, trình

https://thuviensach.vn

độ học tập của nó rõ ràng đã vượt qua các bạn cùng lứa gấp mấy lần, đây là muốn đi học hay muốn đi chơi!

Mục Thần vẫn còn muốn nói: "Nhưng. . . . . ."

"Không có nhưng nhị gì hết! Mà, mới vừa nói đến chỗ nào ý nhỉ? Con sẽ nói tiếp. . . . . ." Mịch Nhi vung tay nhỏ lên, căn bản không để ý tới cha mẹ lộ vẻ khó sử, cố gắng quyết định tẩy não cho họ, "Trong một năm này hai người không được trở lại, sau đó ít nhất mỗi ngày lại pahỉ chụp chung một bức ảnh gửi về.

Cho dù Tố Tâm và Mục Thần bị đống điều kiện của Mịch Nhi làm cho đầu óc choáng váng, thế nhưng cuối cùng Mịch Nhi vừa đấm vừa xoa, la lối om sòm lăn lộn, cố tình gây sự, lấy chết uy hiếp, hai người không thể không đem Mịch Nhi giao phó cho vợ chồng Liên Hoa lần nữa, bất đắc dĩ bước lên hành trình bồi dưỡng tình cảm.

Mịch Nhi vui mừng hân hoan đưa mắt nhìn theo cha mẹ rời đi, sau đó lôi kéo cánh tay Tiểu Bạch không ngừng cám ơn, Tiểu Bạch vẫn còn phụng phịu không nói lời nào, cậu rất sợ chính mình lên tiếng sẽ không nhịn được bật cười, Mịch Nhi ngốc, mặc dù cậu nghĩ ra kế muốn giúp cô bé thực hiện nguyện vọng, thế nhưng hơn nữa phải để cô bé ở bên cạnh mình!

Tiểu Bạch ho nhẹ mấy tiếng, nắm lấy cánh tay Mịch Nhi nói: "Anh đã xin phép mẹ chuyện đi học, cũng đã báo danh với trường học, đợi đến tháng 9 khai giảng, chúng ta sẽ cùng đi học!"

"Vâng!" Mịch Nhi ngẩng đầu lên, cười cong cả đôi mắt.

Thời gian thấm thoát, trong lúc vô tình, bốn đứa trẻ cũng đã trải qua cuộc đời học sinh, nghênh đón nghỉ đông mỗi năm một lần. Mà Tố Tâm và Mục Thần, cũng đã rời đi hơn nửa năm.

https://thuviensach.vn

Nhưng ngay tại thời điểm lễ mừng năm mới, một tin tức chấn động mọi người.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Trở Về Căn Cứ!

Cách lễ mừng năm mới một tuần, Mịch Nhi nhận được điện thoại Tố Tâm gọi từ Pháp về, mang tới tin tức Mịch Nhi vừa vui vừa sợ.

"Cái gì? Em bé của chú Joe sắp sinh rồi sao!" Mịch Nhi cầm điện thoại kêu to, suýt nữa thì đã kích động vứt điện thoại đi, "Thật hay giả vậy, chú Joe sắp được làm cha rồi Nhưng? Bởi vì tình trạng của bảo bảo có chút nguy hiểm,cho nên mẹ phải trở về căn cứ chăm sóc và đỡ đẻ cho phụ nữ có thai sao? Cha cũng phải đi theo mẹ về căn cứ chứ? Hỏi con muốn đi hay không sao? Đương nhiên rồi, đương nhiên là con cũng muốn trở về!"

"Cũng biết nhất định là con muốn đi xem, cho nên mẹ mới nói cho con biết. Nhưng mà lúc trước con có nói rằng không cho cha mẹ trở về gặp con, những điều kiện lần này có thể hạn chế hủy bỏ được chứ?" Tố Tâm ở đầu bên kia cười nhẹ, "dì Joe sắp đến ngày sinh, vì vậy chú Joe của con còn phải chăm sóc dì ấy cho nên không thể tự mình đến đón chúng ta trở về, chỉ là ngày mai sẽ có người khác mang theo máy bay trực thăng tới Pháp để đón cha mẹ, đại khái sẽ chễ một ngày thì mới có thể quay về thành phố K đón con...con nhớ ở nhà ngoan ngoãn chờ tin tức tốt là được rồi."

Mịch Nhi gật đầu liên tục: "Vâng vâng, những điều hạn chế kia lập tức hủy bỏ! Hì hì, vẫn là mẹ hiểu rõ con nhất, chú Joe thương con như vậy, làm sao con lại có thể bỏ lỡ được việc bảo bảo nhà chú ra đời? Hi vọng bảo bảo sẽ là một tiểu công chúa dễ thương giống như Tiểu Muội, còn con sẽ là

https://thuviensach.vn

người chị rất thương em ấy. . . . . Nhất định mẹ phải đón con trở về căn cứ đấy nhé!. . . . . .Hẹn gặp lại mẹ!"

"Em phải trở về căn cứ sao? Tại sao lại phải đi, dì Tố muốn tới đón em sao?" Tiểu Bạch đi vào phòng, vừa lúc nghe thấy câu cuối Mịch Nhi mới nói, không khỏi âm thầm nhăn mày. Cậu giữ chặt Mịch Nhi đang hưng phấn, kinh ngạc hỏi, "Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?"

"Ha ha, anh Tiểu Bạch, em sắp là chị đấy!" Trên mặt Mịch Nhi không thể giấu được sắc mặt vui mừng, "Đại khái ngày mai cha mẹ sẽ tới đón em...em sẽ cùng họ trở về căn cứ, sau đó sẽ thấy bảo bảo ra đời!"

"Cái... cái gì!" Tiểu Bạch kinh ngạc trợn tròn cả mắt, "Em. . . . . Em nói là, nói là dì Tố và chú Mục Thần có em bé sao!"

"Nói linh tinh gì vậy!" Mịch Nhi buồn cười gõ vào lồng ngực Tiểu Bạch một cái, "Là chú Joe ở căn cứ sắp làm cha rồi! Chính là thiên tài chế tạo máy móc vũ khí mà em đã nói tới đó, chú Joe rất thương em và chăm sóc mẹ! Mẹ phải trở về đỡ đẻ cho dì Joe, cha sẽ cùng đi thăm, em cũng muốn trở về căn cứ nhìn xem bảo bảo ra đời. . . . . ."

"Ồ!" Tiểu Bạch thở phào nhẹ nhõm, suýt nữa thì cậ bị lời Mịch Nhi hù dọa, cậu cũng biết, dì Tố và chú Mục Thần rời đi nửa năm, bất luận thế nào thì họ cũng không thể tiến triển tới được trình độ sắp sinh em bé.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Làm Vợ

Nhưng trong nửa năm này, quan hệ của Tiểu Bạch và Mịch Nhi đã tốt lên gấp mấy lần. Cho dù Tiểu Bạch nhập học thì đã trực tiếp học tới lớp năm, nhưng mà Mịch Nhi cố chấp muốn cùng em gái học ở nhà trẻ, cho nên ở trường bốn đứa chia làm hai lớp, nhưng người anh Tiểu Bạch này lại hết sức thân thiết chăm sóc cho em trai và em gái, cùng Mịch Nhi học tập và về nhà, sống chung lâu ngày, cậu cũng đã nắm rõ trong tay sở thích của Mịch Nhi.

Cậu ở cùng Mịch Nhi cũng thường nghe được cô bé kể lại tình trạng gần đây của cha mẹ, bức ảnh đầu tiên mà dì Tố và chú Mục Thần chụp đều thấy lúng túng, càng về sau sông băng tan rã thì đã có được một chút ánh mắt trao đổi, có thể rõ ràng nhận thấy tình cảm của họ cũng đang phát triển. Mặc dù, cách xa hy vọng Mịch Nhi mong muốn vô cùng.

Chỉ là, nếu như dì Tố cũng đã đồng ý mang theo chú Mục đi tới căn bản bí mật không cho bất kỳ người ngoài đi vào, thì hai người cũng đã có thể mang theo Mịch Nhi"Vợ chồng cùng nhau trông nom việc nhà", hình như hơn nửa năm qua, tình cảm bồi dưỡng cực kỳ hiệu quả. . . . . .

Nhưng mà, tại sao Mich Nhi lại muốn bỏ cậu ở lại để còn trở về, chẳng lẽ em ấy cũng không muốn dẫn cậu tới xem nơi em ấy sinh ra hay sao!

"Mịch Nhi, tất cả gia đình em phải về căn cứ sao?" Tròng mắt màu đen của Tiểu Bạch chợt lóe, lặng lẽ bày bày ra cạm bẫy, "Vậy anh có thể đi cùng hay không?"

https://thuviensach.vn

"Hả?" Mịch Nhi kinh ngạc ngẩng đầu, " Anh Tiểu Bạch, anh cũng muốn đi sao? Nhưng. . . . . Nhưng mẹ nói rằng, vị trí căn cứ là cơ mật, tuyệt đối không thể tiết lộ cho người ngoài nào. . . . . ."

"Anh là người ngoài sao?!" Tiểu Bạch vừa nghe thấy vậy liền tối sầm mặt, quả thật vẫn phải mạnh mẽ tẩy não Mịch Nhi một chút. Mấy tháng này cậu vẫn không ngừng liên tục truyền thụ "Mịch Nhi chính là cô vợ nuôi từ bé của Liên Tĩnh Bạch này" cái việc quan trọng này, em lại có thể dám quên!

Tiểu Bạch chậm rãi nâng khóe môi lên, gõ lên trán Mịch Nhi, giọng nói bao hàm uy hiếp: "Mịch Nhi, tại sao anh là người ngoài được chứ? Em là vợ tương lai của anh, chẳng lẽ không nên mang theo người nhà là anh đi theo, cùng nhau trở về căn cứ hay sao?"

"À, đúng vậy, em quên rằng mình đã đồng ý làm vợ của anh rồi. . . . . ." Mịch Nhi bừng tỉnh hiểu ra, tay trái vỗ tay phải nói, "Nếu như vậy, anh Tiểu Bạch có thể đi cùng! Dù sao mẹ cũng tin anh...anh hẳn sẽ không để lộ bí mật chuyện này. . . . . ."

"Như vậy thì còn được!" Tiểu Bạch giống như an ủi động vật, xoa xoa lên đầu Mịch Nhi, "Mới vừa rồi không phải em nói là ngày mai dì Tố sẽ tới thành phố K đón em ư, cái này phải đi nói cho mẹ biết, chúng ta sẽ cùng rời đi!"

Nói xong, Tiểu Bạch mạnh mẽ lôi kéo Mịch Nhi đi tìm Liên Hoa: "Mẹ, chúng con muốn xin nghỉ! Năm nay sẽ không ở nhà để đón năm mới nữa, con muốn cùng Mịch Nhi đi tới căn cứ chơi!"

Liên Hoa còn chưa kịp phản ứng, thì Tiểu Hắc đang ở một bên liền vượt lên trước giơ tay kêu la: "Đại ca, anh muốn đi đâu vậy? Em cũng muốn đi!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Châm Chọc

"Chúng ta không có đi chơi, Tiểu Hắc, em đừng quấy rối!" Tiểu Bạch vừa gõ đầu em trai, lập tức mở miệng từ chối, "Chỗ anh và Mịch Nhi muốn đi không phải là nơi mà ai cũng có thể tùy tiện tới, em cứ ngoan ngoãn ở nhà đi!"

"Tại sao em không được!" Tiểu Hắc đẩy tay anh trai ra, mạnh miệng nói: " Quan hệ của em và Mịch Nhi cũng rất tốt, cũng không phải là người ngoài! Em cũng muốn đi tới căn cứ bí mật đó!"

"Tiểu Hắc, mặc dù chúng ta cũng rất thân thiết, nhưng em không thể tới căn cứ được. . . . . ." Mịch Nhi đứng ở bên cạnh Tiểu Bạch, khua tay dụ dỗ Tiểu Hắc nói, "Nếu như quan hệ của chúng ta với anh Tiểu Bạch, thì cũng không giống nhau, nên là người ngoài rồi"

"Tại sao vậy!" Tiểu Hắc suýt thì phát điên, khua miệng bực bội, "Anh trai và em đều cùng biết chị, trong học kỳ này em còn là bạn học của chị, thì sao chúng ta lại là người ngoài!"

"Bởi vì. . . . . Bởi vì anh và Mịch Nhi sẽ trở thành người một nhà, lần này người một nhà chúng ta và dì Tố chú Mục Thần trở về căn cứ!" Khóe miệng Tiểu Bạch chứa đựng nụ cười, "Mịch Nhi sẽ phải dẫn theo người chồng tương lai là anh cùng đi, em thì sao? Em lấy thân phận gì đi!"

"Này Này! Anh cả, chị dâu, hai người đang muốn cười nhạo em trai độc thân này sao!" Tiểu Hắc dứt khoát châm chọc hai người, cậy mạnh nói, "Em

https://thuviensach.vn

vẫn muốn đi tới căn cứ kia, để đi tìm người vợ tương lại! Nhất định hai người phải mang em đi!"

"Cái gì, cái gì vậy? Mọi người đang nói gì vậy?" Giọng nói của ba người quá mức ồn ào, đã khiến em gái ở căn phòng cách vách cũng bị đánh thức, cô bé ngáp ngắn, dụi mắt đi vào trong phòng, "Anh cả, anh hai, hai người muốn đi đâu, em có thể đi cùng không?"

"Sao em lại đi ra ngoài rồi!" Tiểu Bạch cùng Mịch Nhi đồng thời lo lắng kéo em gái ngồi xuống, "Mấy ngày nay em đang phát sốt, nên nghỉ ngơi thật tốt--"

Tiểu Hắc cũng giúp em gái phủ thêm thảm mỏng, giựt giây nói: "Anh xem, Tiểu Muội cũng muốn đi, cho nên tất cả mọi người chúng ta cùng đi đi! Coi như bốn người cùng đi nghỉ phép, chỗ này cũng là một nơi đặc biệt dùng để nghỉ đông!"

"Không được! Một mình em nháo đủ rồi, làm sao em ấy có thể lặn lội đường xa. . . . . ."

Liên Hoa bất đắc dĩ nhìn bốn tiểu quỷ tranh chấp thành đoàn, không thể không lên tiếng khuyên can: "Các con, đừng tranh cãi nữa!"

Kéo tất cả lớn nhỏ mấy đứa tới, Liên Hoa nhức đầu day trán, tất cả mọi chuyện khiến cô hiểu rõ, sau đó bắt đầu nghiêm mặt sắp xếp: "Mịch Nhi muốn cùng cha mẹ trở về căn cứ đúng không? Tiểu Bạch con muốn cùng đi, nếu như mà bọn họ đồng ý, thì mẹ sẽ không có ý kiến, về phần Tiểu Hắc cũng giống vậy, nếu như con có thể lấy được đồng ý của họ, thì mẹ cũng không ngăn cản. Nhưng Tiểu Muội không thể đi, bệnh của con mới vừa chuyển biến tốt, không thể ra cửa!"

Cứ như vậy, Liên Hoa bố trí sắp xếp, cuối cùng Mịch Nhi Tiểu Bạch và Tiểu Hắc chơi cờ, cho đến khi Tố Tâm và Mục Thần trở lại thành phố K,

https://thuviensach.vn

quyết định những người cùng nhau trở về căn cứ: Mịch Nhi, Tiểu Bạch, và Tiểu Hắc!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Bất Đồng

Trên máy bay trực thăng đang đến căn cứ bí mật không có bất kỳ vệ tinh có thể tìm được, ba đứa trẻ và hai người lớn cộng thêm người điều khiển ôn ào thì không lúc nào nhàn rỗi.

Tiểu Hắc lôi kéo Tiểu Bạch và Mịch Nhi chơi trò chơi tìm báu vật, cuối cùng từ lúc bắt đầu hưng phấn ra cửa chạy loạn cho nên mệt mỏi, Tiểu Bạch và Tiểu Hắc nằm xuống thì đã ngủ mất rồi. Bình thường bọn chúng cũng đều sẽ ngồi máy bay tư nhân đi chơi khắp nơi, chỉ là lần này không có cha mẹ đi cùng, lại còn đến nơi có chút thần bí, cho nên bọn chúng vui mừng bỏ đi giây cương, chỉ mới lúc đầu hưng phấn, sau đó cũng nhanh bình tĩnh lại.

Mịch Nhi bỏ lại hai người, chạy nhanh đi tìm Tố Tâm và Mục Thần, líu ríu không ngừng hỏi thăm cha mẹ không được gặp hơn nửa năm. Cô bé có quá nhiều chuyện muốn biết, những ngày tháng này bọn họ đã đi đâu, đã gặp được chuyện gì, có nhớ cô bé hay không. . . . . .

Vẫn hỏi tới cùng, cũng khiến cô bé hài lòng, sau đó Mịch Nhi hỏi đến trọng điểm: "Mẹ, con vẫn chưa kịp hỏi, chú Joe và dì Joe quen biết lúc nào vậy, tại sao đã có bảo bảo nhanh như vậy?"

"Mẹ cũng không biết, chỉ là chợt nhận được điện thoại của chú Joe, trực tiếp thông báo muốn mẹ trở về, nói rằng em bé của chú ấy không ổn. Về phần người mẹ là ai, bọn họ phát triển quan hệ lúc nào, thì chú ấy cũng không kịp nói cho mẹ biết. Vả lại, chúng ta đã rời khỏi căn cứ hai năm rồi, rất nhiều chuyện cũng đã thay đổi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy a, lúc chúng ta rời đi, chú Joe chỉ thích nói chuyện làm ăn chứ không nói tình cảm, chỉ thích vũ khí không không thích phụ nữ, hì hì, xem con trở về cười nhạo thế nào!" Mịch Nhi che miệng cười trộm, "Nhất định là chú ấy rất quý dì Joe, Nếu không sẽ không nóng nảy muốn gọi mẹ về!"

"Được rồi, con trở về có thể tận tình cười nhạo chú ấy, chỉ là không cho cười nhạo em trai hoặc em gái đó!"Tố Tâm dịu dàng cười, so sánh với sự lạnh lùng nửa năm trước, cô đã có một chút tình cảm riêng, đôi mắt lạnh lùng đã có nụ cười, "Chú Joe của con cũng như anh trai chăm sóc mẹ, nếu thấy chú ấy tìm được hạnh phúc gia đình, thì mẹ cũng thấy vui mừng."

"Trở về căn cứ, nhất định em phải giới thiệu anh ta cho tôi biết." Mục Thần nhìn hai mẹ con trò chuyện với nhau vui vẻ, nhẹ nhàng kéo lấy cánh tay họ đang nắm chặt, bao lấy cánh tay nhỏ bé của Mịch Nhi trong lòng bàn tay, cũng không thể tránh khỏi đụng chạm thân mật với cô, "Vẫn nên chăm sóc mấy người đó, tôi cũng muốn cám ơn bọn họ --"

"Uhm." Tay Tố Tâm run lên, cũng không có tránh né, cô gật đầu một cái, khóe mắt có vài gợn sóng lay động.

Mịch Nhi nghiêng đầu một chút, tại sao cô bé cảm thấy, giữa cha và mẹ, mơ hồ có có chút khác lạ đây?

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Căn Cứ

Máy bay trực thăng chở mọi người, xuất phát từ thành phố K, tốn gần một ngày thì mới tới hoang mạc mênh mông che dấu căn cứ bí mật.

Người phi cơ được phái tới đón nhóm người Tố Tâm đã sớm liên lạc với nhân viên bảo an của căn cứ, xác nhận thân phận những người trên máy bay xong, căn cứ thu hồi tất cả vũ khí phòng ngự và công kích, bắn ra tín hiệu chỉ đường cho máy bay.

Khi máy bay trực thăng hạ cánh, hoang mạc chợt rung động, vốn là một cồn cát nhấp nhô tự nhiên thì lúc này giống như bị bão lốc, cát bay tán loạn, ở giữa cồn cát xuất hiện một cái cửa sắt lớn. Mọi người đứng ở ngoài cửa, thì cũng có thể mơ hồ nhìn thấy ánh đèn bên trong sáng như ban ngày, cùng rất nhiều dụng cụ kiểm tra chỉ có thể nhìn thấy trong phim khoa học viễn tưởng, đại khái chính là phương pháp bảo vệ căn cứ?

Tố Tâm dắt Mịch Nhi xuống máy bay, quay ra nói với Mục Thần và Tiểu Bạch Tiểu Hắc đang há hốc mồm nhìn mọi thứ trước mắt: "Đã đến căn cứ, còn không mau xuống, chúng ta mau vào thôi!"

"Oa!" Tiểu Bạch và Tiểu Hắc liếc mắt nhìn nhau, từ trong đáy lòng phát ra một tiếng than sợ hãi, "Căn cứ lại giấu ở đây!"

Ngắm nhìn tất cả biển cát xung quanh, Tiểu Bạch tin tưởng, nếu như không có tín hiệu của căn cứ chỉ đường, thì bất kể là ai cũng không thể phát

https://thuviensach.vn

hiện, lại còn được giấu ở dưới lòng đất, nhất định người nghĩ ra là một thiên tài, thì mới có thể tạo ra xây dựng căn cứ như vậy!

"Hì hì!" Mịch Nhi quay đầu lại nhìn anh Tiểu Bạch luôn giả trang bộ dạng người lớn thì cũng mang bộ mặt giật mình, không khỏi vểnh môi nở nụ cười, "Anh Tiểu Bạch, Tiểu Hắc, mau lại đây! Bên trong sẽ khiến mọi người còn giật mình hơn!" Cô bé cũng biết, chỉ cần thấy căn cứ lần đầu, thì ai cũng sẽ kinh ngạc!

Tố Tâm cũng khẽ cười, cô cũng không thể không nhắc nhở Mục Thần đang sững sờ: "Mục Thần, anh cũng đừng đứng ở cửa mà nhìn thôi! Chút nữa đi vào thì anh sẽ phải chăm sóc Tiểu Bạch và Tiểu Hắc, không nên tụt lại phía sau, căn cứ sẽ có rất nhiều nơi nguy hiểm, anh phải trông chừng bọn chúng không thể chạy loạn."

"À, Được rồi --" Mục Thần gật đầu một cái, dắt Tiểu Bạch và Tiểu Hắc, đuổi theo bước chân của Tố Tâm và Mịch Nhi, đi qua cánh cửa lớn.

Kể từ khi đi vào căn cứ, Tiểu Bạch phát hiện hai mắt và não của mình không thể hoạt động, với tất cả kiến thức và kinh nghiệm của cậu hình như cũng không thể thích ứng được nơi này, nơi này. . . . . chính là địa phương nghiên cứu phát minh sáng tạo khoa học.

Bên ngoài hai bên hành lang khắp nơi căn cứ đều là các phòng thí nghiệm, Thỉnh thoảng Tiểu Bạch có thể nhìn thấy tình hình trong phòng khi qua cánh cửa : trong mỗi căn phòng thì đều có người hết sức chuyên chú tiến hành các loại thí nghiệm, thao tác các loại dụng cụ thiết bị không biết tên, phòng thí nghiệm đề cập đến các lĩnh vực, khiến cho người ta không nói nên lời!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Khó Giải Quyết

Có thể cùng bọn họ chuyên tâm nghiên cứu khoa học, thì những nhân viên nghiên cứu khoa học này đối với người ngoài cũng rất lạnh lẽo.

Tiểu Bạch cực kỳ mẫn cảm phát giác, thỉnh thoảng đi trên hành lang sẽ thấy một vào ông già tóc trắng mặc áo choàng trắng, tất cả bọn họ đều đối với đoàn người làm ngơ, cho dù liếc thấy dì Tố Và Mịch Nhi sinh sống ở đây từ nhỏ, thì cũng không khiến họ chú ý.

Ở chỗ này, hình như chỉ có kiến thức và thành quả, những thứ khác cũng không phân biệt nặng nhẹ.

Có lẽ cũng chỉ có chỗ này, thì mới có thể bồi dưỡng ra được dì Tố lạnh lùng điên cuồng nghiên cứu khoa học, để dì ấy vì y học đã không tiếc bất kì thứ gì.

Nghĩ tới đây, Tiểu Bạch không khỏi may mắn, thật may là Mịch Nhi của cậu không có tính cách này!

Nhưng dì Tố định nuôi dưỡng con gái thế nào? Rõ ràng hoàn cảnh trong căn cứ vốn không có tình người, nhưng lại giáo dục ra một Mịch Nhi linh động hoạt bát, quả thật giống như biến dị . . . . . .

Nhưng không chờ Tiểu Bạch trầm tư suy nghĩ vấn đề này, thì bị một loạt tiếng chuông điện thoại thức tỉnh.

https://thuviensach.vn

"Joe, em mới vừa đến căn cứ!" Tố Tâm nghe điện thoại, nhẹ nhàng nói, nhưng vừa nghe đối diện nói, giọng nói lập tức trở nên khẩn trương: "Cái gì? Anh nói sản phụ suất hiện triệu chứng sinh non sao? Nếu như cô ấy mang bệnh tim khi mang thai, thì bây giờ sinh non rất khó giải quyết. . . . . Em biết rồi! Mọi người đưa cô ấy đến phòng thí nghiệm thứ ba, hãy bảo bác sĩ của căn cứ kiểm tra thế nào? Em sẽ chạy tới làm phẫu thuật! Anh yên tâm, chỉ cần có một tia hi vọng, em sẽ dùng hết sức mình giúp đỡ mẹ con bình an!"

Tố Tâm cúp điện thoại di động, chỉ kịp nói với Mịch Nhi: "Mẹ phải đi đỡ để cho bảo bảo rồi, Mịch Nhi, con mang bọn họ đi tới chỗ ở chúng ta đã xắp xếp trước, con còn nhớ rõ đường đi đúng không? Mẹ phải đi đây!" Nói xong, Tố Tâm liền chạy đi, chỉ vừa xoay người thì đã không thấy tăm hơi.

"Ai nha, hiện tại dì Joe sắp sinh rồi!" Mịch Nhi dậm chân, trong lòng cũng nóng nảy, cô bé xoay người nhìn mục Thần và Tiểu Bạch Tiểu Hắc nói, "Mẹ đã vội đi trước, muốn con mang mọi người tới chỗ ở . . . . . Cha và anh Tiểu Bạch Tiểu Hắc có thể nghỉ ngơi, còn con sẽ tới phòng thí nghiệm xem bảo bảo ra đời. . . . . ."

"Chúng ta cùng nhau tới đó đi!" Trăm miệng một lời, Mục Thần và Tiểu Bạch Tiểu Hắc đồng thời lên tiếng.

Đôi mắt màu tím của Mịch Nhi chớp chớp, suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn gật đầu, cô bé mang theo đoàn người chạy về căn phòng thí nghiệm thứ ba trong căn cứ, nơi đó chính là địa phương cất giữ tất cả thuốc mem, chuẩn bị chờ đợi để làm giải phẫu, cùng nhau nghênh đón sinh mệnh mới.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Khó Có Thể Miêu Tả

"Đến rồi, chính là chỗ này!"

Mịch Nhi mang theo mọi người đi tới phòng thí nghiệm thì thấy chú Joe không ngừng loanh quanh trước cửa, Joe là một người luôn luôn có tinh thần sáng lạng thì bây giờ trên mặt viết đầy lo âu và nóng nảy, mái tóc màu vàng trên đầu thì giống như vừa mới đọ sức mà rối mù, nhưng ánh mắt thì nhìn chằm chú về phía phòng thí nghiệm, quả thật chính là mỏi mắt mong chờ trong lòng không yên.

Cô bé tiến lên ôm lấy cánh tay Joe, hỏi "Chú Joe, con đã trở về! Mẹ có ở bên trong không? Tình huống bây giờ thế nào!"

"Mịch Nhi. . . . . Mịch Nhi, là con à. . . . ." Trên mặt Joe toàn là mồ hôi lạnh, cho dù thấy được Mịch Nhi mà mình luôn luôn cưng chiều, thì anh ta cũng không lộ ra nụ cười, "Tố Tâm đang ở bên trong phẫu thuật, tình huống cụ thể thế nào thì chú cũng không biết. . . . . Cô ấy nói tốt nhất là chú không nên vào, tránh ảnh hưởng bọn họ phẫu thuật--"

"Hả, chú ở ngoài cửa chờ đợi mà đã lo lắng như vậy, thì đi vào nhìn thấy máu nhất định càng phiền toái . . . . . Chú yên tâm, nhất định mẹ sẽ giúp bảo bảo và dì Joe bình an vô sự, chú yên tâm đi!" Mịch Nhi lôi kéo Joe ngồi ngồi xuống ghế dựa trước cửa, an ủi nói, "Thừa dịp lúc này cháu giới thiệu cho chú vài người có được hay không? Chú Joe, vị đẹp trai này chính là cha cháu Mục Thần, hai người này là anh Tiểu Bạch và Tiểu Hắc, còn cha, đây chính là người vẫn luôn chăm sóc con và mẹ, chú Joe--"

https://thuviensach.vn

"À, là cha của Mịch Nhi sao--" Căn bản là Joe cũng không có chú ý tới sự giới thiệu của Mịch Nhi, vì tất cả tâm tư đều đặt lên trên người vợ con trong phong phẫu thuật, chỉ là chậm rãi trả lời, "Chào mọi người--"

Mục Thần cũng không để ý Joe đang hồn bay phách lạc, chỉ lo lắng vợ con khó sinh, dù long trời lở đất thì cũng rất khó hấp dẫn được sự chú ý của anh ta, nên bây giờ Joe làm gì thì cũng có thể được tha thứ.

Nhưng Mục Thần cũng hơi cảm thấy mất mát, vì loại cảm giác chờ đợi mẹ con bình an ở ngoài phòng sinh này, cho tới bây giờ anh cũng không được trải qua, cho dù con gái đã lớn.

Mục Thần đứng dậy khỏi ghế, nhìn thấy cảnh tượng hơi mờ phòng thí nghiệm,có một đám người mặc áo trắng giống nhau, đeo khẩu trang và bao tay bác sĩ, thế nhưng anh chỉ liếc mắt là đã nhận ra Tố Tâm.

Cô đang hết sức chuyên tâm phẫu thuật, ánh đèn trong phòng phẫu thuật soi sáng, khiến da cô còn thấy trong suốt hơn cả áo trắng, tay cô nắm con dao, thật là một khung cảnh nghệ thuật khó mà miêu tả. . . . . .

Trong khoảng thời gian ngắn, thậm chí anh có chút nhìn ngây người.

Cuộc phẫu thuật tiến hành hơn một giờ, cuối cùng, Tố Tâm tái mặt đi ra, cởi khẩu trang xuống, đối mặt với Joe lo lắng gật đầu cười nói: "Là con gái, mẹ con bình an, chúc mừng anh đã làm cha, Joe!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Dịch Nhi

"Hả -- thật sao!" Joe kích động không có lời nào có thể miêu tả được, "Mẹ con bình an sao! vậy anh có thể đi vào chưa, anh muốn nhìn mẹ con họ một chút!"

"Có thể."Tố Tâm mỉm cười, cũng gật đầu nói với Mịch Nhi đang chăm chú lắng nghe bên cạnh, "Con cũng có thể đi xem bảo bảo một chút, chỉ cần im lặng không được ầm ĩ đến dì Joe vừa làm phẫu thuật xong."

"Được ạ!" Mịch Nhi vui vẻ gật đầu, lôi kéo Tiểu Bạch và Tiểu Hắc chạy vào bên trong, "Bảo bảo là em gái, hì hì, em cũng có em gái! Chúng ta đi xem em ấy và người nhà có gì khác nhau--"

Joe ôm con mái mềm mại trắng nộn, nhìn cô bé híp mắt ngủ, lại nhìn sang người vợ đang nằm trên giường, nụ cười trên mặt quả thật rất ngốc, hạnh phúc không thể diễn tả.

"Cám ơn em, Tố Tâm! Nhờ có em kịp thời chạy tới, nếu không thì quả thật không biết thế nào. . . . . ." Joe cảm kích nói, "Căn cứ vẫn là không thể thiếu được bác sĩ giỏi nhất như em, em vất vả rồi --"

"Còn nói những lời này làm gì, bây giờ anh nên đặt tên cho bảo bảo trước." Tố Tâm cười nhẹ một tiếng, "Chúng ta thân như anh em, nói lời cám ơn thì để làm gì."

https://thuviensach.vn

"Tên, đúng rồi, đặt tên!" Joe chợt tỉnh ra khi được nhắc nhở, cau mày suy nghĩ một hồi, nắm lấy tay vợ mình nói, "Con gái của chúng ta gọi là Dịch Nhi, tinh thần sáng láng, có được không?"

"Uhm." Cô vợ dịu dàng gật đầu, "Anh gọi gì thì gọi thế, gọi Dịch Nhi đi. . . . . ."

"Dịch Nhi, tên thật đáng yêu!" Mịch Nhi cười cong mặt mũi, vung vẩy đôi tay nhỏ bé không ngừng kêu la, "Cho con nhìn Tiểu Dịch Nhi một chút! Chú, để con ôm Mịch Nhi đi!"

Joe cẩn thận để con gãi xuống giường trẻ con đã sớm chuẩn bị từ trước, vuốt mái tóc dài của Mịch Nhi nói: "Con cứ nhìn em như vậy thôi, im lặng một chút không được quấy rầy nhé."

"Mịch Nhi, Dịch nhi còn nhỏ, con không được bắt nạt em đâu. Mục Thần, anh ở đây trông mấy đứa nhé, bây giờ tôi và Joe muốn đưa mẹ Dịch Nhi sang phòng chăm sóc." Tố Tâm dặn dò, "Có một ít chuyện phải đi chuẩn bị, lát nữa chúng tôi sẽ tới."

Tố Tâm và Joe vừa rời đi, Mịch Nhi và Tiểu Bạch Tiểu Hắc vây quanh bên cạnh Dịch Nhi, anh một câu em một câu nhỏ giọng thảo luận.

Mịch Nhi nghiêng đầu hỏi: "Sao bộ dạng Dịch Nhi và Tiểu Muội không giống nhau chứ, thật kỳ lạ!"

"Hừ, cái con khỉ nhỏ này làm sao có thể so sánh với em gái em!" Tiểu Hắc hừ một tiếng, "Em gái nhà em chính là bạch ngọc đáng yêu vạn người mê, còn con khỉ nhỏ này nhiều nếp nhăn hồng hồng, không có xinh đẹp chút nào!"

"Tiểu Hắc, nói gì vậy!" Tiểu Bạch gõ đầu em trai, "Em và Tiểu Muội là sinh đôi, chẳng lẽ em lại còn nhớ bộ dạng em mình khi còn bé sao? Anh nói

https://thuviensach.vn

em biết...khi em mới vừa sinh ra cũng có rất nhiều nếp nhăn hồng hồng như vậy!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Té Xỉu

Mịch Nhi gật đầu, cùng Tiểu Hắc lý luận nói: "Đúng là vậy! Ai lúc nhỏ mà trả giống con khỉ nhỏ, đến dì Liên, chú Triển, anh Tiểu Bạch, em, còn có Tiểu Muội, và ngươi vợ tương lai của em cũng thế đấy! Bây giờ ghét bỏ Dịch Nhi, chẳng lẽ về sau em cũng ghét bỏ vợ mình hay sao!"

"Nếu như mà vợ tương lai của em có bộ dạng xấu như vậy, em sẽ không cưới cô ấy!" Tiểu Hắc chán ghét chỉ vào Dịch Nhi, "Dù sao xứng với em thì nhất định phải là siêu cấp đại mỹ nhân, em sẽ không cưới con khỉ nhỏ xấu như vậy!"

"Vậy cũng không nhất định!" Đôi mắt Mịch Nhi đảo vài vòng, nhìn Tiểu Hắc giậm chân phát điên, cô bé giảo hoạt hất cằm nói, "Chú Joe lớn lên rất trai đẹp, dì Joe vừa dịu dàng lại còn xinh đẹp, nhất định Dịch Nhi lớn lên cũng sẽ là siêu cấp đại mỹ nhân đấy! Cho nên cẩn thận khi em ấy trưởng thành sẽ mê chết em, đến lúc đó xem chị cười nhạo em như thế nào--"

"Không thể nào!" Tiểu Hắc lên tiếng phủ nhận, "Tuyệt đối không thể nào, chỉ bằng con khỉ nhỏ này, làm sao có thể mê chết em --"

"Mấy đưa đừng tranh cãi nữa --" thấy ba đứa càng ngày càng lớn tiếng, Mục Thần ngồi ở một bên đi tới, nhẹ nhàng cốc đầu mỗi đứa tiểu quỷ một cái, "Cẩn thận làm Dịch Nhi thức giấc, con bé khóc lên thì các con biết dỗ em sao!"

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, Dịch Nhi trên giường đã hít cái mũi nhỏ, mặt nhăn thành một nắm, khóc lớn: "Ô oa -- oa oa --"

"A a a!" Ba đứa trẻ bịt lấy lỗ tai nhảy lên, đúng là ma âm chui vào lỗ tai, thật là tiếng khóc đáng sợ!

"Làm sao vậy làm sao vậy?" Thật may, lúc này Tố Tâm và Joe đã trở lại, vừa nghe thấy tiếng Dịch Nhi khóc, cô lập tức chạy nhanh tới, "Mịch Nhi, nhất định là con lại trêu chọc Dịch Nhi --"

Tố Tâm chạy gấp tới bên giường trẻ, cô bỗng nhiên mất đi kiểm soát thân thể, trước mắt bỗng nhiên mờ nhạt, bước chân cũng không vững, mềm nhũn ngã xuống đất.

"Mẹ!" Mịch Nhi nghẹn ngào kêu lên.

"Dì Tố!" Tiểu Bạch và Tiểu Hắc khẩn trương gọi.

"Tó Tâm!" Joe chạy nhanh về phía trước, muốn đỡ Tố Tâm đang ngã.

Nhưng trước khi Tố Tâm ngã, Mục Thần đã tiến bộ nhanh tay lẹ mắt ôm lấy người cô. Mục Thần nhẹ nhàng đỡ lấy Tố Tâm, lắc lắc bả vai cô gọi: "Tố Tâm, em làm sao vậy?"

Mịch Nhi và nhóm Tiểu Bạch cũng chạy tới: "Mẹ (dì), mẹ mau tỉnh lại đi!"

"Sắc mặt cô ấy tái nhợt quá, có phải bởi vì vừa xuống máy bay, đã tập chung tinh lực cho cuộc phẫu thuật, cho nên cô ấy mới mệt mỏi mà té xỉu không--" Joe có chút áy náy nói, "Trước mắt anh hãy đưa Tố Tâm về phòng đi, tôi sẽ gọi bác sĩ khác trong căn cứ tới kiểm tra thân thể cho cô ấy--"

Mục thần gật đầu, ôm ngang Tố Tâm lên, đi theo Mịch Nhi dẫn đường, vội vàng đi trở về phòng.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Thân Thể Thay Đổi

Trong căn cứ, một bác sĩ đang cẩn thận kiểm tra cho Tố Tâm, mới nói với Mục Thần và đám Mịch Nhi đang nóng lòng vây trước giường bệnh: "Thân thể Tố Tâm không có vấn đề gì lớn, chỉ là có chút mệt nhọc, nghỉ ngơi một chút là được rồi. Nhưng mà trong lúc cô ấy mang thai, tại sao lại không cẩn thận như thế--"

Không đợi bác sĩ nói xong, Sắc mặt Mục Thần trở nên khó coi: "Cô ấy--mang thai! Ông nói. . . . . Nói Tố Tâm đang mang thai!"

"Thiệt hay giả vậy! Mẹ thật sự mang thai bảo bảo sao!" Mịch Nhi trợn tròn hai mắt, không thể tin được kêu lên.

Tiểu Bạch và Tiểu Hắc cũng bị hù sợ, Tiểu Bạch giương mắt sang dí Tố đang ngủ trên giường, lại nhìn sang chú Mục, không thể nào, trong thời gian nửa năm hai người như hình với bóng theo lời Mịch Nhi, không ngờ quan hệ của họ lại có tiến triển đến trình độ này!

Thật không ngờ, khi ở nhà họ Triển cậu chỉ nói chơi với Mịch Nhi một câu"Là dì Tố và chú Mục có em bé", không ngờ lại thành sự thật. . . . . .

Mọi người ở đây cũng bị tin tức dọa sợ, còn Tố Tâm mê mang tỉnh lại: "Uhm -- tôi bị sao vậy. . . . . ."

"Cô đã có thai hơn một tháng, vừa rồi bởi vì mệt nhọc quá độ cho nên hôn mê." Bác sĩ buồn cười nhìn biểu hiện giật mình trên mặt Tố Tâm, nói,

https://thuviensach.vn

"Cô đã sinh Mịch Nhi, bản thân lại là bác sĩ, tại sao thân thể thay đổi cũng không biết chứ? Nên giữ gìn cái gì chắc tôi không cần nhiều lời, chú ý nghỉ ngơi thật tốt!" Nói xong, bác sĩ cười đi ra ngoài.

"Đứa bé. . . . . Đứa bé đã hơn một tháng --" Tố Tâm theo bản năng vuốt bụng, lẩm bẩm nói nhỏ, "Thế nhưng, lại mang thai --"

Đứa bé đã hơn một tháng, như vậy nhất định là bởi lần ngoài ý muốn đó, chính là lần đầu tiên cô và Mục Thần vô ý lau súng cướp cò, hai người cũng đã ngậm miệng không muốn nhắc tới chuyện này. . . . . .

Chính là ngày, cô theo Mục Thần đi Australia công tác, không biết thế nào, bệnh của Mục Thần đã được chữa khỏi không ngờ tái phát, cô lại nóng nảy đi cởi quần áo của anh, cẩn thận quan sát bệnh trạng thứ đó, dưới tá dụng của dụng cụ và thuốc, cuối cùng anh ta lại "Trọng chấn oai phong" rồi.

Nhưng có lẽ bởi vì hai người đã chung đụng nửa năm, cho nên tình cảm băng sơn cũng đã tan rã, có lẽ bởi vì ánh đèn ngày đó quá mức mập mờ, cũng có lẽ bởi vì sau hai năm Mục Thần biết đến Mịch Nhi cũng không chơi bời, cô lại còn chữa khỏi bệnh chứng"Nhất Trụ Kình Thiên", hai người bị quỷ thần xui khiến thế nào lại tiếp tục làm vậy.

Cả đêm hoang lạc, đến ngày thứ hai hai người cũng đều lúng túng làm bộ như chưa từng xảy ra chuyện này, ai cũng không nghĩ đến, lần đầu tiên cô làm cùng đàn ông, thì đã mang thai. . . . . .

Nhất định Mục Thần sẽ coi chuyện đó là sự sỉ nhục? Anh lại còn căm hận cô, bất hạnh ý loạn tình mê mà đã xảy ra quan hệ, cô lại còn đúng dịp mang thai như vậy, anh cũng lại mở miệng bảo cô không xứng làm mẹ con anh, nhất định anh sẽ vô cùng oán hận--

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiến
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Kết Hôn Đi

Nghĩ tới đây, Tố Tâm hốt hoảng ngẩng đầu lên, đôi mắt màu tím cố gắng cứng cỏi, cô nhìn thẳng Mục Thần, dứt khoát nói: "Tôi muốn đứa bé này, anh không thể bắt tôi bỏ nó! Về sau tôi sẽ nuôi dưỡng nó, anh không thích cũng không sao, về sau chúng tôi có thể không có liên quan tới anh, sẽ không quấy rầy anh --"

"Người phụ nữ này, rốt cuộc em đang nghĩ gì vậy! Ai nói tôi không muốn đứa bé!" Vẻ mặt Mục Thần mới vừa hoảng hốt sau khi nghe thấy lời Tố Tâm, sắc mặt đen lại, "Đó là con của tôi, tại sao tôi lại muốn bỏ nó!Em lại còn dám nói nó và tôi không có liên quan thử xem, nếu như không có tôi, chẳng lẽ em là loài lưỡng tính có thể tự mình mang thai hay sao --"

"Mẹ, cha, này -- rốt cuộc chuyện này là thế nào . . . . . Không phải kết hôn thì mới có thể sinh bảo bảo sao, chẳng lẽ hai người đã kết hôn sau lưng con--" Mịch Nhi nhíu mày lại, nghi ngờ hỏi.

Cô bé không hiểu gì, cô bé đọc truyện đều thấy sau khi kết hôn thì mới sinh con, còn mình là hạt giống đã được mẹ trọn lựa kĩ càng thì mới thụ tinh trong ống nghiệm, đương nhiên là ngoại trừ, nhưng nếu như bảo bảo trong bụng mẹ là của cha, thì như tính tình của cha thì nhất định sẽ không đồng ý làm thụ tinh ống nghiệm rồi, vậy cha mẹ có thể giống người bình thường, làm vợ chồng trước rồi mới sinh em bé?!

"Kết hôn. . . . ." Mục Thần lặp lại hai chữ này một lần nữa, sau đó chợt lôi kéo Tố Tâm nói, "Đúng, chúng ta kết hôn đi, đứa bé này là của tôi, tôi

https://thuviensach.vn

muốn cho nó một gia đình ấm áp, chúng ta kết hôn đi!"

Tố Tâm thay đổi sắc mặt, tránh tay Mục Thần nói: "Tôi không muốn anh vì đứa bé mà kết hôn với tôi, trước kia Mịch Nhi mồ côi cha lớn lên, thì đứa bé này cũng có thể giống vậy --"

Ở một bên nghe, Tiểu Bạch biết hai người này có chuyện của người lớn, đã không phải là chuyện bọn chúng có thể đứng xem, cậu lặng lẽ nói với Mịch Nhi và Tiểu Hắc: "Chúng ta ra ngoài trước đi, để dì Tố và chú Mục nói chuyện một chút, chúng ta ở đây, có thể bọn họ có lời khó nói."

Mịch Nhi bốc đồng lắc đầu: "Không cần, em muốn ở chỗ này!"

Tiểu Bạch tiến lên lôi kéo Mịch Nhi, nói bên tai cô bé: "Mịch Nhi, cùng anh ra ngoài, để dì và chú nói chuyện riêng đi. Tin tưởng anh, sẽ không có kết quả xấu, nếu như em ở đây, ngược lại có thể sẽ hỏng bét đấy --"

Theo như suy đoán của cậu, chú Mụcđã có thể làm dì Tố mang thai, thì nhất định là có tình cảm không thường với dì Tố. Mặc kệ bây giờ chú ấy vì dì Tố, hay là vì bảo bảo trong bụng, chú ấy đã nguyện ý cầu hôn, đã nói lên những lời thật lòng khi chung đụng với nhau, nguyện ý tiếp nhận dì Tố, nếu không thì sau chú ấy có thể lấy cuộc đời mình ra đảm bảo chứ!

Sau đó, chỉ cần bọn chúng đi ra ngoài, chờ chú Mục vừa đấm vừa xoa nói với dì Tố, thì nhất định dì Tố sẽ khuất phục đồng ý kết hôn với chú Mục Thần!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Em Đồng Ý

Mịch Nhi hoài nghi nhìn Tiểu Bạch, thấy mắt anh khẳng định, cô mới rầu rĩ quay đầu, nói với Tố Tâm và Mục Thần đang giằng co: "Cha mẹ, chúng con đi ra ngoài trước. Hai người nói chuyện không được ầm ĩ, vì em trai nhỏ hoặc em gái nhỏ trong bụng mẹ, không cho phép cha hung ác với mẹ ____"

Ba đứa trẻ nối đuôi nhau đi ra ngoài, trong phòng nhất thời chỉ còn hai người Tố Tâm và Mục Thần, hai người cũng im lặng không lên tiếng, không khí cũng nhanh muốn đọng lại.

Tố Tâm liếc mắt nhìn Mục Thần, rầu rĩ nói: "Mịch Nhi hiểu chuyện, nó nói như thế nhưng vẫn là khí thế của trẻ con, chúng ta nên nói cái gì vẫn là nói cái đó —— Mục Thần, em vừa rồi là nói sự thật, anh không cần vì đứa trẻ này mà ủy khuất mình, không cần anh vì đền bù một đêm sai lầm kia mà càng lún càng sâu, em lại càng không cần anh ủy khúc cầu toàn (tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục) mà lấy em. Nếu như không có suy nghĩ kỹ đã quyết định bừa, đây mới là không công bằng với Mịch Nhi và đứa trẻ này. . . . ."

Mục Thần nhìn Tố Tâm nhượng bộ lui binh đối với anh giống như chỉ sợ rằng không kịp tránh,một cỗ tức giậndâng trào trong lòng không ngừng , anh kém cõi như vậy sao, khiến Tố Tâm né tránh như thế! Lần đầu tiên trong cuộc đời anh cầu hôn, thế nhưng phải nhận được loại cự tuyệt không chút nghĩ ngợi này!

https://thuviensach.vn

Anh nắm tay, cố nén suy nghĩ muốn hung hăng lắc lắc Tố Tâm để cho cô suy nghĩ tỉnh táo, ngồi vào đầu giường, anh nhẹ nhàng nói: "Ai nói anh chỉ là vì đứa trẻ, ai nói anh không có suy nghĩ kĩ, ai nói anh chỉ là muốn đền bù sai lầm, làm sao anh sẽ nghĩ một đằng nói một nẻo cố ý ủy khuất mình! Tố Tâm, em hãy nghe anh nói, người anh muốn cưới là em...em nghĩ nhiều như vậy làm cái gì!"

Tố Tâm cười khổ, lắc đầu nói: "Vậy em hỏi anh, anh yêu thương Mịch Nhi, cũng có thể sẽ yêu thích đứa trẻ trong bụng em bây giờ, nhưng còn em, anh thích không? Em đã từng nói qua với Mịch Nhi, em hi vọng mẹ con chúng em có thể cùng nhau tìm được cuộc sống yêu thương thực sự, nếu như không tìm được, chúng em thà thiếu không ẩu. . . . . ."

"Nếu như không thích, một đêm kia của chúng ta làm sao sẽ biến thành cái dạng kia. . . . . Chẳng lẽ em cho rằng anh là ngựa đực trong thời kì động dục, người nào cũng có thể làm sao? ! Nói thật, anh không dám nói đối với em là tình yêu thực sự, nhưng anh khẳng định, nửa năm chung đụng này, anh đã thích em rồi." Mặt Mục Thần hơi ửng đỏ, anh kéo tay Tố Tâm nói: "Anh chưa từng làm chồng, nhưng nếu như vợ là lời nói của em, anh có thể học làm một người chồng tốt. Trước kia anh cũng chưa từng làm cha, nhưng anh và Mịch Nhi cũng không phải chung sống tốt vô cùng sao? Tố Tâm, tương lai anh cũng chỉ có Mịch Nhi và đứa trẻ trong bụng em, làm mẹ của con anh, em có đồng ý gả cho anh hay không, để cho chúng ta cùng xây dựng một gia đình?"

Tố Tâm sững sờ nhìn cặp mắt màu xanh dương mê người kia của Mục Thần, lời nói dịu dàng quanh quẩn ở bên tai, trong chốc lát cô đã say mê rồi.

Trong lòng có suy nghĩ để cho cô bỗng nhiên xúc động mất lý trí một lần, cô gật đầu một cái: "Được, em đồng ý."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Mở Rộng Tầm Mắt

Quyết định an bài tương lai, Mục Thần liền đi ra khỏi phòng, nói với Mịch Nhi vẫn đang lo lắng rằng bọn họ chuẩn bị kết hôn, Mịch Nhi hoan hô một hồi, lôi kéo Tiểu Bạch khen ngợi anh lường trước được sự việc như thần. Cô kích động tưởng chừng như hận không thể khiến cha mẹ cử hành hôn lễ ngay lập tức, thật may là bác sĩ trong căn cứ khuyên nhủ cô rằng cơ thể của Tố Tâm cần tĩnh dưỡng, Mịch Nhi mới yên tĩnh lại một chút.

Sau khi cơ thể Tố Tâm khôi phục, mới nói với các bạn bè trong trụ sở mình lại có em bé, quyết định kết hôn cùng với cha của đứa bé. Bọn Joe ngoại trừ đồng thời giật mình ra, hơn nữa còn chúc phúc cho tương lai của Tố Tâm. Thời điểm Tố Tâm ở trong căn cứ dưỡng thai, bọn họ dùng những phương pháp khác nhau bày tỏ sự "Chúc mừng" hai người.

Lớn lên cùng Tố Tâm đoàn nhân viên nghiên này cứu 20-30 tuổi hoàn toàn không giống như ông già trong những trụ sở kia tóc trắng xóa, những người này tính tình kỳ lạ cổ quái đơn thuần lại sôi nổi. Cho tới nay, bọn họ đã nghe danh Mục Thần từ lâu cái người cung cấp cho Mịch Nhi một nửa gien này, hiện tại anh ta lại có em bé với Tố Tâm, muốn cưới bác sĩ đẹp nhất mạnh nhất căn cứ, bọn họ đã sớm tràn đầy ý nghĩ thăm dò trong đầu với anh ta.

Tố Tâm có thai không thể quấy rầy, Mịch Nhi, Tiểu Bạch và Tiểu Hắc không thể khi dễ ba đứa trẻ, nhưng hiện tại Mục Thần chính là đưa tới cửa để cho bọn họ trêu trọc, dạy dỗ, mọi người "Thí nghiệm" các loại trò đủa

https://thuviensach.vn

quái đản, các loại thí nghiệm sẽ không chết người lên người vị này chính xác là chú rể, khiến Mục Thần kêu khổ không ngừng. . . . . .

Đến cuối cùng, Tố Tâm và Mịch Nhi vẫn buồn cười vây xem cũng có chút nhìn không được, ở trong căn cứ hai tháng, vượt qua thời kì nguy hiểm lúc ban đầu có thai, mọi người phất ống tay áo, tạm biệt căn cứ bay đến thành phố K.

Khác biệt chính là, lần này, Mục Thần tự nhiên dắt tay Tố Tâm, thường xuyên chú ý thân thể của cô, che chở đầy đủ đối với bà xã tương lai; Tố Tâm cũng có thân phận mới —— vợ chưa cưới của Mục Thần, mặc dù cô còn có chút không quen, nhưng đang nỗ lực thích ứng. Mà Mịch Nhi lại càng hết sức phấn khởi, cô đã đạt được nguyện vọng, cha mẹ cô rốt cuộc cũng giống như tất cả các cặp vợ chồng bình thường, ngoài ra, còn tặng kèm một tiểu bảo bảo, khiến cô nổi lên một loại ý thức trách nhiệm muốn làm chị, cũng làm cho cô vô cùng chờ đợi mẹ có thể sinh cho cô một em gái nhỏ để cưng chiều.

Trở lại thành phố K, Triển Thiếu Khuynh và Liên Hoa đồng ý với lời mời tham gia một bữa tiệc của Mục Thần, bữa tiệc này dĩ nhiên là hôn lễ của Mục Thần và Tố Tâm! Đối với đám cưới của hai người này, vợ chồng Liên Hoa quả thực là mở rộng tầm mắt, hoàn toàn không có chuẩn bị gì.

Hôn lễ không được tính là long trọng không được tính là xa hoa, có mặt cũng chỉ có cha mẹ nhà họ Mục và bạn bè tốt, hình thức mà lại ấm áp sâu sắc, có một loại cảm giác khiến người ta cảm thấy khắc sâu ý nghĩa vĩnh viễn.

Liên Hoa nhìn cô dâu chú rể hài hòa như kim đồng ngọc nữ, nhìn Mịch Nhi mặc quần áo trẻ con sặc sỡ, nhẹ nhàng hỏi chồng: "Mặc dù rất bất ngờ. . . . . nhưng bọn họ sẽ rất hạnh phúc có đúng không?"

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên. Giống như chúng ta." Triển Thiếu Khuynh nghiêng người hôn một cái lên trán Liên Hoa , "Mục Thần và Tố Tâm nhất định sẽ càng ngày càng hạnh phúc, nhất định sẽ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Sinh Mệnh Mới

Hôn lễ trôi qua, vợ chồng Tố Tâm và Mục Thần suy nghĩ cuối tháng đến ở tổng bộ công ty thành phố K, cũng bận tâm Mịch Nhi và gia đình Liên Hoa dường như tình cảm khó chia lìa, hai người dứt khoát chuyển nhà đến sát vách nhà họ Triển, biệt thự nhỏ kia của Tố Tâm đã xây lại mở rộng gấp mấy lần, trở thành một tòa nhà mang tính tiêu chí biểu trưng khác của thành phố K —nhà họ Mục.

Mịch Nhi sau khi trở lại từ căn cứ, vẫn như cũ cùng chơi đùa náo loạn với ba đứa trẻ nhà họ Triển, bốn tiểu quỷ dường như cũng bắt chước chống lại loại mặt trời lên cao thích lười biếng này, mỗi một người đều đeo túi sách đi học. Chỉ có điều mỗi ngày Mịch Nhi chuyện cần làm ngoại trừ học tập các loại kiến thức, còn thêm nhiều hạng nhất, chính là nói chuyện phiếm cùng bảo bảo trong bụng Tố Tâm, mỗi ngày cô đều chờ đợi, hi vọng Tố Tâm có thể sinh ra một em gái nhỏ.

Tố Tâm cười mà không nói với Mịch Nhi cố chấp, cô đối với việc bảo bảo là con trai hay con gái một chút cũng không quan tâm, cô chính là buông xuống tất cả thí nghiệm và nghiên cứu khoa học, ở trong nhà yên tĩnh dưỡng thai, hạnh phúc học làm vợ của Mục Thần, cũng chú ý làm một con dâu vừa ý hai cha mẹ già nhà họ Mục. Cho tới bây giờ cô mới biết, loại yên tĩnh bình thường hàng ngày này, thế nhưng lại có lực hấp dẫn như thế.

Ngày lại ngày yên bình không sóng gió trôi qua, nửa năm sau, Tố tâm ở phòng sanh bình an sinh ra một em bé trai, Mục Thần sốt ruột chờ ở ngoài

https://thuviensach.vn

phòng sanh cuối cùng hưởng thụ một lần cái loại chào đón sinh mạng mới ra đời này trong lòng thấp thỏm, không yên vui sướng và lo lắng vợ con bình yên, sau khi nghe bác sĩ nói một câu mẹ con bình yên, anh là người đầu tiên xông vào phòng, cảm ơn thương yêu luyến tiếc hiện rõ hôn môi Tố Tâm.

Mặc dù thân thể Tố Tâm không có cảm giác đau, trong lúc sinh không có phát ra một tiếng gào thét, nhưng Mục Thần chờ ở ngoài phòng sanh, vẫn cảm nhận được lo lắng, đau đớn của đau bụng sinh, hận không thể thay thế Tố Tâm chịu đựng. Vậy anh mới biết, từ lâu tình yêu đã đi sâu vào, đời này của anh, cũng không thể rời khỏi Tố Tâm được, không có khả năng sẽ buông tay.

Hai cha mẹ già nhà họ Mục đặt tên cháu đích tôn là Mục Cẩn, gọi là A Cẩn. Sau khi cháu trai ra đời, bọn họ chăm sóc thân thể Tố Tâm bình phục, cũng cưng chiều cháu gái nhỏ, thú vui của người già là hưởng thụ Thiên Luân Chi Nhạc (ý nói là tình thương và niềm hân hoan vui mừng của gia đình). Nhưng vợ chồng già hai người cuối cùng vẫn là rời khỏi nhà họ Mục ở thành phố K, bọn họ càng thích hơn chính là du lịch vòng quanh thế giới, biết gia đình con trai sống rất tốt, bọn họ cũng yên lòng đi hưởng thụ cuộc sống của mình.

Mục Cẩn ra đời khiến nhà họ Mục và nhà họ Triển thêm một người bạn nhỏ hoạt bát đáng yêu, Mục Cẩn hoàn toàn di truyền gien tốt của Tố Tâm và Mục Thần, tất cả mọi người đều vui mừng, yêu thương, cưng chiều, chăm sóc cậu, người duy nhất không vừa lòng, có lẽ chỉ có một mình Mịch Nhi.

Cô vẫn nảy sinh ý nghĩ mong muốn đều là em gái nhỏ Bách tiểu muội và Triển Liên Tranh loại đáng yêu, nhu nhược cực hạn này, em trai thì kiên cường, hung ác hoàn toàn không cần người bảo vệ, cô thân là chị gái còn có gì hứng thú?

https://thuviensach.vn

Lòng có một loại tiếc nuối như vậy, niềm yêu thích của Mịch Nhi với Dịch Nhi nhà chú Joe trong căn cứ liền tăng gấp bội, cô nhiều lần bay trở về nhìn Dịch Nhi, nếu như không phải Joe che chở con gái tuyệt đối không buông tay, nói không chừng cô đã có thể len lén ôm Dịch Nhi về nhà.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Sáu Năm Sau

Mỗi lần trở về từ căn cứ, Mịch Nhi đều hận không thể ở trước mặt Tiểu Bạch, Tiểu Hắc và em gái khen Dịch Nhi thành một đóa hoa, nói Dịch Nhi đáng yêu cỡ nào xinh đẹp cỡ nào, muốn dụ dỗ bọn họ trở về căn cứ chơi cùng cô.

Mỗi lần em gái đều sẽ thì thầm cổ vũ: "Mịch Nhi nói như vậy, em rất muốn đi xem Dịch Nhi một chút, em Dịch Nhi nhất định là rất đáng yêu! Nhưng mà em say máy bay nặng như vậy, mẹ không cho em đi. . . . . ."

"Cái con khỉ nhỏ đó có thể đáng yêu, xinh đẹp bao nhiêu chứ?" Tiểu Hắc lại xì mũi coi thường, "Dù em ấy trưởng thành rồi, não em vẫn chỉ nhớ rõ lúc em ấy vừa ra đời đỏ au nhăn nhúm một chỗ!"

"Không cho phép em nói em gái họ của chị như vậy! Khi em ra đời thì mới là nhiều nếp nhăn đen thành một đám đó, nhất định là như vậy nên mới gọi là Tiểu Hắc!" Mịch Nhi trả lời lại một cách mỉa mai, hoàn toàn không cho phép bất luận kẻ nào nói xấu Dịch Nhi mà cô thích.

"Được rồi được rồi, đừng tranh cãi nữa!" Đương nhiên chỉ có Tiểu Bạch lớn tuổi nhất can ngăn giảng hòa , "Mịch Nhi, Tiểu Hắc, các em không cần tranh cãi, công kích người thân. . . . . ."

"Oa —— ô oa ——" Náo loạn thành như vậy, bảo bảo Mục Cẩn đang ngủ trưa cũng sẽ giật mình tỉnh giấc, khóc lớn lên.

https://thuviensach.vn

Bọn trẻ cãi nhau ầm ĩ , thời gian từ từ trôi qua, thoáng một cái, thế nhưng đã là một năm trôi qua.

Thời gian, không chỉ khiến bốn củ cải nhỏ và một bảo bảo đang mang tả lót lớn lên, khác biệt lớn hơn nữa, có lẽ phải là bọn trẻ thay đổi nhận thức đối với chính mình.

Lớn lên cùng với Mục Cẩn, người đầu tiên bất mãn mãnh liệt nhất là em gái, cô nhìn Tiểu A Cẩn bi bô tập nói kêu anh trai chị gái, bắt đầu kháng nghị nickname của mình rồi. Trước kia cô là đứa trẻ nhỏ nhất trong nhà, tất cả mọi người gọi cô là em gái còn chưa tính, hiện tại có thêm bảo bảo nhỏ, cũng không thể khiến Tiểu A Cẩn gọi cô là "chị gái"!

Trước kia Tiểu Bạch và Tiểu Hắc ý kiến phản kháng đối với nickname cũng bị cha mẹ xử lý vô tình thôi, lần này thấy em được sủng ái nhất cũng bắt đầu phản kháng, bọn họ lập tức đi theo kêu la, đứng ở bên này của em gái mãnh liệt yêu cầu không được gọi nickname của bọn họ nữa. Nhớ lại bọn họ đều là những người làm mưa làm gió trong trường, ở nhà lại bị gọi Tiểu Bạch Tiểu Hắc loại tên này đập chết khiêm tốn, Liên Tĩnh Bạch anh chẳng lẽ thật sự chính là Tiểu Bạch, Triển Dĩ Mặc cậu lại thật sự đen sao!

Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh bất ngờ không kịp đề phòng đối với ba đứa trẻ đồng thời kháng nghị, trải qua một cuộc hội nghị gia đình, rốt cuộc, ba đứa trẻ được phép vứt bỏ nickname, bắt đầu đổi lại gọi tên chính thức, Tiểu Bạch thành Tĩnh Bạch, Tiểu Hắc thành Dĩ Mặc, mà em gái ——

"Liên Tranh, thật ngại chị đến muộn, nhưng mà vẫn là chúc em sinh nhật mười tuổi vui vẻ!" Mịch Nhi gọi nick name mới của Triển Liên Tranh, tặng quà của mình. Cô mười một tuổi thì thầm vào lỗ tai của Tiểu Thọ Tinh hôm nay(ý nói là người có sinh nhật được chúc thọ vào hôm nay) lặng lẽ nói, "Chẳng qua chị đến trễ là vì gấp rút chuẩn bị quà tặng cho em. . . . . Đây là một loại thuốc xịt, về sau bất luận em ăn bao nhiêu đồ ăn vặt, chỉ cần xịt

https://thuviensach.vn

một cái trong miệng, tuyệt đối sẽ không bị người khác phát hiện, hơn nữa còn có thể ngăn ngừa sâu răng nha!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Đối Đãi Đặc Biệt

"Cám ơn chị Mịch Nhi!" Triển Liên Tranh mười tuổi trổ mã càng thêm phấn điêu ngọc trác (ý chỉ đứa trẻ trắng nõn, mềm mịn) đáng yêu, trắng sáng như viên ngọc, một Loli đáng yêu không gì sánh được, cô ôm lấy hộp quà, cười cực kỳ vui vẻ. Mười tuổi chính là tuổi ham mê đồ ngọt, nhưng bình thường Triển Thiếu Khuynh và Liên Hoa sợ con gái sâu răng cũng không cho phép cô ăn nhiều, lọ thuốc này tuyệt đối rửa sạch vi khuẩn, Triển Liên Tranh muốn có nhất!

"Mịch Nhi chị lại thiên vị!" Triển Dĩ Mặc tiến lên chìa tay, lộ ra khuôn mặt đẹp trai nhưng là đầy đủ phong thái của một Shota(là các bé trai dễ thương dưới 18 tuổi), "Quà của em đâu rồi, chị sẽ không quên, ngày sinh nhật còn có em chứ?"

"Có rồi, có rồi, cũng có quà của em!" Mịch Nhi qua loa ném cho cậu một hộp quà, "Nghe nói gần đây em say mê súng? Đây là cho em!"

"Cái gì vậy, cái gì vậy!" Ánh mắt Triển Dĩ Mặc sáng lên, sốt ruột mở hộp, "Oa, là súng!" Cậu cầm lấy súng vuốt vuốt một chút, lập tức cau mày oán trách Mịch Nhi: "Không phải súng thật. . . . . ."

"Súng thật dám cho tiểu hài tử xấu xa em tìm chơi sao!" Mịch Nhi bày ra bộ dạng của chị gái dạy dỗ em trai nói: "Đây chính là chị đặt mua trước với Dịch Nhi, em ấy mới len lén nhường ra cây súng này của chú Joe thiết kế! Em cũng đừng xem thường nó, sản xuất từ tay thiên tài chế tạo vũ khí mạnh

https://thuviensach.vn

nhất căn cứ chúng ta, loại súng chế tạo lại này hoàn toàn cảm giác giống súng thật, em tìm khắp thế giới cũng không có thanh thứ hai!"

"Nhưng là so với đưa quà cho Liên Tranh, chị chính là không công bằng!" Triển Dĩ Mặc mạnh miệng oán trách Mịch Nhi, trên thực tế nhưng là ôm súng không buông tay. Cậu cũng biết có thể có súng mô phỏng hoàn toàn súng thật chơi cũng không tệ rồi, cha mẹ tuyệt đối sẽ không để cho cậu sờ súng thật .

"Không thích trả chị a!" Mịch Nhi quay đầu lôi kéo Triển Liên Tranh đi, "Chúng ta không cần để ý em ấy! Liên Tranh, mặc dù chị vừa mới tới, bữa tiệc sinh nhật của em cũng coi như kết thúc, cha mẹ chị và A Cẩn cũng đã về nhà, nhưng hôm nay chị hạ quyết tâm với Tiểu Thọ Tinh này! Đi, chúng ta đi tìm anh Tiểu Bạch chơi ——"

"Được. . . . . ." Triển Liên Tranh thuận theo gật đầu một cái, nghe chị Mịch Nhi gọi tên thân mật của anh cả, ở trong lòng cô lại nở nụ cười.

Hiện tại, người duy nhất có thể tiếp tục gọi Liên Tĩnh Bạch là Tiểu Bạch cũng chỉ có Mịch Nhi thôi. Liên Tĩnh Bạch chỉ đồng ý Mịch Nhi gọi anh là " anh Tiểu Bạch " , loại đối đãi đặc biệt này khiến phụ huynh nhà họ Triển và nhà họ Mục cũng âm thầm lắc đầu cười trộm. Hai tiểu quỷ nhỏ này vô tư cùng nhau lớn lên, dường như là thật sự thân mật, chặt chẽ không chấp nhận những người khác nhúng tay vào.

Tố Tâm và Mục Thần trải qua nhiều năm quan sát cẩn thận,sâu sắc, tiến hành kiểm tra đánh giá toàn bộ phương vị của Liên Tĩnh Bạch, đối với anh lớn lên cùng Mịch Nhi, cũng bắt đầu vui khi việc đã thành rồi. Ít nhất cái tiểu tử thối nhà họ Triển này rất thật lòng với nữ nhi nhà mình, dù sao cũng tốt hơn tương lai xuất hiện một người không biết từ nơi nào muốn cướp Mịch Nhi nhiều!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Ái Muội

Mặc dù Mịch Nhi vốn định lôi kéo Liên Tranh đi tìm Liên Tĩnh Bạch, nhưng tìm khắp nơi không thấy anh, hai người liền nắm tay nhau đi mở quà sinh nhật.

Triển Liên Tranh và Mịch Nhi hợp sức mở quà hồi lâu, chỉ vừa nhìn thấy phân nửa đống quà, Triển Dĩ Mặc liền tới đây len lén kéo Triển Liên Tranh muốn rời khỏi, Liên Tranh đương nhiên sẽ không bỏ Mịch Nhi lại, hai người cùng nhau thần thần bí bí đi theo Triển Dĩ Mặc, đi tới một phòng sách nhỏ của nhà họ Triển.

Bên trong căn phòng đã sớm tụ tập mọi người trong nhà họ Triển, dạng vẻ đứng cùng nhau của vợ chồng Liên Hoa và Triển Thiếu Khuynh, hai người vẫn là bộ dạng thướt tha đẹp như vậy, hoàn toàn không nhìn ra là người đã gần 40 tuổi; ngồi ở trên ghế sa lon Liên Tĩnh Bạch lại có thay đổi lớn, mười lăm tuổi anh đã lớn lên trở thành thiếu niên anh tuấn ngọc thụ lâm phong, có lẽ bởi vì đã sớm tiếp xúc với sự nghiệp của gia tộc, từng cử động của anh cũng cho thấy sự chín chắn và chững chạc, có một loại khí thế hoàn mỹ. Anh nhìn thấy Triển Liên Tranh đi vào, mặt mỉm cười thần bí trừng mắt nhìn em gái, ám hiệu cô sẽ có kinh ngạc vui mừng.

Liên Hoa tiến lên ôm lấy con gái, hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Liên Tranh một cái: "Bảo bối, mẹ nói thêm một câu nữa sinh nhật vui vẻ! Về sau mỗi ngày con cũng phải vui vẻ, không lo âu, phấn chấn, hạnh phúc như thế!"

https://thuviensach.vn

Triển Thiếu Khuynh cũng cưng chiều sờ sờ tóc Triển Liên Tranh, cười nói: "Liên Tranh, mới vừa rồi các cô, chú tặng quà cho các con, chúng ta dĩ nhiên cũng sớm chuẩn bị rồi, quà tặng mới vừa đưa tới, chỉ cho một mình con, chỉ vì công chúa duy nhất của nhà chúng ta mà chuẩn bị quà tặng ____"

Liên Hoa kêu con trai trưởng nói: "Tĩnh Bạch, còn không mau lấy tất cả quà tặng của mọi người trong nhà chúng ta ra ——"

"Dạ!" Liên Tĩnh Bạch lấy ra một hộp quà tinh xảo, xinh xắn, anh giới thiệu trước, "Bởi vì em đã đến tuổi biết chưng diện, anh và mẹ quyết định thành lập một mặt nữa của FL về đồ trang sức, châu báu thiếu nhi, nhãn hiệu gọi là ‘ Ái muội ’, ái trong mờ ám, muội trong em gái. Sau này tất cả đồ trang sức của em đều do ‘ Ái muội ’ thiết kế, hôm nay, món đồ trang sức đầu tiên là do mẹ, cha, anh còn có Dĩ Mặc cùng nhau đặc biệt thiết kế vì em, chúc em sinh nhật mười tuổi vui vẻ!"

Trong lúc nói chuyện, Liên Hoa nhẹ nhàng mở hộp ra, sau đó, cô đội một vương miện thủy tinh kỳ lạ vào giữa tóc con gái; Triển Thiếu Khuynh cũng lấy ra một cái kim cài áo hình bướm buớm khảm đầy đá quý, cài nó ở trước ngực con gái; Liên Tĩnh Bạch cười vì em gái đeo lên một vòng tay dùng kim cương vỡ khảm thành hình hoa bách hợp, ngay cả Triển Dĩ Mặc mười tuổi cũng không có nhàn rỗi, cậu đem một đôi khuyên tai bạch kim hình cá vàng đưa cho Triển Liên Tranh, để cho cô đeo lên trang sức bản thân chăm chỉ thiết kế.

Triển Liên Tranh dường như sững sờ mặc cho người nhà vì cô trang trí, cho đến khi tất cả mọi người tặng quà đẩy cô đến trước gương, lúc này cô mới tỉnh táo lại.

Liên Tranh đứng ở trước gương thưởng thức châu báu xung quanh, những thứ này cũng tập hợp tất cả tình yêu của người nhà, cô nhào lên cho mỗi người một nụ hôn: "Thật là xinh đẹp! Cám ơn mẹ, cám ơn cha, cám ơn

https://thuviensach.vn

anh cả, anh hai! Em rất thích, nhưng mọi người như vậy sẽ làm hư em mất, đối xử với em thật tốt quá!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Biết

"Ai bảo con là công chúa nhỏ duy nhất của nhà chúng ta chứ, không cưng chiều con thì cưng chiều ai!" Triển Thiếu Khuynh nâng con gái lên cao khỏi đầu, dùng chóp mũi cọ chóp mũi Liên Tranh, cưng chiều nói, "Hơn nữa Liên Tranh của nhà chúng ta mới sẽ không bị làm hư đâu ——"

"Nhưng cũng không cần đặc biệt dùng tên của con thành lập một chi nhánh công ty đi? FL chưa từng có thành lập qua xác định vị trí với đồ trang sức trẻ em, chỉ vì một mình con mà cứ như vậy huy động nhân lực, sẽ không ảnh hưởng việc làm ăn của mẹ chứ ——" Triển Liên Tranh lại nghi ngờ quay đầu hỏi Liên Hoa, từ nhỏ cô tiếp xúc sự biến đổi ngầm của sản nghiệp gia tộc, đương nhiên cũng biết đồ trang sức trẻ em không được tính là sản phẩm lôi cuốn, cứ như thế bỗng nhiên thành lập một chi nhánh công ty, như vậy được không?

"Liên Tranh ngốc, em quên, FL còn có Bách Bảo?" Liên Tĩnh Bạch cười thầm, anh đối với thương trường đã khá hiểu, vì vậy nhắc nhở em gái nói: " Đây chính là quảng cáo miễn phí vô hạn **, chỉ cần ở Bách Bảo tuyên truyền ‘ Ái Muội ’, chẳng lẽ còn lo nguồn tiêu thụ?"

"Em thấy mọi người cũng đã quyết định kỹ rồi ——" Triển Liên Tranh khẽ nhếch miệng lên, "Ngay cả chuyện thiết kế đồ trang sức đeo tay cũng cùng nhau gạt em...em cũng muốn được thiết kế đồ trang sức nha!"

"‘ Ái Muội ’ về sau là ở chỗ đó, em có linh cảm muốn thiết kế, có rất nhiều cơ hội, tạm thời cũng không gấp nha!" Triển Dĩ Mặc nghịch ngợm

https://thuviensach.vn

chọc khuyên tai của em gái một cái, "Liên Tranh em đừng suy nghĩ nhiều như vậy, thương yêu em là trách nhiệm của mọi người trong nhà, em chỉ cần hưởng thụ là được rồi! Em vĩnh viễn là em gái mà chúng ta thương yêu nhất!"

"Đúng là, mặc dù sẽ không gọi nick name em gái của em, nhưng Liên Tranh vẫn là em gái không sai a!" Hiếm thấy Mịch Nhi có cùng ý kiến với Triển Dĩ Mặc, cô kéo Triển Liên Tranh qua, không ngừng nhìn những thứ đồ trang sức kia, miệng lẩm bẩm, "Liên Tranh cũng đừng tức giận, anh Tiểu Bạch còn vì em mà giấu chị chuyện thiết kế quà! Sớm biết vậy chị cũng thiết kế đồ trang sức đưa cho em mừng sinh nhật mười tuổi —— lại đây, cho chị nhìn một chút, trình độ thiết kế của anh Tiểu Bạch rốt cuộc kém dì Liên bao nhiêu, về sau để cho chị cười nhạo anh ấy!"

"Hì hì, chị Mịch Nhi, chị thích cái nào, em đưa cho chị a!" Triển Liên Tranh cười trộm ra tiếng, "Dạ, chị bình thường ở phòng thí nghiệm không đeo dây chuyền không mang vòng tay được, em đưa khuyên tai cho chị đi, chị vừa đúng có lỗ tai!"

"Chị có lẽ trời sinh không thích hợp loại đồ nữ tính này, Liên Tranh em đừng để chị làm nhục đồ ——" Mịch Nhi thở dài, "Chị hối hận chết khi tin lời của bạn học nói xỏ lỗ tai không đau chút nào! Chị chỉ xỏ một cái liền đau đến khóc, chết cũng không xỏ lần thứ hai! Nhưng một lỗ tai này cũng rất thảm, thể chất của chị là dị ứng kim loại, dường như cái khuyên tai gì cũng không thể mang! Chị cũng muốn khuyên tai xinh đẹp như vậy a. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch mỉm cười nhìn hai người bàn luận xôn xao, một câu nói kia than thở sau cùng của Mịch Nhi lại làm cho tim anh chợt run lên, còn có hai tháng nữa chính là sinh nhật mười một tuổi của Mịch Nhi, anh nghĩ, anh biết phải đưa quà sinh nhật gì rồi. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Đi Theo Anh

Rất nhanh, đã hai tháng trôi qua nhanh, cuối cùng đã tới ngày đó, sinh nhật mười một tuổi của Mịch Nhi.

Nhà họ Mục vì Mịch Nhi tổ chức bữa tiệc sinh nhật long trọng, náo nhiệt, toàn bộ thành viên nhà họ Triển đương nhiên sẽ tham gia bữa tiệc cùng nhau. Nhưng lúc tất cả quá trình tiến hành bữa tiệc hoàn tất, sau khi đã tan cuộc, bỗng nhiên Liên Tĩnh Bạch thần thần bí bí kéo Mịch Nhi từ trong phòng khách ra ngoài.

" Anh Tiểu Bạch anh muốn dẫn em đi đâu?" Mịch Nhi mặc váy công chúa hỏi không ngừng, "Dì Liên bọn họ đã về nhà, anh không đi cùng sao?"

"Cứ đi theo anh." Bóng đêm, Liên Tĩnh Bạch nói ít mà ý nhiều.

"Này, anh không về nhà, em còn phải về nhà đây ! Có cái gì mà phải đến nơi xa như vậy nói, rốt cuộc muốn đi đâu. . . . . ." Mịch Nhi dậm chân kêu la, nhưng vẫn bị Liên Tĩnh Bạch cứng rắn kéo đi về phía trước.

"Chính là chỗ này. . . . . ." Lại đi một hồi, Liên Tĩnh Bạch dừng bước, anh nhìn xung quanh, xác nhận nơi này bốn bề vắng lặng, cũng miễn cưỡng phù hợp yêu cầu của mình, trên mặt mới hơi lộ ra vẻ mỉm cười.

"Đài phun nước nhỏ? Tại sao muốn tới nơi này?" Mịch Nhi nhìn cảnh vật trước mặt, nơi này là đài phun nước nhỏ không sai, nhưng anh Tiểu Bạch dẫn cô đi xa như vậy làm cái gì.

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch kéo Mịch Nhi ngồi xuống ghế dài đối diện đài phun nước, sau đó có chút ngượng ngùng mà nói: "Tới đây đương nhiên là lý do, anh có quà muốn tặng cho em."

"Quà sinh nhật?" Mịch Nhi chớp chớp đôi mắt tím, nghi ngờ hỏi, " Không phải anh vừa tặng quà rồi sao? Là một bộ sách y học em tìm kiếm, em rất thích. . . . . ."

"Trừ cái đó, còn có quà tặng khác." Liên Tĩnh Bạch nói giống như một loại thôi miên dịu dàng, "Mịch Nhi, nhắm mắt lại, không được nhúc nhích, anh không nói mở mắt thì em không được di chuyển một cái, muốn quà sinh nhật liền ngoan ngoãn nghe lời. . . . . ."

"Thứ gì thần bí vậy? Anh nói trước cho em biết có được không?" Lòng Mịch Nhi lại đầy hiếu kỳ, lôi kéo ống tay áo của anh hỏi không ngừng, nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn của Liên Tĩnh Bạch hoàn toàn không bị thuyết phục, cô mới nhắm mắt lại, "Được rồi được rồi, em sẽ nhắm mắt lại không chuyển động. . . . . ."

"Như vậy là được rồi, anh không nói mở mắt ra, liền tuyệt đối không cho phép em nhúc nhích ——"

Lòng bàn tay thiếu niên Liên Tĩnh Bạch đã trưởng thành chợt có chút đổ mồ hôi, chuyện kế tiếp cần làm khiến nhịp tim của anh chợt tăng nhanh, cái này so với lần đầu tiên một mình xử lý nghiệp vụ của Triển thị càng làm cho anh khẩn trương.

Liên Tĩnh Bạch trước tiên cẩn thận sắp xếp một số thứ ở trước đài phun nước, sau đó anh tiến lên, lấy ra một hộp gấm màu hồng, lướt nhẹ qua tai Mịch Nhi, thận trọng thả thứ gì đó lấp lánh vào vị trí thích ứng trong hộp.

Bộp một tiếng giòn vang, vang lên bên tai Mịch Nhi, tiếp, một tiếng lớn hơn bùm vang dội vườn hoa nhỏ.

https://thuviensach.vn

"Là cái gì?" Mịch Nhi hoảng sợ, cô mở mắt, mờ mịt hỏi theo phản xạ.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Cực Kỳ Lãng Mạn

Cô mở mắt ra, một đám pháo hoa rực rỡ chợt nở rộ trước tầm mắt của Mịch Nhi, tiếp theo, pháo hoa từng chùm liên tiếp sớm đã bị thiết kế ngòi nổ liên kết tốt, từng cái một xếp thành đường trên gạch vuông bốc cháy.

Phía sau pháo hoa, đài phun nước cũng chợt vọt lên, ánh đèn lãng mạn ở trên dòng nước vẽ thành hào quang xinh đẹp, mà pháo hoa cái này nối tiếp cái kia lấp lánh, tạo thành một biển cây Ngân Hoa vô cùng xinh đẹp.

Liên Tĩnh Bạch đứng bên cạnh Mịch Nhi, dịu dàng nhìn cô nói: "Sinh nhật vui vẻ! Chẳng qua chỉ là quà tặng cho em thôi!"

"Thật là đẹp!" Mịch Nhi nhất thời nhìn ngây người, đây là cảnh đẹp cực kỳ lãng mạn hoàn toàn có thể giết bất kỳ phụ nữ trẻ tuổi trong nháy mắt, cô thì thầm cảm thán, "Thật là đẹp. . . . . Em rất thích món quà này!"

Ánh mắt Liên Tĩnh Bạch hiện lên vẻ gian xảo, kéo tay Mịch Nhi nói: "Em thích là tốt rồi, chẳng qua vừa rồi anh còn tặng cho em một món quà khác, là anh rất thích ."

"Đúng a, anh cho em đeo cái gì?" Lúc này Mịch Nhi mới nhớ tới âm thanh nho nhỏ giòn vang kia, hình như tai trái của mình bị mang một vật. Ngón tay sờ về phía vành tai, vuốt hình dáng vật kia, Mịch Nhi nhất thời hét rầm lên, "Đây là cái gì! Khóa? Khuyên tai hình khóa? Cái chìa khóa đâu rồi, anh mau đưa cái chìa khóa cho em!"

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch né tránh Mịch Nhi phát điên, hài lòng nhìn hình dáng lúc này của Mịch Nhi: ở tai trái của cô, đeo lên khuyên tai hình khóa tinh xảo duy nhất do anh thiết kế giám sát toàn bộ quy trình, phía trên sử dụng kim cương khéo léo, các loại đá quý hồng ngọc khảm thành chữ "Mịch " trong Mịch Nhi. Vật liệu của khóa là do anh sai người tiến hành vô số lần thí nghiệm kim loại hiếm mới quyết định, ít ỏi vô cùng không độc không có hại, hơn nữa tuyệt đối sẽ không khiến cô dị ứng.

Nhưng chỗ đặc biệt nhất, là ở cái khuyên tai hình khóa này cũng không có thiết kế lỗ khóa, nó chỉ có thể đeo lên, không có cách nào lấy xuống. Đây là quà sinh nhật anh chuẩn bị vì Mịch Nhi, cô luôn muốn đeo đồ trang sức.

Liên Tĩnh Bạch đưa tay nhéo vành tai Mịch Nhi, khóe miệng nhẹ vểnh lên tuyên bố: "Không có chìa khóa! Nếu em cũng bị anh khóa lại, đó chính là chuyện một đời, vĩnh viễn đừng nghĩ tháo xuống!"

"Một đời rất dài, bây giờ anh đắc ý còn sớm! Hừ, em không tin, em vĩnh viễn sẽ không tháo nó xuống được!"

Mịch Nhi giận dữ tuyên chiến với Liên Tĩnh Bạch, cô không phải là không thích cái khuyên tai này, cũng không phải là muốn lấy nó xuống, nhưng cô chính là muốn gọt giũa loại bộ dạng liều lĩnh tự tin này của anh Tiểu Bạch, khi nào còn sống, cô nhất định phải tháo nó xuống!

Mịch Nhi ở những năm tháng còn sống rốt cuộc có lấy khuyên tai xuống hay không, trước khi cô đi tới cuối cuộc đời, ai cũng không thể bảo đảm, nhưng trong những năm qua, khi Mịch Nhi mười bảy tuổi Liên Tĩnh Bạch hai mươi mốt tuổi thì cái khuyên tai hình khóa đó vẫn như cũ vững vàng ở lại bên tai Mịch Nhi, dường như trở thành dấu hiệu đại diện cô.

"Mịch Nhi, hoàng tử đại nhân nhà em lại tới đón em rồi !" trong phòng thí nghiệm đại học y khoa T, một giọng nữ cười trộm đứng ở trước cửa hô,

https://thuviensach.vn

"Nhanh lên một chút đi giải cứu hoàng tử, nếu đi trễ, những người muốn làm công chúa lọ lem kia đoạt hoàng tử về á!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Châm Chọc

"Ai nói anh ấy là hoàng tử của em. . . . . đàn chị Cửu Cửu chị đừng quấy rầy em làm thí nghiệm!" Mịch Nhi mặc áo blouse trắng của bác sĩ cẩn thận đặt ống nghiệm trên tay xuống, nhìn Cửu Cửu ở trước cửa chỉ sợ thiên hạ không loạn, đối với việc này cùng nhau đi theo học tập bên cạnh bậc thầy thế giới y học cao cấp, lại là đàn chị lớn hơn cô bảy tám tuổi, cô thật là vừa yêu vừa hận! Tại sao lại có người thích tham gia náo nhiệt đến mức độ này, thời thời khắc khắc chú ý từng biến động nhỏ trong học viện!

Mịch Nhi đẩy đẩy mắt kiếng, xoay người tiếp tục vùi đầu xuống kính hiển vi, không vừa lòng thuận miệng nói : "Ai muốn cướp đi cũng nhanh chút kéo anh ấy đi, em sẽ vô cùng cảm ơn cô ta!"

"Được rồi được rồi, biết tiểu học muội em quen tính ngạo kiều (là bên ngoài lạnh lùng nhưng bên trong lại ngại ngùng, xấu hổ), lời nói đều không thật lòng!" Cửu Cửu tiến lên kéo Mịch Nhi ra, giúp cô cởi áo blouse, "Bên này giao cho chị dọn dẹp, bản báo cáo thí nghiệm chị cũng giúp em chỉnh sửa lại vậy! Em mau đi gặp hoàng tử, hoàng tử sốt ruột chờ thật sự không cần em nữa, chị xem em khóc thế nào!"

"Thật không hiểu được, anh Tiểu Bạch rốt cuộc cho đàn chị ưu đãi gì, khiến chị bảo vệ cho anh ấy như vậy. . . . . ." Mịch Nhi bất đắc dĩ thay quần áo của mình, rầu rĩ nói, "Em thật sự nghi ngờ rốt cuộc là chị có phải trúng cổ của anh ấy hay không, chuyển lời vì anh ấy biện hộ vì anh, rốt cuộc là ai luôn luôn giúp chị chỉnh sửa bài luận chỉnh sửa bản báo cáo!"

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên là thiên tài nhảy lớp mạnh nhất Học viện Y học và Nghiên cứu từ trước tới nay tiểu học muội Mịch Nhi, em tuyệt nhất rồi !"

Cửu Cửu chân chó sờ sờ mái tóc dài của Mịch Nhi, hoàn toàn không có sự bình tĩnh, chững chạc của người hai mươi lăm tuổi, cô phồng mặt say mê nói: "Nhưng tiểu sư muội em nhất định phải nghe lời đàn chị quấn chặt lấy hoàng tử điện hạ! Vị hoàng tử nhà em kia nhưng là thật sự ngậm thìa đẻ ra vàng, người thừa kế hợp pháp thứ nhất của Triển thị và FL, bắt đầu tiếp quản sự nghiệp gia tộc từ mười mấy tuổi thì không có một lần thất thủ, được khen là kỳ tài vượt qua cha mẹ! Hơn nữa tướng mạo hoàng tử xuất sắc tính tình dịu dàng, chưa từng có những sở thích xấu trêu hoa ghẹo nguyệt kia của người giàu có, quả thật chính là cực phẩm trong mơ! Hiện tại cậu ấy hơn hai mươi tuổi liền bị em bắt nhốt, cũng đến trường học đón em trở về nhà họ Triển rồi, em có biết có bao nhiêu người ao ước ghen tị hay không! Chị đây làm đàn chị chính là vì muốn tốt cho em, mới thời khắc đẩy em một phen, còn không mau đi theo hoàng tử về nhà!"

"Đàn chị thì biết cái gì. . . . . ." Mịch Nhi nghe đàn chị Cửu Cửu khen ngợi Liên Tĩnh Bạch, chỉ có thể bất đắc dĩ lầm bầm một câu. D.D.L.Q.D

Đôi mắt tím của cô cúi xuống ở trong lòng âm thầm châm chọc: tại sao anh Tiểu Bạch và cô đứng chung một chỗ, bọn họ đều cảm thấy giống như là cô chiếm bao nhiêu tiện nghi của anh!

Cô chẳng qua là tương đối khiêm tốn có được không, thân là đại tiểu thư nhà họ Mục, có cha bên kia công ty lan tràn khắp toàn cầu và mẹ bên này Bạch Cốt Sinh Cơ y thuật vô song làm núi dựa, cô cần nịnh bợ anh Tiểu Bạch sao. . . . . Chẳng qua là cô quá say mê với y học, chưa bao giờ xuất hiện ở thương giới, không có khổng tước xòe đuôi khoe khoang giống như anh mà thôi!

Ai lại tung tin đồn nói anh tới đón cô về nhà họ Triển? Hai nhà bọn họ chỉ có một bức tường ngăn cách, từ nhỏ cùng nhau chơi đùa đến lớn, đâu có

https://thuviensach.vn

phân chia cái gì nhà họ Triển, nhà họ Mục. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Kẻ Gây Tai Họa

Về phần nói tướng mạo Liên Tĩnh Bạch xuất sắc tính tình dịu dàng, tuyệt đối là ảo ảnh!

Cô biết rõ nhất, anh Tiểu Bạch quả thật chính là đại ác ma khốn nạn sừng dài phúc hắc! Cửu Cửu còn dám nói anh hơn hai mươi tuổi liền bị cô bắt nhốt, rõ ràng là bắt đầu từ bốn tuổi cô liền bị anh âm mưu thiết kế, anh mặt dày mày dạn vô lại chiếm hữu cô! Năm đó anh khi dễ cô còn nhỏ không hiểu chuyện, khiến cô đồng ý sau khi lớn lên gả cho anh, là cô một đời cũng không thoát khỏi ác ma này. . . . . .

Nhưng cho dù lòng Mịch Nhi không ngừng phản bác, châm chọc, cô vẫn là thay quần áo xong đi ra khỏi phòng thí nghiệm, chạy về phía cửa học viện y học. Nghĩ cũng biết, chỗ Liên Tĩnh Bạch xuất hiện nhất định chính là tiêu điểm, cô muốn dẫn anh cái người nguy hiểm này về nhà, không để cho anh đầu độc các học muội thanh thuần của cô.

Đi tới trước cửa học viện, xa xa liền nhìn thấy một chiếc BMW màu bạc dừng ở ven đường, dựa vào trước cửa xe là một bóng dáng cao lớn, mặc dù không thấy rõ khuôn mặt anh, nhưng nhìn thấy một đoàn oanh oanh yến yến vây ở bên cạnh anh, cũng biết người đàn ông này tuyệt đối là một người xuất sắc.

"A a a! Là Liên Thiếu! Liên Đại Thiếu người thừa kế Triển thị và FL đó!"

https://thuviensach.vn

"Liên Thiếu em thật yêu anh! Chỉ cần anh nguyện ý, để cho em làm cái gì cũng được!"

"Liên Thiếu nhìn em! Nhìn em một cái đi!"

Đám hoa si nữ sinh mười mấy tuổi của học viện kia vây quanh ở trước xe tiếng thét chói bên tai không dứt, còn có càng nhiều thiếu nữ như lao đầu vào lửa xuất hiện trước cửa học viện y học, Mịch Nhi không nhịn được đen mặt, cô cũng biết, Liên Tĩnh Bạch tuyệt đối là kẻ ** trêu hoa ghẹo nguyệt!

Giận dữ hừ lạnh một tiếng, vòng qua đám người xoay người muốn đi hướng khác. D.D.L.Q.D

"Mịch Nhi!" Một **âm thanh từ tính chợt kêu lên rõ ràng, "Anh đến đón em về nhà, còn không mau tới đây!"

Trong lúc nói chuyện, cái người đàn ông có vóc người cao thẳng cực kỳ anh tuấn đó xuyên qua đoàn người, bước nhanh tới.

Người đàn ông này chỉ chừng hai mươi tuổi, anh ngũ quan tuấn tú giống như kiệt tác của thượng đế, đủ để cho ngàn vạn thiếu nữ thét lên ngất xỉu, hoàn toàn khiến người ta mê muội. Toàn thân anh tự nhiên tản mát ra một loại phong cách kín đáo lại bướng bỉnh, thể hiện rõ sự thành công và liều lĩnh của anh, và tự tin đối với tất cả tình thế bắt buộc.

"Mịch Nhi?" Đôi chân dài Liên Tĩnh Bạch bước mấy bước liền đuổi kịp Mịch Nhi, tiến lên nhẹ nhàng kéo cổ tay của cô, "Không nghe thấy lời của anh ư, tại sao còn chạy?"

"A, là anh Tiểu Bạch!" Mịch Nhi không thể không dừng chân lại, cô xoay người làm bộ như mới vừa nhận ra bóng dáng anh, "Anh tới trường em làm cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Em lại quên rồi. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch thân mật gõ cái trán Mịch Nhi một cái, "Hôm nay là ngày tụ hội định kỳ của hai nhà chúng ta một tháng một lần, Liên Tranh, Dĩ Mặc và A Cẩn đều trở về, anh biết ngay em còn ở lại trong phòng thí nghiệm của trường học, tan làm liền thuận đường tới đón em."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Cưng Chiều

"Ôi, em thật sự quên mất!" Mịch Nhi kêu lên một tiếng, lúc này cô mới nhớ tới, chắp tay trước ngực cầu xin tha thứ, "Thật xin lỗi, mấy ngày nay em bận rộn một hạng mục ở phòng thí nghiệm, cho nên quên mất. . . . . ."

Kéo tay áo Liên Tĩnh Bạch, Mịch Nhi vội thúc giục: "Nếu tất cả mọi người đều đã đến, anh Tiểu Bạch, vậy chúng ta còn không mau đi!"

Liên Tĩnh Bạch nhoẻn miệng cười, thuận thế cầm tay Mịch Nhi ở lòng bàn tay, ra hiệu tài xế trong xe thể thao, tiếng còi xe kêu lên trước cửa học viện y học, anh kéo Mịch Nhi đi vào xe thể thao, rời đi nhanh chóng.

Nhưng cử chỉ của hai người thân mật chặt chẽ như người yêu, khiến trái tim các thiếu nữ vây quanh tan vỡ thành từng mảnh thủy tinh rơi đầy trên đất, nhìn xe thể thao chở bọn họ Bạch Mã hoàng tử và một người con gái khác đi mất, vô số người cũng kêu rên ra tiếng.

Nhìn thần thái mọi người ngoài cửa xe, mặt của Mịch Nhi lại xụ xuống, hung hăng nhéo bắp đùi Liên Tĩnh Bạch, cô hừ nói: "Bất cứ lúc nào cũng có thể phát ra hormone của ngựa đực lớn, anh tuyệt đối là kẻ thù chung của phụ nữ!"

"A!" Liên Tĩnh Bạch làm bộ như đau đớn, một phen ôm chầm lấy Mịch Nhi ngồi kế bên ở hàng ghế sau xe thể thao, lắc đầu nói, "Anh không đồng ý, anh không hề làm gì cả, hoàn toàn không có chấp nhận sự ân cần của bất kì người nào, không cho phép em xử oan anh. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi giận dữ nghiêng đầu sang chỗ khác, cô chính là tức ở điểm này, anh Tiểu Bạch rõ ràng cũng không có làm gì, thì có vô số phụ nữ dính vào, nếu có một ngày anh làm cái gì, vậy còn được! Toàn bộ phụ nữ trên thế giới này không phải cũng muốn nhào lên rồi!

"Em ghen?" Liên Tĩnh Bạch đưa tay tháo cái mắt kính che kín hơn nửa mặt Mịch Nhi xuống, lộ ra một đôi mắt tím tinh xảo, thanh lệ rất mị hoặc trên mặt cô. D.D.L.Q.D

Mỗi lần anh lấy mắt kính của Mịch Nhi xuống trong lòng đều cảm thấy may mắn, thật may là Mịch Nhi vì tránh khỏi các đào hoa loại phiền toái ở trường học, che đậy một phần vẻ đẹp của cô, cô vừa vì đi theo học tập thầy hướng dẫn bây giờ mới vào học viện, hàng năm liền sống trong phòng thí nghiệm của trường học, lại giấu hai phần xinh đẹp. Nếu không, để cho cô vợ nhỏ xinh đẹp như vậy linh động như vậy sống ở đại học có nhiều nam sinh như lang như hổ, người nổi máu ghen nhất định chính là anh!

"Ghét à! Lấy mắt kính của em làm gì!" Mịch Nhi cau mày, mắt kính bị lấy, cô có một loại cởi ra màng bảo vệ lo lắng, "Trả em ——"

" Tại sao lại che khuất đôi mắt xinh đẹp như vậy?" Liên Tĩnh Bạch cưng chiều nhìn đôi mắt màu tím rực rỡ của cô, "Hơn nữa cho dù mang mắt kính bình thường mắt cũng sẽ rất mệt mỏi, anh làm sao nhẫn tâm!"

"Hừ, miệng lưỡi trơn tru!" Mịch Nhi nghiêng đầu, không để ý đến anh nữa.

Khóe miệng Liên Tĩnh Bạch cười khẽ, nâng mái tóc dài của Mịch Nhi, siết chặt vành tai trái của cô, ngón tay dài dừng lại trên khuyên tai ở bên tai cô. Đây là thói quen lớn nhất mấy năm gần đây anh dưỡng thành, để cho anh có một loại hoàn toàn nắm được Mịch Nhi trong tay, cô cảm giác cũng không có chỗ trốn nữa.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Hôn Sâu

Thấy Mịch Nhi vẫn còn phồng miệng không nói lời nào, Liên Tĩnh Bạch cúi đầu hôn mái tóc của cô một cái, xin thề như nỉ non: "Em yên tâm, anh cũng không có trái tim đào hoa, cô vợ nuôi từ bé của anh, anh cũng chỉ có em ——"

"Buông tay á!" Mịch Nhi đưa tay đánh tay anh, vành tai nhạy cảm đỏ đến tưởng chừng như muốn rỉ máu, cô lại cậy mạnh nói thầm, "Hừ, ai sẽ tin lời ngon tiếng ngọt của anh, ai biết anh ở đây đã từng nói qua với bao nhiêu người rồi! Cô vợ nuôi từ bé cái gì, khi còn bé nói đùa ai lại tưởng thật ——"

"Em lại không ngoan a!" Đôi mắt đen của Liên Tĩnh Bạch chợt nổi lên không khí nguy hiểm, "Muốn để cho anh nhắc nhở em, quan hệ của chúng ta đến cùng có phải thật vậy không ——"

Nói xong, Liên Tĩnh Bạch cúi người, một đôi môi mỏng hoàn mỹ nhanh như chớp đặt lên cái miệng nhỏ hồng hồng của Mịch Nhi, đầu lưỡi linh động ngựa quen đường cũ cạy mở hai bên môi anh đào, sau đó tiếp tục thăm dò vào hàm răng của Mịch Nhi. Đầu lưỡi ở bên trong miệng cô tất cả vị trí nhạy cảm sau một phen do dự, cứng nhắc móc lấy cái lưỡi thơm tho của cô, dẫn dụ lưỡi của cô cùng múa.

"Ưmh ưmh ——" Mịch Nhi bị giật mình, giãy giụa lắc đầu thoát khỏi, lại bị đôi bàn tay sắt của Liên Tĩnh Bạch giam cầm, giữ chặt gáy cô, không cho cô lui về phía sau một bước.

https://thuviensach.vn

Cả người Mịch Nhi cũng say khi nhìn đôi mắt đen của anh, khi anh thuần thục nhiệt tình hôn xuống, hóa thành một cái đầm nước ái tình, trầm mê cùng một chỗ với anh.

Lúc môi lưỡi ** , tơ bạc nhập nhằng trao đổi với nhau, hơi thở từ chóp mũi thân mật chặt chẽ quấn quanh ở chung một chỗ, giống như một đôi tình nhân nhỏ ôm nhau. D.D.L.Q.D

Sau một lúc lâu, trước khi Mịch Nhi suýt nữa ngừng thở, Liên Tĩnh Bạch mới thả lỏng miệng ra, lại yêu thương hôn một cái lên đôi môi sưng đỏ của Mịch Nhi, anh cười nhạt thì thầm: "Mịch Nhi ngốc, anh đã dạy em hôn môi phải nhớ hít thở, sau này vẫn còn phải luyện tập nhiều a ——"

Cả người Mịch Nhi xụi lơ ngã vào trong lòng Liên Tĩnh Bạch, mặt của cô đỏ lên giống như quả táo, hô hấp dồn dập còn giống như là chạy hết 3000m. Nghe lời của Liên Tĩnh Bạch trêu ghẹo, cô nhẹ nhàng đập vào ngực của anh, âm thanh cũng run rẩy: "Anh. . . . . Anh đáng ghét! Còn có tài xế ở đây ——"

"Em không thấy ư, anh nâng tấm ngăn lên rồi, không có ai nhìn thấy." Liên Tĩnh Bạch cười, "Anh làm sao cam lòng để cho người thứ ba thấy em như vậy?"

Anh thở dài lắc đầu một cái: "Chỉ là rất đáng tiếc, chúng ta không có thời gian làm lại một lần nữa. . . . . ."

"Uh?" Đầu Mịch Nhi vẫn có chút choáng, khó hiểu ngước mắt hỏi anh.

Liên Tĩnh Bạch cũng không nói gì, chỉ là chỉ bảng chỉ đường ngoài cửa xe, tiếc nuối buông tay.

"A!" Mịch Nhi vừa nhìn bảng chỉ đường cũng biết, trong lúc không để ý, bọn họ thế nhưng lại nhanh đến nhà!

https://thuviensach.vn

Cô vội lấy gương trong túi ra, sửa sang lại dung mạo, dáng vẻ của mình. Cách nhà đã không xa, nếu như cô vẫn là hình dáng này, vậy thì hỏng bét!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Đi Thử Một Chút A

Mịch Nhi lập tức thoát khỏi lòng Liên Tĩnh Bạch, trốn đến trong góc hàng ghế sau, vội vàng ngồi dậy nhìn gương sửa sang lại.

Hơi thở dồn dập không yên thông qua hít sâu đến hồi phục, gương mặt đỏ bừng phải dùng hai tay giảm nhiệt độ, Mịch Nhi nhìn mình trong gương, cắn môi dưới, hết sức buồn rầu đứng lên.

Cánh môi sưng đỏ vừa nhìn cũng biết xảy ra chuyện gì, cái này phải che giấu như thế nào——

" Anh Tiểu Bạch đáng ghét nhất!" Mịch Nhi hung hăng dùng ánh mắt trách móc anh, "Lần sau không cho dùng sức như vậy hôn em! Tuyệt đối không cho phép!"

"Anh không thể làm được, Mịch Nhi, chi bằng em đừng dùng son che giấu vậy thực tế hơn." Liên Tĩnh Bạch một phen cướp gương đi, "Em giấu giếm nữa cũng không có cách nào phủ nhận chuyện mới vừa hôn môi, mọi người trong nhà cũng biết quan hệ của chúng ta, em muốn che giấu cái gì? Người yêu hôn môi rất bình thường, bọn họ cũng mong chờ chúng ta sớm kết hôn một chút? Uh, ngay lúc em tròn mười tám tuổi, có lẽ cũng là thời điểm suy tính chuyện tiến thêm một bước..." Nói xong, anh còn thật sự nâng cằm, nghiêm túc ngồi dậy suy tính.

"Kết hôn cái gì, tiến một bước cái gì, em còn chưa có trưởng thành đâu!" Mịch Nhi đá anh một cước, "Đồ háo sắc, đàn ông chính là muốn loại

https://thuviensach.vn

chuyện đó, nhúng chàm trẻ vị thành niên là phạm pháp! Nếu như anh thật sự không nhịn được, vậy thì đi tìm người khác đi!"

"Anh ngược lại muốn đi, nhưng là sợ đến lúc trở lại, đã có người muốn ăn dấm chua mất..." Liên Tĩnh Bạch miệng nước sốt, anh thật sự là rất thích xem Mịch Nhi để ý dáng vẻ của anh như vậy, còn cố ý khiêu khích cô nói, "Em nói xem, có người sẽ giết cái người đó trước, hay là chết vì dấm chua trước?"

"Nhất định là giết anh trước!" Mịch Nhi thẹn quá hóa giận, nhào tới không ngừng đấm anh, "Anh dám làm em liền dám thiến anh! Anh cũng biết, tất cả dụng cụ giải phẫu trong phòng em đều đầy đủ hết, anh đi a anh đi thử một chút a!"

"Này này, Mịch Nhi, anh sẽ không đi, tuyệt đối sẽ không cho em cơ hội này!" Liên Tĩnh Bạch dễ dàng chế phục Mịch Nhi khoa chân múa tay, lại vụng trộm thơm má cô mấy cái, "Cuộc đời này, anh sẽ chỉ có một mình em ____ "

Cả người Mịch Nhi dường như cũng bị Liên Tĩnh Bạch ôm vào trong ngực, cô vừa giãy giụa xoay tay động tác đánh càng giống như là liếc mắt đưa tình, chỉ khiến tình cảm của hai người càng thêm thắm thiết.

Nghe được lời nói thâm tình của Liên Tĩnh Bạch, cô xảo quyệt nheo lại đôi mắt tím: "Muốn làm cho em tin tưởng, phải xem biểu hiện của anh! Em cũng muốn nhìn một chút, cái hứa hẹn này lúc anh còn sống rốt cuộc có thể thực hiện hay không... Hừ nếu bị em phát hiện một lần vượt quá giới hạn..., liền cắt của anh một lần, có gan anh liền hàng ngày đi tầm hoa vấn liễu (chỉ đi kỹ viện- hoa,liễu: kỹ nữ)! Không muốn hoài nghi kỹ thuật của em, dao giải phẫu của em cắt bao nhiêu lần tuyệt đối không là vấn đề!"

Vừa nói, Mịch Nhi vừa khoa tay múa chân với anh, tựa hồ thật sự đang tìm cảm giác giải phẫu.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Rửa Nhục

"Này, chuyện liên quan đến anh tính phúc, em cũng thật sự xuống tay được? !" Liên Tĩnh Bạch nắm tay Mịch Nhi, lông mi rũ xuống, chống đỡ ở trán của cô, anh nhẹ nhàng thì thầm, "Tiểu bại hoại, mới vừa trừng phạt còn chưa đủ sao. . . . . ."

Môi của anh càng cúi càng thấp, mà tay nâng cằm Mịch Nhi, bốn mắt nhìn nhau, môi hai người hoàn mỹ giống nhau đến gần một chút, tiếp theo trong nháy mắt, sẽ triền miên kề sát biến hai thành một.

"Rầm rầm rầm!"

Một tràng gõ kịch liệt thoáng chốc cắt ngang bầu không khí kiều diễm bên trong xe, ngoài cửa xe, một ánh mắt tò mò xuyên qua kính hơi trong suốt nhìn vào.

"Chị gái, anh Tĩnh Bạch?" Mục cẩn đáng yêu tộ cùng nháy đôi mắt lam ** di truyền từ cha gian xảo linh động, gõ cửa sổ xe hỏi, "Hai người ở trong xe làm cái gì? Xe đã dừng trước cửa đã lâu, hai người rốt cuộc có muốn xuống xe hay không? Cha và mẹ chờ hai người đã lâu, mới để cho em và anh Dĩ Mặc, chị Lliên Tranh ra đón tiếp hai người!"

"A!" Mịch Nhi đỏ mặt một cái đẩy Liên Tĩnh Bạch ra, bị em trai ruột mười hai tuổi bắt được quả tang hai người thân mật, cái này không chỉ là nhiễm bẩn vấn đề tâm lý ** lòng người, quan trọng hơn là mặt mũi cô để ở

https://thuviensach.vn

đâu, về sau cô làm sao ở trước mặt em trai uy nghiêm giáo huấn, đây là một chuyện mất mặt cỡ nào. . . . . .

"A Cẩn, Dĩ Mặc ở đâu?" Liên Tĩnh Bạch đẩy cửa xe ra bước xuống, ỷ vào ưu thế về chiều cao gõ trán Mục Cẩn một cái , xoa tóc của cậu nói, "Nhất định là em ấy bảo em tới đây? Dĩ Mặc luôn xem em tuổi còn nhỏ lừa gạt là tốt nhất, lần này em lại bị em ấy cài bẫy rồi! Tiểu A Cẩn, em ở trước mặt Dĩ Mặc, cần phải luôn luôn cảnh giác, đề phòng ma nhỏ này!"

"Là sao?" Mục Cẩn mê mẩn gãi gãi tóc, cậu thật sự là nhỏ hơn mấy vị anh chị vài tuổi, mặc dù tuyệt đối là thiên tài thông minh, nhưng bây giờ vẫn còn chưa đuổi kịp do nhược điểm về tuổi tác, cậu thật sự là bị anh Dĩ Mặc đẩy ra làm vũ khí để sai khiến sao? D.D.LQ.D

"Em trai ngu ngốc, sau này không cần nói với người ngoài em là em trai ruột của chị, đã lớn như vậy, còn có thể bị người khác cài bẫy!" Mặc dù trong miệng Mịch Nhi oán trách Mục Cẩn, nhưng tay lại tự nhiên giúp cậu chỉnh sửa lại tóc, "Lại là Dĩ Mặc! Hừ, em ấy cho là lần này chị sẽ tức giận với A Cẩn, liền bày trò đùa giỡn em trai ruột của chị sao? Lần này, chị muốn cho em ấy biết kết quả của khi dễ em trai chị!"

Giúp em trai chỉnh sửa tóc rối xong, Mịch Nhi giận đùng đùng liền lôi Mục Cẩn tiến vào cửa phòng: "Dĩ Mặc nhất định là lại lôi kéo Liên Tranh đi về, chị dẫn em đi rửa nhục!"

"Mịch Nhi, chờ anh một chút!" Liên Tĩnh Bạch kéo cũng kéo không được hai chị em này, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ đuổi theo, "Anh và các em cùng đi. . . . . ."

Các cha mẹ của nhà họ Triển và nhà họ Mục cũng sẽ không trông nom mấy đứa quỷ này làm ầm ĩ như thế nào, cho nên anh nhất định phải có mặt, ít nhất, tất cả các em trai, em gái lớn nhỏ này sẽ không ầm ĩ không thể giải quyết được, sẽ không gây thành tai họa.

https://thuviensach.vn

Anh trai trưởng như cha a!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Trúng Chiêu

"Triển Dĩ Mặc! Em ra đây cho chị!" Mịch Nhi một tay kéo Mục Cẩn đi nhanh, một bên ở trên đường nói xung quanh: " Chị biết em ở đây, đừng trốn không ra! Em có bản lĩnh cài bẫy A Cẩn, em có bản lĩnh ra đây!"

"Chị, chị đừng kêu. . . . . ." Mục Cẩn bị chị gái kéo về phía trước, chợt cảm thấy có chút cảm động, lại có chút mất thể diện.

Chính là cảm động, chị gái ruột của mình mặc dù ngoài miệng luôn là không thuận theo thì không buông tha với cậu, nhưng thời khắc mấu chốt tuyệt đối là cực kỳ bao che. Có lẽ cho dù là anh rể tương lai anh Tĩnh Bạch khi dễ cậu, chị gái cũng sẽ không chút do dự ra đòn đi?

Nhưng là, giờ khắc này, giống như dì Tuyết nhập vào thân, ồn ào ầm ĩ chị gái thật sự là cảm giác tốt như người đàn bà đanh đá a. . . . . Chị có thể buông tay của cậu ra hay không, cũng đừng kêu như vậy nữa, tại sao muốn đem chuyện cậu bị anh Dĩ Mặc cài bẫy khiến cho mọi người đều biết, cậu cũng không có kém như vậy chứ. . . . . .

"Mịch Nhi, chờ anh một chút!" Liên Tĩnh Bạch đuổi theo, kéo tay kia của Mịch Nhi, bất đắc dĩ nói, "Em muốn tìm Dĩ Mặc, tại sao tìm tới nơi này hả? Anh dẫn em đi, muốn tìm em ấy, dĩ nhiên tìm Liên Tranh trước nhanh hơn!"

"A, em lại quên mất!" Mịch Nhi vỗ trán một cái, "Hỏng rồi, dường như em ở lại trong phòng thí nghiệm của trường quá lâu, gần một tháng không

https://thuviensach.vn

có gặp Liên Tranh và Dĩ Mặc, ngay cả bọn họ Tiêu Bất Ly Mạnh(*) cũng quên. . . . . ."

(*): hai vị tướng Mạnh, Tiêu dưới trướng của Dương Duyên Chiêu trong Dương gái tướng, tình cảm của hai người vô cùng thân thiết cho nên mới dùng Tiêu Bất Ly Mạnh hoặc Mạnh Bất Ly Tiêu để hình dung D.D.L.Q.D

Nói xong, Mịch Nhi lấy điện thoại di động ra bắt đầu gọi giương cho Triển Liên Tranh: "Này này, Liên Tranh em ở đâu? A, được được, chị sẽ đi tìm em!"

"Hì hì, cám ơn anh Tiểu Bạch nhắc nhở em!" Mịch Nhi cười cười với Liên Tĩnh Bạch, sau đó kéo em trai đi.

"Thì ra là bọn họ đã đi về." Mục Cẩn vừa nghe Liên Tranh nói địa điểm ở trong điện thoại, hơi nhíu mày lầm bầm, "Anh Dĩ Mặc quả nhiên là cố ý để cho em một mình đi gõ cửa sổ xe, anh ấy làm sao có thể lôi kéo chị Liên Tranh trở về phòng khách chứ. . . . . ."

Một nhóm ba người đi đến phòng khách, Mịch Nhi quả nhiên nhìn Triển Dĩ Mặc ngồi trên ghế sofa, đang hi hi ha ha nói chuyện cùng Liên Tranh, cô ra hiệu với em trai, hai người cũng nhón chân, lặng yên không tiếng động nhanh nhẹn đi tới.

"Oa!" Mịch Nhi đi đến sau lưng Triển Dĩ Mặc, chợt cao giọng kêu một tiếng, khi Triển Dĩ Mặc che lỗ tai nhắm mắt lại theo bản năng, khóe môi môi cô nâng lên, ngón tay khẽ giớ lên, một chút bột màu trắng không lộ chút sơ hở rơi vào giữa gáy lúc Triển Dĩ Mặc lơ là lộ ra.

"Ha ha! Triển Dĩ Mặc, nhận tội đi!" Mịch Nhi che miệng cười trộm, tuyên bố nói: " Nếm thử một chút lợi hại của chị đi!"

"Chị Mịch Nhi!" Triển Liên Tranh cũng bị tiếng thét chói tai của Mịch Nhi dọa sợ hết hồn, cô quay đầu nhìn lại, vui mừng đứng lên, "Chị trở lại!

https://thuviensach.vn

Là anh cả đi đón chị trở về đúng không? Chị hoàn toàn quên mất hôm nay tụ họp đúng không?"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Chị Dâu Nhỏ

Hiện tại Triển Liên Tranh đã lớn lên thành thiếu nữ mười tuổi như nụ hoa vừa chớm nở, khi còn bé khuôn mặt đáng yêu không gì sánh được trổ mã càng thêm xinh đẹp đáng yêu, cô nảy mầm từ Lolita đáng yêu không gì sánh bằng, biến thành thiếu nữ tuyệt đối xinh đẹp, tinh tế.

Mặc dù từ nhỏ cô ăn sung mặc sướng, mọi người càng cưng chiều cô, nhưng cô trời sinh tính tình mềm mại, yếu đuối, không dính vào một chút quen thói tùy hứng điêu ngoa, tính tình dịu dàng, thân thiện vẫn không thay đổi. Cô đến bây giờ vẫn như cũ chung sống rất tốt với tất cả mọi người nhà họ Triển và nhà họ Mục, là tiểu công chúa trong lòng bàn tay mọi người, từ nhỏ đến lớn chơi đùa cùng Mịch Nhi tình cảm thậm chí còn thân thiết hơn chị em ruột.

Giống nhau lớn lên thành thiếu niên mười tuổi tuấn tú xanh tươi Triển Dĩ Mặc nhưng mà bị Mịch Nhi chợt công kích bất ngờ dọa sợ hết hồn, cậu vừa nghe lời tuyên bố của Mịch Nhi, thoáng chốc đứng lên, cuống quít kiểm tra toàn thân, có chút hoảng sợ hỏi: "Mịch Nhi —— Mịch Nhi chị làm gì em ——"

Triển Dĩ Mặc chợt cảm thấy trên cổ có cái gì đó khó chịu, cậu hốt hoảng gãi lên, đầu ngón tay dính vào chút phấn trắng, cậu gọi Mịch Nhi: "Này này, chị đổ thứ gì? Thật là nhột thật là nhột! Mịch Nhi, em không có đắc tội với chị, tại sao chị lại làm như vậy với em ——"

https://thuviensach.vn

Tay của cậu không ngừng gãi chỗ ngứa đó, nhưng giữa gáy phạm vi ngứa lại không ngừng mở rộng, hơn nữa chỗ gãi chẳng những không có hết ngứa, ngược lại có một loại ngứa khác càng thêm kịch liệt bắt đầu phát tác! D.D.L.Q.D

"Hừ hừ, dạng bột thuốc ngứa mới nhất, rất lợi hại nha!" Mịch Nhi khoanh tay, nhìn Triển Dĩ Mặc nhếch nhác dạng cười nói, "Em không có đắc tội chị, nhưng chị muốn tìm em chính là món nợ tính sổ A Cẩn—— trong mấy ngày này chị không có ở đây, em có cài bẫy, trêu chọc em ấy hay không? Chị báo thù vì em trai, chẳng lẽ có vấn đề gì sao!"

"Oan uổng a!" Triển Dĩ Mặc ngứa đến lộ ra gương mặt tuấn tú nhăn thành một đám, đau khổ giải thích, "Em đối với em A Cẩn rất tốt a, chị mau cho em thuốc giải, đừng vu oan giá họa!"

"Cầu xin tha thứ cũng vô ích, hôm nay chính là bị chị bắt tại chỗ ! Là em chỉ thị A Cẩn ở trước cửa chờ chị đúng không? Không thừa nhận là phí công!" Mịch Nhi chống nạnh nói, "Chúng ta chơi đùa từ nhỏ đến lớn, chẳng lẽ chị còn không hiểu rõ em sao? Cái người này chỉ sợ thiên hạ không loạn, thích trêu chọc người khác mọi nơi, thời điểm dừng không được tính cách ma quỷ, đã sớm nên phạt rồi!"

"A —— thật khó chịu —— Mịch Nhi, thật là ngứa, thật khó chịu. . . . . ." Triển Dĩ Mặc dù sao vẫn là thiếu niên, loại thuốc này đối với cậu mà nói có chút quá mạnh, cậu khó chịu tìm kiếm cứu tinh khắp nơi, thấy anh cả đứng sau lưng Mịch Nhi, ánh mắt cậu thoáng chốc sáng lên.

Triển Dĩ Mặc chớp đôi mắt to, làm bộ đáng thương cầu xin Liên Tĩnh Bạch tha thứ: "Anh cả, anh giúp em nói vài câu hữu ích đi, cầu xin chị dâu nhỏ giơ cao đánh khẽ, em sắp ngứa không chịu nổi rồi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Trừng Phạt Nhỏ

"Em nói cái gì, em mới vừa gọi chị là cái gì!" Mịch Nhi bị câu nói "Chị dâu nhỏ" kia của Triển Dĩ Mặc chọc khiến cô xù lông nổi giận, cô đi lên trước nhìn xuống em ấy, lấy ra một cái bình nhỏ chứa chất lỏng màu tím nhạt, tay xoay tròn vị trí nguy hiểm, uy hiếp Triển Dĩ Mặc nói: " Chị thấy có lẽ em bị ngứa da, chưa nếm đủ sự lợi hại của chị có đúng hay không! Em gọi ai đó, ai là chị dâu của em, em đã nói không gọi như vậy nữa, hiện tại trước mặt chị liền nuốt lời, quả nhiên là tác dụng của phấn ngứa còn quá nhẹ rồi!"

Đôi mắt màu tím của Mịch Nhi tràn đầy ngọn lửa thẹn quá hóa giận, mặc dù tương lai của cô dường như có lẽ đã định ở chung một chỗ với anh Tiểu Bạch, trong lòng tất cả mọi người đều biết rõ quan hệ của bọn họ, nhưng cô chính là không chấp nhận bất luận kẻ nào trêu ghẹo cô! Toàn bộ xưng hô đều phải chờ đến sau khi kết hôn mới có thể gọi, tuyệt đối không có ngoại lệ!

Triển Dĩ Mặc và Triển Liên Tranh lần đầu tiên gọi cô là "chị dâu" đã bị cô đe dọa, dụ dỗ đồng ý không bao giờ ... gọi bậy nữa. Nhưng Triển Dĩ Mặc cho tới bây giờ đều là thích tự mình mạo hiểm không tuân thủ quy củ, cô đã sớm hoài nghi em ấy sẽ vụng trộm nói thầm sau lưng mình, ai biết lần này cô bắt quả tang ngay tại chỗ, nhìn cô trừng trị em ấy thế nào!

Lông mày Mịch Nhi dựng thẳng đứng, tay bình tĩnh, từ từ mở ra, tràn đầy uy hiếp, thích thú đổ xuống một chút, chất lỏng màu tím nhạt không giữ lại

https://thuviensach.vn

chút nào trút xuống trên cổ chỗ Triển Dĩ Mặc gãi, không tiếng động lại không có hơi thở.

"A!" Triển Dĩ Mặc ngay lập tức phát ra một tiếng thét chói tai, đáng chết, Mịch Nhi nghiên cứu, chế tạo ra liều thuốc quả nhiên độc ác, mới vừa rồi anh vẫn chỉ là ngứa ngáy cái cổ, nhưng sau khi đổ thuốc xuống, loại ngứa này đang lan tràn toàn thân!

Triển Dĩ Mặc không tự chủ bắt đầu gãi khắp toàn thân, cơ thể thoáng chốc nhếch nhác không còn hình dạng, anh nhìn Liên Tĩnh Bạch và Triển Liên Tranh ngồi trên ghế sô pha nói chuyện phiếm, rên rỉ cứng rắn nặn ra mấy câu nói: "Anh —— anh cả, Liên Tranh, không —— không nên thấy chết mà không cứu a. . . . . ."

Hiện tại cầu xin Mịch Nhi là vô ích , anh chỉ có thể gửi gắm hi vọng trên người anh cả và em gái. . . . . .

"Anh cả, anh cứu anh hai đi ——" Triển Liên Tranh cũng lôi kéo Liên Tĩnh Bạch năn nỉ nói, cô vừa mới bị anh cả kéo liên tục không cho cô đi cầu tình, nhưng tình hình hiện tại, cô không thể ngồi nhìn thêm nữa.

Liên Tĩnh Bạch nghe được " lời trăng trối" cuối cùng của em trai, anh nhìn thoáng qua vẻ mặt khổ sở của Triển Dĩ Mặc, không khỏi thở dài trong lòng.

Anh vẫn biết Dĩ Mặc nghịch ngợm tùy hứng đến vô pháp vô thiên, nhưng bây giờ chính là cảm khái em trai không biết nặng nhẹ tai họa là từ miệng mà ra nông nỗi này, chỗ hiểm của Mịch Nhi chính là câu xưng hô kia, anh làm sao dám kêu như vậy ? !

Trong lòng Liên Tĩnh Bạch tâm lại hiện lên vài ý niệm, em trai là nên dạy dỗ nên có người giáo huấn, bị Mịch Nhi chỉnh đến mức này, chỉ xem như là trừng phạt nhỏ, thay đổi tính cách Nhị thiếu gia của nhà họ Triển còn phải làm nhiều chuyện hơn.

https://thuviensach.vn

Kế tiếp, đến lượt anh ra tay,thẳng thắn đàm luận điều kiện không thể tưởng tượng nổi với em trai.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Đánh Cược Thắng

Liên Tĩnh Bạch gật đầu, đứng lên đi tới, cất giọng nói với Mịch Nhi: "Mịch Nhi , đưa cho Dĩ Mặc thuốc giải đi, em ấy đã biết sai rồi."

"Anh xin tha cho em ấy?" Mịch Nhi nhíu mày, dự tính một hồi trong lòng, sau đó hai tay khoanh trước ngực ngẩng đầu hỏi Liên Tĩnh Bạch, "Vậy em có ích lợi gì? Em vẫn chưa hết tức giận đâu, em đưa cho anh thuốc giải, vậy anh lấy cái gì trao đổi?"

Mặc dù không tiếp quản công ty của cha, nhưng Mịch Nhi vẫn đi theo bên người Liên Tĩnh Bạch, không nhận thức được cũng học được một chút thủ đoạn của bọn gian thương. Nếu như anh Tiểu Bạch muốn giúp đỡ, cô dĩ nhiên làm việc nghĩa không được chùn bước tuyệt đối không tiếc rẻ thành phẩm, nhưng bây giờ muốn cô bỏ qua cho việc làm sai lầm của Triển Dĩ Mặc, cô sẽ vô duyên vô cớ mà lên giá rồi...!

"Em muốn cái gì?" Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng cười một tiếng, buông tay nói, "Mọi thứ anh có đều là của em, em còn muốn cái gì?"

"Hả. . . . ." Mịch Nhi bị lời nói của anh làm cho sững sờ, cái này đúng là không sai, cái gì của anh Tiểu Bạch đều là của cô, tuyệt đối không có giấu giếm, hưởng thụ của cải một mình, cô còn có thể trao đổi cái gì?

Đôi mắt màu tím của Mịch Nhi chớp chớp, đột nhiên vỗ tay nói: "Em biết rồi! Trao đổi anh không được phép trở lại trường học đón em! Đúng, trước

https://thuviensach.vn

khi em kết thúc hạng mục thí nghiệm tiến hành hiện tại, anh không được phép đến viện y học một lần nữa!"

"Em còn bao lâu mới có thể kết thúc hạng mục?" Lông mày Liên Tĩnh Bạch hơi nhíu lại, "Nếu như quá lâu thì không được, em vừa vào phòng thí nghiệm liền mất ăn mất ngủ quên về nhà, nếu như quá lâu anh không đi đến kéo em ra ngoài, thân thể của em sẽ không chịu nổi!"

Anh cũng không thể chịu đựng được thời gian dài không được thấy cô, nếu như không phải là Mịch Nhi thật sự kiên trì muốn đi theo bên cạnh người thầy hiện tại, anh nhất định sẽ không chịu sự hạn chế của thời tiết mang cô theo trên người!

Mịch Nhi tính toán sơ qua, đưa ra ba ngón tay: "Ba tuần, nhiều nhất ba tuần, chỉ không biết sớm hay muộn! Em cam đoan sẽ cố gắng hết sức nhớ phải về nhà, chỉ là không cho phép anh đến trường học ——"

Liên Tĩnh Bạch nhắm mắt lại suy nghĩ một lúc, rốt cuộc gian nan gật đầu một cái: "Được, anh đồng ý với em."

"Tốt! Một lời đã định, giao dịch thành công!" Đôi mắt màu tím của Mịch Nhi phóng ra tia sáng đắc ý, ha ha, cô đánh cược thắng!

Hôm nay anh Tiểu Bạch chờ ở trước cửa viện y học, cơ hồ thu hút toàn bộ nữ sinh trong các khoa của học viện đi đến vây xem, nghe được ... lời nói hy vọng có được người đàn ông của cô của những người con gái này, cảm nhận được họ ảo tưởng kiểu này kiểu kia với người đàn ông của cô, cô không thế nào nhịn được nữa!

Có lẽ rất nhiều người đều không hiểu, tại sao Mịch Nhi để ý nhiều nữ sinh quấy rầy Liên Tĩnh Bạch như thế, so với việc thỉnh thoảng đến viện y học một lần, rõ ràng thời gian anh ở ngoài xã hội nhiều hơn, đối mặt hấp dẫn lớn hơn nữa mới đúng.

https://thuviensach.vn

Nhưng Mịch Nhi phân biệt rất rõ ràng, mặc dù anh Tiểu Bạch hiện tại chính thức tiến vào Triển Thị giao thiệp với thương trường, nhưng cô thật sự không sợ anh sẽ say mê những người phụ nữ trên thương trường ấy. Anh sẽ có một loại phòng bị và ngăn cách tự nhiên với những người trưởng thành nhiều kinh nghiệm ấy, tiềm thức sẽ vô ý tránh né nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Kế Sách Sau

Nhưng nếu như đối mặt với anh là thiếu nữ nhỏ hơn mấy tuổi, tình huống sẽ khác hoàn toàn.

Hình như là bởi vì anh Tiểu Bạch cùng cô và Triển Liên Tranh cùng nhau lớn lên, cưng chiều các cô đã trở thành thói quen, anh rất thân thiện, dịu dàng đối với bạn bè thiếu nữ của em gái chênh lệch năm tuổi. Trong học viện đều là những nữ sinh mười mấy tuổi, hôm nay anh đều có thể khoan dung, chịu đựng những người này vây quanh anh líu ríu, chứng minh rằng các thiếu nữ rất dễ dàng thiết lập mối quan hệ thân mật với anh!

Mịch Nhi đương nhiên sẽ lo lắng, khi anh Tiểu Bạch đến trường học, đâu phải là muốn tới đón cô về nhà,nhất định chính là tiến vào dã tâm bừng bừng thừa cơ hành động của bầy sói! Nếu cứ như thế mãi, nói không chừng có người thừa lúc vắng mà xen vào, bồi dưỡng nâng cao tình cảm. . . . . .

Cô rất kiên trì, không để cho anh đến trường học, chính là vì để cho tình cảnh cô ghét nhất này không tái diễn lại nữa! Chỉ cần anh không xuất hiện, sẽ cắt đứt tất cả những thứ vọng tưởng kia của các học muội!

Giao dịch này mặc dù giao hẹn là ba tuần, nhưng kỳ thật, đây dường như chính là vĩnh viễn.

Anh Tiểu Bạch tuyệt đối không biết, hạng mục trong tay cô này nếu như kết thúc tốt đẹp, cô sẽ thông hiểu toàn bộ kiến thức của thầy hướng dẫn,

https://thuviensach.vn

cũng có thể lấy được học vị tiến sĩ tốt nghiệp, từ nay về sau, anh sẽ không có cơ hội đi trong sân trường đại học trêu hoa ghẹo nguyệt nữa !

"Hai người thỏa thuận xong rồi?" Triển Liên Tranh vẫn luôn yên lặng không lên tiếng lo lắng cho Triển Dĩ Mặc, nghe hai người giao dịch, cô không nhịn được nhắc nhở: " Chị Mịch Nhi, chị nhanh lên một chút trao thuốc giải cho anh hai đi!"

"Đi thôi." Liên Tĩnh Bạch gật đầu một cái với Triển Liên Tranh, tiến lên một tay kéo Mịch Nhi , lặng lẽ nói với cô, "Hiện tại anh đi thương lượng với Dĩ Mặc, nhìn em ấy ra giá bao nhiêu, tới trao đổi phương thuốc giải ngứa ~"

"Oa, anh thật là hư!" Mịch Nhi không nhịn được cấu anh một cái, cô đã biết, anh Tiểu Bạch gian xảo làm sao có thể có lòng tốt như vậy, thì ra là kế sách sau giấu ở chỗ này, cuối cùng người muốn mua đơn chính là Liên Tĩnh Bạch!

Liên Tĩnh Bạch chỉ cười không nói, công khai tính toán em trai ruột, vừa rồi là Mịch Nhi vô duyên vô cớ lên giá, hiện tại đến lượt anh!

"Các người. . . . . Các người rốt cuộc có nhớ đến em. . . . . ." Cuối cùng nhìn thấy có người đi tới, Triển Dĩ Mặc đã khó chịu hận không được lăn lộn trên đất, anh co quắp trên mặt đất mệt mỏi hỏi, "Thuốc giải đâu ——"

"Dĩ Mặc, thân thể rất khó chịu sao?" Liên Tĩnh Bạch giả vờ quan tâm hỏi, tay đụng da em trai một cái, Triển Dĩ Mặc lại kêu rên ra tiếng, thân thể của anh ngứa đến bây giờ, đã chịu đựng đến ngay cả chạm cũng không đủ sức, toàn thân trên dưới vừa đụng đều đau tan lòng nát dạ!

"Gào khóc, anh cả. . . . . anh cả anh tha cho ——" Triển Dĩ Mặc híp mắt cầu xin tha thứ, "Đừng đụng em, anh bảo Mịch Nhi cho em thuốc giải đi ——"

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch gật đầu, mở miệng nói: "Thuốc giải dĩ nhiên có thể cho em, nhưng đây là anh phải trao đổi với Mịch Nhi mới có được, em chuẩn bị lấy cái gì, tới bồi thường tổn thất của anh đây?"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Chủ Ý

Anh cả, anh là gian thương sao, còn muốn tính toán với em trai ruột. . . . . ." Triển Dĩ Mặc khinh thường lưu manh trở mặt, nhưng tình trạng trước mắt, cậu chỉ có thể bất đắc dĩ nói, "Em còn có đường sống mặc cả cùng anh sao. . . . . Anh muốn cái gì cũng được, đưa em thuốc giải trước. . . . . ."

"Dĩ Mặc, em mười tuổi rồi, năm trước lấy được bằng Havard MBA có đúng hay không? Uh, hiện tại mặc dù nói là còn ra nước ngoài học tập ở Havard, nhưng em căn bản chính là muốn ở nước ngoài chơi, không trở về thôi. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch đột nhiên hỏi thăm về những đề tài hiểu rõ còn hỏi không liên quan này.

"Anh cả. . . . . Anh có chuyện gì nói thẳng, em không chống đỡ được lâu —— anh rốt cuộc muốn em làm cái gì?" Triển Dĩ Mặc giơ tay đầu hàng, "Những chuyện này không phải là anh biết rõ hơn em sao ——"

"Rất đơn giản a, anh nghĩ để cho em cái này học tập anh cả ưu tú." Liên Tĩnh Bạch nói mà mặt không đỏ tim không đập, " Khi anh mười tuổi, đã điều hành quản lý toàn bộ công việc của một trong những đơn vị chi nhánh công ty của Triển thị của cha rồi, em cũng nên suy nghĩ lại trở về phục vụ gia tộc chứ? Một mình anh sốt ruột nỗ lực mệt mỏi, em phải biết, anh cũng cần em giúp đỡ!"

Triển Dĩ Mặc bị lời nói của Liên Tĩnh Bạch làm cho không nói ra lời, cậu thầm kêu một tiếng không xong trong lòng, anh cả vậy mà có thể nghĩ ra cái chủ ý này!

https://thuviensach.vn

Nếu như hôm nay phải trao đổi là một chuyện khác, cậu tuyệt đối mắt cũng không nháy cũng gật đầu, nhưng tiến vào tiếp quản sự nghiệp gia tộc, chuyện này tuyệt đối không phải vấn đề cậu lo lắng!

Nhìn hình dáng anh cả thì biết , tuyệt đối là một người dốc hết tâm huyết tiêu hao tinh lực chỗ thương trường, vừa vào gia tộc thấm sâu vào khắp nơi, từ đó vui đùa chỉ là bạn cũ!

Nhưng cậu mới mười tuổi, chơi còn chưa có đủ !

"Ha ha, anh cả anh —— anh thật biết nói đùa a!" Con mắt Triển Dĩ Mặc xoay tròn vài vòng, cố gắng chống đỡ thân thể một chút sức lực nịnh hót nói, "Anh cả anh từ trên trời rơi xuống tài trí hơn người uy phong sáng suốt, gặp thần giết thần gặp Phật chém Phật, ở trên thương trường ai không khen ngợi anh trò giỏi hơn thầy! Gia tộc có anh cả là đủ rồi, em đây loại củi mục chỗ ấy đâu có cần, chỉ làm cho anh cả thêm phiền thôi. . . . . ."

"Bởi vì em là em trai, cho nên anh mở ra một mặt lưới cho em lựa chọn tốt, em chuẩn bị tiếp quản Triển thị của cha, hay là FL của mẹ đây?" Liên Tĩnh Bạch hoàn toàn không để ý tới em trai nịnh bợ, đương nhiên chú ý mục đích bản thân đi xuống nói, "Mấy năm gần đây cha mẹ dường như buông xuống tất cả việc lớn, chỉ lo hưởng thụ thế giới của hai người, sau đó lại càng không hỏi thăm tới sự nghiệp, em bây giờ cần nghĩ kĩ tiếp nhận lấy nhà nào, về sau đây chính là trách nhiệm của em!"

" Có thể đều không chọn cả hai được không. . . . . ." Triển Dĩ Mặc đấu tranh kế sách cò kè mặc cả, "Em muốn dùng những vật khác trao đổi, anh cả anh tùy tiện chọn cũng được. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch nghe em trai cự tuyệt, sắc mặt không thay đổi, trực tiếp xoay người nói với Mịch Nhi: "Mịch Nhi, cho em ấy thêm thuốc công dụng mạnh hơn nữa, anh tin tưởng em...em nhất định có liều thuốc có thể khiến em ấy khó chịu trên mười ngày nửa tháng chứ?"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 89: God Vi

"Ha ha, đương nhiên là có! Anh chờ đi, sẽ rất HIGH đấy!" Mịch Nhi hoan hô một tiếng, chạy về phía phòng thí nghiệm. Giờ phút này, cô thật hi vọng Triển Dĩ Mặc có thể có khí thế vĩnh viễn không khuất phục, để cho cô thí nghiệm toàn bộ thuốc một phen, ** kẻ thí nghiệm tuyệt đối là có thể gặp mà không thể cầu!

"A a a —— anh cả em đồng ý anh!" Vừa nghe lời nói của Mịch Nhi, Triển Dĩ Mặc liền giơ hai tay cầu xin tha thứ, lớn tiếng nhìn về phía bóng lưng Mịch Nhi hô, "Đừng đi lấy thuốc nữa, Mịch Nhi chị nghe chưa!"

"Như vậy mới ngoan, sớm nói không phải không có việc gì rồi ~" Liên Tĩnh Bạch nhợt nhạt cười một tiếng, cúi đầu hỏi em trai, "Vậy em nghĩ kỹ chọn công ty nào rồi sao? Bây giờ có thể quyết định rồi."

"Nhà nào cũng có thể! Anh cả anh nói cái gì chính là cái đó!" Triển Dĩ Mặc chỉ vào Mịch Nhi vẫn đang chạy xa, vội vàng nói, "Chỉ cần anh cả ngăn cản chị ấy, đừng để Mịch Nhi đem liều thuốc tới ——"

Nhìn hình dáng sợ hãi của em trai, Liên Tĩnh Bạch cất giọng với Mịch Nhi nói: "Mịch Nhi trở lại đi, hiện tại không cần thuốc khác rồi."

"Cái gì a. . . . . ." Mịch Nhi buồn buồn xoay người đi tới, lòng tràn đầy vui sướng lập tức hóa thành hư không, "Dĩ Mặc, em thật lãng phí cảm tình của chị! Em chống đỡ lâu một chút nữa, để cho chị thí nghiệm hết thuốc mới có được hay không ——" D.D.L.Q.D

https://thuviensach.vn

"Em ấy còn sợ thuốc mới của em còn hơn cả công việc." Liên Tĩnh Bạch lắc đầu cười một tiếng, "Cho nên không có biện pháp, y theo ước định, cho em ấy thuốc giải thôi."

"Em đã thỏa hiệp, Mịch Nhi , chị có thể đi lấy thuốc giải. . . . . ." Triển Dĩ Mặc yếu ớt nói, "Em sắp không chịu nổi. . . . . ."

"Được rồi được rồi." Mịch Nhi thấy tình thế, cũng đành phải bất đắc dĩ buông tay nói, "Thuốc giải rất đơn giản, đổ 200ml nước hoa vào trong bồn tắm lớn chứa nước, sau đó tắm rửa xối sạch bột thuốc, thì tất cả đều tốt rồi!"

"Chị không nói sớm!" Triển Dĩ Mặc vọt một cái từ dưới đất đứng lên, tập hợp sức lực cuối cùng của cơ thể, nhanh chóng chạy về phía phòng tắm, vừa chạy vừa kêu la hỏi, "Nước hoa gì hiệu quả tốt nhất, Chanel No. 5? Opium? Là cái nào?"

"No No No, đều không phải a, tốt nhất là nước hoa God VI!" Mịch Nhi giơ một ngón tay lên, nhắc nhở, "Chỉ có nó mới có tác dụng a!"

"God VI?" Động tác Triển Dĩ Mặc hơi chậm lại, "Đây là nước hoa nhãn hiệu nào? God VI. . . . . God a!"

Triển Dĩ Mặc vỗ trán một cái, oán hận hét to một tiếng: "Thần linh ơi!"

"Ha ha ha!" Mịch Nhi chỉ vào Triển Dĩ Mặc cười ha ha, vào lúc cuối cùng còn có thể trêu em ấy một phen, cô cảm thấy hết sức thỏa mãn, "Nắm chặt thời gian, trong nhà em hẳn không có loại nước hoa thần kì này đâu, trước tiên phải đi mua!"

Sắc mặt Triển Dĩ Mặc càng khó coi hơn, nhất thời tốc độ nhanh hơn, trong nháy mắt chạy không thấy bóng dáng.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Chỗ Hiểm

Lúc này, Mục Cẩn luôn luôn biến mất xuất hiện, cậu cúi đầu tay đùa nghịch một vật thể đen kịt, bộ mặt ranh mãnh đi tới.

"A Cẩn, tại sao bây giờ mới xuất hiện?" Liên Tĩnh Bạch cười khẽ gõ đầu Mục Cẩn một cái, "Chắc em sẽ thích nhìn Dĩ Mặc cam chịu trên tay Mịch Nhi, vừa mới đi đâu?"

"Uh Uh, A Cẩn em tới muộn!" Mịch Nhi tiến lên vỗ vỗ tóc của em trai, "Dĩ nhiên không nhìn thấy chị trổ tài báo thù cho em rầm rộ! Này này, trong tay em là cái gì?"

"Súng lục?" Triển Liên Tranh có chút giật mình nhìn súng trên tay Mục Cẩn, nhất thời hiểu ra, "A, này —— đây không phải là một trong bảo bối súng lục anh hai thu thập được sao? Thế nào ở trên tay em ?"

"Ha ha!" Mục Cẩn xoay tròn súng lục trên tay, cười đến mặt mày uốn cong, "Em cướp sạch đồ anh ấy cất giấu, lấy tất cả súng lục tới! Hơn nữa em mới vừa liên lạc với chị Dịch Nhi, để cho chị ấy không cần nhờ anh Dĩ Mặc cung cấp súng lục nữa ——"

"Em được lắm đấy! A cẩn! Thật không hổ là em trai chị! Mịch Nhi hưng phấn vò mặt Mục Cẩn thành một cục, "Bắt người trước hết phải bắt ngựa, bắt được chỗ hiểm của Dĩ Mặc mới khỏe suốt đời! Em ngay cả để cho em ấy cung cấp hàng hóa của Dịch Nhi bên kia cũng suy nghĩ đến, phá hủy toàn bộ loại súng lục của em ấy lập kế hoạch sưu tầm lần này!" D.D.L.Q.D

https://thuviensach.vn

Trình độ yêu quý của Triển Dĩ Mặc đối với súng lục chỉ kém em gái một chút, sinh nhật mười tuổi năm ấy Mịch Nhi tặng anh một chỗ chế tạo súng lục cố định của căn cứ, khiến cho anh hoàn toàn quỳ gối đối với kỹ thuật chế luyện vũ khí của chú JOE, nhưng khó đòi hỏi vũ khí súng lục của chú JOE, Dịch Nhi hoàn toàn kế thừa kỹ thuật của cha xem nét mặt Mịch Nhi, tình cờ bố thí anh gửi qua đây vài chiếc súng lục, cái này trở thành quà tặng anh thích nhất.

Anh hiện tại cũng không nhớ, khi Dịch Nhi sinh ra, anh từng cười nhạo em ấy là con khỉ nhỏ gì đó . . . . . .

Nhưng như thế rất tốt, bộ sưu tầm của Triển Dĩ Mặc từ trước đến nay bị thay đổi trong chốc lát, sự đả kích này chắc chắn lớn hơn tất cả mọi thứ!

Liên Tĩnh Bạch cũng cười, nếu như xét trong mấy đứa đều mười hai tuổi bọn họ thì ra nham hiểm nhất lại là Mục Cẩn!

Quả nhiên, không hổ là con chú Mục, gen chắc là sẽ không nói láo. Có chủng loại ánh mắt giảo hoạt ác độc này, chú Mục cũng không cần lo lắng về sau không có người nối nghiệp.

Liên Tĩnh Bạch sờ cằm, như vậy cũng tốt, Dĩ Mặc về sau phải tiến vào công ty, chơi bời lêu lỏng, loại tình nghĩa này nọ sẽ không chú ý, sau khi súng lục bị hủy hết, nhất định càng có lợi cho Dĩ Mặc tiến vào công ty, càng có năng lực giúp đỡ cho người anh cả này.

"Liên Tranh, A Cẩn, nên đi ăn cơm rồi...!" Mịch Nhi kéo em trai và Liên Tranh, cười kêu Liên Tĩnh Bạch, "Đi thôi, chúng ta đi xem nhóm cha mẹ và chú Triển dì Liên một chút rốt cuộc ở phòng bếp làm ra cái gì!"

"Đi thôi." Liên Tĩnh Bạch gật đầu, theo ba người chạy về phía phòng ăn.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Lỡ Hẹn

Tuy rằng Triển Dĩ Mặc vắng mặt, nhưng khi bốn người tới phòng ăn giúp đỡ cha mẹ chuẩn bị cho giờ ăn, Triển Thiếu Khuynh, Liên Hoa nhà họ Triển và Mục Thần, Tố Tâm nhà họ Mục không hỏi bốn người đến một câu, tuổi bọn trẻ cũng đủ lớn rồi, bọn họ quen với kế sách thả lỏng các con gái tự do trưởng thành, so với việc quan tâm các tiểu quỷ vừa gây ra chuyện gì phải đền bù thế nào, bọn họ càng vui mừng hưởng thụ thế giới vợ chồng của hai người.

Bữa ăn liên hoan cùa hai nhà cứ kết thúc thuận lợi hài hòa như vậy, năm đứa trẻ lại đường ai nấy đi, Triển Liên Tranh bay đến Pa-ri tiếp tục học tập, Mịch Nhi cũng trở lại phòng thí nghiệm của trường học nghiên cứu hạng mục, cô vẫn còn tính dễ mê muội với y học, lấy phòng thí nghiệm làm nhà quả thực thành thói quen, liên tiếp năm ngày, cô cũng không có về nhà.

Căn cứ vào giao ước, Liên Tĩnh Bạch không thể không kiềm chế ý tưởng muốn đến trường học, chỉ có thể mặc kệ cô một mình ở lại trong trường học. Trong lòng kìm nén sự lo lắng, anh trút giận lên người Triển Dĩ Mặc vừa đồng ý váo công ty, tiến hành tập huấn và nô dịch gấp mười lần cuối cùng Triển Dĩ Mặc đồng ý tiến vào công ty, khiến Triển Dĩ Mặc liên tục kêu khổ không ngừng.

Rốt cục, lại nửa tuần trôi qua, Mịch Nhi duỗi eo mệt mỏi từ phòng thí nghiệm đi ra, hoàn thành hạng mục trước thời hạn gần như một tuần, cô thành công rồi! Kế tiếp, cô chỉ cần chỉnh sửa bản báo cáo và đánh giá một

https://thuviensach.vn

chút, nộp lên cho thầy hướng dẫn sau đó có thể chuẩn bị nhận giấy chứng nhận tốt nghiệp rồi!

"Thế nào còn chưa đến, anh Tiểu Bạch biết thời gian mình kết thúc thí nghiệm mà..." Mịch Nhi đứng ở cửa trường học, lại một lần nữa nhìn đồng hồ đeo tay một cái, buồn bực trên mặt không cách nào che giấu.

Buổi sáng cô cũng đã thông báo cho anh chuyện, mình đã hoàn thành thí nghiệm rồi, dựa vào thời gian sắp xếp, anh hẹn buổi tối bảy giờ sẽ tới trước cửa trường đón cô. Nhưng hiện tại giờ là bảy giờ mười lăm, cô đã ở chỗ này chờ hơn mười phút rồi, tại sao anh Tiểu Bạch còn chưa có tới?

Tự dưng lỡ hẹn đến trễ quá mà! Nhất là ngày hôm nay chính cô ra cửa sau lần đầu tiên giao hẹn gặp mặt, anh thế nào có thể để cho cô chờ đợi đến héo khô ở đây, tuyệt đối không nên lỡ hẹn! D.D.L.Q.D

Mịch Nhi đầu tiên gọi điện thoại tài xế của anh: " Bác Vương phải không? Con là Mịch Nhi! Xin hỏi, bác biết anh Tiểu Bạch bây giờ ở đâu không? À, buổi chiều anh ấy tự mình lái xe đi ra, không có nói cho bác anh ấy đi đâu... Được, con biết rồi, cảm ơn!"

Lông mày Mịch Nhi nhăn lại, kỳ lạ quá, thực sự rất kỳ lạ!

Nếu như chính anh lái xe ra ngoài, như vậy nhất định là không có chuyện gì lớn cần xử lý, hơn nữa chắc chắn cũng là kế hoạch tính toán sau khi xong việc, thì trực tiếp lái xe tới đón cô.

Nhưng mà, tại sao bây giờ có thể còn chưa đến! Chuyện gì làm anh đến bây giờ thoát thân vẫn chưa thoát thân được!

Có khi nào, có khi nào anh xảy ra chuyện ngoài ý muốn ở trên đường không...

https://thuviensach.vn

Dùng sức cắn môi dưới, đôi mắt Mịch Nhi đã nổi lên sốt ruột và lo lắng nồng đậm, cô gọi điện thoại di động vội vội vàng vàng sắp xếp dãy số đầu tiên, ngay cả ngón tay cũng run nhè nhẹ.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Chết Chắc Rồi!

Tiếng chuông reo thật lâu, khi lòng Mịch Nhi đã sắp rơi vào đáy cốc, sợ anh thật sự xảy ra chuyện gì thì, điện thoại rốt cuộc kết nối được.

Mịch Nhi lập tức thở phào nhẹ nhõm, không ngừng lo lắng hỏi người bên kia: "Anh đang ở đâu? Hiện tại có sao không? Đã xảy ra chuyện gì, này này, nói chuyện với anh đấy?"

Liên Tĩnh Bạch sau khi nhận điện thoại, lại kéo dài thật lâu mới nói chuyện, lời của anh quả thật chính là kéo dài gấp mấy lần, giống như tràn ngập men say, nỉ non không rõ nói: "Này, là . . . . . là ai ——"

Mịch Nhi vừa nghe âm thanh của anh, nhất thời tức giận dễ sợ, anh uống say sao? ! Đã giao hẹn rồi tự dưng anh lại lỡ hẹn, vậy mà còn đi uống rượu!

Âm thanh của cô cũng tràn ngập tức giận, nổi giận đùng đùng lớn tiếng hỏi: "Em là Mịch Nhi! Anh bây giờ rốt cuộc ở đâu? Tại sao uống đến say khướt, này, nếu như anh không muốn đến đón em, cũng không cần thả em như chim bồ câu chứ!"

"Mịch. . . . . Mịch Nhi!" Âm thanh của Liên Tĩnh Bạch lập tức xuất hiện một chút hàm xúc kích động, anh thở hổn hển mơ hồ không rõ nhanh chóng nói, "Mịch Nhi, anh ở khách sạn Phi Minh, mau tới cứu ——"

"Tĩnh Bạch, là điện thoại của ai hả?"

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch còn chưa nói hết lời, Mịch Nhi từ trong điện thoại nghe được phía bên kia truyền tới một giọng nữ trẻ tuổi dịu dàng, nhẹ nhàng chậm chạp.

"Tĩnh Bạch, lúc này cũng không cần lãng phí thời gian nghe điện thoại nha, có em còn chưa đủ sao ~" giọng của người con gái dường như kề sát gương mặt Liên Tĩnh Bạch truyền tới, âm thanh dịu dàng tràn ngập nhu tình, uốn éo đến khiến cho cả người Mịch Nhi cũng nổi da gà lên.

"Này này! Liên Tĩnh Bạch, là ai ở bên cạnh anh, anh nói rõ ràng cho em!" Mịch Nhi cầm điện thoại di động đầu ngón tay dùng lực đến trắng bệch, đôi mắt màu tím của cô tràn đầy tức giận, lớn tiếng hỏi, "Này, Liên Tĩnh Bạch, này ——"

Người con gái đối diện cũng đã ngắt điện thoại, trong ống nghe một bầu không khí yên tĩnh trầm lặng.

"Liên Tĩnh Bạch, anh có gan, chờ cho em, anh nhất định phải chết!" Mịch Nhi cũng phịch một tiếng cúp điện thoại di động, tức chết cô, Liên Tĩnh Bạch, tuyệt đối chết chắc!

Anh rõ ràng đồng ý với cô vì thân thể tuyệt đối sẽ không uống say, nhưng bây giờ lại dám trong ngày giao hẹn đã trễ còn trắng trợn uống rượu say! Anh uống say còn chưa tính, nhưng không cách nào tha thứ nhất chính là, anh đang say rượu sau hơn bảy giờ tối, thế nhưng lại cho phép con gái thân mật ở bên cạnh anh! ddlqd

Cô ở chỗ này chờ đợi, lo lắng anh có thể sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, nhưng anh thì tốt rồi, vừa say rượu, vừa vui đùa phóng đãng với con gái!

Hừ, đây chính là đàn ông, cái loại đàn ông cấp thấp thói hư tật xấu đó!

Mấy ngày trước còn nói nhiều lời ngon tiếng ngọt như vậy lừa gạt cô, hiện tại liền lộ cái đuôi hồ ly ra! Dám thả cô như chim bồ câu để cho cô chờ

https://thuviensach.vn

đợi giống như một đứa ngốc, dám uống rượu say tìm phụ nữ, Liên Tĩnh Bạch, anh tốt nhất mong đợi da của mình đủ cứng, có thể chịu đựng tất cả hành hạ của cô!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Kiểm Tra Phòng

Về phần cái người phụ nữ chết tiệt kia, hừ, dám giành đàn ông của Mịch Nhi cô, hồ ly tinh không biết xấu hổ ấy chờ đó cho cô! Mặc dù là hồ ly tinh hầu ở bên Liên Tĩnh Bạch say rượu, mặc dù bọn họ bây giờ là ở chỗ khách sạn khơi gợi loại gian tình này, thế nhưng người phụ nữ này tốt nhất mong đợi sự việc còn chưa có phát triển đến mức độ gì đó rõ rệt! Nếu không, cô sẽ làm cho hồ ly tinh cảm nhận được mùi vị của địa ngục trần gian ngay lập tức!

"Chú Hàn, con là Mịch Nhi!" Thần trí của Mịch Nhi nhanh chóng khôi phục, mặc dù giọng điệu vẫn còn nổi giận đùng đùng, nhưng cô đặc biệt tỉnh táo bắt đầu gọi điện thoại cho quản gia trong nhà, "Con bây giờ đang ở trong trường học, chú thông báo tài xế đưa xe con từ ga-ra trong trường học ra, con sẽ chờ ở cửa tây trường học!"

Cô đường đường là đại tiểu thư nhà họ Mục, chẳng lẽ còn phải nhất định đợi Liên Tĩnh Bạch đến đón mới có xe ngồi sao! Ga-ra trong trường học thế nhưng hàng năm đỗ xe của chính cô và tài xế, lần này, đến phiên cô tự mình đi đón anh, nhìn anh giải thích như thế nào!

Tài xế rất nhanh mở cửa xe thể thao của Liên Hoa ra, đi tới bên cạnh Mịch Nhi, Mịch Nhi sau khi lên xe nhanh chóng phân phó nói: "Đến khách sạn Phi Minh! Hết tốc độ lái đến đó!" Bọn họ đôi gian phu dâm phụ này bây giờ đang ở khách sạn Phi Minh có phải hay không, cô nhất định sẽ đi đến bằng tốc độ nhanh nhất!

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi tràn ngập lửa giận suốt dọc đường đi, tài xế cảm nhận được hơi thở dồn nén cao của tiểu thư, mang theo một chút sức lực không dám thả lỏng, thực sự chạy xe thể thao đến tốc độ cao nhất, cuối cùng, xe cũng đến nơi. D.D.L.Q.D

Mịch Nhi xuống xe, tức giận đùng đùng giết đến khách sạn cao cấp của thành phố K khách sạn Phi Minh, vỗ lên bàn, cô quát to với phục vụ: "Xin chào, tôi có việc cần hỏi cô!"

" Kính chào tiểu thư!" Nhân viên lễ tân tinh mắt nhìn thấy trên người Mịch Nhi có vài món đồ trang sức "Ái muội" bản số lượng có hạn mà tiền không mua được, lập tức biết đây là vị khách hàng không đắc tội nổi. Cô lập tức đứng lên, mỉm cười hỏi, "Xin hỏi tiểu thư cô muốn đặt phòng, hay muốn hỏi những thứ khác?"

"Tôi tìm người!" Hai tay Mịch Nhi chống lên bàn, lớn tiếng nói, "Giúp tôi tra một chút Liên Tĩnh Bạch ở phòng nào!"

Trên mặt phục vụ nhất thời cứng ngắc, nhưng vẫn cẩn thận nở nụ cười: "Tiểu thư rất xin lỗi, nơi này của chúng tôi không dành cho thẩm vấn phục vụ. Nếu như cô muốn vào thì phải được chủ phòng đồng ý, cô mới có thể đi vào ——"

"Nếu như tôi biết anh ta ở căn phòng nào, còn cần cô tìm!" Cơn tức của Mịch Nhi càng lớn, "Tôi có việc gấp tìm anh ta, nếu chậm trễ sẽ xảy ra án mạng đấy!" Mạng của Liên Tĩnh Bạch và hồ ly tinh đó đều không đủ!

"Tiểu thư, khách sạn chúng tôi lấy bảo vệ khách hàng ** làm mục đích cơ bản, nếu như không có nguyên nhân đặc biệt, tôi không có quyền công khai căn phòng của khách hàng. . . . . ." Đầu phục vụ nhanh chóng đầy mồ hôi, "Tiểu thư, cô có thể liên lạc bạn của cô một chút, để anh ấy nói số phòng cho cô——"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 94: ‘Phòng Tổng Thống’

"Nguyên nhân đặc biệt? Không có quyền hạn?" Lông mày Mịch Nhi khẽ nhíu, mắt chợt nhìn thấy mấy tấm hình quảng cáo lớn ở đại sảnh, đôi mắt màu tím xinh đẹp ở dưới gọng kính lớn chợt thoáng qua một tia sáng, cô lập tức nhớ tới một chuyện, nảy ra ý hay.

Cô cúi đầu xuống lưng quay về phía phục vụ, sau đó tìm kiếm trong ba lô một hồi, cuối cùng, cô đã tìm được thứ mình muốn.

Mịch Nhi quẳng xuống một tấm thẻ màu vàng lên bàn, tràn đầy khí thế nói với phục vụ: " Ông chủ khách sạn Phi Minh là Thường Kiều Tái có đúng hay không? Thật là khéo, tôi và ông ấy có chút giao tình, đây là thẻ vàng Thường tiên sinh đưa khi đền đáp tôi! Tôi nhớ lúc đó ông ấy nói chỉ cần tôi dùng nó, là có thể đưa ra bất kỳ yêu cầu gì ở tất cả đại lí Phi Minh trên toàn quốc, có phải như vậy hay không?"

"A!" Phục vụ giật mình khi nghe lời Mịch Nhi nói, sau đó cẩn thận cầm thẻ vàng trên bàn lên, gật đầu áy náy nói, "Tiểu thư xin chờ, để cho tôi xác minh một chút lời cô nói . . . . ."

Mịch Nhi không nhịn được xua xua tay, để cho phục vụ xoay người đi gọi điện thoại.

"Xin lỗi đã để cô phải đợi lâu! Đúng vậy, tấm thẻ này quả thực có thể yêu cầu bất kỳ thứ gì ở khách sạn của chúng tôi!" Phục vụ đã xin ý kiến phía tổng bộ xong, cúp điện thoại, cô khom người càng thêm cung kính nói,

https://thuviensach.vn

"Tiểu thư, xin hỏi yêu cầu của cô chính là muốn tra số phòng của Liên Tĩnh Bạch tiên sinh sao?"

"Đúng! Tôi mặc kệ các cô là đi thăm dò thông tin khách hàng đăng kí, hay là kiểm tra màn hình giám sát của khách sạn các cô, chỉ cần tra ra cho tôi Liên Tĩnh Bạch bây giờ đang ở căn phòng nào, vậy là đủ rồi!"

"Không có vấn đề!" Nhân viên lễ tân cuống quít gật đầu, "Xin cô chờ một chút, tôi sẽ cho người đi thăm dò! Trong vòng một phút, nhất định cho cô kết quả!"

"Tôi ở chỗ này chờ, xin mau tận dụng hết khả năng!"

Mịch Nhi bắt đầu cảm thấy may mắn vì mấy năm giao thiệp này, thật may là từ khi đi theo mẹ y thuật của cô thành nghề, cũng bắt đầu tiếp nhận một số căn bệnh khó giải quyết của người tri thức giới chính trị giới kinh doanh, lấy được tiền bạc thù lao là chuyện nhỏ, tạo được mối quan hệ với những người này mới là quan trọng. D.D.L.Q.D

Giống như lần này, tuy rằng Tiểu Tam hồ ly tinh kia vì che dấu vết tích hoạt động căn phòng mà chọn khách sạn Phi Minh, nhưng cô chính là có thể khiến khách sạn để lộ ra số phòng! Cho dù hồ ly tinh thuê phòng lúc không có Liên Tĩnh Bạch đăng kí thông tin, có thể dựa vào màn hình giám sát hành lang trong khách sạn, nhất định có thể biết bọn họ ở phòng nào!

"672 ‘phòng tổng thống’?" Mịch Nhi giơ thẻ dự phòng của khách sạn, đi thang máy lên thẳng 'phòng tổng thống' ở tầng trên cùng, sẵn sàng chuẩn bị tức giận. Cô u ám cười lạnh, "Ha ha, sau khi mở cửa một hồi, tôi muốn nói chuyện gì mới có khí thế đây, bắt Tiểu Tam bắt kẻ thông dâm chẳng hạn, nhưng thật khó được thử nghiệm. . . . . ."

Xuống thang máy, cô rất nhanh tìm đến 'phòng tổng thống' sang trọng nhất này, Mịch Nhi ở trước cửa phòng hít một hơi thật sâu, đinh một tiếng, dùng thẻ dự phòng mở cửa căn phòng.

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi đẩy cửa phòng ra, đập vào mắt là cảnh tượng có thể khiến cho cô ngừng hô hấp.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Phụ Nữ

'Trong phòng tổng thống' được bố trí bày biện xa hoa nhất, vừa mở cửa phòng, đập vào mắt chính là trang trí phòng khách hết sức xa hoa, sàn gỗ thì được đánh bóng, thảm lông trắng mịn, đèn treo thủy tinh lấp lánh ánh sáng, vật dụng trong phòng bày biện huy hoàng rực rỡ, quả nhiên không hổ là khách sạn Phi Minh cao cấp tiêu chuẩn năm sao.

Có thể khiến cho Mịch Nhi giật mình tuyệt đối không phải những đồ trang trí trong phòng, những thứ bày biện này cũng không hơn một căn phòng tùy ý trong nhà cô, tuyệt đối không thể nào khiến đại tiểu thư nhà họ Mục cảm thấy rung động.

Chính xác hấp dẫn ánh mắt của cô, chính là sàn nhà ở cuối phòng khách, có một bóng dáng đang nằm up sấp, vươn tay về phía trước, chậm rãi, cố gắng, bò từng chút về phía trước .

Rồi tê liệt ngã xuống đất cho thấy ngay cả hơi sức cũng không còn, mà vẫn đang dùng hết mọi cách bò đến cửa phòng, anh mặc áo sơ mi trắng, đã sớm bị mặt đất làm nhăn nhúm.

Người này, chính là Liên Tĩnh Bạch.

Mịch Nhi lập tức đau lòng, cô hoảng hốt luống cuống chạy tới, ôm lấy đầu anh, hốt hoảng kêu: "Anh Tiểu Bạch, anh làm sao vậy!"

https://thuviensach.vn

Cho dù ở trên đường cô đã luyện tập lời kịch diễu võ dương oai hoàn mỹ, nhưng trong giây phút này, cái gì cô cũng đã quên. Trong mắt cô chỉ thấy bộ dạng khó chịu của Liên Tĩnh Bạch, mặt đỏ hồng hơi thở hổn hển, đây tuyệt đối không phải bộ dạng bình thường!

"Mịch. . . . .Mịch Nhi!" Liền Tĩnh Bạch mờ mịch mở mắt ra, đập vào mi mắt là Mịch Nhi đang khẩn trương nóng nảy, điều này khiến cho anh hơi nhếch môi lên, nhưng giọng nói yếu đuối thì vẫn mơ hồ không rõ, "Em đã đến rồi. . . . . Thật xin lỗi, để em phải chờ anh--"

Lúc này, phòng tắm bỗng nhiên bị đẩy ra, một người phụ nữ bước ra. Cô ta cũng chỉ tầm hai mươi tuổi, vóc người nhỏ nhắn, vẻ ngoài thanh lệ, hoàn toàn thuộc dạng điềm đạm đáng yêu, vừa thanh thuần vừa mềm yếu, vừa mĩ lệ băng khiết.

Nhưng toàn thân cô ta chỉ khoác một chiếc khăn tắm ý tứ ám chỉ rõ ràng.

Người phụ nữ kia kinh ngạc nhìn Mịch Nhi bỗng nhiên xuất hiện trong phòng, lớn tiếng kêu lên: "Cô là ai! Rõ ràng tôi đã khóa cửa rồi,vậy cô vào bằng cách nào!"

"Cô là ai, ở cùng người đàn ông của tôi làm gì!" Mịch Nhi tức giận nhìn sang người phụ nữ này, đem bộ dạng người này ghi ở trong lòng, sau đó dìu lấy thân thể Liên Tĩnh Bạch rời đi: "Anh Tiểu Bạch, anh có thể tự mình đi không? Em mang anh về nhà!"

Việc đã cấp bách, cô đành phải dẫn anh rời khỏi chỗ này, về phần người phụ nữ kia, cô có thể từ từ tính sổ! Khiến cho người ta muốn sống cũng không được muốn chết cũng không xong, cô còn biết nhiều!

"Tĩnh Bạch!" Người phụ nữ mềm yếu đó lại tiến lên, không thôi lôi kéo ống tay áo Liên Tĩnh Bạch, chợt hiện lệ ánh mắt uất ức, nhìn Mịch Nhi nói, "Cô hãy nghe tôi nói, anh Tĩnh Bạch chỉ đang sinh bệnh, cho nên mới đến

https://thuviensach.vn

thuê phòng, tôi cũng chỉ là muốn chăm sóc anh ấy. . . . . Chúng tôi thật sự không có xảy ra chuyện gì, cô không cần hiểu lầm quan hệ của chúng tôi!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Mỹ Nhân Kế

"Cô đừng ở chỗ này khích bác ly gián! Đừng cho là tôi sẽ bị mấy câu giấu đầu hở đuôi của cô lừa gạt, thật sự hoài nghi giữa cô và anh Tiểu Bạch xảy ra chuyện gì?!"

Nghe người phụ nữ kia cố ý đổi trắng thay đen làm cho người ta nghi ngờ lời nói, khiến Mịch Nhi tức giận quay đầu lại, quay về phía cô ta mắng: "Là cô bỏ thuốc cho anh ấy đúng không? Hừ, nếu như mà tôi không có đoán nhầm, là thuốc mê hương, một loại thuốc làm cho cả người ta vô lực mặc cho người điều khiển! Nhất định là cô không biết hiệu quả của thuốc không mạnh như lúc trước, dùng ở trên người anh Tiểu Bạch lại càng yếu hơn, căn bản anh ấy sẽ không hoàn toàn bị cô khống chế, căn bản là không thể cùng cô xảy ra chuyện gì! Nhưng cô lại muốn chết, lại dám tính kế anh Tiểu Bạch, trở về chuẩn bị nhặt xác đi!"

"Tức chết tôi rồi, mặc dù bây giờ tôi không rãnh ở lại hành hạ cô, nhưng lại không thể để cô thoải mái!" Mịch Nhi nhanh chóng từ trong túi sách lấy ra bốn năm loại thuốc, sau khi mở ra liền nhanh chóng hất vào người cô ta. Thuốc ngứa và thuốc cười trộn chung một chỗ, mùi vị cũng không phải là chuyện đùa!

Thấy cô ta che mặt thét chói tai, Mịch Nhi mới giận dữ đá tung cửa, nửa nâng nửa đỡ mang Liên Tĩnh Bạch ra ngoài.

Rời khỏi con hồ ly tinh đó, Mịch Nhi bắt đầu cau mày chỉ trích Liên Tĩnh Bạch: "Ngu ngốc ngu ngốc, làm sao anh lại có thể ngốc đến nỗi để người

https://thuviensach.vn

khác bỏ thuốc! Về sau đừng nói anh biết bác sĩ thiên tài Mịch Nhi, loại thuốc đơn giản như vậy cũng không tránh khỏi, em cho anh các loại thuốc chỉ để chưng bày thôi sao. . . . . À, em biết rồi, nhất định là mỹ nhân kế, cố ý mắc câu có đúng hay không! Hừ, thật xin lỗi nhé, em lại còn quấy rầy anh rồi. . . . . người phụ nữ kia thật bình thường, có chỗ nào đáng giá để anh thần hồn điên đảo!"

"Mịch Nhi . . . . . ." Liền Tĩnh Bạch bởi vì hiệu quả của thuốc mà thần trí mơ hồ, cánh tay vốn nên vô lực lại cố chấp nắm lấy cái eo Mịch Nhi, anh dựa vào gần cổ Mịch Nhi nỉ non, "Anh thật sự vui mừng, em thật sự đã tới cứu anh -- nhưng cho dù em không đến, anh cũng thà chết để thủ thân như ngọc --"

Mịch Nhi cong miệng không nói thêm gì nữa, cho đến khi hai người vào trong thang máy, cô mới rầu rĩ nói: "Hãy bớt nói lời vô ích đi, thật may là trên xe em có mang theo thuốc giải, đợi chữa hết sẽ từ từ thẩm vấn anh!"

Lên xe, Liên Tĩnh Bạch lại nhờ Mịch Nhi mà sống lại, mặc dù không có hoàn toàn tiêu hết triệu chứng của thuốc, nhưng ít ra thì đã có thể cử động nói chuyện bình thường rồi.

Anh vội vã kéo lấy Mịch Nhi, chủ động thẳng thắn nói: "Người phụ nữ kia là Ân Lạc Kỳ, là con gái của người làm ăn, cô ấy đang tiếp nhận sự nghiệp của gia tộc, cho nên hai người mới tiếp xúc nhiều hơn một chút. Nhưng hôm nay, cô ấy gọi điện thoại nói cha cô ấy muốn tìm anh đàm phán,anh chỉ nghĩ là xã giao bình thường, liền tới công ty bọn họ, nhưng ai biết trong phòng họp chỉ có hai người anh và cô ấy, uống một ly trà,sau khi tỉnh táo lại thì chính là bị tiếng điện thoại của em đánh thức, chuyện kế tiếp em đều biết đấy--"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Không Phải Động Từ Ngủ

"Thật sự không xảy ra chuyện gì?" Trong lòng Mịch Nhi vẫn còn tồn tại khúc mắc, vừa lấy tay giúp anh ấn huyệt vị phía sau lưng, vừa phồng miệng lên than thở, "Đúng vậy a, là do em đến sớm, người ta còn chưa có tắm xong đâu, nếu như em tới chậm một bước, anh còn không phải là mặc kệ người khác xâm chiếm. . . . . ."

"Bất luận như thế nào, anh đương nhiên là nhất định sẽ không theo cô ta ——" Liên Tĩnh Bạch cười khẽ, ôm lấy cô thì thầm, "Em phải tin tưởng lòng trung thành của anh chứ!"

"Thôi đi, anh lại trung thành, thêm một liều thuốc không phải giống nhau! Vậy mà có kẻ dám đụng đến người của em, hơn nữa còn là ở trước cửa Quan Công múa đại đao sử dụng thuốc mê ở trên thân thể người em bảo vệ, cô ta không muốn sống rồi!" Mịch Nhi căm hận nghiến răng, "Người phụ nữ kia tên gì ấy nhỉ, vừa rồi em chỉ lo nghĩ đến việc dẫn anh ra ngoài chữa trị, tạm thời để cho cô ta sống tạm qua một đêm nữa, ngày mai em nhất định giết đến cửa loại bỏ cô ta!"

"Chuyện của cô ta. . . . . Anh sẽ tự mình ra tay!" Mắt Liên Tĩnh Bạch cũng hiện lên ánh sáng u ám, "Dám cài bẫy anh, thù này anh nhất định phải tự mình đi báo!"

"Phải ha, lúc động thủ với người khác cũng không nên mềm lòng thương hương tiếc ngọc thả ra, không cần thuốc này thuốc kia nữa. . . . . ." Mịch Nhi nhíu mày chán nản cố ý nói, anh vậy mà lại không để cho cô ra tay,

https://thuviensach.vn

chẳng lẽ là muốn bảo vệ người phụ nữ kia, trao cho hồ ly tinh một con đường sống sao!

"Anh đương nhiên sẽ cho cô ta đả kích lớn nhất và phục thù, em không cần suy nghĩ nhiều dễ tức giận." Liên Tĩnh Bạch liếc mắt một cái liền nhìn ra Mịch Nhi ăn dấm chua, không nhịn được cúi đầu hôn môi của cô, " Hình dáng em tức giận đáng yêu nhất, nhưng nếu như chọc tức chính mình, anh sẽ đau lòng . . . . . Chúng ta là tình cảm bao nhiêu năm, chẳng lẽ em còn chưa hiểu rõ tâm ý của anh sao? Đặt trái tim trở về trong lòng, cho dù Ngày Tận Thế đến, anh cũng vậy sẽ không phản bội em!"

"Dù sao Ngày Tận Thế cũng sẽ không đến, ai biết thiệt hay giả. . . . . Hừ, cũng chỉ có thời gian mới có thể chứng minh tâm ý của anh, em chờ coi!" Mắt Mịch Nhi nhìn hướng khác, âm thầm che giấu hạnh phúc và xấu hổ của chính mình. Cho dù nói bằng miệng không đáng tin, có thể không nghi ngờ, cô chính là thích nghe anh nói những lời như thế. D.D.L.Q.D

Một lát sau, cô mới mở miệng nói: "Anh Tiểu Bạch, thân thể của anh chỉ cần nghỉ ngơi thật tốt là được rồi, nhưng bộ dạng này của anh về nhà, khó tránh khỏi khiến dì Liên chú Triển lo lắng, trước hết hôm nay cứ ở lại nhà em đi, em muốn giúp anh học thêm về các loại thuốc... (các loại thuốc độc gây mê)! Mặc dù em chỉ có giỏi y học hơn anh, nhưng kém hiểu biết này của anh sẽ lấy mạng anh!"

Lái xe vào nhà họ Mục, Liên Tĩnh Bạch còn có chút yếu ớt đối với nơi này ngựa quen đường cũ quen thuộc như nhà của mình, trước tiên anh và Mịch Nhi đi ăn bữa tối, sau đó liền bị cô kéo vào phòng thí nghiệm, cả đêm bù lại các loại kiến thức y học.

Mấy ngày nay, đúng lúc Mục Thần và Tố Tâm mang theo Mục Cẩn mười hai tuổi bay sang nước Mỹ gặp ông nội Mục bà nội Mục rồi, nhà họ Mục to như vậy chỉ còn lại Mịch Nhi là chủ nhân nơi này, cô đương nhiên muốn làm cái gì thì làm cái đó rồi. Trước kia cha mẹ ra lệnh rõ ràng cấm đoán

https://thuviensach.vn

công việc cũng bị cô coi thường, ví dụ như, không cho cô ở trong phòng thí nghiệm quá ba giờ, cũng ví dụ như, tuyệt đối không thể ngủ chung giường với Liên Tĩnh Bạch. . . . . .

"Em lại nhắc lại một lần, chỉ có thể ngủ, là danh từ ngủ không phải động từ đâu đấy! Tay chân không được lộn xộn, không cho làm động tác dư thừa! Anh phải nhớ kỹ, em còn chưa đủ mười tám tuổi đâu!" Mịch Nhi mặc quần áo ngủ con chó con đáng yêu cảnh cáo Liên Tĩnh Bạch lần thứ một trăm lẻ một, trên mặt nghiêm túc như đối diện với quân địch.

Cô đã hối hận rồi, tại sao mình lại để cho anh gài bẫy, tại sao có thể nhất thời xem xét không chu đáo nên đồng ý giao dịch với anh, tại sao lại đồng ý chỉ cần anh học xong phương pháp phân biệt tất cả các vị thuốc, nên đồng ý để anh ôn lại ký ức khi còn nhỏ, có thể ôm cô ngủ chung !

Mặc dù anh bây giờ còn bị công dụng của thuốc ảnh hưởng, mặc dù hai người vài chục năm gặp gỡ tới nay chừng mực lớn nhất cũng chỉ là hôn sâu, mặc dù cô nên tin tưởng anh không thể không tự kiềm chế nhúng chàm vị thành niên như cô, nhưng anh dù sao cũng là đàn ông a, hơn nữa còn là người đàn ông hai mươi mốt tuổi trẻ tuổi nhiệt huyết !

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Anh Không Có Năng Lực?

Có lẽ không có ai hiểu rõ về y học hơn cô, người đàn ông trẻ trung thời kỳ dục vọng sẽ rất mạnh liệt, sẽ một phát mà không thể thu thập được. . . . .

Liên Tĩnh Bạch động tác đàng hoàng ngồi vào trên giường lớn KING-SIZE của Mịch Nhi, vô tội nháy mắt mấy cái nói: "Đương nhiên là chỉ đi ngủ, chẳng lẽ em cho rằng anh và em sẽ làm cái gì? Hay là em mong đợi anh làm cái gì? Là cái gì chứ, nếu như có thể làm được, anh nhất định sẽ đi làm thử!"

"Anh!" Mịch Nhi tức cười không nói nên lời, anh lại dám giả ngu, ai sẽ tin anh thật không hiểu! Cho dù cô thực sự xác định thời điểm chính mình theo dõi phía dưới của anh Tiểu Bạch còn là một chỗ, nhưng người đàn ông nào đó không có cùng bạn tốt kêu bè dẫn bạn xem phim đen, hiện tại giả bộ thuần khiết cái gì, giống như cô là dạng người rất đói khát!

"Ngủ!" Mịch Nhi hầm hừ kéo mền qua che mình lại, tắt đèn xoay người đưa lưng về phía Liên Tĩnh Bạch, không nhìn khuôn mặt cười trộm của anh nữa.

Một đêm không có chuyện gì đặc biệt, ngày thứ hai, khi ánh nắng sáng sớm xuyên qua rèm cửa sổ chiếu lên giường, Mịch Nhi dụi mắt tỉnh lại, cô phát hiện, mình không phải là giống như thường ngày nằm ở gối của mình, mà là nằm trên một cánh tay cường tráng, vùi ở trong một lòng ngực ấm áp.

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi trừng hai mắt nhìn, khi cô nhìn thấy Liên Tĩnh Bạch kia đang ngủ say khuôn mặt tuấn mỹ như cũ, mới nhớ tới chuyện ngày hôm qua, sau khi tắt đèn, cô rất nhanh ngủ thiếp đi, một đêm này, cô chính là cùng gối chung giường trôi qua với anh như vậy. D.D.L.Q.D

Mặc dù tỉnh lại, nhưng Mịch Nhi vẫn miễn cưỡng như cũ có chút không đành lòng rời khỏi lòng ngực vô cùng thoải mái này, cô đã rất lâu không có thân mật rúc vào trong lòng anh Tiểu Bạch như vậy, không ngờ vóc người của anh rèn luyện tốt như vậy, khiến cô cách hai lớp quần áo cũng có thể cảm nhận được cơ ngực co dãn mười phần. . . . . .

Mịch Nhi không nhịn được nhếch môi lên, đẹp trai như vậy khuôn mặt tức giận hợp với vóc người tốt như vậy, cũng khó trách những người phụ nữ háo sắc kia như tre già măng mọc ùa lên! Ai cũng không thể có cơ hội, cái người đàn ông cực phẩm này, là của cô!

Cô từ lúc ba tuổi liền bị anh sắp đặt thành cô vợ nuôi từ nhỏ của anh, như vậy anh bắt đầu từ bảy tuổi, cũng chỉ biết thuộc về một mình cô!

Tay Mịch Nhi không nhịn được đưa vào trong quần áo Liên Tĩnh Bạch, đâm đâm ngực của anh, có chút trả thù ở phía trên cào quấy nhiễu, miệng lẩm bẩm nói: "Này, em thật sự là không phải không có sức quyến rũ như vậy, anh cả đêm thế nhưng cũng không có làm gì? Em là vợ tương lai của anh, làm sao anh có thể một chút ý nghĩ cũng không có, vậy chính là do anh không được nha... ——"

Đây chính là mâu thuẫn trong lòng Mịch Nhi, nếu như đêm qua Liên Tĩnh Bạch thực sự thú tính đại phát động tay động chân, cô nhất định sẽ tức giận anh; nhưng khi anh chỉ là đàng hoàng ôm cô ngủ một đêm, giống như Liễu Hạ Huệ, cô lại bắt đầu hoài nghi lực hút của mình đối với anh, thậm chí hoài nghi "năng lực" của anh có vấn đề.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Hiến Thân

Lúc Mịch Nhi vừa dứt lời, cả người cô liền sững sờ.

Cô chợt cảm thấy kề sát chỗ bắp đùi mình, có một cái gì đó mềm mềm đang từ từ trở nên cứng rắn, nó bành trướng ngẩng đầu lên, tỏa ra độ nóng như lửa, cách quần áo chân Mịch Nhi cứng đờ cũng nóng.

"Không —— không thể nào ——" Ánh mắt Mịch Nhi cũng không dám nhìn xuống, thu hồi tay xâm nhập trong quần áo anh, cô lẩm bẩm nói, "Em không có làm cái gì, làm sao anh, làm sao sẽ ——"

Mịch Nhi cảm nhận được bộ phận thân dưới của Liên Tĩnh Bạch dùng hành động thực tế kiên quyết phản bác câu vừa rồi "Không được" kia của cô, nó vẫn không thay đổi trở về hình dáng ban đầu mà rực cháy sức sống, nhưng chân cô vẫn cứng ngắc duy trì cùng một cái động tác lại rất khó chịu.
. . . . .

Mịch Nhi chậm rãi kéo thân thể rút lui, lộ ra quần ngủ của Liên Tĩnh Bạch "trại nhỏ" dựng đứng lên. Chỉ bằng một cái liếc mắt, kích thước và độ cứng không tầm thường, không biết, bộ mặt thật là dạng gì?

Cô rất muốn trông thấy nó!

Hoang đường, đầu Mịch Nhi liền nổi lên một suy nghĩ như vậy, dù thế nào cũng không gạt đi được.

https://thuviensach.vn

Cô chính là một bác sĩ, nên đối xử bình đẳng giữa nam và nữ, trước kia là bởi vì anh phản đối mãnh liệt mà từ trước đến nay không tiếp nhận nam khoa (*), nhưng cô có tò mò đối với vật thể chân thật đấy!

(*):là ngành khoa học chuyên nghiên cứu về bệnh đàn ông

Mịch Nhi cắn môi, dù sao tác dụng phụ của thuốc mê sẽ làm anh rất mệt mỏi rất khó tỉnh lại, cô hoạt động như thế nào cũng sẽ không đánh thức anh; dù thế nào đi nữa bọn họ sớm hay muộn cũng phải kết hôn, loại bộ phận này liên quan đến tương lai cô "tính phúc", cô xem trước nó một chút, hẳn không có quan trọng chứ? D.D.L.Q.D

Mịch Nhi le lưỡi một cái, chắp tay trước ngực, nhỏ giọng thỉnh cầu trước mặt Liên Tĩnh Bạch nói: " Anh Tiểu Bạch, xin hỏi anh có đồng ý vì khoa học hiến thân hay không, để cho em chuyển hóa lý luận thành thực tế, làm cho anh một cuộc kiểm tra nam khoa?"

Liên Tĩnh Bạch không nhúc nhích tiếp tục ngủ mê man, dưới tác dụng của thuốc mê tối hôm qua, thân thể anh hết sức cần nghỉ ngơi, hoàn toàn không nghe được bất kỳ lời nói nào, cũng không làm ra bất kì phản ứng nào.

"A, anh không nói chuyện chính là đồng ý nha! Em muốn bắt đầu rồi!"

Mịch Nhi lại tự mình quyết định, trong lòng rùng mình, cô cẩn thận sắp xếp vị trí cơ thể Liên Tĩnh Bạch, sau đó trên mặt cười trộm, nhanh chóng chuẩn bị xong các loại dụng cụ y học, tiếp theo đeo bao tay vào bàn tay, mười ngón tay liền hoạt động mở ra thân dưới của anh.

Một lớp quần ngủ rất nhanh bị Mịch Nhi cởi xuống trong nháy mắt, nhưng cho dù cô đã chuẩn bị tâm lý, cũng cho dù cô thật sự mang tâm trạng nghiên cứu khoa học thuần khiết, khi đối mặt với lớp tiếp theo sát quần lót, nhìn thấy được vải nhô lên thật cao lồi ra hình viên đạn, Mịch Nhi vẫn không nhịn được trợn tròn đôi mắt, kinh hãi hô một tiếng.

https://thuviensach.vn

Không thể nào, nhìn nó như vậy, cũng là con vật khổng lồ như thế, anh Tiểu Bạch rốt cuộc thì trổ mã lúc nào ra vũ khí cỡ lớn như vậy, đây là size bình thường sao ——

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Hình Dáng Hoàn Mỹ

Dù sao cũng chỉ còn tầng này, một bước tới cửa, cô sẽ không bỏ qua!

Đôi mắt Mịch Nhi nhắm lại hạ quyết tâm, tay kéo quần lót, dùng sức xuống kéo dưới, cuối cùng tất cả đều hiện ra ở trước mắt.

Cái đồ vật lõa lồ kia bật lên hiện lên thẳng đứng khiến mắt Mịch Nhi choáng váng, nó hoàn toàn không giống cái loại hình dáng cứng nhắc vô hồn trên sách vở hoặc là trên tranh ảnh, mà tích cực nhảy lên tràn đầy sức sống, dữ tợn để lộ ra tất cả ý nghĩ chinh phục.

Mịch Nhi dùng sức trừng mắt nhìn, cố gắng vứt bỏ dòng xấu hổ và ngượng ngùng dâng lên trong lòng kia, đối với bác sĩ mà nói không nên có phân biệt giữa nam và nữ, cho dù là chồng tương lai, cô cũng thế có nghĩa vụ kiểm tra cơ thể cho anh!

Sau khi ám hiệu thành công, cô cầm từng cái dụng cụ chuyên nghiệp bên cạnh lên, bày cái bộ phận này đâu vào đấy vào dụng cụ thí nghiệm khoa học, toàn bộ các loại dụng cụ tự động an bài các chức trách của nó, rất nhanh sẽ có thể kiểm tra đo đạc ra số liệu chân thật nhất của nó, cô phải làm, chỉ cần bình tĩnh chờ đợi là được rồi.

Đang đợi số liệu quá trình, Mịch Nhi không nhịn được nhìn chằm chằm bụng dưới Liên Tĩnh Bạch chỗ lửa nóng đứng lên mà mình nghiên cứu trước đó, cơ hội cô nhìn thấy vật chân thật bất kể là trước kia hay là sau này cũng sẽ rất ít, lần này, đương nhiên cô muốn xem trước đủ thứ này!

https://thuviensach.vn

"Uh, vật thể hình trụ màu hồng nhạt mượt mà, tinh tế, độ cong hướng lên thật cao là bởi vì lớp bọt biển sung huyết bành trướng, loại co dãn này và bộ phận nói rõ bình thường, quy đầu được bao bọc bởi một lớp da tất cả đều rất bình thường, hình dáng rất hoàn mỹ ——" Mịch Nhi chỉ dựa vào mắt thường quan sát nó, nhỏ giọng xác nhận mọi kiến thức ban đầu lúc học tập một bộ phận này, nhưng khi mắt thường nhìn nó hết lần này đến lần khác, Mịch Nhi không nhịn được ra tay.

"Này, anh rất quá đáng đó có biết hay không!" Mịch Nhi dùng ngón tay đeo bao tay đâm nó, bướng bỉnh phát biểu với nó nói: " Ngươi xem ngươi, cái em trai nhỏ này nên học tập anh trai ngươi! Anh trai ngươi còn đang ngủ đây, ngươi tự mình nhìn bản thân ngẩng đầu lên cái gì, cứng rắn cái gì! Vậy sẽ khiến anh trai ngươi thoạt nhìn rất háo sắc ——" d.d.l.q.d

Mịch Nhi không nhịn được tò mò dùng ngón tay trêu chọc nó một chút, nơi trống rỗng mềm yếu ớt này hẳn là hiện tại sung huyết sưng to lên gấp mấy lần, sục sôi đến vô cùng nam tính và nhiệt huyết, đây chính là đàn ông, một loại sinh vật tạo hóa sáng tạo ra rất thần kỳ, có khả năng thưởng thức cái đẹp thiên nhiên.

Tay Mịch Nhi tò mò tràn đầy ý muốn nghiên cứu, không ngừng lang thang khắp nơi ở bụng dưới Liên Tĩnh Bạch, khi thì xoa bóp hình trụ nóng bỏng, khi thì xoa xoa hai hình cầu mềm bên cạnh, trong lúc vô tình vừa chà xát lại vân vê, cho nên nó lại to ra dữ dội.

Cột trụ giống như có ý thức của mình sẵn sàng chờ tấn công, biết được có người đang khống chế nó, liền thực sự giật giật lòng bàn tay Mịch Nhi chầm chậm đứng lên ——

Tay Mịch Nhi nhất thời cứng ngắc, anh Tiểu Bạch sẽ không tỉnh lại chứ? Hiệu quả của thuốc không thể nào tiêu tan nhanh như vậy mới đúng?

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Cái Này Không Khoa Học

Cô cẩn thận liếc mắt nhìn Liên Tĩnh Bạch, lúc anh đang trong giấc mơ hình như ngủ cũng không được yên ổn, anh khí mười phần lông mày hơi nhíu lên, trên mặt có một loại khó có thể hình dung thống khổ và khó chịu, còn có một tia chưa thỏa mãn dục vọng khẩn cầu cùng đau khổ.

Mịch Nhi thở phào một cái, cũng may, anh chưa có tỉnh, không có phát hiện cô len lén làm chuyện này là tốt rồi!

Nhưng không chờ Mịch Nhi yên tâm một giây, cô vừa cúi đầu, cảnh tượng trước mắt khiến cô lại ngây người.

Chỗ bụng dưới Liên Tĩnh Bạch dâng trào cứng ngắc ở tay cô trong khoảng thời gian này, lại tự nhiên đi lên, tuân theo bản năng cơ thể hành động, nó ma sát khuấy động cùng với tay cô.

Mịch Nhi vội vàng rút tay ra, nhưng trong lúc hốt hoảng, ngón tay đeo bao tay không để ý đâm vào đỉnh đến ngẩng lên cao, nó lại giống như đã tích lũy quá nhiều uy lực, ở nơi này đâm xuống một cái, liền run rẩy phun trào một ít chất lỏng ra——

Đây là tình trạng gì, nó —— nó là vật nhạy cảm như vậy? Lại bị cô tùy tiện đâm mấy cái sẽ phải "Ói" sao! Không phải nói nơi đó của đàn ông muốn dùng sức triệt mới có thể thoải mái, cô vẫn rất cẩn thận không có làm như vậy. . . . . .

https://thuviensach.vn

Chất lỏng ở đỉnh càng chảy càng nhiều, mạch máu của trụ cũng nhảy lên lợi hại, tất cả đều biểu thị một dấu hiệu, nó muốn ói ra giống loài của mình để đời sau tiếp diễn, muốn phun trào ra tinh hoa nóng bỏng nhất ——

"Ô ô, em không chơi. . . . . ." Mịch Nhi nhìn cũng không dám nhìn một cái, không có can đảm lập tức lựa chọn buông tha. Cô vội vội vàng vàng xách quần lót và áo ngủ Liên Tĩnh Bạch tới, nhét nó trở về, nếu như nó muốn bộc phát, cũng bộc phát ở chỗ cô không xem được đi. . . . . .

Thật may là, nó trở về chỗ mình bình thường ở lại, hình như là bởi vì không có kích thích, liền từ từ mềm nhũn co rút trở lại. Mắt thấy giống như quá trình một loại Transformers thần kỳ biến to biến nhỏ, Mịch Nhi lại bị bệnh nghề nghiệp cảm khái một câu, cơ thể của đàn ông thật là kỳ lạ, thật là đáng thăm dò!

Nhưng Mịch Nhi cũng không dám lấy nó ra, cô vội vàng dọn dẹp dụng cụ thí nghiệm và hiện trường thí nghiệm, ghi chép các số liệu in ra từ dụng cụ xuống, sau đó căn cứ vào số liệu và kiến thức, tỉ mỉ nghiên cứu rồi suy đoán .

Vừa nhìn số liệu và kết quả khảo nghiệm vừa đọc nhanh như gió, Mịch Nhi cúi đầu rất nghiêm túc làm các loại chẩn đoán kiểm tra, cô xem hồi lâu, kết hợp kiến thức trong sách và hiện trạng thực tế lại, điều này không thể nghi ngờ sâu hơn với lý giải kiến thức của cô, khiến cô có lợi rất sâu sắc.

Rốt cuộc, cô nhìn thấy số liệu kiểm tra sau cùng nhất, toàn bộ dụng cụ kiểm tra tự động hóa đo lường tỉ mỉ kích thước và độ thô của nó, Mịch Nhi vừa nhìn thấy con số cụ thể, liền chấn động kinh hồn sâu sắc.

Cô dĩ nhiên biết mắt mình nhìn thấy vật đó thật sự rất hùng vĩ rất khổng lồ, nhưng ghi chép xuống cái con số cụ thể không khoa học này được không!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Anh Muốn Giết Em Sao

Theo cô biết, người Châu Á đột nhiên nổi dậy chiều dài trung bình là 12cm chiều rộng là 11cm, trên số trung bình là bình thường, nhưng vượt qua cũng phải có giới hạn đi, không thể nào quá mức chứ?

Nhưng nó chính là quá mức!

Vũ khí của anh Tiểu Bạch quả thật chính là cỡ người châu Phi, để ngang trước mắt cô sẽ phải kinh hãi đến tính mạng, cũng không nghĩ đến vượt khỏi số liệu chân thật, thế nhưng nó hoàn toàn là cỡ vượt chỉ tiêu!

Mịch Nhi ngồi ở phía trước cửa sổ, liếc mắt nhìn số liệu thí nghiệm mình ghi chép xuống, lại liếc mắt nhìn Liên Tĩnh Bạch vô tội ngủ say, mỗi lần nhìn số liệu và anh một cái, sắc mặt của Mịch Nhi liền khó coi mấy phần.

" Anh Tiểu Bạch, dựa vào sinh lý học có kiến thức liên quan với nam khoa kiểm tra đo lường được tình trạng cơ thể của anh, hiện tại tuyên bố kết quả chẩn đoán bệnh với anh ——" Mịch Nhi đanh mặt giơ laptop, cô cũng chỉ dám nhỏ giọng với nói những lời vô ích này Liên Tĩnh Bạch hiện tại căn bản không nghe được âm thanh, " Bộ phận của anh khỏe mạnh, kích thước quá mức, nhưng vẫn còn ở trong tiêu chuẩn cho phép trên trái đất, hằng ngày vệ sinh thích hợp, về sau muốn phát triển. Giám định cho thấy trước kia anh chưa từng có kinh nghiệm, lại còn có thể ở lần đầu tiên kiểm tra là có thể sống sót lâu như vậy, chứng minh sự kéo dài kinh người của anh, loại kích thước và sức chịu đựng này, cũng có thể mang đến sự hưởng thụ vô giá cho vợ tương lai của anh. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Nói tới chỗ này, Mịch Nhi rốt cục không thể nói tiếp, sắc mặt của cô đã đen thành một đống, mắt thậm chí thoáng qua vẻ hoảng sợ. Một tiếng bốp, laptop trên tay cô luống cuống đến nỗi đánh rơi trên sàn nhà.

Mịch Nhi cũng nhịn không được nữa, gục trước giường kéo khuôn mặt Liên Tĩnh Bạch bắt đầu gào lên: "Vợ tương lai của anh không phải là em sao! Tại sao anh phải có cái loại nhỏ bé và kéo dài này, muốn giết chết em sao! Ô ô, anh cũng không phải không biết em sợ đau, anh làm gì mà trổ mã tốt như vậy, em không muốn chịu đựng anh như vậy a a a a ——"

Thân là một bác sĩ, rất sớm Mịch Nhi liền vô cùng tỉ mỉ biết quá trình loài người sinh sôi, bộ phận sinh dục của nam tiến vào trong bộ phận sinh dục của nữ, đây là một loại hành động rất tự nhiên . . . . . .

Dĩ nhiên cô cũng biết cấu tạo bộ phận sinh dục nữ, biết là nó có thể giãn nở gấp mấy lần dến đón nhận đàn ông, ngay cả trong việc sinh sản con cái, giãn nở mười mấy lần cũng rất bình thường. So sánh với đầu em, kích thước đàn ông lớn hơn nữa đều không tính là cái gì.

Nhưng lúc phụ nữ mới sinh, thì nhiều hơn đàn ông một lớp màng! Lần đầu tiên của phụ nữ, đàn ông là muốn xé nát lớp màng này xuyên qua, mới có thể chân chính vừa khít!

Loại khổ sở này chỉ có phụ nữ mới có thể hiểu, nhưng không có một người phụ nữ nào có thể nói ra loại khổ sở đến tột cùng bị xé nứt này là đau cỡ nào!

Cơ thể cô vô cùng sợ đau, cảm nhận bất kỳ đau đớn nào cũng đã tăng mấy lần, cô sợ đau lần đầu tiên đến chết! Cho dù tưởng tượng, cũng có thể làm cho cô run run hạ xuống, cho nên muốn trì hoãn anh vô thời hạn, thời điểm cảnh cáo anh Tiểu Bạch không nên vượt qua Lôi Trì một bước. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Ý Kiến Của Người Từng Trải

Nhưng hôm nay cô kiểm tra lại phát hiện, anh Tiểu Bạch thế nhưng phải có siêu lượng lâu bền vũ khí, loại bộ phận này có thể khiến những người phụ nữ khác hạnh phúc tính phúc, đối với cô mà nói tuyệt đối là tai nạn!

Nếu như nó thật sự muốn xé rách cô, như vậy cô sẽ chịu bao nhiêu đau đớn a. . . . . .

Anh Tiểu Bạch hình như vẫn chịu đựng rất vất vả, rất nhiều lần anh trêu chọc nói, đợi cô vừa tròn mười tám tuổi, anh cũng sẽ không nhẫn nhịn nữa; anh còn nói, cho dù cô lại chạy trốn, nhưng cô vừa đến quy định của pháp luật hai mươi tuổi kết hôn, liền một khắc cũng đừng nghĩ hoãn lại, lập tức muốn bắt cô đi đăng ký. . . . . .

Đó không phải là nói, nếu không may, cô còn có một năm hoãn lại, nhưng cho dù may mắn, vào ba năm sau cô cũng phải đối mặt với loại đau đớn này. . . . . .

Mịch Nhi càng nghĩ đầu càng đầy mồ hôi lạnh, quá kinh khủng, não cô đã có thể nghĩ đến các từ "Máu tươi ngay tại chỗ" , "Chết cả đời" ... rồi, cô không bị đau chết, cũng sẽ mất máu quá nhiều mà chết đi!

Có lẽ, cô có thể hỏi một chút ý kiến của người từng trải, thăm dò một chút xem cảm giác đau đớn rốt cuộc là như thế nào?

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy, Mịch Nhi lấy điện thoại di động ra gọi: "Mẹ? Con có việc muốn hỏi mẹ, hiện tại tiện nói chuyện không?"

"Mịch Nhi? Con chờ một chút. . . . . ." Âm thanh của Tố Tâm mang theo một loại ý tứ hàm xúc vừa mệt mỏi lại khêu gợi, cô cố gắng thoát ra khỏi lồng ngực của Mục Thần, mặc áo ngủ vào rồi đi ra phòng ngủ, mới bắt đầu hỏi, "Mịch Nhi, có chuyện gì? Cả nhà có khỏe không, mẹ và cha con có lẽ còn phải đợi mấy ngày nữa mới có thể trở về, con phải tự chăm sóc mình tốt." didnleqydn

"Dạ, con biết rồi. Mẹ, bây giờ con muốn hỏi mẹ một chút chuyện y học, mới vừa làm một thí nghiệm, sinh ra rất nhiều nghi vấn, con có thể hỏi người tự mình trải qua chỉ có mẹ." Mịch Nhi đi thẳng vào vấn đề nghiêm túc hỏi, "Mẹ, lấy cha vì là đối tượng nghiên cứu, mẹ cảm thấy kích thước bộ phận sinh sản của cha bình thường ư, tình trạng khỏe mạnh như thế nào, lúc kéo dài và phương diện kỹ thuật như thế nào? Còn nữa, thời điểm lần đầu tiên cha mẹ làm, có đâm xuyên qua màng trinh sao, loại đau đớn này là dạng gì? Hằng ngày làm tình, sẽ bị xé rách ư, cảm giác của phái nữ là dạng gì, có thể chịu được sao. . . . . ."

"Hả?" Tố Tâm hoàn toàn không ngờ rằng con gái sẽ chững chạc như thế hỏi cái chuyện nhiều người bình thường giữ kín như bưng khó có thể mở miệng này, nhất thời nghẹn lời.

Một mặt, cô cảm thấy trong lòng an tâm, Mịch Nhi hỏi ra những việc này, ít nhất chứng minh Liên Tĩnh Bạch còn chưa có vượt giới hạn xuống tay với Mịch Nhi; nhưng mặt khác, cô cũng cảm thấy khẩn trương, Mịch Nhi như thế nào lại nghiên cứu đến những vấn đề này, chẳng lẽ, trong lòng con gái đã nghĩ tới có muốn tiến hành bước cuối cùng với Liên Tĩnh Bạch hay không. . . . . .

"Này này? Mẹ, mẹ đang nghe sao?" Mịch Nhi cuống quít nói về phía điện thoại di động, "Ha ha, con chỉ là tùy tiện hỏi một chút. . . . . Nếu như

https://thuviensach.vn

mẹ không muốn trả lời, vậy thì thôi, coi như con không có hỏi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Bù Lại

"Mẹ không phải không muốn nói, chẳng qua là đang suy nghĩ phải trả lời con như thế nào." Tố Tâm cười cười, cô còn trước sau như một ủng hộ Mịch Nhi phát triển thiên phú tiếp tục học y, nếu như là nghiên cứu khoa học cần thiết, cũng không có phân biệt giới tính tuổi tác, cô không cảm thấy liên quan đến vấn đề giới tính sẽ đặc biệt lảng tránh không nói, cô sẽ khách quan giải đáp chân thật vấn đề của con gái, cho Mịch Nhi hướng dẫn lý thuyết và thực tế chính xác.

"Vậy mẹ liền trả lời từng cái. Đầu tiên, cha con là con lai nhưng mang dòng máu phương tây nhiều hơn, kích thước thuộc kiểu người phương Tây rất lớn, khỏe mạnh dĩ nhiên là không thể nghi ngờ, độ kéo dài rất kinh người, tính phương diện kỹ thuật mẹ cũng không thế nào so sánh." Tố Tâm vô cùng tỉnh táo hồi tưởng lại cái đó trên người chồng mà cô mới vừa còn "Dùng" bộ phận kia một lần, trầm ngâm nói, "Lần đầu tiên. . . . . Con biết, mẹ không có cảm giác đau, lúc tiến vào xuyên qua lần đầu tiên, vừa mới bắt đầu cảm thấy rất kỳ quái rất đặc biệt, là khẩn trương và luống cuống nhiều hơn, dù sao cũng chưa từng có thăm dò chỗ bị xuyên qua. Về phần chuyện phòng the sau này, uh, rất thoải mái, rất dễ dàng chìm đắm trong loại cảm nhận kia. Thân thể của mẹ cảm thấy là một loại cảm xúc trướng trướng phong phú, mẹ cũng không biết người bình thường ngoài đau còn cái gì khác. . . . . ."

"A. . . . . ." Mịch Nhi nghe Tố Tâm miêu tả tất cả, ngược lại cảm thấy càng khẩn trương, thân thể mẹ dù sao cũng là không giống người bình

https://thuviensach.vn

thường, thần kinh không có cảm thấy đau đớn khiến mẹ hoàn toàn không phải sợ đau lần đầu tiên, nhưng cô là thể chất siêu cấp nhạy cảm với đau đớn, cô sợ đến chết bất luận một tí chảy máu bị thương, tham khảo người khác cái gì lần đầu tiên hoàn toàn không có giá trị!

Nhưng cho dù không phải lần đầu tiên, khi chỗ đó của cha có kích thước lớn như người phương Tây, người không có cảm giác đau như mẹ mà cũng cảm thấy sưng tấy, vậy cô có thể lớn mật phỏng đoán hay không, bất luận là lần đầu tiên hay là lần thứ N, nếu như tiếp xúc cùng với cái đó của anh Tiểu Bạch ở người da đen cũng coi là kích thước to lớn, cô nhất định sẽ đau đớn, khó nhịn, bị thương tới chết. . . . . .

"Mịch Nhi, còn có cái gì muốn hỏi?" Tố Tâm nghe được một hồi lặng im phía đối diện, không nhịn được hỏi, "Con muốn hỏi những cái này làm cái gì? Có phải xảy ra chuyện gì hay không?" didnleqydn

"Ha ha, không có, không có gì. . . . . Chỉ là nói chuyện nam nữ cùng các đàn chị trong phòng thí nghiệm, chỉ có con thiếu hụt thực tế, cho nên muốn bù lại một chút ——" Mịch Nhi thuận miệng lấy cớ giải thích, vội vả nói, "Mẹ, bên kia nước Mỹ còn là buổi tối chứ? Không quấy rầy mẹ nghỉ ngơi, ngủ ngon!"

Cúp điện thoại, Mịch Nhi ngồi ở đầu giường nóng nảy vuốt vuốt mái tóc, cô nhìn còn Liên Tĩnh Bạch đang ngủ, chính mình lại tưởng tượng ra tất cả hậu quả, càng nghĩ càng sợ.

Nếu như cô tiếp tục sống bên cạnh anh Tiểu Bạch, nhất định rất nhanh sẽ bị anh ăn hết, sau đó trong quá trình ăn, thật sự có khả năng rất lớn xảy ra vụ án máu hơi thê thảm không dám nhìn, hoặc là án mạng ——

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Em Sẽ Quay Về

Không được, tình yêu thật sự đáng quý, sinh mạng giá cao hơn, Mịch Nhi cô là sợ chết sợ đến hèn nhát vô cùng, tuyệt đối không tự mình mạo hiểm ở lại chờ chết!

Mịch Nhi lập tức vẻ mặt hốt hoảng nhảy ra cách xa Liên Tĩnh Bạch, cô chuyển động đại não kịch liệt cắn môi dưới, rốt cuộc, nắm quả đấm một cái, xin lỗi với mỹ nam trên giường ngủ nói: " Anh Tiểu Bạch, đừng trách em, em không muốn chết, càng không muốn chết ở trên giường. . . . . Giữa chúng ta tồn tại khác biệt lớn nhỏ, trước khi em chưa nghĩ được biện pháp giải quyết vấn đề, em thật sự không thể lưu lại, nhưng em nhất định sẽ trở về. . . . . ."

Mịch Nhi nói đi là đi, vội vã nhảy ra đóng gói mấy món đồ ở trong phòng, cô mở cửa phòng liền xông ra ngoài.

Dọc trên đường đi, quản gia bọn người hầu không ngừng khom người chào hỏi cô, cô hết thảy chỉ khẽ gật đầu, tiếp tục chạy như điên giống như ở sau lưng có ai đang đuổi theo cô. Người hầu trong nhà đều biết tiểu thư luôn luôn chợt nhớ tới thí nghiệm quan trọng, liền hấp tấp chạy đi cũng không kịp dặn dò cái gì, mọi người luyện thành thói quen với cái cảnh tượng này, hôm nay cũng sẽ không cảm thấy cỡ nào kỳ quái.

Mịch Nhi căn bản không có tính toán tiết lộ chuyện này với các quản gia trong nhà rằng cô lần này là muốn rời đi lâu dài, cô trốn chạy sự thật nhất định phải gạt anh Tiểu Bạch, có thể kéo dài bao lâu liền kéo dài bấy lâu!

https://thuviensach.vn

Tốt nhất là đợi đến lúc anh phát hiện thì cô đã chạy đến chân trời góc bể, anh đã hết cách xoay chuyển trời đất không thể nào bắt được cô.

Tiện tay ở ven đường chặn đón xe taxi, Mịch Nhi nói cho tài xế một địa chỉ nằm ở ngoại ô xa xôi, trực tiếp lái về phía chỗ mục đích.

Cô đang quyết định lúc rời đi, đầu tiên thỉnh cầu trợ giúp phía trụ sở. Với thủ đoạn của anh Tiểu Bạch, cô ngồi bất kỳ phương tiện giao thông đều sẽ có dấu vết mà lần theo manh mối, cách duy nhất có thể tránh khỏi tất cả tai mắt, đương nhiên là căn cứ có khả năng trực tiếp phái máy bay trực thăng đến. Có thể né tránh tất cả căn cứ vệ tinh quét hình trực thăng, mới có thể vì cô tranh thủ thời gian mức lớn nhất! didnleqydn

Bởi vì Mịch Nhi đã tiếp tục thay Tố Tâm từ chức về ở ẩn trở thành bác sĩ bậc nhất trong căn cứ, làm việc cùng rất nhiều nhân viên của căn cứ gìn giữ quan hệ tốt đẹp, mọi người coi trọng trình độ của cô rất cao, cho nên cô ở nhà cũng rất nhanh nhận được thư hồi âm.

Lần này, người tự mình tới lái máy bay trực thăng đón cô là Dịch Nhi.

Dịch Nhi mười ba tuổi mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng đây tuyệt đối không phải lần đầu tiên cô làm nhiệm vụ. Từ nhỏ đi theo bên cạnh cha JOE mưa dầm thấm đất, lúc ba bốn tuổi cô liền thuộc như lòng bàn tay các loại vũ khí, lộ rõ ra thiên phú và nhận thức hơn người thật sớm. Khi còn bé cô liền lấy súng, pháo làm món đồ chơi chơi, hiện tại hoàn toàn thừa kế y bát của cha, bất luận là khai phá thiết kế vũ khí kiểu mới, hay là làm việc kiểm tra đo lường các loại máy móc, hoàn toàn là dễ như trở bàn tay, hôm nay cũng chỉ là lái máy bay trực thăng tới đón người, đơn giản như một bữa ăn sáng.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Tìm Chút Kích Thích

"Chị Mịch Nhi!"

Mịch Nhi từ xe taxi xuống, vừa đi tới chỗ đã giao hẹn vớiDịch Nhi, liền nghe được một tiếng kêu trong vắt.

Cô cẩn thận nhìn khắp bốn phía, rốt cuộc thấy được một thiếu nữ thanh khiết xinh đẹp tóc đen ngắn đôi mắt màu xanh lam. Thiếu nữ và máy bay trực thăng phía sau lưng cô nhất định sẽ núp ở rừng cây màu xanh biếc, nếu như cô không lên tiếng, bằng mắt thường tuyệt đối không cách nào phát hiện nơi này còn cất giấu một chiếc trực thăng.

"Dịch Nhi, vất vả cho em tới đón chị!" Mịch Nhi tiến về phía trước hai bước, thân thiết ôm lấy Dịch Nhi hôn hai cái, không nhịn được hỏi cô, "Đây là cái kỹ thuật mới ư, tại sao máy bay và em đều giống như tàng hình? Thiếu chút nữa chị không tìm được em!"

"Hì hì, lợi hại không, đây là em và cha nghiên cứu chế tạo thuốc xịt tàng hình cùng nhau, hoàn toàn giống như tắc kè hoa, lập tức tàng hình ẩn náu a!" Dịch Nhi nhếch miệng, hơi đắc ý nói, "Đây là lần đầu tiên nó sử dụng ở ngoài căn cứ đấy, ánh mắt chị sắc bén như vậy cũng thiếu chút nữa không nhìn ra, chứng tỏ hiệu quả cũng không tệ lắm!"

"Quả nhiên là có kỹ thuật chuyên nghiệp, Dịch Nhi thật là lợi hại!" Mịch Nhi không keo kiệt chút nào khích lệ cái em gái cô chứng kiến từ nhỏ đến lớn này, " Chú Joe nhất định rất vui mừng, chị nhớ chú ấy đã sớm có cái ý

https://thuviensach.vn

nghĩ này, nhưng cho đến khi em tham gia nghiên cứu phát triển mới thiết kế ra được, chứng minh em thật sự là hậu sinh khả úy(*)!"

(*): trò giỏi hơn thầy

"Không có đâu!" Dịch Nhi le lưỡi, được khen có chút ngượng ngùng, kéo tay Mịch Nhi nói, "Chị Mịch Nhi, có lời gì chúng ta lên trực thăng rồi nói."

"Uh, được." Mịch Nhi gật đầu một cái, đi lên trực thăng ngồi. didnleqydn

Dịch Nhi điều khiển trực thăng cất cánh, tò mò hỏi cô nói: "Hôm nay làm sao vậy, tại sao vào lúc này chợt muốn em tới đón chị? Là bạn trai chị chọc chị tức giận ư?"

"Ách. . . . . Cái này ——" Mịch Nhi nói lắp bắp ấp úng, mặc dù người bên cạnh cô cũng biết cô và Liên Tĩnh Bạch có quan hệ gần như ván đã đóng thuyền, nhưng đối mặt với bạn tốt Dịch Nhi, cô lại có chút không cách nào nói ra khỏi miệng nguyên nhân mình muốn chạy trốn khỏi nhà, dù sao, cô không thể nhiễm bẩn tâm hồn Dịch Nhi mười ba tuổi, nói những chủ đề người lớn kia. . . . . .

Cau mày thở dài một tiếng, Mịch Nhi dứt khoát buông lỏng nói: "Em cũng biết, với quan hệ nhà chị và nhà anh Tiểu Bạch, nói không chừng chị vừa đến tuổi, bọn họ liền áp giải tụi chị đi kết hôn! Lần này chị chính là muốn thừa dịp còn trẻ làm chút chuyện kích thích, trốn nhà a, mất tích a, đi ra ngoài lang thang mấy năm, tuổi dậy thì phải phản nghịch một lần đi ——"

"A, em cũng vậy cảm thấy chị nên đi gặp gỡ thế giới khác nhau, đi biết càng nhiều đàn ông hơn một chút, nói không chừng mọi người ở khắp nơi tốt hơn anh ấy nhiều người! Chị Mịch Nhi đáng được đàn ông tốt hơn, không nên sớm như vậy liền quyết định, cẩn thận về sau thật sự sẽ hối hận a!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Năm Năm

Dịch Nhi ủng hộ Mịch Nhi vô điều kiện, cô đối với tất cả người nhà họ Triển chỉ nghe người khác nhắc tới, so với việc chưa từng thấy người nào, cô tất nhiên sẽ bao che cho chị Mịch Nhi, làm gì cũng đều là đúng!

Dịch Nhi giơ ngón cái ra làm động tác tay: "Yên tâm, em sẽ dẫn chị đi tới nơi mà nhất định không ai biết được! Đầu tiên chị muốn tới đâu, bây giờ ta sẽ bay tới!"

"Ờ. . . . . Không bằng, trước hết chúng ta đi chơi tại Maldives một chút, sau đó bay khắp thế giới--" Mịch Nhi nháy mắt một cái, quyết định đi bằng máy bay du lịch vòng quanh thế giới.

Khi Liên Tĩnh Bạch tỉnh lại, đã là mười giờ sáng, cả phòng tràn ngập ánh mặt trời, đến sàn nhà cũng có một chút nhiệt độ, anh sờ soạng bên gối, cơ thể ấm áp ôm lấy cả đêm không còn ở đây, bên gối đã sớm lạnh lẽo.

Mịch Nhi, bỏ lại anh đi rồi sao?

Anh nhanh chóng sửa soạn thay xong quần áo, lái xe ra ngoài, sau đó hỏi thăm quản gia: "Mịch Nhi đang ở đâu?"

Quản gia cung kính nói: "Liên thiếu gia, tiểu thư vội vã ra cửa từ lúc tám rưỡi, không có nói mình đi đâu, đến bây giờ vẫn chưa trở về."

"Ra cửa?" Liên Tĩnh Bạch day day huyệt thái dương, cau mày tự nhủ, "Chẳng lẽ là trong trường học có chuyện gì xử lý? Có lẽ buổi trưa cô ấy

https://thuviensach.vn

cũng sẽ trở lại ăn cơm . . . . ."

Nhưng ai biết, cô vừa ra khỏi cửa, chính là đi biệt năm năm.

Ngày xuân giữa trưa, không khí trong lành, trời trong nắng ấm, vườn hoa yên tĩnh, hoàn toàn mang bầu không khí ấm áp.

Một đôi xinh đẹp đang cùng nhau đi trong biển hoa rực rỡ, tay phải Liên Tĩnh Bạch nắm chặt tay cô gái thanh lệ, một phút cũng không chịu buông tay. Cho dù chỉ là lẳng lặng đi ở trên đường, trên mặt anh cũng vẫn mang theo mỉm cười cưng chiều, tình cảm đối với cô gái bên cạnh thương yêu không lời có thể nói được.

Đi tới một lùm hoa Tử Đằng, Liên Tĩnh Bạch không nhịn được ôm lấy cô gái, cúi đầu, đôi môi hoàn mĩ đặt lên đôi môi đỏ mọng của cô gái, nụ hôn nhiệt tình hết sức căng thẳng, đôi môi vuốt ve môi lưỡi quấn quít, thoáng chốc thiêu đốt khắp bầu không khí.

"Mịch Nhi . . . . . Mịch Nhi --"

Liên Tĩnh Bạch hôn sâu, tình cảm dịu dàng giống như nước sông kêu tên của cô gái đó, nhưng lời vừa ra khỏi miệng, anh liền cảm thấy có gì không đúng, lập tức giật mình tỉnh lại khỏi trong giấc mộng.

Liên Tĩnh Bạch mờ mịch mở mắt, đập vào mi mắt chính là con chó trắng Alaska nhà mình. Móng trước của George bám lấy thành giường, thân thể to lớn bao phủ đầu anh, đang đưa ra đầu lưỡi hồng hồng, liếm láp gò má của anh!

"George, ai cho mày vào phòng tao đấy!" Liên Tĩnh Bạch hét lớn với con chó, một tia buồn ngủ cuối cùng lập tức biến mất.

"Gâu Gâu!" George lại vẫn không chịu rời đi, cọ tới cọ lui trên áo của anh lấy lòng, bộ dạng có chút nũng nịu.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Không Tìm Được

"Lại là Dĩ Mặc kêu mày gọi tao rời giường như vậy đúng không, thằng nhóc này, chẳng qua là bị tao bắt sáng nay phải ngồi ba giờ máy bay đi Italy công tác, đã vậy mà còn nhớ thù cho mày tới trả thù tao! George, được rồi được rồi, tao thức dậy --" Liên Tĩnh Bạch vừa nghĩ cũng biết ra lệnh cho George nhất định là đứa em trai không chịu an phận!

Cho dù đã vào công ty năm năm, cho dù đã xông pha thương trường đạt nhiều thành tựu, Triển Dĩ Mặc vẫn không thể bỏ tính cách chơi đùa!

"George ngoan, mày đi chơi đi!" Bất đắc dĩ đẩy George đang quấn thân ra, Liên Tĩnh Bạch cầm lấy khăn lông sạch sẽ bên gối mà lau nước miếng trên mặt, rồi mới lật người xuống giường, chuẩn bị rửa mặt.

Nhìn vào trong gương đánh răng, Liên Tĩnh Bạch nhìn lại chính mình, anh đã hai mươi tuổi so với năm năm trước càng thêm một chút cơ trí cùng lắng đọng, thời gian càng mài dũa anh thêm xuất sắc hơn hoàn mỹ hơn.

Ba năm trước đây, anh chính thức thừa kế Triển thị cùng FL, những năm gần đây ở trên thương trường mọi việc đều thuận lợi, đưa tới vô số người khen ngợi, ở trên tình trường, tuy rằng anh cũng có vô số người vây quanh, nhưng trên thực tế, anh lại không chút động lòng.

Anh không khỏi vừa nghĩ tới giấc mộng vừa rồi, không khỏi lắc đầu cười khổ, mơ cùng người yêu vui vẻ ôm hôn, nhưng thực tế là George liếm mình, còn cùng Mịch Nhi hôn, cũng đã xa cách bao nhiêu năm . . . . .

https://thuviensach.vn

Anh cũng đã rất lâu không mơ thấy Mịch Nhi rồi? Cái cô nhóc nhẫn tâm này làm cho người ta hận cũng không được mà yêu cũng không được, một khi rời đi chính là năm năm không chút tin tức!

Năm đó, khi anh phát hiện Mịch Nhi không phải ra ngoài là sau khi mất tích, anh như lên cơn điên tìm kiếm khắp nơi, anh tìm tất cả những nơi Mịch Nhi có thể sẽ đi, thậm chí bay thẳng đến Mĩ để tìm chú Mục và dì Tố. Nhưng đôi vợ chồng này hình như đã sớm biết được tin tức con gái rời nhà, lại một tiếng cự tuyệt tiết lộ tin tức Mịch Nhi.

Bọn họ nói, nếu như anh không thể thông qua cách của mình tìm được Mịch Nhi, nhất định Mịch Nhi sẽ không cảm thấy vui mừng; nếu như Mịch Nhi không chịu nghĩ thông vấn đề, tuyệt đối cũng không để anh tìm được. Mịch Nhi đã rời đi nhất định là vì hai người có chút vấn đề, bọn họ cũng nên cho nhau một chút không gian, để thời gian nghiệm chứng tình cảm vững vàng, chờ đợi nước chảy thành sông.

Liên Tĩnh Bạch không thể làm gì khác hơn là từ bỏ nhận được tin tức từ cha mẹ cô, anh quyết định dùng biện pháp của mình đi tìm cô, nhưng ai ngờ, vẫn cứ tìm chính là năm năm.

Ở nơi này trong mấy năm, mặc cho anh điều động tất cả mạng lưới mọi người, mặc cho anh gần như lật tung cả năm châu lục tứ đại dương, thì cũng không lục ra một chút tin tức liên quan tới cô, cô ẩn giấu không thấy bóng dáng, quyết định chủ ý không để cho anh tìm được.

Những năm này, anh chỉ có thể bằng vào thái độ của chú Mục và thái độ sinh hoạt của họ, thì mới có thể xác nhận cô vẫn khỏe mạnh còn sống, mặc dù là anh vĩnh viễn cũng không tìm được.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Gặp Nhau

Mịch Nhi thực sự không có xuất hiện, đến ảo ảnh của cô cũng ít xuất hiện, anh đến cơ hội chạm vào cô cũng không có, mấy năm này, anh nhớ nhung cô tận xương, nhưng ngay cả cơ hội nằm mơ thấy cô cũng rất ít!

Hôm nay, cuối cùng trong mơ cũng xuất hiện hình ảnh cô, thậm chí, anh lại còn ở trong mơ ôn lại mùi vị hôn cô, cái loại xa cách năm năm đó vừa ngọt ngào cùng kích tình, khiến cho anh say mê --

Cái này có phải là một dấu hiệu rất hay không đây? Đại biểu, anh sắp tìm được cô. . . . . .

Sáng sớm, ở trong phòng họp tầng lầu cao nhất Triển thị đang mở hội nghị tối cao bên trong, toàn bộ chủ quản cấp cao yên tĩnh ngồi đó, do tổng giám đốc Liên Tĩnh Bạch chủ trì hội nghị nghiệp vụ mỗi tuần một lần, đúng lúc bắt đầu.

Liên Tĩnh Bạch một thân tây trang Armani, tôn vóc người hoàn mỹ của anh vô cùng tinh tế, khuôn mặt phong thần anh tuấn không giận mà uy, môi mỏng anh khẽ mở, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói với cấp dưới: "Vẫn quy củ cũ, từng người báo báo vấn đề cùng tiến triển, từ bên phải bắt đầu đi."

"Liên tổng, hơn một tuần thiết kế dự án theo cầu của ngài đã sửa đổi xong, hiện tại tôi xin trình bày!" Chủ quản thứ nhất đã tính trước mở ra PPT, kéo màn che máy chiếu.

https://thuviensach.vn

Hội nghị tiến hành đâu vào đấy, Liên Tĩnh Bạch vừa chuyên tâm nghe những chủ quản báo cáo, vừa tùy thời chỉ ra từng chỗ vấn đề từng chỗ sơ hở, ngay khi anh cau mày nghe một hạng mục phát triển của tổ cuối cùng, trong lòng không chút hài lòng, thì ngoài cửa truyền đến giọng nói không chút hài hòa với hội nghị nghiêm túc.

"Liên tiên sinh, búp bê bơm khí ngài đặt đã giao đến cửa, xin ngài ra mặt ký nhận." Giọng nói ngọt ngào đột nhiên vang lên, truyền khắp cả phòng họp.

Bên ngoài của kính thủy tinh trong suốt một cô gái mặc trang phục chuyển phát nhanh nói, trên đầu đội mũ lưỡi trai thật to, gần như che hết cả khuôn mặt, nhưng cô lại vẫn hồn nhiên không để ý mũ, còn ôm lấy hộp giấy chuyển phát nhanh gõ cửa, tiếp tục gọi vào trong phòng họp: "Liên tổng giám đốc có ở đây không? Mời tới ký nhận búp bê của ngài!"

"Ồ!" Toàn thể nhân viên trong phòng họp đều hô hấp chậm lại, người nào lớn mật như vậy lại dám can đảm lên tầng hội nghị quan trọng để chuyển nhanh! Là ai to gan như vậy, dám mua búp bê thổi khí đưa cho Liên tổng vô tình này!

Ánh mắt mọi người lặng lẽ nhìn về phía cô gái chuyển phát, trên mặt đều mang ánh mắt đáng thương, quấy rầy hội nghị và trêu tổng giám đốc đã là tử tội rồi, Liên tổng vừa nghe báo cáo cũng đang tức giận, cái cô chuyển phát vô tội này cũng nên tự cầu nhiều phúc!

Tổng giám đốc anh tuấn ngồi ở hàng đầu sắc mặt tối sầm lại, Liên Tĩnh Bạch cắn răng nhìn ra ngoài cửa, trong nháy mắt vò nát tài liệu trong tay.

Sẽ không nhầm, cái giọng nói này theo anh từ nhỏ cũng sẽ không quên, cô gái che mặt ngoài cửa, tuyệt đối chính là Mịch Nhi!

Mịch Nhi đáng chết, xa cách năm năm, cuối cùng cô cũng lộ diện!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Tan Họp

Khi một người đã cắm rễ thật sâu vào tim, tan vào huyết máu, in dấu vào linh hồn, như vậy bất kể cô thay đổi như thế nào ngụy trang ra sao, anh chính là có thể liếc mắt một cái liền nhận ra cô .

Anh hiểu rõ bản thân cô hơn cô, cô đã không chỗ nào che giấu ánh mắt của mình, chỉ cần xuất hiện, liền tuyệt đối sẽ không nhận sai.

Cho dù, cô chỉ lộ ra một ngón tay, chỉ làm một động tác, thậm chí là chỉ phát ra một câu, nhưng cô chỉ bằng giọng điệu ôn tồn nói câu kia, nhất định biết là cô, cho rằng mình sẽ không sai.

Liên Tĩnh Bạch không ngừng ngẩn ngơ sững sờ nhìn chằm chằm ngoài cửa, anh quen thuộc Mịch Nhi như khắc sâu vào xương tủy, anh xác định, người ngoài cửa tuyệt đối chính là Mịch Nhi.

Cửa kính trong suốt không ngăn được một chút bóng dáng của thiếu nữ ngoài cửa, nhưng cô một thân phong trần mệt mỏi mặc đồng phục chuyển phát hơi cũ rộng thùng thình, đỉnh đầu đội nón lớn gần như che đậy cả khuôn mặt, cứ như vậy che lại ánh mắt dò xét của anh, nhưng không ngăn được nghi vấn trong lòng anh.

Nàng gầy hay mập, có cao thêm hay không, lớn lên có chín chắn hay không?

https://thuviensach.vn

Những năm gần đây, cô rốt cuộc trải qua như thế nào, thời gian năm năm khiến cô thay đổi bao nhiêu, không có ở bên cạnh anh mỗi ngày, cô đều đã trải qua cái gì, ban đầu là xảy ra chuyện gì, đến tột cùng tại sao cô muốn tránh né anh lâu như vậy. . . . . .

Liên Tĩnh Bạch bị vấn đề tập kích đầu óc quay cuồng, khi Mịch Nhi thật sự xuất hiện trước mặt anh, tất cả các vấn đề gây rối anh mấy năm qua kéo tới não, anh muốn biết, muốn biết về mọi thứ xảy ra với cô năm năm qua.

Tìm kiếm ** mãnh liệt khiến tay Liên Tĩnh Bạch cũng bắt đầu run rẩy, chợt gặp lại được người yêu năm năm qua nhớ nhung, kích động hưng phấn, kinh ngạc mừng như điên, không dám tin có cái mơ ước trở thành sự thật kia, lại có tin xác thực không thể nghi ngờ về sự thật, tất cả tình cảm cũng trộn lẫn chung một chỗ, cho dù đã sớm luyện được vẻ mặt không lộ vui buồn trên thương trường, anh cũng bắt đầu có chút không cách nào kiềm nén được tình cảm.

Anh xúc động nghĩ muốn lập tức đứng lên, lập tức xông ra ôm chặt lấy cô, muốn vĩnh viễn khóa cô ở bên người, không bao giờ để cho cô có cơ hội chạy trốn nữa.

Trong phút chốc, tâm tình lên xuống mãnh liệt tưởng chừng như tiêu hao tất cả hơi sức của anh, khiến vẻ mặt anh thất thường tê liệt ngồi trên ghế dựa.

Tất cả mọi người trong phòng họp vì tâm tình của tổng giám đốc mà lo lắng đề phòng, thấy trên mặt Liên Tổng cái loại vẻ mặt chưa từng có đó, lòng của bọn họ càng không ngừng nặng nề thêm, trong lòng bắt đầu liên tục kêu khổ.

Thật sự là xong rồi, chuyện ngày hôm nay lại chọc cho Liên Tổng tức giận như vậy, cái em gái nhỏ chuyển phát ngoài cửa đó sắp xong rồi, rất nhiều người vô tội cũng sẽ gặp tai họa bi thảm!

https://thuviensach.vn

Lần này, ngọn lửa giận dữ của tổng giám đốc quả thật sẽ phải che trời đạp đất, thậm chí anh bộc phát lửa giận còn phải mãnh liệt hơn lần trước!

Lần trước là một bà cô giàu có nào đó không có mắt muốn bao nuôi tổng giám đốc, không ngại sử dụng tất cả thủ đoạn bỉ ổi, cuối cùng Triển thị trực tiếp trong nháy mắt tiêu diệt công ty cô gái kia, khi đó Liên Tổng phát ra uy thế đã là rất khủng bố, nhưng lúc này đây, lại mãnh liệt hơn nữa!

Bọn họ quả thật không cách nào tưởng tượng, lần này tổng giám đốc sẽ xử trí cái người đến quấy rầy hội nghị quan trọng này như thế nào, em gái nhỏ lại lớn miệng nói chuyển phát búp bê bơm khí của tổng giám đốc đặt hàng! Mặc dù không có người hoài nghi lấy giá cả thị trường của búp bê bơm khí tình trường của tổng giám đốc yêu cầu đặt hàng, nhưng tổng giám đốc tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ loại bị người đổ tội làm nhục này, càng sẽ không bỏ qua cho cái đầu sỏ gây nên chuyện này em gái nhỏ chuyển phát trực tiếp tuyên truyền này!

Không nghi ngờ chút nào, sau đó tổng giám đốc nhất định sẽ quay đầu lại xử phạt người của công ty, dù sao, nếu như một người đưa thư tùy tiện có thể đi vào Triển thị, đi tới tầng cao nhất, thậm chí quấy rầy, nghe trộm hội nghị quan trọng nhất công ty, đây vốn chính là nhân viên tiếp tân không làm tròn bổn phận!

Gần đây, bọn họ quản lý những thứ này cũng muốn ra lệnh bắt buộc cấp dưới cẩn thận, chỉ cần có nhược điểm bị bắt được, tổng giám đốc giận cá chém thớt chắc là sẽ không bỏ qua cho nhân viên đụng vào họng súng. . . . . .

Phòng họp thoáng chốc yên tĩnh đáng sợ, mọi người cảm thấy lo lắng không dám phát ra một tí âm thanh.

"Xin hỏi Liên Tĩnh Bạch có ở đó hay không? Mời ra ký nhận búp bê bơm khí của ngài một chút có thể không!" Thiếu nữ ngoài cửa giống như hoàn

https://thuviensach.vn

toàn không cảm thấy không khí kỳ lạ trong phòng họp, vẫn không biết chết sống gõ cửa cất giọng kêu la.

"Tổng —— tổng giám đốc ——" Thư ký chủ tịch Triển thị Lãnh Dịch nhìn Liên Tĩnh Bạch im lặng không lên tiếng, trong lòng sợ hãi lo lắng cũng tới cực điểm, vừa vặn gánh vác, xử lý ổn thỏa tất cả trách nhiệm công việc vì Tổng giám đốc, anh nhắm mắt đứng dậy nói, "Vậy mà lại có người xông vào tầng cao nhất quấy rầy hội nghị, đây là tôi không có đào tạo tốt nhân viên tiếp tân, đều là sai lầm của tôi. . . . . Tổng giám đốc yên tâm, tôi sẽ mời em gái nhỏ chuyển phát đi ra ngoài, cũng sẽ lập tức tra rõ là ai để cô đi vào! Ngài có thể tiếp tục họp, tôi bảo đảm tuyệt đối sẽ không xuất hiện chuyện như vậy nữa. . . . . ."

"Không cần!" Liên Tĩnh Bạch thở ra một hơi dài, rốt cuộc chậm rãi đứng lên.

Lúc này anh đã hồi phục tất cả tâm tình, khóe môi chứa đựng nụ cười săn mồi nguy hiểm, anh vỗ vai Lãnh Dịch một cái, dặn dò nói: " Chuyện quan trọng của hội nghị đã bàn bạc xong, hiện tại tan họp! Hôm nay tất cả hành trình của tôi cũng hủy bỏ, tôi không trở về công ty. Ngoải ra. . . . . Mau sớm tra ra là nhân viên tiếp tân nào để cô ấy đi vào, tăng lương cho người đó!"

Anh chưa bao giờ cảm thấy vui mừng với sai lầm của nhân viên công ty giống như bây giờ! Anh thật sự may mắn, hôm nay vậy mà lại có một nhân viên tiếp tân mơ hồ cho phép Mịch Nhi đi vào, cho nên cô mới có thể đi đến tầng cao nhất, mới có thể để cho anh nhìn thấy cô!

Cái nhân viên tiếp tân làm chuyện sai lầm này, là nhân viên anh cảm tạ nhất năm nay, không phải ai khác!

"Hả?" Lãnh Dịch và cả đám quản lý cấp cao giật mình sững sốt, loại tác phong này, hoàn toàn không phải là Liên Tổng bọn họ quen biết——

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ, tổng giám đốc đã tức giận miệng không lựa lời mà nói, nói là nói trái ý mình?

Anh là muốn dụ dỗ đưa tới cái nhân viên làm sai việc đó, sau đó tăng gấp đôi trừng phạt. . . . . .

Cũng mặc kệ trong lòng mọi người suy đoán như thế nào, bọn họ hiện tại cũng không dám đi đạp bãi mìn hỏi một câu, chỉ có thể trơ mắt nhìn tổng giám đốc phong thái thần tuấn rời khỏi bàn hội nghị, nhìn anh đẩy cửa kính ra, chạy về phía em gái nhỏ chuyển phát.

Đôi mắt Liên Tĩnh Bạch nhìn xuống Mịch Nhi gần ngay trước mắt, vốn là người yêu cách xa tận chân trời chợt gần trong gang tấc, ánh mắt của anh giống như mọc ở trên người cô, tham lam thu hết hình bóng cô vào mắt, hoàn toàn không có biện pháp tự kiềm chế.

Chẳng qua là giống như hô hấp cùng một bầu không khí với cô vậy, anh cũng cảm thấy tim đập nhanh hơn, ký ức yêu nhau đã lâu không ngừng phát lại, tim và thân thể đều rục rịch.

Anh cứ như vậy sững sờ nhìn Mịch Nhi, nón của cô vững vàng che đôi mắt và tóc, khiến anh không thấy rõ mặt của cô, nhưng lộ ra chóp mũi cao vểnh lên vẫn như cũ giống như trong trí nhớ của anh, đôi môi đỏ mọng đầy đà, giống như trong giấc mộng hoàn mỹ sáng nay hôn môi cùng anh, cằm hơi nhọn trắng noãn như ngọc, dưới vành nón phác họa ra ** độ cong.

Năm năm rồi, gặp lại được cô, thế nhưng hao tốn thời gian năm năm!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Em Giả Bộ Thử Xem!

Cô không có cao hơn nữa, vẫn là giống như lúc mười bảy tuổi chỉ tới vai của anh, cũng không có thay đổi rõ ràng trở nên béo hay là gầy, thân hình vẫn như cũ giống như trong trí nhớ của anh.

Cô chỉ là cởi ra mười bảy tuổi mập mạp trẻ con và non nớt ngây ngô, thành một cô gái nhỏ hoàn toàn cá tính và quyến rũ.

". . . . . ." Liên Tĩnh Bạch há miệng, thiên ngôn vạn ngữ nhưng cũng nghẹn ở cổ họng, yên lặng không nói ra lời.

Thân thể khắp nơi phản ứng càng nhanh hơn tình cảm, mặc dù anh nói không ra lời, nhưng thân thể đã tự nhiên vươn về trước chìa ra đôi tay, lập tức muốn ôm Mịch Nhi vào lòng.

Nhiều lời nói nữa, cũng thua kém thân thể trực tiếp tiếp xúc, trong lòng anh trống rỗng năm năm, là khát khao thân thể ấm áp của Mịch Nhi như thế, anh muốn ôm chặt lấy cô, không bao giờ buông tay nữa!

Thiếu nữ lại hoàn toàn giống như không có nhìn ra ý muốn ngay tức khắc chiếm đoạt ánh mắt của cô của Liên Tĩnh Bạch, cô cúi đầu, nhìn anh đưa tay ra, không để ý ý đồ thật sự của anh, trực tiếp nhét hộp chuyển phát ôm trong ngực qua.

Sau đó, cô móc một cây bút ký tên trong túi ra, tràn đầy chuyên nghiệp lạnh nhạt nói: "Ngài chính là Tổng giám đốc Liên Tĩnh Bạch ư? Đây là búp

https://thuviensach.vn

bê bơm khí đặt hàng qua bưu điện của ngài, xin ký nhận! Cần mở hộp kiểm hàng sao, chúng tôi đề nghị ngài kiểm hàng sau khi ký nhận!"

"Mịch Nhi! Em giả bộ thử xem!" Mặt Liên Tĩnh Bạch thoáng cái đen lại, cảm xúc tức giận quét sạch trái tim. Anh củng đã đứng trước mặt cô rồi, cô lại vẫn dám làm ra vẻ như không biết anh!

Ai thèm quản lý búp bê bơm khí gì đó, cái anh muốn vẫn luôn chỉ có cô mà thôi!

Nhìn xem, năm năm này khiến Mịch Nhi to gan hơn, sau khi bỏ trốn mất dạng cuối cùng trở về, lần đầu tiên gặp mặt sau năm năm xa cách, chính là vì cho anh cái ngạc nhiên này sao!

Hừ, lần này, đã chờ đợi mười mấy năm chính anh sẽ tự thể nghiệm nói cho cô biết, mình cần không phải búp bê bơm khí, mà là bản thân cô!

Lần này, anh muốn cô thực hiện nghĩa vụ của vợ nuôi từ bé! Xem cô còn dám chạy đi đâu!

"Liên tiên sinh, ngài nói cái gì?" Bộ dạng thiếu nữ giật mình, đỡ mũ, càng che khuôn mặt nhiều hơn, nghiêng đầu hỏi, "Cái gì Mịch Nhi, ngài có phải nhận lầm hay không? Tôi chỉ là một người chuyển phát nhanh, cũng không phải là cô ấy, trước kia cho tới bây giờ chưa từng thấy qua ngài! Có thể mời ngài ký nhận chuyển phát trước không, tôi còn có những hàng khác phải đưa ——"

Mi tâm Liên Tĩnh Bạch nhíu lại, không nhịn được tay cầm hộp chuyển phát nhanh trực tiếp ném xuống đất, cánh tay vững chắc căng thẳng, anh trực tiếp kéo Mịch Nhi yếu đuối.

Sau đó, anh bế ngang cô lên, ôm công chúa giống như gánh chịu trọng lượng của Mịch Nhi như không có vật gì, hai tay hoàn toàn giam cầm cô.

https://thuviensach.vn

Nghe cô giả ngu không thừa nhận, Liên Tĩnh Bạch hạ mình cùng cô tranh cãi phân rõ phải trái trước công chúng, nhìn xem, nếu như anh không cứng rắn, cô chính là chưa thấy sông Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định, sẽ không thừa nhận khuất phục!

"A a a a!" Thiếu nữ lời còn chưa nói hết, liền bị động tác bất thình lình của Liên Tĩnh Bạch làm cho hét ầm lên. Cô hoàn toàn không có đoán trước được sẽ phải gánh chịu loại đối đãi thô bạo này, sợ tới mức thét to, "Này này! Anh muốn làm gì, anh mau buông tôi ra!"

Thiếu nữ ở trong lòng Liên Tĩnh Bạch không ngừng giãy giụa, mũ lưỡi trai thật to lúc tay chân khua, một cái liền rớt xuống đất, rốt cuộc, lộ ra cả khuôn mặt cô.

Liên Tĩnh Bạch nhìn thấy điều này xuất hiện trong ký ức như thường lệ, khuôn mặt không ngừng nổi lên niềm nhớ nhung, cô trở nên càng xinh đẹp càng linh động, khuôn mặt vẫn là khuôn mặt đó, nhưng lực hút chợt được tăng lên gấp nhiều lần đối với anh.

Cùng năm đó chỗ khác nhau, cũng chỉ có mái tóc dài như thác nước của cô hôm nay trở thành tóc ngắn chỉnh tề, đôi mắt màu tím hình như là đeo kính sát tròng, lộ ra màu đen bình thường nhất.

So sánh với năm năm trước, trên người cô lắng đọng rất nhiều năm tháng rèn luyện, rời khỏi sự bảo vệ cẩn thận của nhà họ Mục và nhà họ Triển, trong mấy năm này, nhất định một mình cô đối mặt với rất nhiều đen tối, đã trải qua rất nhiều càn trở. . . . . .

Điều này khiến Liên Tĩnh Bạch vừa đau lòng vừa căm phẫn, mình từ bé tận tâm nuôi dưỡng, giam giữ, bảo vệ cô vợ nhỏ, ngay cả bình thường bị đập đầu cũng sẽ làm cho anh đau lòng vì người yêu, vậy mà nơi anh không thấy được, một mình vượt qua nhiều gập ghềnh như vậy!

https://thuviensach.vn

Nhưng cô tình nguyện ở bên ngoài chịu khổ, cũng không nguyện ý trở về gặp anh một lần sao!

Ngón tay của anh giữ chặt eo nhỏ nhắn của Mịch Nhi, dùng ánh mắt miêu tả ngũ quan của cô, cắn răng nói: "Mịch Nhi, từ khi nào thì em trở nên ngây thơ như vậy, bộ dạng này còn muốn phủ nhận sao! Cho dù em hóa thành tro anh cũng nhận ra em...em cảm thấy anh sẽ buông tay sao!"

"Đều nói anh nhận lầm người, tôi không quen biết anh, càng không phải là Mịch Nhi gì! Này, anh không buông tay tôi sẽ kêu người cứu mạng đó!" Thiếu nữ nhìn thẳng vào mắt đôi mắt Liên Tĩnh Bạch, khăng khăng chết vịt cãi bướng, tuyệt đối không không phục tùng miệng kêu, "Có ai không! Cứu mạng a, ai tới cứu tôi với!"

"Em cho rằng ở trong công ty anh, sẽ có người tiến lên cứu em?" Liên Tĩnh Bạch cười lạnh một tiếng, trực tiếp ôm Mịch Nhi đi đến cửa thang máy, "Tốt nhất đàng hoàng một chút cho anh, anh sẽ xem thái độ tự thú nhận tội của em cũng không tồi xử trí nhẹ, với em! Hiện tại đi theo anh, chúng ta đi tính toán nợ, kiểm lại tất cả ân oán năm năm nay một chút!"

"Anh phải đem tôi đi đâu! Này, anh đây là bắt cóc! Là hạn chế tôi tự do thân thể! Tôi có thể kiện anh!" Thiếu nữ phát hiện mình hoàn toàn không có biện pháp chi phối ý đồ của Liên Tĩnh Bạch, cánh tay anh vững chắc cố chấp khiến cô căn bản không có cách nào thoát khỏi, chỉ có thể hấp hối giãy dụa, gọi các vị quản lý cấp cao còn sững sờ trong cửa kiếng, "Này này, tôi tha thứ cho các người không dám thể hiện nghĩa dũng trước mặt tổng giám đốc, nhưng nhất định có người không đành lòng cứ như vậy thấy chết mà không cứu sao? Xin len lén giúp tôi gọi 110 đi! Người này muốn bắt cóc tôi! Các người đều là người chứng kiến, nhanh lên một chút giúp tôi cầu cứu a a ——"

Phịch một tiếng, cửa thang máy nhanh chóng đóng lại, hoàn toàn cản trở tiếng thét chói tai của em gái chuyển phát nhanh kia, thang máy tầng cao

https://thuviensach.vn

nhất của Triển thị thời gian qua chỉ có tổng giám đốc chuyên dụng, lần đầu tiên, nó chịu sức nặng của hai người, hơn nữa còn là hai người ôm nhau thật chặt.

Trong phòng họp, tất cả quản lý cấp cao đều trợn mắt hốc mồm nhìn sự việc tiến triển, giờ khắc này, bọn họ đều có một loại kích động muốn đi kiểm tra thị lực, làm sao biết chứ, bọn họ làm sao sẽ xuất hiện ảo giác đây ——

Anh minh, uy phong, sát phạt quyết đoán nhất của bọn họ, trẻ tuổi xuất sắc tiền đồ vô lượng nhất tổng giám đốc, không gần nữ sắc giữ mình trong sạch nhất, lại phá lệ chủ động ôm một cô gái?

Hơn nữa đây coi như là "cưỡng bức ôm" đi? Con gái người ta liên tục giãy giụa không ngừng, thậm chí liên tiếp gào thét cứu mạng, nhưng tay tổng giám đốc cũng không có một chút ý muốn buông ra. . . . . .

Trong phòng họp nhất thời thì thì thầm thầm ồn ào thành một phiến, phần lớn quản lý cấp cao tuổi đã lớn đều là nhìn tổng giám đốc trưởng thành, từ lúc mười mấy tuổi tiến vào công ty, đến bây giờ hoàn toàn dễ như trở bàn tay nắm trong tay Triển thị, tổng giám đốc cho bọn họ tất cả kinh ngạc vui mừng, khai thác vô số tầm nhìn mới.

Nhưng mọi người duy nhất chính là không nhìn thấy phụ nữ.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Kiện Anh Bất Lịch Sự Với Tôi

Ai cũng biết, Liên Tĩnh Bạch tổng giám đốc Triển thị luôn luôn cách biệt scandal, anh tránh né phụ nữ trên thương trường quả thật chính là kỳ lạ, quy tắc hoa lá không thể dính người (*) khiến vô số phụ nữ vừa yêu vừa hận!

(*):Ý chỉ mấy anh lắc lư giữa đám người đẹp mà không để cô nào dính thân

Nhưng ngay hôm nay, ở trước mắt bọn họ, tổng giám đốc trực tiếp mạo hiểm xông vào động tay động chân với vị em gái nhỏ chuyển phát nhanh kia, biểu diễn ra một người đàn ông có hứng thú nồng hậu với phụ nữ!

Thấp thoáng, từ lúc hai người đối thoại, mọi người hình như nghe được cái gì "Nhận lầm người" , "Không phải cô ấy" , "Tính toán nợ" ——

Đây là tiết mục vừa thấy đã yêu ? Còn là tình tiết nối lại tiền duyên ? Hoặc là, người chịu tôi thay ngoan cố?

Hiếm thấy, những quản lý các ngành lúc nào cũng cạnh tranh, quan hệ như nước với lửa lần này lại đứng trên cùng một chiến tuyến, không hẹn mà cùng đứng lên bát quái. Mắt thấy loại cơ hội tình cảm của tổng giám đốc tiến triển này, mất cơ hội này tuyệt đối sẽ không còn cơ hội nào nữa, thế nhưng chuyện ngày hôm nay có thể bị bọn họ chính mắt nhìn thấy, đúng là đáng giá thảo luận một lần.

https://thuviensach.vn

Nhưng bọn họ hoàn toàn không có cho rằng lời nói của người thiếu nữ kêu la cứu mạng kia là thật, trước không nói tổng giám đốc nhà mình tuyệt đối sẽ không có lý do kích động làm chuyện bắt cóc tống tiền như vậy, cũng không nói cái loại ngôn ngữ trò chuyện quen thuộc và ăn ý không nói ra được giữa tổng giám đốc và thiếu nữ đó, cho dù lui mười ngàn bước, Liên Tổng thật coi trọng em gái nhỏ chuyển phát nhanh này, hạn chế cô tự do thân thể thật sự bắt cóc cô, cũng là lúc cô đến vận chuyển lấy được phúc khí vô số người ước ao ghen tị !

Liên Tổng dường như là người đàn ông hoàn mỹ không có khuyết điểm, có thể được kim cương tổng giám đốc Triển thị coi trọng, làm sao còn có đường chạy trốn, mặc kệ là kiểu phụ nữ gì, cũng tuyệt đối không thể nào có lý do cự tuyệt!

Tất cả mọi người bắt đầu yên lặng suy đoán, thiếu nữ chuyển phát nhanh này là ai ? Hoàn cảnh xuất thân là gì? Diện mạo tính cách như thế nào? Sẽ mang đến vui mừng gì cho Triển thị?

Đáng tiếc chính là, cô gái kia mới vừa đội mũ che mặt, mặc dù sau khi mũ rớt, nhưng tướng mạo vẫn là hoàn toàn bị tổng giám đốc che mất, bọn họ căn bản không thấy bộ dạng của cô.

Mọi người vừa tiếc nuối thở dài một hồi, thế nhưng hôm nay không thể lấy được tin tức quan trọng nhất, không thể chú ý người thiếu nữ này trước tiên!

Phải biết rằng, nói không chừng, đây chính là Tổng giám đốc phu nhân Triển thị tương lai!

Nhìn tổng giám đốc trước Triển Thiếu Khuynh và phu nhân Liên Hoa đây là điển hình cho vợ chồng mấy chục năm như một ngày ngọt ngào trên thương trường, có thể đoán ra Liên Tổng được chọn ra từ toàn bộ gen di

https://thuviensach.vn

truyền ưu tú của cha mẹ, đại khái cũng là không động lòng thì thôi, vừa động lòng là loại tình cảm kinh người chứ?

Lần này Thiên Lôi câu động địa hỏa(*), kết quả sẽ như thế nào đây ——

(*): sấm sét bị hấp dẫn bởi lửa đất, chỉ trạng thái kích tình nóng bỏng giữa hai người

Thang máy dành riêng cho Tổng giám đốc trực tiếp dừng lại dưới hầm đậu xe lầu 1, ở trong thang máy rộng rãi, Liên Tĩnh Bạch như cũ duy trì tư thế bế công chúa, khóa thật chặt Mịch Nhi ở trước ngực. Đối với việc cô giãy giụa khoa tay múa chân, anh coi như không nhìn thấy, đối với cô vẫn không ngừng thét chói tai và cầu cứu, anh càng ngoảnh mặt làm ngơ.

Trên đường thang máy hạ xuống, toàn bộ cả người anh kỳ thực chỉ có thể cảm nhận được ** của Mịch Nhi ẫm trước ngực, nhiệt độ cơ thể của cô hô hấp của cô, âm thanh của cô động tác của cô, tất cả mọi thứ, cũng khiến Liên Tĩnh Bạch như mê như say nhớ nhung.

Đây là cảm nhận năm năm anh mất đi, lần nữa nhớ lại, anh không thể bỏ qua cho bất kỳ mảy may.

Cuối cùng, thang máy dừng lại, đến hầm đỗ xe, Liên Tĩnh Bạch nghiêm mặt, bế Mịch Nhi đi thẳng tới xe mình.

Mở cửa xe, anh ném Mịch Nhi vào ghế lái phụ, khóa cửa xe bên này lại, anh mới từ bên kia lên xe, ngồi ở vị trí lái xe, anh nhanh chóng khởi động xe thể thao.

Xe lập tức tăng tốc đến tốc độ cao nhất, mấy quẹo cua, liền chở hai người lên quốc lộ.

Liên Tĩnh Bạch cho dù lái xe nhanh như bay, vẫn không yên tâm giữ lấy cổ tay Mịch Nhi, khóa cô vững vàng ở bên cạnh ghế lái phụ, anh hoàn toàn

https://thuviensach.vn

không có cách nào dễ dàng tha thứ cô rời khỏi thân thể anh một giây, chỉ có da thịt kề nhau như vậy, anh mới có cảm giác an toàn.

Nhìn động tác cô sau khi lên xe không ngừng cố gắng mở cửa xe, mặt anh đen lại nhắc nhở: "Cửa xe bị anh khóa rồi, Mịch Nhi em bớt dùng sức lực đi! Anh nhớ đã dạy em cho dù thật sự bị bắt cóc, tuyệt đối cũng không thể mở cửa xe chạy nhanh như bay nhảy khỏi xe chứ? Mấy năm nay em đều quên sạch sao, anh nói rồi em phải hết thảy lấy bảo vệ thân thể mình làm trọng!"

"Cái gì cho dù bị bắt cóc, tôi hiện tại là bị bắt cóc! Anh rốt cuộc muốn đưa tôi đi đâu!" Thiếu nữ giận dữ đấm cửa xe, vẻ mặt hoang mang lo sợ, phản kháng như cũ nói: " Tôi cũng vậy nói cho anh biết anh thật sự nhận lầm người rồi! Tôi không phải người anh muốn tìm, tôi và Mịch Nhi đó có chỗ nào giống nhau chứ? Anh có nhìn rõ hay không!"

"Mịch Nhi! Em còn dám không thừa nhận!" Liên Tĩnh Bạch dừng xe chờ đèn đỏ, đen mặt đưa tay nâng cằm cô, cau mày ra lệnh, "Hiện tại liền tháo kính sát tròng ra! Em thân là thầy thuốc, chẳng lẽ không biết kính sát tròng có thể tạo thành tổn thương cho mắt ư, về sau cũng không cho mang kính sát tròng nữa, không cần cố ý che giấu đôi mắt tím của em!"

Anh tự tay sờ lên mái tóc ngắn của cô, sợi tóc bướng bỉnh xinh đẹp ngang tai, lại làm cho tay anh mất đi rất nhiều không gian lưu lại, anh không nhịn được thì thầm: "Ai cho em cắt tóc, trước kia tóc dài tại sao không giữ lại hả? Khuyên tai của em. . . . . ."

Nói xong, tay của anh lướt nhẹ qua lọn tóc của Mịch Nhi, đưa đến vành tai trái cô, theo thói quen muốn siết chặt cái khuyên tai bên tai cô bị anh tự tay khóa lại.

Đây là chứng cớ cô tuyệt đối không có cách phản bác lại, khuyên tai hình khóa độc nhất vô nhị trên thế gian kia.

https://thuviensach.vn

"Anh điên khùng ư, ai —— ai mang kính sát tròng chứ ! Anh quản lý tôi để tóc dài hay là tóc ngắn!" Thiếu nữ lập tức đoán được ý đồ của anh, hung hăng đẩy tay Liên Tĩnh Bạch ra, thân thể lui ra không để cho anh sờ lỗ tai của mình, "Đừng đụng tôi, nếu không tôi không chỉ muốn kiện anh bắt cóc, còn kiện anh bất lịch sự với tôi! Tôi chỉ là em gái nhỏ chuyển phát nhanh sợ cái gì, anh đường đường là Liên tổng giám đốc to lớn nhưng chịu đựng không được loại scandal này!"

"Em còn muốn nói điều gì? Cứ một lần nói hết đi, em có thể từ từ nói, anh chờ em. . . . . ." Ánh mắt Liên Tĩnh Bạch bất đắc dĩ liếc nhìn Mịch Nhi lui đến góc, tạm thời bỏ qua áp sát tìm cách khuất phục cô, quyết định yên tĩnh xử lý để cô chơi cho đã nghiền.

Cô thích diễn trò ngụy trang, cô nghĩ muốn để lộ những thứ tầng tầng lớp lớp rất kỳ quái đó để thay đổi thực tế, như vậy, anh liền để cô diễn tốt. Giống như năm đó cô chợt rời đi năm năm, cho tới bây giờ mới lộ diện, lần này nếu như chính cô chưa có thỏa mãn không hề từ bỏ, kiên trì không thừa nhận mình chính là Mịch Nhi như vậy!

Dù sao cô đã xuất hiện, anh cũng không cầu gì khác, cô muốn làm gì muốn nói gì cũng được, chỉ cần tiếp tục ở lại bên cạnh anh.

Đèn tín hiệu đã đổi xanh, anh sang số, xe tiếp tục chạy trên đường, theo như tuyến đường chạy thẳng tới đích đến.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Bại Lộ Bí Mật

"Tôi muốn gì? Là anh muốn làm gì đó!" Cô gái quệt mồm tức giận không ngừng nói, "Tổng giám đốc Triển thị thì ngon sao! Tổng giám đốc Triển thị sẽ không đặt hàng búp bê bơm khí sao! Tôi chỉ dựa theo trách nhiệm tới đưa hàng thôi, anh ở ngay trước mặt nhân viên bộc lộ khó chịu cùng **, nhưng anh cũng không thể giận chó đánh mèo lên tôi! Tôi cảnh cáo anh một lần cuối cùng, hiện tại dừng xe thả tôi xuống, nếu không nhất định tôi sẽ kiện anh--"

Liên Tĩnh Bạch cứ yên lặng như vậy nghe Mịch Nhi lải nhải không ngừng nói qua ý đồ thuyết phục anh, hoàn toàn không nói được lời nào, tầm mắt anh không ngừng nhìn chằm chú con đường phía trước, một tay nắm chặt tay lái, mà một cái tay khác, tuyệt đối không chịu buông lỏng tiếp tục giữ chặt cánh tay Mịch Nhi.

Ngay lúc cô gái kêu la muốn anh bồi thường tổn thất tinh thần, mở miệng nói đến trăm vạn thì một hồi tiếng chuông nhẹ nhàng vang lên.

Liên Tĩnh Bạch quay đầu nhìn cô một cái, nhiều năm như vậy, tiếng chuông điện thoại của Mịch Nhi vẫn là bản nhạc Bách Bảo lúc đầu, không có gì thay đổi cả, chẳng lẽ cô còn cho mình ngụy trang rất tốt?

Cô gái nhíu mày, hiển nhiên không có dự liệu có người gọi điện tới đây lúc này, cô vốn định hoàn toàn xem nhẹ tiếng chuông tiếp tục cùng Liên Tĩnh Bạch thảo luận, nhưng đối phương hình như không thể buông tha ý

https://thuviensach.vn

niệm, tiếng chuông điện thoại không chịu ngừng lại, hoàn toàn cho thấy người nọ vội vàng cố chấp.

"Alo? Xin chào?" Cô gái không thể không ngừng lại việc cùng Liên Tĩnh Bạch đàm phán, không nhịn được nhận nghe số điện thoại lạ lẫm, "Ai vậy, anh tìm ai?"

"Mục cô nương!"

Điện thoại tiếp nối, một giọng nam kỳ lạ vui mừng lớn tiếng kêu lên, tâm tình kích động không có lời nào có thể nói được.

Giọng nói kia kêu to quá mức chói tai, Liên Tĩnh Bạch ngồi cạnh Mịch Nhi cũng nghe rất rõ ràng, anh nhăn mày lại, nhìn Mịch Nhi kỳ lạ, cái xưng hô này là sao?

Cuối cùng năm năm này xảy ra chuyện gì, tại sao có thể có người gọi cô là Mục cô nương?

Mặc dù cha của Mịch Nhi chính xác là chú Mục, nhưng anh và Mịch Nhi giống nhau, cũng tiếp tục sử dụng tên trước khi cha mẹ kết hôn, anh mang họ mẹ gọi là Liên Tĩnh Bạch, mà Mịch Nhi tên chính Mịch Nhi, chưa từng có thêm họ Mục?

Người đàn ông bên kia điện thoại không đợi cô nói chuyện, lập tức dùng những Hán ngữ kỳ lạ tiếp tục nói lớn tiếng: "Mục cô nương, cuối cùng tôi cũng tìm được cô! Tại sao cô không nói câu nào thì chợt rời đi, có phải gặp phải chuyện gì khó khăn hay không, cô không cần gạt tôi! Tôi tìm cô rất lâu, vất vả khổ cực thì mới có số di động của cô, bây giờ cô đang ở đâu, tôi lập tức chạy tới! Có chuyện gì cô hãy nói ra, tôi đều có thể giúp cô giải quyết, cho dù là phương diện y học có vấn đề, chúng ta cũng có thể thảo luận --"

https://thuviensach.vn

Cô gái bị giọng nói to liên hồi trong ống nghe làm cho màng nhĩ đau đớn, cô lấy điện thoại di động ra xa, nhíu đôi mày, trên mặt bắt đầu không ngừng u ám.

"Mục cô nương, nói chuyện với tôi đi?" Người đàn ông trong máy giống như lúc này mới phát hiện không có ai đáp lại mình, giọng nói cao hơn mấy phần, "Mục cô nương, bây giờ cô không tiện nói chuyện hay sao? Này này? Có thể nghe được không? Bây giờ cô an toàn chứ, không phải là cô đang gặp nguy hiểm gì chứ --"

Trong điện thoại ầm ĩ khiến mặt cô gái càng ngày càng đen, rõ ràng, người đàn ông đang nói chuyện nhất định là cô muốn tránh không kịp, anh ta qua điện thoại, chạm đến lửa giận của cô.

"Là ai nói cho anh biết số mới của tôi, tôi muốn đi giết tên đó! Tôi thật vất vả mới bỏ được anh ra, là ai không có nghe lời tôi dặn dò đem phương thức liên lạc tiết lộ cho anh! Ale, anh thích đắm chìm trong giấc mơ võ hiệp là sự tự do của anh, nhưng không được kéo người khác vào! Tôi nói nhiều lần rồi, tôi lên là Mịch Nhi, không phải là Mục cô nương đáng chết gì! Anh thử gọi điện cho tôi lần nữa xem, tôi thấy anh là còn chưa có chịu đủ tác dụng trong thuốc của tôi, dám thăm dò tin tức của tôi nhất định anh sẽ chết!"

Mịch Nhi chất chứa tức giận tới trình độ nhất định, sẽ không thể chịu được nữa, cuối cùng bộc phát ra. Cô quát to về phía điện thoại di động giọng nói mang mùi thuốc súng khiến người đàn ông đối diện ngây ngẩn cả người.

"Ale! Anh hãy tới chỗ khác mà tìm cô Mục của anh, tôi nói cho anh lần nữa, tôi tên là Mịch Nhi, cũng không có thời gian chơi trò chơi võ hiệp với anh!"

https://thuviensach.vn

Câu nói to tiếng sau cùng, Mịch Nhi hung hăng cúp điện thoại di động, vì phòng ngừa Ale tiếp tục gọi tới, cô dứt khoát tắt máy.

Cảm xúc kích động nổi giận khiến vẻ mặt cô khẽ đỏ thắm, cho dù cúp điện thoại, không nghe được giọng nói của tên điên đó, Mịch Nhi vẫn còn tức tối bất bình.

Cô tức giận hầm hừ không ngừng cau mày, một đôi mắt không có điểm tựa phiền não đảo loạn trong xe, tầm mắt giao nhau, cũng đúng lúc mắt Liên Tĩnh Bạch và cô đụng nhau.

Đôi mắt đó của anh nhìn thấu tất cả, sắc mặt hăng hái dồi dào, khiến Mịch Nhi tỉnh táo.

"Ách. . . . . ." Lúc này Mịch Nhi mới nhớ tới mình vừa giận dữ đã nói cái gì, hư, cô thế nào lại trực tiếp thừa nhận thân phận của mình!

Cô vừa mới nói nhiều lần mình là Mịch Nhi? Không phải đây là không đánh đã khai sao! Mới vừa rồi làm sao hoàn toàn quên mất mình muốn giả trang thành em gái chuyển phát nhanh!

Đều do điện thoại của Ale chợt gọi tới, nếu như không phải là người rất đáng ghét cô vẫn tránh né, thì tại sao cô lại có thể trước mặt anh Tiểu Bạch xúc động gọi lên tên mình, hoàn toàn làm hư phần diễn ngụy trang mới vừa rồi!

Liên Tĩnh Bạch vẫn ung dung nhìn mặt Mịch Nhi viết đầy hối hận cùng không cam lòng, anh cũng biết, chỉ cần để cho cô tự do phát huy diễn xuất thôi, sớm muộn cũng sẽ bại lộ bí mật! Cái này so với việc anh buộc cô thừa nhận còn có hiệu suất hơn nhiều!

"Không giả bộ sao? Diễn trò xong rồi?" Tay trái anh điều khiển tay lái, tay phải giữ chặt bàn tay Mịch Nhi trong lòng bàn tay mình, ánh mắt anh nhìn cô vừa cưng chiều lại không biết làm thế nào, giọng nói cố gắng tỏ ra

https://thuviensach.vn

lạnh nhạt hừ nói, "Phần diễn em gái chuyển phát chơi thật vui ư, hiện tại sao lại thừa nhận mình là Mịch Nhi cơ chứ?"

"Không chơi vui! Sớm đã bị anh nhìn ra rồi, một vai kịch có gì mà tốt !" Mịch Nhi thở dài một tiếng, chuyện cho tới bây giờ, cô không thừa nhận chính là ngu dốt.

"Ghét, sớm biết rằng anh liếc mắt một cái có thể nhìn ra, em còn mang đồng tử xinh đẹp, thật đáng ghét trong mắt có đồ --" Mịch Nhi hơi cúi đầu, lấy tay nhẹ nhàng lấy kính sát tròng ra, nháy mắt mấy cái, cô lại khôi phục đôi mắt màu tím trong suốt mị hoặc.

Thở dài, cô cũng cảm thấy tháo xuống ngụy trang toàn thân thoải mái: "Em còn tưởng rằng thay đổi quần áo đeo mũ, ít nhất anh cũng cần phán đoán thật lâu thì mới có thể nhận ra em--"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Về Nhà Anh

"Nếu như em chỉ ngụy trang một chút như vậy là có thể lừa gạt anh, vậy thì uổng phí nhiều năm anh quen biết em như thế. Mà anh xem chính em diễn cũng rất cao hứng nha." Liên Tĩnh Bạch thấy đôi mắt quen thuộc kia, tâm đã không ngừng quay cuồng rung động, tay anh lại dùng mấy phần hơi sức nắm lấy tay Mịch Nhi, giống như một khi buông lỏng, cánh tay nhỏ nhắn kia sẽ thoát đi lần nữa.

Duỗi lưng một cái, Mịch Nhi miễn cưỡng ngồi phịch trên ghế, tiện tay đùa nghịch bàn tay Liên Tĩnh Bạch dính trên tay cô, cô nhếch miệng lên nói: "Đúng vậy, em cảm thấy vị trí vai diễn của mình vẫn còn rất tốt, thời điểm xuất hiện tại phòng họp vẫn không hù được anh sao? Anh Tiểu Bạch tốt xấu gì cũng cho em chút phản ứng đi, toàn bộ chặng đường không phối hợp, anh cũng không ăn ý với em, thật không dễ chơi ——"

"Mấy năm này chính em chơi đùa rất vui? Khiến cho ngay cả gặp anh cũng muốn tạo chút kinh ngạc vui mừng?" Liên Tĩnh Bạch che dấu khí thế mãnh liệt như săn chim ưng, ánh mắt kia chứa nhiều hơn một loại tình cảm bị đè nén, anh đang khống chế mãnh liệt tình cảm của mình, cố gắng không bộc phát ra trên đường lái xe.

Anh ung dung thản nhiên nhẹ giọng thăm dò: " Vừa rồi em còn giả bộ rất giống, nhưng sao có thể một cái liền phá công (1) thừa nhận đây? Nguyên nhân là điện thoại kia, ai có thể khiến em thoáng cái cái gì cũng quên?"

https://thuviensach.vn

(1): Ý chỉ những công việc đã gần hoàn thiện hoặc tốn nhiều công sức nhưng đến cuối cùng thất bại

Anh rất để ý giọng nam xa lạ gọi cô là "Mục cô nương" đó, khi một người có thể khiến Mịch Nhi rất vui mừng hoặc là rất tức giận, đều chứng minh người này rất có địa vị và rất quen thuộc với cô, anh rất lo lắng, trong năm năm này sẽ có ai thừa lúc vắng mà vào hay không, để lại một dấu vết không thể xóa nhòa trong lòng Mịch Nhi.

"Đúng, đều do anh ta! Alex chết tiệt, em quen biết anh ta hai năm, anh ta liền đáng ghét hai năm! Hừ, lần này thật vất vả hoàn toàn hất anh ta ra, anh ta tốt nhất vĩnh viễn không nên xuất hiện, nếu không em thấy một lần liền đánh một lần!" Nói đến người trong điện thoại kia, Mịch Nhi lập tức trở nên cực kỳ giận dữ, " Tại sao trên thế giới có thể có người bệnh thần kinh như vậy, rõ ràng là người nước ngoài, lại tha thiết yêu thương Kim Dung đến chết, tự cho mình một cái tên Dương Khang! Điều này còn chưa tính, nhưng anh ta mê võ hiệp muốn mình làm Dương Khang, liền nhất định cũng đem người khác đối chiếu với thực tế! Em chỉ là tình cờ lỡ miệng một lần, cho anh ta biết cha em họ Mục, hai mắt anh ta liền tỏa sáng bắt đầu gọi em là Mục cô nương, coi em như "Mục Niệm Từ" của anh ta theo đuổi em như điên! Thật là bệnh thần kinh, không có cách nào lý giải chứng hoang tưởng. . . . . ."

"Ôi, đổi số mới cũng vô ích sao ——" nghĩ đến số mới hiên tại đã bị Alex biết, cô liền dứt khoát ném điện thoại di động cho Liên Tĩnh Bạch đang nghi ngờ, " Anh Tiểu Bạch, điện thoại của Triển thị hiện tại phát triển bừng bừng khí thế đứng đầu ngành sản xuất, anh nhanh lên một chút giúp em thiết kế một cái phần mềm điện thoại di động, nếu có thể dựa vào âm thanh gọi tới phân ra người gọi đến khác nhau ! Chỉ cần trong điện thoại truyền đến âm thanh của người nào đó, liền lập tức đưa số này kéo vào danh sách đen!"

https://thuviensach.vn

Xa cách năm năm, ngôn ngữ nói chuyện giữa Mịch Nhi và Liên Tĩnh Bạch và quan hệ thân mật hình như không có thay đổi, giống như là căn bản không có khoảng thời gian bỏ trống, cô vẫn giống như trước kia, ỷ vào sự cưng chiều của anh, theo thói quen cô cần cô cứ lấy.

Liên Tĩnh Bạch nhìn cô một cái, biết Alex đó đối với Mịch Nhi mà nói là con quỷ nóng lòng né tránh chán ghét, anh yên tâm rồi. Không tiếng động bỏ điện thoại Mịch Nhi vào túi, anh ngầm đón nhận yêu cầu của cô.

Mịch Nhi dứt khoát mở miệng yêu cầu như vậy, khiến tâm tình Liên Tĩnh Bạch thoáng chuyển biến tốt, cô vẫn có thể ở trước mặt anh không có ngăn cách mà nói bất kỳ lời nói nào, đây mới thật sự là thân mật, chứng minh thời gian hoàn toàn vẫn không hề lay động tình cảm của bọn họ chút nào.

Nếu như Mịch Nhi lúng túng không biết đối mặt với anh như thế nào, ngay cả nói chuyện cũng khách sáo lễ độ, hoàn toàn không quay trở lại cái loại không lời không nói đó toàn tâm dựa vào, vậy anh mới phải khẩn trương luống cuống lo lắng không dứt, như bây giờ, là không còn gì tốt hơn.

Liên Tĩnh Bạch hoàn toàn không lo lắng mình đón nhận yêu cầu của Mịch Nhi lại không hoàn thành yêu cầu, cô yêu cầu phần mềm kỹ thuật rất đơn giản, muốn thực hiện nó, là rất dễ dàng đối với bộ phận công nghệ kỹ thuật chuyên về điện thoại của Triển thị. Huống chi phần mềm này có thể vì Mịch Nhi ngăn cản tên cuồng phong lãng điệp đáng ghét một chút, anh càng cực kỳ vui lòng, nhất định sai người làm việc hết sức.

Về phần giữa Mịch Nhi và Alex đó cụ thể xảy ra cái gì, bọn họ sau này vẫn còn có cơ hội tiếp xúc hay không, những thứ này anh đều có thể từ từ đi tìm hiểu đi khống chế, chỉ cần người ở bên cạnh cô là anh, thì không có chuyện gì là không khống chế được.

https://thuviensach.vn

Xe tiếp tục không ngừng đi về phía trước, Mịch Nhi rảnh rỗi nhìn ra ngoài cửa xe, trong khoảng thời gian năm năm, thành phố K đã thay đổi long trời lở đất một phen, cô đã không nhìn ra hướng con đường chạy, không khỏi tò mò nghiêm túc hỏi: "Đây là muốn đi đâu? Anh rốt cuộc muốn đưa em đi chỗ nào? Phải gấp gáp như vậy sao?"

"Về nhà." Liên Tĩnh Bạch chỉ nhẹ nhàng nói ra hai chữ này, tâm trạng anh đều đặt trên lái xe thể thao nhiều hơn, anh đang dùng tốc độ cao nhất đi đường tắt ngắn nhất, bằng thời gian nhanh nhất về đến nhà.

"Về nhà làm gì? Cha mẹ em còn có A Cẩn hiện tại không có ở thành phố K này!" Mịch Nhi khó hiểu hỏi, "Trước khi em trở về quẹo đi gặp qua bọn họ, cha đang chuẩn bị giao phó Mộ Nguyệt và MOON cho A Cẩn, mang theo em ấy du lịch vòng quanh toàn thế giới để hiểu rõ các chi nhánh công ty rải rác, một năm rưỡi nữa cũng sẽ không trở về, nhà em có thể cũng đã tích tụ bụi đi? Những quản gia người làm kia nói không chừng cũng không nhận ra đại tiểu thư em đây rồi, em về nhà làm gì. . . . . ."

"Là về nhà anh." Liên Tĩnh Bạch không quay đầu lại, ném xuống một câu nói khiến cô khiếp sợ, "Về nhà anh lấy giấy tờ của em, bây giờ chúng ta đi đăng ký kết hôn!"

"Kết —— kết hôn? ! Anh điên rồi!" Mịch Nhi quả nhiên bị dọa đến suýt nữa ngồi không vững, cô cao giọng kêu lên, "Kết hôn cái gì! Ai muốn kết hôn với anh! Tại sao muốn kết hôn! Này, tại sao giấy tờ của em lại trên người anh, nói chuyện với anh nha, làm sao cha mẹ em lại giao giấy tờ của em cho anh, anh sẽ không định cầm giấy tờ sau đi kết hôn nha!"

Âm thanh nghi ngờ của Mịch Nhi quả thật càng kích động hơn lúc ban đầu diễn trò, cô lắc lắc cánh tay Liên Tĩnh Bạch, cố gắng nhìn ra ý đồ đùa giỡn trên mặt anh.

https://thuviensach.vn

Cô trở về ngày thứ nhất, sẽ không thật sự bị anh Tiểu Bạch bắt đi đăng ký kết hôn chứ!

Vẻ mặt Liên Tĩnh Bạch tuyệt đối nghiêm túc, lần đầu tiên anh đang phòng họp nhìn thấy Mịch Nhi, cũng đã quyết định phải lập tức tiên hạ thủ vi cường (2), hiện tại kéo Mịch Nhi đi cuốn ra giường đem gạo nấu thành cơm là có chút khó khăn, nhưng lập tức đi đăng ký kết hôn để hưởng được quyền lợi trên luật pháp, vẫn là có thể!

(2): ra tay trước để chiếm thế thượng phong

Liên Tĩnh Bạch khăng khăng làm theo ý mình lái xe chạy thẳng, căn bản không để ý âm thanh hô to gọi nhỏ của Mịch Nhi, rất nhanh, xe thể thao nhanh nhẹn lái vào cửa chính của nhà họ Triển.

Năm năm rồi, anh mang theo cô vợ nhỏ Mịch Nhi của anh, rốt cuộc lại một lần nữa cùng nhau trở về nhà.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Anh Rất Nhớ Em

"Anh thật sự lái xe tới đây, thật sự về nhà họ Triển! Sẽ không thật sự quyết định đi lấy giấy tờ của em chứ, muốn đi kết hôn thật sao!" Mịch Nhi vừa vào cửa cũng biết đã đến nhà họ Triển, cô càng đấu tranh giằng co, "Em sẽ không đi kết hôn cùng anh, ép buộc hôn nhân cũng là phạm pháp, này này anh có nghe không đấy, em không đồng ý kết hôn với anh! Nhanh từ bỏ ý nghĩ đó của anh đi, không nên kích động làm chuyện điên rồ! Này--"

Liên Tĩnh Bạch mặc kệ vẫn lái xe, vững vàng dừng ở chỗ không có người, sẽ thấy không thể đè nén tình cảm, cũng không thể khống chế bản năng.

"Em nợ anh, em thiếu anh ít nhất năm năm! Đây chỉ là một chút lợi tức --" anh đưa tay kéo Mịch Nhi vào trong lòng, cánh tay cứng rắn siết chặt thân thể vùng vẫy của cô, vịn lấy gáy cô, cúi đầu xuống, môi mỏng hoàn mỹ khát vọng bắt lấy môi đỏ mọng không ngừng âm ĩ.

Liên Tĩnh Bạch đang dùng môi mình miêu tả bờ môi cô, không để lại một chút khe hở.

Sáng sớm hôm nay mới vừa mới tưởng tượng trong mơ bỗng nhiên trở thành sự thật, anh không còn ôm một ảo ảnh, anh không còn hôm là giấc mộng, trong môi anh không thể nào quên đi mùi vị này, cuối cùng, cuối cùng anh cũng đợi được đến khi cô trở lại, Mịch Nhi của anh, cô sẽ không bao giờ có thể có cơ hội chạy trốn nữa--

https://thuviensach.vn

"Ưmh -- ưmh ô --" Mịch Nhi bị anh bất ngờ cưỡng hôn làm cho không kịp phản ứng, đôi mắt giật mình trợn trừng, đánh vai anh bắt đầu phản kháng, "Anh --"

Ngay khi cô hé miệng nói chuyện, đầu lưỡi nóng bỏng của Liên Tĩnh Bạch giống như con cá linh động giảo hoạt, tìm đúng thời cơ thừa dịp lơ là bơi vào, thoáng chốc công chiếm khắp lãnh thổ.

Đầu lưỡi chui vào trong miệng cô, phác họa môi cô, giống như Quốc vương đang dò xét mỗi một tấc lãnh thổ trong miệng, trêu chọc từng điểm nhạy cảm của cô, thề phải đốt cháy trí nhớ ngủ đông mấy năm của cô.

Liên Tĩnh Bạch không bỏ qua mỗi một chi tiết, nơi này đã sớm trở thành lãnh thổ chủ quyền của anh, thu phục lần nữa, tình cảm mãnh liệt của anh nóng bỏng không thể nào đỡ, quả thật giống như muốn đem tất cả không khí trong không gian thu hẹp cùng thiêu đốt.

Mịch Nhi dưới công kích càn quét của anh, rất nhanh đã không còn sức lực phản kháng. Loại kích thích này đã lâu không gặp, một khi ngọn lửa đốt lên, cô lập tức luống cuống tay chân không có cách nào ngăn cản.

So với anh cô hiểu thân thể của mình rõ hơn, đối với cô đôi môi là một bộ phận nhạy cảm, thời gian 5 năm cũng chưa từng hôn nhiệt tình lúc nào.

Cô luôn cho rằng, chỉ có anh Tiểu Bạch mới có thể khiến cho cô toàn tâm phối hợp hôn kịch liệt như cuồng phong bão vũ, năm năm sau ôn lại loại hôn sâu này lần nữa, cô mới biết chính mình cũng thật trầm luân như vậy.

"Anh rất nhớ em. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch thoáng rút khỏi môi lưỡi, chống lên trán Mịch Nhi, dán chặt môi cô lẩm bẩm nói nhỏ.

https://thuviensach.vn

Hơi thở mập mờ nóng rực phun lên chóp mũi cô, chẳng qua là bốn chữ ngắn gọn, lại giống như bơm vào tất cả tình cảm trong năm năm, thâm tình, chân thành, không cách nào ngăn trở.

Vừa dứt lời, môi anh lại hạ xuống lần nữa, hoàn toàn che lại đôi môi đỏ mọng mê người của cô, không cho phép cô lùi một bước, không cho phép cô rút lui một chút.

Nụ hôn lại ùn ùn kéo đến cuốn sạch Mịch Nhi, nhưng lúc này đây, thái độ của cô khác thường, là từ bỏ giãy giụa, ngược lại không chút lưu loát nghiêm túc đáp lại anh.

Giọng nói anh khàn khàn trầm thấp trực tiếp xuyên qua linh hồn cô, tình yêu vô cùng mãnh liệt chỉ trong nháy mắt xâm nhập toàn thân cô, khiến cô nhất thời mềm lòng, tình cảm trong lòng đang mạnh mẽ chung đụng.

Mấy năm chia cách khiến cho cô cũng nhớ nhung trong lòng, khi anh nói ra bốn chữ này, đồng thời cũng kích nổ trái bom trong lòng cô.

Thời điểm cô đi tới phòng họp Triển thị, liếc nhìn Liên Tĩnh Bạch tuấn dật phi phàm qua cửa kính, không có ai biết đôi mắt cô bị vành mũ che kín tràn đầy vui sướng cùng cảm động, năm năm chia cách, cuối cùng cũng gặp lại lần nữa.

Anh nói anh rất nhớ cô, cô làm sao không nhớ anh chứ, khi nhớ nhung không thể chịu được, cô quyết định trở lại.

Khi ngón tay Mịch Nhi nắm thành nắm đấm đánh Liên Tĩnh Bạch, lại trầm mê vuốt ve lồng ngực anh, đầu lưỡi cô thử thăm dò chủ động quấn lấy lưỡi anh, mới vừa đụng vào nhau, đã bị anh bá đạo quấn lấy, hướng dẫn cô tiến lên, khi lưỡi cô đụng tới phòng tuyến gần gũi, lập tức bị anh mút vào khoang miệng.

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch càng thêm xâm nhập nóng bỏng, từ trong ra ngoài, hoàn toàn đoạt lấy hô hấp của cô.

Thân thể Mịch Nhi giống như bị điện giật, không thể tự kềm chế bắt đầu run rẩy, hai gò má cô hồng hồng, hô hấp dồn dập, mềm nhũn nằm ở trong lòng Liên Tĩnh Bạch, thân thể hoàn toàn hành động theo bản năng.

Cánh tay vòng trên cổ anh, mười ngón tay thon dài luồn vào tóc anh, lôi kéo anh càng thêm nhích lại gần mình, khiến cái hôn càng thêm xâm nhập.

Rốt cuộc, không biết đã hôn ở đây bao lâu, suýt nữa Mịch Nhi không có cách nào thở được thì cuối cùng Liên Tĩnh Bạch buông môi cô ra, bốn cánh môi hai người vẫn còn lưu lại tơ bạc mập mờ, tôn lên đôi má hồng nhuận sương mù của Mịch Nhi, cảnh sắc hấp dẫn khiến anh suýt nữa mất đi khống chế.

"Kỹ thuật hôn của em vẫn như cũ lại còn kém hơn năm năm trước, về sau anh sẽ cho em học bù-- ít nhất, cũng phải khôi phục trình độ như trước kia." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng dời đi sự chú ý của mình, nhìn Mịch Nhi xụi lơ trong lòng, trên mặt anh không có cách nào che giấu hài lòng cùng mừng rỡ.

Anh xác định, năm năm qua Mịch Nhi tuyệt đối không có hôn qua ai, nụ hôn của cô cũng đã thoái hóa giống như trẻ nhỏ, chỉ là môi lưỡi như vậy, cô đã thất bại.

"Anh -- anh từng có rất nhiều đối tượng luyện tập à. . . . . ." Mặc dù giọng nói Mịch Nhi bởi vì vừa hôn mà còn run rẩy, nhưng vẫn không nhịn được phản bác lại, lời nói mang theo mùi vị chua chát, "Dù sao không có ai giám sát, không phải anh muốn ăn vụng bao nhiêu thì ăn sao--"

"Lúc này, em phải thừa nhận đó là thiên phú." Liên Tĩnh Bạch tự nhiên nghe ra cô đang ghen tức, giọng nói khàn khàn nhẹ nhàng nỉ non, "Cho dù

https://thuviensach.vn

năm năm không có luyện tập, anh vẫn không có kém đi, đây chính là thiên phú. . . . . ."

"Hừ --" Mịch Nhi lặng lẽ che giấu thoả mãn cùng vui vẻ, chỉ lộ ra nét mặt bình thường, "Nếu như anh có cộng sự tiến hành luyện tập, cũng phải cẩn thận dao phẫu thuật của em rồi !"

"Bình dấm nhỏ. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch không nhịn được cúi đầu lại hôn cánh môi Mịch Nhi, buộc chặt hai cánh tay, dùng sức ôm chặt thân thể Mịch Nhi vào ngực, giống như muốn đem cô dung nhập vào trong huyết mạch .

Anh cảm thụ được nhiệt độ của cô, trái tim của anh cũng đuổi theo tiết tấu hô hấp của cô, theo cô thở mà nhảy lên.

Chỉ là ôm lấy cô như vậy, khiến ảo tưởng nhớ nhưng năm năm biến thành sự thật, chính là hạnh phúc cỡ nào.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Không Cách Nào Thẳng Thắn Đối Mặt

Mịch Nhi tựa vào ngực Liên Tĩnh Bạch, vừa cố gắng hồi phục nhịp tim của mình, vừa len lén nhìn anh một chút vừa híp mắt lộ vẻ mặt hài lòng và vẻ mặt thoải mái.

Ngón tay của cô lặng lẽ vẽ vòng tròn trên lòng bàn tay anh, nhỏ giọng mà hỏi: "Anh Tiểu Bạch, anh mới vừa nói đi kết hôn không phải thật có đúng không? Chúng ta rất vất vả mới gặp mặt lại, anh đừng làm em sợ ——"

"Thật vất vả mới gặp mặt lại? Rốt cuộc ai là luôn luôn tránh né? Không phải em cảm thấy cần cho anh một câu giải thích sao? Năm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, tại sao em đột nhiên mất tích? !" Nói đến năm năm trước, ánh mắt Liên Tĩnh Bạch thoáng cái trở nên tối tăm, bàn tay lại theo bản năng hung hăng nắm bàn tay mềm mại của Mịch Nhi.

Nhưng trong lòng cảm thấy tức giận vì cô vô cớ đột nhiên rời đi và bỗng nhiên xuất hiện nữa, nhưng cơ thể anh vẫn không nỡ, động tác hơi sức nhỏ hơn nhiều so với mong đợi, vẫn là nhịn không được khống chế hơi sức cẩn thận che chở cô.

Liên Tĩnh Bạch tự nhiên líu ríu nói ra tất cả suy đoán của mình trong những năm này: "Là bởi vì năm đó Ân Lạc Kỳ đó bỏ thuốc anh? Anh đã khiến cô ta và gia tộc của cô ta phải trả giá đắt rồi, bọn họ đã hoàn toàn biến mất trên thương trường rồi ! Hay là bởi vì ngày đó anh ở trong phòng thí nghiệm nói sai cái gì khiến em tức giận? Hay là anh đòi ngủ chung nên chọc giận em? Năm đó xảy ra chuyện gì, dù sao em vẫn phải đưa cho anh

https://thuviensach.vn

một nguyên nhân có thể khiến anh tin đi, rốt cuộc xảy ra vấn đề gì, ngươi như vậy mà được à không tiếng động chạy ra năm năm. . . . . ."

Anh vô số lần kiểm điểm mình, tái diễn phỏng đoán tất cả mọi chuyện trước khi Mịch Nhi rời đi lặp đi lặp lại nhiều lần, mỗi một chi tiết nhỏ cũng bị anh nghiêm túc suy nghĩ qua, nếu như nói ngày đó xảy ra đã chuyện khác thường, cũng chỉ có ba chuyện này!

Khiến cho đầu sỏ gây nên Ân Lạc Kỳ tất cả đã trở thành hạt bụi mà Triển thị toàn lực nghiền áp xuống, anh cũng hết sức tự kiểm điểm mình năm năm trước nói sai gì làm sai chuyện gì, làm thế nào cũng không thể suy nghĩ ra, rốt cuộc là cái gì khiến Mịch Nhi mất hết hi vọng vì vậy rời đi.

Nếu như chỉ có những chuyện nhỏ nhặt không đáng kể này, căn bản không cách nào phá hư tình cảm giữa bọn họ, tuyệt đối sẽ không khiến cô dốc toàn lực vừa rời đi chính là năm năm!

Liên Tĩnh Bạch nhìn thẳng mắt cô, nhìn thẳng vào tâm hồn cô, hỏi một chữ ngừng một chút : "Em rời đi là vì không hề thích anh nữa hả? Em muốn hoàn toàn vạch rõ quan hệ với anh, muốn khiến anh quên em? Còn những thứ khác là cái gì? Em nên biết uy lực của thời gian, năm năm sẽ xảy ra quá nhiều chuyện, chẳng lẽ em chính là muốn tạm xử lý để cho anh chủ động buông tha em, ngược lại thay lòng đổi dạ thích người khác sao ——"

Mặc dù, cho tới bây giờ anh cũng không có hoài nghi Mịch Nhi rời khỏi là muốn kết quả này, ngày hôm nay ôm hôn Mịch Nhi nhiệt tình, anh đã hoàn toàn loại trừ các khả năng nhỏ nhất. Nhưng anh chính là cố ý muốn nói vậy, chính là muốn chính miệng cô phủ nhận những lời này, nói với anh cô còn thích anh, còn muốn bên nhau cùng anh nữa!

Trái tim lo lắng mất năm năm, vội vàng muốn có được lời nói bảo đảm trấn an, thời gian năm năm, dù là kiên trì đi nữa niềm tin cũng sẽ mất cảm

https://thuviensach.vn

giác an toàn, giờ khắc này, Liên Tĩnh Bạch chính là muốn móc trái tim của Mịch Nhi ra, thấy cô chân thành tha thiết vẫn yêu anh như cũ!

"Ách. . . . . Em —— em biết rõ anh không có thay lòng đổi dạ, em vẫn luôn để ý tới tin tức của anh! Em cũng vậy không có nghĩ qua muốn đoạn tuyệt quan hệ với anh. . . . . ." Ánh mắt Mịch Nhi bắt đầu hơi né tránh, bị buộc nhìn thẳng vào mắt Liên Tĩnh Bạch, cô giống như cả linh hồn cũng không có đường giấu giếm, ấp a ấp úng nói, "Em vẫn, ách, vẫn nói với bên ngoài em là người đã có gia đình, đã có vị hôn phu. . . . . Từ bốn tuổi lúc bị anh lừa gạt giao dịch cuộc đời em, em làm sao có thể sẽ trái với điều ước không giữ lời hứa ——"

Tiếng Mịch Nhi càng ngày càng nhỏ, đầu càng ngày càng thấp, khóe môi Liên Tĩnh Bạch lại càng ngày càng vểnh lên cao.

Mặc dù không lấy được lời bảo đảm mình muốn nghe nhất, nhưng lấy sự hiểu biết của anh với Mịch Nhi, cô ngạo kiều(*) tuyệt đối sẽ không nói thẳng ra các loại yêu thích này, cô có thể nói được đến mức này, dường như cũng có thể coi là cực hạn sự thổ lộ của cô.

(*): Mặt ngoài thì làm bộ lạnh lùng, cường ngạnh nhưng bên trong lại ngại ngùng, xấu hổ, rất ôn nhu

Có thể nghe được mấy câu này, đã đủ an ổn trái tim anh, có thể qua loa bồi thường các loại hành hạ trong lòng mình trong năm năm chịu đựng này. Ít nhất, trong vòng năm năm Mịch Nhi ở bên ngoài, lòng của cô cho tới bây giờ cũng không có nghĩ muốn rời bỏ anh, cô có chừng mực cự tuyệt đàn ông khác, vẫn như cũ tưởng nhớ quan hệ của hai người.

Âm thanh Liên Tĩnh Bạch lại ngụy trang nghiêm túc như cũ còn thêm phần bén nhọn: "Như vậy nguyên nhân em rời đi là gì? Tránh anh năm năm, em rốt cuộc đi đâu, tại sao đến bây giờ mới xuất hiện?"

https://thuviensach.vn

"Cái này. . . . . Ách, cái vấn đề này. . . . ." Mịch Nhi nhất thời nghẹn lời, cắn môi không cách nào trả lời cụ thể.

Chuyện này cô mở lời như thế nào chứ? Chẳng lẽ trực tiếp nói với anh Tiểu Bạch, sau khi cô biết được của anh "hùng vĩ to lớn mạnh mẽ", sợ chết nên chuồn mất sao? !

Lý do này mặc dù đích thật là mình năm đó còn bé tìm cách thật lòng thật dạ, nhưng đối với bọn họ bây giờ đã là người trưởng thành mà nói, nghe lại giống như câu chuyện cười.

Cô không có cách nào khai báo thành thật, sở dĩ anh sẽ tìm kiếm cô năm năm, cuối cùng nguyên nhân là chính anh, phần cứng của anh quá tốt, vũ khí quá lớn, khiến cô sợ đau e sợ trốn tránh không kịp với việc hai người cuối cùng thân mật; năm đó anh lại dự định cưỡng hôn bức hôn, giống như vội vã muốn ăn cô vậy, cô chỉ có thể hoảng hốt rời đi, mượn cơ hội trì hoãn thời gian suy nghĩ cách đối phó.

Nguyên nhân cô rời đi không cách nào nói ra khỏi miệng, về phần vấn đề mấy năm này cô đi đâu, lại là một vần đề khác hiện tại không cách nào liền trả lời anh được.

Cô cũng không dám nói cho cha mẹ chỗ ở, chỉ là thỉnh thoảng gọi điện thoại báo bình an cho bọn họ, đối mặt với Liên Tĩnh Bạch khí thế bức người, hiện tại cô càng không dám thành thật.

Cô sống gần thành phố năm năm, lại khiến tất cả mọi người đều lo lắng khẩn trương không an tâm, cho dù cô trở lại, cũng không có cách nào nói cho người thân cô đến nơi đó.

Huống chi, chuyện cô trải qua ở chỗ đó, lưu lại bóng ma trong lòng cô và vết thương cho đến bây giờ chưa có khỏi hẳn, cho dù là nói với anh Tiểu Bạch, cô cũng hoàn toàn không có dũng khí trực tiếp đối mặt, cô chưa có

https://thuviensach.vn

chuẩn bị tâm lý thật tốt để nhắc lại chuyện xưa, vẫn không thể lần nữa để lộ những vết sẹo kia.

"Uh, thật ra thì đúng là có một chút nguyên nhân, nói đến thì rất dài. . . . . Cái này chủ yếu là anh, sau đó mới là em —— thật ra thì đều có liên quan đến hai người chúng ta. . . . . Ách, em đi đâu, ha ha, điều này cũng không quan trọng chứ. . . . . ." Mịch Nhi ấp úng kéo dài một lát, rốt cuộc ngẩng đầu lên, cuối cùng cô giả ngu nói, "Nói tóm lại, năm đó giữa chúng ta thật sự tồn tại một vài vấn đề, em quả thực trốn đi một chỗ, nhưng bây giờ em trở về rồi! Hơn nữa còn là trở lại giải quyết tất cả vấn đề đó! Anh có thể vĩnh viễn yên tâm, em sẽ không rời đi nữa !"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Thêm Dầu Vào Lửa

"Em vẫn không chịu nói rốt cuộc vấn đề là gì . . . . . ." Liên Tĩnh Bạch bất đắc dĩ thở dài một tiếng, khi Mịch Nhi tránh né, anh thấy được là cô hoàn toàn không muốn trả lời cái vấn đề này.

Nguyên nhân năm năm trước cô rời đi, cô hoàn toàn không muốn nhắc tới, nên mới có thể có ánh mắt tránh né như vậy . . . . . .

Liên Tĩnh Bạch day day ấn đường, Mịch Nhi có chết cũng không muốn mở miệng nói, là ai cũng không có biện pháp bắt cô thay đổi tâm ý. Trong thời gian ngắn, anh gần như thật sự không có cách nào tìm tòi nghiên cứu được nguyên nhân quấy nhiễu anh năm năm qua.

Nhưng, trước kia như thế nào có quan trọng không?

So sánh với những việc này, Mịch Nhi trở lại bên cạnh anh, hơn nữa không bao giờ rời đi mới là quan trọng nhất!

Anh quay sang nói tới chuyện khác: "Thứ đồ giải quyết vấn đề là cái gì? Em để ở chỗ nào? Cho anh nhìn một chút thôi." Cô cũng đã tìm được thứ đồ giải quyết mâu thuẫn giữa hai người, ngược lại anh muốn nhìn xem thứ có thể giải quyết mâu thuẫn là cái gì.

"Chính là đồ chuyển phát cho anh đó!" Mịch Nhi gật đầu nói, chợt, cô ảo não vỗ lên trán, "Đều tại anh, mới vừa rồi anh ôm em rời khỏi, đồ chuyển phát cũng đều vứt ở công ty mất rồi! Đây chính là thành quả em phải

https://thuviensach.vn

nghiên cứu rất lâu, toàn thế giới cũng chỉ có một con thôi đó, nếu như để ở công ty mà bị người ta trộm lấy thì làm thế nào, đây chính tâm huyết nửa năm qua của em đó a a a a!"

"Đồ chuyển phát? Chính là cái đồ chuyển phát đó?" Giọng nói Liên Tĩnh Bạch chợt trở nên nguy hiểm, "Mịch Nhi, tốt nhất em nói cho anh biết, cái đồ trong bao chuyển phát không phải búp bê bơm khí! Lúc nãy em ở trong phòng họp đều đang diễn trò nói loạn đúng không, thứ có thể giải quyết vấn đề em nói gì đó, tuyệt đối không phải cái gì búp bê bơm khí đúng không!"

Nếu như Mịch Nhi thật sự đưa tới búp bê bơm khí, quả thật anh sẽ phát điên mất thôi!

Người yêu đã xa cách năm năm trở lại, lại đưa lên một con búp bê bơm khí, đây xem như là chuyện gì xảy ra! Dù anh không có Mịch Nhi thì cũng không cần những đồ dùng này, tại sao sau khi cô trở lại, anh lại cần búp bê bơm khí!

Có người thật không cần, chỉ biến thái mới có thể tuyển chọn một con búp bê!

Hơn nữa, đây cũng coi như là phương pháp giải quyết vấn đề kia, chứ anh hoàn toàn không thể nghĩ ra còn có thứ gì nhất định phải dùng búp bê bơm khí giải quyết, mà cho tới bây giờ anh cũng không có cho cô biết về những phương diện này. . . . . .

Anh cũng không bạo lực nhà đình, Mịch Nhi cũng không cần dùng búp bê để thay thế bản thân cho anh phát tiết, anh nếu muốn tập thể dục cũng có dụng cụ, hồ bơi, huấn luyện viên đánh nhau!

Anh càng không có tâm lý vặn vẹo thích ngược đãi, cho dù thực sự đến lúc tâm thần không ổn định, đới với Mịch Nhi anh cũng sẽ chịu đựng hết sức dịu dàng, còn cùng một con búp bê có thể có tình cảm gì để làm!

https://thuviensach.vn

"Em không có nói giỡn với anh, trong cái bọc chính xác là búp bê bơm khí!" Mịch Nhi lại lập tức đánh vỡ ảo tưởng của anh, nghiêm túc nói, "Anh Tiểu Bạch đã hai mươi sáu tuổi rồi, vẫn vì em nhẫn nhịn bản năng kiên trì cấm dục nhiều năm như vậy, em cũng hết sức thông cảm và không đành lòng. Nhưng anh cũng biết, em hẳn là không có biện pháp thỏa mãn anh, chuyện này không êm thấm thì cũng không tốt, cho nên, em đã nghiên cứu ra búp bê thổi khí! Nó hoàn toàn theo hoạt động sinh lý của người thật cùng bộ phận hích hợp để chế tạo, cảm xúc cùng âm thanh đều tốt nhất, lúc đang sử dụng tuyệt đối sẽ không không hề mất cảm giác thoải mái --"

"Anh không biết, anh không biết tại sao em không thể với anh! Thí nghiệm cũng không thử, em làm sao biết rằng chúng ta không thể!" Liên Tĩnh Bạch quả thật muốn bắt Mịch Nhi lại hung hăng lay động, nhìn xem trong đầu cô rốt cuộc chứa những thứ gì, "Anh thấy em không phải là thật thông cảm cho anh, em là đang hoài nghi năng lực của anh có phải hay không!"

"Hừ, bây giờ chúng ta phải đi làm chính sự, đem gạo nấu thành cơm! Em phải cần tự mình thử nghiệm, trở lại nghiên cứu rốt cuộc anh có cần búp bê bơm khí hay không!"

Nói xong, Liên Tĩnh Bạch lôi kéo Mịch Nhi xuống xe, anh thật sự chịu đựng đủ rồi, năm năm trước cô không giải thích rời đi, năm năm sau không giải thích được trở lại, bây giờ càng thêm không giải thích được lấy ra một con búp bê bơm khí đưa anh, trái tim có mạnh đi nữa thì cũng không có cách nào chịu được những chuyện liên tiếp xảy ra này!

Đây quả thực là đả kích nghiêm trọng tự ái phái nam của anh, khiến cho anh không có cách nào nhịn nữa!

Hừ, Mịch Nhi vẫn có can đảm lớn lối tùy ý như vậy, chính là đã cho rằng mặc kệ xảy ra chuyện gì, anh tuyệt đối nuông chiều tha thứ cho cô, tuyệt

https://thuviensach.vn

đối sẽ không tổn hại ý nguyện của cô! Là anh trước kia đối với cô quá tốt, mới khiến cho cô vô pháp vô thiên muốn làm gì thì làm!

Nhìn xem, lần này anh không cứng rắn tới cùng, không áp bức cô thỏa hiệp, cô không biết được sai lầm khi mất tích năm năm, vẫn sẽ lại diễn trò cũ làm loạn lần nữa!

"A a a a! Em không muốn!" Mịch Nhi sợ tới mức hung hăng bám lấy cửa xe, có chết cũng không chịu để bắt xuống xe, chân chó không ngừng nịnh nọt nói, "Em biết anh rất mạnh! Anh Tiểu Bạch về mọi mặt đều là rất dũng mãnh, em làm sao dám hoài nghi năng lực của anh! Ha ha, chúng ta nếu có chuyện gì để nói, có thể dễ dàng thương lượng mà --"

"Em không được? Nếu như em không hề rời đi những năm này, chuyện này đã sớm xảy ra! Hiện tại nhất định chúng ta đã sớm kết hôn, nói không chừng đứa bé cũng đã có!" Nghĩ đến vì Mịch Nhi mất tích mà hoàn toàn đảo loạn kế hoạch, Liên Tĩnh Bạch hận không thể để cho cô trả lãi suất cao, lãi mẹ đẻ lãi con bồi thường cho mình, "Bây giờ anh chỉ muốn sử dụng quyền lợi mấy năm trước nên thuộc về anh, em nên sớm đã có chuẩn bị mới đúng!"

"Không có chuẩn bị, oa, em không có chuẩn bị --" hốc mắt Mịch Nhi cũng gấp đến độ tràn đầy nước mắt, đôi mắt màu tím tôn lên giọt nước mắt trong suốt, có vẻ điềm đạm đáng yêu, "Anh thật là hư, trước kia anh đều không có bộ dạng này, anh không có thương em giống như trước nữa! Hu hu, em không muốn bị anh ép buộc làm chuyện em không thích, như vậy em cũng không thích anh Tiểu Bạch. . . . . ."

Mịch Nhi đối với ký ức kinh hoàng thoáng qua năm năm trước vẫn như mới, thời gian hoàn toàn không để cho cô thay đổi, cô vẫn còn hoảng sợ lần đầu đau đớn! Cô cũng là nhớ nhung anh Tiểu Bạch cho nên mới trở về, nhưng tuyệt đối không muốn phát triển đến trình độ này!

https://thuviensach.vn

Cho nên cô làm tất cả chuẩn bị trước đó, về sau cô sẽ dốc lòng đền bù phương diện này cho anh Tiểu Bạch, về phần thời điểm anh cần an ủi, thì búp bê bơm khí tuyệt đối có thể hoàn thành nhiệm vụ --

Cô trở lại, cũng không muốn tới hiến thân, gặp lại nhau, búp bê bơm khí cũng không phải muốn gợi lên cái suy nghĩ này cho anh Tiểu Bạch!

Gặp nhau ngày đầu tiên, anh lại muốn cứng rắn lôi kéo cô lên giường, loại này bị cô liệt vào những chuyện tuyệt đối cấm đoán, nhưng bây giờ lập tức như mành chỉ treo chuông sắp xảy ra, cô lập tức bị dọa đến nỗi rơi xuống từng giọt từng giọt nước mắt!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Ba Lựa Chọn

"Còn khóc thành bộ dạng này ư. . . . . ." Mặc dù Liên Tĩnh Bạch biết cô rất có thể lại đang diễn trò, nhưng rốt cuộc tâm vẫn là không khống chế mềm nhũn, đưa tay dịu dàng lau nước mắt cô, giọng điệu cũng buông lỏng, "Ôi, thật là hết cách với em! Nếu không, anh lại cho em một lựa chọn, em muốn bây giờ trở về phòng làm? Hay là muốn đi đăng kí kết hôn với anh?"

Đôi mắt chim ưng híp lại, anh tạm thời giữ lại ranh giới cuối cùng để cho cô hai chọn một: "Là muốn thân thể kết hợp, hay là muốn kết hợp trên luật pháp?" Dù sao hôm nay anh ít nhất phải lấy được một trong hai, có được cô hoàn toàn!

"Có thể hai cái cũng không muốn hay không. . . . . ." Mịch Nhi làm bộ mặt đáng thương khóc lóc thảm thiết, làm nũng ngẩng đầu nhìn Liên Tĩnh Bạch, lôi kéo tay áo anh năn nỉ nói, "Anh, em mới vừa trở lại, anh đừng ép buộc em như vậy có được không. . . . . Em xuống máy bay mệt quá mệt quá, nếu như còn phải kéo em đi làm công việc dùng thể lực trên giường đó, làm sao anh có thể không đau lòng. . . . . Hiện tại chủ ý đi đăng kí kết hôn cũng không tiện, chú Triển dì Liên nên cũng không ở nhà sao, cha mẹ em cũng ở nước ngoài, ô ô, hôn nhân không có cha mẹ người thân chúc phúc, chắc là sẽ không hạnh phúc —— Anh Tiểu Bạch, tình cảm của chúng ta chẳng lẽ nhất định dựa trên loại hình thức này bảo đảm mới có thể kiên trì sao? Anh cứ muốn đăng kí kết hôn âm thầm như vậy, nỡ lòng ủy khuất em như vậy sao. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi vắt hết óc nói khéo như rót(1) suy nghĩ chọn lọc từ ngữ có thể rung động Liên Tĩnh Bạch nhất, vừa phải có lý có căn cứ, lại muốn tình thâm ý thiết, giọng điệu nói chuyện, nhìn ánh mắt anh, toàn bộ động tác thân thể phải phối hợp hoàn mỹ, cố gắng đạt tới nhất kích tất sát(2).

(1): lấy lời đường mật mà làm cho người ta mê hoặc

(2): giết chết kẻ địch trong 1 phát

Dâng lần đầu tiên cái gì cô tuyệt đối sẽ không chọn, mà đổi thành chọn chủ ý lập tức đi đăng kí kết hôn, cũng là hiện tại cô không có cách nào đồng ý.

Mặc dù cô và anh Tiểu Bạch kết hôn, hai người cùng nhau vượt qua nửa đời sau, đây dường như đã là ván đã đóng thuyền không thể tránh được, nhưng đối với cô mà nói cùng anh xa cách năm năm, giữa bọn họ còn có rất nhiều điều cần hiểu rõ, dù sao cũng là thời gian năm năm, bọn họ có quá nhiều chuyện cần cập nhật cần đổi mới với nhau.

Hôm nay mới vừa gặp mặt, dù thế nào cô cũng không muốn cứ như vậy liền đăng kí kết hôn, từ hôm nay liền trở thành vợ anh Tiểu Bạch.

"Em —— rốt cuộc là ai khiến anh hiện tại không thể không làm như vậy!" Liên Tĩnh Bạch nhìn lực sát thương toàn lực tản ra của Mịch Nhi đối với anh, cũng không phải là yêu thương, cũng không phải là tức giận, nếu như có thể, anh lại làm sao không muốn cho cô tất cả thứ tốt nhất thế gian, lần đầu tiên lãng mạn hoàn mỹ nhất, hôn lễ long trọng xa hoa nhất, mà không phải cứ như vậy hoảng hốt quyết định tựa như không có thời gian phải làm như vậy!

Là Mịch Nhi đột nhiên rời đi và bỗng nhiên xuất hiện khiến anh giống như chim sợ ná, anh không thể dễ dàng tha thứ một chút sai lầm nữa, không thể cho phép một chút ngoài ý muốn nữa, cho nên mới khẩn cấp như thế muốn xác định quan hệ!

https://thuviensach.vn

"Em biết anh sẽ không ép buộc em như vậy, anh Tiểu Bạch vẫn luôn là người tốt nhất với em, là người em đau lòng nhất lo nghĩ nhất. . . . . ." Mịch Nhi không ngừng dâng lên lời ngon tiếng ngọt a dua nịnh hót, lặng lẽ cò kè mặc cả nói: " Chỉ cần không phải hai lựa chọn này, em đều nghe lời anh, anh để cho em làm gì em nhất định sẽ làm hết——"

"Em cảm thấy em còn chữ tín sao? Lời của em còn có bao nhiêu độ tin cậy?" Liên Tĩnh Bạch đưa tay hung hăng vuốt vuốt mái tóc ngắn của cô, cảm xúc có thể đụng tay đến sợi tóc năm đó vẫn còn dịu dàng sáng sủa, nhưng ngón tay vẫn có thể trượt xuống mái tóc dài, cũng đã bị cắt bỏ đi.

Này khắc sâu nhắc nhở anh, Mịch Nhi đã thay đổi, mặc kệ là tuổi tác, tướng mạo, hay là tính tình, cô đều khác năm năm trước. Thời gian là một nhà ảo thuật, cứ như vậy không tiếng động thay đổi cô.

Cho nên, anh có lẽ cũng không thể hoàn toàn theo kinh nghiệm trước kia cứng rắn áp bức cô, uy hiếp là nhất thiết phải, nhưng nếu như lại ép cô, cô có thể sẽ ra sức phản kháng, thà làm ngọc vỡ không làm ngói lành, lại khiến anh hối hận không kịp.

Liên Tĩnh Bạch thỏa hiệp, giọng điệu không cam lòng mà nói: "Như vậy sẽ cho em một lựa chọn, em là muốn đi làm, muốn đi kết hôn, hay là muốn vẫn đi theo bên cạnh anh, không bao giờ rời khỏi tầm mắt anh nữa? !"

"Vẫn đi theo bên cạnh anh?" Mịch Nhi sửng sốt, " Lúc anh đi làm cũng muốn em theo cùng?"

Nhận được sự khẳng định của đầu Liên Tĩnh Bạch sau khi trả lời, cô hỏi tiếp: "Lúc anh làm việc em ở bên cạnh anh làm cái gì, em sẽ rất buồn chán. . . . . Anh để cho em không thể rời khỏi tầm mắt anh, coi như em có thể chịu được thời gian anh đi làm, vậy thời gian anh đi xã giao đi ăn chơi đàng điếm thì sao, em cũng phải đi theo anh ư? Thời điểm em ngủ, tắm, đi nhà vệ sinh thì sao? Khoảng thời gian này em làm sao mới có thể không rời khỏi

https://thuviensach.vn

tầm mắt anh, anh hẳn phải cho em một chút không gian để giải quyết vấn đề riêng tư chứ!"

" Lúc anh làm việc, em có thể chơi ở trong phòng làm việc của anh, tùy ý em làm gì cũng có thể, em để cho người ta đem phòng làm việc hoàn toàn sửa đổi thành phòng thí nghiệm của em cũng được, em có thể cứ theo bình thường nghiên cứu y học của em, nhưng phải là sống trong tầm mắt anh." Mặt Liên Tĩnh Bạch không đổi sắc chậm rãi nói tiếp, "Em lo lắng xã giao, những thứ ăn chơi đàng điếm công việc xã giao quan hệ xã hội này đều là Dĩ Mặc phụ trách, em không có cơ hội đối mặt với chuyện này; về phần không gian riêng tư. . . . . Nếu như em muốn đi tắm đi nhà vệ sinh, liền nói trước với anh tính giờ xin nghỉ, anh sẽ ở cửa ra vào chờ em, thời gian vừa đến phải mở cửa. Chuyện ngủ em cũng không cần lo lắng, chúng ta ngủ chung, nếu như em không muốn anh sẽ không ép buộc đụng vào em, nhưng em phải ngủ chung với anh!"

Mất mà lại được, anh đã chịu đựng không nổi bất kỳ nguy hiểm sẽ mất đi nữa, những thứ này xem như việc làm non nớt nực cười, anh phải hết sức cẩn thận buộc chặt Mịch Nhi lại, đặt cô trước mắt mình, một khắc không nháy mắt nhìn cô chằm chằm, để cho cô một khắc thời gian thoát khỏi cũng không có, mới có thể hoàn toàn tuyệt đối ngăn chặn chuyện xưa tái diễn.

"Thật muốn phòng em đến mức này à. . . . . ." Mịch Nhi bất đắc dĩ xoa xoa mi tâm, có lẽ cô có thể đoán được ý định của Liên Tĩnh Bạch, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới anh thế nhưng đã lo sợ hão huyền như thế, anh ham muốn chiếm đoạt mạnh hơn trước kia, tường chừng như sẽ phải ùn ùn kéo đến che phủ cô lại.

Cô duỗi ngón tay ra thề nói: "Em bảo đảm lần này tuyệt đối sẽ không rời đi, nhất định nhất định sẽ chưa xin phép đã bỏ đi còn không được sao!"

"Nhìn xem, em chính là chỉ thích hai lựa chọn?" Liên Tĩnh Bạch dựng lên mày kiếm, "Cũng không quyết định, vậy anh liền giúp em chọn! Cá nhân

https://thuviensach.vn

anh đương nhiên là muốn lựa chọn thứ nhất, đi thôi, chúng ta bây giờ trở về phòng ——"

"A a a a, em chọn tự em chọn!" Mịch Nhi vội giơ hai tay đầu hàng, "Em đi theo bên cạnh anh, vĩnh viễn đi theo bên cạnh anh! Anh Tiểu Bạch, như vậy được chưa!"

"Mặc dù không phải câu trả lời anh mong muốn, nhưng cũng tạm được."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Không Phải Đứa Bé

Liên Tĩnh Bạch thở dài, bản thân đi xuống xe trước, sau đó động tác dịu dàng mở cửa xe cho Mịch Nhi, đưa tay phải ra nói: "Đi thôi, vừa rồi em còn nói mới bay trở về nên rất mệt, anh đi nghỉ ngơi với em. Dĩ nhiên, phải tới phòng của anh."

"À." Mịch Nhi ngoan ngoãn mặc cho anh dắt mình đi về phía trước, lúc này, cô không dám nói thêm một câu phản bác nào, nói không chừng mình nói sai câu nào, sẽ chọc anh tức giận, từ đi tới phòng yên tĩnh ngủ, đổi thành đi tới phòng hành động"Ngủ".

Vừa sánh đôi đi cùng nhau, Liên Tĩnh Bạch vừa giới thiệu cho Mịch Nhi sự thay đổi trong biệt thự nhà họ Triển năm năm qua: "Quản gia Tôn trước kia nhà họ Triển đã về hưu, hiện tại thay thế công việc của ông là người em cũng biết, là bác Kiều. Bên trái con đường này là rừng cây Ngọc Lan đã thay thế thành cây bông vào ba năm trước, suối phun nước phía nam cũng đã đổi mới toàn bộ, còn có vài căn nhà cũ cũng được đập đổ, hiện tại dựa theo thiết kế của anh mà xây lại xong. . . . . Bài trí nhà họ Triển thật ra thì đã thay đổi rất nhiều, chỉ có vườn hoa hồng em thích nhẫn vẫn còn giữ lại, em trồng ra tất cả thảo dược anh cũng vẫn cho người chăm sóc, nếu em nhàn rỗi thì cũng có thể đi dạo một chút. . . . . ."

"Uhm." Mịch Nhi nhìn cảnh sắc chung quanh, xác thực, nhà họ Triển có chút thay đổi khi cô rời đi năm năm trước, cô cũng không lo lắng mình sẽ bởi vì chưa quen mà đi lạc đường, cô muốn hỏi là một chuyện khác, "Em

https://thuviensach.vn

biết những năm này chú Triển và dì Liên vẫn đi du ngoạn khắp nơi không trở về nhà, như vậy Liên Tranh cùng Dĩ Mặc đâu rồi, bọn chúng cũng không ở thành phố K sao? !"

"Thật sự thì bọn chúng không có ở thành phố K, Dĩ Mặc đã đi công tác ở Italy, phải đi rất lâu thì mới có thể trở về; bây giờ Liên Tranh đang ở Prague (thủ đô Cộng hoà Séc), con bé vẫn còn đi học." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng nói.

Mịch Nhi vừa nghe hai người đều không có ở đây, không khỏi có chút chán nản, nhưng hơn nữa là vì Liên Tranh vui mừng: "Vậy sao, Liên Tranh vẫn còn du học ở nước ngoài, đã tới vùng đất âm nhạc cổ điển Prague học tập à. . . . . Quả nhiên con bé thừa kế di truyền nghệ thuật của dì Liên, ở phương diện âm nhạc thì như si như say, em rất nhớ em ấy."

Lông mày Liên Tĩnh Bạch nhíu lại, giọng nói mang theo một tầng ý vị lành lành: "Em lại còn không biết xấu hổ nói nhớ Liên Tranh, con bé vì em mất tích không biết đã khóc bao nhiêu lần! Liên Tranh còn đặc biệt thiết kế một chủ đề rất lớn tìm em trong Bách Bảo, em đều không nhìn thấy sao! em cứ nói rời đi là rời đi, tại sao lại nhớ tới chuyện của Liên Tranh trong lòng. . . . . ."

"Thật sao? Liên Tranh tìm em! Không, em không nghĩ như vậy. . . . . ." Mịch Nhi vừa nghe nói Liên Tranh mà cô nuông chiều từ nhỏ đến lớn bị mình làm cho đau lòng như vậy, trong lòng kinh động, không khỏi đau lòng một hồi.

Triển Liên Tranh dịu dàng đáng yêu thuần khiết xinh đẹp vĩnh viễn không buồn không lo, nhưng khi mình rời đi, hình như đã làm tổn thương tới tiểu công chúa mà mọi người nâng ở trong lòng bàn tay . . . . . .

Mịch Nhi chán nản yên lặng cúi thấp đầu xuống, cô thật sự không biết Triển Liên Tranh sẽ ở Bách Bảo tìm kiếm cô, năm năm qua, cô gần như

https://thuviensach.vn

không có một chút thời gian giải trí và hưởng thụ, toàn bộ thể xác và tinh thần đều đã vùi đầu vào những chuyện khác, cô gần như đã ngăn cách với thế giới bên ngoài.

Đừng nói là ở TV hoặc xem Bách Bảo trên internet, cô thu thập tin tức của anh Tiểu Bạch cũng là Dịch Nhi làm thay, thỉnh thoảng có chút thời gian rảnh, cô mới có thể liếc mắt nhìn xem những tin tức cũ, nhờ vào đó biết cô sống như thế nào --

"Đứa ngốc, anh lừa gạt em." Liên Tĩnh Bạch cũng là không đành lòng, xoa đầu cô nói, "Liên Tranh ở năm đầu tiên xác thực là rất đau lòng, em đối với con bé mà nói hoàn toàn không thua kém người thân là anh cùng Dĩ Mặc, tất nhiên con bé sẽ lo lắng cho em sau khi mất tích có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn hay không. Bách Bảo cũng bị con bé sắp xếp thỏ mật mất tích, mọi người cùng nhau đi tạo tình tiết cho nó, tất cả đều dựa tình tiết của em mà thiết kế, Liên Tranh hi vọng nhờ vào việc đó có thể tìm thấy được em. Nhưng sau khi con bé bị mọi người khuyên bảo mà nghĩ thông suốt, tin tưởng em ở bên ngoài nhất định sẽ sống rất tốt, anh cũng đã bảo đảm nhất định sẽ tìm được em, con bé mới không hề đau lòng nữa, đem nhớ nhung chôn ở trong lòng. Thế nào, em muốn gặp con bé sao? Anh sẽ gọi điện thoại kêu nó trở về, nhìn thấy em, nhất định nó sẽ thật sự cao hứng đấy!"

"Không...không được --" Mịch Nhi lại chần chừ, lắc đầu can đảm nói, "Chúng ta từ từ nói cho nó biết đi, năm đó đều là sai lầm của em, bây giờ em rấy áy náy, còn chưa có chuẩn bị tâm lý thật tốt đối mặt với Liên Tranh. . . . . ."

"Em đó, nghĩ tới cái gì liền kích động liều mạng làm, em không thể suy nghĩ một chút hậu quả hay sao! Bây giờ mới biết áy náy, không cảm thấy đã trễ hay sao!" Liên Tĩnh Bạch không nhịn được vừa giống như khi còn bé bắt đầu giáo dục cô, "Em còn tưởng rằng mình là đứa trẻ ư, đã lớn như vậy, cũng nên biết phụ trách hành vi của mình!"

https://thuviensach.vn

"Vâng, em hiểu." Mịch Nhi gật đầu lia lịa, "Cho nên, em mới trở lại! Anh Tiểu Bạch, em hiểu mình có khuyết điểm, biết phải suy nghĩ tường tận thì mới có thể đưa ra quyết định, cũng biết cái gì trên thế giới này quý giá nhất! Sẽ không, em sẽ không giống như trước kia."

"Thật sao?" Liên Tĩnh Bạch nhìn Mịch Nhi, ánh mắt cô nghiêm túc cùng sâu lắng mà trước kia anh chưa từng thấy qua, nhất định những năm này đã xảy ra chuyện gì, hơn nữa nhất định là chuyện không làm cho người ta vui mừng, chỉ có trải qua tôi luyện bóng tối, Mịch Nhi mới có thể thay đổi lớn như vậy.

"Trước không nói những đề tài nặng nề này, bây giờ em nên nghỉ ngơi thật tốt, cũng chưa thích ứng được giờ giấc." Liên Tĩnh Bạch dịu dàng nắm tay cô, "Đi thôi, cái gì cũng không phải nghĩ nhiều, về sau sẽ có anh ở bên em, em yên tâm."

"Vâng." Mịch Nhi gật đầu một cái, ngẩng cao khuôn mặt tươi cười, cầm lại tay anh, cùng mười ngón tay quấn lấy thật chặt, "Chúng ta đi thôi!"

Đúng vậy, về sau tất cả đều sẽ có anh Tiểu Bạch, hai người sẽ cùng nhau đối mặt với bất cứ chuyện gì, đây không phải nguyên nhân cô trở về sao!

Liên Tĩnh Bạch lôi kéo Mịch Nhi đi vào đại sảnh, trước gọi tới mấy vị quản gia chủ yếu, đơn giản giới thiệu lẫn nhau một chút. Về sau Mịch Nhi sẽ phải thường xuyên ở lại nhà họ Triển, trong năm năm này có rất nhiều người làm mới thay đổi, ít nhất cô cũng phải biết bọn họ, có chuyện gì thì cũng có thể phân phó bọn họ đi làm.

"Tiểu thư Mịch Nhi? Là tiểu thư Mịch Nhi sao?" Có mấy vị quản gia vừa thấy Mịch Nhi, lập tức trợn to hai mắt, vui mừng hỏi, "Tiểu thư Mịch Nhi đã trở lại? Những năm này cô đã đi đâu!"

Năm năm này không đủ để nhà họ Triển đổi mới toàn bộ quản gia, tự nhiên cũng có nhiều người còn nhớ tiểu thư Mịch Nhi sát vách, nhà họ

https://thuviensach.vn

Triển cùng nhà họ Mục gần như thân nhau như người một nhà, rất nhiều người già đã nhìn năm vị thiếu gia tiểu thư lớn lên, đối với sự thân thiết của đại thiếu gia Liên Tĩnh Bạch và đại tiểu thư Mịch Nhi mọi người đều biết, bọn họ lại càng tuyệt đối không quên!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Phát Động Quần Chúng

Mỗi người làm nhà họ Triển năm đó cũng biết, nếu như không có chuyện ngoài ý muốn, tiểu thư Mịch Nhi nhất định sẽ nước chảy thành sông gả cho Đại thiếu gia, nhất định sẽ trở thành con dâu trưởng nhà họ Triển!

Ai cũng không thể ngờ rằng, năm năm trước, tiểu thư Mịch Nhi vậy mà chợt mất tích, hơn nữa năm năm này tới tin tức hoàn toàn không có...

Bọn họ vẫn chứng kiến bộ dạng si tình đau khổ chờ của Đại thiếu gia, anh tuyệt đối không buông tha, rốt cuộc, chờ được mây tan thấy mặt trời mọc, rốt cuộc tìm được tiểu thư Mịch Nhi!

Tại sao mọi người có thể không tâm tình kích động, là tiểu thư Mịch Nhi trở lại!

Đại thiếu gia đã là hai mươi sáu tuổi, nếu như không tìm được tiểu thư Mịch Nhi, anh tựa hồ thật sự sẽ phải độc thân đợi đến già! Lão gia và phu nhân buông lỏng bất kể các chuyện của thiếu gia, nhưng bọn họ từ nhỏ nhìn Đại thiếu gia trưởng thành, nhưng là vẫn đau lòng nóng lòng!

Thật may là, trời không phụ người có lòng, Đại thiếu gia rốt cục đợi được tiểu thư Mịch Nhi trở lại!

Mịch Nhi nhìn những chú dì quản gia trước kia thương yêu cô kia, xin lỗi sờ sờ đầu, thăm hỏi từng người nói: "Bác Lý, chú Triều, thím Miêu, dì

https://thuviensach.vn

Phượng... Ha ha, con đã trở về! các người cũng không có thay đổi gì, vẫn là sôi nổi giống như trước đây nha! "

"Tiểu thư Mịch Nhi, lần này trở về còn có thể rời đi sao? Mục tiên sinh sát vách ra nước ngoài rất lâu chưa trở lại, cô sẽ không sẽ rời bỏ thiếu gia đi tìm Mục tiên sinh Tố phu nhân chứ?"

"Tiểu thư Mịch nhi cũng ra ngoài năm năm, thế giới bên ngoài làm sao tốt bằng trong nhà chứ? Con vẫn là đừng đi, Đại thiếu gia nhiều lần nhắc tới con!"

"Đúng vậy a, không riêng gì Đại thiếu gia, tiểu thư nhà ta mỗi lần trở lại cũng đều nói về con đấy! Ít nhất cũng phải đợi đến khi tiểu thư trở lại, gặp cô nói chuyện một chút, cũng không thể hiện tại liền lại muốn đi!"

...

Mọi người anh một câu tôi một lời không ngừng khuyên giải Mịch Nhi, bọn họ đều là người làm lâu được nhà họ Triển tín nhiệm, quan hệ với nhà họ Triển càng giống như là chung người thân hòa thuận, đối với Đại thiếu gia Liên Tĩnh Bạch này, bọn họ càng là thật tâm suy nghĩ cho anh, rối rít muốn thuyết phục Mịch Nhi ở lại, không bao giờ muốn để Đại thiếu gia một thân một mình nữa.

"Chú bác thím dì, Mịch Nhi sẽ không đi nữa." Cuối cùng vẫn là Liên Tĩnh Bạch đi vào đám người, giải cứu Mịch Nhi bị vây ở giữa ra, "Các người có lời gì có thể từ từ nói với cô ấy, cô ấy mới vừa xuống máy bay, các người nếu là thương cô ấy, hay là đi chuẩn bị trước một bữa ăn ngon, dọn dẹp phòng cho Mịch Nhi không gian để đồ, để cho cô ăn xong ngủ một giấc đi! Mọi người truyền nhau một tiếng, sau này Mịch Nhi ở trong nhà, bảo người giúp việc làm nhiều điểm tâm, chăm sóc cô ấy thật tốt."

"Xem chúng ta, cũng bởi vì tiểu thư Mịch Nhi trở lại mà cao hứng già hồ đồ rồi!" Bác quản gia Lý tóc đã điểm trắng cười ha ha nói, "Tiểu thư Mịch

https://thuviensach.vn

Nhi không đi là tốt rồi, chúng ta cái này đi chuẩn bị, thức ăn lập tức sẽ tới!"

Các quản gia bước nhanh như bay rời khỏi phòng khách, hoàn toàn không nhìn ra bọn họ phần lớn đã là bốn mươi năm mươi tuổi. trên mặt bọn họ tự nhiên tràn đầy nồng đậm vui sướng, thật lòng vì Mịch Nhi trở về cảm thấy cao hứng.

Những quản gia mới vào nhà họ Triển trong năm năm này không khỏi bắt đầu hỏi thăm về chuyện tình của Mịch Nhi, các quản gia già mặt mày hớn hở bắt đầu nhẹ nhàng giải thích chuyện xưa của Đại thiếu gia và tiểu thư Mịch Nhi, từ hai nhỏ vô tư (1) thanh mai trúc mã, đến tình cảm sâu đậm xác định quan hệ, rồi đến năm năm trước tiểu thư Mịch Nhi chợt mất tích...

(1): hai đứa con trai và con gái thuở nhỏ chơi với nhau hồn nhiên

Nhắc lại năm đó, không khỏi đưa tới vô số lão nhân nhà họ Triển hoài niệm xúc động, cũng đưa tới rất nhiều người mới tỉnh tỉnh mê mê nghe nhưng không nói gì, tin tức tiểu thư Mịch Nhi trở về giống như cánh, trong nháy mắt liền bay khắp cả nhà họ Triển.

Lặng lẽ, tất cả bọn người hầu nhà họ Triển đang lúc truyền lại một cái tin, tiểu thư Mịch Nhi chính là phu nhân tương lai, nhất định phải hết lòng hầu hạ, hơn nữa, hơn phải đem ánh mắt mở to, tuyệt đối không thể để cho tiểu thư Mịch Nhi từ nhà chạy trốn mất tích!

Nhìn tất cả người hầu đều rời đi, Mịch Nhi lúc này mới thở ra một hơi dài, vỗ ngực một cái cảm khái nói: "Mới vừa làm em sợ muốn chết! Những chú thím kia vây quanh em không ngừng hỏi chuyện, em thật sợ nếu như em nói một câu còn muốn rời khỏi, bọn họ lập tức sẽ buộc em lại không để cho em đi!"

"Bọn họ là thật không muốn để cho em đi." Nhớ tới mọi người nhiệt tình giúp một tay, miệng Liên Tĩnh Bạch không khỏi nhếch lên, có lời chứng

https://thuviensach.vn

nhận của bọn họ nói anh vẫn luôn nhớ Mịch Nhi, hiệu quả có thể tốt hơn một trăm lần chính miệng anh nói .

Anh cũng không nghĩ tới các chú dì quản gia giữ Mịch Nhi lại vội vàng như thế, cũng ngay cả Liên Tranh lấy ra khiến cô muốn ở lại , bọn họ cũng còn nhớ rõ năm đó Mịch Nhi thích nhất chính là Liên Tranh, nói Liên Tranh nhớ cô, cũng là muốn cô ở lại.

Mịch nhi suy nghĩ một chút, nhếch miệng lên nói: "Hừ! Nhất định là năm năm nay anh tạo nên một hình tượng đau khổ vì tình, làm cho em giống như một người xấu!"

Liên Tĩnh Bạch hỏi ngược lại: "Em không phải sao? Hai người chúng ta nếu như có một người xấu, nhất định chính là em."

Nếu như là năm năm trước, mịch nhi nhất định sẽ phản bác nói người phúc hắc nhất xấu xa nhất xấu rõ ràng là anh, nhưng cô nghe được ý Liên Tĩnh Bạch, tự tiện rời đi để lại một mình anh, người làm chuyện sai trái đích xác là cô.

"Được rồi, em đã biết lỗi rồi, cũng hối cải trở lại rồi, sẽ không đi nữa..." Mịch Nhi làm nũng cọ anh cầu xin tha thứ, "Anh Tiểu Bạch, anh đại nhân không chấp tiểu nhân, Tể tướng trong bụng có thể chống thuyền, đừng đạp em nữa đau chân —— em cũng không ngăn âm mưu của anh, đã để cho anh ở trước mặt em ra hiệu cho các quản gia, phát động quần chúng canh phòng nghiêm ngặt bán mạng xem chừng em, đã đủ chứng minh em sòng phẳng chứ?"

"Em thật sự rất sòng phẳng." Liên Tĩnh Bạch gật đầu, cũng không khó hiểu Mịch Nhi sẽ nhìn thấu ý đồ của mình, cô một viên Thất Khiếu Linh Lung Tâm (2) luôn luôn là thông minh tuyệt đỉnh, mình đối với các quản gia ám hiệu lại có thể nào giấu giếm được cô.

https://thuviensach.vn

(2): Trích từ truyện Phong Thần, nói về nhân vật Tỷ Can thừa tướng là hoàng thúc của Trụ Vương nhà n, Tỷ Can là người có lòng trung trinh, chính trực, nhiều lần can gián vua Trụ, sau Đắc Kỷ muốn hại ông, lập kế giả bệnh, bảo cần phải có thất khiếu lung linh tâm ăn mới khỏi bệnh, Trụ vương lại có thể đồng ý, yêu cầu Tỷ Can giao trái tim ra. Kết quả Tỷ Can nhờ có pháp thuật Khương Tử Nha bảo hộ, sau khi moi tim ra vẫn không chết. Nhưng trên đường trở về, Tỷ Can gặp một phụ nhân rao bán cải vô tâm, Tỷ Can ghìm ngựa hỏi nàng một câu: “Người nếu là Vô Tâm thì thế nào?” phụ nhân kia đáp: “người Vô Tâm sẽ chết.” kết quả Tỷ Can nhất thời hô một tiếng, máu chảy đầm đìa, rồi chết. (phụ nhân này có thể do Đắc Kỷ hoặc Thân Công báo hóa thành). Về sau chỉ người rất thông minh tài ba, nói chung người nhân tài về cả nhân cách lẫn khả năng làm việc.

"Đó là đương nhiên!" Mịch Nhi đắc ý vênh mũi lên, một bộ diễu võ dương oai.

Sau một câu nói của Liên Tĩnh Bạch lại phá vỡ cô tự đắc: "Nhưng em cho dù sòng phẳng đi nữa, bắt đầu từ bây giờ, hoặc là muốn vẫn ở bên cạnh anh! Hôm nay anh không trở về công ty, ở nhà cùng em, ngày mai tám giờ, chúng ta đến Triển thị."

"Tại sao có thể như vậy!" Mịch Nhi kêu rên một tiếng, lại bị Liên Tĩnh Bạch cứng rắn kéo vào phòng.

Người làm rất nhanh đưa lên một bàn y theo khẩu vị của Mịch Nhi nấu bữa tiệc lớn, Liên Tĩnh Bạch cùng cô ăn cơm xong, cô liên tiếp ngáp, sau khi rửa mặt nằm lên giường, Mịch Nhi rất nhanh liền ngủ thiếp đi.

Liên Tĩnh Bạch giúp cô đắp kín chăn, mình cũng cầm Laptop, tựa sát Mịch Nhi ngủ say làm việc.

Anh một tay êm ái cầm đầu ngón tay cô, một tay thao tác Computer điều khiển công việc Triển thị và FL từ xa , nhìn mấy lần, Liên Tĩnh Bạch không

https://thuviensach.vn

nhịn được cúi đầu nhìn Mịch Nhi một chút, giống như cô sẽ chợt từ trên giường biến mất, khiến anh bất an khẩn trương.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Thợ Săn

Chỉ có xác nhận cô nằm ở nơi mình có thể đụng tay tới, lòng của anh mới yên ổn.

Lật qua trang cuối cùng của hồ sơ, Liên Tĩnh Bạch nâng cằm lên, chăm chú nhìn Mịch Nhi đáng yêu đang ngủ, chỉ mới nhìn cô như vậy, nhìn khuôn mặt ngây thơ xinh đẹp ngủ say, anh đã cảm thấy lòng mình mềm xuống, nhìn cô ở gần, nhìn cô đang ở bên cạnh mình, cuối cùng có thể thỏa mãn như vậy.

Liên Tĩnh Bạch cũng nằm xuống, anh nhẹ nhàng ôm nhuyễn ngọc ôn hương vào trong ngực, ôm ấp để lấp đầy chỗ trống, anh mới than nhẹ một tiếng, cảm giác xa cách bao lâu, nhớ lại cảm thấy hạnh phúc như vậy.

Cuốn chặt cánh tay như sắt, anh khiến Mịch Nhi càng thêm gần sát trái tim mình, toàn tâm cảm nhận kích động ôm cô trong ngực.

Bất tri bất giác, anh cũng ngủ thiếp đi. . . . . .

Ngày thứ hai, ngày mới hửng sáng lên, Mịch Nhi đã chớp mắt tỉnh lại, ngày hôm qua gần như đều ngủ mê man cả một buổi chiều do sai múi giờ, ngược lại cô không ngủ được vào ban đêm, tỉnh dậy vô cùng sớm.

Mới là sáng sớm, tia sáng mặt trời đầu tiên còn chưa chiếu vào gian phòng, cô ngẩng đầu lên, lại vừa chống lại đôi mắt tràn đầy dịu dàng.

https://thuviensach.vn

"Chào buổi sáng." Liên Tĩnh Bạch vẫn ung dung nhìn Mịch Nhi trong lòng, cúi đầu nhẹ nhàng hôn trên môi cô một cái, "Ngày hôm qua nghỉ ngơi có tốt không, cơ thể có cảm thấy không quen không, giường ngủ có thoải mái không?"

"Ừm, Chào buổi sáng." Mịch Nhi gật đầu một cái, anh Tiểu Bạch dịu dàng gần trong gang tấc, cô nhớ người năm năm trước giống như che chở bảo vật ôm ấp lấy cô, cùng người yêu tỉnh lại buổi sáng, thật tốt đẹp.

Cánh tay Mịch Nhi không khỏi ôm chặt lấy eo Liên Tĩnh Bạch, đem mặt cô vùi vào lồng ngực anh, ngửi ngửi mùi sữa tắm bạc hà mát mẻ trên người anh, thì thào nói nhỏ: "Thật thoải mái, thật nhớ mùi vị này, chỉ có anh Tiểu Bạch mới có mùi vị này--"

"Thích thì ôm một lát, thời gian vẫn còn sớm, em có thể ngủ thêm chút nữa." Liên Tĩnh Bạch cũng vây ôm chặt cánh tay quanh eo Mịch Nhi, cúi đầu hôn lên sợi tóc cô.

Chóp mũi đều là mùi thơm cơ thể trong vắt của Mịch Nhi, loại mùi vị này chỉ có cô mới có thể mang tới, anh cũng nhớ nhung rất lâu, khiến cho anh cảm thấy thanh thản dễ chịu.

Liên Tĩnh Bạch cũng cảm động: "Cuối cùng lại có thể ôm lấy em, sẽ không bao giờ buông tay nữa. Ngày hôm qua cũng không có nhìn em thật kỹ, ôm vào ngươi thì mới phát hiện em đã gầy đi, nhất định phải ăn nhiều và nghỉ ngơi nhiều một chút, cố gắng nuôi trở lại. Về sau, chúng ta cũng đều cùng nhau tỉnh lại như vậy. . . . . ."

"Có thể chứ!" Trên mặt Mịch Nhi hiện lên má lúm đồng tiền, dùng chóp mũi chạm vào đầu mũi anh, "Nhưng anh cũng không thể mỗi ngày đều như hôm nay, chính là em vừa thoáng động, anh đã thức tỉnh, như gặp kẻ thù tìm em khắp nơi, không có chút yên ổn nào. Như vậy anh sẽ không nghỉ ngơi

https://thuviensach.vn

tốt, mỗi ngày đều phải đi làm việc, em không muốn nhẫn tâm nhìn anh liên tục ngủ khổ như vậy!"

"Ha ha, anh đánh thức em sao --" Liên Tĩnh Bạch cảm thấy có chút ngượng ngùng, vùi đầu vào trong mái tóc Mịch Nhi, che đậy vẻ mặt có chút gây cười.

Như Mịch Nhi từng nói, cả đêm qua xác thực anh đều ngủ không yên ổn, cho dù ôm cô thật chặt, nhưng chỉ cần đang ngủ cảm thấy cô có động tĩnh, anh liền hoảng sợ lập tức tỉnh lại, muốn xác nhận Mịch Nhi vẫn còn đang bên cạnh mình, như vậy anh mới có thể yên ổn.

Một ngày bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng.

Anh vẫn còn thiếu hụt cảm giác an toàn với Mịch Nhi, lo lắng cô có thể rời đi khi anh đang ngủ, giống như năm năm trước rời đi không chút dấu vết. Anh chỉ có thể ép buộc bản thân, chỉ cần Mịch Nhi có động tác lạ, liền lập tức tỉnh lại ngăn cản cô, tuyệt đối không phạm sai lầm năm đó.

"Anh Tiểu Bạch ngốc! Đại ngốc!" Mịch Nhi nhìn ánh mắt anh, đôi mắt màu tím tràn đầy tình yêu trìu mến cùng áy náy đau lòng, cô vỗ về hôn lên mặt anh, "Anh yên tâm, em nói không đi là sẽ không đi! Lời của em anh còn không có cách nào tin sao, như vậy em sẽ dùng hành động thực tế chứng minh với anh, sẽ từng chút từng chút khiến anh tin em lần nữa, không cần lo lắng em sẽ rời đi, thật sự không đi--"

"Được." Lần này đến phiên Liên Tĩnh Bạch ngoan ngoãn gật đầu, mặc kệ trong lòng có mấy phần hoài nghi, thì bây giờ anh sẽ không phá hư loại không khí này, loại không khí chỉ thuộc về hai người mà thôi.

Cô thật sự không hề rời đi dĩ nhiên là tốt, nhưng cho dù cô lại động tâm, anh cũng sẽ có cách tương ứng, sẽ không để cho cô thực hiện được.

https://thuviensach.vn

Nắm tay anh, gương mặt Mịch Nhi mỉm cười, săn sóc hỏi: "Anh có cần ngủ một chút nữa không? Tối hôm qua gần như không có ngủ chút yên ổn, như vậy không tốt đối với cơ thể, hiện tại ngủ bù cũng có thể ngủ lâu một chút!"

"Cả ban ngày hôm qua anh đã ngủ cũng với em rất lâu, bây giờ tinh thần rất tốt, sẽ không mệt." Liên Tĩnh Bạch cười nói, "Nếu chúng ta đều tỉnh dậy, thời tiết hôm nay cũng tốt, anh dẫn em đi xem mặt trời mọc có được hay không? Xem mặt trời mọc ngay đỉnh núi phía nam, chỉ cần chúng ta nhanh lên một chút, thì cũng có thể theo kịp tia sáng mặt trời đầu tiên!"

"Được! Chúng ta tới tranh tài đi!" Mịch Nhi nhảy lên, "Liền so ai rửa mặt và thay quần áo trước, đến núi phía nam nhìn mặt trời mọc trước nhé!"

Nói xong, Mịch Nhi đã giành trước vọt vào phòng tắm gần đó, cô chiếm giữ địa thế có lợi, Liên Tĩnh Bạch cũng chỉ có thể đi vòng sang phòng một người khác rửa mặt.

"Này, em lại chơi xấu! Cướp đoạt là phạm quy đấy!" Liên Tĩnh Bạch nửa thật nửa giả ở sau lưng Mịch Nhi kêu la, giọng nói vui sướng không có tức giận chút nào, rõ ràng, anh đang cố ý đùa cô vui vẻ, cố ý nói cô như vậy.

"Tới trước thì thắng, ha ha ha, anh Tiểu Bạch sẽ không đi nữa mà chuẩn bị nhận thua chứ! Vẫn quy định cũ, người thua thì bị người thắng sai bảo!" Tiếng cười Mịch Nhi rất to truyền ra từ trong phòng tắm, âm thanh hả hê giống như mình đã nắm chắc phần thắng.

"Vậy em cứ chờ làm nô lệ của anh đi!" Liên Tĩnh Bạch cười khẽ, cũng tăng nhanh bước chân đi về phía một gian phòng tắm khác.

Thật tốt, bọn họ còn có thể chơi đùa giống như trước đây, không để tâm quở trách nhau như cũ, thời gian không có tạo ra khoảng cách, lòng của bọn họ còn dính chặt ở chung với nhau.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần không có loại vấn đề này, thì anh có thể yên tâm. Tất cả như cũ, tình cảm cũng có thể tiếp tục phát triển.

Anh không vội mưa to gió lớn bức ép cô, năm năm chờ đợi khiến cho anh trở thành thợ săn biết ẩn kiên nhẫn chịu đựng, ấm nước sôi lên, anh lại có đủ lòng tin có thể từ từ làm Mịch Nhi tan chảy.

Cô giấu giếm anh tất cả mọi chuyện, anh cũng không vội truy hỏi tìm tòi nghiên cứu, không đi đụng vào bí mật mà cô không muốn vạch trần. Nhưng đối đãi dịu dàng sẽ tan chảy trái tim cô, tại sao rời đi, đi nơi nào, đã trải qua những gì, tất cả việc đó, tóm lại nhất nhất anh sẽ nghe được cô thẳng thắn nói.

Tiếp đó, anh sẽ từ từ buộc chặt nuôi nhốt Mịch Nhi trong lưới. Chỉ nuôi thả cô tại chính lãnh địa của mình, không cho phép cô chạy trốn một phút.

Cả đời này, nhất định Mịch Nhi có chạy đằng trời.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Công Khai

Hai người nhốn nháo đánh cuộc, cuối cùng cũng không có phân thắng thua.

Đối với Liên Tĩnh Bạch mà nói, thua bởi Mịch Nhi cũng không có vấn đề gì, nhưng sở trường hàng năm của cô là thuật dùng dao cho nên thân thể hoàn toàn không có cách nào so sánh với thân thể khỏe mạnh tập tành hàng ngày của anh, anh đã cố ý giám tốc độ rất nhiều, cô dùng hết toàn lực cuối cùng cũng chỉ tới đó cùng lúc với anh.

Nếu như anh chậm nữa rõ ràng là nhường quá mức, nhất định Mịch Nhi cũng sẽ ồn ào nói thắng không cần dùng võ, muốn truy cứu trách nhiệm của anh.

Nhưng khi bọn họ đồng thời đi lên đỉnh núi, thấy tia sáng mặt trời đầu tiên xuyên qua chân trời chậm rãi mọc lên, đã không còn quan tâm tới thắng thua.

Cảnh đẹp đã say lòng tâm hồn người.

Ánh mặt trời cắt qua chân trời, chiếu sáng khắp cả vùng đất, chân trời bị nhuộm màu sắc có loại rực rỡ lóe mắt, ánh mặt trời màu vàng chiếu lên mái tóc hai người giống như một tầng hoàng kim, vẻ ngoài hai người đều rất tuyệt mỹ, hiện tại càng được tôn lên tuyệt đẹp.

Cảnh đẹp động lòng người, quan trọng hơn là người đẹp động lòng.

https://thuviensach.vn

Có người tương trợ, một đường mỗi bước đi qua cũng sẽ biến thành phong cảnh, cũng sẽ niêm phong cất vào trí nhớ.

Liên Tĩnh Bạch cùng Mịch Nhi nắm chặt hai bàn tay, tâm tư đều không hẹn mà cùng nhau có chung một ý niệm, sẽ không buông tay nữa, đời này kiếp này, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tay anh / tay cô ra.

Thưởng thức hết mặt trời mọc, hai người cùng nhau xuống núi, bữa ăn sáng phong phú dinh dưỡng ngon miệng vừa lúc được mang lên bàn, so sánh với năm năm trước, mọi người nhà họ Triển cùng nhà họ Mục cùng nhau tề tụ trong nhà ăn, hôm nay cũng chỉ còn lại hai người bọn họ ngồi ngay ngắn trước bàn ăn.

Nhưng thế giới mà lúc này hai người bọn họ cần nhất, chính là bầu không khí ngọt ngào người tới người lui, nếu có thêm người khác thì mới cảm thấy lúng túng.

"Em ăn no rồi! Đồ ăn nhà họ Triển trước sau như một ăn ngon vô cùng, có phải vẫn là đầu bếp trước kia hay không, em ăn mùi vị giống nhau!" Mịch Nhi ăn uống no đủ, hạnh phúc ngẩng mặt hỏi. Lần nữa được ăn mùi vị đã lâu, thật sự là rất hạnh phúc.

"Cũng biết đầu lưỡi của em rất tinh, xác thực một bàn hôm nay là do đầu bếp Vương làm. Anh biết rõ là em thích ăn đồ ăn ông ấy làm nhất, năm năm nay vẫn luôn giúp em giữ ông ấy lại, để chờ em trở lại đấy." Liên Tĩnh Bạch cũng để đũa xuống, dùng khăn giấy lau miệng tao nhã nói: " Hôm qua đầu bếp Vương biết em trở lại, dĩ nhiên đồ ăn sáng nay đặc biệt mà làm."

"Cám ơn anh, anh Tiểu Bạch, anh đối với em tốt như vậy, sẽ làm em hư mất --" ngón tay Mịch Nhi không tự chủ vẽ vòng tròn trên bàn cơm, nghe lời anh, cô rất cảm động.

Vì chờ đợi khi cô biến mất, anh Tiểu Bạch lại còn giữ một đầu bếp năm sao ở nhà, chuẩn bị để cô trở lại có thể tùy thời ăn được đồ ăn mình thích. . .

https://thuviensach.vn

. . .

Tất cả sự tỉ mỉ quan tâm của anh, hiện tại chỉ khiến cho cô cảm thấy áy náy cùng hối hận, anh luôn luôn nuông chiều cô không ngừng, cô rất khó trả lại chỗ trống trong năm năm qua.

"Đứa ngốc!" Liên Tĩnh Bạch nở nụ cười, anh chính là muốn chiều hư cô, để tập cho cô thói quen về anh, bất kỳ người khác theo đuổi, cũng không vào được mắt cô.

Đối với đôi mắt có chút u buồn của cô, Liên Tĩnh Bạch cũng không được an ủi nhiều hơn. Anh phát hiện bây giờ mình thích rất ưa thích nhìn cô xấu hổ lo lắng, cô càng cảm thấy được mình có lỗi với anh, thì càng khó rời khỏi anh, nếu như cưng chiều có thể lồng chặt anh và cô vợ nhỏ với nhau, anh không ngại đem giăng lưới thêm nữa.

Nhìn thời gian, Liên Tĩnh Bạch đứng dậy nói: "Đã đến lúc rồi, chúng ta nên tới công ty đi làm."

Mịch Nhi nghe lời gật đầu một cái, theo anh lên xe lái tới công ty. Đã đáp ứng chuyện gì thì tuyệt không đổi ý, đây chính là nguyên tắc giao dịch giữa cô từ nhỏ cùng Liên Tĩnh Bạch, nếu ngày hôm qua đã hừa sẽ không rời khỏi tầm mắt của anh, như vậy cô sẽ nỗ lực đi làm.

Xe thể thao một đường chạy nhanh đến giữa trung tâm thương nghiệp thành phố K, Liên Tĩnh Bạch kéo Mịch Nhi xuống xe, trực tiếp đi thang máy tới tầng làm việc của mình, hai người nắm tay cả đường, không biết đã khiến bao nhiêu nhân viên rơi kính.

Bọn họ đi dọc đường, thì có người dụi mắt bấm mình, thậm chí có mọi người muốn đi kiếm mắt kính mới, bọn họ không nhìn lầm chứ, tổng giám đốc tránh xa phụ nữ của họ, bây giờ lại đang thân mật dắt một tiểu thư xinh đẹp?

https://thuviensach.vn

Nhìn động tác thân mật gắn bó của hai người, ánh mắt dịu dàng, còn có lộ ra tình cảm tự nhiên, nói họ không có JQ*, ai sẽ tin chứ!

(*) Gian tình

Thì ra là tổng giám đốc cũng không phải bị lãnh cảm, càng không phải lạnh lùng trời sinh, mà là ánh mắt quá cao, phàm hoa tục rễ trước kia cơ bản không vào được mắt!

Nhìn vẻ ngoài vị tiểu thư này, trực tiếp so sánh với tất cả thiên kim thế gia lộ vẻ háo sắc trước kia với tổng giám đốc chỉ là mảnh vụn! Đây mới là trai tài gái sắc, tổng giám đốc cùng vị tiểu thư này đứng chung một chỗ, mới gọi là cảnh đẹp ý vui làm đẹp cho thế giới!

Tổng giám đốc kéo tay cô ấy, công khai bày tỏ đến công ty, cho nên quan hệ của hai người bọn họ, hình như cũng không cần nói cũng biết. . . . . .

Ầm ĩ như vậy, tất cả lời đồn không ngừng bắt đầu lan tràn bốn phương tám hướng ở trong Triển thị, đưa đến vô số người muốn đấn xem hiện trường, muốn thấy tận mắt người vô cùng có khả năng trở thành tổng giám đốc phu nhân tương lai!

Bây giờ còn chưa tới giờ làm việc, một số nhân viên lớn mật lặng lẽ qua lại trước phòng làm việc của tổng giám đốc, nhìn thấy cô gái trong tin đồn dĩ nhiên vừa sợ hãi lại kinh ngạc, quả nhiên là danh bất hư truyền, không hổ có thể khiến tổng giám đốc lạnh lùng cũng phải động lòng trước người đẹp!

Liên Tĩnh Bạch cùng Mịch Nhi đều bị mọi người vây xem, đối với ánh mắt kinh ngạc của nhân viên cũng coi như không thấy gì, bọn họ vẫn tự nhiên đi về phía trước, cho đến khi tới phòng làm việc của tổng giám đốc.

Tiến vào bên trong gian phòng rộng rãi, Liên Tĩnh Bạch giới thiệu với Mịch Nhi: "Đây chính là phòng làm việc của anh, em lần đầu tới đây? Hôm

https://thuviensach.vn

này còn chưa có kịp sắp xếp, không thể làm gì khác hơn là đành uất ức em ngồi bàn thư kí."

Liên Tĩnh Bạch thu dọn đồ dùng thư ký để qua một bên, để lại cho Mịch Nhi một chỗ để ngồi, nói với cô: "Máy vi tính ở đây, điện thoại em cứ việc dùng, bên cạnh còn có một phòng nghỉ ngơi, tắm rửa, đi ngủ, xem ti vi, chơi mạt chược, chơi bóng bàn, ở bên kia đều có thể. Mà hôm nay cũng có thể mượn cơ hội quan sát phòng làm việc này, suy nghĩ xem phải thay đổi thế nào cho thoải mái hơn, miễn cưỡng có thể rời cả phòng làm thí nghiệm của em qua đây?"

"Không làm thí nghiệm nữa, mấy năm này em đều nghiên cứu y học quanh năm suốt tháng, đương nhiên là bây giờ muốn thả lỏng chút, nên không cần bận việc thí nghiệm đâu!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Người Con Gái Đẹp

"Anh Tiểu Bạch đi làm việc đi, em tự chơi được rồi!" Mịch Nhi ngồi vào chỗ thư ký, tiện tay mở máy vi tính hỏi, "Máy vi tính có mạng rồi sao? Có tai nghe không? Mấy năm nay hình như em đã bỏ lỡ rất nhiều tập phom mới, thừa dịp lúc này bổ xung cũng tốt --"

"Anh sẽ cho người đi lấy tai nghe, còn cần thứ gì không, muốn ăn bỏng ngô với nước có ga không? anh sẽ bảo nhà bếp mang chút đồ ăn vặt tới. . . . . Em bây giờ muốn ăn cái gì muốn uống cái gì, anh sẽ để cho họ chuẩn bị."

Liên Tĩnh Bạch không khỏi suy tính chu đáo, vô cùng chăm sóc hỏi. Nếu như anh yêu cầu Mịch Nhi tới phòng làm việc mà cô không có hứng thú, như vậy, nhất định anh phải cho cô thoải mái, để cho cô có thể tiếp tục ở chung trong thời gian dài.

Mịch Nhi cũng không khách khí, nâng cằm lên suy tư: "Em muốn, anh gọi những đồ ăn vặt trước đó, rất nhớ mùi vị của nó--"

Ngay khi hai người đang nói chuyện, cửa phòng làm việc được gõ vào, một người đàn ông đeo túi cầm sổ ghi chép đi vào, vừa nhìn thấy bên trong có người, nhất thời anh ta ngây ngẩn cả người.

"Tổng -- tổng giám đốc?" Thư ký Lãnh Dịch cấp cao của Triển thị cảm thấy tâm lý của mình vẫn chưa đủ mạnh, mới có thể không ngừng bị SHOCK.

https://thuviensach.vn

Hôm nay làm sao vậy?

Anh ta nhìn thấy nhân viên tụ tập nhốn nháo vây quanh tầng này đã thấy rất kỳ lạ rồi, ai ngờ, thậm chí vào phòng làm việc càng thấy kỳ quái trước cảnh tượng này!

Anh ta sững sờ nhìn vị trí vốn thuộc về mình, tất cả hồ sơ quan trọng trên bàn đều bị tiện tay bỏ vào ngăn tủ, cả chậu cây xương rồng anh ta cố ý trưng bày cũng bị ném trên mặt đất, ống đựng bút, bảng công tác, ly trà, ghi chép công việc, những thứ anh ta đặt tất ở trên, những thứ bình thường tuyệt đối không ai dám được động vào, tất cả lại bị đổi chỗ hết.

Càng không thể tưởng tượng được chính là, chỗ của anh ta, bây giờ có một cô gái xinh đẹp đang ngồi!

Mà tổng giám đốc luôn luôn uy nghiêm lạnh lùng, đang cùng cô gái kia nói cười ríu rít, tiếp xúc thân mật, đến mắt cũng không nhìn anh ta một cái.

Này -- đây rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?

"Tổng giám đốc, tôi -- tôi đã tới?" Lãnh Dịch cảm thấy lời nói của mình căn bản là không dẫn tới chú ý, không khỏi cao giọng báo cáo một câu.

Mặc kệ bây giờ là tình huống nào, tốt xấu cũng phải cho tổng giám đốc chú ý là anh ta đã tiến vào, bây giờ vị trí của mình bỗng nhiên xuất hiện cô gái chiếm giữ, dù sao tổng giám đốc cũng phải có bước sắp xếp tiếp theo chứ? !

"À, Lãnh Dịch đã đến rồi!" Lúc này Liên Tĩnh Bạch mới ngẩng đầu nhìn thư ký thân cận của mình mới đến, vẫy tay nói với anh ta, "Đây là Mịch Nhi, bây giờ cô ấy sẽ ngồi chỗ của cậu, cậu cũng không cần tới phòng làm việc."

https://thuviensach.vn

"Cô ấy. . . . . tiểu thư Mịch Nhi là thư ký tổng giám đốc mới tuyển mộ tới sao?" Lãnh Dịch có chút không biết thế nào, tổng giám đốc nói thẳng bắt đầu từ bây giờ anh ta cũng không cần tới phòng làm việc nữa, chẳng lẽ ý muốn anh ta thôi việc?

Chẳng lẽ, tổng giám đốc vẫn còn giận với anh ta chuyện ngày hôm qua không có làm hết chức trách để ý người làm phía dưới, đã khiến người chuyển phát nhanh đi vào quấy rầy hội nghị? Đây là đang trừng phạt anh ta sao --

Nhưng ngày hôm qua tổng giám đốc cũng nói rõ ràng, muốn thưởng việc làm sai đó, cũng không cóý giận lây sang anh ta mà. . . . .

Cái cô gái tinh linh này là ai, chẳng lẽ chính là người thay công việc của mình?

Không phải là anh ta chua xót, chỉ là cô gái xinh đẹp này còn trẻ như vậy, cho dù không phải bình hoa, cũng khó gánh vác quản lý nhanh chóng công việc trong Triển thị được?

Dù sao thì tổng giám đốc cũng không nên vì người con gái đẹp này, không phân minh công tư để cho người không biết làm gì tới đây nhận chức thư ký Triển thị, việc này thật là có lỗi với ba đời tổ tông nhà họ Lãnh đổ bao tâm huyết vì Triển thị. . . . . .

"À, là tôi không nói rõ ràng!" Liên Tĩnh Bạch liếc mắt nhìn ra Lãnh Dịch hiểu lầm, cái người thư ký cấp cao này cùng bằng anh lại đang làm việc không gì có thể bắt bẻ, nhưng chính là thỉnh thoảng sẽ không biết rõ tình hình mơ hồ một chút, hôm nay, hình như Lãnh Dịch hoàn toàn hiểu lầm phương hướng mất rồi.

"Mịch Nhi, đây là thư ký cấp cao của Triển thị, vẫn là quản lý thân cận mọi việc cho anh, về sau nếu em gặp phải chuyện gì trong công ty, thì cũng có thể tìm anh ta xử lý." Liên Tĩnh Bạch cười nói, trước giới thiệu lẫn nhau

https://thuviensach.vn

cho Mịch Nhi cùng Lãnh Dịch, "Lãnh Dịch, đây là vị hôn thê của tôi Mịch Nhi, cô ấy sẽ đi làm cùng tôi, cũng không phải là thư ký mới. Cậu tạm thời dời đến gian phòng cách vách làm việc, những đồ ở bên này tôi sẽ kêu người mang qua đó giúp cậu."

"Chào anh thư ký Lãnh!" Mịch Nhi cười hì hì quay ra chào hỏi Lãnh Dịch, giọng nói đều toát ra vẻ vui mừng.

Biết là anh Tiểu Bạch vì tránh hiềm nghi mà tìm một người đàn ông đến làm thư ký, cô vẫn rất vui mừng. Dễ dàng nảy sinh JQ chính là ở phòng làm việc, sống chung lâu ngày nhất định sinh tình, nữ thư ký yêu tổng giám đốc, say rượu mất lý trí một lần mang thai gì đó, đây quả thực chính là tình tiết vô cùng cẩu huyết!

Như thế rất tốt, anh Tiểu Bạch đã đoạn tuyệt tất cả vấn đề có khả năng xảy ra, cô rất hài lòng vì anh tự giác!

"Chào Mịch Nhi tiểu thư!" Lãnh Dịch theo phản xạ có điều kiện lễ phép đáp lễ Mịch Nhi, nhưng nghĩ thầm lời tổng giám đốc vừa nói, anh ta lập tức trợn tròn hai mắt, "Cô là -- là vị hôn thê của tổng giám đốc?" Vậy em gái chuyển phát nhanh ngày hôm qua tổng giám đốc"Mạnh bạo" lôi đi đâu rồi, là vật hy sinh sao. . . . . .

"Đúng, là vị hôn thê." Không đợi Mịch Nhi trả lời, Liên Tĩnh Bạch đã giành nói, "Cậu có thể từ từ hiểu rõ chuyện của Mịch Nhi, ở chung lâu ngày rồi sẽ quen thuộc. Trước hết Lãnh Dịch cậu hãy đi tìm cho tôi xem có tai ngay không, không có thì ngay lập tức đi mua cái tốt nhất, hơn nữa chuẩn bị một chút trái cây cùng đồ ăn vặt, bảo người ta nhanh đưa tới."

Mịch Nhi liếc anh một cái, đối với việc anh không chờ đợi liền đi tuyên bố chủ quyền, không che giấu chút nào mà nói cô là vị hôn thê của anh, cô lại không có chút chuẩn bị. Nhưng ở trước mặt cấp dưới của anh, cô cũng

https://thuviensach.vn

biết lưu lại cho anh mặt mũi, tuyệt đối không thể phủ nhận tại chỗ, để cho anh không xuống đài được .

Liên Tĩnh Bạch quy ra Lãnh Dịch nói: "Sắp đến giờ làm việc rồi, bây giờ trước hết cậu hãy đi làm những gì tôi bảo, ngày hôm qua tôi không có tới công ty, hôm nay nhất định là rất bận rộn, sớm đi chuẩn bị đi."

"Vâng, tôi sẽ đi." Lãnh Dịch gật đầu một cái, xoay người thu dọn vài thứ quan trọng rồi mới rời đi, tổng giám đốc cũng đã nói đến trình độ này, anh ta mà còn ở lại thì không có mắt rồi.

Nhưng đi đến cửa phòng, anh ta lại quay đầu lại, có chút khó khăn xin phép tổng giám đốc về chuyện còn nghẹn ở cổ họng: "Tổng giám đốc, kiện hàng ngày hôm qua em gái đưa tới vẫn còn ở trong công ty, tôi đã giúp ngài cất lại, muốn hỏi nên xử lý như thế nào? Cần tôi mang nó tới đây, cho ngài xem qua chứ.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Biến Thái!

"A! Muốn xem muốn xem!" Mịch Nhi vừa nghe gói hàng ngày hôm qua mình đưa tới thế nhưng không có bị người lấy đi, lập tức ánh mắt sáng lên, hưng phấn giơ tay kêu la, "Chính là cái hộp lớn ngày hôm qua tôi đưa tới có đúng không? Anh giúp anh Tiểu Bạch thu hồi thật sự quá tốt rồi, tôi còn sợ để ở công ty có thể mất rồi ! Anh ấy còn chưa mở hộp nhìn một chút, đương nhiên là muốn đưa tới để cho anh ấy xem qua!"

Lãnh Dịch lại kinh ngạc sững sờ, cái âm thanh này. . . . . .

Cái âm thanh này không phải là em gái nhỏ chuyển phát nhanh ngày hôm qua sao? !

Vừa rồi Mịch Nhi chỉ nói vài chữ, Lãnh Dịch căn bản cũng không có nghĩ cô là em gái nhỏ chuyển phát nhanh ngày hôm qua, nhưng bây giờ cô hỏi nhiều như thế, Lãnh Dịch mới tỉnh ngộ lại, không sai, vị Mịch Nhi tiểu thư này xác thực chính là em gái nhỏ chuyển phát nhanh quấy rối hội nghị ngày hôm qua!

Ngày hôm qua em gái nhỏ một thân đồng phục chuyển phát nhanh, thế nhưng lắc mình một cái thành một vị tiểu thư tuyệt mỹ linh động như vậy?

Hơn nữa còn là vợ chưa cưới của tổng giám đốc?

Anh làm việc ở Triển thị năm năm, nhưng cho tới bây giờ cũng từng thấy tổng giám đốc mang phụ nữ xuất hiện, chỉ chốc lát mang đến phụ nữ, chính

https://thuviensach.vn

là vị hôn thê này! Có lẽ mấy năm này tiểu thư Mịch Nhi đều không ở trong nước, hôm qua hai người bọn họ mới xa cach gặp lại?

Lãnh Dịch trong đầu bắt đầu không ngừng chuyển động, thì ra là như vậy, như vậy tất cả mọi chuyện đều đã có giải thích, chỗ nghi ngờ không hiểu cũng có thể nghĩ thông suốt!

Ngày hôm qua nhất định là tiểu thư Mịch Nhi muốn cho tổng giám đốc một bất ngờ, mới có thể đột nhiên ăn mặc thành người chuyển phát nhanh xuất hiện, cô ấy còn vì dọa tổng giám đốc một chút, nói dối trong cái bọc là búp bê bơm khí, thật sự là rất có trí tưởng tượng nha!

Khó trách tổng giám đốc nói muốn thưởng vị nhân viên lễ tân cho phép tiểu thư Mịch Nhi vào kia, cũng khó trách tổng giám đốc vọt thẳng ôm lấy tiểu thư Mịch Nhi sải bước rời đi, người yêu rốt cuộc trở lại, dĩ nhiên là hưng phấn kích động không cách nào kiềm chế!

"Lãnh thư ký, Lãnh thư ký?" Mịch Nhi nóng lòng hỏi, "Lúc nào thì có thể đưa gói hàng tới, tự tôi đi lấy cũng được!"

"Tôi đi lấy, lập tức liền đưa tới." Lãnh Dịch lấy lại tinh thần, lập tức trả lời dứt khoát, cung kính khom người với tổng giám đốc, anh xoay người rời khỏi phòng làm việc.

Nhìn tiểu thư Mịch Nhi để ý gói hàng kia như vậy, bên trong nói không chừng là cô đặc biệt vì tổng giám đốc chuẩn bị bất ngờ, anh vẫn là nhanh lên một chút mang nó tới đây, để tránh thêm phiền toái.

Không thể không nói, Lãnh Dịch từ một phương diện khác mà nói đã muốn nói ra chân tướng, chẳng qua cái "bất ngờ", nhưng là Liên Tĩnh Bạch tuyệt đối không thích.

Khi cái thùng chuyển phát đó và rất nhiều đồ dùng rất nhanh sẽ cùng nhau được người đưa vào phòng làm việc, mặt mày Mịch Nhi cười trộm

https://thuviensach.vn

không ngừng giới thiệu với Liên Tĩnh Bạch đồ bên trong thùng tốt cỡ nào, cô mất bao nhiêu tâm huyết, anh nhất định dùng một chút tuyệt đối sẽ yêu, nếu như có bất mãn, cũng có thể tùy thời cần sửa đổi, thề phải chế tạo riêng cho anh đồ dùng hàng ngày thích hợp nhất. . . . . .

Nếu như không phải là biết bên trong rốt cuộc đựng thứ gì, Liên Tĩnh Bạch có lẽ thật sự tràn ngập tò mò và mong đợi với thứ trong hộp đó, cũng sẽ nghĩ giống như Lãnh Dịch, suy đoán nhất định là quà tặng tốt nhất Mịch Nhi tỉ mỉ chuẩn bị cho anh, không kịp chờ đợi liền muốn mở ra.

Nhưng ngày hôm qua cô đã xác định rõ nói gói hàng đích thực chính là búp bê bơm khí, trong lòng anh dĩ nhiên không dậy nổi một vẻ ** mở rương xem một chút, anh rất sợ mình vừa nhìn thấy búp bê bên trong, sẽ nhịn không được phẫn nộ và tức giận, hung hăng giải quyết Mịch Nhi tại chỗ.

"Em nói nhiều như vậy, anh mau lại đây mở hộp ra nha!" Mịch Nhi vừa quảng cáo một lần, tuy nhiên cũng không thấy Liên Tĩnh Bạch hăng hái một chút, không nhịn được chống nạnh giọng giận dữ, "Đồ của em đưa anh cứ như vậy không vừa mắt anh ư, thiệt thòi em còn xài nhiều thời gian như vậy làm nhiều thí nghiệm như vậy!"

Mặt Liên Tĩnh Bạch cũng co quắp, anh vừa im lặng vừa khó chịu, chẳng lẽ Mịch Nhi thật không hiểu hàm nghĩa đưa búp bê bơm khí ư, cô hao tốn thật nhiều thời gian làm ra một búp bê mô phỏng toàn bộ, rốt cuộc là muốn anh dùng như thế nào?

Anh coi như không cần, sau khi mở hộp, loại vật này lại để cho anh thả vào nơi nào? Cho dù bị ai phát hiện anh thế nhưng cất giấu loại vật này, đây quả thực là toàn bộ bôi nhọ hình tượng của anh a!

Trầm mặc chốc lát, Liên Tĩnh Bạch nhìn chằm chằm Mịch Nhi hỏi: "Búp bê. . . . . Khuôn mặt búp bê, là làm giống em sao?"

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên không phải! Em nào có biến thái như vậy, đem mình làm thành búp bê bơm khí làm gì!" Mặt Mịch Nhi kinh ngạc, giống như lần đầu tiên biết anh.

Liên Tĩnh Bạch cảm giác gân xanh trên trán của mình bạo động càng thêm lợi hại, ánh mắt Mịch Nhi lực sát thương mười phần, ý của cô rõ ràng đó là người có thể hỏi ra những lời này, mới phải che dấu biến thái đi! Quả thật khiến anh muốn hộc máu!

Nắm tay lại khắc chế mình, Liên Tĩnh Bạch lại hỏi: "Kích thước dáng người búp bê này? Có phải sẽ là size của em hay không?"

"Đùa gì thế! Em cũng không phải là điên khùng, làm sao sẽ làm chuyện như vậy!" Mịch Nhi sải bước nhảy ra, vẻ mặt thể hiện nghi ngờ không xác định nhiều hơn.

Không thể nào, cô cũng cũng chỉ là rời đi năm năm, chẳng lẽ trong lòng anh Tiểu Bạch đã có sở thích khác thường? Anh thế nhưng lại có loại nhu cầu này, biến thái quá. . . . . .

" Xóa bỏ tất cả những ý nghĩ quỷ dị trong não em cho anh, em không phải là biến thái không phải điên khùng, chẳng lẽ chính là anh sao!" Liên Tĩnh Bạch rốt cuộc không nhịn được, tiến lên nhéo hai má trắng nõn ủa Mịch Nhi, cắn răng nghiến lợi nói: " Em tặng anh một búp bê mô phỏng toàn bộ, nhưng búp bê kia không có dung mạo của em không có vóc người của em, em bây giờ định cho anh xem loại hoàn toàn coi như là một phụ nữ khác gì đó này? Thậm chí còn mong đợi anh và nó cởi hết xảy ra nữa những thứ gì? Em cho rằng anh là ngựa đực còn là **, có thể đừng sai lầm như vậy hay không đừng khiến anh tức giận như vậy. . . . . ."

"Búp bê cũng coi là một phụ nữ khác sao?" Mịch Nhi lại cau mày bắt đầu suy nghĩ, thật sâu đi vào ngõ cụt.

https://thuviensach.vn

Cô tự biết không cách nào gánh chịu nhu cầu thân thể anh Tiểu Bạch, lại càng không thể tiếp nhận anh và người khác xảy ra quan hệ, lúc này mới hao tổn thiết kế búp bê hàm lượng kỹ thuật vô cùng cao này. Chính cô lên kế hoạch xong là tình cảm thuộc về cô, ** thuộc về nó, như vậy cô và Liên Tĩnh Bạch cũng không có phản bội lẫn nhau, cũng có thể hài hòa ở mọi phương diện.

Nhưng nếu như anh phát tiết trên búp bê có tướng mạo người khác vóc người người khác, cũng coi là ** sao?

"Này, em đến tột cùng muốn cái gì a. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch bóp mặt của Mịch Nhi đỏ bừng, oán hận buông tay ra, thở dài một tiếng, "Cái hộp này trước hết không cần hủy đi, đem nó cất đi. Anh đồng ý tạm thời không động vào em để cho em chuẩn bị, mặc dù sẽ rất vất vả, nhưng em cũng không cần cho là anh cứ như vậy không có tiết tháo cần búp bê bơm khí! Để em cái vị hôn thê này ở bên cạnh anh, anh có cần thiết phải chuẩn bị sẵn nó sao? !"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Chủ Quyền

"Không phải vị hôn thê, anh không cần nói lung tung!" Mịch Nhi vừa nghe anh lại tự nhiên tạo cho cô thân phận mới, đáp lại anh, phản bác, "Vừa nãy anh nói tinh tinh trước mặt thư ký, em còn chưa có tìm anh tính sổ, bây giờ anh còn dám nói!"

"Không phải vị hôn thê thì là cái gì? Không phải em đã sớm nói với người ngoài có vị hôn phu đấy sao, vậy em còn không phải là vị hôn thê của anh?" Liên Tĩnh Bạch nhíu mày, bình chân như vại nói, "Hơn nữa em chính là cô vợ nuôi từ bé đó, thật vất vả nuôi lớn nuôi cho mập đến bây giờ, sớm muộn gì cũng phải lấy ăn!"

"Anh-- đáng ghét!" Mịch Nhi đỏ cả mặt, dĩ nhiên là cô hiểu cái từ"Ăn" là có ý gì, bị anh chiếm tiện nghi trong lời nói, còn cô vẫn còn không tìm được lời chống đỡ, không cách nào cãi lại trả thù.

"Anh đi xem mấy giờ rồi, còn không đi làm việc! Tổng giám đốc Triển thị dẫn đầu đục nước béo cò, cẩn thận em đi thông báo toàn bộ công ty, để cho mọi người đều học theo anh!" Mịch Nhi tự giác nói sang chuyện khác, đẩy anh ra, "Tránh ra ..., em muốn xem hoạt hình, không nên cản tầm mắt của em, anh nên làm cái gì thì làm cái đó đi!"

Liên Tĩnh Bạch hở môi cười một tiếng, nghe lệnh trở lại chỗ ngồi của tổng giám đốc.

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi dời đi sự chú ý của anh, mà không phải anh dời đi sự chú ý của Mịch Nhi.

Hiện tại cô không hề nhắc tới kiện hàng khó sử kia, không hề bảo anh hủy đi kiện hàng mà cũng bao gồm không để anh sử dụng, đây đã là vô cùng may mắn, nhất định anh sẽ ném cái kiện hàng này đi thật xa, vĩnh viễn không xuất hiện trong tầm mắt, để Mịch Nhi sẽ không bao giờ nhớ tới còn có món đồ này nữa!

Thấy anh rời đi, Mịch Nhi cũng tỉnh táo lại, cô ngồi trước máy vi tính, đeo tai nghe mới vừa đưa tới , nhấn chuột lật xem trang web, tiện tay cầm lấy bánh ngọt ăn mấy miếng, rất nhanh, cô đã trầm mê trong thế giới của bản thân.

Liên Tĩnh Bạch cứ theo lẽ thường xử lý các hạng mục công việc, thỉnh thoảng ngẩng đầu lên, nhìn Mịch Nhi gần ngay trước mắt, xác nhận cô gần trong gang tấc, anh không khỏi lúc nào cũng mỉm cười, trong lòng tràn đầy vui vẻ, anh làm việc càng thêm thông thuận.

Cứ như vậy, Mịch Nhi tự nhiên xem phim ăn đồ ăn vặt, Liên Tĩnh Bạch cứ theo lẽ thường xử lý các loại công việc, cho tới buổi trưa yên ổn.

Mười hai giờ trưa, hai người Liên Tĩnh Bạch cùng Mịch Nhi lái xe tới Tiên Khách Lai dùng bữa trưa no nê mĩ vị, phòng ăn cao cấp Tiên Khách Lai của Triển thị tất nhiên bày ra tất cả tâm huyết để tiếp đãi tổng giám đốc cùng vị thiếu nữ tổng giám đốc mang tới, dùng bữa trưa phong phú, khiến Mịch Nhi ăn no nê thỏa mãn không muốn về.

Ăn cơm xong, bọn họ lại trở về công ty, thời gian nghỉ trưa ở Triển thị cũng không tính dài, về nhà có chút lãng phí thời gian, bọn họ dứt khoát trở lại phòng làm việc, tại phòng nghỉ chợp mắt ngủ trưa một chút.

Ngủ nửa giờ, Liên Tĩnh Bạch được đồng hồ sinh học gọi anh tỉnh táo, anh yêu thương nhìn qua Mịch Nhi vẫn còn mộng đẹp, hôn trán cô một cái,

https://thuviensach.vn

còn mình cẩn thận đứng dậy đi làm việc, để cô tiếp tục ngủ yên.

Khi Mịch Nhi tỉnh lại, nhìn thời gian xin lỗi le lưỡi, rửa mặt rồi len lén chạy về chỗ ngồi.

Cô cũng không có chào hỏi Liên Tĩnh Bạch đang cúi đầu xử lý công việc, mà tự mình vui vẻ thoải mái xem tiếp phim truyền hình buổi sáng. Không quấy rầy người đàn ông chăm chỉ làm việc, đây cũng là tố chất của một người phụ nữ có đủ tư cách!

Nhưng thỉnh thoảng cô ngẩng đầu lên, nhìn anh Tiểu Bạch lạnh lùng ưu nhã đẹp trai, vẫn là nhịn không được tâm thần nhộn nhạo, nâng mặt say mê một phen.

Thời gian 5 năm, để cho anh lại xuất sắc lên nhiều, anh đã hoàn toàn trở thành người đàn ông thành thục chững chạc, có đủ sức quyến rũ quyến rũ bất kỳ người phụ nữ nào.

Người đàn ông tốt như vậy, là của cô, vĩnh viễn đều là của cô!

Mịch Nhi nhàn nhạt mỉm cười, chỉ là nhìn anh như vậy, nhìn anh thuộc về mình, trong lòng ấm áp hạnh phúc.

Thế nhưng mình có bảo vật như vậy, thật sợ chỉ trong nháy mắt, sẽ bị người khác cướp đi mất. . . . . .

Trong lòng Mịch Nhi dâng lên một ý niệm, có lẽ, vẫn cứ ở cạnh anh giống như bây giờ, thật sự là rất cần thiết!

Người đàn ông tốt khó tìm, không biết người đàn ông của cô có bao nhiêu người phụ nữ nhìn chằm chằm, cô đã đặt anh Tiểu Bạch giữa bầy sói năm năm rồi, hiện tại mất dê mới lo làm chuồng, cũng may thời gian chưa muộn!

https://thuviensach.vn

Cắn răng một cái, Mịch Nhi quyết định, cô phải canh giữ ở bên cạnh anh Tiểu Bạch của mình, ngày ngày theo anh đi làm, dùng cái này tuyên bố chủ quyền của mình!

Vì vậy, trong phòng làm việc của tổng giám đốc Triển thị nhiều hơn một cô gái đẹp cư trú, cả công ty cũng bắt đầu đồn đại, nói vị thiếu nữ có đôi mắt màu tím này có quan hệ không nhỏ cùng tổng giám đốc, nói không chừng chính là phu nhân tổng giám đốc tương lai, về phần lời đồn đại là thật hay giả, có là ai cũng không cách nào bảo đảm.

Muốn dò thăm tin tức sâu hơn thì mọi người tự nhiên đưa ánh mắt dò xét trên người Lãnh Dịch, có ai so với cái người thư ký thân cận đi theo tổng giám đốc này hiểu rõ hơn đây? Người gan lớn đều đi hỏi thăm Lãnh Dịch, quanh co lòng vòng thử thăm dò thân phận của cô gái kia.

Lãnh Dịch bình tĩnh nói ra tình báo với họ, vị tiểu thư kia tên là Mịch Nhi, là vợ chưa cưới của tổng giám đốc .

Tin tức này giống như bom nổ, trong nháy mắt liền nổ tung cả công ty! Cô gái xinh đẹp kia không phải có thể trở thành phu nhân tổng giám đốc, mà cô ấy nhất định sẽ trở thành phu nhân tổng giám đốc!

Vô số nhân viên nữ chưa gả nhất thời gào khóc thảm thiết, họ vẫn biết tổng giám đốc của mình không gần nữ sắc, sẽ không có hứng thú đối với họ, nhưng thỉnh thoảng có thể thưởng thức tướng mạo anh tuấn của tổng giám đốc độc thân, lặng lẽ ảo tưởng mình là Cô bé lọ lem trong truyện thiếu nhi, toàn bộ đó là công việc tốt đẹp nhất!

Trước kia họ nghe được lời đồn cô gái kia là người yêu của tổng giám đốc, cũng tự mình an ủi không chịu tin tưởng, nhưng bây giờ, tình báo chân thật đã lộ ra ngoài, lời đồn đại, đều là sự thật. . . . . .

Tổng giám đốc của bạn họ quả thật đã yêu, thậm chí ngay cả vị hôn thê cũng nhô ra, điều này làm sao họ có thể chịu nổi!

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên Mịch Nhi cũng chú ý tới tiến triển sự việc, đối với các loại lời đồn đại, phần lớn cô vui mừng khi việc đã thành, mà khi chân tướng bị vạch trần, càng khiến cho cô hài lòng. Thư ký Lãnh Dịch thật là khéo hiểu lòng người, quả nhiên không cần lên tiếng đã truyền lời ra bên ngoài.

Lần này thì tốt rồi, chủ quyền đã tuyên bố xong, ít nhất có thể cắt đứt ảo tưởng với mọi phụ nữ độc thân trong công ty, giảm bớt thật nhiều đối thủ!

Chuyện như cô mong muốn thuận lợi phát triển, cuộc sống của Mịch Nhi ở Triển thị trôi qua càng thoải mái hơn, phòng làm việc tổng giám đốc hoàn toàn đã trở thành chỗ vui chơi hưởng thụ của cô, có ăn có uống có chơi có vui, còn có người ở cùng, loại hạnh phúc này thật dễ chịu, cô cũng đã thật lâu không có được hưởng thụ.

Những ngày này, cô xem rất nhiều phim truyền hình, dĩ nhiên càng bắt đầu bổ xung những phần của phim hoạt hình Bách Bảo năm năm trước, lại nhìn thấy Bách Bảo anh tuấn, Bách Tiểu Muội dịu dàng, Hắc Tiểu Đệ hoạt bát, còn có Tiểu Mật Thỏ đáng yêu tạo hình của cô, những thứ này khiến cô nhớ lại tuổi thơ.

Hiện tại, những tạo hình của họ cũng đã trưởng thành không còn là những đứa trẻ, nhưng mấy nhân vật chính trong chuyện xưa, lại vẫn ngây thơ thuần khiết như cũ, quả nhiên là đã khác xưa, thời gian thật là tàn khốc như vậy.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Giúp Người Lạ Không Để Ý Người Thân.

Dĩ nhiên, cô cũng đã tìm thấy chủ đề mà mười tuổi Triển Liên Tranh đã tỉ mỉ thiết kế, ngay khi cô mới rời đi, Liên Tranh vì tìm kiếm cô mà làm cả loạt: Thỏ Mật mất tích khiến tất cả mọi người gia tộc Bách Bảo bắt đầu lên đường, vì tìm nó về mà đạp khắp khu rừng, gặp phải tất cả mọi khó khăn, cũng tuyệt đối không chịu buông tay, nhất định phải dẫn nó về nhà.

Nhưng tập phim vừa tình cảm rõ ràng, ấm áp dốc lòng, thương cảm cất dấu chân tình, mặc dù Bách Bảo chủ yếu là chuyện xưa về những người bạn nhỏ, mà cái chủ đề này khiến cho tất cả mọi người đều không đành lòng.

Cho dù đã cách năm năm, thì Mịch Nhi cũng có thể cảm nhận được năm đó Triển Liên Tranh đau lòng khổ sở như thế nào, phải lao lực tâm tư như thế nào để nhắn nhủ mọi người nhớ nhung cô.

Vì tìm được cô bỏ đi, Triển Liên Tranh đã nghĩ tất cả biện pháp, không kể phóng đại tiếng hô của mình, cho gọi cô về nhà.

Mịch Nhi vẫn không ngừng nhìn chuyện xưa kết thúc, kết cục là Bách Bảo tìm được Thỏ Mật, người một nhà lại vui vẻ sống cuộc sống ở trong rừng, vẽ xuống dấu chấm hoàn mỹ.

Đại Đoàn Viên HAPPENDING, Mịch Nhi lại không nhịn được yên lặng khóc.

https://thuviensach.vn

Cô không biết năm đó mình không nhìn thấy Bách Bảo là may mắn hay là bất hạnh, nếu như cô biết gia tộc Bách Bảo cùng nhau tìm kiếm cô, đại khái sẽ cảm động trở lại, nhưng nếu như khi đó cô trở về đến nhà, thì làm sao lại có thời gian nam năm này, để mình đã cố gắng toàn tâm toàn ý để làm một chuyện. . . . . .

"Tại sao khóc?" Liên Tĩnh Bạch đi tới cầm khăn giấy qua dịu dàng lau nước mắt cho cô, vừa nhìn màn hình máy tính, anh đã hiểu, Em thấy được câu chuyện Liên Tranh vì tìm em mà viết lúc trước sao? Con bé còn từng nghĩ rằng là em thấy được cũng quyết không chịu trở về, nhưng cũng may cũng được mọi người khuyên nhủ, nói nhất định là em không thấy. Nếu như biết em xem mấy tập mà thành thế này, thì ban đầu Liên Tranh cũng sẽ không nghi chuyện xưa mình tạo không có sức hút --"

"Em rất hư có đúng hay không. . . . . ." Mịch Nhi ôm lấy eo Liên Tĩnh Bạch, đem nước mắt giấu ở trong áo sơ mi của anh, rầu rĩ nói, "Em biết rõ trước kia mình rất tùy hứng cũng rất ích kỷ, làm rất nhiều chuyện sai lầm, mà em lại không biết mình làm sai được nhiều như vậy -- Anh Tiểu Bạch, anh không cần phải an ủi em, em thấy được Liên Tranh đau lòng khi nghĩ câu chuyện, cũng biết đám người các anh cảm thấy thế nào, quả thật, đúng là em không có lo lắng tâm tình của mọi người. . . . . ."

"Anh hỏi em, không đem nguyên nhân tình cảm suy xét bên trong, chỉ đơn thuần đối với em mà nói, rời đi năm năm này, em sống rất vui vẻ hay sao? Có hối hận qua không? Nếu như thời gian lại quay lại một lần nữa, em sẽ không đi, mà lựa chọn ở lại sao?" Liên Tĩnh Bạch nhẹ giọng mà hỏi, lần đầu tiên thực sự chạm đến việc Mịch Nhi rời đi.

Mịch Nhi lại do dự, ở cách xa người nhà để hoàn toàn tự do trong năm năm này, cô đã trải qua cuộc sống hoàn toàn khác biệt, mỗi một ngày đều có mục tiêu ý nghĩa, cô bận rộn đến không cách nào tưởng tượng, nhưng không nghi ngờ chút nào, những ngày kia hết sức tuyệt vời và kích thích, cảm thấy vô cùng có ý nghĩa .

https://thuviensach.vn

Nếu như ích kỷ chỉ suy nghĩ tới sở thích của mình, thì Mịch Nhi có lẽ chắc chắn lập tức trả lời, cô chưa từng hối hận một giây rời đi trong năm năm qua.

Nhưng mà, làm sao có thể không có đắn đo đến cảm nhận của người thân bạn bè, như thế nào có thể không hối hận tùy ý rời đi, dù sao, cô cũng đã mang cho người yêu thêm nhiều nhớ nhung cùng khổ sở như vậy.

Tuy nhiên, cô ở năm năm sau, mới bắt đầu nhìn thẳng tới những hậu quả này.

Mịch Nhi rúc vào trong ngực Liên Tĩnh Bạch, từ từ nói: "Em không biết hối hận hay là gì khác, nhưng trải qua mấy năm rời đi, cũng chính là giá trị quý quá của em, nhưng tương ứng em cũng mất đi mọi người, em không có cách nào cân nhắc lựa chọn thế nào. . . . . Về giả thiết thời gian quay lại, nếu quả thật phát sinh như vậy, năm năm trước em vẫn như cũ lựa chọn rời đi, nhưng bây giờ em sẽ ở lại, em cũng vậy nhớ nhung mọi người năm năm, sau khi về em đã không có ý định đi nữa, nếu để cho em rời khỏi, em sẽ không bỏ được ."

"Như vậy cũng tốt, có được những lời này của em, mọi người cũng sẽ rất vui mừng." Liên Tĩnh Bạch cười khẽ, lời Mịch Nhi nói, để cho anh yên tâm một nửa.

Liên Tĩnh Bạch tin tưởng, nếu một người không có cơ hội đối mặt với sự hấp dẫn, thì cho dù không phạm sai lầm nào, thì căn bản cũng không thể xác định được phẩm chất cao quý trong người. Có lẽ, anh chỉ là thiếu hụt một cơ hội phạm sai lầm, khi đối diện cơ hội, thì bản tính lộ ra.

Mịch Nhi chính là như vậy, trước kia cô bị người nhà bảo vệ quá tốt, bị anh trông coi quá nghiêm ngặt, trong hoàn cảnh đơn thuần như vậy, trừ anh ra, cũng không có chuyện gì có thể làm cô động lòng. Như vậy cũng không

https://thuviensach.vn

có cái gì không được, tình cảm của bọn họ nước chảy thành sông nở hoa kết trái, hạnh phúc bình yên an nhàn, cuộc sống như thế này cũng vô cùng tốt.

Nhưng, nếu ở mãi trong nhà kính vô khuẩn, có một ngày, nhất định Mịch Nhi sẽ hướng ra thế giới bên ngoài, sẽ khát vọng được đi ra ngoài hưởng thụ kinh nghiệm gặp gỡ bất ngờ, cô sẽ cảm thấy thế giới rất lớn, còn mình chỉ có thể bị giam cầm trong căn nhà nhỏ.

Đợi đến ngày nào đó, mâu thuẫn, cãi vả, chiến tranh lạnh, tan vỡ, tình cảm tiêu cực, chắc chắn hết sức căng thẳng.

Nhưng bây giờ, một mình Mịch Nhi ra ngoài năm năm, đã vượt qua cuộc sống kích thích năm năm này, cô đã chơi mọi thứ hấp dẫn bên ngoài, nhìn đủ biển người quanh co rộng lớn, cuối cùng, cô sẽ trở lại về nhà, trở lại bên cạnh anh.

Vì vậy, những lo lắng này đã bị bóp chết ở trong trứng nước, vĩnh viễn sẽ không xảy ra.

Thời gian năm năm chia lìa, nếu như có thể đổi được Mịch Nhi mãi mãi thật lòng, cái trao đổi này vẫn là đáng giá .

Mặc dù nguy hiểm to lớn, cô có thể vui đến quên cả trời đất quên đi tình cảm, nhưng thật may, cô đã chống cự tất cả dụ hoặc, lựa chọn chính xác phương hướng tương lai.

Đôi mắt Liên Tĩnh Bạch lóe lên nụ cười nồng đậm, khóe môi gợi lên một đường cong mờ, cúi đầu khé hôn cánh môi của Mịch Nhi, an ủi cô nói: "Chớ có mang vẻ mặt đưa đám, chuyện đã qua đều đã đi qua, đau lòng khổ sở chỉ là nhất thời, đợi khi mọi người trở lại, ai lại còn nhẫn tâm để đi trách em? Yên tâm, tất cả đã có anh, mặc kệ ai mà trách cứ hay trêu đùa em, đều phải qua cửa ải của anh!"

https://thuviensach.vn

"Ha ha, anh lại giúp người lạ không để ý người thân bao che cho em, như vậy sẽ trở thành hôn quân đấy! Rõ ràng là em làm sai, nếu như mà Liên Tranh muốn phạt em... nhất định em cũng sẽ ngoan ngoãn nhận phạt. . . . . ." Cuối cùng vẻ mặt Mịch Nhi cũng chuyển biến tốt, khẽ cười nói, "Anh cũng không được cản con bé, muốn để nó có thể phát tiết một chút cảm xúc đau lòng năm đó."

Nói tới chỗ này, nhất thời Mịch Nhi tràn đầy hăng hái, dạo bước suy tư nói: "Thừa dịp bây giờ còn chưa đến ngày nghỉ, con bé vẫn ở Prague, em cũng muốn suy nghĩ chuẩn bị thứ gì nhận lỗi với nó, hiện tại Liên Tranh thích thứ gì nhỉ--"

Liên Tĩnh Bạch nhìn Mịch Nhi chợt thay đổi háo hức, không khỏi thấy buồn cười, anh cũng biết, một Mịch Nhi tinh quái hoạt bát, thì tuyệt đối sẽ không trầm mê cảm xúc mất mát, so sánh với khốn cảnh ăn năn hối hận, cô thích hợp đi tìm biện pháp giải quyết.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Làm Nũng

Có lẽ chính là loại tính cách này, mới khiến cho cô trong năm năm qua, vẫn giữ được linh hồn tích cực tiến về phía trước như cũ, vẫn là Mịch Nhi của anh.

Có thể thấy cô hiện tại hấp tấp chuẩn bị quà tặng cho Liên Tranh, thì Liên Tĩnh Bạch vẫn hơi ghen tị. Tại sao mình lấy được quà tặng là búp bê thổi khí chết tiệt, thế nhưng Liên Tranh có thể được nhận thứ tốt đẹp nhất!

Rõ ràng là vị hôn phu như anh chịu sự tổn thương lớn hơn, thế nhưng quà tặng của cô lại chọc cho anh một đao!

Ghen tuông trào lên trong lòng, Liên Tĩnh Bạch lập tức kinh ngạc, lúc nào thì anh lại đi ăn dấm với em gái ruột vậy, thế nhưng lại hơi ghen tị với Triển Liên Tranh mà anh cùng Mịch Nhi thương yêu nhất!

Mịch Nhi đang bận chuẩn bị quà tặng lại chê anh đứng bên cạnh cản trở, đẩy đẩy anh xua đuổi nói: "Anh lại đi mò cá đi, nhanh đi làm việc đi! Đứng ngốc ở chỗ này làm gì, công việc của anh làm xong rồi sao? Đi mau đi!"

"Tuân lệnh, công chúa điện hạ!" Liên Tĩnh Bạch nhéo gò má Mịch Nhi, xoay người đi làm việc.

Anh hiểu, đây chính là Mịch Nhi, ở bên ngoài giống như qua cầu rút ván lợi dụng anh liền vứt bỏ, trên thực tế, cũng là tri kỷ suy nghĩ cho anh, để anh lấy công việc làm trọng không cần lại phân tâm vì cô.

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi kiêu ngạo như vậy, chính là người con gái duy nhất khiến anh vui vẻ.

Miệng của cô ăn ở hai lòng chỉ có anh hiểu rõ, chỉ một cái nhăn mày một nụ cười của cô cũng được anh bao lấy, giúp đỡ thông cảm với nhau, còn có gì hơn thế.

Trong mấy ngày kế tiếp, Mịch Nhi vừa suy nghĩ đưa quà tặng cho Liên Tranh, vừa tiếp tục xem Bách Bảo, cô vui sướng khi phát hiện quả nhiên giống như Liên Tĩnh Bạch nói, sau khi tìm kiếm thỏ mật kết thúc, cũng không có tình tiết khổ sở bi thương. Bách Bảo lại trở về luôn luôn vui vẻ.

Tâm tình của cô cũng theo đó hoàn toàn thoải mái, khôi phục lại trạng thái bình thường.

Đến việc cô cuống cuồng thu tập tư liệu, kịp thời chuẩn bị quà tặng nhận lỗi cho Liên Tranh, cũng tạm thời để xuống.

Liên Tĩnh Bạch nhìn Mịch Nhi hấp tấp, không nhịn được cầm lịch tính cho cô biết thời gian Liên Tranh được nghỉ trở về, thấy ước chừng còn hai đến ba tháng, cô cũng thở phào nhẹ nhõm, quyết định từ từ tìm hiểu, không hề nhất thời nóng lòng nữa.

Vì vậy, cuộc sống của Mịch Nhi lại tiếp tục thành thơi, tiếp tục ăn uống..., tiếp tục hưởng thụ, tiếp tục rảnh rỗi.

Cô ở Triển thị ngày ngày quả thật khiến tất cả nhân viên ước ao ghen tị, nhưng mọi người nghĩ tới thân phận phu nhân tổng giám đốc của cô, nghĩ đến tổng giám cưng chiều cô như ngậm trong miệng sợ tan, nhiều tâm tư hơn nữa cũng chỉ có thể nuốt vào trong bụng, cùng một cái công ty nhưng khác số mệnh, hoàn toàn không thể so sánh.

Nhưng cho dù tất cả phim tích chữ trong năm năm Mịch Nhi rời đi, cũng chỉ xem xong đến vài ngày, khi Mịch Nhi hoạt bát phát hiện mình ở Triển

https://thuviensach.vn

thị cũng không có việc gì làm, thì tai nạn của Liên tĩnh Bạch sắp sửa đổ xuống.

Lật một đống tạp chí, Mịch Nhi thấy nội dung không ngừng lắc đầu, cô quay đầu liếc nhìn sang Liên Tĩnh Bạch ở bên, anh bình tĩnh ung dung phác họa một loại mỹ cảm kiên nhẫn cấm dục, đột nhiên Mịch Nhi nảy lên một chút ý nghĩ đùa dai, chính là muốn phá hư hình tượng của anh!

"Tiểu Bạch-- ~"

Mịch Nhi kéo dài âm thanh, cố mang giọng nói làm nũng ngọt ngào, ở xa gọi anh trêu đùa.

Âm thanh truyền vào tai, Liên Tĩnh Bạch cảm thấy gân xanh trên trán nhảy lên một cái, anh ngẩng đầu, cau mày nhìn cô nói: "Gọi anh Tiểu Bạch."

Đừng tưởng rằng anh không nghe ra, trong lòng cô nhất định là mang chủ ý nhỏ!

"Bạch ~" Mịch Nhi càng thêm gọi ngắn gọn, âm thanh như ngậm đường, giọng nói cám dỗ không cần nói cũng biết.

"Gọi anh Tĩnh Bạch cũng được." Liên Tĩnh Bạch không nhìn cô nữa, chỉ có âm thanh là đang ám chỉ anh rất khó nhịn.

Không phải ý xấu nhỏ rồi, lần này dứt khoát là mang ý xấu xa! Vì khi bọn họ còn nhỏ thì mới mới đùa giỡn gọi tên như vậy, tại sao Mịch Nhi còn nhớ!

"Sao anh không nhìn em ~" Mịch Nhi nâng cằm lên, nháy mắt làm nũng nói, không nhìn thấy anh chịu thỏa hiệp, thì hôm này cô sẽ không bỏ qua.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, nếu như em ngại phiền toái, trực tiếp gọi tên anh thôi. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch nâng trán, anh hết sức khống chế thần kinh, mới có thể tiếp tục làm bộ khí thế uy nghiêm.

Trên mặt anh không biến sắc, bình tĩnh đối mặt với mấy thư ký trước mặt nói: "Mới vừa rồi nói đến chỗ nào? Tiếp tục nói về hội nghị ngày mai."

"Không sao ~ gọi như vậy nhiều rất nhàm chán, chỉ có em có thể được gọi là tốt nhất! Có đúng hay không bảo bối ~~" Mịch Nhi nói, phóng ra ý đồ quyến rũ như yêu nữ, lời nói buồn nôn làm nũng khiến anh không thể chịu nổi, cô đã biết nên nói thế nào!

Một hàng bốn vị thư ký nghe tiểu thư Mịch Nhi gọi tổng giám đốc, lúng túng không biết có nên tiếp tục nói tiếp công việc hay không, mặc dù tiểu thư Mịch Nhi đã ở trong phòng làm việc rất lâu, nhưng cô vẫn luôn ở góc của mình vui vẻ thoải mái, nhưng cho tới bây giờ không có chen miệng ngắt lời của tổng giám đốc làm việc như vậy

Cuối cùng, còn vẫn là thư ký Lãnh Dịch mở miệng: "Tổng giám đốc, ngài và tiểu thư Mịch Nhi có chuyện cần nói, vậy chúng tôi đi ra ngoài trước. Còn lộ trình gần đây tôi sẽ đi sắp xếp, gửi vào trong hòm thư của ngài được chứ?"

Nhóm thư ký của tổng giám đốc Triển thị chưa từng giống như bây giờ, cảm thấy bọn họ tồn tại trong gian phòng làm việc có chút dư thừa như thế!

Tổng giám đốc cùng vị hôn thê đang liếc mắt đưa tình, bọn họ nhìn thấy vẻ mặt tổng giám đốc vĩnh viễn tỉnh táo lạnh lùng không đổi sắc đáp lại lời nói làm nũng của tiểu thư Mịch Nhi, những người bọn họ nghe thấy cũng đã cảm thấy mặt đỏ tim đập sợ hãi than phiền, làm sao có thể còn có định lực tiếp tục báo cáo công việc!

"Mịch Nhi, em yên tĩnh một chút, anh cùng thư ký thảo luận xong mọi việc sẽ chơi cùng em." Liên Tĩnh Bạch lại nhìn về phía Mịch Nhi, nhẹ

https://thuviensach.vn

nhàng nói cho cô mấy câu, tiếp tục quay đầu nói với thư ký, "Chúng ta tiếp nói nói về lộ trình, thời gian đã phân chia xong, cũng đã xác định được lộ trình trong một tuần."

"Tốt." Người lãnh đạo trực tiếp cũng lên tiếng, thư ký cũng đành phải nhắm mắt, nhìn chằm chằm vào trong sổ tay của mình nói: "Tám giờ tối thứ tư tuần sau Minh Dạ mở cuộc bán đấu giá từ thiện, tổng giám đốc có định tham gia không?"

"Để trợ lý Phùng đi thay giúp tôi, chuẩn bị cho anh ta đồ bán từ thiện gì đó, buổi tối thứ tư tôi muốn kiểm tra tổ 5 cùng tổ tám phụ trách CASE, những chuyện khác cũng đều đẩy lên."

"Sáng thứ năm chi nhánh công ty Kyoto cử hành báo cáo theo thông lệ, tổng giám đốc thông qua video chủ trì cuộc hợp sao? Quản lý công ty chi nhánh rất hi vọng tổng giám đốc có thể đích thân tới chỉ đạo ý kiến."

"Gần đây tôi không đi công tác, sẽ gọi video hội nghị. FL cũng sắp xếp như vậy, thông báo cho bọn họ, sắp tới tôi sẽ không bay sang Mỹ."

Liên Tĩnh Bạch đưa ra từng đợt trỉ thị, anh đang tận lực phối hợp với các hạng mục công việc của công ty, có thể đẩy bữa tiệc xã giao xuống, có thể thay đổi hội nghị đi công tác cũng thay đổi, nhanh chóng xắp xếp các công việc trong ngày.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Quỳnh Dao

"Hừ, tối ngày hôm qua còn ôm em gọi ngọt ngào, một chút cũng không chịu buông tay, nhưng bây giờ đối với em dữ dội như vậy. . . . . ."

Mịch Nhi vừa thấy Liên Tĩnh Bạch quay đầu lạnh nhạt với mình, tâm lý chống đối lại càng thêm nghiêm trọng, thái độ càng thêm sinh động, càng thêm hấp dẫn, nhất định phá vỡ mặt nạ lạnh lùng kia.

Cô uất ức hít mũi, dùng một loại âm lượng tất cả mọi người tại chỗ có thể nghe được, như khóc như kể tố cáo nói: "Không cho em nói chuyện không để cho em lên tiếng, vậy tí nữa anh cũng đừng để ý đến em! Anh coi em là cái gì, gọi thì đến đuổi thì đi, tại sao anh lại nhẫn tâm đối với em như vậy, làm sao nhẫn tâm đối với một thiếu nữ đáng thương như vậy. . . . . ."

Giờ phút này, Mịch Nhi giống như nữ chính Quỳnh Dao kể khổ, rủ thấp mặt xuống tản ra một loại phong cách đau thương tuyệt vọng, ngón tay cong thành đường cong mỏng mạnh, nửa kín nửa hở che lại hốc mắt, giống như là sợ người khác thấy cô đang rơi nước mắt .

"Tổng giám đốc. . . . . Chúng tôi vẫn nên đi ra ngoài đây. . . . . ." Nhóm thư ký bây giờ không có biện pháp giữ vững thản nhiên, tiểu thư Mịch Nhi ngay trước nhiều người nói ra tình cảm phát triển cùng tổng giám đốc như vậy, quả thật đã khiến bọn họ như như đứng trên đống lửa!

Biết tổng giám đốc **, bọn họ sẽ không bị giết người diệt khẩu chứ!

https://thuviensach.vn

Việc cấp bách, vẫn nên chạy là thượng sách, vô lễ chớ nghe, nghe ít sai ít!

"Chờ một chút, còn có một điểm cuối cùng." Mắt Liên Tĩnh Bạch không thèm nháy hạ xuống, anh dứt khoát cầm ghi chép của nhóm thư ký để thu xếp, tự nhiên cúi đầu ghi lại.

Lãnh Dịch và mấy vị đồng nghiệp hai mặt nhìn nhau, tiểu thư Mịch Nhi vẫn còn thong thả đau lòng tố cáo tổng giám đốc, âm thanh thảm thiết bi thương vang lên lúc này, vậy mà vẻ mặt có thể như thường đề cao hiệu suất làm việc, cũng chỉ có tổng giám đốc là có thể!

"Được rồi, tốt lắm, đến thứ sáu tất cả thời gian sẽ như theo sắp xếp, mấy người đi thông báo cho các bộ phận nhân viên thôi." Chỉ cần một lúc, Liên Tĩnh Bạch đã hoàn thành nhật trình trong ngày, anh đưa cho Lãnh Dịch, "Cuối tuần mọi người vẫn sẽ rất bận, sau khi đến bữa ăn hãy đi theo, thay tôi cho mọi người thêm cố gắng lòng tin, không cần vào lúc cuối nhụt chí!"

"Vâng" Lãnh Dịch nhận lấy nhật trình trong ngày, cuối cùng bốn vị thư ký thở dài một hơi, công việc xử lý hoàn tất, cuối cùng bọn họ có thể ra ngoài!

Ngay khi mấy người bước chân dồn dập chuẩn bị nối đuôi đi ra thì Mịch Nhi làm oán phụ cáo trạng ngồi trên ghế ngẩng đầu lên, cô đưa tay kéo Lãnh Dịch, âm thanh run rẩy hỏi: "Mấy người. . . . . Mấy người bởi vì tôi, cho nên mới phải đi sao--"

"À? Không, không phải vậy!" Lãnh Dịch thoáng chốc ngây ngẩn cả người, ấp úng lắc đầu.

Kể từ khi tiểu thư Mịch Nhi tới, anh ta phát hiện mình trải qua quá ít chuyện, nếu không thế thì sao sẽ bị các chuyện đột phát làm cho đầu óc trống rỗng! Hiện tại đến cùng là tình huống gì!

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi nắm vạt áo Lãnh Dịch, dùng một cái tay khác bưng kín mặt, không ngừng lắc đầu khóc lóc kể lể: "Có đúng hay không, thật xin lỗi! Là tôi quấy rầy mọi người làm việc, là tôi chọc giận anh ấy, mới khiến mọi người không thể không đi. . . . . Mọi người đừng đi, đúng, nên đi là tôi...tôi mới nên ra ngoài a a a --"

Mịch Nhi lại vẫn trầm mê trong nhân vật, bị Liên Tĩnh Bạch ôm eo nhỏ nhắn bế lên, anh kéo tay Mịch Nhi khỏi áo nhân viên, phất tay nói với Lãnh Dịch: "Mấy người có thể đi ra ngoài, đóng cửa lại."

Thật ra thì không cần anh nhiều lời, ngay khi vạt áo Lãnh Dịch được buông ra, liền cùng mấy vị thư ký chạy trốn bán sống bán chết, cửa phòng bị phịch một tiếng đóng lại, giống như phong ấn lũ lụt thú dữ gì đó.

"Buông tay anh ra, không phải là không để ý đến em sao, bây giờ anh muốn làm gì!" Mịch Nhi bị Liên Tĩnh Bạch ôm lấy hai chân cách mặt đất, nhưng vẫn nhập vào vai tiếp tục diễn, cô khàn cả giọng giãy giụa nói, "Anh cũng không thích em, để cho em đi là được! Em sẽ không quấy rầy công việc của anh nữa, sẽ không. . . . . ."

"Mịch Nhi!" Gân xanh trên trán Liên Tĩnh Bạch đã nổi lên đến cực hạn, mới vừa có nhân viên ở đây, anh không thể không ổn định tinh thần, hết sức duy trì hình tượng nghiêm túc của mình, nhưng lúc này bốn bề vắng lặng, Mịch Nhi vô pháp vô thiên ồn ào như vậy sẽ bị trừng phạt!

Cuối cùng anh không nhịn được giơ tay đánh lên mông cô, giáo dục cô nói: "Em hôm nay trúng gió gì vậy, đến cuối cùng là ý quỷ gì, tại sao lại quấy nhiễu như vậy!"

"Anh -- anh đánh em!" Cái mông vểnh lên mềm mại chợt bị bàn tay chắc khoẻ mạnh mẽ đánh, nhất thời Mịch Nhi cảm thấy vừa thẹn vừa tức, từ nhỏ đến lớn, đến cha mẹ cô cũng không có đánh mông cô, nhưng bây giờ anh lại có thể đánh cô!

https://thuviensach.vn

Mặc dù anh đã khống chế sức lực, để cho cô cực kì nhạy cảm cũng không cảm thấy đau nhiều, nhưng loại khuất nhục này càng khiến người ta không thể chịu nổi!

Mịch Nhi bĩu môi, nhào đầu vào trong ngực Liên Tĩnh Bạch, vừa xé vừa cắn sơ mi trước ngực anh, òa khóc lớn: "Anh đáng ghét, anh thật đáng ghét! Hu hu, em biết ngay đàn ông không có một người nào tốt, tính lắng lơ vong ân phụ nghĩa hồng hạnh xuất tường di tình biệt luyến. . . . . ."

"Em quấy đủ chưa. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch suýt nữa im bặt, Mịch Nhi vô sỉ ăn vạ như vậy, ngay cả anh cũng mở rộng tầm mắt!

"Đúng, là em quấy rối, anh anh. . . . . Lúc anh thích em nói yêu em nhất, nhưng bây giờ lại nói đó là quấy rối --"

"Tính tình em bây giờ thật xấu, em dám nói em đang khóc thật?" Liên Tĩnh Bạch kéo mặt Mịch Nhi, đưa tay vuốt ve khóe mắt cô, xúc cảm khô ráo hoàn toàn không thấy một chút hơi nước.

Cô chỉ có sấm mà không có mưa gào lên, không phải quấy rối thì là cái gì!

"A, bị anh phát hiện rồi!" Mịch Nhi lè lưỡi, từ đầu tới đuôi, đôi mắt màu tím của cô không có một giọt nước mắt, tất cả cảm xúc vừa rồi, toàn bộ là làm bộ.

"Em nhớ lâu một chút được không, làm sao giấu giếm được anh!" Liên Tĩnh Bạch cúi đầu nhìn áo sơ mi của mình, bị Mịch Nhi làm ra nhắm nhúm, anh cần phải đi đổi một cái áo mới rồi.

Anh làm sao có thể sẽ không biết được cô khóc thật hay khóc giả, khi nào thì để cho cô thật sự thương tâm rơi lệ chứ. Chỉ một lần, anh không chỉ kịp thời chạy tới bên người cô đang khóc thầm, an ủi giải cứu cô!

https://thuviensach.vn

Nhưng cô diễn trò như vậy lúc anh bên cạnh, thì chắc chắn là càn quấy, hai người diễn xuất ngang tài, nhưng cô diễn mãi không ngừng. . . . . .

"Anh đi thay quần áo, không cho phép em quấy rối nữa." Liên Tĩnh Bạch xoay người đi về phía phòng nghỉ, cửa phòng mở ra, một bên anh cởi áo, vừa hỏi Mịch Nhi, "Lần trước em giả thành em gái chuyển phát nhanh, lần này là diễm bị chồng ruồng bỏ của Quỳnh Dao sao, từ lúc nào mà em thích diễn vậy? Anh không nhớ trước kia em lại thích đi diễn vai người khác, chẳng lẽ thời gian 5 năm khiến cho em có loại hứng thú mới!"

"À, đây coi như là một loại bệnh nghề nghiệp đi ~" Cảm xúc của Mịch Nhi tới cũng nhanh đi cũng nhanh, cô nâng cằm lên, không chút tránh né nhìn Liên Tĩnh Bạch thay áo.

Anh ** để lộ vóc người vô cùng có lực và đẹp, cô cũng không bỏ qua mỗi một cơ hội dưỡng mắt.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Dự Tính Từ Lâu !!

"Bệnh nghề nghiệp?" lông mày Liên Tĩnh Bạch hơi nhíu mày lại, anh biết Mịch Nhi luôn luôn mắc bệnh y học, nhưng còn việc diễn kịch quen, điều này nói lên cái gì?

Anh đối với sự thay đổi của cô không hề biết một tí gì cả, cho nên nhất định là đã có chuyện gì đó xảy ra trong khoảng thời gian năm năm xa cách đó, khổ nỗi đến bây giờ Mịch nhi vẫn không chịu kể cho anh nghe những sự việc đó. . . . . .

Ánh mắt chớp lóe sáng, sắc mặt Liên Tĩnh Bạch vẫn như thường, anh chỉnh sửa cài lại nút áo đi tới, nhìn cô trêu ghẹo nói: "Không phải em muốn phát triển trong trong làng giải trí sao?Kỳ thực Triển thị trong giới truyền thông cũng có một chút danh tiếng, em có thiên phú tốt như vậy, trái lại lãng phí thì thật đáng tiếc, có muốn anh xắp xếp cho em diễn thử vài bộ phim ko?"

"Nếu như em có ý nghĩ này, thì cũng chẳng thèm đến công ty của anh!" Mịch Nhi tự giác tiến đến giúp anh cài nút áo, "Bằng thiên phú cùng tướng mạo của em, tuyệt đối là một mạch thẳng tiến, tiền đồ vô lượng, nước phù sa không chảy ruộng ngoài! Nhà em ở ngước ngoài cũng có công ty điện ảnh và truyền hình, em muốn đi vào làng giải trí chơi đương nhiên có thể được tuyển thẳng, không thèm chiếm tiện nghi của anh!"

Sau khi ngẩng đầu lên giúp anh sửa sang lại cổ áo sơ mi, Mịch Nhi lại lắc đầu: "Chẳng qua em cũng không có cái suy nghĩ này, chẳng thèm dính vào

https://thuviensach.vn

vũng nước đục đó, nhất định làng giải trí phải tổn thất một thiên tài! Mục đích cả đời em là cống hiến hết mình cho y học, cứu sống người khác mới là thiên chức của em."

"Mịch Nhi, em thật kiêu ngạo! "Liên Tĩnh Bạch gõ nhẹ chóp mũi của cô, nhìn cô tự tin như thế, giống như ngôi sao lớn nhìn đống giải thưởng y như cải trắng mặc cho mình lựa chọn, chẳng có một chút khiêm tốn nào cả.

Thật ra cũng rất may là cô không tham gia, làng giải trí cũng không phải là nơi dễ lăn lộn, cô nghiên cứu thuốc quên ăn quên ngủ cũng đã để cho anh phải chịu đủ việc đau lòng rồi, ở làng giải trí, sau khi nổi tiếng công việc sẽ rất nhiều mệt hơn gấp bội so với nghiên cứu y học!

Nơi đó đấu đá lẫn nhau lừa gạt nhau mà sống, không thích hợp với người hoạt bát như Mịch nhi, nếu như cô thật sự muốn đi xem thử, thì người lo lắng nhất ngược lại sẽ là anh!

Liên Tĩnh Bạch nhìn chính mình trong gương rất ư là hài lòng, sau đó liền kéo Mịch Nhi ngồi xuống, bắt đầu tra hỏi nói: "Nói đi, rốt cuộc hồi nãy đã xảy ra chuyện gì, không phải ngày hôm qua em còn đang rất vui sao, sao hôm nay lại bắt đầu quấy rối? Hay là ở công ty có cái gì khiến em không thoải mái, có gì thì cứ nói ra đi ?"

"Haiz. . . . ."Mịch Nhi thở dài, vẻ mặt uể oải nhìn anh, "Anh thử đoán đi, em đây là bị sao vậy. . . . ."

"Là cảm thấy nhàm chán sao?"Liên Tĩnh Bạch đối với tâm tình Mịch Nhi bây giờ cũng đã sớm hiểu rõ, một lời liền đoán đúng tâm tư của cô.

Cô trước kia đối với thương trường chẳng có một chút hứng thú, đừng nói cùng anh tới Triển thị làm việc, cô ngay cả quản lý gia tộc của mình một tháng cũng muốn từ bỏ, lần này cô có thể im lặng đi làm cùng với anh, kiên trì được lâu như vậy, đã đủ khiến anh phải khinh ngạc rồi.

https://thuviensach.vn

Điều này nói lên cái gì, sự kiên nhẫn của Mịch nhi đã có tiến bộ rất lớn, đồng thời chứng minh thêm cô đang hối hận vì năm năm xa cách này, cô đang cố gắng bồi thường cho anh, cho dù mình cũng không hề thích, cô cùng anh đối mặt sóng gió thương trường nổi lên bốn phía.

Mịch Nhi dựa vào lưng Liên Tĩnh Bạch, dùng mặt không ngừng cọ vào cổ anh, làm nũng y hệt đứa trẻ: "Không phải nhàm chán, mà là cực kỳ nhàm chán! Phim truyền hình, hoạt hình gì cũng đều đã xem xong, trò chơi tiểu thuyết diễn đàn cái gì cũng thấy chán, em có thể không tẻ nhạt sao! Ngày ngày cùng anh tới công ty, mà em cái gì cũng không được làm, nếu không cùng anh diễn trò thì thực sự rất chán, rất nhàm chán --"

Mịch Nhi lắc đầu một cái, cảm khái nói: "Nhất định số mạng của em rất số khổ, không thể hưởng phúc! Trước kia mỗi ngày đều cầm dao phẫu thuật, mặc dù mệt đến ngón tay cũng không nhấc lên được, nhưng tinh thần vẫn rất vui vẻ, không giống như bây giờ có thời gian dài rảnh rỗi, lại phiền não chết được. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch yên lặng nghe Mịch nhi oán niệm không ngừng, lặng lẽ ghi nhớ từng lời nói của cô, chắt lọc nó để có được những thông tin quan trọng với anh.

Đến bây giờ cô vẫn không kể cho anh nghe những việc đã xảy ra trong năm năm kia, anh chỉ có thể tự lực gom góp lại những thông tin ấy trong mỗi lần cô vô ý để lộ vậy.

Cô nói mình trước kia cứu người lên đến con số khổng lồ như thế, bận tối đầu tối mặt, nơi nào có thể khiến cô bận đến như thế? Đến tột cùng là nơi nào lại thiếu bác sĩ, nhưng số người bị thương lại nhiều như vậy?

Mịch Nhi còn nói công việc khổ cực như thế nhưng cô lại rất vui vẻ, điều này nói rõ đối với cô công việc này có ý nghĩa rất lớn, không chỉ là cứu sống người khác, đúng hơn đó là một sự an ủi về tinh thần. . . . . .

https://thuviensach.vn

Chết tiệt, nhưng rốt cuộc đó là chỗ nào?

Liên Tĩnh Bạch hơi nheo mắt lại, những nới thỏa mãn những điều kiện này có rất nhiều, chỉ dựa vào chút thông tin ít ỏi này, còn chưa đủ để xác định chắc chắn địa điểm.

Xem ra, anh còn phải tiếp tục lặng lẽ để cô lộ ra chút thông tin nữa.

"Này này, anh Tiểu Bạch, anh có nghiêm túc nghe em nói không vậy?" Mịch Nhi đẩy Liên Tĩnh Bạch đang thất thần, bất mãn nói, "Em muốn xin nghỉ, không đến Triển thị nữa !"

"Ngoan, đợi thêm mấy ngày nữa có được hay không?" Liên Tĩnh Bạch giống như đang trấn an chú mèo nhỏ xù lông để cho cô thuận lông lại, "Gần đây tương đối bận rộn, em nhẫn nại mấy ngày nữa đi, ở cùng anh vài ngày nữa thôi?"

"Không cần, em không muốn mỗi sang dậy sớm tới công ty cùng anh, anh lại không phát tiền lương của em, em ngày ngày phải chạy đôn chạy đáo đưa tin làm cái gì!" Mịch Nhi cong môi, tố cáo nói: " Em giờ mới biết Triển thị lại bóc lột sức lao động như thế, hôm nay là chủ nhật thế nhưng từ tổng giám đốc cho đến toàn thể nhân viên đều làm thêm giờ! Em nghĩ tuần trước làm thêm giờ là tình huống đặc biệt, ai biết mỗi tuần đều phải làm thêm giờ như vậy. . . . . ."

"Không đúng, làm tổng giám đốc của Triển thị ,anh phải cải chính lại em vì hiểu lầm Triển thị." Liên Tĩnh Bạch ngắt nhẹ mũi Mịch Nhi, khẽ cười nói, "Em cảm thấy rốt cuộc tại sao mấy tuần gần đây lại tăng tốc như vậy, thậm chí cho toàn thể mọi người làm thêm giờ? Còn không phải bởi vì anh muốn đạt tiến độ hoàn thành kế hoạch sớm một chút, dành thời gian rỗi để đi nghỉ phép cùng em sao!"

Đúng như vậy, Liên Tĩnh Bạch đã sớm dự đoán được Triển thị không giam được cô lâu, nên anh muốn hoàn thành công việc sớm để có thời gian

https://thuviensach.vn

rãnh rỗi, đưa Mịch Nhi đi các nơi du sơn ngoạn thuỷ, không cần trói buộc cô ở nơi chật hẹp này.

Kể từ lúc Mịch nhi trở lại, anh đã nỗ lực phối hợp đề cao hiệu suất công việc hết mức, vốn dĩ hạng mục cần một tháng để hoàn thành nay anh gom lại còn có hai tuần, vốn muốn đi kiểm tra nhưng thôi tiết kiệm được đến đâu thì hay đến đó, tất cả nhân viên cũng gia tăng tốc độ,chắc chắn có thể hoàn thành sớm trước thời hạn.

Tuy bây giờ làm việc căng thẳng , khiến hắn hơi mệt mỏi, nhưng vì những ngày nghỉ, anh vui vẻ chịu đựng.

"Anh cũng có thể nghỉ phép? !" Mịch Nhi nhất thời vừa mừng vừa sợ, tò mò hỏi tiếp, "Thiệt hay giả, anh là lão đại nha, anh mà nghỉ phép thì công ty hoạt động như thế nào? Chẳng lẽ sau khi hoàn thành công việc anh liền cho mọi người nghỉ phép hết sao?"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Ma Quỷ Hấp Dẫn

"Tại sao tổng giám đốc thì không thể nghỉ phép, anh cũng là người nha, cũng muốn hưởng thụ luật bảo hộ lao động!" Liên Tĩnh Bạch ôm Mịch Nhi vào lòng, buồn cười giải thích, "Triển thị là một tổng thể chuyển động hoàn thiện, tất cả nhân viên ai có chức nấy, sẽ không bởi vì thiếu người đó liền không cách nào làm việc. Huống chi cho dù anh nghỉ phép, nhưng còn có Dĩ Mặc mà, xảy ra việc gấp, thư ký liên lạc Dĩ Mặc đi công tác ở Italy là được rồi. Thân là Phó tổng giám đốc, Dĩ Mặc cũng không thể mỗi lần đều lười biếng, nên thời điểm rèn luyện sẽ phải gánh nổi trách nhiệm!"

"Ha ha, rõ ràng là anh muốn lười biếng, vẫn không quên lôi một lý do đường hoàng, xấu nhất chính là nói anh!" Mịch Nhi che miệng cười trộm, truy hỏi anh tới cùng, "Vậy anh lúc nào thì có thể nghỉ phép, em phải nhịn bao lâu nữa?"

"Nếu như không có chuyện ngoài ý muốn, bắt đầu từ thứ sáu tiếp theo, anh sắp có một kì nghỉ nửa tháng. Cho đến khi đó, em muốn đi đâu, anh liền đi với em." Liên Tĩnh Bạch dịu dàng khuyên cô, "Chỉ cần nhịn năm ngày nữa, em kiên trì, tiếp tục tới công ty với anh có được hay không?"

" Anh nói thành ra như vậy, em còn cự tuyệt thế nào. . . . . ." Mịch Nhi gắng gượng gật đầu một cái, "Bất quá nói trước, chỉ có năm ngày nha! Cuối tuần, mặc kệ anh nghỉ ngơi hay không nghỉ ngơi, em đều sẽ không đến Triển thị!"

"Dĩ nhiên." Liên Tĩnh Bạch gật đầu, giao ước với cô.

https://thuviensach.vn

Có thời gian chờ đợi chính xác, có mục tiêu truy đuổi chính xác, năm ngày kế tiếp mặc dù đối với Mịch Nhi mà nói nhàm chán như cũ, nhưng cô cũng có lý do nhẫn nại, nhìn Liên Tĩnh Bạch vì kì nghỉ phép đó làm việc mất ăn mất ngủ, nhìn khuôn mặt anh nghiêm túc làm việc, lòng Mịch Nhi tràn đầy cảm động.

Rốt cuộc, vào bốn giờ chiều thứ sáu, Liên Tĩnh Bạch đóng lại tờ cuối cùng của bảng báo cáo tài vụ, lại đang nhập lệnh cuối cùng cho phần mềm, mới nhẹ nâng chén cà phê lên uống một cái, chậm rãi hạ xuống căng thẳng mệt mỏi.

Uống hết cà phê, anh xoay người lại, tuyên bố với Mịch Nhi gục xuống bàn nhàm chán chơi điện thoại di động: "Mịch Nhi, công việc hoàn thành sớm, kết thúc công việc rồi! Bắt đầu từ bây giờ, thời gian của anh hoàn toàn thuộc về em, nửa tháng sau này anh chỉ ở cùng em!"

"Thật tốt quá! Anh Tiểu Bạch, anh cực khổ rồi!" Mịch Nhi hoan hô một tiếng, trong nháy mắt cô tinh thần tỉnh táo, nhào vào trong lòng Liên Tĩnh Bạch, dâng lên một nụ hôn to lớn, "Mấy ngày gần đây anh đều rất mệt, cuối cùng đã làm xong!"

"Đúng, chúng ta bây giờ liền đi, đi nghỉ phép thôi...!"

Liên Tĩnh Bạch cười yếu ớt dắt tay Mịch Nhi, nắm tay cô cùng nhau hướng về phía bầu trời làm một cử chỉ nồng nàn, sau đó sóng vai ra khỏi Triển thị.

Anh đã xử lý xong toàn bộ công việc, chỉ thị tốt tất cả lịch trình trong tương lai, mặc dù là thời điểm này anh bận rộn mấy tuần, nhưng có thể tự mình sắp xếp đổi lấy thời gian làm ban với Mịch Nhi, toàn tâm toàn ý hiểu rõ cô hòa hợp với cô, Liên Tĩnh Bạch cảm thấy hết sức đáng giá.

Kì nghỉ, kì nghỉ đã lâu chưa thấy, anh sẽ lợi dụng thật tốt thời gian không dễ có được này, đi làm chuyện thích hợp!

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi cùng nhau về nhà, kết thúc công việc sớm khiến bọn họ có thể tận hưởng đêm thứ sáu, hai người rốt cuộc có thể có thời gian giống như cặp tình nhân bình thường, cùng đi ăn cơm xem phim thưởng thức cảnh đêm, vẫn chơi đến đêm khuya mới về nhà ngủ.

Ngày nghỉ thứ nhất, không có áp lực dậy sớm đi làm, nhưng đã dưỡng thành thói quen đồng hồ sinh học đúng giờ nhắc nhở, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi ôm nhau ngủ chính là rất sớm liền đã tỉnh.

Nhìn đồng hồ báo thức mới chỉ bảy giờ, ánh mắt hai người trái ngược nhau, không nói gì đồng thời thở dài. Bọn họ đều là người không ngủ được, rời giường sớm như vậy trong ngày nghỉ khó có được, hiện tại quả là không cam tâm a! {Hàn Băng Tâm}

Liên Tĩnh Bạch chậm rãi hỏi: "Muốn rời giường sao? Tối ngày hôm qua chỉ lo điên khùng chơi, chúng ta còn chưa có xác định thời gian của ngày nghỉ, hiện tại ngồi dậy quyết định em muốn đi đâu chơi, buổi chiều là có thể lên đường. . . . . ." Cho dù ngày nghỉ lười biếng, luôn luôn theo thói quen tự hạn chế khiến anh nghiêng về rời giường hơn.

Mịch Nhi ôm gối mềm nhũn không buông tay, híp mắt lắc đầu nói: "Không cần, tỉnh cũng không nổi. . . . . Muốn rời giường chính anh dậy đi, thuận tiện giúp em lấy bữa ăn sáng tới, cũng sắp xếp ngày nghỉ. . . . . Đi đâu cũng được, em không có ý kiến ——"

"Mèo lười Mịch Nhi, em không rời giường, anh cũng vậy cùng với em đi. . . . . ."

Kết thúc cuộc đàm phán, hai người dứt khoát chọn theo sở thích còn bé của mình, cùng nhau dựa vào giường, lười biếng trò chuyện giết thời gian.

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi liên tục nhớ lại từ tuổi thơ nói đến công việc bây giờ, rồi đến địa điểm du lịch kế tiếp, toát ra đề tài thiên mã hành không

https://thuviensach.vn

(*)cho tới bây giờ đều không phải là vấn đề, đối với bọn họ mà nói, tán gẫu cái gì cũng đều vui vẻ.

(*):Ý tưởng, suy nghĩ dồi dào, phong phú, không bị bó hẹp

Lại nói, trên giường là môi trường thích hợp nảy sinh JQ, lại nói, sáng sớm đàn ông ** là rất mạnh, một nam một nữ một đôi tình nhân cùng ở một phòng, người đàn ông nhịn hai mươi mấy năm nhanh đến cực hạn, người con gái mặc áo ngủ xinh đẹp mê người, **, nói không chừng không sờ cũng sẽ bộc phát. . . . . .

Liền tĩnh bạch ôm Mịch Nhi, từ đơn thuần nói chuyện phiếm biến thành những nụ hôn nhàn nhạt, rồi đến môi lưỡi ** hôn sâu, rồi đến, thân thể không khỏi kiềm chế.

Liên Tĩnh Bạch hôn Mịch Nhi, chóp mũi đều là mùi thơm mát mẻ động lòng người của cơ thể cô, bản năng của thân thể, não đột nhiên dâng lên một ngọn lửa nóng bỏng, bị đè nén mấy năm ** giống như là mãnh thú bị nhốt, trong nháy mắt ánh mắt của anh nhiễm đỏ, khiến anh mất đi lý trí.

Thân thể giống như là là có ý nghĩ của mình, dựa vào bản năng là có thể tự hành động, ngón tay linh hoạt lướt qua mở chướng ngại cản đường, bàn tay khoẻ mạnh đánh chiếm khao khát lãnh thổ, môi lưỡi của anh càng thêm triền miên, một nụ hôn nóng rực nhưng chỉ là một con đường yểm trợ, không tiếng động dời đi sự chú ý của Mịch Nhi, hỏa lực công kích lớn hơn, đã thừa dịp cô chưa chuẩn bị lặng lẽ tiến hành.

Ý loạn tình mê, Mịch Nhi cảm thấy một cỗ ngọn lửa nóng bỏng từ hông kéo lên cao, cô khó khăn từ bị anh hôn xụi lơ suy yếu kéo về một tia lý trí, lúc này mới phát hiện ra. Quần áo của mình đã xốc xếch.

Áo ngủ màu xanh nhạt của cô nút áo cài giữa cổ bất tri bất giác, đã bị anh lặng lẽ cởi ra, tay trái của anh không tiếng động lẻn vào eo cô, đã tiến công

https://thuviensach.vn

đến sườn ngực của cô, bàn tay vẫn còn tiếp tục kéo lên, lập tức muốn thăm dò từ nội y của cô. . . . . .

Mà tay phải của anh, đang tiếp tục cởi ra nút cài áo ngủ của cô, thề phải rút đi toàn bộ áo của cô, thẳng thắn muốn cô hoàn toàn quả lộ (*nước ép trái cây)!

"Ngừng! Dừng lại!" Mịch Nhi hoảng hốt, lập tức giùng giằng né tránh lưỡi của anh hôn, hai tay đẩy anh lắc đầu hô, "Đừng!"

Liên Tĩnh Bạch tai lại chỉ có thể nghe được tiếng tim của mình đập tăng nhanh, toàn bộ cả người anh cũng truyền vào trên người người yêu, từ trên người Mịch Nhi cảm nhận được mới lạ vui mừng, hoàn toàn hấp dẫn cả linh hồn anh.

Cổ áo áo ngủ của cô đã bị anh cởi bỏ mấy cái, để lộ ra ngoài da thịt trắng noãn như ngọc, tay chạm vào mỗi một tấc da thịt xúc cảm cũng quá mức tốt đẹp, dáng người côcó lồi có lõm ở dưới bàn tay anh từng tấc hiện lên, giống như là mở quà tặng bình thường thăm dò phát hiện người yêu xinh đẹp, cho nên sẽ là như thế khiến anh không cách nào tự kiềm chế.

Cánh cửa Thánh địa mơ ước đã mở ra khe hở, bày biện ra châu báu, anh đã bị ** ác ma hấp dẫn, giờ phút này khiến anh dừng lại, làm sao có thể! {Hàn Băng Tâm}

Cho dù bên tai giống như nghe được hơi thở yếu ớt kháng nghị phản kháng, ánh mắt Liên Tĩnh Bạch đầy máu như cũ đến chỉ có thể nhìn mình ngọc cảnh xuân ngang dọc, tất cả tế bào đều ở đây kêu gào: áp đảo cô, xé rách cô, ăn hết cô, ăn vào trong bụng không lưu một chút máu thịt!

"Anh Tiểu Bạch, anh dừng tay !" Mịch Nhi nhìn ánh mắt Liên Tĩnh Bạch cháy lên, thật hoảng sợ sâu sắc, lần này, anh không phải đùa giỡn không phải muốn hù dọa cô, mà là thật bị tình dục thao túng toàn bộ ý nghĩ, không dư thừa một chút lý trí!

https://thuviensach.vn

Cô chỉ có thể vô lực run rẩy đè lại bàn tay thăm dò vào trong áo ngủ của mình, lấy chút sức ngăn trở đợt tấn công của anh, phí công cố gắng kêu gọi anh "Em không muốn, anh tỉnh tỉnh a!"

"Mịch Nhi . . . . . ." Liên Tĩnh Bạch mờ mịch ngẩng đầu lên, anh nhìn với ánh mắt ngọn lửa sáng quắc, thâm tình khàn khàn gọi cô, "Mịch Nhi . . . . . Anh Mịch Nhi . . . . . ."

Môi lưỡi của anh lại chận lại cô môi đỏ mọng đóng đóng mở mở, ngăn lại cái miệng nhỏ nhắn giãy giụa, anh không muốn dừng lại, cũng dừng lại không được!

Kể từ khi Mịch Nhi trở lại, Liên Tĩnh Bạch quả thật tuân thủ nghiêm khắc luật lệ như Thánh Nhân, cùng giường chung gối ôm lấy cô nhiều đêm như vậy, cũng không chút nào vượt ranh giới cuối cùng, tuân thủ nghiêm khắc lời hứa không động vào cô. Đây là phẩm chất cao thượng của anh, hơn nữa anh có thể thừa nhận đang chịu dày vò đau đớn nhất.

Xa cách gặp lại người yêu trong lòng, thướt tha dịu dàng ** ở bên, nửa đêm bị người yêu trong lòng lộn xộn cọ làm cho thức tỉnh, thế nhưng anh lại sợ **của mình hù doạ cô, vẫn ép buộc mình cấm dục nhẫn nại. Anh đem tinh lực dồi dào đổ vào công việc, vì ngày nghỉ mà càng thêm bận rộn làm việc, tìm ra một chỗ tập thể dục để phát tiết, mỗi ngày sức cùng lực kiệt, mới có thể miễn cưỡng đối kháng trong thân thể không ngừng dâng trào kích động.

Anh có bao nhiêu yêu Mịch Nhi, thì có bao nhiêu kiềm chế mình, nhưng chuyện này đối với một người đàn ông mà nói, là tàn khốc vô cùng!

Làm một Liễu Hạ Huệ cũng không phải là chuyện dễ dàng, mỗi ngày đều làm Liễu Hạ Huệ, càng thêm như địa ngục hành hạ!

Nhưng hôm nay, thân thể chủ động làm ra hành động, vượt qua con đường không thấy lối kia, tìm kiếm khát vọng sâu sắc nhất đáy lòng.

https://thuviensach.vn

Còn chưa ăn trộm **, chỉ là đụng vào da thịt Mịch Nhi mắt thấy đến thân thể của cô, Liên Tĩnh Bạch liền tinh lực dâng trào chỉ còn dư bản năng rồi. Vực sâu ** tràn đầy sức quyến rũ mê hoặc, anh hoàn toàn không có biện pháp kháng cự!

Thân thể và linh hồn đều ở đây ra lệnh anh khiêu khích anh, nhịn xuống đi nữa, thì anh không phải là một người đàn ông rồi !

Thương tiếc cô là thật, nhưng thân thể bên trong nhịn đến đau đớn lửa nóng càng thêm cần giải trừ!

Ở tinh thần hoảng hốt, Liên Tĩnh Bạch dâng lên một ý niệm quỷ dị thuyết phục mình, như thôi miên bình thường mê hoặc tâm trí anh.

Có lẽ, vẫn giữ vững ranh giới cuối cùng, liền cần thỉnh thoảng xúc động đi phá vỡ, thoải mái hoàn thành kết hợp cùng người yêu, đây cũng có cái gì không thể?

Tim háo hức khát vọng linh hồn và thể xác kết hợp cùng người yêu, có lẽ, Mịch Nhi vẫn nói không muốn, đều là cô trước sau như một thì có kiêu ngạo dối lòng. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Trúng Chiêu

Cuối cùng cũng có một chút thần trí, khiến não Liên Tĩnh Bạch suy nghĩ một vài vấn đề: hiện tại, có thể tiếp tục sao?

Hôm nay là ngày nghỉ phép, anh không cần nhớ tới công việc nữa, có đầy đủ thời gian tiến hành vận động trên giường, đây là thiên thời, anh lại đang thoải mái nằm ở trên giường, đây là địa lợi, anh vận sức chờ phát động, Mịch Nhi cũng nằm ngay ở bên, đây cũng là nhân hòa.

Thiên thời địa lợi nhân hòa, chẳng lẽ anh còn cần chờ đợi cơ hội kế tiếp hay sao? Lúc này không ăn, thì đợi đến bao giờ!

Vì vậy, Liên Tĩnh Bạch bị lửa nóng thiêu đốt thuận theo ý kiến thân thể, anh che phủ cả người Mịch Nhi, thân thể cường tráng có lực chỉ dùng sức nặng là đã triệt tiêu một nửa giãy giụa của Mịch Nhi, bàn tay của anh tránh thoát khỏi tay Mịch Nhi, không để ý phản kháng của cô, không hề thay đổi tiếp tục thăm dò vẻ đẹp của cô.

Tay trái của anh giữ tay Mịch Nhi nhẹ nhàng nhưng kiên quyết trói buộc cánh tay phản kháng lên trên đầu giường, không để cho cô quấy rối làm phiền hành động của mình, mà đổi thành một cái tay khác, năm ngón tay linh hoạt giống như ảo thuật, thoải mái khởi động, liền cởi cúc áo của cô.

Cởi một cái, cởi hai cái. . . . . .

https://thuviensach.vn

Theo động tác của anh, cái cổ mảnh mai trắng nõn lộ ra ngoài, đẹp đẽ tinh tế sáng bóng, màu da trắng nõn, làm cho người ta không thể nhịn được vui mừng, muốn in dấu vết của mình lên bên trên nó.

Tâm động cũng là hành động, Liên Tĩnh Bạch mang theo nụ hôn thấm ướt đi tới cái cổ trắng mịn như ngọc của cô, anh giống như ma Huyết tộc đói bụng mấy ngàn năm, đối với phần mạch máu dưới cổ hết sức hứng thú, môi anh hôn đến nơi nào, thì nơi đó lưu lại vết hôn đỏ hồng, mút vào gặm cắn, không buông tha mỗi một tấc lãnh thổ.

Mịch Nhi lại sợ run nhiều hơn, anh hôn sâu cần cổ khiến cho cô vừa cảm thấy khó nhịn đau đớn, còn có một loại cảm giác tê dại khó mà hình dung, ngứa một chút chui vào linh hồn, khiến cho cô sa vào không ngừng giằng xé cùng mâu thuẫn.

"Đừng. . . . . Anh Tiểu Bạch, không...không được -- ừ --" Mịch Nhi lắc đầu vô lực giãy giụa, lại bất kể thế nào cũng không trốn thoát môi lưỡi như hình với bóng của anh, cô gắt gao cắn môi dưới, ở trong cổ họng phun trào ra tiếng rên rỉ.

Thân thể của cô trở nên thật là lạ, cho dù liều mạng muốn mình nói tỉnh táo, nhưng khi môi lưỡi anh Tiểu Bạch đi qua đâu, lại không khỏi bắt đầu không nghe mệnh lệnh, chúng nó giống như bị anh thuần phục lây bệnh, liều mạng rời bỏ chỉ thị của cô mà hưởng thụ, còn cố gắng kéo cô cùng nhau trầm luân!

Ngay cả mồm miệng mình cũng đều thoát khỏi không chế, cô rõ ràng muốn nói ra lời phản kháng trách cứ, âm thanh xấu hổ lại không tự chủ tràn ra bên ngoài --

Mịch Nhi ở trong lòng không ngừng giãy giụa, một mặt thiên sứ thuần khiết, đang nhắc nhở cô tiếp tục như vậy sẽ đau cỡ nào, khích lệ cô kiên trì phản kháng tới ranh giới cuối cùng của mình, mà một mặt là ma quỷ tối

https://thuviensach.vn

tăm, hướng dẫn cô thuận theo cảm giác thân thể, to gan đột phá phòng tuyến trong lòng nếm thử. . . . . .

"Mịch Nhi, cái gì cũng không cần sợ. . . . . Đều giao cho anh...anh yêu em --"Liên Tĩnh Bạch mút vào vành tai Mịch Nhi, dùng những lời tâm tình cực hạn tan rã chống cự cuối cùng của cô.

Anh cúi đầu theo cần cổ Mịch Nhi hôn xuống phía dưới, ngón tay vẫn còn không ngừng chiến đấu với hàng cúc áo, thề phải phá được đối thủ trói buộc thân thể cô, để trân bảo hoàn mĩ hiện ra.

Đầu ngón tay gảy nhẹ, bả vai trắng noãn, xương quai xanh mê người, mị hoặc **, từng chiến lợi phẩm từ từ hiện ra trước mắt Liên Tĩnh Bạch, anh lấy thái độ sùng bái, ở trên thân chúng nó nhất nhất in lên vết hôn, những thứ này đều là của anh, vĩnh viễn tuyệt đối đều là của anh!

Cùng Mịch Nhi đấu tranh đến bây giờ, Liên Tĩnh Bạch đã sắp muốn nổ tung, anh hoàn toàn không có biện pháp nhẫn nại nữa.

Giờ phút này, chỗ sâu nhất trong lòng anh nóng bỏng như nham thạch chợt bộc phát, khiến cho anh chỉ muốn hoàn toàn cởi sạch hết quần áo của cô, hoàn toàn đoạt lấy cô, đem cô từ trong ra ngoài đều biến thành của anh!

Tròng mắt Liên Tĩnh Bạch đỏ ngầu, bắt đầu nổi điên kéo mở áo ngủ Mịch Nhi, chiếc áo ngủ của cô đã hoàn toàn cởi ra, chiếc áo ngực màu hồng nhạt không hề ngăn cản sức quyến rũ, yếu ớt chỉ cần bàn tay đàn ông có lực bao phủ xuống, đáng thương run rẩy.

Chỉ cần một chút sức, nó sẽ trở thành mảnh vụn, còn cao vút bị nó bảo hộ nghiêm mật, cũng không thể trốn đi đâu được.

Nhưng, ngoài ý muốn nổi lên.

"Cô cũng không muốn như vậy, đây là anh bức cô đấy. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi nhíu mày cấp bách, khi Liên Tĩnh Bạch chuyên tâm cúi đầu cởi áo thì tay trái lặng lẽ không tiếng động tránh thoát bàn tay của anh, sau đó từ dưới gối móc ra một cái bình phun xinh xắn.

Tiếp đó, cô lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, phun chất lỏng trong bình vào mặt Liên Tĩnh Bạch.

Thuốc xịt hơi sương vô sắc vô vị hoàn toàn bao phủ hô hấp của Liên Tĩnh Bạch, đầu óc của anh còn chưa có kịp phản ứng chuyện gì, thân thể cũng đã phản ứng.

"Này --" một giây sau khi hút phải hơi sương, Liên Tĩnh Bạch không kịp chuẩn bị căn bản không có ý thức được đang xảy ra chuyện gì, thậm chí anh còn chưa kịp hiểu xong, thân thể bỗng chốc tê liệt.

Toàn thân của anh không có một chút khí lực, tứ chi mềm nhũn không xương mất đi khống chế, mới vừa vẫn còn sung sức chờ phát động cũng đã tạm ngừng, thân thể anh cường tráng ngã xuống, chán nản dựa trên người Mịch Nhi.

Nhìn chất thuốc phát huy tác dụng, Liên Tĩnh Bạch đã ngã xuống đất, Mịch Nhi thở phào nhẹ nhõm, thân thể cũng chốc tê liệt.

Một giây trước, toàn thân cô còn khẩn trương hết sức phản kháng, hiện tại, cuối cùng cô cũng đã an toàn, loại tâm tình phập phồng này giống như đi cáp treo, người nào đau tim cũng sẽ không thể chịu được.

Trong mành treo chuông, nếu như mà động tác chậm một chút nữa, thì thật sự suýt nữa bị anh ép buộc rồi!

Cũng may, tại thời điểm nguy cấp, nhớ lại mình có mang bên người thuốc mê phòng thân. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mặc dù cô chỉ chuẩn bị dùng nó tự vệ trên người những kẻ lưu manh, nhưng hôm nay suýt nữa nguy cấp, cô thấy anh Tiểu Bạch không khác chỗ nào, nên cô đã phun vào người anh!

Mịch Nhi đã sớm không còn là cô thiếu nữ ngốc ngếch đơn thuần, mấy năm này ở bên ngoài tích góp kinh nghiệm, khiến cho cô mỗi phút đều nhớ phòng ngừa nguy hiểm, mặc dù lúc vừa về cô đã đồng ý ở chung một chỗ với anh Tiểu Bạch, nhưng cô không đề phòng anh sẽ như vậy, lại biến thân nhào tới!

Chính cô đã điều chế hiệu quả thuốc mê, giờ phút này chính là phun sương phòng lang sói tốt nhất, trong nháy mắt giết chết tất cả sức lực của Liên Tĩnh Bạch.

Bình phục lại tâm tình, Mịch Nhi tức giận đẩy Liên Tĩnh Bạch đang đè trên người mình ra, sau đó hốt hoảng lôi kéo áo ngủ, dồn dập cài lại nút áo lần nữa.

Liên Tĩnh Bạch mang theo vẻ mặt không dám tin cùng bình tĩnh, ánh mắt anh hỗn loạn và tức giận, nhìn chằm chằm Mịch Nhi, không tiếng động đè nén lửa giận trong lòng mình.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Xuân Sắc

"Anh nhìn cái quái gì hả, còn dám dùng ánh mắt đó nhìn em nữa, rõ ràng là anh làm sai! Đồ đáng ghét! Đồ xấu xa! Dâm tặc! Suy nghĩ chỉ bằng thân dưới, đồ ngựa đực! Tinh trùng lên não, sinh vật hạ đẳng!"

Mịch nhi càng nhìn ánh mắt của anh thì càng nổi giận, cô vội vàng sửa sang lại quần áo, không cam tâm đi tới bên cạnh Liên Tĩnh Bạch, leo lên trên người anh ngồi xuống.

Nàng không ngừng nhào nặn khuôn mặt anh cho hả giận, sau đó bắt đầu chỉ trích nói: "Đã bảo là dừng lại rồi, nếu anh dừng lại em đã không dùng biện pháp mạnh như vậy rồi, đó là do anh ép em! Cho dù em nói không muốn, anh cũng không có tính dừng tay có đúng hay không, ý kiến của em đối với anh không quan trọng thật sao? Hừ là anh ép em xuất ra chiêu ngoan độc, anh mới chịu nghe lời! Em mới rời khỏi có năm năm, anh liền quên em còn là bác sĩ sao, cũng quên mất uy lực của những thứ thuốc kia đi! Có muốn em cho anh thấy tiến bộ trong những năm qua hay không, xem tác dụng của thuốc mạnh mẽ như thế nào!"

Nghe những lời Mịch nhi chỉ trích, Liên Tĩnh Bạch rất uất ức nhưng không thể nói được, cô lại có thể hiểu lầm ánh mắt của anh, đó không phải là tức giận, mà là muốn xin lỗi cô mà.

Thật ra thì lúc bị trúng thuốc, anh cũng đã tỉnh táo rồi, ý thức được mình vừa mới làm cái gì, anh rất hối hận, vì một phút nông nỗi,đã gây ra sai lầm lớn như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng thuốc mê đã kiến toàn thân anh không thể động đậy, miệng cũng không thốt được ra lời, chỉ có thể dùng ánh mắt ra hiệu, muốn nói xin lỗi cũng gặp khó khăn, anh không cách gì cử động được.

Anh quả thật giống như Mịch Nhi nói tinh trùng lên não rồi, đáng lý, anh nên sớm đoán được mới phải, chính mình trước mặt Mịch Nhi không thể kiềm chế được, bị tước vũ khí đầu hàng. . . . . .

Là anh đánh giá quá thấp sự hấp dẫn của Mịch nhi đối với anh.

Cho nên, anh mới bị ma quỷ xui khiến đánh mất lý trí, mới có thể không đem lời phản kháng của cô để vào trong mắt, không quan tâm cô có nguyện ý hay không vẫn cứ liều lĩnh làm tới.

Anh biết mình đã làm sai, dù bị mê hoặc, không khống chế được, nhưng sai là sai không thể chối cãi. Bây giờ anh nằm trên giường, mặc cho Mịch Nhi dày xéo, mặc cô trút giận.

Miễn sao Mịch Nhi hết giận thì sao anh cũng chịu được. . . . . .

Những động tác của Mịch Nhi khiến anh càng ngày càng kích động, ngọn lửa đã tắt nay lại bùng cháy, liên miên không dứt từ đống tro tàn, hơn nữa còn kịch liệt hơn trước.

Mới vừa Mịch Nhi vì quá vội vàng, nên nhiều nút áo đã cài sai chỗ, lặng lẽ, lộ ra cảnh xuân bên trong .

Từ góc độ của anh nhìn qua, có thể thấy hai đồi núi Mịch Nhi phập phồng, cảnh xuân vô biên đập hết vào mắt.

Áo ngực màu hồng bao lại no đủ của cô rất tròn trắng nõn, rãnh đồi sâu hút giữa hai hòn Tuyết Ngọc, giống như tinh linh rất ngây thơ lại rất yêu mị, tò mò chưa bao giờ giữ chặt cổ áo dò xét ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Bọn chúng còn theo động tác khom người của Mịch Nhi mà đung đưa, nửa kín nửa hở như ẩn như hiện, bằng phương thức ngây thơ, không tiếng động mị hoặc suy nghĩ của đàn ông

Liên Tĩnh Bạch nhất thời miệng đắng lưỡi khô, tâm trí nhộn nhạo.

Đây mới chỉ là mỹ cảnh anh thoáng nhìn qua, còn chưa xâm nhập nghiên cứu đã bị đánh thuốc mê ngã gục, bây giờ, lại được nhìn trong tình huống khác, sẵn tiện Mịch Nhi còn chưa chịu cùng anh hoà giải hay cứ tận hưởng đi.

Âm thanh của ác ma cứ văng vẳng bên tai, trong đầu một cuộc xung đột lại tiếp tục xảy ra, xem hay không xem .

Phi lễ chớ nhìn, thiên sứ trong tâm hồn của Liên Tĩnh Bạch la lên cuối cùng anh nhắm mắt lại, để thiên sứ đó hướng dẫn từng bước phải làm gì.

Mới vừa rồi anh đã phạm sai lầm, huyết khí dâng trào làm mất lý trí muốn giữ lấy Mịch Nhi, nên đã khiến cô giận dữ, chẳng lẽ anh còn muốn phạm sai lầm ấy một lần nữa?

Mới vừa rồi là do khí huyết dâng trào nên u mê làm cớ, nhưng bây giờ anh đã thanh tỉnh, đâu cần phải mất bò mới lo làm chuồng để chuộc lại lỗi lấm, cũng không cần nhân dịp người ta lơ là mà rình trộm cảnh xuân!

Linh hồn là cao quý, không nhiễm khói bụi nhân gian, còn tình cảm cần phải chân thành, không được miễn cưỡng, và không để mất khống chế bản thân.

Giờ phút này Liên Tĩnh Bạch đang rơi vào ba suy nghĩ trái chiều, linh hồn thì không cho anh nhìn, nhưng tình cảm lại không đồng ý vậy, anh không thể nhắm mắt lại, không thể thoát ra được sự cám dỗ này!

https://thuviensach.vn

Còn thân thể, càng muốn tiền trảm hậu tấu, ánh mắt của anh giống như có ý thức vậy, nhẹ nhàng chuyển động đến những nơi có góc độ đẹp nhất, đem hết cảnh quan thu hết vào mắt, cũng nhớ kỹ trong lòng.

Mắt chủ động thu lấy mỹ cảnh, thoáng chốc đã phá vỡ sự giằn co trong suy nghĩ của Liên Tĩnh Bạch.

Không một chút nghi ngờ, linh hồn phong độ đã bị đánh bại, anh tuân theo tình cảm cùng thân thể yêu cầu, mặc kệ về sau như thế nào, vào giờ phút này, trước hết cứ thoả mắt một phen, khiến cho tâm thần cũng được an ủi chút ít. . . . . .

Anh luôn biết Mịch Nnhi che dấu vóc dáng, mấy ngày nay ôm cô ngủ, dù cách mấy lớp áo vẫn có thể cảm giác được đường cong, nhưng không có cảm xúc gì lắm, không giống như bây giờ được cảnh sắc đập hết vào mắt.

Rãnh ngực sâu hoắm có độ cong mê ngườ, màu ngực màu bao bọc nửa kín nửa hở, có một loại thần bí **, khiến cho anh có nhiều hơn không gian tưởng tượng, có nhiều hơn mơ mộng đường sống.

Không, Liên Tĩnh Bạch bắt đầu suy nghĩ nếu tất cả đều ** ra ngoài sẽ là cảnh trí như thế nào, ngọn đồi trắng như tuyết cao vút hợp với đỉnh tròn đỏ hồng, thật khiến cho huyết mạch dâng trào. . . . . .)

Tiếc nuối duy nhất là cảnh sắc gần ngay trước mắt, nhưng chỉ có thể nhìn không thể đụng, vừa sảng khoái lại vừa thống khổ.

"Này, anh đang thất thần cái gì !!! Em nãy giờ là đang giáo huấn anh đấy, anh có nghe thấy gì không hả ????" Mịch Nhi đưa tay ra trước mặt Liên Tĩnh Bạch quơ quơ, mặc dù các cơ trên mặt của anh đều không thể cử động, nhưng cái ánh mắt này quá không thích hợp rồi.

Ánh mắt anh bị dục hoả thiêu đốt so với nãy còn nghiêm trọng hơn!

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi nheo mày lại, theo tầm mắt của anh, từ từ nhìn về phía mình.

"A a a a a!" Chỉ mới cúi đầu liếc mắt một cái, ngay lập tức Mịch Nhi hét ầm lên, cô xoay người thật nhanh, tay bối rối cài lại nút áo ngủ.

Tay Mịch Nhi không ngừng run rẩy, đưa lưng về phía Liên Tĩnh Bạch, nổi giận lớn tiếng mắng nói: "Biến thái! Tên nhìn trộm!! Anh mới nhìn đi đâu đó! Anh --Anh...anh là cái tên Đại Biến Thái!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Tật Xấu Khó Bỏ

Mịch Nhi hét lên, tiếng hét rõ to như đang giải toả tâm tình của cô lúc này, trách cứ Liên Tĩnh Bạch phạm phải lỗi lớn không thể tha thứ.

Trong lòng cô càm thấy tức giận và kèm theo chút xấu hổ không thể kiềm nén được, anh đã nhìn lén bao lâu, nhìn thấy được cái gì!

Đều là lỗi của anh! Cả gan dám cởi áo ngủ của cô! Khiến cô tức giận dẫn đến cài sai nút áo! Anh phát hiện cô bị hở hang lại còn chăm chú nhìn!

Hừ, mặc kệ là người tinh anh xuất chúng đi nữa, vừa gặp phải hấp dẫn đều say đắm cả, đây chính là bản năng xấu xa của đàn ông, đều suy nghĩ bằng nửa người dưới!

Mịch Nhi oán hận không ngừng lớn tiếng phát tiết tức giận của mình, chẳng qua những lời chỉ trích đó, căn bản không thể làm cô hoàn toàn hết giận, mà tên đầu sỏ gây chuyện lại thảnh thơi nằm ở trên giường, chỉ bằng mấy câu nói cũng chẳng tính là giáo huấn gì, nếu như lần này anh không nhận được sự dạy dỗ, về sau chắc chắn sẽ còn tiếp diễn!

Hôm nay anh cả gan làm loạn muốn cưỡng ép cô, còn trắng trợn rình coi ngực cô qua cổ áo, đã một lần như vậy, anh còn làm ra chuyện gì quá đáng hơn!

Mịch Nhi cài lại toàn bộ nút áo đàng hoàng, cúi đầu cẩn thận kiểm tra kĩ càng, sau đó cô mới xoay người lại.

https://thuviensach.vn

Cô muốn trừng phạt anh thật nghiêm khắc, để anh nhớ kĩ sai lầm này, tuyệt đối không bao giờ dám tái phạm nữa!

Nhìn Liền Tĩnh Bạch đang nằm trên giường, Mịch Nhi nhướng mày, chợt nảy ra một ý hay.

"Hừ, em phạt anh từ hôm nay không được ăn cơm không được uống nước, cũng không cho nói chuyện hay nhúc nhích!! Thứ anh vừa hít phải chính là thuốc tê, nó sẻ khiến anh không thể khống chế được thân thể, thân thể sẽ từ từ cứng lại, anh cứ từ từ cảm nhận đi, đừng mong em sẽ đưa thuốc giải cho anh!"

Mịch Nhi lấy chân dẫm lên bụng Liên Tĩnh Bạch, như một vị nữ vương nhìn anh cắn răng nghiến lợi nói, "Tác dụng của thuốc sẽ tự nhiên hết vào ngày mai, trong khoảng thời gian này, anh ngoan ngoãn nằm ở trên giường cho em, hưởng thụ mùi vị này đi! Ha ha, lúc em đi sẽ nói cho bác quản gia, không cho ai vào trong phòng, sẽ không có ai tới cứu anh đâu!"

Liên Tĩnh Bạch không ngừng kêu khổ, Mịch Nhi đã nói ra toàn bộ như vậy, chắc chắn sẽ không thu hồi quyết định, anh chấp nhận sự trả thù của cô, cam tâm bị cô nhốt ở trong nhà cả ngày. . . . . .

Anh không có sợ hãi, mới vừa rồi mất khống chế rình coi là hai cái tội, mất khống chế xâm phạm Mịch Nhi là anh sai, rình coi chọc cho cô tức giận, nên gánh chịu hậu quả là đúng, tiếp nhận xử phạt cũng là đúng, anh không muốn né tránh.

Nhưng điều hiện tại anh muốn biết là, Mịch Nhi chuẩn bị đi tới chỗ nào?

Cô vừa nói muốn một mình anh ở trong phòng cả ngày, sau đó lại nói muốn rời đi, cô muốn rời khỏi, chẳng lẽ ý muốn rời khỏi anh--

Anh không ngờ lại chọc cô nổi giận lớn đến vậy, liên tiếp làm ra những việc khiến Mịch Nhi không thể tha thứ, nói không chừng, cô thực sự tức

https://thuviensach.vn

giận đến nỗi không muốn thấy mặt anh nữa, sinh ra ý nghĩ ra đi giống như năm năm trước.

Có lẽ, cô nhân cơ hội này rời khỏi thành phố K, lại mất tích mấy năm không chút tin tức. . . . . .

Ánh mắt Liên Tĩnh Bạch chợt trở nên lo lắng, ánh mắt anh nhìn về phía Mịch Nhi, vội vàng muốn hỏi xem cô định đi đâu.

Mịch Nhi giống như có thể nhìn hiểu lời anh muốn nói, chỉ qua một ánh mắt, cô cũng có thể xác định anh muốn nói gì.

Hiểu được ý của anh, Mịch Nhi lại hừ lạnh một tiếng: "Hừ, anh còn muốn biết em đi đâu, tại sao em phải nói cho anh biết! Anh nên quan tâm chuyện của mình đi, suy nghĩ xem làm sao có thể vượt qua một ngày này!"

Vừa dứt lời, Mịch Nhi liền bỏ lại Liên Tĩnh Bạch, sải bước đi về phía cửa phòng, cửa phòng phịch một cái bị mở ra, sau đó lằng lặng kép lại, cô giống như cơn lốc cuốn bay đi mất.

Trong phòng lớn như thế, chỉ còn lại mỗi mình Liên Tĩnh Bạch, anh cứ nằm ngửa mặt trên giường như vậy, trong lòng tràn đầy hối hận.

Thuốc do Mịch Nhi điều chế quả nhiên hiệu quả lợi hại hơn năm năm trước, mới vừa hít phải mà toàn thân tê liệt không thể nhúc nhích, bây giờ anh mới hiểu được cảm giác mất đi tri giác kinh khủng như thế nào.

Cô thật sự tức giận cho nên mới trừng phạt anh như vậy, loại cảm giác này nếu tỉnh táo mà chịu cả ngày, sẽ ép người ta phát điên mất.

Nhưng giờ phút này, Liên Tĩnh Bạch cũng không sợ hãi việc không thể cử động toàn thân, đón nhận cơn thịnh nộ của Mịch Nhi là điều anh phải chịu, bây giờ trong lòng anh chỉ cầu mong một chuyện.

https://thuviensach.vn

Điều mình vừa suy đoán không phải là thật, Mịch Nhi sẽ không bỏ anh lại mà trốn biệt tăm như năm đó!

Dù sao, cô từng cam đoan sẽ không vô cớ mất tích, chính miệng cô nói vậy, không thể chối cãi được! Giờ phút này, Liên Tĩnh Bạch chỉ có thể hy vọng Mịch Nhi giữ chữ tín, cầu nguyện cô sẽ không bội ước. . . . . .

Trong lòng anh như sóng biển quay cuồng, một phút sa chân thành tội nhân thiên cổ, anh nhất thời khí huyết dâng trào đánh mất thần trí, nhất thời bị ma quỷ ám ảnh không có kiêng dè, dẫn tới hậu quả bi thảm như vậy . . . . . .

Nhờ đó, mới rút ra một kinh nghiệm sâu sắc: tại thời điểm tình thú lại bị vợ cự tuyệt nhưng ra vẻ mời chào dĩ nhiên không có vấn đề gi, vì cô nói"Không cần", là nghĩ một đằng nói một lẽo "Muốn", nhân thời cơ hội đó đem gạo nấu thành cơm để tình cảm phát triển, lần nào cũng đúng sách lược.

Nhưng, điều này chỉ có thể áp dũng với người yêu không phải bác sĩ, hơn nữa còn tinh thông chế thuốc, luôn mang thuốc tê trong người.

Nếu không, thì Liên Tĩnh Bạch sẽ không có kết quả như bây giờ, ăn trộm gà không được, còn mất nắm gạo, không có lấy một chút tốt đẹp, còn phải gánh chịu hậu quả xử phạt, càng thêm lo lắng ở trong lòng, sợ người yêu cứ như vậy bỏ anh đi xa.

Trong khi Liên Tĩnh Bạch nằm ở trên giường, mỗi một giây trôi qua cứ như một năm thì Mịch Nhi đang thư thả thưởng thức bữa sáng.

Cô tùy tiện giải thích với quản gia là Liên Tĩnh Bạch còn chưa có về, cũng ra lệnh cho các người làm hôm nay không ai được vào phòng anh, dĩ nhiên bọn họ không dám trái lệnh của quản lý cao nhất nhà họ Triển là cô, mọi người đều biết, tiểu thư Mịch Nhi sẽ là bà chủ tương lai của nhà họ Triển, tất cả mọi người đối với lời cô đều nhất mực nghe theo.

https://thuviensach.vn

Ăn xong điểm tâm bổ sung năng lượng, trong lòng Mịch Nhi cũng đã bớt tức giận một chút, sau đó, cô quyết định đi ra ngoài cửa.

Nhưng cô căn bản không có lo lắng rời khỏi thành phố K như Liên Tĩnh Bạch, trên thực tế, không có ai làm bạn dẫn đường, thì ý tưởng rời khỏi biệt thự nhà họ Triển cũng không có.

Dù sao thành phố K cũng có nhiều chỗ không giống năm năm trước, cô không nhận ra được đường xá, cho dù muốn đi dạo phố cũng không biết chỗ, vậy thì có cái ý nghĩ kia làm gì.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Thoải Mái

Cô chỉ là tùy ý ra khỏi phòng, đi dạo xung quanh sân vườn khổng lồ của nhà họ Triển, không khí tự nhiên mát mẻ quang đãng khoiến cô cảm thấy lỗ chân lông cũng thư giãn ra, không nhận thức được, cũng liền triệt tiêu sự không thoải mái của thể xác và tinh thần cô.

Từ từ, cô đi tới một mảnh ruộng thuốc quen thuộc trước đây, mảnh đất này được bao với nhiều loại thảo dược cao chót vót, bố trí xen lẫn trong khí thế tinh xảo xa hoa ở biệt thự nhà họ Triển, hoàn toàn không hợp.

Nhưng nó vẫn bị cất giữ ở chỗ này, mấy năm như một ngày.

Mịch Nhi ngây ngẩn cả người, cô dĩ nhiên nhớ nơi này, đây là lúc cô mười tuổi gạt bỏ ý kiến nhiều người quyết giữ ý mình mới khai hoang ra ruộng thuốc.

Khi đó, ý tưởng cô đột phát muốn thử nghiệm trồng mấy loại thuốc rất mềm mại không dễ để nuôi dưỡng, tìm khắp nhà họ Triển và nhà họ Mục, cô cũng chỉ tìm được một mảnh như vậy thích hợp, tuy nhiên mảnh đất này ở giữa sân bóng, không có cách nào đơn độc vạch ra cho cô dùng.

Cô nhớ ngay cả cha mẹ cô cũng ở đây khuyên giải cô buông tha chỗ này, không thể bởi vì ý nghĩ nhất thời liền hoang phí cả sân bãi, duy nhất đứng ở phía cô chỉ có anh Tiểu Bạch, anh trực tiếp tìm chú Triển dì Liên đàm phán, lại lần nữa lập kế hoạch đem sân bóng đổi thành sân quần vợt và sân bóng chuyền, mới đem mảnh đất này trống không cho cô sử dụng.

https://thuviensach.vn

Nhưng cô cũng chỉ là chăm sóc ruộng thuốc một năm, thời điểm năm năm trước mười bảy tuổi, cô rời khỏi nơi này, lúc ấy trong ruộng thuốc thảo dược còn không có lớn lên được, chứ đừng nói chuyện thu hoạch.

Nhưng năm năm sau cô tới nơi này lần nữa, ruộng thuốc vẫn là ruộng thuốc đó, thảo dược bên trong vẫn là giống đó, chỉ là, lúc này đây thực vật đã tươi tốt phồn thịnh nhánh xum xuê, hiển nhiên bọn chúng vẫn được chăm sóc vô cùng tốt.

Cô hoảng hốt nhớ anh Tiểu Bạch nói qua, anh mời nhân sĩ (người có kỹ thuật) chuyên nghiệp tới đặc biệt xử lý ruộng thuốc của cô, năm năm qua chưa từng có đứt đoạn.

Mịch Nhi ngây ngẩn cả người, cô để lại mỗi một dạng đồ, anh đều là quý trọng bảo vệ món ấy sao, cẩn thận duy trì nguyên dạng của chúng nó. . . . . .

"Ai, thật là hết cách với anh, anh rốt cuộc muốn em phải làm gì đây. . . . . ." Mịch Nhi cười khổ một cái, mình hỏi mình nói.

Anh Tiểu Bạch một lòng chỉ nghĩ vì cô như vậy, vừa mới làm cho cô tức giận như vậy chuyện, điều này khiến cô tha thứ cho anh vậy, hay là vẫn trừng phạt anh đây. . . . . .

Mịch Nhi nặng nề thở dài, tạm thời quyết định không đi suy xét vấn đề của anh, để cho anh chịu khổ cực nhớ lâu một chút là được, về phần lúc nào thì tha thứ cho anh, hay là chờ cô cao hứng rồi nói sau.

Cô quay đầu nhìn thành quả của ruộng thuốc năm đó không có cho ra, thời gian năm năm khiến thảo dược tất cả đều mọc vừa ý cô, đã có thể thu hoạch hái rất nhiều dược liệu, không tự chủ được, bệnh nghề nghiệp của cô và lòng tò mò hoàn toàn dâng lên.

So với rối rắm có từ bỏ trừng phạt Liên Tĩnh Bạch hay không, hiện tại Mịch Nhi càng muốn làm là chuyện khác: cô muốn tiếp tục sự việc quan

https://thuviensach.vn

trọng cần giải quyết năm đó, đi sâu vào hiểu rõ cô không ở nhà trong năm năm, những thảo dược này là được chăm sóc như thế nào mới có thể sinh trưởng tốt như vậy!

Cô muốn trao đổi cùng nhân sĩ chuyên nghiệp chăm sóc ruộng thuốc một phen, muốn nhảy vào trong ruộng thuốc khảo sát tiện tay làm việc, tổng kết ra phương pháp nuôi dưỡng tốt những thứ dược liệu được nuông chiều này!

Nói làm liền làm, Mịch Nhi cuốn tay áo, kéo tới như người làm ruộng dạy làm mẫu, xoay người nhìn về phía vườn đất ấm áp.

Cô ước chừng ở trong mảnh ruộng thuốc này nán lại đến trưa, cô không hề thỉnh giáo nhóm người làm ruộng để được tư vấn, dược nông (người nông dân chuyên trồng cây thuốc hoặc thu thập cây thuốc) kinh nghiệm phong phú cũng liền vui mừng lấy ra dụng cụ nông nghiệp biểu diễn với cô, cũng thẳng thắn mà nói về kinh nghiệm bình thường chăm sóc dược liệu.

Những thứ này trên sách vở hoàn toàn không có các loại bí quyết nhỏ này khiến Mịch Nhi gật đầu không ngừng, cô vẫn là lần đầu tiên thấy loại dụng cụ nông nghiệp này, không thể ngạc nhên trước trí khôn của người lao động, bọn họ sáng tạo công cụ mới thích hợp nhất với làm việc tay chân.

Mịch Nhi không kiêng nể chút nào cầm lên máy bào để đào đất của bọn họ, làm việc nhà nông mới lạ làm cho cô tự nghiệm thấy dường như không dừng lại được, cô nghiêm túc mở mỗi một dụng cụ ra nghiên cứu một phen, nếu như không phải là chú quản gia giục cô đi ăn cơm trưa, cô dường như một chút cũng không nguyện ý ra khỏi ruộng thuốc này.

"Tiểu thư Mịch Nhi, bữa ăn đã dọn lên đủ, xin dùng cơm." Nữ người hầu bưng lên toàn món ngon màu sắc mùi vị đều đủ, mỉm cười nói với Mịch Nhi, cô thuận miệng lại hỏi một câu, " Buổi tối thiếu gia vẫn có việc không trở lại sao, tôi cũng thông báo với phòng bếp làm ít thức ăn."

https://thuviensach.vn

"Anh ấy ——" Mịch Nhi sững sờ, lúc này mới nhớ tới, buổi sáng hình như mìnòanói qua với mấy người hầu hôm nay anh ra ngoài, không ăn cơm ở nhà, lúc đó cô chính là bị chọc tức muốn chết, đích xác là muốn bỏ đói anh một ngày trừng phạt anh.

"Không, buổi tối anh ấy sẽ trở về." Suy nghĩ một chút, Mịch Nhi cũng cười khẽ với nữ người hầu, "Nhân tiện, cô cũng đi thông báo phòng bếp, làm cháo trắng và điểm tâm dễ tiêu hóa, một hồi đưa đến phòng đi."

Cho tới trưa ở ruộng đổ môi hôi, tất cả tâm tình tiêu cực của Mịch Nhi quét sạch, từ trước đến giờ tính tình của cô là tới nhanh, đi cũng nhanh, cho dù là chuyện không vui sáng sớm nay, một đoạn thời gian đi qua, lòng của Mịch Nhi cũng sẽ không tức giận Liên Tĩnh Bạch.

Cô đã nghĩ thông suốt, không tiếp tục trừng phạt anh, cho dù sáng sớm còn tuyên bố với Liên Tĩnh Bạch muốn cho anh không ăn không uống khổ sở hơn một ngày, nhưng cô hiện tại quyết định kết thúc trước hiệu quả của thuốc, để cho anh tự do ra ngoài.

Tựa như cho tới bây giờ Liên Tĩnh Bạch cũng sẽ không thật sự muốn trừng phạt cô cô lại làm sao nhẫn tâm để cho anh Tiểu Bạch của cô khổ sở.

Dù sao, cô vẫn là biết rất rõ, anh Tiểu Bạch chưa bao giờ sẽ có ý đồ tổn thương cô, anh cho dù là tinh trùng lên não muốn xâm phạm chiếm đoạt cô, cũng là bởi vì yêu cô, yêu đến muốn đoạt lấy linh hồn và **, đây là bản chất bình thường nhất của con người.

Nếu như không phải là do thể chất của mình, có lẽ cô căn bản cũng sẽ không có phản kháng, hai người đều yêu nhau thì kết hợp cơ thể và linh hồn, đây thật là chuyện thuận nước đẩy thuyền, là chuyện nước chảy thành sông giữa người yêu.

Nhưng là, cô thật sự không thể.

https://thuviensach.vn

Sáng nay nổi giận với anh, trừ thẹn quá hóa giận thật sự bên ngoài tức giận, hơn nữa cô là một con cọp giấy tựa như phách lối, phô trương thanh thế như lôi điện bộc phát, sau lưng ẩn núp cũng là cô vô cùng nhát gan.

Cô sợ có một ngày, chuyện sáng nay không có chấm dứt, khi tình hình vẫn tiếp tục nữa, vẫn đột phá một bước cuối cùng, cô thật sự không có cách nào nhịn được, sẽ đau chết sẽ mất máu mà chết.

Cuộc đời của cô giờ mới bắt đầu, tại sao có thể dùng lấy loại phương thức này kết thúc, cô còn phải nhìn qua tất cả mọi thứ trên thế giới cùng anh, cùng nhau từ từ trở thành già, làm sao cam chịu cứ như vậy chết đi.

Vì vậy, cô giết một người để làm gương cho nhiều kẻ khác để cho Liên Tĩnh Bạch biết ranh giới cuối cùng của cô, xảy ra quan hệ là chuyện cấm tuyệt đối, vì phòng thủ cái cửa ải này, cô không tiếc quyết cố ý nghiêm mặt lên, cho anh biết con đường bãi mìn này, vừa chạm tới tuyến, sẽ kịch liệt bộc phát.

Chỉ là, cô đã trừng phạt anh cho tới trưa, anh mới có thể ở chỗ đó nhận thức được vấn đề, có thể đạt tới mục đích này, cô cũng nên tha thứ cho anh.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Bản Năng

Mới vừa ăn cơm trưa, Mịch Nhi liền mang theo cơm nước cùng điểm tâm trở về phòng, Liên Tĩnh Bạch nằm trên giường bị thuốc tê hành hạ lâu như vậy, cô chuẩn bị đưa thuốc cho anh.

Đẩy cửa phòng ra, Mịch Nhi lẳng lặng đi tới trước giường, Liên Tĩnh Bạch vẫn duy trì tư thế ngửa mặt nằm trên giường như cũ, đến thái độ cũng không thay đổi, tác dụng của loại thuốc mê này chính là sẽ làm cho từng dây thần kinh trong thân thể mất đi khống chế, tất cả cơ bắp hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích được.

Mịch Nhi ngồi xuống bên giường, nhìn thẳng vào ánh mắt Liên Tĩnh Bạch, cho dù là bất động không ăn không uống không nói mà nằm trên giường một buổi sáng như vậy, trong mắt anh lại không có một tia oán hận cùng khổ sở, càng không có ý định cầu xin cô đưa thuốc giải.

Tròng mắt đen của anh bình tĩnh kiên nhẫn, yên tĩnh ổn định, bao dung vạn vật.

Thật ra thì Mịch Nhi đã sớm biết, loại xử phạt này sẽ làm cho người bình thường cực kỳ khổ sở, đối với anh mà nói căn bản không coi vào đâu, ý chí và kháng cự của anh vẫn luôn rất cao, chính là chỉ bị đối xử như thế, căn bản không tạo được lực sát thương.

Lấy sự thông minh cơ trí của anh mà nói, từ loại hoàn cảnh khó khăn chắc cũng có thể nghĩ ra biện pháp giải thoát, ít nhất, anh còn có thể nghĩ ra

https://thuviensach.vn

biện pháp gọi người làm tới, để bọn họ giúp anh lấy chút đồ ăn, anh cũng sẽ không khổ cực như vậy.

Nhưng anh cứ yên tĩnh nhận lấy lửa giận của cô, chịu đựng bị cô xử phạt.

Mịch Nhi biết, nguyên nhân duy nhất, là bởi vì anh yêu cô.

Bởi vì yêu cô, cho nên anh sẽ nguyện ý làm vậy để cô hết giận, anh biết chuyện buổi sáng làm cho cô tức giận, cho nên không lợi dụng cầu cứu, mà tiếp nhận lỗi lầm trừng phạt, tác dụng khiến mình tỉnh táo lại.

Liên Tĩnh Bạch chính là muốn để cho cô nhìn thấy bộ dạng khổ sở của anh, để cho cô biết anh đã tiếp thu giáo huấn ăn năn sửa rồi, sẽ không bao giờ ép buộc cô chuyện này nữa, dùng cái này chứng minh quyết tâm của anh.

Anh như vậy hoàn toàn nắm được nhược điểm của cô. để cho cô hoàn toàn không thể cứng rắn, bắt đầu không có cách nào mà phải mềm lòng.

Mịch Nhi rầu rĩ hạ mi mắt xuống, cô từ miệng túi lấy ra một cái bình xinh xắn, sau khi mở ra đặt ở đầu mũi anh.

Cái thứ trong bình chính là thuốc giải, chỉ cần một chút xíu, là có thể tiêu trừ hiệu quả thuốc tê.

Cô vốn còn muốn để anh cầu xin tha thứ, để cho anh đồng ý mấy cái điều kiện, mới có thể đổi lại thuốc giải cho anh, nhưng biểu hiện tinh thần anh như vậy, anh đều cố ý chịu thua yếu thế, cô còn thế nói ra được giao dịch gì.

Thuốc giải rất nhanh được anh hít vào, Mịch Nhi dự đoán liều thuốc, để cho anh ngửi 10 mấy giây sẽ thu hồi bình, thuốc này chỉ ngửi vậy là đã đủ.

"Mịch Nhi. . . . . Mịch Nhi . . . . . " Khi cô lấy lại bình, Liên Tĩnh Bạch liền khẽ rên ra lời nói, tứ chi bắt đầu động đậy.

https://thuviensach.vn

Anh đã có thể nói chuyện, nói rõ thuốc tê trong cơ thể anh đã giải rồi.

"Trước tiên chớ lộn xộn, từ từ hoạt động thân thể một chút, khiến máu lưu thông." Nhìn anh vội vàng muốn nhảy dựng lên, Mịch Nhi cau mày ngăn anh lại, giọng nói của cô có chút rầu rĩ, "Có lời gì lát nữa hãy nói nói."

"Được --" Liên Tĩnh Bạch trừng mắt nhìn, nghe lời không hề kích động lộn xộn nữa.

Anh thử không chế thân thể lần nữa, tứ chi bởi vì giữ nguyên động tác lâu dài, đã tê liệt không còn cảm giác rồi, anh chỉ hơi hơi gập ngón tay, liền thấy ngứa ngáy tê dại thẳng vào xương tủy.

Thấy vậy, nếu như thân thể muốn khôi phục lại sự linh hoạt như bình thường, còn cần phải chịu rất nhiều khổ sở.

Mịch Nhi ôm tay, cô nhìn anh từ từ cử động, trên mặt anh bởi vì khổ sở mà khẽ cau mày nhếch miệng khó chịu, hừ lạnh một tiếng: "Biết lợi hại chưa! Anh nên chịu chút đau khổ, xem sau này anh vẫn còn dám như vậy hay không --"

"Mịch Nhi . . . . . ." Liên Tĩnh Bạch không tiếng động cười khổ, cái loại đau khổ này thật sự không tốt, chỉ có thể cảm nhận được thân thể mất khống chế mà cảm thấy sợ hãi, mới biết được anh trôi qua tới trưa đau khổ thế nào, mặc dù, anh hoàn toàn có thể lười biếng mưu lợi không chịu khổ sở như vậy.

Sở dĩ anh sẽ ngoan ngoãn ở trong phòng tiếp nhận trừng phạt của cô, nguyên nhân chủ yếu là anh biết được hoạt động của Mịch Nhi cho tới trưa từ quản gia, cô cũng không hề rời khỏi nhà họ Triển một bước, càng không có muốn bay đi chân trời góc biển, anh yên lòng, lựa chọn tiếp nhận trừng phạt của Mịch Nhi.

https://thuviensach.vn

Nhưng Mịch Nhi trở về trước thời gian hẹn, thậm chí chủ động cho anh thuốc giải, rốt cuộc nói rõ cô đã tha thứ cho anh, hay là cô lại nghĩ tới phương pháp hả giận khác, muốn thí nghiệm trên người anh. . . . . .

Tinh thần thấp thỏm suy đoán, Liên Tĩnh Bạch im lặng điều chỉnh cơ thể, hoàn toàn khôi phục như cũ. Sắc mặt Mịch Nhi âm trầm ngồi ở trên ghế sa lon nhìn anh trên giường, chính mình cũng không biết được làm sao mở miệng.

Chuyện buổi sáng quá mức lúng túng, cảnh tượng không vui như hình với bóng không ngừng khiến anh cảm thấy áy náy và xấu hổ, mặc dù Mịch Nhi đã dừng trừng phạt giữa trưa, hiện tại cũng chủ động cứu anh, nhưng, có lẽ chuyện này cũng không đại biểu Mịch Nhi sẽ bỏ qua hết chuyện cũ.

Nếu như hai người bọn họ không thể hóa giải mâu thuẫn, nếu như chuyện của hôm này trở thành bãi mìn đụng phải tương lai, thì quả bom hẹn giờ sẽ biến thành một tai họa ngầm, tùy lúc có thể phát nổ, sau đó hoàn toàn phá hư tình cảm của bọn họ.

Nhưng mà, anh nên giải thích với cô như thế nào, như thế nào cùng cô đạt thành nhận thức chung, như thế nào để cho cô hoàn toàn không để ý tới chuyện này?

Liên Tĩnh Bạch không khỏi nhớ lại trước kia, trước kia khi Mịch Nhi chưa rời đi, anh và cô luôn luôn tâm ý tương thông hiểu nhau, cho dù náo loạn mâu thuẫn, cũng căn bản không cần tốn sức nói lời xin lỗi, chỉ cần chờ tỉnh táo lại cẩn thận suy nghĩ, bọn họ sẽ rõ lập trường đối phương, thoải mái có thể hóa giải vấn đề.

Vậy lần này thì sao, Mịch Nhi vẫn sẽ đứng ở góc độ của anh, đem chuyện hôm nay hòa giải, không ghi hận trong lòng sao?

Liên Tĩnh Bạch ngẩng đầu lên, anh vương hai tay về phía Mịch Nhi, nhẹ giọng hỏi cô: "Mịch Nhi, có thể để anh ôm em không?"

https://thuviensach.vn

Thân thể sẽ trực tiếp nhận ra tình cảm hơn là thành khẩn, là chấp nhận hay là từ chối, thân thể sẽ có phản ứng tự nhiên.

Nếu như cô thật sự tha thứ cho sự lỗ mãng bá đạo làm sai của anh, thông cảm cho anh vì anh không thể khống chế, như vậy, thân thể của cô sẽ thoải mái tiếp nhận cái ôm của anh, về sau cũng có thể yên tâm tiếp tục cùng anh chung đụng. . . . . .

Mịch Nhi ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào ánh mắt Liên Tĩnh Bạch, cô nhìn vào linh hồn anh, tìm tòi nghiên cứu nội tâm của anh.

Đôi mắt đen chịu quá nhiều sự ẩn nhẫn cùng bền bỉ, gánh chịu quá nhiều trách nhiệm cùng trọng trách, thành thục không giận, nhưng anh nhìn cô lúc nào cũng đều mang theo mọi sự cưng chiều

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Coi Chừng Tổn Hại Sức Khỏe

"Anh Tiểu Bạch. . . . . ." Cuối cùng, Mịch Nhi nhẹ nhàng đứng dậy, từng bước một chạy đến bên cạnh anh.

Hai cánh tay cô mở ra, vươn người nhào vào trong lòng anh.

Làm sao cô có thể trách anh, làm sao có thể không tha thứ cho anh đây, bất luận xảy ra chuyện gì, tình cảm của cô và anh Tiểu Bạch không hề dao động.

Bọn họ đã sớm tin tưởng vững chắc lẫn nhau, tranh cãi, mâu thuẫn, trách mắng, tức giận, hiểu lầm, xa cách, cho dù là những thứ tâm tình tiêu cực trong tình yêu, cũng không thể ngăn cách bọn họ, đã từng cãi nhau ầm ĩ đã từng tức giận, cuối cùng vẫn quay về hòa thuận.

Mặc dù cô ra ngoài lưu lạc năm năm, cuối cùng quanh đi quẩn lại vẫn là trở về bên cạnh anh, thời gian cũng không thể chặt đứt nhớ nhung, làm sao cô lại vì một chuyện sai lầm liền ghi hận trong lòng đây.

Mịch Nhi vòng chắc eo Liên Tĩnh Bạch, cái ôm này vĩnh viễn là ấm áp nhất, đến suốt cuộc đời đời, cô cũng không thể nào phóng khoáng rồi.

Liên Tĩnh Bạch lại lần nữa được người yêu tha thứ, điều này khiến anh cảm thấy vui mừng từ và phấn chấn trong thâm tâm, anh ôm Mịch Nhi thật chặt, tuyên thệ bên tai cô như nỉ non: "Thật xin lỗi, Mịch Nhi, tha thứ cho việc làm buổi sáng của anh, anh biết mình sai rồi, làm em tức giận như vậy

https://thuviensach.vn

—— về sau anh sẽ tôn trọng ý kiến của em, sẽ không làm loạn như vậy nữa. . . . . ."

"Anh Tiểu Bạch . . . . . ." Mịch Nhi lẳng lặng bị anh ôm trong ngực, tai bị âm thanh không ngừng kiểm điểm mình, lòng cô không nỡ cũng bị dâng lên toàn bộ.

Tha thứ cho nhau, anh đã nhận lỗi, làm sao cô có thể thản nhiên trừng phạt anh, không lý do, cô cũng tự xét lại mình.

"Anh Tiểu Bạch, anh —— anh nhịn như vậy sẽ rất cực khổ đi. . . . . ." Nhẹ nhàng, Mịch Nhi quay đầu hỏi anh.

Cô còn nhớ rõ sáng sớm thứ khổng lồ đó kề sát vào chân cô nhiệt độ nóng đốt người, tràn đầy sức lực bộc phát, cô cũng nhớ năm năm trước đo số liệu của nó, vật khổng lồ như thế vẫn vì cô mà ngầm cấm dục, về sau có lẽ chuyện như hôm nay sẽ không ngừng xảy ra, ý niệm chữa ** bị hung hăng kiềm chế mà đứt, nó nhất định là cực khổ nhất đau khổ nhất. . . . . .

Liên Tĩnh Bạch cúi đầu nhìn giữa chân mình, đối với vấn đề này của Mịch Nhi, anh chỉ là cười khổ một tiếng, cũng không có trả lời trực tiếp.

Anh càng yêu Mịch Nhi, lại càng sẽ nhịn không ngừng, càng muốn cùng cô thân mật chặt chẽ; đúng là chỉ có anh nhịn xuống, Mịch Nhi mới nguyện ý được anh yêu, mới sẽ không bỏ đi, đây là một mệnh đề không cách nào được giải quyết hạnh phúc, anh và Mịch Nhi không thể cùng lúc thỏa mãn tâm nguyện, phải có một người nhượng bộ khuất phục.

Giằng co như vậy sẽ khiến hai người không ngừng tranh cãi mâu thuẫn, anh cũng không muốn lãng phí thời gian này tranh cãi ầm ĩ. Bởi vì anh rất hiểu, trận này tiến hành đối chọi gay gắt đ ến cuối cùng, chắc chắn là anh phục tùng yêu cầu của Mịch Nhi, Mịch Nhi đang ở trước mặt anh, không có biện pháp độc ác kiên trì.

https://thuviensach.vn

Mà đưa đến kết quả, chính là anh sẽ càng ngày càng thích Mịch Nhi, càng ngày càng tích lũy ** không thể không kiềm chế, anh càng nhẫn nại thì sẽ càng khổ cực.

Nhưng sự kiện này cũng không cần thiết nói với Mịch Nhi, anh cũng không muốn vì chiếm được đồng tình, nhẫn nại cấm dục vì cô giữ vững lòng trong sạch, đây vốn chính là chuyện mình phải làm, nếu không cô sẽ vì vậy mà thay đổi ý niệm tiếp nhận anh, anh cũng không cần lấy chuyện này làm cho cô khốn đốn.

"Anh không phải nói, em cũng biết. . . . . ." Mịch Nhi liếc mắt một cái nhìn xuyên sự giấu giếm của anh, lòng vô cùng áy náy.

Nếu như anh một lời thừa nhận mình thật nhịn được khổ cực, muốn dùng cái này khiến cô đau lòng làm cho cô phải đền bù, lòng Mịch Nhi tuyệt đối không phức tạp giống như bây giờ, nhưng anh Tiểu Bạch lựa chọn thái độ thản nhiên thành thật nhất, anh càng im lặng không lên tiếng, lòng cô càng lo lắng.

Anh im lặng ép cô tới mức thở không nổi, Mịch Nhi dường như không cách nào tưởng tượng rốt cuộc anh sẽ khổ cực dường nào, sẽ làm sao đè nén và cấm dục, anh Tiểu Bạch căn bản không cách nào hình dung ra trình độ của nó. . . . . .

Đọi mắt tím của Mịch Nhi hiện nước mắt trong suốt, đôi mắt ru xuống suy tính trong chốc lát, cô kéo tay anh, nhỏ giọng hỏi: "Nếu như anh sắp không nhịn được, còn có. . . . . Còn có búp bê bơm khí em đưa cho anh, anh có thể dùng nó xoa dịu một chút . . . . . ."

Lông mày kiếm của Liên Tĩnh Bạch đột nhiên nhíu lại, tay không tự chủ dùng sức bóp chặt eo Mịch Nhi, giọng điệu của anh trở nên hung tợn, không cách nào khống chế động tác thân thể nhéo cô: "Dám đề cập đến con

https://thuviensach.vn

búp bê chết tiệt kia một câu nữa, anh liền ** em bắt em tự mình tới hóa giải! Anh xem trên người em còn nơi nào có thể cất giấu thuốc!"

Lòng anh thương Mịch Nhi cam chịu nhẫn nại là một chuyện, nhưng nếu như cô thêm dầu vào lửa cố ý chọc giận anh, anh sẽ không ngại buông tha loại kiên trì này!

"Được thôi được thôi . . . . . Em không nói." Mịch Nhi cười gượng lập tức lắc đầu, không dám thử dò xét hành động của anh. Anh thật sự sẽ nhượng bộ vì cô mà cấm dục, nhưng nếu như bị buộc tới cực điểm, anh Tiểu Bạch cũng sẽ không thương tiếc chút nào mà chiếm đoạt lấy!

Trong lòng Mịch Nhi thở dài, hoàn toàn bỏ đi tiếp tục tự mình luyện chế búp bê.

Cô vui mừng đề nghị anh sử dụng búp bê, cũng là suy nghĩ vì anh. Bởi vì nguyên nhân đó không nói ra miệng được, cô tuyệt đối không cách nào cùng anh làm được một bước kia, anh Tiểu Bạch có thân thể bình thường **khỏe mạnh nhưng lại không thể không kiềm nén, như vậy thật không tốt.

Thân là bác sĩ cô tự nhiên biết, tiếp tục như vậy lâu dài không cách nào giải trừ, cũng sẽ tổn hại sức khoẻ . . . . . .

Nhưng cô phải làm gì đây, có thể nghĩ tới biện pháp gì cô cũng đi làm rồi, tỉ mỉ nghiên cứu chế tạo cho anh búp bê thổi khí thế phát tiết nhưng anh lại không thích, anh Tiểu Bạch quả thật hận búp bê thấu xương, nhắc tới là tràn ngập oán hận, huống chi là để cho anh sử dụng. . . . . .

Chẳng lẽ, cô còn phải làm một búp bê mô phỏng mình lần nữa, anh mới chịu phát tiết với nó?

Nhưng là đem mình làm thành búp bê thổi khí, đây thật là ý tưởng biến thái, siêu cấp biến thái!

https://thuviensach.vn

Như vậy không muốn người khác liền đổi thành cô! Tuyệt đối không được!

"Chỉ là, nếu như anh nhịn quá nhiều hỏng thân, cũng đừng trách em, là anh không nghe lời em, cậy mình mạnh làm loạn!" Mịch Nhi lên ngón tay giơ, hiện tại liền phòng bị trước với hậu quả của Liên Tĩnh Bạch.

Suy nghĩ một chút, cô lại nói: "Còn có, biểu hiện hôm nay của anh thật là làm cho người ta thất vọng, anh đã mất uy tín rồi! Bắt đầu từ hôm nay, em sẽ không ngủ cùng anh trên một cái giường, để tránh tăng lên gánh nặng anh nhẫn nại, cũng vì giúp em với thân thể an toàn!"

Ai, chuyện cho tới bây giờ, cô cũng chỉ là đi một bước tính một bước, sắp tới hai người cũng nên yên tĩnh một chút, tận lực trước tránh khỏi khơi gợi anh cơ hội bộc phát, khiến anh giảm bớt hành động tổn hại sức khỏe. Ít nhất, cũng không xảy ra chuyện ** mạo hiểm này nữa.

Có lẽ, ngày nghỉ này chính là cơ hội tốt nhất, cô có thể quan sát một chút sở thích bình thường của anh, cố gắng tìm ra phương pháp anh có thể tiếp nhận, thực hiện một phần nghĩa vụ làm vợ mình nên gánh đi!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Quyết Định

"Cái gì? !" Liên Tĩnh Bạch vừa nghe Mịch Nhi quyết định như vậy, lập tức kháng nghị phản đối nói, "Anh đã nói là sẽ không mạo phạm em nữa, chẳng lẽ em không tin anh sao! Hôm nay chỉ là ngoài ý muốn, trước kia chúng ta ngủ chung chưa từng có vấn đề gì, tại sao về sau lại không được!"

Mấy tuần này cùng Mich Nhi ôm nhau ngủ, Liên Tĩnh Bạch cảm thấy hạnh phúc từ trong thâm tâm, giữa anh và Mịch Nhi không còn khoảng cách chia lìa, người yêu đang ở bên cạnh, được ôm lấp trong ngực, đây là cảm thụ rõ ràng bao nhiêu.

Mặc dù, ôm cô cũng sẽ có phản ứng không tốt, quả thật lửa nóng không thể khống chế mà không ngừng ngẩng đầu, thân thể không ngừng muốn nhiều hơn, anh cần tốn rất nhiều tinh lực thì mới có thể khống chế được lửa dục, khắc chế phải nhẫn nhịn.

Nhưng loại hành hạ này cũng ngọt ngào, mấy tuần nay có lẽ anh đã dưỡng thành thói quen, thân thể ghi nhớ mùi vị người yêu, nếu như cô không chịu để cho anh ôm, anh chỉ sợ ngay cả cảm giác buồn ngủ cũng không có!

"Em là vì tốt cho anh mới phải làm như vậy! Đừng cho là em không biết đàn ông kích động, đè nén càng lâu càng lợi hại, chẳng lẽ em còn muốn đợi đến lúc anh thật sự không nhịn được bộc phát thú tính nhào tới, nên mới cùng anh phân giường ngủ!" Mịch Nhi nhíu lông mày, cùng anh tranh luận nói: " nếu như anh vẫn còn lo lắng em sẽ rời đi, vậy tối đa em cũng nhượng

https://thuviensach.vn

bộ một chút, cùng anh ngủ chung một phòng nhưng khác giường, như vậy cũng có thể? Dù sao cùng giường với anh cũng đừng suy nghĩ!"

"Mịch Nhi! Rốt cuộc em đang sợ cái gì!" Liên Tĩnh Bạch nắm chặt quả đấm, không cam lòng hỏi, "Tại sao em lại phải kháng cự tiếp xúc với anh như vậy, tại sao em cứ phải trốn tránh cùng anh thân mật, chẳng lẽ em một chút cũng không tính toán cùng anh tiếp tục phát triển, cho đến bây giờ không có chuẩn bị tâm lý sao! Em muốn cùng anh phân giường, chẳng lẽ sau khi chúng ta kết hôn, vẫn muốn như vậy. . . . . ."

Mịch Nhi nghe anh chất vấn, sắc mặt chợt tái đi, cô không có cách nào trả lời những vấn đề này của anh, cho dù có trả lời, nhưng đáp án kia nhất định sẽ không để anh hài lòng. . . . . .

"Nếu như trong não anh chỉ có mỗi chuyện thân mật đó, vậy không bằng anh tìm người khác là xong!"

Mịch Nhi cúi thấp đầu xuống, nặng nề nói, cô xoay người muốn đi ra ngoài: "Dù sao phụ nữ nào cũng có thể, cần gì cứ cố nén vì em! Em có tài đức gì, khiến Liên tổng coi trọng vài phần như vậy! Hừ, về sau em cũng không cần anh ở bên, anh thích gì thì tự mà làm, em không cần xen vào chuyện của anh nữa --"

"Mịch Nhi!" Liên Tĩnh Bạch cảm thấy hoảng hốt, vội vàng tiến lên kéo lấy cô, "Em biết mà, anh không có ý này! Nếu như không phải là em, làm sao anh có thể thân mật với người khác, làm sao có thể không ngừng chịu đựng! Anh chỉ muốn có em, em cần gì xuyên tạc ý nghĩ của anh, tự mình tức giận lớn đến vậy !"

"Hừ, ai biết có phải xuyên tạc hay không, rốt cuộc là ai tinh trùng lên não, là ai đầy ắp lửa dục, dù sao muốn thừa cơ cướp đoạt không phải em!"

Ánh mắt Mịch Nhi né tránh tầm mắt Liên Tĩnh Bạch, cô gắng gượng mà nói ra những lời quyết liệt tàn nhẫn như vậy, lại hoàn toàn không dám nhìn

https://thuviensach.vn

thẳng vào mắt anh.

Cô sợ hai mắt mình vừa tiếp xúc với anh, anh liền nhìn thấu lớp ngụy trang tức giận cùng đoạt lý của cô.

Bây giờ cô cũng chỉ có thể mượn từ tức giận bỏ qua cái đề tài này, để có thể cùng anh phân giường ngủ, có chút kiên trì, vì thực hiện cự tuyệt mục tiêu xảy ra quan hệ, cô không tiếc xuất ra một chút mánh khoé lừa bịp.

"Được, được, được, lại là anh nói sai rồi, Mịch Nhi, em đừng tức giận. . . . . ." Giờ phút này Liên Tĩnh Bạch chỉ lo giúp cô hạ hỏa, sức quan sát luôn luôn nhạy bén hoàn toàn mất đi hiệu lực, anh thật cho là Mịch Nhi tức giận rồi, cô lại đang uy hiếp anh.

Cho dù cô chỉ là ngoài miệng nói ra câu này, cũng để cho anh thấy đại loạn.

Liên Tĩnh Bạch không hề chống cự giơ cờ đầu hàng, khuất phục nói: "Em nói cái gì chính là cái đó, về sau chúng ta liền phân giường ngủ, anh tuyệt đối sẽ không miễn cưỡng em, được chưa nào? Mịch Nhi, em đừng chuyện rời đi làm anh sợ, anh không chịu được. . . . . ."

"Um, vậy thì cứ như vậy, chỉ cần anh không phải vượt qua Lôi Trì, em sẽ không đi." Mịch Nhi gật đầu một cái, nhìn Liên Tĩnh Bạch chưa tỉnh hồn, anh ngây ngốc bị cô diễn trò chấn động, điều này làm cho cô áy náy càng thêm sám hối.

"A, mải nói chuyện, em quên mất một chuyện!" Cô tiến lên giữ chặt anh, dùng lấy lòng bù đắp nói: "Anh Tiểu Bạch, em để cho người ta đưa cháo cùng điểm tâm tới, anh từ buổi sáng đã không ăn cơm, bây giờ mau lại đây ăn chút gì đi! Đều là thức ăn dễ tiêu hóa, anh cần bồi sung chút năng lượng!"

https://thuviensach.vn

"Này -- được rồi." Liên Tĩnh Bạch sửng sốt một chút, chậm chạp đi theo cô tới bàn ăn.

Mặc dù anh không biết rõ tại sao Mịch Nhi liền thay đổi tâm tình cùng giọng nói nhanh như vậy, nhưng nghe thấy cô đã bảo đảm sẽ không rời đi, nghe cô quan tâm thân thể anh, anh tạm thời ném cái nghi vấn này sang một bên, xoay người cùng cô đi ăn cơm.

"Đến đây, điểm tâm này ăn rất ngon, ăn nhiều một chút! Đến buổi chiều sẽ phong phú hơn, ăn thế này coi như ăn sáng cùng ăn trưa đi!"

Mịch Nhi nâng cằm lên nhìn Liên Tĩnh Bạch dùng cơm, cô vẫn còn nhìn anh ăn như hổ đói!

Mặc dù các động tác của Liên Tĩnh Bạch vẫn còn cao quý ưu nhã lẫn vào cốt tủy, nhưng dù sao anh cũn gđói bụng cho tới trưa, so với tướng ăn bình thường mà nói, thì bây giờ không có chút hình tượng.

Mịch Nhi cười khẽ, quả nhiên là đói nên mới thể hiện ra tính tình thật, trước đây anh Tiểu Bạch sinh hoạt rất tốt, mọi người hầu đem ăn, mặc, ở, đi lại chăm sóc cho anh cẩn thận, anh mới nhiều tâm tư như vậy, mang theo mọi mặt nạ tiến lên thương trường!

Chợt, trong đầu cô hiện lên một ý định.

"Này này, anh Tiểu Bạch! Ngày nghỉ của anh giờ mới bắt đầu, chúng ta còn thời gian rất dài, không bằng đặc biệt đi du lịch một lần đi!"Mịch Nhi hưng phấn đề nghị, "Không ở khách sạn xa hoa, không ăn bữa tiệc cao cấp, cũng không ngồi máy bay khoang hạng nhất để tốn số tiền lớn, lại càng không muốn quẹt mấy thẻ vàng hoặc ký đơn tiêu phí, lần này chúng ta đi du lịch theo đoàn đi, cảm thụ thử một chút người thường du lịch thế nào!"

Đối với thói quen thoải mái xa hoa đi công tác của anh Tiểu Bạch mà nói, loại du lịch này tuyệt đối là rất đơn sơ rất gian khổ, nhưng có lẽ ở trong môi

https://thuviensach.vn

trường này, anh có thể kích thích trình độ lớn bản tính mới, cô có thể biết sâu về con người anh, cách này giải quyết vấn đề sinh hoạt.

"Em muốn chơi như vậy sao?" Liên Tĩnh Bạch nhẹ giọng hỏi, anh đối với ý tưởng tự nhiên bộc phát của cô như là thói quen, gật đầu đồng ý như thường nói: " nếu như em thích, dĩ nhiên không thành vấn đề! Nhưng cùng đoàn du lịch sẽ rất cực khổ, em phải nhẫn nại thì mới được!"

"Ha ha, trên cái thế giới này việc em không thể nhẫn nhịn chịu đựng được không có nhiều lắm, huống chi chỉ là như vậy!" Mịch Nhi dấy lên nhiệt huyết hừng hực, lập tức hành động , "Chuyện du lịch này cứ quyết định như vậy, em đi liên lạc với công ty du lịch!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Đi Chung Đường

Đối với Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi mà nói, một chuyện chỉ cần đã quyết định rồi, liền muốn mạnh mẽ vang dội đi thực hiện. Vì vậy, rất nhanh đã xác định công ty du lịch, Mịch Nhi mua một chuyến đi chơi rất bình thường giá rất ổn định, lịch trình chuyến đi cũng rất nhanh đàm phán ổn thỏa, bọn họ chuẩn bị đến tỉnh Y, đoàn du lịch thông báo lộ trình đi tới đi lui khoảng bảy ngày sáu đêm lợi ích thực tế nhất, chủ yếu là thưởng thức phong cảnh, chính là núi Thiển nổi danh nhất tỉnh Y.

Hai người làm việc năng suất nhanh, quả thật chính là giống như tia chớp, sau khi bọn họ quyết định chuyện đi chơi, ngày thứ hai liền trực tiếp đóng gói, mang theo hành lý đơn giản lên đường.

Tài xế đưa bọn họ tới địa điểm giao hẹn với công ty du lịch, xe du lịch của công ty du lịch đã sớm chờ ở đó, hướng dẫn du lịch mặc đồng phục có ký hiệu của công ty du lịch lớn tiếng chạy tới gọi đoàn viên, chỉ đạo mọi người ngồi lên vị trí riêng của từng người, một cảnh tượng tưng bừng huyên náo.

Ngồi xe du lịch đi chơi, hai người cũng còn chưa bao giờ trải nghiệm qua, nhưng thoạt nhìn rất thú vị. Bọn họ đến đây, đương nhiên không thể lùi bước, hi vọng, cả lộ trình đều có thể đi thuận lợi!

Hai người liếc nhau một cái, mang theo cảm giác mới lạ leo lên đoàn xe du lịch, đi cùng các hành khách, bắt đầu một con đường dài.

https://thuviensach.vn

Lúc này vừa may không phải đi du lịch leo núi, đoàn của bọn họ không có thành phần các học sinh tri thức cũng là bình thường, điều lạ là, cả một xe đều có một số thành phần các bác gái bác trai tuổi lão niên, đây dường như không phải chuyện sẽ thường xuất hiện chứ?

Điều này cũng tốt, trước mặt những người này Liên Tĩnh Bạch không hề nổi tiếng, anh căn bản cũng không bị nhận ra là tổng giám đốc cấp cao của công ty Triển thị ở thành phố K, vì vậy, anh cũng không cần cố ý che giấu nữa, tháo bỏ lớp ngụy trang cùng Mịch Nhi, thoải mái lộ diện mạo thật, trên đường hai người trò chuyện vui vẻ.

Lần này, các ánh mắt của các bác trai bác gái trong đoàn du lịch đều tập trung vào bọn họ, cả đoàn chỉ có một đôi trẻ tuổi như vậy, không nghĩ tới sau khi hai người tháo mắt kính xuống, chàng trai anh tuấn đẹp trai thế này, cô gái xinh đẹp như vậy, đây đối với người trẻ tuổi dĩ nhiên là trai tài gái sắc!

"Chàng trai, vị này là người yêu của cậu sao? Ha ha, tình cảm hai vợ chồng ngọt ngào như vậy, có phải muốn đi hưởng tuần trăng mật không?" Một bác gái ngồi kế bên hai người ôn hòa cười, mang tâm trạng tán gẫu hỏi, "Đi núi Thiển hưởng trăng mật nhưng là lựa chọn rất tốt, nơi đó cảnh sắc rất đẹp!"

Liên Tĩnh Bạch bị bác gái kia nói làm cho sững sờ, thì ra là, anh và Mịch Nhi đi chung, bị người bình thường cho rằng là quan hệ vợ chồng . . . . . .

Liên Tĩnh Bạch đưa tay thân mật ôm sát Mịch Nhi, thiện ý cười nói với bác gái: "Dạ, chúng cháu là hưởng tuần trăng mật —— đã sớm nghe nói núi Thiển là một nơi tốt, lần này chúng cháu cùng đi nơi đó vui đùa một chút!"

Bác gái hỏi anh lần này có phải đi hưởng tuần trăng mật không, tuy nhiên cô hoàn toàn đoán sai, nhưng những lời này thật khiến Liên Tĩnh Bạch cảm giác thật vui mừng, hưởng tuần trăng mật, cũng không phải sao, khó được

https://thuviensach.vn

ngày nghỉ cùng Mịch Nhi đi chơi, cũng không coi như là hưởng tuần trăng mật!

Vậy liền coi là bọn họ trước khi cưới làm thử một lần hưởng tuần trăng mật đơn giản, đợi đến sau khi kết hôn, sẽ còn có nhiều thời gian có thể đi du lịch hơn, có thể đi nhiều địa điểm hơn, một chuyến đi chơi trong nháy mắt cũng là hưởng tuần trăng mật!

"Này!" Mịch Nhi len lén nhéo Liên Tĩnh Bạch, hung hăng ghé vào lỗ tai anh nhắc nhở anh, "Anh đừng nói lung tung! Ai nói là hưởng tuần trăng mật, đây rõ ràng chính là ngày nghỉ rảnh rỗi nhàm chán, cùng đi du lịch ngắn!"

"Không phải trăng mật sao?" Liên Tĩnh Bạch nhíu mày, cúi đầu xuống hôn cô, "Mà làm sao anh cảm giác, chỉ cần cùng với em, bất cứ lúc nào cũng là năm tháng ngọt ngào đây?"

"Đáng. . . . . Đáng ghét!" Mịch Nhi bị anh tỏ tình trước công chúng làm cho xấu hổ, cô đập anh một cái, "Đừng nữa nói lung tung, coi chừng em không để ý tới anh đấy!"

"Bác biết ngay bác không nhìn lầm, các cháu ngọt ngào mãnh liệt, nói không phải vợ chồng mới cưới ai tin nha!" Bác gái ở một bên nở nụ cười ha ha, bà nhéo nhéo bác trai ngồi bên cạnh nói, "Nghe được không ông già, người ta vợ chồng son chính là mới hết hôn, đây là đi hưởng tuần trăng mật đấy! Còn cãi tôi, ông chừng nào thì nhìn người chính xác như tôi, chính là không chịu thua!"

"Đúng, bà nhìn người chính xác, người xấu người tốt một cái liền chia ra, cho nên mới phải nhìn đúng tôi để gả!" Bác trai bình chân như vại chậm rãi nói, "Tôi có gì phải chịu thua, nếu như tôi tự nhận mình thua, không phải gián tiếp chứng minh mắt của bà không tốt sao ——"

https://thuviensach.vn

"Ông liền già mồm đi! Mới vừa rồi ông rõ ràng chính là tâm thuật bất chánh nhìn lầm, hiện tại lại nói sang chuyện khác! Người ta vợ chồng son tình cảm thật tốt, ông nhất định cứng rắn kéo trái chiều gió nói người ta là bao nuôi Tiểu Tam, sai rồi còn không dám nhận. . . . . ."

"Tôi vừa rồi là nói như vậy à! Tôi là nói có thể là như vậy, không có xác định trước, cái gì có thể có hoặc không, tôi cũng vậy chính là tùy tiện nói thôi. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi nhìn này vợ chồng già ông tới tôi đi cãi vả, bọn họ đã năm sáu chục tuổi, lại ồn ào như người yêu trẻ.

Loại tranh chấp này cũng không phá hư tình cảm, ngược lại giống như liếc mắt đưa tình gia tăng thú vị, cho thấy vợ chồng già tất cả thắm thiết thân mật.

"Mịch Nhi, chờ chúng ta già rồi, có phải cũng sẽ như bọn họ không?" Nhẹ nhàng, Liên Tĩnh Bạch thấp giọng hỏi Mịch Nhi, "Bất luận bao nhiêu thời gian trôi qua, bất luận cãi nhau hay vui cười, chúng ta đều là thân mật chặt chẽ không cách nào lung lay?"

"Chẳng lẽ anh còn dám hoài nghi? !" Mịch Nhi hất cằm lên, miệng vàng lời ngọc khẳng định nói, "Chúng ta nhất định sẽ ở chung một chỗ, cho dù đến già phải lung lay cũng không lung lay được, chính là ai cũng không thể rời bỏ ai!"

Liên Tĩnh Bạch cười đến mặt mày cong lại, nghe cô nói như đinh chém sắt, nghe được cô lập kế hoạch giản dị nhất với tương lai, mặc dù là trong dự liệu của anh cũng không kinh ngạc, anh vẫn cảm thấy vui mừng từ trong thâm tâm.

Anh cũng giống như Mịch Nhi, có lòng tin kiên định như vậy, chuyện hạnh phúc nhất, nắm tay người yêu, cùng nhau từ từ già.

https://thuviensach.vn

"Anh Trương chị Trương, các người lại cãi vả à!" Nghe được vợ chồng già vẫn còn tranh chấp, một chú ngồi bên kia hình như quen biết bọn họ, anh từ từ đi tới, cất giọng khuyên giải nói, "Khó được ra ngoài chơi, cũng không cần giống như ở nhà! Mọi người đều là muốn giải sầu vui vẻ hơn mới đến du lịch, chị Trương, chị không phải là đã từng đi tỉnh Y ư, nói cho chúng tôi một chút nơi đó có chuyện gì vui!"

Bác gái Trương lúc này mới bỏ qua cho bạn già, bắt đầu mặt mày hớn hở kể về danh lam thắng cảnh của tỉnh Y, nhắc nhở mọi người đến những nơi tham quan có thể làm những gì. Bà nói quả thật cặn kẽ thú vị hơn hướng dẫn viên du lịch, từ từ hấp dẫn hơn nửa người trên xe vễnh tai lắng nghe, tham gia vào thảo luận.

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi nhưng vẫn là không chút cử động, hai người rúc vào nhau, một nghe nhạc một nghịch máy vi tính, hoàn toàn không để ý bác gái Trương giới thiệu cảnh sắc.

Đối với Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi đã bay khắp toàn thế giới lãnh hội qua phong tục của các quốc gia mà nói, phong cảnh núi Thiển tỉnh Y không có chút nào quan trọng, bọn họ lần này chỉ là muốn trải nghiệm một chuyến đi chơi bình thường, lần này đi chơi chỉ là bởi vì ở chung một chỗ với người yêu, mới thay đổi như thế.

Nhưng bọn họ muốn trốn ở một bên, những chú bác này nhưng sẽ không yên tĩnh bên trong xe trừ đôi vợ chồng trẻ bọn họ, bác gái Trương cố ý đi tới dặn dò: "Chàng trai, núi Thiển có mấy đoạn đường rất dốc, chúng ta những ông già bà già này cũng có luyện qua, cháu đến lúc đó cũng đừng phân tâm trông nom chúng ta, chăm sóc tốt cô gái nhỏ này là được!"

"Cám ơn bác! Chúng cháu sẽ chú ý!" Mịch Nhi cũng cười, rất lễ phép cúi đầu cám ơn bà.

https://thuviensach.vn

Những năm gần đây cô đã học được rất nhiều đạo lí đối nhân xử thế, mình có cần hay không là một chuyện, nhưng có người chủ động quan tâm, thì cô phải tỏ ra là cảm kích, tiếp nhận thật tốt tấm lòng ấy.

"Cháu gái rất xinh đẹp nha, chàng trai cháu thật có phúc!"

"Chàng trai cũng rất nhanh nhẹn, đây mới gọi là xứng đôi!"

Lại có mấy vị bác trai bác gái cũng bu lại như quen biết từ lâu, không nhịn được khen ngợi Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi, bọn họ đều là nói lên ý nghĩ chân thật của mình, không sửa chữa chút nào nói trắng ra, khiến hai người cũng hơi xấu hổ.

Hai người đỏ mặt trả lời đủ loại câu hỏi của các bậc cha chú, lặng lẽ nắm chặt ngón tay **, đường đi vẫn còn rất dài, bọn họ còn phải cùng nhau đối mặt và tán gẫu với những ông bà tràn đầy lòng hiếu kỳ này, kề vai chiến đấu.

Chỉ là, du lịch như vậy thật sự không tệ, chung đụng với người lạ, lời nói bọn họ nghe được đều là trực tiếp như vậy, hai người cũng có thể phơi bày ra bản thân chân thật nhất, không cần che giấu gì.

Cứ như vậy, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi trên xe du lịch cùng nhau đi về phía trước, cũng đã quen thuộc với các thành viên trên xe, bọn họ thế mới biết, những người đó đều là thành viên già của Câu Lạc Bộ leo núi ở thành phố K, lần này là cùng nhau tổ chức thành đoàn thể muốn đi dạo chơi thành phố K thuận tiện lên núi Thiển. Bởi vì Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi nóng lòng muốn lập tức ra ngoài đi chơi, mới có thể vừa vặn chọn được sáng sớm hôm nay lên đường cùng đoàn này.

Khó trách, cái đoàn này trừ bọn họ ra đều là các bác trai bác gái, thì ra là nguyên nhân này!

https://thuviensach.vn

Mặc dù là đi chơi cùng lão niên, đối với Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi mà nói hoàn toàn không có gì bất tiện, sắp xếp hành trình rông rãi một chút, leo núi chậm một chút, những thứ này tất cả đều là hai người bọn họ muốn.

Dù sao, lần này bọn họ ra ngoải là vì để tự mình trải nghiệm không giống như các chuyến du lịch trước, cũng là vì dành hết thời gian bồi dưỡng tình cảm, có thể thoải mái đụng chạm tạo bước phát triển mới, chuyện này sẽ là niềm vui ngoài ý muốn.

Trên đường đi du lịch, mấy người già trong đoàn hết sức chiếu cố Liên Tĩnh Bạch, giống như là rối rít nói với đứa con cho bọn họ biết một chút trải nghiệm trong cuộc sống của mình, có đi có lại, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi cũng rất nhiệt tình trợ giúp những người già này, thân thể Liên Tĩnh Bạch cường tráng chủ động giúp mang hành lý giùm người kiệt sức, mà thân là bác sĩ Mịch Nhi càng chữa trị tốt vài bệnh nhỏ cho mấy người, khiến bọn họ không ngừng cảm kích.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Tiểu Liên

Quan hệ cả lữ đoàn hòa thuận không cách nào tưởng tượng được, mọi người đều chung sống rất tốt, Liên Tĩnh Bạch cùng Mịch Nhi vô cùng thích ứng và hòa nhập, không giống chuyến du lịch xa hoa mà mấy người thư ký quản gia an bài xắp xếp, loại hình thức du lịch bình thường hết sức thú vị, để cho cảm tình cũng được dấy lên.

Nhưng nếu như nói có cái gì không thích ứng, thì đối với hai người mà nói, cũng chỉ có --

Cũng chỉ có công ty du lịch xắp xếp hành trình, tất cả đoàn viên cùng nhau nghỉ ngơi ở nhà trọ, dùng thức ăn ở nhà trọ.

Vì tiết kiệm phí tổn cho cuộc hành trình, công ty du lịch tự nhiên rút bớt một chút ở phương diện khác, dự định nhà trọ không hề xa hoa, tiêu chuẩn giữa hai người nên có đều có, giường đệm TV máy điều hòa không khí đúng lúc lại có chút sự cố.

Về phần bữa ăn sáng và bữa ăn tối trong nhà trọ, càng thêm hoàn toàn đơn sơ, chỉ có thể khiến người ta miễn cưỡng bổ sung năng lượng cần thiết mỗi ngày, vào miệng đều phải cau mày, căn bản chưa nói tới một chút mỹ vị cùng hưởng thụ.

Liên Tĩnh Bạch cùng Mịch Nhi làm gì đã trải qua loại chuyện như vậy, ngày thứ nhất vào ở nhà trọ, bọn họ liền bị mùi vị của bữa ăn tối kinh hãi, những bác già trong lữ đoàn đều thường ra cửa nên có kinh nghiệm phong

https://thuviensach.vn

phú, lúc này rối rít lấy ra dưa muối lương khô của mình mang tới, phối hợp ăn chúng với bữa ăn tối.

Liên Tĩnh Bạch nhìn mọi người tự cấp tự túc, trên mặt ngây ngốc, mặc dù anh trên lĩnh vực thương trường là tinh anh số một, nhưng mà lần đầu tiên giao thiệp với chuyến du lịch bình dân lại không xong, anh vội vàng ra cửa không có làm hết chuẩn bị, hoàn toàn chịu thua!

Mịch Nhi ban đầu có chút ngoài ý muốn, ngược lại bắt đầu thản nhiên ăn bữa ăn tối không có mùi vị, mặc dù ăn không ngon, nhưng đối với cô mà nói, thì cũng không tính là gì. So sánh với mùi vị thức ăn, cô quý trọng hơn là thức ăn của bản thân, nếu như thức ăn có mùi vị ăn ngon dĩ nhiên là tốt, nhưng dù làm không tốt, nhưng có mà ăn cũng rất hạnh phúc .

Cô biết mùi vị bị đói bụng, vì sinh tồn là chuyện đặt lên trước nhất, có đôi khi hưởng thụ là rất xa xỉ.

Thật ra bữa ăn tối hôm nay cũng không có tồi tệ bao nhiêu, nguyên liệu nấu ăn vệ sinh sạch sẽ, vẫn duy trì thành phần dinh dưỡng, ngày mai sẽ là hành trình leo núi, tối nay bắt đầu tích trữ thể lực là rất cần thiết!

Mấy người già ngồi cùng bàn cũng nhanh chóng phát hiện hai người này buồn bực vì thức ăn trong nhà trọ, bọn họ nhìn một cái cũng biết là đôi vợ chồng lần đầu tiên đi du lịch, không có chuẩn bị đầy đủ, mới có thể không có gì ăn kèm.

"Đến đây, mọi người cùng nhau ăn!" Bà Trương cười vui nói đẩy thức ăn tới trước mặt Liên Tĩnh Bạch, thân thiết chào hỏi, "Tiểu Liên Mịch Nhi, đừng khách khí, ăn hết mình nhé! Nếm thử tay nghề bác gái một chút, đây chính là dưa muối bác tự tay ướp đó, nếm thử một chút!"

"Cũng nếm thử một chút dư chua nhà tôi này!" Bác gái bên kia cũng nhiệt tình đưa tới một cái bình, "Mấy người còn trẻ tuổi không có kinh

https://thuviensach.vn

nghiệm, công ty du lịch đặt nhà trọ làm gì có đồ ăn ngon, phải kết hợp với đồ ăn nhà mình thì mới ăn được!"

"Đúng là, Tiểu Liên cũng đừng khách khí, mọi người hiếm có duyên phận tham gia một đoàn, ăn chung chơi chúng thì mới có thể vui vẻ!" Bác trai đối diện cũng mở miệng, "Hôm nay cũng nhờ có Mịch Nhi chữa hết say xe cho tôi, cũng nếm thử một chút trứng muối nhà tôi, không ăn là không cho tôi mặt mũi!"

Không cần một lúc, trước mặt Liên Tĩnh Bạch cùng Mịch Nhi liền trưng bày các loại bình bình lọ lọ túi ni-lon bọc thức ăn, bên trong gần như tập trung tất cả thức ăn mà mấy ông bà trong đoàn du lịch mang tới, nhiệt tình cùng quan tâm của bọn họ không chút giấu giếm, thích người nào sẽ đối tốt với người đó, hơn nữa còn bằng phương thức chất phác trực tiếp nhất.

"Cám ơn các bác, hai người chúng cháu làm sao có thể ăn hết được, thật là cám ơn nhiều! Không cần cho chúng cháu nhiều như vậy, mọi người còn phải ăn mà. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch khó có khi đỏ mặt, không ngừng hướng mọi người nói cám ơn cùng cảm kích.

Anh cũng đã tung hoành thương trường mười mấy năm, không hiện vui mừng ra ngoài, cùng CASE hợp tác vui vẻ, kiếm nhiều tiền hơn nữa, những thứ này cũng không khiến anh vui mừng. Nhưng lần này đối mặt với những thứ dưa muối không đáng giá bao nhiêu tiền, anh ngược lại rất cảm động.

Không hề quan hệ tới lợi ích mà người xa lạ nhiệt tình chia sẻ cùng anh, săn sóc quan tâm cùng chăm sóc như vậy, bọn họ cũng không phải vì thân phận địa vị hoặc là cái gì khác của anh, mà bởi vì bản thân anh, đây đã là chuyện Liên Tĩnh Bạch chưa bao giờ gặp được.

"Cứ nhận lấy, chúng tôi đưa tới, cũng không muốn cầm trở về!" Bác gái Trương thay mọi người nói ra tiếng lòng, "Đây mới là ngày thứ nhất, du

https://thuviensach.vn

lịch còn chừng mấy ngày, hai người có thể từ từ ăn! Đừng khách sáo với chúng tôi như thế, chúng tôi sẽ không vui!"

"Được, bác gái, chúng cháu sẽ nhận lấy!" Mịch Nhi cũng hiểu được tâm ý của những người già này, cô trực tiếp nở nụ cười thật to, gật đầu cười nói, "Lời cám ơn anh ấy đã nói hết, cháu cũng chỉ có thể nói thêm một câu cảm ơn các bác, thật là giúp chúng cháu ân lớn! Những mùi vị này có mua cũng không mua được "

"Vẫn còn Mịch Nhi nói nghe, Tiểu Liên nên học theo con bé, luôn khách khí như thế nhiều lúc rất mệt mỏi!" Mấy người già lúc này mới hài lòng, bắt đầu cúi đầu ăn cơm của mình.

"Hì hì, Tiểu Liên, phải hướng em học tập nhiều hơn!" Mịch Nhi suýt nữa bị lời này làm cho cười sặc sụa, cô cố nén cười Liên Tĩnh Bạch, cũng học các người bác gọi anh Tiểu Liên, "Anh xem anh xem, mặt nạ trên người anh ai cũng có thể nhìn ra, mặt anh lúc bình thường giống như ông lão, anh có thể ra vẻ mình chân thật hơn không --"

"Em có gọi về bình thường hay không. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch bị Mịch Nhi gọi vậy không nói nên lời, từ trước tới nay, cho tới bây giờ không ai coi anh là tiểu bối mà gọi anh là Tiểu Liên! Mấy người già trong đoàn là trưởng bối thì gọi cũng không sao, nhưng Mịch Nhi cũng không cần càn quấy theo!

Anh bình phục tâm tình, mới lặng lẽ hỏi ra nghi vấn của mình: "Mịch Nhi, em giống như rất biết giao thiệp với người già, cũng rất quen thuộc sinh hoạt như vậy, đây là vì cái gì. . . . . ."

"Không nói cho anh!" Mịch Nhi lè lưỡi, làm mặt quỷ, "Chuyện này rất dài rất phức tạp, mà nói ra liên quan rất rộng, chờ em ngày nào đó muốn nói, anh lại tới nghe đi!"

Tròng mắt đen của Liên Tĩnh Bạch lóe lên một cái, từ trong lời nói Mịch Nhi anh biết, chuyện này có quan hệ tới năm năm cô rời đi.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc những năm ấy cô trôi qua cuộc sống thế nào, ở chung với người già thuận lợi, thậm chí đối với cơm rau dưa mà cũng có thể nuốt trôi. . . . . .

Lần này đi nghỉ du lịch, nhất định anh phải nhân cơ hội có được tất cả đáp án!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Vấn Đề

"Lo nghĩ gì thế, mau hoàn hồn đi!" Mịch Nhi liếc mắt nhìn Liên Tĩnh Bạch thất thần, gắp cho anh một chút rau cải, giục anh nói, "Anh Tiểu Bạch, mau ăn cơm đi!"

"A, được!" Liên Tĩnh Bạch phục hồi lại tinh thần, cúi đầu nghiêm túc ăn cơm.

Anh lặng lẽ liếc mắt nhìn Mịch Nhi đang vui sướng gắp dưa muối và cơm, lòng dâng lên ý nghĩ chắc chắn, cô vẫn giấu giếm bí mật, anh nhất định phải biết.

Trên mặt Liên Tĩnh Bạch cũng không lộ vẻ gì khác thường, anh cũng gắp thức ăn cho Mịch Nhi, thuận tay giúp cô lau hạt cơm trên mặt: "Em ăn từ từ, ăn giống như mèo."

"Hì hì ——" Mịch Nhi xấu hổ cười một tiếng, dựa sát vào anh, hoàn toàn không biết gì tiếp tục ăn cơm.

Cứ như vậy, bữa ăn tối từ từ kết thúc, hôm nay là ngày du lịch đầu tiên, tất cả mọi người ngồi một ngày trên xe du lịch mới đến nơi, sau khi ăn xong cảm giác uể oải cuốn tới, thân thể các ông bà càng thêm có chút không chống đỡ được, ào ào đi nghỉ ngơi sớm.

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi đương nhiên cũng trở về phòng, không nghi ngờ chút nào, bọn họ đã bị mọi người ngầm thừa nhận là vợ chồng, chắc

https://thuviensach.vn

chán được sắp xếp ở chung một phòng, cùng hưởng thụ thế giới của hai người.

Phòng đôi tiêu chuẩn đặt hai cái giường đúng ý Mịch Nhi, sau khi cô vào phòng để hành lý xuống, cứ thể rửa mặt xong nằm xuống ngủ. Liên Tĩnh Bạch biết nghe lời ngoan ngoãn ngủ trên chiếc giường khác, tuân thủ nghiêm ngặt hiệp ước đã đồng ý với cô, không vượt quá giới hạn.

"Ngủ ngon!" Anh tắt đèn, dịu dàng nói một câu, cũng rất nhanh đi ngủ.

Ngày thứ hai, lộ tình du lịch trong ngày sắp xếp chặt chẽ có trật tự, xe du lịch mang theo một đoàn người đi tiếp đến các danh lam thắng cảnh, vào ở quán trọ khác, bận rộn nhưng có trật tự, khẩn trương nhưng bình tĩnh.

Nhưng chuyến du lịch vừa hơn nửa tuần, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi liền phát hiện đủ loại vấn đề nhỏ theo nhau mà đến.

Da Mịch Nhi nhạy cảm với chất vậy mà lại dị ứng với khăn trải gường của mỗi quán trọ, trên người cô đỏ lên rôm sẩy quả thật muốn khiến Liên Tĩnh Bạch lo lắng chết đi được, thậm chí nóng nảy trực tiếp muốn kết thúc lộ trình đi bệnh viện xem xét điều trị.

Mịch Nhi cau mày kéo anh, cô chính là bác sĩ, còn đi bệnh viện làm gì!

Không chút lo lắng chữa hết dị ứng của mình, Mịch Nhi vẫn kiên trì muốn tiếp tục lần trải nghiệm khó có được này, nhưng vì để Liên Tĩnh Bạch yên lòng, để phòng ngộ nhỡ sau này gặp lại tình huống như thế, cô đặc biệt tốn tiền đi mua khăn trải giường, vỏ gối mới, khoản chi tiêu này trước đó hoàn toàn không nằm trong dự tính của bọn họ.

Chuyện Mịch Nhi vẫn tính là chuyện nhỏ, ngoài điểm ngoài ý muốn này ra, cô hết sức hưởng thụ ngày du lịch, nhưng là, thật sự gặp phải vấn đề lớn là Liên Tĩnh Bạch.

https://thuviensach.vn

Cho tới bây giờ Liên Tĩnh Bạch không cho là mình là người không có cách nào chịu khổ, món ăn gia đình cháo trắng cơm nhạt anh cũng ăn rồi, căn phòng đơn giản anh cũng ở qua, cũng sẽ không hoàn toàn không thể chịu được.

Nhưng trong thời gian dài ăn tầm thường như vậy, giường rất cứng rất nhỏ trên giường cũng không có Mịch Nhi, thức ăn rất khô rất không có hương vị, bọn họ vốn tính toán đi du lịch tuyệt đối không quét thẻ tiêu tiền như nước, sinh hoạt không thể giống trước, anh liền bắt đầu ăn không ngon ngủ không yên, tiều tụy xuống rõ rệt.

Nhưng cho dù sau mỗi ngày bôn ba không bổ sung tốt năng lượng dưỡng đủ tinh thần, Liên Tĩnh Bạch cũng không nói gì, Mịch Nhi nhìn thấy lại mềm lòng, cô rầu rĩ nhượng bộ, quyết định trên đường đi tạm thời ngủ chung với anh, anh sẽ không còn mỗi đêm trằn trọc trở mình ngủ không được như vậy nữa.

Vốn là đối với Liên Tĩnh Bạch mà nói giường đơn thì rất nhỏ lại thêm một người, hiển nhiên là chật chội hơn, nhưng ôm người yêu trong ngực, ôm ấp lấy mùi vị và nhiệt độ an tâm nhất, lòng Liên Tĩnh Bạch đương nhiên ngon giấc hơn, từ từ, cũng liền ngủ thiếp đi.

Vấn đề giấc ngủ đã giải quyết, nhưng chuyện ăn cơm, lại nhất thời khó có thể nghĩ được biện pháp toàn vẹn.

Không phải Liên Tĩnh Bạch kén ăn không thể chịu khổ, cái này là một loại thói quen đi sâu vào máu làm hại, giống như là bộ phận phận cơ thể loại trừ, từ trong xương tủy không có biện pháp miễn cưỡng chính mình.

Từ lúc mới sinh anh liền sinh hoạt y hệt thiếu gia, cho dù trước bốn tuổi anh sinh hoạt trong gia đình một mình, nhưng sau khi mẹ Liên Hoa sinh ra anh, liền dồn hết tâm tư cho anh cuộc sống tốt nhất, bà bằng tài năng cố

https://thuviensach.vn

gắng gây dựng sự nghiệp thành lập công ty thiết kế FL bây giờ, chưa bao giờ thiếu thốn vật chất.

Sau đó mẹ và cha ruột của anh kết hôn, Liên Tĩnh Bạch trở thành người thừa kế công ty Triển thị và FL cao cấp trên thế giới, cả người vẫn nhận được muôn vàn cưng chiều, anh thật sự chưa từng có một ngày cực khổ.

Thói quen ăn ngon kia chống cự lại thức ăn của quán trọ, cho dù mấy người già đưa tới món kho dưa muối cũng không thể làm anh muốn ăn, ăn không ngon sẽ đưa tới đủ loại bệnh biến chứng (đang bị bệnh này chuyển sang bệnh khác. Ví dụ như bệnh sởi dẫn sang viêm phổi, thì bệnh viêm phổi là bệnh biến chứng), điều này đã bắt đầu xuất hiện trên người Liên Tĩnh Bạch.

Cuối cùng, Mịch Nhi cũng không thể không bỏ xuống kiên trì, không hề cố chấp muốn hoàn toàn theo người bình thường đi du lịch như vậy nữa, điều chỉnh bữa ăn thêm chút đỉnh là có thể, dù sao, khỏe mạnh quan trọng nhất.

Cô không muốn anh Tiểu Bạch khó chịu ủy khuất mình như vậy, các loại ý tưởng của cô bất cứ lúc nào cũng có thể sửa đổi, lấy người làm gốc, mà không thể không suy tính thực tế.

Hôm nay, là ngày du lịch thứ năm, xe du lịch dừng ở trước quán trọ đã đặt trước, du khách rối rít xuống xe, Mịch Nhi cười đi vào dọn dẹp phòng sắp xếp lại hành lý, còn Liên Tịnh Bạch gọi điện thoại liên hệ với dây chuyền khách sạn Hoa Anh Thảo trong vùng này, để cho bọn họ đưa thức ăn mua ngoài tới, địa chỉ là chỗ ở hiện tại.

Mấy ngày nay, bọn họ vẫn là đi theo đoàn du lịch, Liên Tĩnh Bạch đang vui mừng vì Mịch Nhi chấp nhận bị anh ôm ngủ, anh đương nhiên sẽ không đề xuất chuyện đi khách sạn mấy sao khác, điều kiện tốt một chút anh có thể ngủ, Mịch Nhi nhất định sẽ rời khỏi giường của anh!

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc ăn cơm tối, hai người cũng sẽ một mình gọi thức ăn một chút, lựa chọn chính là nhà hàng cao cấp của dây chuyền khách sạn Hoa Anh Thảo dường như trải rộng khắp toàn quốc của Triển thị.

Sẽ chọn nhà hàng của nhà mình, một mặt Liên Tĩnh Bạch tin tưởng mùi vị thức ăn của Hoa Anh Thảo, mặt khác chính là thuận tiện kiểm nghiệm trình độ nấu nướng phục vụ của nhà hàng ở nơi khác, thân là tổng giám đốc, anh luôn là không quên nhất tâm nhị dụng liên hệ với công việc.

Rất nhanh, người đưa thức ăn tới cửa quán trọ, một mình Liên Tĩnh Bạch rời khỏi chạy xuống lầu dưới, trả tiền thức ăn.

Liên Tĩnh Bạch và nhân viên giao thức ăn trao đổi tiền và thức ăn, anh lại từ bên cạnh biết một chút về tình hình cơ sở của Hoa Anh Thảo, từ từ trở về phòng.

Anh đi tới trước cửa phòng khách, cầm thẻ dự phòng quét cửa phòng, gần tối trong phòng có chút u ám, cũng không có mở đèn, chỉ có thể mơ hồ thấy hình dáng một vật thể to lớn.

"Mịch Nhi! Em đang làm gì vậy!"

Nhưng Liên Tĩnh Bạch liếc mắt liền thấy Mịch Nhi trong phòng, anh sợ đến suýt nữa nhũn chân, lớn tiếng kêu lên.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiến
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Tiêu Chuẩn Cô Gái Tốt

Liên Tĩnh Bạch ném xuống đồ ăn vừa mua trên tay, kêu lên: "Em đừng lộn xộn, chờ anh qua đó!"

Anh nhìn thấy gì vậy, Mịch Nhi không ngồi trên giường xem ti vi chờ anh trở về ăn cơm giống như ngày thường, cô đang trèo lên một cái thang thật cao, vươn hai tay ra, nghiêm túc loay hoay mở đèn treo trên nóc nhà!

Liên Tĩnh Bạch cảm thấy trái tim mình cũng gần như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, tại sao cô phải làm chuyện như vậy, tại sao cô có thể không chú ý an toàn như vậy . . . . . .

Cô có biết loại thang này không vững chắc 100% hay không, nếu như ngộ nhỡ vô ý rớt xuống, té bị thương thì làm thế nào!

Cô có biết đèn điện có điện hay không, cũng không có tắt điện tổng chỉ cần giật điện, thông thường điện áp 220V hoàn toàn mất mạng!

Mặc kệ cái đèn chết tiệt kia xảy ra vấn đề gì, cô cũng không nên trèo đến chỗ cao đụng vào!

Tại sao Mịch Nhi không báo cho nhà trọ tới xử lý, thậm chí tại sao không đợi anh trở lại để anh kiểm tra, mà muốn tự ý đi làm! Cô cũng không phải là thợ điện chuyên nghiệp, trèo lên chỗ cao loay hoay đèn điện, cô đang chê tim anh quá yếu, cho nên đặc biệt kích thích anh vậy hay sao!

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch lấy tốc độ mình không tưởng được xông lên phía trước, ngón tay run rẩy đỡ lấy cái thang, ngẩng đầu nói: "Nhanh xuống mau! Em không biết nguy hiểm cỡ nào sao! Anh ôm em xuống!"

"Anh Tiểu Bạch, anh đã trở lại!" Mịch Nhi cúi thấp đầu nhìn anh một cái, đối với việc anh khẩn trương và lo lắng mà mắt điếc tai ngơ, tiếp tục động tác trên tay nói, "Anh chờ một chút, một chút là sẽ xong!"

"Nhanh lên dừng tay lại --" Quả thật Liên Tĩnh Bạch muốn dùng vũ lực cứng rắn kéo anh xuống, nhưng anh cùng lo lắng cô sẽ giãy giụa mà té xuống, đành phải nhẫn nại khuyên cô nói, " Mịch Nhi, đèn hư phải không? Em xuống đây đi, anh đi lên xửa, như vậy có được hay không. . . . . ."

"Anh gấp cái gì, em lập tức là xong! Chút chuyện nhỏ này còn phải thay đổi người ư, còn chưa đủ phiền toái!" Mịch Nhi lắc đầu, ngay khi nói chuyện, trên tay cô hoàn thành một vài động tác, mới thả cánh tay rời đèn điện, bám thang cười nói, "Ừm, xong rồi, bây giờ có thể xuống!"

Cuối cùng Liên Tĩnh Bạch thở phào nhẹ nhõm, Mịch Nhi không có tiếp tục đụng tay vào đèn, ít nhất nguy hiểm giảm đi phân nửa, cô chỉ cần từ chỗ cao xuống là đã an toàn.

"Tới đây, anh ôm em xuống. . . . . ." Anh vươn tay lên, cánh tay cường tráng có lực nắm chặt eo nhỏ của Mịch Nhi, ôm cô từ chỗ cao xuống.

"Được!" Mịch Nhi buông lỏng người xuống giao cho anh ôm lấy, thuận theo ngoan ngoãn rời khỏi cái thang.

Liên Tĩnh Bạch cũng không ôm Mịch Nhi trực tiếp để xuống dưới đất, anh giống như che chở con nít cẩn thận bế cô, vừa từ từ đi vào trong phòng, vừa cau mày không ngừng nhắc đi nhắc lại : " Em là muốn hù chết anh không phải! Anh chỉ mới ra cửa mua đồ ăn, còn em lại ở trong phòng làm loạn! Trèo cao như vậy sửa điện, nếu như không cẩn thận rớt xuống thì làm

https://thuviensach.vn

thế nào, chẳng lẽ điện có thể tùy tiện đụng ư, em có thể chớ đừng làm loại nguy hiểm như vậy hay không --"

"Yên tâm yên tâm, không có chuyện gì! Em đã đổi hết bóng đèn, vừa rồi trên đèn thiếu một bộ phận, không đổi nó lại thì sẽ không sử dụng được--" Mịch Nhi vòng chắc cổ anh, ở trong lòng anh cười hì hì nói, "Em vừa nãy cũng rất cẩn thận, không có làm loạn! Cái thang rất ổn, trước đó em đã đóng công tắc, lúc đổi bóng đèn cũng không có đụng phải đường dây. Loại chuyện nhỏ này còn phải đợi anh đi làm, em không khỏi quá vô dụng đi!"

"Cho dù em rất cẩn thận, vẫn biết là nhất định sẽ có nguy hiểm. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch vẫn còn vẻ mặt lo lắng, ôm Mịch Nhi gần sát lồng ngực mình, "Trước kia em đã sửa chữa đèn điện đâu, làm chuyện như vậy ngộ nhỡ sảy ra vấn đề, em để anh phải làm thế nào --"

"Không sao đâu, trước kia em sửa đồ nhiều lắm, đèn điện tính là gì!" Mịch Nhi hả hê vểnh mũi, cười nói, "Em so với anh càng giống người bình thường hơn, không có nhiều tính khí tiểu thư thiếu gia như vậy, giống như sửa ống nước nối điện giặt quần áo nấu cơm, có việc gì em đều đã làm!"

"Hả? Vậy sao. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch ngẩn ra, không nghĩ tới cô sẽ trả lời như vậy.

Trước kia Mịch Nhi cũng ăn sung mặc sướng là đại tiểu thư được vạn người sủng ái, mặc dù cũng không có tính tiểu thư điêu ngoa bốc đồng, nhưng vào năm năm trước, tuyệt đối cô không có cơ hội tự mình sửa chữa đèn điện. Những thứ chuyện vặt này tự nhiên sẽ có quản gia xử lý cho xong, cô thậm chí ngay cả đèn hư cũng sẽ không biết . . . . . .

Nhưng bây giờ cô lại hiểu được sửa chữa làm tất cả mọi việc, có thể thấy được đây cũng là những việc cô thường hay làm, đến việc nhà cô cũng đều biết, đây là sự thay đổi lớn dường nào!

https://thuviensach.vn

Mà những thứ này, đều do cô rời đi năm năm trải qua tạo thành, những thứ này anh cũng chưa có bao giờ tham dự. . . . . .

Rốt cuộc, trong những năm ấy cô đã trải qua cuộc sống thế nào, là điều kiện thế nào, có thể khiến mười ngón tay Mịch Nhi không dính nước, trở nên giống như hiên tại. . . . . .

"Đã vậy Mịch Nhi của anh rất lợi hại, thật là che giấu tài năng!" Liên Tĩnh Bạch hé mở môi mỏng, trong lòng âm thầm đem ý nghĩ này đề cao mấy bậc.

Anh sắp không kiên trì nổi, anh muốn nhanh chóng tìm tòi nghiên cứu trong năm năm này, muốn dùng thời gian nhanh nhất biết được tất cả mọi chuyện về Mịch Nhi!

Anh đối với kinh nghiệm Mịch Nhi trải qua tràn ngập tò mò, chỉ dựa vào tin tức hiện nay mà tưởng tượng suy đoán, anh đều cảm thấy đau lòng như vậy. Mịch Nhi trước kia anh nâng trong lòng bàn tay che chở nhất định là đã trải qua rất nhiều chuyện, cuối cùng năm năm cô ẩn náu đã gặp ít nhiều khó khăn gian khổ, một mình đối mặt với những thứ nhấp nhô cùng chèn ép. . . . . .

Căn phòng mờ tối hoàn toàn che khuất niềm tin trong lòng Liên Tĩnh Bạch, Mịch Nhi lẳng lặng ở trong ngực anh, tự nói: "Là cô gái tốt thời đại mới, tiêu chuẩn lên phòng khách, xuống phòng bếp, viết được mật mã, tra ra khác thường, giết được ngựa gỗ, lật được tường rào, lái nổi xe tốt, mua được tân phòng, đấu thắng bà hai, đánh thắng lưu manh! Em mới sửa bóng đen là kỳ quái ư, những điều kiện này em gần như có thể thỏa mãn !"

"Em đều biết, vậy còn anh làm gì. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch không nhịn được cúi đầu hôn lên trán cô, thâm tình nghiêm túc nỉ non, "Mịch Nhi, về sau cứ dựa vào anh nhiều, không cần ép mình khổ sở như vậy. Em cái gì cũng không biết cũng không sao, anh sẽ thay em hoàn thành tất cả. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Cô càng nói mình biết rất nhiều, Liên Tĩnh Bạch lại càng cảm thấy đau lòng, Mịch Nhi của anh trước kia chỉ chuyên tâm với y học, khi rời đi trong năm năm này, cô thế nhưng ép buộc chính mình học nhiều như vậy, như vậy sẽ khổ sở không cách nào tưởng được. . . . . .

"Anh-- anh chỉ cần đừng tìm bà hai cho em đấu là tốt rồi. . . . . ." Mịch Nhi ngẩn mặt lên hôn một cái vào cằm anh, ở trong lòng anh le lưỡi xinh đẹp nói.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Mưa Gió Sắp Đến

"Em lại nói bậy. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch cúi đầu, dùng trán của mình đụng vào trán cô, "Mịch Nhi, dám nói không tin tưởng anh nữa, xem anh trừng phạt em như thế nào! Anh mới cần yêu cầu em không được tìm Tiểu Tam, đừng bắt anh phải đánh nhau!"

"Như vậy chúng ta đều không tìm! Thế giới hai người nhiều hạnh phúc, nhưng không có dư không gian cho nhiều người khác. . . . . ." Mịch Nhi gật đầu chậm rãi nói, nằm trong ngực Liên Tĩnh Bạch mặc cho anh ôm đi về phía trước.

Lúc đi đến bên trái căn phòng, cô chợt kéo anh dừng bước: "A trước tiên anh đừng nhúc nhích! Hiện tại chúng ta tới kiểm nghiệm thành quả em sửa chữa đi! Anh bước về bên trái hai bước, bên tay sẽ có một cái nút chính là công tắc, ấn vào xem đèn sửa xong chưa!"

"Được. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch bất đắc dĩ hành động theo chỉ thị của cô, công tắc vừa bật, đèn trần chiếu sáng cả căn phòng, đèn không tiếp tục xuất hiện tình trạng nhấp nháy nữa, rõ ràng đã bình thường lại rồi.

"Yeah! Em mà ra tay thì đương nhiên nhất định không có vấn đề! Không uổng phí em đặc biệt tìm được ông chủ quán trọ mượn thang, khổ cực quả nhiên là đáng giá!" Mịch Nhi hoan hô một tiếng, hả hê nhếch môi lên, "Anh Tiểu Bạch, em lợi hại không! Còn không mau khen em!"

https://thuviensach.vn

"Uh, Mich Nhi thật là tài giỏi!" Liên Tĩnh Bạch bị nét mặt của cô chọc cho cười, bắt đầu thật sự ca ngợi cô: "Cho dù hiện tại phụ nữ của gia đình cũng không chắc sẽ làm được công việc sửa chữa này, anh thật không ngờ em có thể làm tốt như vậy! Em nhất định là cô gái lợi hại nhất tài giỏi nhất trong tất cả gia tộc hào môn, là Mịch Nhi đặc biệt nhất của anh!"

"Chỉ là, loại chuyện này sau này để anh làm, cũng phải cho anh cơ hội thể hiện nha ——" Anh vừa nói xong, liền trực tiếp ôm Mịch Nhi lên bên giường, dưới ánh đèn cẩn thận kéo tay cô, kiểm tra thân thể cô nói: "Hiện tại để anh nhìn xem, em có bị thương không? Thang cao như vậy nguy hiểm như thế, hãy nghĩ đến trái tim của anh, em có thể có gắng đừng làm nó tổn thương nữa. . . . . ."

"Anh Tiểu Bạch, em cũng không phải là người giấy hay thủy tinh, không dễ dàng bị thương như vậy đâu!" Mịch Nhi buồn cười rút tay ra, "Anh cũng biết thân thể em thật sự sợ đau, một chút bị thương em cũng sẽ không chịu nổi. . . . . Làm sao em có thể để cho mình bị thương, bây giờ rất khỏe mạnh nha!"

"Thật?" Liên Tĩnh Bạch hỏi, "Thân thể thật sự không có vấn đề? Không thoải mái nhất định phải nói cho anh biết!"

"A, em nhớ ra rồi, có chỗ rất không thoải mái!"

"Thế nào? Khó chịu chỗ nào? Để anh xem!" Trên mặt Liên Tĩnh Bạch bỗng nhiên lại khẩn trương lên, như gặp phải địch hỏi.

"Hi hi. . . . . ." Mịch Nhi ngẩng đầu lên, vẻ mặt ranh mãnh nhìn anh, sờ sờ bụng nói: "Em đói rồi, nhanh ăn cơm đi!"

"Em nha. . . . . Làm anh sợ có phải rất vui không! Tiểu bại hoại!" Liên Tĩnh Bạch đưa tay sờ sờ sống mũi Mịch Nhi, vừa yêu vừa hận không biết bây giờ làm sao với cô mới phải.

https://thuviensach.vn

Anh nhìn Mịch Nhi đang cười hi hi, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, chỉ có thể cưng chiều nói, "Anh sẽ đi lấy thêm thức ăn tối tới, mèo nhỏ tham ăn!"

Hoa Anh Thảo đưa túi đồ ăn tới quả nhiên chất lượng vượt trội, cho dù Liên Tĩnh Bạch vừa rồi ở trước cửa khẩn trương ném cả hộp chồng chất xuống đất, hiện tại sau khi cầm lên mở ra, thức ăn bên trong vẫn hoàn hảo như cũ không chút tổn hại, hai người dọn xong thức ăn lên bàn, nồng nhiệt bắt đầu ăn.

Thời gian này, những người khác trong đoàn du lịch vẫn còn ăn bữa tối không được tốt lắm ở phòng ăn của quán trọ cung cấp, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi cũng không phải là ăn một mình không chịu chia sẻ thức ăn với mấy người già, sau khi xảy ra chuyện, hai người cũng đành phải yên lặng ăn cơm ở trong phòng.

Lần đầu tiên bọn họ quyết định đặt đồ ăn ngoài, ăn thức ăn ngon không thể bạc đãi miệng và dạ dày mình, liền bạo tay đặt mỗi người một phần ăn ở Hoa Anh Thảo, đem tới các món ăn khiến mọi người trợn mắt hốc mồm, hai người cười nói đây là đền đáp bọn họ đã chăm sóc trên đường, mấy người già từ chối không được, cũng không thể không nhận.

Nhưng thưởng thức loại thức ăn ngon cao cấp này, nghĩ đến giá cả đắt đó ở Hoa Anh Thảo, những người già giản dị, tốt bụng, nhiệt tình này đều cảm thấy không được tự nhiên, trên đường bọn họ chăm sóc quan tâm vợ chồng trẻ này, không phải là vì ham thứ đền đáp xa xỉ này!

Bọn họ đưa cho hai người dưa muối không đáng giá bao nhiêu tiền, chủ yếu bày tỏ chính là thích đôi vợ chồng nhỏ, hai người này bình thường cũng có qua có lại giúp những người già này, nhưng lần này hai người tặng đồ ăn đắt tiền cho tất cả mọi người, đây tuyệt đối là không công không nhận thưởng, bọn họ không thể để hai người trẻ tuổi này hoang phí như vậy!

https://thuviensach.vn

Vì vậy, lần thứ hai Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi đặt thức ăn hỏi khẩu vị mọi người, thì tất cả người già đã tới dạy bảo họ một trận, tiền không thể phung phí thế này, vợ chồng son có thể ăn đồ tốt, nhưng hoàn toàn không cần quản bọn họ, càng không cần giúp bọn họ đặt thức ăn!

Liên Tĩnh Bạch nghe bọn họ nói xong cũng mềm lòng, những bác trai bác gái đáng yêu này chính là chất phác lương thiện như vậy, bọn họ cũng không cần dùng tiền bạc cân nhắc lợi ích, đây chính là người bình thường thành khẩn nhất, anh tuyệt đối không thấy được trên thương trường.

Mấy người già nếu như đều kiên trì quyết định, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi cũng đành phải mỗi ngày sau khi đặt đồ ăn, một mình dùng cơm trong phòng, mà không khách sáo chia sẻ cùng mọi người. Quá phụ thuộc vào tiền để đo tình cảm, ngược lại sẽ khiến mấy người già đáng yêu này cảm thấy lo lắng.

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi chen chúc bên cạnh bàn nhỏ, lẳng lặng thưởng thức bữa tối ngon miệng.

Trải qua những ngày rèn luyện này, Liên Tĩnh Bạch cũng quen cuộc sống như thế, không có căn phòng quá xa hoa, quản gia quá cẩn thận, cũng không có người hầu sắp xếp trước lịch trình, nhưng chính là cùng Mịch Nhi như vậy, trải qua ngày của người bình thường, cũng là một loại hưởng thụ.

Sau bữa ăn tối, hai người chia ra tắm gội rửa mặt xong, thanh thản rúc vào trên giường, cùng nhau xem các loại phim truyền hình cẩu huyết trong ti vi cho hết thời gian.

Mịch Nhi lười nhát nằm lên chân Liên Tĩnh Bạch, lười biếng xụi lơ giống như con mèo thoả mãn, Liên Tĩnh Bạch giống như là trấn an mèo, tay cầm máy sấy tóc, dịu dàng sấy tóc ướt cho Mịch Nhi.

Mái tóc đen ngắn mềm mại giống như tơ lụa khi quấn quanh đầu ngón tay anh, mặc dù không tự nhiên xinh đẹp như trước nữa, nhưng sợi tóc

https://thuviensach.vn

trong bàn tay anh vẫn là uyển chuyển như vậy, một chút xíu liền móc vào toàn bộ tâm hồn anh.

Liên Tĩnh Bạch hơi nheo mắt lại, không có áp lực công việc, không có lịch trình sắp xếp cho ngày mai, anh đã bao lâu không được giống như bây giờ, cùng Mịch Nhi dựa sát vào nhau xem ti vi .

"Hả? !"

Ngón tay đùa bỡn tóc Mịch Nhi, dưới ánh đèn sáng ngời, Liên Tĩnh Bạch đột nhiên phát hiện đầu ngón tay khác thường, vẻ mặt của anh thay đổi toàn bộ.

Mưa gió sắp đến, âm u một mảnh.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Tro Cốt Kim Cương

Mịch Nhi nằm trên đùi Liên Tĩnh Bạch, lộ ra gò má bên trái, cô mang bộ mặt hứng thú xem tiết mục trên ti vi, đối với sự chuyển biến đột nhiên của Liên Tĩnh Bạch không biết gì cả.

Tay Liên Tĩnh Bạch dừng lại, tay phải cầm máy sấy sững sờ ngừng giữa không trung, tay trái vẫn còn duy trì động tác xoa tóc Mịch Nhi, nhưng ánh mắt đã gần như tức giận.

Anh nhìn tai trái Mịch Nhi lộ ra ngoài, nhìn khuyên tai chiếc khóa trên tai cô, đó là quà tặng anh vì sinh nhật mười một tuổi của Mịch Nhi mà đặc biệt thiết kế, là đồ trang sức có một không hai trên thế giới, cô lại càng không thể tháo khóa xuống, cũng thể hiện cô đã bị anh khóa giữ cả đời.

Anh nhớ rõ mỗi một chi tiết khỏ trên chiếc khóa đều do anh dùng tất cả tâm huyết làm ra, do anh tự mình giám sát toàn bộ thợ hòan thành chiếc khóa, mang màu bạc tinh xảo xinh đẹp, thiết kế linh động đáng yêu mọi cô gái yêu thích, vì để Mịch Nhi có thể chất nhạy cảm đeo nó không bị mẫn cảm, đến chất liệu tốt cũng phải lựa chọn, mới chế tạo ra món đồ trang sức duy nhất này tặng Mịch Nhi.

Năm đó Liên Tĩnh Bạch thiết kế khuyên tai còn mộng ảo hình dáng độc đáo mang khí chất tuổi trẻ, anh khảm trên bề mặt đá quý hết sức xa hoa, mặc dù không gian chiếc khóa khá nhỏ không đủ để để khảm nhiều đá quý, nhưng có thể khảm vào mỗi viên đều có màu sắc thuần khiết cao cấp nhất, anh đã dụng hết toàn lực, vì Mịch Nhi chế tạo quà tặng hoàn mỹ nhất.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ anh thấy được cái khuyên tai này, hình dáng chiếc khóa vẫn như trước kia, màu sắc thân khóa vẫn là màu sắc trước đây, nhưng đá quý trên đó đã không thấy!

Tại chỗ ban đầu khảm đá quý, hiện tại đang bị một thứ màu xanh lam chiếm cứ, những thứ kia tỉ mỉ nho nhỏ giống như kim cương sáng bóng, nhưng chúng không phải là đá quý năm đó anh đã thiết kế!

Liên Tĩnh Bạch nhíu chặt mày lại, nhìn chăm chú vào cái khuyên tai nhỏ, anh xác định, loại khác biệt này tuyệt đối không phải là anh nhìn lầm, nó xác thực là đã thay đổi rồi!

Sau khi khóa chiếc khuyên lên tai Mịch Nhi, anh dưỡng thành thói quen vuốt lên vành tai trái cô, cảm nhận hình dáng khuyên tai đã thành thói quen, nó gần như trở thành một phần thân thể Mịch Nhi, anh đối với nó quen thuộc theo từng năm tháng, cho dù anh cùng Mịch Nhi chia cắt năm năm, cũng sẽ không nhớ lầm một chút nào!

Tay Liên Tĩnh Bạch nhè nhẹ để xuống, Anh vén tóc bên tai Mịch Nhi, càng nghiêm túc nhìn sang.

Cẩn thận nhớ lại, kể từ khi Mịch Nhi trở lại, anh hình như chưa có nhìn kĩ khuyên tai của Mịch Nhi, ban ngày mỗi lần động vào, đều bị các loại nguyên nhân ngăn cản, chỉ có thời điểm ban đêm ôm nhau ngủ, anh mới ở trong đêm khuya sờ nó, trở về thói quen năm đó. . . . . .

Khó trách, khó trách Mịch Nhi kiêng kị ban ngày anh sờ vành tai cô, ngày thứ nhất gặp nhau ở trong xe, cô mạnh mẽ đẩy tay anh ra, sau lại càng nói chọc cười tránh khỏi thói quen vươn tay ra của anh, tránh né anh vuốt ve cùng tra xét. . . . . .

Thì ra là cô đang sợ anh phát hiện khuyên tai đã thay đổi, cô hoàn toàn không dám để cho anh biết chuyện này!

https://thuviensach.vn

Nếu như không phải là mấy ngày này du lịch để cô buông bỏ phòng bị, để cô thanh thản lười biếng tháo xuống phòng bị, cô muốn lừa anh chuyện khuyên tai bao lâu!

Liên Tĩnh Bạch nheo mắt lại, ánh mắt cẩn thận dò xét nhìn những "Kim cương" màu xanh kia, anh muốn biết, những thứ đồ này có gì đặc biệt, thế nhưng lại dùng chúng nó thay thế tâm ý của anh, muốn mang chúng nó trên người, không xa không rời!

Thân là tổng giám đốc nhà thiết kế của công ty FL, bản thân Liên Tĩnh Bạch dĩ nhiên cũng là một thiết kế sư xuất sắc, trông coi châu báu trên thế giới trong phạm vi FL, anh đối với châu báu cũng bắt tay vào giám định, anh đang cố gắng phân biệt những thứ màu xanh dương này, biết xem đây là cái gì.

Lấy ánh mắt xắc bén của anh, nó cũng không phải Lam Bảo Thạch, cũng không phải là Lam Thủy Tinh, càng không phải là Lam Bích Tỉ --

Chợt, Liên Tĩnh Bạch cả kinh, anh nhìn ra , đây là tro cốt kim cương!

Sau khi hỏa táng người, tro cốt trải qua công nghệ đặc biệt, là có thể biến thành loại "Kim cương óng ánh" này, loại "Tro cốt kim cương" dùng xương người và nguyên tố Cac-bon hợp thành, cho nên người bình thường sẽ không phân biệt được khác, loại kim cương này cùng kim cương thiên nhiên đều không giống nhau. . . . . .

Trong lòng Liên Tĩnh Bạch chợt cảm thấy tức giận, những thứ "Kim cương" này lại là tro cốt, Mịch Nhi đem tro cốt của người mang theo trên người!

Cô vứt bỏ đá quý anh vì cô thiết kế, cẩn thận dùng tro cốt người chế thành kim cương thay thế, cái người đã chết rốt cuộc có vị trí gì, để cho cô làm đến bước này!

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ, cho dù là người kia đã chết, cô cũng muốn dùng lấy loại phương thức này, vĩnh viễn ở cùng người đó sao!

Đôi mắt Liên Tĩnh Bạch kiệu ngạo như chim ưng chợt dính vào một tầng bóng tối âm sắc, tay anh chợt bóp chặt cổ Mịch Nhi, kéo người cô, âm thanh lạnh lùng giống như hàn băng: "Mịch Nhi-- khuyên tai của em tại sao lại vậy, nên giải thích cho anh một chút! Anh đưa cho em chiếc khóa cũng không khảm loại xanh dương này, nói, đây là dùng tro cốt của ai tạo thành kim cương!"

Trên người cô gái của mình có ấn ký của người khác, điều này khiến Liên Tĩnh Bạch không thể giữ vững lý trí!

Lại là chuyện xảy ra trong năm năm qua, anh hoàn toàn không hiểu rõ không thể khống chế mọi chuyện, anh chịu đủ rồi, anh không thể hiểu rõ Mịch Nhi, đối với sự thay đổi của cô hoàn toàn không có đầu mối!

Kể từ sau khi gặp lại tới nay, anh vẫn luôn quanh co lòng vòng thử thăm dò Mịch Nhi, muốn nói xa nói gần xem cô cất dấu chuyện gì, lần này du lịch gặp phải tất cả mọi chuyện khiến anh càng thêm quyết tâm thăm dò ẩn tình, nhưng vô luận đeo bám dai dẳng như thế nào, Mịch Nhi giống như quyết tâm ăn đòn, giọt nước không lọt không nói một câu về chuyện nhiều năm cô rời đi!

Anh không biết năm năm đó Mịch Nhi đã trải qua cái gì, đây là một khủng hoảng lớn nhất, mặc dù anh tin địa vị của mình trong cô tuyệt đối không đổi, nhưng cho tới bây giờ cô vẫn giấu giếm cảm xúc thần bí, khi cô rời đi, cô đã gặp được người nào và trải qua chuyện gì, cũng khiến anh muốn biết bằng được.

Nhưng cô đều không chịu nói, anh liền săn sóc không ép cô phải quá mức, cho dù trong lòng khẩn trương, anh cũng ôm tâm trạng bao dung, muốn dùng chút xíu ấm áp hòa tan cô. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ, chiếc khuyên tai trở thành kíp nổ, đem một tia ẩn nhẫn cuối cùng của anh tiêu hao không còn, bây giờ anh phải biết tất cả mọi chuyện, cho dù là dùng vũ lực uy hiếp, anh cũng muốn biết được tất cả!

"Khụ khụ -- buông. . . . . Buông tay. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Hoang Mang

Cổ họng Mịch Nhi bị bàn tay Liên Tĩnh Bạch giữ chặt, phản xạ có điều kiện liền bắt đầu giãy giụa, cô ngẩng đầu lên sững sờ nhìn anh, sau khi ban đầu bị choáng ngợp, não cô liền tiêu hóa những lời anh nói.

Trong nháy mắt, cô chợt bừng tỉnh hiểu ra.

Khổ sở, kinh ngạc, hoang mang, không đành lòng, tất cả vẻ phức tạp bao phủ đôi mắt cô, mặt có trắng bệch.

Vội vàng đưa tay che vòng tai trái lại, Mịch Nhi cắn môi thì thầm kêu lên: "Anh Tiểu Bạch. . . . . ."

"Mịch Nhi, nói đi, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, tại sao vẫn không chịu nói cho anh. . . . . ." Tay trái Liên Tĩnh Bạch hơi buông lỏng cổ Mịch Nhi, giữ lại cho cô đường sống đủ để nói chuyện, không ** cô quá mức.

Bàn tay khác của anh lại kiên định kéo tay thon muốn che giấu vòng tai của Mịch Nhi, anh không cách nào chịu đựng được cô chạm vào hài cốt của người đó, cho dù tro cốt đã bị chế thành kim cương lộng lẫy, cũng không cách nào che giấu sự thật về một phần cơ thể người khác này!

"Anh đừng tức giận. . . . . ." Mịch Nhi kinh loạn lắc đầu, đôi mắt màu tím của cô đã bắt đầu nổi lên nước mắt, ngón tay không cách nào che giấu vòng tai, cô liền vươn hai tay về trước, vuốt ve mặt Liên Tĩnh Bạch, năn nỉ nói, "Anh Tiểu Bạch, không phải như anh nghĩ, anh đừng tức giận ——"

https://thuviensach.vn

Chỉ là nhìn anh, cô cũng có thể cảm nhận được loại lửa giận sấm vang chớp giật đó, lần này, anh Tiểu Bạch của cô thật sự tức giận!

Mịch Nhi gắt gao cắn môi, trong lòng cực kỳ hận mình sơ suất, cô đã hoàn mỹ gạt anh lâu như thế, vẫn không để cho anh nhìn thấy vòng tai hiện tại, làm sao hôm nay lại hoàn toàn mất phòng bị, tất cả đều đã bại lộ!

Cô đã sớm biết chỉ cần Liên Tĩnh Bạch nghiêm túc quan sát vòng tai, thay đổi của nó nhất định sẽ bị anh phát hiện, anh hiểu cô rõ như lòng bàn tay, bất kỳ một chút thay đổi cũng không thoát khỏi mắt anh, huống chi là vòng tai hình khóa có ý nghĩa đặc biệt này!

Cô cũng đã sớm biết sẽ xảy ra tình huống hiện tại, anh Tiểu Bạch sẽ tức giận, sẽ gợi lên tất cả nghi ngờ, cho nên cô vốn định gạt anh, đợi đến thời cơ thích sẽ hợp chủ động nói cho anh biết tất cả.

Nhưng bây giờ, thế nhưng anh lại phát hiện chuyện này trước, anh kích nổ tất cả lửa giận, mất khống chế bắt đầu chất vấn bắt đầu bức cung, không hề lưu tình chút nào. . . . . .

Nhưng tất cả về quá khứ, hiện tại cô còn chưa có chuẩn bị tâm lý thật tốt, vẫn không có cách nào vạch trần vết sẹo trong kí ức, không định nói hết với anh. . . . . .

"Anh không tức giận. . . . . ." Môi Liên Tĩnh Bạch in lên bàn tay cô, khóe môi cười không hề có nhiệt độ, miệng phun ra lời nói vô cùng lạnh giá, "Em nói chuyện không phải như anh nghĩ, đó là thứ gì? Là anh nhớ lầm anh đưa cho em vòng tai khảm nạm châu báu, chúng nó vốn là màu xanh lam? Còn là màu xanh của kim cương không phải dùng tro cốt luyện thành, là em muốn cảm giác mới mẻ thay những đá quý khác vào? Hay là nói người đã chết đó không có quan hệ với em, em tùy tiện tìm mấy khối kim cương tro cốt, luôn đeo bên người?"

https://thuviensach.vn

"Anh Tiểu Bạch. . . . . ." Mịch Nhi bị lời anh nói làm cho xấu hổ vô cùng, nhìn anh tràn đầy đùa cợt nhìn thấu nội tâm cô, cô không có cách nào phủ nhận, nói trái lương tâm như vậy.

Lòng cô không còn một chút ý nghĩ muốn gạt anh, phủ nhận là vô ích, cho tới bây giờ cô cũng không có cách nào nghiêm túc nói dối trước mặt Liên Tĩnh Bạch, chưa bao giờ về mặt đại sự làm bộ diễn trò, cho nên, cô mới tránh né quá khứ, mà không lập một chút lý do lừa gạt anh. . . . . .

Anh đã trực tiếp khẳng định đá quý trên vòng tai thay đổi, khẳng định hiện tại khảm phía trên là kim cương tro cốt, khẳng định tro cốt nhất định là người có quan hệ thân thiết với cô, cô cũng không phủ nhận sự thật, lừa gạt anh nói đó là không phải.

Cho dù cô bác bỏ sự thật, lên tiếng nói dối không thừa nhận, cũng không thể thuyết phục anh.

Người nhà họ Triển trời sinh đều là người làm nghệ thuật, xuất sắc nhất là anh Tiểu Bạch tinh thông tất cả lĩnh vực thiết kế, trong lòng anh cho là sự thật, giờ phút này anh nhất định sẽ tin vào mắt mình tự mình phán quyết, mà không phải mấy câu nói đơn giản của cô ——

"Mịch Nhi, tại sao em không nói gì?"

Mắt Liên Tĩnh Bạch tràn ngập thất vọng, anh thật sự hi vọng Mịch Nhi có thể hết sức thoải mái phủ nhận, cô sẽ nói anh nhìn nhầm rồi, nói trên vòng tai cô tuyệt đối không phải tro cốt của người khác chế thành kim cương, như vậy, anh có thể quét sạch toàn bộ lửa giận và tức giận, có thể chặt đứt tất cả nghi ngờ và lo lắng. . . . . .

Nhưng cô im lặng không lên tiếng, dùng sự im lặng để trả lời anh, cô trung thực không có nói dối, thừa nhận phỏng đoán của anh là đúng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt mình tinh chuẩn và chính xác, nhưng chỉ là trên mặt Liên Tĩnh Bạch càng thêm u ám.

Tại sao chứ, tại sao cô phải kỷ niệm một người đã chết theo phương thức này, muốn vĩnh viễn cất giấu đồ vật khi người kia còn sống để lại, còn sợ anh nhìn thấy ——

Cô cứ một mực giấu giếm chuyện này như vậy, đến bây giờ cũng không định nói cho anh biết, cho dù bây giờ bị anh phát hiện, cô cũng không mở miệng giải thích, không có trước tiên loại bỏ hoài nghi trong lòng anh!

Liên Tĩnh Bạch vươn bàn tay to lạnh lẽo ra, anh nâng gương mặt mềm mại của Mịch Nhi, nhẹ nhàng lau vệt nước mắt trên mặt cô, nhìn thẳng mắt cô hỏi: "Nói cho anh biết, người kia là nam hay nữ, đã qua đời bao lâu, trước kia có quan hệ như thế nào với em?"

Lòng Liên Tĩnh Bạch dâng lên cầu khẩn nhỏ bé, anh hy vọng cỡ nào lời Mịch Nhi nói có thể khiến anh an tâm thoải mái.

Cô sẽ nói người kia là một cô gái, là bạn tốt cô quen trong năm năm này, cô là vì kỷ niệm tình bạn, mới lưu giữ tro cốt bên người. . . . . .

Đây là lời nói duy nhất hiện tại có thể an ủi anh, anh có thể nghĩ tới tốt nhất, chỉ có như vậy, anh mới có thể thu hồi lý trí, không đến nỗi phát điên ——

"Đó. . . . . Đó là con trai. . . . . ."

Mịch Nhi nhẹ nhàng phun ra lời nói lại thoáng chốc đánh nát anh lừa mình dối người, đôi mắt màu tím kia nhìn thẳng vào anh không có một chút lừa gạt.

Câu trả lời của cô là chân thật, cho dù, nó sẽ chọc giận đến người yêu, cô cũng không có cách nào giả dối.

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch nhìn thấy đôi môi đỏ hồng mê người khẽ run, chỉ là nói ra mấy chữ đơn giản, đã khiến toàn thân anh cứng lại.

"Một người con trai?" Giọng Liên Tĩnh Bạch đã khàn khàn, thái độ của anh nguy hiểm đến cực hạn, hung hăng bóp chặt tay Mịch Nhi không cách nào khống chế, "Em nói đó là một người con trai ——"

Anh không thể tha thứ trong thế giới của Mịch Nhi xuất hiện qua một người con trai khác, hơn nữa còn là một người con trai đã chết!

Anh càng không thể chịu được người con trai kia đối với Mịch Nhi mà nói đặc biệt như thế, đặc biệt đến nỗi cô muốn giữ tro cốt người kia, bỏ đi tín vật đính ước anh đưa cho cô!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Hiểu Lầm

"Thì ra, thì ra là như vậy sao --"

Ngón tay Liên Tĩnh Bạch run rẩy, chuyện bất hạnh nhất, đã xảy ra, ở trong lòng Mịch Nhi, chính xác có một người đàn ông đã qua đời.

Cùng một người đã chết tranh chấp, đây là không công bằng, cho dù là anh, cũng không thấy được mình nhất định có phần thắng, anh không xác định là mình có thể hoàn toàn nhổ cỏ tận gốc về người đàn ông đã chết.

Người chết vi đại, người hiền lành sẽ chủ động quên đi khuyết điểm của người đã chết, chỉ nhớ rõ những ưu điểm tốt, đây chính là điều mà người sống hoàn toàn không có biện pháp so sánh, miễn là còn sống, sẽ phạm sai lầm, nhưng đã chết đi cũng sẽ không có loại vấn đề này. . . . . .

Người đàn ông đã chết sẽ vĩnh viễn ở trong lòng của Mịch Nhi, sẽ không chủ động đấu tranh sẽ không cùng mình cãi lại, nhưng người chết chính là người thắng lợi lớn nhất!

Liên Tĩnh Bạch sợ hãi, trước kia Mịch Nhi nói qua trong mấy năm nay cự tuyệt mọi người, anh cũng tin, tin tưởng Mịch Nhi tuyệt đối không có phát triển tình cảm với người nào khác, nhưng vì cái gì anh lại không có nghĩ tới, trong bao nhiêu người đàn ông sẽ có người lại chủ động lao vào biển lửa, cũng không có hoài nghi thậm chí sẽ có người dùng cái chết, để Mịch Nhi không thể không ghi nhớ được!

https://thuviensach.vn

Cái chết của người đàn ông đó hiển nhiên là đã thành công, sau khi đã qua đời có thể dành lấy một chỗ trong lòng Mịch Nhi, được cô cất kỹ mang theo trên người --

"Không phải vậy, thật sự không phải như anh tưởng tượng đâu! Anh Tiểu Bạch, anh -- anh bình tĩnh một chút!" Mịch Nhi nhìn Liên Tĩnh Bạch đã gần như sắp sụp đổ, trong lòng không thể nhịn được, bộ dạng anh vừa khổ sở vừa hốt hoảng, cô luôn luôn tự tin anh Tiểu Bạch uy phong tài năng tuyệt sắc, tuyệt đối không có vẻ mặt như vậy. . . . . .

Nhưng anh lại thật sự lộ ra vẻ mặt yếu ớt đả kích như thế, chỉ là bởi vì cô giấu giếm, anh lại cảm thấy hỗn loạn--

Cô biết bây giờ anh hiểu lầm, cũng biết hiểu lầm này sẽ khiến anh nghĩ ra nhiều nguyên nhân, để cho anh chịu đựng bao nhiêu hành hạ. Nhưng cái hiểu lầm này cô không có được dũng khí giải thích, chân tướng của sự thật ấy sao mà tàn nhẫn lại bi thương như vậy, nó đã trở thành vết thương lòng của cô, đến bây giờ cũng không có dũng khí đào bới nó ra đối diện --

Mịch Nhi cắn môi dưới đến trắng bệch, móng tay cô bấm thật sâu vào lòng bàn tay, khiến cho thần kinh cô cảm thấy đau không chịu được, nhưng thân thể cô đau đớn, có lẽ không có cách nào cam thấy trong lòng rối loạn hơn Liên Tĩnh Bạch.

Cô vẫn muốn giấu giếm ư, chỉ là bởi vì bản thân yếu ớt cùng nhút nhát, chỉ là bởi vì cô không nói ra sự thật của vết thương lòng, sẽ lại khiến người yêu tiếp tục hiểu lầm, để cho anh nhận lấy khổ sở như thế sao?

Tình cảm, là không thể dễ dàng tha thứ hiểu lầm, bất kỳ một lời giải thích không rõ ràng, cũng có thể tạo thành rạn nứt tình yêu, hiểu lầm là sát thủ lâu dài, tàn sát hại vô số tình cảm con người.

Cô đã từng cùng anh hứa hẹn, có thể cãi vả có thể tức giận, nhưng tuyệt đối không muốn bởi vì mọic loại lý do mà để đối phương hiểu lầm, cho dù

https://thuviensach.vn

lúc ấy bọn họ lại tức giận nổi giận đi nữa, cũng phải đem hiểu lầm giải thích cho rõ, không thể để quan hệ tan vỡ không rõ ràng.

Chẳng lẽ, lần này cô định làm trái lời hứa?

"Được, rất tốt -- ha ha, rất tốt!" Liên Tĩnh Bạch nhìn vào ánh mắt Mịch Nhi, cực kì tức giận, ngược lại anh nở nụ cười.

Anh đợi thật lâu, nhưng vẫn không có được lời giải thích của cô, chỉ có cô không ngừng né tránh ánh mắt, không ngừng di chuyển ánh mắt, ám chỉ bây giờ cô cũng không muốn nói về người đàn ông đó.

Một người đã chết lại có phân lượng lớn như vậy, có thế ép buộc Mịch Nhi căn bản không dám đối mặt với anh!

Liên Tĩnh Bạch cười khổ lắc đầu, anh buông lỏng tay ra, bóng dáng cao lớn chậm rãi rời khỏi thân thể Mịch Nhi, bước chân anh lảo đảo, chậm rãi đi về phía cửa phòng.

Anh cần tỉnh táo, cần phải thời gian tiếp thu chuyện này, càng cần không gian để phát tiết, cảm xúc của anh chỉ muốn lập tức bộc phát, nhưng ít ra phải rời khỏi nơi có Mịch Nhi.

Anh sợ mình ở lại, sẽ không thể khống chế lỡ tay khiến cô bị thương, lý trí đã từ từ biến mất, nhưng không có hoàn toàn nổi điên, anh không thể ở lại nữa.

Mịch Nhi cho là anh bị đả kích quá lớn, bây giờ anh hoàn toàn không còn trạng thái bình thường, đến lời nói cũng sẽ kích động thô bạo, đã không còn giới hạn tạo thành tổn thương Mịch Nhi.

Đây là chuyện bất luận thế nào cũng không thể làm, cho dù, là tình huống bây giờ.

https://thuviensach.vn

Chờ anh phát tiết cảm xúc tỉnh táo tở lại, trở lại từ từ nói chuyện cùng Mịch Nhi, có lẽ sự thật căn bản không có như anh tưởng tượng, tất cả đều phải đợi chính miệng cô thừa nhận mới có thể đúng, nhưng mà bây giờ anh đã không còn dư sức khống chế cảm xúc, đợi khi cô nói ra. . . . . .

Mịch Nhi trơ mắt nhìn anh đứng dậy rời đi, cái bóng lưng cất giấu ẩn nhẫn cùng đè nén không nói ra lời, anh đang khắc chế ngọn lửa, mang theo cảm xúc muốn nổ tung khỏi cô.

Ngay lúc này, anh đều sợ lửa giận bộc phát sẽ tổn thương đến cô. . . . .

"Đừng đi!" Mịch Nhi bước nhanh tới quỳ rạp xuống bên giường, cô vội vàng kéo lấy vạt áo sau lưng anh, gắt gao giữ chặt anh bước tiếp, "Anh đừng đi, cái hiểu lầm này thật sự không phải như anh tưởng tượng. . . . . Anh Tiểu Bạch, anh hãy nghe em nói, em sẽ nói tất cả cho anh biết--"

Anh không đành lòng làm hại tới cô, cô làm sao có thể để anh bị thương, không cần thiết phải giấu giếm, sự yếu ớt nhát gan, ở trước mặt người yêu căn bản là không không quan trọng!

Thân thể Liên Tĩnh Bạch bị Mịch Nhi túm chặt, bước chân thoáng chốc dừng lại, anh nghe lời cô..., dừng lại hành động đi ra ngoài, nhưng thân thể vẫn không phản ứng, cũng không có xoay người lại.

Mịch Nhi quỳ gối tiến lên mấy bước, cô đưa đôi tay ra, vững vàng ôm lấy bắp chân Liên Tĩnh Bạch, kề mặt hắn lên bắp thịt cường tráng, như khóc như kể nói: "Em sẻ nói thật, anh nghe em nói hết đi! Cái kim cương này thật sự là dùng tro cốt một người con trai tạo thành, nhưng đó cũng không phải một người đàn ông, mà chỉ là một đứa bé, một đứa bé trai! Nó là một đứa bé đáng yêu đã sống cùng em hai năm, cũng là. . . . . Cũng là người bệnh nhân đầu tiên em không cứu được --"

Nước mắt Mịch Nhi đã rơi như mưa, đem trí nhớ đau đớn mở ra lần nữa, đem vết thương còn chưa khỏi hẳn vạch trần, cô rất khổ sở, nhưng vì để cho

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch đánh tan hiểu lầm, cô nguyện ý chịu được tất cả.

Những chuyện kia luôn luôn chất đống trong lòng, không phải không đụng vào là có thể làm bộ không còn tồn tại, cô trước kia lừa mình dối người mà trốn tránh, tự an ủi mình thôi miên mình nói đó là bởi vì còn chưa có chuẩn bị tốt, nhưng nó đã tạo thành hậu quả, khiến vết thương không thể bình phục, khiến người yêu sinh ra dày đặc hiểu lầm, hại người hại mình, trăm hại mà không có ích, cô không thể cứ như vậy.

Đúng, nếu như không ép mình, không ép mình đối mặt với con đường này, thì lúc nào cô mới có dũng cảm chuẩn bị tâm lý thật tốt nữa đây?

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Anh Có Thể

Liên Tĩnh Bạch nghe lời nói dịu dàng của Mịch Nhi, người chợt cứng đờ, bắp thịt toàn thân anh đều khẩn trương không thể khống chế.

Chân tướng, chính miệng Mịch Nhi giải thích chân tướng lại là như vậy!

Sự thật đi ngược lại suy đoán của anh, anh nghĩ sai rồi, triệt triệt để để sai lầm rồi!

Không tồn tại người đàn ông yêu hận rối rắm với Mịch Nhi, không khiến cô không cách nào dứt bỏ chuyện cũ trước kia, lại càng không có uy hiếp được vị trí của anh trong lòng cô, tất cả tất cả, tất cả ghen tức đều là một trận hiểu lầm lớn!

Liên Tĩnh Bạch từ từ xoay người, anh nhìn Mịch Nhi dưới chân dùng âm thanh run rẩy khóc giải thích, cô đơn giản nói mấy câu lại khiến anh đau lòng, anh cố tình gây sự ghen tuông nổi giận, đối tượng thực ra là chung sống lâu với Mịch Nhi, mà lại bệnh tật qua đời một bé trai đáng thương. . . . . .

Đứa trẻ đó nhất định là có tình cảm sâu đậm với Mịch Nhi, nhất định đem lại cho ô rất nhiều vui vẻ, nhưng đứa trẻ kia, cũng là bệnh nhân đầu tiên Mịch Nhi không cứu được.

Đây nhất định không phải là lần đầu tiên Mịch Nhi đối mặt với tử vong, lúc cô học y đã vô số lần học tập qua giải phẫu thi thể, người chết cũng

https://thuviensach.vn

không kỳ lả, cho tới bây giờ cô đều không e ngại, sợ hãi.

Nhưng đây chắc chắn là lần đầu tiên cô chính mắt thấy sinh mạng biến mất, lần đầu tiên trải qua tất cả bác sĩ đều không thể không đối mặt với những cảm xúc tiêu cực, đó chính là bất lực với bệnh nhận khi đó, trơ mắt đau xót nhìn bệnh nhân ra đi ——

Y thuật của Mịch Nhi đã sớm xuất thần nhập hóa, cho tới nay, cô trị bệnh cho bệnh nhân nào cũng bị anh và dì Tố cẩn thận sàng lọc qua, vì bảo vệ cô, Mịch Nhi của năm năm trước từ trước đến nay cũng không gặp qua tình huống bệnh nhân ra đi lúc mình đang chữa bệnh, bệnh nhân đưa tới chỉ cần còn hơi thở, cô đều có thể toàn lực cứu sống. Nhưng lần đầu tiên cô không cấp cứu cho bệnh nhân thành công, thực ra là trong năm năm cô rời xa quê hương không cóngười khuyên bào, bệnh nhân chết đi đó, lại là một người cô quen biết.

Đối với lời thể trở thành bác sĩ cực giỏi của Mịch Nhi mà nói, trơ mắt nhìn đứa trẻ trên giường bệnh chết đi, dao giải phẩu của mình hoàn toàn không có cách nào cứu sống sinh mạng đáng yêu đó, đây là loại đau khổ như thế nào!

Thì ra là, Mịch Nhi vẫn không muốn nói ra đoạn chuyện cũ kia, lại là vì đoạn ký ức kia đau đớn như thế!

Lòng Liên Tĩnh Bạch vô cùng rối bời, là anh trở thành hung thủ ác độc nóng giận và ép cung, hung hăng xé mở những nỗi đau thầm kín kia, khiến Mịch Nhi không thể không đối mặt với chuyện nghĩ lại mà đau đớn kia, cô chỉ là đơn giản kể lại sự kiện kia, cũng đã nhanh đến bờ vực của sự sụp đổ rồi, mới có thể khóc thành như vậy!

"Thật xin lỗi, Mịch Nhi . . . . . Anh không biết chuyện là như vậy, thật xin lỗi, đã khiến em đau lòng. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch yêu thương cúi người, anh kéo Mịch Nhi tê liệt ngã xuống trên đất vào lòng, không ngừng nói xin

https://thuviensach.vn

lỗi, "Anh không tức giận, không tức giận chút nào, anh cũng tuyệt đối sẽ không đi đâu!"

Liên Tĩnh Bạch ôm chặt Mịch Nhi, dùng nhiệt độ của mình sưởi ấm thân thể lạnh lẽo của cô, đồng cảm với nỗi khổ sở của cô, giờ khắc này, anh hy vọng có thể thay cô gánh chịu toàn bộ.

Cô nói ra chuyện xưa ấy tàn khốc như thế, anh nâng lòng bàn tay của cô vợ nhỏ yêu mến, thế nhưng một mình cất giấu một đoạn quá khứ không đành lòng đối mặt như vậy, Mịch Nhi của anh không nên giống như bây giờ khóc không thành tiếng miễn cưỡng mình nhớ lại ký ức đau buồn, cuộc đời của cô phải là muôn màu muôn vẻ tràn đầy vui sướng, lại rời đi trong ngày bị tổn thương nặng như vậy!

Cô vĩnh viễn cũng không cần lo lắng anh sẽ bỏ đi, càng không cần vì giữ anh lại liền bức mình đến mức này, trước kia một mình cô đối mặt với ký ức đau buồn như vậy, về sau sẽ có anh bên cạnh cô. . . . . .

"Anh không tức giận thật sao? Anh đừng đi, anh phải ở lại nghe em giải thích. . . . . ." Mịch Nhi đưa tay ôm Liên Tĩnh Bạch, cuối cùng anh cũng hồi tâm chuyển ý không tức giận nữa, cô thật là vui mừng.

Mình nhịn đau nói ra chân tướng có thể giữ anh lại, đây chính là đáng giá.

Cô không cần giải thích được hiểu lầm, không cần vì vậy mà bị tổn thương tình cảm, cho dù khó mà mở miệng, cô cũng quyết định giải thích rõ chuyện này.

"Mịch Nhi, không cần giải thích nữa, nếu như nói rõ toàn bộ sự kiện kia sẽ khiến em rất khổ sở, như vậy anh không cần em nói tiếp!" Liên Tĩnh Bạch cúi đầu hôn nhẹ lên nước mắt trong suốt của cô, dịu dàng ôm lấy cô từ trên sàn nhà lạnh lẽo lên, "Sau này anh cũng sẽ không dò xét không nghi

https://thuviensach.vn

ngờ hỏi đến nữa, thật xin lỗi, đều là anh sai, em không cần phải giải thích tất cả rõ ràng. . . . . .

Liên Tĩnh Bạch nhìn mặt Mịch Nhi trắng bệch, anh rất đau lòng, cô đau buồn như vậy khiến anh thật sự không thể đối mặt, cô có thể không cần tiếp tục nhớ lại những chuyện không vui kia, càng không cần tiếp tục mở miệng giải thích, anh cũng có thể hiểu, cũng có thể bao dung. . . . . .

Mịch Nhi lắc đầu, lại cự tuyệt lời anh săn sóc: "Không. . . . . Nếu em đã bắt đầu nói rồi, hãy để em nói tiếp, em có thể . . . . . ."

Hôm nay cô thật không dễ dàng mới buộc mình nhớ lại chuyện đó một lần nữa, nếu như cô buông tha, lần sau sẽ không có dũng khí để đối mặt thời điểm như vậy nữa, nếu vết thương đã bị vạch trần, như vậy thì chỉ có thể cắt bỏ khối u ác tính, khiến tất cả giấu giếm đều phơi dưới ánh mặt trời đi.

"Anh Tiểu Bạch, anh có thể phải em một chút, em cần tổ chức ngôn ngữ một chút, mới có thể nói tất cả mọi chuyện trong năm năm nay cho anh ____"

"Được. . . . . Chúng ta không vội, em từ từ nói. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch dịu dàng ôm Mịch Nhi lên giường, cánh tay vững chắc ôm gọn thân thể cô, để cho cô giao toàn bộ gánh nặng cho anh, giọng nói khàn khàn nỉ non bên tai Mịch Nhi, "Anh sẽ nghe."

"Uh." Mịch Nhi khẽ gật đầu, hốc mắt còn sót lại nước mắt theo động tác nhỏ lăn xuống.

"Ngoan, tất cả đều có anh ở đây, em đừng khóc nữa. . . . . Em yêu của anh, là lỗi của anh. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên mặt cô, hối hận tới cực điểm không thôi.

Anh cảm giác tim mình cũng bị cô khóc cho vỡ, nếu như quay ngược thời gian, anh tuyệt đối sẽ không để ý vòng tai đó như vậy nữa, tuyệt đối sẽ

https://thuviensach.vn

không nổi giận lôi đình với cô như vậy, càng sẽ không mất khống chế hù dọa cô ép buộc cô, khiến Mịch Nhi vui vẻ đáng yêu biến thành bộ dạng kinh hồn bạt vía như hiện tại. . . . . .

Quá khứ thật không quan trọng như vậy, hiện tại anhtình nguyện vĩnh viễn cũng không biết chuyện xảy ra với Mịch Nhi trong năm năm, cô sẽ vui vẻ tươi cười rạng rỡ. . . . . .

Nhưng không có cách nào quay ngược thời gian, Liên Tĩnh Bạch chỉ có thể ôm chặt lấy Mịch Nhi, để cho cô đang khổ sở nhớ lại có một chỗ dựa kiên cố, bất luận như thế nào, cô còn có người để dựa vào.

Mịch Nhi từ từ khôi phục cảm xúc, cô ngừng rơi nước mắt, lẳng lặng rúc vào lòng Liên Tĩnh Bạch, trong đầu lọc bỏ từng chút từng chút thời gian năm năm kia, vui sướng không vui sướng, có ý nghĩa không có ý nghĩa, khổ sở càng khổ sở.

Thời gian đã qua thật lâu, cuối cùng cô mới mở miệng.

"Anh. . . . . anh biết có biết bác sĩ không biên giới (*) không?"

(*):Bác sĩ không biên giới hay Y sĩ không biên giới (tiếng Pháp: Médecins sans frontières, viết tắt MSF) là một tổ chức phi chính phủ quốc tế do một số bác sĩ người Pháp thành lập vào năm 1971 với mục đích nhân đạo.Tổ chức này đưa ra những cứu trợ y tế trong các trường hợp khẩn cấp như thiên tai, dịch bệnh, nạn đói hay chiến tranh... Bác sĩ không biên giới còn có những hoạt động dài hạn như cứu trợ sau các thiên tai, trong các cuộc xung đột kéo dài hay giúp đỡ những người lưu vong.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Thiên Chức

"Không biên giới. . . . . bác sĩ?" Liên Tĩnh Bạch sững sờ, ấp úng lặp lại lời Mịch Nhi nói, đương nhiên là anh biết bác sĩ không biên giới là cái gì, nhưng mà, cái này cùng chuyện Mịch Nhi muốn nói có liên quan sao?

Bác sĩ không biên giới có tên là DocorshouBorders, là một tổ chức cứu viện chữa bệnh lớn nhất toàn cầu, cái tổ chức này có một mục tiêu vĩ đại: chẳng phân biệt được chủng tộc, tôn giáo, tín ngưỡng cùng lập trường chính trị, mà vì những người ở trong hoàn cảnh khó khăn gặp thiên tai xung đột vũ trang bị tai nạn mà cung cấp viện trợ.

Bác sĩ không biên giới được thành lập năm 1971 tới nay, vẫn thi hành tôn chỉ thống nhất, lấy dũng cảm bất khuất cứu sống những tai họa do chiến đấu nguy nan xảy ra, chỉ cần các nơi trên thế giới cần trợ giúp là sẽ cung cấp phục vụ chữa bệnh.

Anh và bác sĩ ở nơi biên giới từng có hiệp đàm vào rất nhiều năm trước, khi đó anh có tìm hiểu được vài tài liệu liên quan tới tổ chức này, đối với những bác sĩ đã dấn thân vào nơi tiền tuyến cực khổ mà tự đáy lòng có loại kính nể, tôn kính bọn họ có tấm lòng cao thượng quên mình.

Cho tới khi anh tiếp nhận Triển thị cùng FL, hàng năm cũng sẽ quyên tặng khoản tiền đáng kể cho bác sĩ không biên giới, mượn tay tổ chức này đi trợ giúp những người bị hại khắp nơi trên toàn cầu được thoát khỏi khó khăn, dùng quỹ từ thiện to lớn biếu tặng xã hội.

https://thuviensach.vn

Còn Mịch Nhi vẫn không ham thích về công việc trong công ty tất nhiên không biết gì cả, cô tự nhiên nhắc tới bác sĩ không biên giới, nhất định không phải là muốn nói chuyện quyên tiền, chẳng lẽ, cô trong năm năm qua --

Liên Tĩnh Bạch trợn to mắt, con ngươi đen nhánh vô cùng kinh ngạc, anh nhìn thẳng vào Mịch Nhi, chờ đợi sâu sắc, sau đó cô sẽ không nói ra những gì anh nghĩ chứ, cô tuyệt đối sẽ không làm chuyện như vậy. . . . . .

Đôi mắt màu tím của Mịch Nhi nhìn thẳng vào mắt Liên Tĩnh Bạch, cô nhìn thẳng ánh mắt tràn đầy hoài nghi và không dám tin, lập tức đọc hiểu ý nghĩa trong mắt anh, gật đầu một cái, cô nhẹ giọng phá vỡ tất cả ảo tưởng của anh, công bố đáp án chính xác: "Anh đoán không sai, đúng, em tham gia bác sĩ không biên giới, một lần tham gia chính là năm năm. . . . . ."

Cô cũng biết, cho dù cô chỉ nói ra mấy chữ như vậy, anh Tiểu Bạch vẫn có thể liên tưởng tới tất cả mọi chuyện, anh đã đoán đúng, cô hỏi anh có biết bác sĩ không biên giới hay không, là bởi vì cô chính là thành viên.

Mặc dù lần trả lời này chính xác, có lẽ sẽ khiến anh Tiểu Bạch rất khó tiếp nhận và không muốn tin, nhưng đây chính là sự thật, cô đã mang thời gian năm năm hoàn toàn dâng hiến cho bác sĩ không biên giới, là nơi chiến tranh nghèo khó nguy hiểm và tai nạn nhất trên thế giới, cô gần như đều đi một vòng.

"Mịch Nhi!" Liên Tĩnh Bạch nghe cô nhẹ nhàng nói, trong lòng rung động cùng khủng hoảng lại giống như biển động không có cách nào ngăn chặn, anh kích động nắm lấy cánh tay Mịch Nhi, không ngừng hỏi tới, "Em lặp lại lần nữa, em thật sự tham gia cái tổ chức kia, hơn nữa tham gia năm năm?! Em đang gạt anh có đúng hay không, làm sao em có thể để cho mình tiến vào hoàn cảnh nguy hiểm như thế, tại sao có thể ở cái tổ chức đó năm năm! Không thể nào, em là người rất quý trọng sinh mạng, sẽ không tự

https://thuviensach.vn

mình mạo hiểm, sẽ không làm như vậy! A, hay là em ở nơi đó đảm đương công việc hậu cần. . . . . ."

"Anh Tiểu Bạch! Anh không muốn tin, nhưng là thật, em thật sự gia nhập bác sĩ không biên giới, lấy thân phận của bác sĩ, cứu sống tất cả những người cần giúp đỡ!" Mịch Nhi lôi kéo cánh tay Liên Tĩnh Bạch, nhẹ nhàng trấn an khiếp sợ của anh, nhưng cô vẫn không có chút giấu giếm, bằng phương thức trực tiếp tuyên bố, "Anh có thể nghĩ tới tất cả những nơi em đã đi qua, anh không thể tưởng tượng được các tai nạn em đã từng thấy, gia nhập bác sĩ không biên giới năm năm rồi, tất cả kinh nghiệm đều là tài sản quý báu của em, chúng nó giúp em rèn luyện ra bây giờ, anh phải tiếp nhận chuyện này, nhất định phải. . . . . ."

Cô nghĩ tới từng chút từng chút qua đi, nhẹ nhàng chậm chạp nhưng kiên định nói: "Anh hiểu được rõ em mà, em quý trọng sinh mạng, không chỉ là tánh mạng của mình, còn có mạng người khác, em là một bác sĩ, em hiểu biết y học giúp em gánh vác nhiệm vụ cứu trị sinh mạng người khác, em chưa bao giờ tránh né. Năm năm trong quá khứ, em đi theo tổ chức bôn ba các nơi toàn cầu, lúc này mới phát hiện ra khói lửa chiến tranh quanh đất nước, thành thị nghèo khổ, hiện trường thiên tai, những thứ này xảy ra khẩn cấp ở các nơi, nên em mới phát huy được thiên chức tốt nhất. . . . . ."

"Em là một bác sĩ, phải có được y thuật tốt nhất, nhưng em cũng là Mịch Nhi của anh!" Một tia ảo tưởng cuối cùng của Liên Tĩnh Bạch cũng bị đánh vỡ, anh đau lòng nâng mặt Mịch Nhi lên, khàn cả giọng nói, "Em để anh tiếp nhận thế nào chuyện em từng mạo hiểm ở trên chiến trường khói súng nguy hiểm, quốc gia nghèo khổ hô hấp cùng không khí lây bệnh, ở thành thị thiên tai cùng động đất -- đó là nguy hiểm cỡ nào, từng nơi cũng có thể sẽ mất mạng, em để anh làm sao có thể tiếp nhận em đang nguy hiểm như vậy, ngẩn ngơ chính là năm năm!"

Anh nghĩ qua trong những năm ấy có lẽ Mịch Nhi sinh hoạt rất vất vả cùng trải qua rất nhiều khó khăn, nhưng cho tới bây giờ anh cũng không có

https://thuviensach.vn

nghĩ qua, cô gần như mỗi ngày gặp phải nguy hiểm đến sinh mạng!

Giờ phút này, trong não anh lặp lại những tin tức về bác sĩ không biên giới, đã từng có bác sĩ cứu trợ người bị thương mà bị thế lực đối nghịch bắn chết, đã từng có người tình nguyện chữa bệnh và chăm sóc ở nơi xa xôi đó, bị thôn dân đánh tàn ác, cũng có nhân viên hậu cần phân phát đồ tiếp tế giúp nạn thiên tai bị bạo dân cướp đoạn bị thương. . . . . .

Đi lại ở nơi biên giới nguy hiểm, chính là không có bảo đảm đầy đủ an toàn!

Cho dù bọn họ ở chiến trường tranh đấu các quốc gia duy trì trung lập, nhưng các loại nhân tố không xác định sẽ đưa đến nhiều thứ ngoài ý muốn, một bác sĩ chỉ có y thuật cao cũng không đủ, còn phải cẩn thận quan sát linh hoạt ứng biến, càng phải gặp vận thoát hiểm hóa lành. . . . . .

Anh thừa nhận bác sĩ không biên giới trợ giúp vô số người ở các quốc gia, mỗi người trong tổ chức đều đáng giá được tôn kính đáng giá tán dương, bọn họ dũng cảm túc trí rất đáng giá để mỗi người học tập, nhưng cho tới bây giờ anh đều không có hi vọng Mịch Nhi tự mình tham gia, cuốn vào trong nguy cơ cùng tai nạn!

Nói anh dối trá cũng tốt, nói anh mặt ngoài một bộ sau lưng một bộ cũng được, anh hàng năm đều sẽ cung cấp quyên tiền cho bác sĩ không biên giới, đi tài trợ cho bọn họ cứu tế khu vực gặp nạn, nhưng muốn anh đem Mịch Nhi có y thuật tốt đến tiền tuyến cứu trị thương viên, anh chết cũng không nguyện ý!

Trên thế giới có hàng ngàn bác sĩ, có lấy hàng trăm hàng vạn dân chạy nạn, người bác sĩ nào cũng có thể đi tới những nơi nguy hiểm cứu trị người bệnh cần giúp đỡ, nhưng trên thế gian này chỉ có một Mịch Nhi, cô tuyệt đối không thể gặp chuyện không may. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Chuyện Cũ

"Mịch Nhi . . . . . ." Liên Tĩnh Bạch giống như là lần đầu tiên nhìn thấy cô, từ sợi tóc đến vạt áo, quan sát cô từng chút một.

Anh tham lam ghi tạc mỗi một chi tiết nhỏ của cô vào tim, không bỏ sót phần nào.

Liên Tĩnh Bạch vẫn luôn vui sướng xúc động khi Mịch Nhi về nhà, đến bây giờ anh mới cảm thấy một nỗi sợ hãi thật sâu khác, Mịch Nhi đứng trước mặt anh vậy mà nán lại ở chỗ nguy hiểm như vậy trong năm năm, cô phải hy sinh tài năng cả đời mới có thể trở về nguyên vẹn không hao tổn gì giống như bây giờ!

Cô không có bỏ mạng không có khuyết tật, không có bị thương không có thay đổi, còn hoạt bát xinh đẹp như vậy xuất hiện bên cạnh anh, đây là anh may mắn dường nào!

Ngộ nhỡ cô ở chỗ nguy hiểm nào xảy ra chuyện gì, ngộ nhỡ cô không về được nữa, vậy anh phải làm thế nào. . . . . .

"Không cần nhìn em như vậy, em rất khỏe, vô cùng vô cùng tốt." Mịch Nhi đọc được hai mắt anh tràn ngập vui mừng và sợ hãi, cô cũng liền khe khẽ hoạt động tay chân, phơi bày ra với anh, "Anh xem, em vô cùng khỏe mạnh, một chút vấn đề cũng không có! Có lẽ vì quá sợ đau, em đối với nguy hiểm liền xuất hiện trực giác và nhạy cảm trời sinh, trong năm năm kia, em gần như không có chịu bất kỳ thương tổn nào, anh đừng lo lắng!"

https://thuviensach.vn

"Em cũng nói chỉ là gần như không có, cả người em đều ở hoàn cảnh kia, làm sao có thể có lúc chưa từng bị thương bị bệnh. . . . ." Liên Tĩnh Bạch ôm cô thật chặt ực, tràn đầy ý nghĩ - thương xót và đau khổ nhẹ nhàng nói, "Tại sao em ngốc như vậy, cho dù là bác sĩ không biên giới, lúc tham gia nhiệm vụ cứu viện bất quá cũng chỉ là nửa năm đến một năm, tại sao em ở lại năm năm! Bọn họ nhất định sẽ phái người có kinh nghiệm phong phú như em đi chỗ nguy hiểm hơn, chiến tranh dữ dội nhất phải sống mái nhà với thiên tai, nơi chữa bệnh tồi tệ dơ bẩn dễ sinh sôi vi khuẩn, em trong hoàn cảnh đó tỷ lệ gặp nguy hiểm càng cao, cẩn thận hơn nữa cũng nhất định sẽ bị thương —— để anh xem, vết sẹo ở đâu!"

Đạn và khói thuốc súng sẽ không hội có mắt, sẽ không chủ động quẹo cua lúc đối mặt với bác sĩ cứu người, bị đánh trúng sẽ bị thương nặng; nước lũ đất đá trôi động đất hoả hoạn càng không phân biệt cái gì, bọn họ tín niệm duy nhất là cắn nuốt mọi vật, dính vào sẽ chết không nơi chôn thân. . . . . .

"Không có sẹo, chỉ là bị cảm và nóng sốt! Thật ra thì môi trường an ninh và chữa bệnh của bác sĩ không biên giới cũng coi như không tệ, công việc bình thường của chúng em không có nguy hiểm như anh nói, anh không cần suy nghĩ lung tung hù dọa mình." Mịch Nhi mỉm cười dịu dàng trấn an anh, mặc dù là mỉm cười, nhưng khuôn mặt cô nặng nề như cũ, hiển nhiên, lời này ngay cả mình cô cũng không thể thuyết phục được.

"Anh phải nghe em nói công việc cụ thể trong tổ chức, em nói mới là chính xác!" Cô tự biết không cách nào xóa bỏ đi lo lắng của Liên Tĩnh Bạch, liền lặng lẽ chuyển đề tài: "Những chuyện này ngay cả cha mẹ em cũng không dám nói, trước tiên anh không cần nói chuyện, nghe em từ từ, kể hết từ đầu tới cuối chuyện có được không?"

Liên Tĩnh Bạch thở dài, hiện tại anh lo lắng nhiều hơn nữa thì có lợi gì đâu, những chuyện nguy hiểm kia là Mịch Nhi kiên trì nhận định, nhiều khó khăn và nguy hiểm như vậy cô đều một mình đối mặt vượt qua, cô có thể

https://thuviensach.vn

khỏe mạnh bình an trở lại bên cạnh anh, đây đã là một kỳ tích, anh còn có thể cầu gì nữa. . . . . .

Anh đan xen mười ngón tay với cô, giọngtrầm xuống nghiêm túc nói: "Anh đang nghe, anh có đủ thời gian nghe em kể, em liền nói tại sao từ năm năm trước rời đi, đến tại sao em gia nhập bác sĩ không biên giới, mấy năm nay đã trải qua những gì. . . . . ."

Đây là điều anh luôn thắc mắc, mượn cơ hội này, anh hy vọng có thể lấy được tất cả đáp án.

"Vậy thì từ em và Dịch Nhi du lịch bằng máy bay trực thăng vòng quanh thế giới, lại ngoài ý muốn phóng vào một bộ lạc ở Châu Phi, lần đầu tiên nhìn thấy bác sĩ không biên giới ở đó." Cho đến bây giờ Mịch Nhi vẫn nhớ không thể tiết lộ nguyên nhân mình rời đi, có lẽ cho đến chết, cô cũng sẽ không bộc lộ thẳng thắn vấn đề này với anh.

Cô chỉ là cứ thế nói về sự kiện đó, trongbộ lạc kia đúng lúc thành lập một tổ chức bác sĩ không biên giới, lúc ấy khu đó đang bùng nổ bệnh dịch, trong tổ chức nhân viên chữa bệnh và chăm sóc rất ít căn bản không giúp được, máu bác sĩ trên người cô trong nháy mắt bùng cháy, sau khi đưa giấy chứng nhận bác sĩ của mình cho người phụ trách của mình, cô liền dấn thân vào quân đội của bệnh tật.

Ai biết, một lần cô tình cờ ra tay giúp đỡ, từ đấy gắn bó keo sơn với bác sĩ không biên giới. Từ trước đến nay Mịch Nhi chưa bao giờ gặp nhiều người bệnh tình nghiêm trọng như vậy, dù cô có y thuật cao siêu đến đâu, lại làm việc quên ăn quên ngủ cũng không chăm sóc được mọi người.

Thế cô mới biết, trước kia mặc dù người mình ra tay cứu cũng có rất nhiều, nhưng chỉ chiếm tỷ lệ bệnh nhân cực kỳ bé nhỏ trên toàn thế giới, lại thêm nhiều người bệnh không có thuốc đang chờ chết trên toàn thế giới, chỉ

https://thuviensach.vn

có bác sĩ không biên giới có thể cho bọn họ một chút cứu viện như muối bỏ biển.

Lúc ấy cô gần mười bảy tuổi mắt nhắm khoanh tay, quyết định gia nhập tổ chức này, thay vì dùng thời gian rời nhà để du lịch vòng quanh thế giới vui đùa hưởng thụ, cô càng hy vọng không lãng phí thiên phú của mình, có thể sử dụng y thuật cứu vô số người bệnh!

Cô và Dịch Nhi chia tay, Dịch Nhi về căn cứ, còn cô ở lại tổ chức, chữa bệnh miễn phí cho bệnh nhân nghèo khó đáng thương trong thành phố nho nhỏ này.

Cô và đông đảo nhân viên y tế đến từ các quốc gia trên thế giới cứu chữa tốt tình hình dịch bệnh cho thành phố này, lại theo như tổ chức sắp xếp chuyển chỗ tiến về một quốc gia khác, giải quyết xong chuyện quốc gia kia, còn có địa điểm kế tiếp. Tai nạn chiến tranh bệnh tật, trên thế giới mỗi một phút đều có vô số người dân ở vô số quốc gia gặp những thứ bất hạnh này, trong thời gian đó bọn họ đều trằn trọc bôn ba, dốc hết sức mình, cứu chữa cho bệnh nhân cần nhất.

"Trong lúc vô tình, thế nhưng em đã ở lại tổ chức bác sĩ không biên giới này hơn hai năm, mỗi ngày đều khẩn trương bận rộn, nhưng cũng không tồn tại quá nhiều nguy hiểm. Phần lớn thời gian em đều ở đây chỉnh tề trong phòng giải phẫu, đối mặt các bệnh nhân bệnh tật khác nhau, đem hết khả năng khiến bọn họ khôi phục bình thường. . . . . ."

Mịch Nhi hồi tưởng lại những năm kia, khóe môi nở ra nụ cười chân thành: "Em rất kiêu ngạo, mặc dù em là bộ phận bác sĩ nhỏ tuổi nhất, nhưng bệnh nhân em cứu chữa chưa từng có ai tử vong! Y thuật của em dĩ nhiên là một nguyên nhân, nhưng chủ yếu vẫn là mọi người trợ giúp, mẹ nghiên cứu ra các loại thuốc hiệu quả đặc biệt rất quan trọng, Dịch Nhi ở căn cứ huy động tài chính tới trợ giúp chữa bệnh càng là hậu thuẫn của em, em không cần phải để cho bệnh nhân bớt ăn, khám bệnh sẽ không thể không có thuốc

https://thuviensach.vn

dùng, những người bệnh cũng có thể được cứu chữa tốt, từng người một hồi phục xuất viện, hai năm này thật sự tất cả đều rất thuận lợi."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Cuộc Đời Mỗi Người

"Đó không phải là rất tốt sao, anh biết em là bác sĩ thiên tài giỏi nhất, bất luận là ở đâu, cũng có thể chữa khỏi cho bệnh nhân. . . . . Chỉ là, em cũng đã nói lâu rồi, bây giờ anh cũng đã hiểu hết quá khứ của em, chúng ta chỉ nói tới đây được không? Trời không còn sớm, chúng ta cũng nên nghỉ ngơi rồi. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch dịu dàng vuốt ve mái tóc Mịch Nhi, nhẹ giọng nói.

Anh biết, nếu Mịch Nhi bắt đầu kể ra chuyện hai năm đơn độc, đều tốt đẹp vui vẻ đáng giá kiêu ngạo nhớ lại, thì nó cũng nói rõ một chuyện: trong những năm kế tiếp định kể, đã trải qua không như ý chuyện.

Tất cả trí nhớ thê thảm của cô cũng đã xảy ra sau ba năm kia, quen biết với đứa trẻ đó, đến chuyện nó bị bệnh tật đe dọa, cô lại không thể cứu vãn được mạng nó, đoạn bi kịch đau thương sâu nhất cũng đã xảy ra trong thời gian đó.

Anh không muốn để cô nhớ lại những chuyện không vui, không hy vọng cô lại mở ra vết sẹo lần nữa, anh tình nguyện sẽ không bao giờ hỏi về quá khứ của Mịch Nhi, vĩnh viễn không muốn biết được đoạn lịch sử kia . . . . . .

"Em không sao, anh đừng lo lắng như vậy...em phải nói xong." Mịch Nhi ngước mắt nhìn thẳng vào mắt Liên Tĩnh Bạch, sự quan tâm săn sóc của anh có thể cảm nhận được, nhưng anh càng nghĩ về cô như vậy, cô lại càng không muốn giấu anh chuyện này.

https://thuviensach.vn

Cho dù ánh mắt cô bởi vì lời nói tiếp theo mà bắt đầu khẽ run, cho dù bản năng thân thể không muốn nhớ lại chuyện ba năm này, thì lần này cô cũng không muốn dừng lại, cô quyết định muốn thổ lộ ra tất cả.

"Được, vậy em từ từ nói, chúng ta không nóng vội --" Liên Tĩnh Bạch dùng chóp mũi nhẹ nhàng đụng vào chóp mũi cô, thân mật dịu dàng trấn an cô, "Chỉ cần em nói, anh đều nghe."

Mịch Nhi nắm thật chặt tay Liên Tĩnh Bạch, kiên cường lấy thêm dũng khí, mới gắn từng chữ nói: "Trong hai năm vừa mới bắt đầu gia nhập bác sĩ không biên giới, em hăng hái không sợ chút nào, mặc dù điều kiện chỗ ở không phải tốt nhất, chỗ chúng em đi cứu viện cũng không phải ác liệt nhất khó khăn nhất, nhưng em hết sức cẩn thận trợ giúp nhiều người. Từ từ, em trở thành người có kinh nghiệm, gia nhập tổ chữa bệnh tinh anh của bác sĩ không biên giới, bị phái đi qua các quốc gia cùng thành thị gặp nạn nghiêm trọng, càng ngày càng nguy hiểm. Em cũng lần đầu tiên nhìn thấy đủ loại thảm kịch trần gian, mắt thấy các cảnh tượng không có cách nào hình dung không thể nào nhịn được, cảnh tượng thê thảm khiến em cả đêm ngủ không yên, bóng ma trong lòng càng dâng lên --"

"Tất cả đã qua . . . . ." lòng Liên Tĩnh Bạch căng thẳng, anh dịu dàng hôn lên má cô, khẽ vuốt ve lưng cô nói, "Những thứ kia đều đã qua, em không cần nghĩ tới quá nhiều --"

Anh có thể tưởng tượng ra Mịch Nhi lúc đó hoảng sợ thế nào, dù lúc cô học tập đã giải phẫu rất nhiều thi thể, trên phim ảnh gặp qua rất nhiều cảnh tượng thảm kịch bi thảm, cũng không có cách nào so sánh với sự chân thật, cuộc sống thực tế chỉ biết tệ hại lạnh lùng hơn, bi kịch xảy ra sẽ tàn nhẫn máu tạnh hơn.

Chiến tranh đạn bắn khiến người ta cảm nhận được sự đau đớn, bệnh tật nghèo khổ khiến dân kêu lên thảm thiết, thiên tai nguy nan cũng khiến tất

https://thuviensach.vn

cả sinh mệnh vùng vẫy giãy chết, hiện trường chân thật sẽ càng thảm kịch thảm hại hơn, nhìn thấy mà còn ghê người.

Cái loại cảnh tượng địa ngục trần gian cực kì bi thảm, anh chỉ tưởng tượng cũng thấy rung động hoảng sợ rồi, huống chi là Mịch Nhi chính mắt thấy được tất cả!

Cô luôn luôn được bảo vệ, lần đầu tiên thấy cảnh tượng thê thảm thì lúc đó cảm nhận được sự xúc động gấp bội, tâm lý vô cùng mãnh liệt đánh thẳng vào sự tín niệm của cô, cô đã đến tình trạng thao thức cả đêm, cảnh tượng kinh hãi như vậy nhất định khiến cô vô cùng khổ cực. . . . . .

Mịch Nhi cứng rắn kéo khóe môi thành nụ cười khổ: "Đúng vậy, đã qua, thời điểm em yếu ớt cũng đã qua. Mặc dù thời điểm mới tới nơi đó, em thật sự cũng không thể chịu đựng được cảnh tượng trước mắt, không chỉ có công việc chữa bệnh hoàn toàn không thể tiến hành, ngay cả cuộc sống của mình cũng làm cho rối thành đoàn, bấy giờ không còn cách nào, em chỉ có thể tạm thời chuyển dời đến bộ hậu cần, vừa quản lý vật liệu tiền tài, vừa thích ứng hoàn cảnh bên đó. Trải qua thời gian rất dài tâm lý cũng được dựng lên, em mới hoàn toàn khôi phục bình thường, mới có thể tiếp tục tận dụng chức trách của bác sĩ."

Cô chớp mắt nhìn, lôi kéo Liên Tĩnh Bạch xúc động nói: "Anh Tiểu Bạch, nhất định anh không biết, lúc em làm hậu cần đứng xem thấy bao nhiêu thảm kịch, rõ ràng chấn động thay đổi cuộc sống con người. Em bắt đầu cảm thấy thế giới ấy không công bằng, như chúng ta, phần lớn chúng ta được sinh ra, đều bắt đầu là có thể hưởng thụ điều kiện vật chất may mắn, chưa bao giờ thiếu cơm thiếu áo, sinh mạng cũng được bảo đảm; nhưng những người sinh ra trong khu nghèo khó chiến loạn, cũng chỉ có tai nạn, bọn họ chịu đựng khổ sở từ trước đến nay ta không gặp phải hay nghĩ tới, nhưng bọn họ vẫn kiên trì sống. . . . . Chúng ta hạnh phúc dường nào, vừa vặn chỉ sống giống như vậy, chúng ta so với bọn họ hạnh phúc quá nhiều."

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, chỉ cần hướng về phía trước thì họ sẽ thấy mạnh mẽ hơn, chỉ cần hơi cúi đầu, chỉ cần không phải lo một số bữa ăn ngày mai, phần lớn mọi người đều sẽ cảm thấy hạnh phúc --" Liên Tĩnh Bạch theo lời cô thở dài nói, "Đương nhiên chúng ta hạnh phúc, vô luận là về vật chất hay trên tinh thần, chúng ta còn được hưởng hết tình yêu mà toàn thế giới hâm mộ, đây là hạnh phúc lớn dường nào. Có thể tưởng tượng đến mỗi giờ mỗi phút trên trái đất này có vô số người gặp bất hạnh, chúng ta cũng cần lấy hạnh phục của mình chia sẻ cho họ, đủ khả năng trợ giúp bọn họ --"

"Ý nghĩ của chúng ta giống nhau, đều lấy lòng thương người đối đãi với người khác, thật ra chúng ta đã có lương tri. Em đều biết, những năm gần đây, anh Tiểu Bạch vẫn dùng lợi nhuận của Triển thị cùng FL đóng góp cho cơ quan từ thiện, chính em cũng từng xử ly qua khoản tiền lớn lao mà anh gửi đến bác sĩ không biên giới. Bây giờ em có thể cam đoan với anh, mỗi một phần tiền đều mang cứu trợ cho những người đó, tuyệt đối không có tham ô, không có đút tiền riêng." Mịch Nhi lấy thân phận nhân viên, nghiêm túc bảo đảm với anh nói.

Chợt nghĩ đến một chuyện, giọng nói của cô nhẹ nhàng tăng lên: "Thật ra thì, em cũng đã thấy cha thông qua danh nghĩa của MOON tổ chức quyên tặng tiền bạc cùng vật liệu, ông vẫn luôn không biết mấy năm này em tham gia bác sĩ không biên giới, ông quyên tặng tiền tài cũng không giống Dịch Nhi bởi vì em, nhưng số tiền này cùng thực sự trợ giúp cho rất nhiều người, có tác dụng rất lớn, ông thật sự quan tâm tới xã hội chân thành nhất."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Khiếp Sợ

"Đây không phải là kết quả tốt nhất sao, công ty tài trợ tiền bạc và vật liệu, những nơi bất hạnh kia cũng sẽ nhận được cứu trợ, em nên cảm thấy vui mừng mới đúng, bác sĩ không biên giới mới có thể yên tâm hoạt động." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng nói, "Tại sao em vẫn không trở lại, còn tiếp tục ở lại nơi đó ba năm chứ. . . . . ."

Nếu như vào lúc đó cô an tâm về nhà, thì sẽ không có những hồi ức buồn kia. Mịch Nhi của anh không nên chịu một chút đau khổ nào, mà trong ba năm, quả thực cô không bị tổn thương.

"Chỉ có tiền bạc, không có người làm sao có thể đây? Anh và cha trên thương trường cố gắng kiếm tiền, em không có năng lực hút tiền lớn như vậy, cho nên đành phải lựa chọn ở lại, tự mình trợ giúp bất hạnh người. Em muốn dùng y thuật em nắm giữ cứu chữa cho bệnh nhân, giúp các anh sử dụng tiền quyên góp ở nơi thích hợp nhất." Trên mặt Mịch Nhi mang vẻ mặt thánh thiện vĩ đại, cô chậm rãi nói, "Em không phải mẹ, mẹ trời sinh là cá tính thanh cao lạnh lùng, trừ cha, A Cẩn và em ra, mẹ không đặc biệt để ý người và sự việc nào; nhưng em di truyền từ gen của mẹ nhưng dường như có chút vật cực tất phản(*), là một loại tính tình không thể tiếp tục nhàn rỗi, một loại chấp nhận ôm lấy tất cả, em tận mắt thấy người khác chịu khổ sẽ đặt mình trong hoàn cảnh của người khác, rất khó bình tĩnh thờ ơ đối xử. Em muốn giúp bọn họ, liền cố gắng đi làm như vậy."

(*):sự vật phát triển đến cực điểm thì sẽ chuyển hoá theo hướng ngược lại

https://thuviensach.vn

"Mịch Nhi . . . . . Em vĩ đại cao thượng như vậy, khiến anh tự ti mặc cảm không cách nào nhìn thẳng rồi. Em cao cả cống hiến sức lực vì hòa bình nhân loại, chói lóa mê hoặc như vậy." Liên Tĩnh Bạch nhìn Mịch Nhi, lần đầu tiên anh cảm thấy thân thể nho nhỏ này ẩn chứa tâm hồn cao thượng như vậy, lấp lánh chói mắt như thế.

Mịch Nhi đã trưởng thành thành người con gái chín chắn làm người khác chú ý như vậy, kiến anh yêu mến ngưỡng mộ như vậy.

Mặc dù cô xuất thân cũng là tiểu thư quyền thế, nhưng cho tới bây giờ cũng không có những thói quen phung phí kiêu căng thứ kia, cô ngây thơ đáng yêu tràn đầy lòng hiếu kỳ và đồng cảm, cô yêu thích y học có thể quên ăn quên ngủ, có thể đi sớm về khuya vì nghiên cứu nguyên nhân phát bệnh, vì cứu chữa bệnh nhân, ngay cả an toàn cũng có thể không để ý.

Anh luôn cho rằng, khi cô cầm ống nghe bệnh và dao giải phẩu khám và chữa bệnh cho bệnh nhân, là nghiêm túc nhất xinh đẹp nhất, anh có thể tưởng tượng, Mịch Nhi lấy thân thể ngàn vàng phấn đấu quên mình lao đầu vào quốc gia hỗn loạn nhất nguy hiểm nhất chăm só người bị thương, vậy thật thánh thiện tốt đẹp bao nhiêu.

Mịch Nhi như vậy, khiến anh không thương sao được, khiến anh buông tay sao được!

"Anh đừng giễu cợt em, nói như vậy em thật không quen! Anh biết, em sẽ không nghĩ nhiều như vậy, sẽ không đạt tới loại trình độ đó, em cũng chỉ là nhất thời mê muội, dứt khoát kiên quyết làm." Mịch Nhi có chút đỏ mặt, cảm giác mình không đáng được anh khen như vậy.

Cô biết quyết định đó chẳng qua là thân thể kích động, chẳng qua là lúc đó quyết định làm việc nghĩa không được chùn bước, cho tới bây giờ cô cũng không nghĩ qua cái gì tình cảm cao thượng sâu đậm cái gì lòng nhân

https://thuviensach.vn

từ, cô chỉ đơn thuần muốn tận dụng năng lực non nớt, tới cứu chữa tất cả bệnh nhân ngã trước mặt cô.

"Được, anh không nói." Liên Tĩnh Bạch cười khẽ, anh vòng chắc eo nhỏ của Mịch Nhi, trở về đề tài kia, "Em còn muốn nói tiếp sao, hay là nói một chút sau đó lại xảy ra chuyện gì? Hiện tại hình như cũng không cần thiết nói lại những chuyện kia, anh không ép em không nói không được."

"Phải nói, ít nhất, em muốn nói chuyện tro cốt kim cương cho anh biết." Mặt của Mịch Nhi lại hơi trầm xuống, tâm sự cùng Liên Tĩnh Bạch lý tưởng về đời người, để cô quét sạch sẽ tâm tình tiêu cực vừa rồi, nhưng cuối cùng cô vẫn phải đối mặt một chuyện kia, muốn giải thích rõ hoàn chỉnh nguyên do làm anh tức giận.

"Uh. . . . . Muốn bắt đầu nói từ chỗ này sao. . . . . Hay là từ chỗ em lại lần nữa gia nhập bác sĩ đi." Mịch Nhi cắn môi, trầm ngâm một chút, nhẹ nhàng mở miệng, "Em từ ba năm trước bắt đầu thường xuyên thực hiện nhiệm vụ chữa bệnh ở khu vực tình huống khẩn cấp nhất, năm thứ nhất xử lý phần lớn là bệnh tật nghiêm trọng một chút do thiên tai nghèo khổ tạo thành, từ năm thứ hai bắt đầu, em chính thức thường trú ở tiền tuyến trước của chiến tranh khói súng, anh biết chiến tranh Khắc Quốc và Mộc Quốc trận không? Em trong hai năm kia, lấy thân phận bác sĩ quân đội, ở lại trên trận trước đó, trước tiên cứu chữa tất cả binh lính và dân thường bị thương."

"Chiến trường tiền tuyến trước! Em vậy mà ở lại trên tiền tuyến hai năm!" Liên Tĩnh Bạch kinh ngạc toàn thân cứng ngắc, lời nói gào thét ra run rẩy kịch liệt.

Anh vốn cho là hôm nay mình đã chịu chấn động đến cực hạn, đã không có gì có thể khiến anh giật mình, nhưng anh không nghĩ tới, cái tin này Mịch Nhi nói bây giờ quả thật càng kinh bạo hơn!

https://thuviensach.vn

Anh vừa nghe cô nói theo tổ chức đi xử lý thương vong do chiến tranh tạo thành, cũng đã có chuẩn bị tâm lý với tình huống cô có thể gặp nguy hiểm này, nhưng anh tuyệt đối không có dự liệu, cô vậy mà đi sâu đến chiến tranh tuyến đầu tiên, ở chỗ đó thường trú hai năm! Loại nguy hiểm này hoàn toàn vượt ra khỏi tâm lý của anh chuẩn bị, khiến sắc mặt anh thay đổi lớn!

Thật ra Liên Tĩnh Bạch hiểu rất rõ, bác sĩ không biên giới bất luận tình huống gì thật ra thì cũng sẽ có bảo đảm an toàn tương ứng. Cho dù trên chiến trường, một bác sĩ cũng được hưởng vị trí hậu cần, chân chính sẽ đợi lệnh quân đội là quân y mà quân đội tin cậy, không thể nào là bác sĩ không biên giới, tỷ lệ Mịch Nhi sẽ tới tiền tuyến cực kỳ bé nhỏ.

Chữa bệnh cho thương binh chẩn bệnh cho bệnh nhân cần môi trường hòa bình sạch sẽ, bác sĩ không biên giới không thể nào làm phẫu thuật lộ ra ở ngoải trời pháo đạn, bọn họ nhất định sẽ có thiết bị tương đối đầy đủ hết, bảo vệ đủ an toàn phòng cấp cứu phòng bệnh tới mình và bệnh nhân, Mịch Nhi nếu như chỉ là ngoan ngoãn đứng đó, như vậy môi trường cô ở cũng không đến mức vô cùng ác liệt, khả năng gặp nguy hiểm nhưng cũng sẽ không lớn nhất.

Nhưng cô thế nhưng ngại mình trôi qua quá an toàn, vậy mà đi chiến trường tuyến đầu tiên, thế nhưng làm bác sĩ quân y!

Làm bác sĩ hậu cần tại chiến tranh loạn lạc cũng có thể bất ngờ bị đạn lạc đánh bị quân địch đánh, huống chi cô chủ động trực tiếp xông tới tiền tuyến đầu rút kiếm giương cung!

Não Liên Tĩnh Bạch không khỏi tưởng tượng cảnh tượng đó: lao chỉa vào trên đầu vùn vụt bắn ra, sau đó hài cốt bốc cháy, cách đó không xa chính là hai quan vẫn còn giao chiến, cô chạy qua chiến trường vừa mới tàn sát bừa bãi, duy trì cao độ tinh thần làm phẫu thuật cho người bị thương. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi cho rằng thân thể mình bất tử sao!

Cô có mấy cái mạng có thể tiêu xài như vậy, cô có biết cuồng tín hay không, nếu như muốn mưu hại một vị bác sĩ cứu chữa người bị thương của quân địch, chỉ cần trên chiến trường có người có lòng muốn giết cô, cô có một trăm cái mạng cũng không đủ dùng!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Mặc Đức

"Anh đừng suy nghĩ lung tung, trước hết nghe em nói, không có nguy hiểm giống như anh tưởng tượng, chúng em đối mặt với hoàn cảnh tuyệt đối không phải phức tạp như thế! Trong tổ chữa bệnh vẫn duy trì thái độ cũ, chẳng phân biệt quốc tịch vì binh lính cùng bình dân bị thương trên chiến trường đều được cứu trợ, sẽ không có người cố gắng bất lợi đối với chúng em, bởi vì khả năng trong trận tiếp theo, chúng em sẽ cứu trị cho họ. . . . . ." Mịch Nhi nhảy lên, cuống quít giải thích, "Anh cũng biết, hai bên quân đội chủ yếu dựa vào sự tin cậy với quân y của mình, công việc chủ yếu của chúng em là giúp những bình dân vô tội bị dính líu vào chiến trận, vì bọn họ cung cấp cứu trợ Chủ Nghĩa Nhân Đạo. Em đều ăn ở tại nhà bình dân, cũng không có ăn gió nằm sương!"

Liên Tĩnh Bạch hít sâu mấy hơi, anh ngẩng đầu lên, vươn đôi tay về phía trước, ôm Mịch Nhi vào trong ngực nói: "Tới đây!"

"À?" Mịch Nhi nghiêm túc nhìn sắc mặt anh nói chuyện, mới thận trọng dựa đầu vào trong ngực anh, "Anh Tiểu Bạch, chuyện này em chỉ nói cho một mình anh, đến cha mẹ em cũng không dám nói, anh cũng không cần tức giận. . . . . Em thật sự không có gặp phải nguy hiểm gì --"

Mịch Nhi ngốc. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch ôm chặt lấy cô, giống như ôm lấy toàn thế giới, nặng nề rung động nói, "Anh không phải tức giận, anh là đau lòng vì em. . . . . Nhóc hư hỏng, làm sao em có thể làm chuyện nguy hiểm như vậy, sau này mới nói ra làm anh sợ đấy. . . . . Không phải là em không

https://thuviensach.vn

dám nói với chú Mục và dì Tố, mà vì sợ bọn họ sẽ lo lắng sẽ trách phạt em, nhưng tại sao em chưa có nghĩ cho anh một chút, bây giờ em nói cho anh biết, sẽ làm anh thấy có nhiều lo lắng an toàn của em!"

"Thật ra thì, em vẫn rất luôn an toàn, chiến trường với em mà nói không tính là nguy hiểm gì." Mịch Nhi chống đầu dưới cằm Liên Tĩnh Bạch, cô lặng lẽ di chuyển ngón tay, từ từ nói, "Anh quên em trừ là con gái nhà họ Mục, còn là đứa trẻ ở căn cứ? Hai quân đối chiến tự nhiên sẽ dùng đến các loại vũ khí các loại thiết bị bảo vệ, nói đến súng ống đạn dược, có ai so chú JOE cùng Dịch Nhi tinh ranh thông hiểu rõ hơn đây? Bọn họ biết em muốn sống ở trên chiến trường, lập tức đưa tới cho em các loại thiết bị dò xét cùng trang phục chống đạn, em thấy ngay cả trang bị của quân sự quốc gia cũng không sánh nổi những thứ đạo cụ chú JOE cùng Dịch Nhi liên thủ chuẩn bị cho em, an toàn của em là vấn đề đơn giản nhất."

"Như vậy cũng tốt. . . . . ." Lúc này Liên Tĩnh Bạch mới thoáng thở phào nhẹ nhõm, "Thật may là em không có tay không thì đã muốn ra chiến trường, còn biết chuẩn bị trước một ít đồ vật phòng ngừa ngộ nhỡ. . . . . Thật là vô cùng may mắn!"

"Đương nhiên em sẽ không dũng cảm mà đi làm loạn, em chính là rất yêu quý tính mạng mà, em muốn khỏe mạnh cường tráng làm việc, còn sống thì mới có thể càng cứu nhiều người, em rất ích kỷ, tuyệt đối không có vì cứu người mà buông tha mạng sống! Em còn có người thân là cha mẹ còn có A Cẩn, còn có những người bạn Liên Chanh cùng Dịch Nhi, còn có. . . . . Còn có anh Tiểu Bạch đối với em quan trọng như vậy, cho dù chỉ vì anh, em cũng sẽ bảo trọng chính mình ."

Mịch Nhi trịnh trọng cam kết, mặc dù có lúc cô sẽ lỗ mãng cùng kích động, nhưng ở thời khắc quan trọng tuyệt đối vô cùng khôn khéo cùng sáng suốt, cô sẽ vì người thân người yêu mà bảo trọng sinh mạng nhiều hơn, làm tất cả mọi chuyện bảo đảm bản thân an toàn.

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch cảm ơn cúi người hôn nhẹ môi cô: "Cám ơn trời đất, qua vài chục năm anh giúp em tẩy não cuối cùng không có mất đi hiệu lực, em còn nhớ rõ mệnh lệnh cao nhất, không có vì chữa trị cho sinh mạng người khác mà tổn hại đến an toàn của mình --"

"Đúng vậy, em không có dũng khí quên mình vì người khác chịu khổ, chỉ có thể khi họ bị thương dùng hết khả năng khiến họ bình phục, có thể có người -- có người chỉ vì cứu em mà đánh mất tính mạng. . . . . ."

Đôi mắt càng thêm buồn bã, quanh đi quẩn lại, cuối cùng cô phải đối mặt với vết thương đã đâm vào trong lòng, muốn nhắc tới đứa trẻ đã tành tro cốt kim cương.

"Mịch Nhi . . . . . ." Liên Tĩnh Bạch vừa thấy sắc mặt của cô biến hóa, cũng biết mình đã nói sai, ý định của anh là muốn để cô quên đi đau khổ, nhưng bây giờ Mịch Nhi bởi vì một câu của anh liền nghĩ tới đúa trẻ đó!

"Anh không cần ngăn em lại...em muốn đem chuyện của Mặc Đức nói cho anh biết, anh vì em cũng cần phải cảm ơn nó, nó đã dùng tính mạng mình để cứu em --" Mịch Nhi kiên định nói, "Mặc Đức chính là đứa trẻ đã qua đời, nhà của nó vừa vặn ở trong những khu chiến loạn, đạn lạc lửa đạn khiến những người dân vô tội trong thôn cũng bị thương tổn, người trọng thương gặp nạn nhiều vô cùng, nhưng vẫn không đợi được cứu trợ. Khi tổ chức tới nơi đó, Mặc Đức mới vừa bốn tuổi, cha mẹ nó đã bỏ mình, chỉ còn lại nó và anh trai bị thương sống nương tựa lẫn nhau, mà người đầu tiên em cứu trong thôn đó chính là anh của Mặc Đức, anh không biết đâu, nhìn anh trai nó khôi phục mỗi ngày, Mặc Đức vui mừng biết bao nhiêu cảm kích em bao nhiêu, nó trợ giúp em làm rất nhiều rất nhiều chuyện --"

"Đó là một đứa trẻ rất lanh lợi thông minh hiểu chuyện, nhất định là một đứa trẻ tốt. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch bị Mịch Nhi dẫn vào thế giới hồi ức của cô, theo lời cô nói, trước mắt anh giống như đang xuất hiện một đứa bé trai, mọi cử động ấy sao mà chân thật.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, Mặc Đức là đứa trẻ ngoan nhất mà em gặp qua." Mịch Nhi khẽ vuốt ve viên kim cương xanh trên khuyên tai, khen ngợi, "Nó còn nhỏ tuổi những việc trong nhà đều đã biết làm, nhìn nó nhanh chân chăm sóc những người bị thương trong phòng bệnh, sau khi trở về còn có thể giúp những người khác làm việc, em đều không đành lòng đang làm việc mà lười biếng ra ngoài ngủ, cũng tay chân vụng về muốn giúp cho nó một tay, giống như là những việc đổi bóng đen sửa ống nước, khi đó đều là em đã học được. Trừ khi gặp lệnh kêu cứu người ở trên chiến trường, em cũng đi vào trong thôn thăm Mặc Đức, từ đó thói quen cùng nó diễn mọi nhân vật, tới trêu chọc những đứa trẻ kia và mấy ông già run sợ, để cho bọn họ ở trong thời khắc tràn ngập khói thuốc súng, có thể vui vẻ nhiều một chút."

"Em nói bệnh nghề nghiệp, thì ra là chỉ cái này. . . . . ." Lúc này Liên Tĩnh Bạch mới đem nghi vấn trước kia liên tiếp xâu lại thành chuỗi, lần này, cuối cùng anh đã có được giải đáp, Mịch Nhi sẽ sôi động diễn mọi nhân vật như vậy, thì ra là vì để cho thôn dân trong thời chiến loạn cùng bệnh tật có thể vui vẻ một chút, để cho tâm linh bọn họ lấy được an ủi.

"Anh đừng thấy em diễn vai nhân vật đều sẽ rất giống, thật sự lợi hại chính là Mặc Đức, em thấy nó rất có khả năng thiên phú trở thành siêu sao, mỗi lần em kể cho bọn trẻ về chuyện xưa, nó đều có thể diễn xuất sinh động, cho tới khi. . . . . Cho tới khi nó nằm ở trong lòng em dừng lại hơi thở, em cũng cho là nó đang dối gạt em, một lúc sau, nó sẽ nói to một tiếng là em bị lửa--"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Đã Qua Đời

"Đó là một ngày của nửa năm trước, nếu như chuyện kia không xảy ra, ngày đó thật ra em chỉ làm công việc cứu chữa ngày thường trên chiến trường, em mang dụng cụ chữa bệnh theo bên người, ở một chỗ trong trận chiến vừa bộc phát cứu chữa những thứ binh lính và dân chúng bị thương kia. Mãi cho đến khi em cùng và những người khác trong tổ chức hoàn thành cứu viện, cũng không xảy ra chuyện khác thường gì, sau đó, trên đường chở bình dân bị thương trở về phòng bệnh nghỉ ngơi, Mặc Đức sung sướng giơ giỏ chạy tới, mang theo rất nhiều lương khô thức ăn cho tụi em ăn. Em ấy vẫn luôn rất thông cảm đau lòng chúng em làm việc khổ cực, thường đến đưa cho chúng em một ít thức ăn, ngày đó em ấy chạy tới cũng là chuyện rất bình thường, am ấy quen thuộc chiến trường giống như nhà mình, chưa bao giờ xảy ra chuyện quá nguy hiểm ——— "

Nói tới chỗ này, Mịch Nhi dừng lại một hồi, đến đây trong lòng cô không khỏi bắt đầu tưởng tượng, nếu như ngày đó thật chỉ xảy ra những chuyện này, ngày đó chỉ bình thường như vậy, thật tốt biết bao, nhất định sẽ không có màn bi kịch kia gây thành...

Nhưng, chuyện lại xảy ra không bình thường.

"Ngày đó, em và Mặc Đức cùng đi ở đội ngũ ngoài cùng bên phải, em giảng giải một chút phương pháp phòng bệnh thông thường cho em ấy, nhất thời liền nói say mê, lúc chúng em đi đến một nương rẫy, vô tình rẽ đi vài bước, lại đúng lúc bước vào sát sân chỗ hai quân giằng co giao tranh nơi

https://thuviensach.vn

chốn lằn ranh, nghe xa xa truyền tới tiếng súng, em và Mặc Đức rất nhanh liền nằm xuống thân muốn thoát khỏi lửa đạn, nhưng là, nhưng là một viên đạn, cứ như vậy bay tới —— "

Khóe mắt Mịch Nhi chợt bắt đầu ẩm ướt, cô vùi mặt vào trong ngực Liên Tĩnh Bạch, tâm tình kích động nức nở nói: "Mặc Đức là đứa ngốc! Em ấy cũng không phải không biết em mặc áo chống đạn, tại sao lúc viên đạn bay muốn đáp xuống chúng em, nhào tới đè trên người em giúp em chặn lại! Thân thể nho nhỏ của em ấy chẳng lẽ có thể đỡ đạn sao, tại sao phải làm như vậy! Cho dù em ấy không cứu em, viên đạn đó đối với em mà nói cũng sẽ không trí mạng, em có thể chỉ tổn thương duy nhất là mặt không có che thôi, nhưng em ấy dùng thân thể giúp em chặn, hao tổn cả sinh mạng a —— "

"Mịch Mhi, đừng đau lòng... Đúng vậy, đó là một đứa nhỏ ngốc, thế nào ngốc như vậy..." Liên Tĩnh Bạch bị lời giải thích của cô làm cho kinh hãi rồi, anh còn tưởng rằng đứa nhỏ tên Mặc Đức đó vì bị thương quá nghiêm trọng, Mịch Nhi mới không thể cứu chữa tính mạng của nó, ai nghĩ đến, Mặc Đức lại vì cứu Mịch Nhi, mới bỏ mạng!

Đối với anh mà nói, Mịch Nhi giữ mạng an toàn tuyệt đối không thể bị thương đây là chuyện phải đặt ở vị thứ nhất, nhưng nếu như cô không tổn hại một cọng lông nào phải thay vào là sinh mạng một đứa trẻ vô tội, anh sẽ hết sức đau lòng và mâu thuẫn...

Nếu như lúc ấy anh ở bên cạnh Mịch Nhi gặp phải tình huống đó, anh nhất định sẽ không do dự liều mình cứu Mịch Nhi, cho dù mình sẽ bị thương nặng hay bỏ mạng, anh cũng không muốn cô gặp một chút nguy hiểm nào. Mịch Nhi nói mặt cô không có che đậy, chỉ cần cô có một chút thương tổn sẽ đau đớn gấp đôi, anh tuyệt đối không để cô bị tổn thương trên mặt, cho dù bỏ ra tiền bạc gấp đôi...

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc anh cứu Mịch Nhi, tuyệt đối sẽ không để sinh mạng mình gặp nguy hiểm! Từ nhỏ tập võ học tập các chiêu phòng thân tránh né, anh cứu Mịch Nhi nhất định sẽ không để mình bỏ mạng, nhất định sẽ không để cô áy náy đối mặt anh vì cứu cô mà hi sinh.

Anh trải qua cảnh cha liều mình cứu anh và mẹ, cho dù cuối cùng lúc được cứu cha căn bản không bỏ mạng, nhưng anh và mẹ cũng vì cha bị thương mà vô cùng đau lòng, anh không nên để Mịch Nhi chịu đựng loại đau đớn đó.

Nhưng Mặc Đức lại hoàn toàn khác, em ấy kích động nhào tới cứu Mịch Nhi, nhưng đứa trẻ đáng yêu còn nhỏ như vậy thì biết gì đây, em ấy chỉ là dựa vào bản năng của mình giúp Mịch Nhi công việc bác sĩ em ấy rất thích và ngưỡng mộ này, em ấy không biết như thế nào mới có thể giảm tình trạng vết thương của mình đến nhỏ nhất, sau khi trúng đạn, em ấy cũng hoàn toàn không có sức ngăn cản cái chết...

Cho nên, Mặc Đức chết sẽ trở thành một vết thương sâu trong lòng Mịch Nhi, khiến cô hoàn toàn không cách nào khỏi hẳn...

Liên Tĩnh Bạch giống như an ủi một đứa bé vuốt ve sợi tóc sau gáy Mịch Nhi, đau lòng không ngừng nói: "Mịch Nhi, không cần quá đau khổ chuyện kia, bảo bối, em như vậy, khóc đến khiến lòng anh cũng vỡ tan —— "

Mịch Nhi đưa tay ôm thắt lưng Liên Tĩnh Bạch,, dựa thật sát vào ngực anh, mắt nước mắt lã chã phát tiết khóc ròng nói: "Làm sao có thể không thèm nghĩ nữa đây, bây giờ trước mắt em cũng có thể hiện ra dáng vẻ hấp hối của Mặc Đức sau khi trúng đạn! Em băng bó vết thương của em ấy, ôm em ấy vội chạy đến chỗ an toàn, đem tất cả thuốc đặc hiệu mang bên người cho em ấy dùng, rồi thật nhanh giúp em ấy lấy ra mảnh đạn khâu vết thương lại, em đã dùng hết tất cả phương pháp, nhưng em ấy vẫn không được... Đó là lần đầu tiên em trơ mắt nhìn sinh mạng biến mất, tại sao Mặc Đức thiện lương như vậy tốt như vậy, thậm chí em ấy vẫn vì em mới hi sinh đi..."

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi lộ vẻ sầu thảm giọng nói sắc bén đứng lên: "Anh nhất định cũng không biết một đứa bé có thể có bao nhiêu máu, toàn bộ máu kia đều dính vào người em, em thế nào cũng nhớ rõ màu máu đỏ kia, em ấy dùng máu của mình cứu em, em ấy vẫn chỉ là một đứa trẻ sáu tuổi nha ——— "

"..." Liên Tĩnh Bạch yên lặng không nói gì, Mịch Nhi hung hăng như vậy vạch trần vết sẹo của mình, âm thanh kích động lớn như vậy khóc ra bộ dáng này, vẫn là lần đầu tiên anh nhìn thấy.

Nhưng bây giờ anh có thể làm chẳng qua là lẳng lặng lắng nghe, không cần phát biểu bất kỳ ý kiến gì, cho dù đau lòng đi nữa, cũng không cần cản cô khóc thút thít.

Đây có lẽ là lần đầu tiên cô công khai chuyện chôn sâu trong trí nhớ, cô đem tâm tình tích tụ trong lòng nửa năm ép tới càng ngày càng nặng, trong lúc cấp bách phát tiết ra hết, cô chỉ cần có thể khóc lớn tiếng như bây giờ, nói tất cả áy náy và đau khổ trong lòng cô, cũng đủ để an ủi lòng tâm hồn cô.

Cảm xúc của Mịch Nhi vỡ tan khóc lớn thật lâu, lâu đến Liên Tĩnh Bạch lo lắng cô có thể đau lòng khóc đến phá hư thân thể không, cuối cùng Mịch Nhi chậm rãi ngưng nước mắt.

Cô khẽ ngẩng đầu lên, rời khỏi vạt áo của Liên Tĩnh Bạch đã bị cô khóc ướt ngay, đôi mắt tím đã khóc sưng đỏ như thỏ, trên khuôn mặt xinh đẹp vẫn mang theo đau lòng và bi thương xóa không sạch, khiến người ta nhìn liền không đành lòng.

"Ngoan, đừng khóc, Mịch Nhi, đừng đau lòng như vậy..." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng lau đi nước mắt của cô, yêu thương hôn hốc mắt phiếm hồng ủa cô, "Đứa trẻ kia bất hạnh bỏ mạng, lẳng lặng ra đi, người chết đã qua đời người sống phải kiên cường, em cũng nên phấn chấn tâm tình lại đi ——"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Sinh Mạng Mới

Mịch Nhi lại lắc đầu, u ám tích tụ nói ： "Mà em phát hiện sau khi Mặc Đức chết đi, còn vô tri vô giác, em là ôm em ấy trở về làng như thế nào, giải thích cái chết của em ấy với anh trai em em ấy như thế nào, an bài hậu sự của em ấy như thế nào, tất cả những thứ này em đều không nhớ rõ... Em chỉ nhớ khi anh trai em ấy nhìn thấy thi thể lạnh băng của em ấy ánh mắt thương tâm tuyệt vọng, nhưng lại không ai lên tiếng trách cứ em, điều này khiến em càng khó chịu..."

"Nơi chiến tranh sinh mạng là mỏng manh nhất, không ai có thể bảo đảm nói mình nhất định có thể sống sót, sinh mạng của Mặc Đức là do chiến tranh đoạt đi, không ai cảm thấy là lỗi của em, Mịch Nhi, em nên hiểu rõ - - " Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng khuyên bảo cô, tuy nhiên sự an ủi này chậm nửa năm, đã bỏ lỡ thời kì tốt nhất.

Mịch Nhi lại cười khổ, lý trí tuy biết là vậy, nhưng tình cảm không thể nghĩ như vậy, cô nói: "Theo tình hình trên xem là chiến tranh mưu hại Mặc Đức ra sao, em chỉ biết là em ấy chết vì em, em là một người mưu hại mạng em ấy, nên chịu trách nhiệm mạng sống kia của em ấy... Đây cũng là lần đầu tiên em nảy sinh hoài nghi với y học, tại sao em rõ ràng có y thuật tiên tiến như vậy, lại cứu không nổi tính mạng của một đức bé, là bản thân em kỹ thuật còn chưa đủ, hay là bác sĩ nhất định vĩnh viễn cũng không chiến thắng được tử thần đây? Thời điểm này, em căn bản không cách nào đối mặt với bệnh nhân nào, không cách nào hoàn thành công việc gì của bác sĩ,

https://thuviensach.vn

trong tổ chức bác sĩ không biên giới, em thành người suy sút nhất, em biết, em đã không thể ở lại nơi Mặc Đức sống."

"Khi đó tại sao không trở lại chứ?" Liên Tĩnh Bạch hơi cau mày hỏi, "Nửa năm trước tại sao em không về nhà, ở bên ngoài chịu tổn thương, em nên trở lại bên cạnh anh ấm áp..." Nếu khi đó Mịch Nhi trở về, có anh và chú Mục dì Tố chăm sóc và khuyên bảo, như vậy cô nhất định sẽ không đem chuyện này ở trong lòng buồn lâu như thế, vì vậy đau lòng càng ngày càng nghiêm trọng!

"Em không dám về nhà, Dịch Nhi nói thời điểm kia em tiều tụy đến không giống người, bọn em sợ hãi, em làm sao dám về nhà như vậy..." Mịch Nhi lắc đầu, ấp úng nói

chuyện xảy ra sau đó, đây giống như trải qua một khoảng thời gian nội tâm bị hành hạ, "Chờ sau khi hoả táng chôn cất em ấy, em mang theo một nắm tro cốt của em ấy, thất hồn lạc phách về căn cứ... Trong căn cứ, em bảo một chú giúp em chế tro cốt của Mặc Đức thành kim cương, rồi mới khảm chúng trên vòng tai anh tặng em, muốn vĩnh viễn kỷ niệm em ấy như vậy. Đây là tất cả chuyện về tro cốt kim cương, một chuyện xưa bi thương như vậy."

"Mịch Nhi, tại sao ở bên ngoài chịu tổn thương, liền một mình trốn trong góc hành hạ chính mình..." Tay Liên Tĩnh Bạch cầm chắc tay ô, đồng khởi lần mò vòng tai bên tai trái cô, cảm xúc phức tạp lại khó hiểu.

Mấy khối tro cốt kim cương màu xanh trên mặt vòng tai kia rạng rỡ phát sáng, nó là nguồ gốc gây ra tất cả đau khổ cho Mịch Nhi, nhưng cũng là người cứu sống sinh mạng Mịch Nhi. Chúng đương nhiên có quyền lợi có địa vị đặt cùng một chỗ với tín vật anh đưa cho Mịch Nhi, nhưng nếu Mịch Nhi có thể vĩnh viễn chữa trị tốt tâm bệnh không lại vì nó mà đau buồn, đây mới là tốt.

https://thuviensach.vn

"Trong căn cứ cũng luôn có người chăm sóc em, đây chính là nơi em lớn lên, là quê hương thứ hai của em, các chú dì và Dịch Nhi và em trai em gái cũng đã rất cố gắng khiến em vui vẻ khiến em hạnh phúc, mà em sa sút tinh thần ba ở căn cứ trong tháng, khoảng thời gian kia thật sự rất có lỗi với bọn họ, để cho tất cả mọi người lo lắng rồi." Mịch Nhi nâng cằm lên, tràn ngập cảm kích nói.

"Mãi đến, mãi đến một ngày nào đó, một dì sinh bảo bảo trong căn cứ khi đó khó sinh, vừa vặn ngày đó tất cả bác sĩ cũng không ở đây, tuy nhiên cũng không có ai bị buộc phải trở về sau khi không có em lấy dao phẫu thuật tới cứu chữa cho dì ấy, mà em ở bên ngoài nghe dì ấy kêu thảm thiết, không đành lòng và kích động không ngừng dâng lên, em vọt vào phòng sinh, làm sinh mổ cho dì, cuối cùng mẹ con bình an..."

Trong mắt Mịch Nhi dần hiện ra nước mắt sáng trong: "Đó là lần đầu tiên em tự tay nghênh đón sinh mạng mói ra đời, em là người đầu tiên trên thế giới chạm vào đứa bé kia, một sinh mạng tươi sống xuất hiện, nó hưởng thụ toàn bộ tình yêu của người thân! Em ôm đứa bé cảm động khóc lên, liền bắt đầu từ khoảnh khắc đó, em quyết định đi khỏi bóng ma, quý trọng mỗi một ngày bên tất cả người em yêu. Em cũng vĩnh viễn sẽ không nảy sinh nghi ngờ với bất kỳ công việc gì của bác sĩ. Bởi vì mặc dù chúng em phải đối mặt cái chết, nhưnguènhiều hơn nữa là đem người bệnh chữa khỏi thành công, là mang cho người khác cuộc sống mới rực rỡ, đây là quá nhiều bóng ma hắc ám lại không cách nào che ánh sáng! Sau khi nghĩ thông suốt, em cũng nhịn không được nhớ anh, nắm chặt thời gian nghiên cứu chế tạo ra **tặng cho anh, về bên cạnh anh."

"Đúng, em nên tỉnh lại, Mặc Đức nhất định không hy vọng em ấy dùng sinh mạng đổi lấy bình an để chị Mịch Nhi đau lòng khổ sở, em muốn hạnh phúc cả phần của em ấy, thì phải hạnh phúc gấp đôi, mới có thể không phụ tâm ý của em ấy!" Tâm tình Liên Tĩnh Bạch lên xuống theo lời cô, nghe được cô nói đến lúc tỉnh lại, tâm tình cũng dễ chịu một chút.

https://thuviensach.vn

"Bây giờ em cảm thấy được mình rất khá, nghe theo trái tim mình trở về cạnh anh, không bao giờ nguyện ý rời xa anh nữa." Mịch Nhi nhìn mi mắt Liên Tĩnh Bạch, nghiêm túc nói, "Anh Tiểu Bạch, em đã nói tất cả chuyện cho anh, đây là thất cả quá khứ anh không biết. Sau này em sẽ không đi nữa, đúng, sau này mỗi một ngày em đều mang theo Mặc Đức cùng nhau, em đã đồng ý em ấy sẽ dẫn em ấy đi xem phong cảnh khắp thế giới, mặc dù em ấy đã qua đời, nhưng em sẽ lấy phương thức này tường nhớ em ấy, cho dù anh sẽ tức giận, em cũng sẽ không vứt bỏ em ấy..."

"Em nghĩ anh là loại người gì, chúng ta nên kỷ niệm tưởng nhớ em ấy như vậy, anh sẽ không để ý." Liên Tĩnh Bạch thật sự gật đầu, đồng ý cách nghĩ của cô, "Trước kia cũng đã chỉ có em tưởng nhớ em ấy, hiện tại lại thêm anh, anh cũng rất cảm kích Mặc Đức đã cứu em, chúng ta ngoại trừ hoài niệm cảm ơn em ấy, càng cần lấy một loại phương thức khác thay em ấy sống tốt..."

Liên Tĩnh Bạch buông xuống một chút để ý cuối cùng trong lòng, quả thật, anh ham muốn chiếm hữu hạng nặng căn bản không thể chịu đựng được bên cạnh Mịch Nhi có đàn ông khác, huống chi Mịch Nhi muốn vĩnh viễn mang theo tro cốt một người trên người, lúc này thật chọc giận anh cực độ.

Nhưng người kia chỉ là một đứa bé sáu tuổi, là một đứa bé tội nghiệp vì cứu Mịch Nhi mà bỏ mạng, anh đối với Mặc Đức cảm tạ vượt qua cả ghen tuông, sau này anh, sẽ không còn bất mãn và tức giận với tro cốt kim cương khảm bên tai Mịch Nhi, chỉ biết tiếp thu cám ơn nó.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Kết Thúc

Em cũng biết, anh Tiểu Bạch tốt nhất! Anh có thể vẫn nghe em nói hết một đoạn chuyện xưa dài như vậy, có thể bao dung đủ loại chuyện trong quá khứ của em, em thật sự rất vui!" Cuối cùng Mịch Nhi lộ ra một nụ cười chân thành vui vẻ, "Em tự nhũ, sau này mỗi một ngày đều phải hạnh phúc cả phần của Mặc Đức, hôm nay, là ngày nhẹ nhàng nhất với em trong nửa năm qua. Nói ra chuyện chỉ có một mình em gánh kia, em cảm thấy thoải mái hơn, thì ra là, thẳng thắn đối mặt quá khứ thứ không vui vẻ kia, cũng không khó như trong tưởng tượng nha."

Lúm đồng tiền nho nhỏ trên mặt Mịch Nhi vạch ra ánh mặt trời trong đêm u ám, nhìn trong mắt Liên Tĩnh Bạch là đẹp động lòng người như vậy, rốt cuộc cô như trút được gánh nặng ném chuyện không cách nào đối mặt vào quá khứ, rốt cuộc có thể thoải mái và vui cười lần nữa.

"Sau này, đừng có chuyện liền gạt anh, chuyện gì cũng có thể nói cho anh biết, anh sẽ yên tĩnh nghe..." Liên Tĩnh Bạch ôm Mịch Nhi, lẳng lặng vỗ sau lưng cô, giọng nói êm tai giống như bài hát ru con cố ý kéo dài âm điệu, "Chúng ta đã cùng nhau đối mặt tất cả chuyện không vui, tối nay cũng tranh cãi cũng ầm ĩ cũng đã khóc cũng kêu qua, cuối cùng tất cả đều bình tĩnh lại. Bây giờ, em nhắm mắt lại, cái gì cũng không nghĩ đến, ngoan ngoãn ngủ một giấc, sau khi tỉnh lại, em vẫn là Mịch Nhi vui vẻ nhất ngang ngược nhất "

https://thuviensach.vn

Tối nay cô tâm trạng rên bờ vực sụp đổ, khóc ầm ĩ gào thét kích động dường như tiêu hao tất cả sức lực của cô, Mịch Nhi có thể kiên trì đến bây giờ còn có thể giữ vững tỉnh táo, cũng đã là cực hạn, hiện tại cô cần chính là ngủ một giấc thật tốt, bù đủ tất cả tinh thần và sức lực, không thể mệt nhọc chút nào nữa.

Chuyện kế tiếp, cũng giao cho anh làm đi.

Biết hành trình của Mịch Nhi trong năm năm này, trong lòng Liên Tĩnh Bạch đã có kế hoạch hoàn toàn mới, có một số việc nhất định phải lập tức tăng thời gian, nhất định phải làm xong trước tiên, mới có thể đạt hiệu quả tốt nhất.

Trong lúc anh đang thay đổi ý nghĩ, Mịch Nhi cũng đã mê man ngủ thiếp đi.

Anh nhẹ nhàng đặt Mịch Nhi mệt mỏi vô cùng ngủ say trên giường, cẩn thận đắp kín chăn cho cô, lúc này mới nhẹ bước ra khỏi phòng.

Trên hành lang, anh gọi điện thoại cho trợ lý: "Này? Khoảng thời gian trước tô sắp xếp cậu đi vận chuyên gì đó, mấy ngày gần đây sẽ phải tăng nhanh tốc độ chuẩn bị xong, còn có ta đặc biệt nhấn mạnh một chuyện khác, càng không thể có một chút sơ suất! Trước thứ hai, mọi chuyện đều phải cho tôi một câu trả lời thỏa mãn, còn có..."

Nghiêm túc phân phó cho trợ lý thật lâu, Liên Tịnh Tĩnh Bạch mới cúp điện thoại lại trở về phòng, anh ngồi ở đầu giường, tỉ mỉ dùng khăn nóng lau mặt Mịch Nhi, giúp cô xoa xoa ánh mắt khóc sưng, vẫn bận rộn đến khi anh không thấy Mịch Nhi cảm thấy đau lòng, mới dừng lại.

Anh lên giường nằm bên cạnh Mịch Nhi, giam chặt thân thể mềm nhũn của cô vào trong lòng, kéo tay cô, anh nhỏ giọng nhưng kiên định nói: "Mịch Nhi, đôi tay này cả đời anh cũng sẽ không buông ra nữa, sẽ không bao giờ để em rời khỏi nữa, để anh không nhìn thấy em bị thương! Anh nhớ

https://thuviensach.vn

khi còn bé cảnh cáo không cho phép em rời đi tầm mắt anh, anh sẽ bảo vệ em an toàn, cho nên năm năm kia để em trải qua những chuyện không vui kia, anh cũng có lỗi. Nhưng sau này, anh sẽ không bao giờ phạm sai lầm nữa, em yên tâm, tấ cả đều có anh, anh sẽ không trở thành xiềng xích trói buộc em, còn sẽ để em tự do làm chuyện muốn làm, anh sẽ chỉ giúp em làm những chuyện kia tốt hơn..."

Giọng nói Liên Tĩnh Bạch cũng càng ngày càng thấp, âm điệu càng kéo càng dài, cuối cùng, anh ôm Mịch Nhi ngủ thiếp đi.

Tối nay tâm trạng cô lên xuống thân thể mệt nhọc, làm sao tâm trạng anh không chấn động lên xuống cùng Mịch Nhi, anh phải vừa nghe cô nói tất cả chuyện rung động kinh sợ, vừa tùy thời chú ý cảm xúc của cô, chú ý cả thể xác và tinh thần cụng cực khổ, tối nay anh mới là người mệt mỏi nhất, dù thân thể có tốt, chống đỡ đến mức bây giờ cũng không chịu được.

Thời gian hiện tại, là lúc hai người yên tĩnh dưỡng đủ tinh thần khôi phục thể lực, ném tất cả chuyện xưa mới vừa giaỉ thích sau đầu, bọn họ chỉ muốn trải nghiệm những kỷ niệm ngọt ngào nhất trong mơ.

Một đêm ngon giấc, khi sáng sớm ngày thứ hai, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi lần lượt trước sau miễn cưỡng tỉnh lại, đối mặt cười, trên mặt hai người không lưu lại chút bi kịch tối tăm nào sau tối hôm qua, đây làm cho đối phương cũng tràn ngập vui vẻ.

Hai người cũng có trí tuệ tuyệt vời để hiểu sinh hoạt người thường, qua một đêm, không đề cập tới chuyện ngày hôm qua vén lên, rút ra chính là bài học kinh nghiệm ngày hôm qua lấy được, mà không phải những tâm tình u ám kia.

Một ngày mới, cần phải có tâm tình mới, nghiêm túc với mỗi giây. Đây là trách nhiệm với cuộc sống, là thái độ tích cực nhất.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay còn muốn đi theo đoàn đi tham quan phong cảnh sao?" Liên Tĩnh Bạch mỉm cười hỏi, "Tối hôm qua em ngủ được rất ít, không bằng hôm nay ngủ thêm một giấc, nếu như còn tham gia hành trình căng thẳng như vậy, anh sẽ lo lắng thân thể em."

"A, đúng, bây giờ chúng ta còn đang theo đoàn du lịch, thiếu chút nữa em cũng không nghĩ ra..." Mịch Nhi suýt nữa quên mất chuyện này, tối hôm qua nói về từng chút một về năm năm trước, cô có một loại cảm giác giống như cách mấy thế kỉ, tựa như hôm qua cô mới ôn lại những chuyện kia một lần, mà không phải du lịch ngắm cảnh.

"Cũng biết em có thể sẽ quên, cho nên anh mới nhắc nhở em. Bây giờ quyết định như thế nào đây, ngủ, hay là đi du lịch? Nếu như muốn đuổi theo đoàn, hiện tạòaphải rời giường nắm chặc thời gian." Liên Tĩnh Bạch vẫn là miễn cưỡng dựa trên giường, anh mười phần nắm chắc, Mịch Nhi đã trải qua những thăng trầm của tâm trạng của tối hôm qua, hôm nay vẫn là yếu ớt mệt mỏi không muốn làm bất cứ chuyện gì.

"Không đi, mệt quá..." Mịch Nhi quả nhiên làm nũng lười biếng vùi đầu vào trong chăn, không ngừng lắc đầu nói, "Mới không cần rời giường, du lịch cái gì em không tham gia, mấy ngày nay chúng ta dứt khoát ra khỏi đoàn, mình tìm quán trọ ngủ đi... Dù sao trải nghiệm du lịch bình thường cũng đã trải nghiệm, cảnh vật nên nhìn cũng không cần thiết không phải nhìn ở chỗ này, em không chơi, muốn nghỉ ngơi "

"Được, vậy em cứ tiếp tục ngủ, anh đi tìm hướng dẫn viên du lịch và đội trưởng, cũng báo cho mấy ông bà hai người chúng ta không tiếp tục tham gia hành trình sau." Liên Tĩnh Bạch gật đầu một cái, sắp xếp nói, "Còn phải chuẩn bị dừng chân đăng kí quán trọ khác, phải chờ nghỉ ngơi tốt lại về nhà."

"Hi hi, cám ơn anh Tiểu Bạch!" Mịch Nhi cho anh một nụ cười sáng lạn, từ trong chăn vẫy tay hào nói, "Bye bye, đi sớm về sớm, anh vất vả rồi!"

https://thuviensach.vn

"Nhìn anh lao lực như vậy, em phải báo đáp anh thế nào đây?" Liên Tĩnh Bạch hơi nhíu mày, nửa thật nửa giả hỏi, "Không bằng, đáp ứng anh một điều kiện, làm khoản giao dịch như thế nào?"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Không Đơn Thuần

"Được ạ!" Mịch Nhi không cần suy nghĩ gật đầu, một lời đáp ứng.

Căn bản cô không cần hỏi xem cụ thể giao dịch cái gì, bởi vì, anh vĩnh viễn sẽ không hại cô.

Bọn họ đã sớm thuộc về nhau, cái gì của anh chính là của mình, bất luận muốn giao dịch gì, xét đến cùng vẫn không thay đổi, không có gì phân biệt anh em. Giống như bây giờ thảo luận điều kiện giao dịch, cũng chỉ đùa nháo vui nghịch là chiếm đa số.

"Vậy giao dịch thành lập!" Liên Tĩnh Bạch bởi vì Mịch Nhi nhanh chóng trả lời mà lộ ra nụ cười, anh vừa ưu nhã nhanh chóng cởi áo ngủ ra thay đổi quần áo, vừa nhẹ nhàng nói ra nội dung giao dịch, "Nếu mấy ngày qua, anh đều nghe lời em đến tham gia hoạt động du lịch, vậy ngày nghỉ kế tiếp, em sẽ phải làm theo ý anh, anh muốn mang em đi rất nhiều nơi trên thế giới, em phải ngoan ngoãn nghe theo sắp xếp của anh!"

"Em vốn định làm như thế, anh đúng là đã lãng phí một lần giao dịch!" Mịch Nhi buồn cười nói, "Tạo kế hoạch cũng không phải điểm mạnh của em, vài ngày nay chỉ mới đơn giản đi du ngoạn đã khiến em mệt chết, còn dư thời gian đương nhiên anh phải xắp xếp, anh muốn trốn cũng không trốn thoát khỏi nhiệm vụ này!"

Kỳ thật cô hơi lo lắng rằng Liên Tĩnh Bạch sẽ nói yêu cầu tiếp xúc thân mật, chỉ có cái đó cô sẽ cảm thấy khó xử, nhưng anh cũng chỉ muốn xắp

https://thuviensach.vn

xếp hành trình công việc, điều này không khỏi có chút không hợp với tính phúc hắc gian thương của anh?

Cô tin tưởng, anh Tiểu Bạch xắp xếp hành trình nhất định là sẽ hưởng thụ tốt nhất, để cô có thể vui vẻ nhiều hơn, cho nên món nợ của cô, hoàn toàn không có muốn cô bỏ ra cái gì, mà bỗng dưng chiếm được thu hoạch.

Trừ phi, anh dấu sau lưng âm mưu gì đó, muốn mượn cớ làm chút mờ ám.

"Hả? Mục đích của anh sẽ không đơn giản như thế chứ. . . . . ." Mịch Nhi nằm ở trên giường nheo mắt lại, thử dò hỏi ："Anh sẽ không định lừa gạt em đến vùng rừng núi hoang vu gì chứ, sau đó bán đứng em!"

"Đúng! Anh đinh sẽ bán em! Sau đó để em đi kiếm tiền!" Liên Tĩnh Bạch buông tay nói xong lời trêu chọc cô, thần bí chớp mắt một cái, anh cài nút áo nói, "Cụ thể là có mục đích gì, đợi thời cơ thích hợp, anh tự nhiên sẽ cho em biết!"

"Hừ, em sẽ không sợ anh bán đứng em...em sợ chính là anh giống bây giờ ra vẻ bí mật như vậy, khiến người ta lúc nào cũng khẩn trương! Nhưng mà, em vẫn sẽ nghe lời anh đi tới những nơi được xắp xếp, có thể vào mắt của anh thì cảnh sắc tuyệt đối là cực phẩm thế gian, em muốn dẫn Mặc Đức cùng đi xem --" Mịch Nhi nhẹ nhàng sờ lên khuyên tai trên tai trái, cô đem kim cương tro cốt phía trên coi như kỉ niệm Mặc Đức, cô muốn tính cả phần của nó cùng nhau hưởng thụ cuộc sống, nhìn hết thế giới xinh đẹp.

"Đương nhiên, ánh mắt của anh em cứ yên tâm, sẽ không để em và Mặc Đức thất vọng." Liên Tĩnh Bạch nháy mắt với cô mấy cái, vẫn duy trì cảm giác thần bí, không hề tiếp tục nói tới đề tài này, anh nhìn thời gian, bước nhanh vào phòng rửa mặt, "Em ngủ tiếp một lúc đi, bây giờ anh sẽ liên hệ với hướng dẫn viên du lịch, cũng đi xắp xếp hành trình kế tiếp, tất cả mọi chuyện cứ giao cho anh!"

https://thuviensach.vn

Ngay khi Liên Tĩnh Bạch giải thích, anh và Mịch Nhi thẳng thắn rời khỏi đoàn du lịch, mặc dù những người già có tình cảm yêu thích quen thuộc đối với hai người, đối với việc bỗng dưng chia tay có chút không nỡ, nhưng thế gian không có bữa tiệc nào không tàn, tất cả mọi người đều biết chỉ có một lần có duyên tình cờ gặp nhau, mà đối với đôi vợ chồng son không thể vĩnh viễn ở cùng với họ.

Cứ như vậy, trong lữ đoàn thiếu đi một đối trẻ tuổi tuấn tú xinh đẹp, mà ở trong phòng tổng thống của Italy, có hai vị quý khách ưu nhã xuất sắc.

Mà hai vị này dĩ nhiên chính là Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi trở lại sinh hoạt bình thường, bọn họ ở quyết định dừng lại ở Ý nghỉ ngơi hồi phục tinh thần một ngày, sắp xếp máy bay tới Italy, chỗ này chính là trạm du lịch thứ nhất mà Liên Tĩnh Bạch sắp xếp, ở ngay một thành phố nhỏ phía nam Italy không hề sầm uất.

Mịch Nhi đối với địa điểm ở trạm thứ nhất cảm thấy tò mò lại nghi hoặc, cô đã đến Italy rất nhiều lần, chẳng lẽ còn có cái gì mới mẻ? Mà tại thành nhỏ này cũng chưa từng nghe nói có cảnh sắc đặc biệt, sao anh lại quyết định địa phương thứ nhất là đây?

"Anh Tiểu Bạch, cuối cùng anh có nói không? Rốt cuộc chỗ này có gì ngạc nhiên. . . . ." Từ khi Mịch Nhi biết đến chỗ này thì đã bắt đầu hỏi anh, đã truy hỏi Liên Tĩnh Bạch rất lâu, nhưng cho đến khi họ vào ở khách sạn rửa mặt xong xuôi, anh cũng không lộ ra một câu, cô đã bị sai lệch múi giờ làm cho mệt mỏi không thể chịu nổi, vẫn còn không nhịn được muốn tìm tòi nghiên cứu.

"Em đã hỏi cả đường, có thể đổi vấn đề khác chứ?" Liên Tĩnh Bạch bất đắc dĩ nói, cô không thể an tâm chờ đợi sao?

"Vì sao chúng ta đến Italy, không phải Dĩ Mặc đến đây công tác sao, anh không sợ em ấy bắt gặp đánh chết anh sao, anh đều đem chuyện của công ty

https://thuviensach.vn

vứt cho em ấy. . . . . ." Mịch Nhi xoa xoa mi mắt, tùy tiện thay đổi vấn đề, tiếp theo lại chuyển trở về nghi vấn của mình, "Còn có một vấn đề, rốt cuộc chỗ này có cảnh sắc gì. . . . . ."

"Bây giờ "Dĩ Mặc đang tới nước Mỹ xử lý chuyện của FL rồi, chúng ta không gặp được nó, chuyện của công ty cũng đủ khiến nó sứt đầu mẻ trán, nó không có cơ hội đến đánh anh đâu." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng cười, trực tiếp kéo Mịch Nhi nằm lên trên giường, "Còn một vấn đề khác anh lại không thể trả lời rồi, tốt nhất em nên ngủ một giấc, chờ em tỉnh ngủ có tinh thần, anh sẽ mang em nhìn phong cảnh nơi này! Bây giờ, em phải kiên nhẫn cất lòng hiếu kỳ, đến lúc đó bộc phát!"

"A, anh vẫn không cho em biết. . . . . ." Mịch Nhi ngáp cái lười biếng, cuối cùng cô không thể chịu được cơn buồn ngủ, mí mắt khép lại đã thiếp đi.

Liên Tĩnh Bạch dịu dàng giúp cô đắp kín chăn, cũng nhẹ nhàng nằm bên cạnh cô, cho dù anh đã không còn trong những ngày tháng gian khổ tại đoàn du lịch, nhưng thói quen anh cùng Mịch Nhi ngủ chung vẫn không thay đổi. Anh không có cách nào tiếp nhận việc trong lúc ngủ không có cơ thể ấm áp của cô bên cạnh, tuyệt đối sẽ không thả cô rời khỏi lần nữa.

"Ngủ ngon, ngày mai, nhất định sẽ không để em thất vọng." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng ấn một nụ hôn lên trán Mịch Nhi, sau đó dùng ngón tay chải chuốt sợi tóc bằng phẳng, bàn tay không tự giác sờ đến khuyên tai trên tai trái cô, động tác Liên Tĩnh Bạch dừng lại.

Anh cảm thấy dấu vết lồi lõm trên viên kim cương, ở trong lòng lặng lẽ đối nói với Mặc Đức ở nơi xa lạ： "Tôi rất cảm tạ cậu đã cứu tính mạng Mịch Nhi, thay tôi bảo vệ an toàn cho cô ấy, nhưng cậu cũng đồng thời mang cho cô ấy vết thương, mà vết thương này cứ giao cho tôi, tôi sẽ triệt để chữa khỏi tất cả. Mặc Đức, cậu cứ an tâm đi đi --"

https://thuviensach.vn

Anh tự tay ôm Mịch Nhi ngủ say vào trong lòng, cũng nhẹ nhàng nhắm mi mắt lại.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Cực Hạn

Ngày thứ hai, trời còn chưa sáng, Liên Tĩnh Bạch liền gọi Mịch Nhi dậy, bảo là muốn dành thời gian chạy tới chỗ đó, không để cô có thể ngủ tiếp, muốn lập tức bắt đầu chuẩn bị.

Nhưng Mịch Nhi rõ ràng chưa ngủ đủ, sau khi cô bị đánh thức gương mặt rầu rĩ không vui, phờ phạc muốn chui về chăn, nhưng cuối cùng vẫn bị Liên Tĩnh Bạch cứng rắn kéo rời giường, anh mang cô đi thay quần áo rửa mặt xong, hai người ăn qua loa bữa sáng quán trọ đặt trước, liền lái xe tới chỗ của họ.

Ngồi trên xe phóng nhanh, đáy lòng Mịch Nhi vẫn có chút không phục, không ngừng xác nhận cảnh kia rốt cuộc đẹp bao với anh, tràn đầy uy hiếp cảnh cáo anh, nếu như cảnh sắc không làm người ta hài lòng anh nhất định phải chết!

Cô bị anh cứng rắn kéo rời giường, chỉ ngủ một đêm hoàn toàn không đủ khiến cô bị đảo lộn thời gian! Khí trên người cô lúc bị đánh thức rời giường vẫn chưa biến mất, bây giờ Mịch Nhi hiển nhiên không cảm thấy có bất kỳ chỗ nào có thể đẹp ngọt ngào bằng giấc mơ.

"Không nên sốt ruột, chờ một lát nữa, lập tức tới ngay." Liên Tĩnh Bạch chỉ cười không nói, không tiếp tục nói bất kì gợi ý gì.

Mịch Nhi giận dữ nhếch miệng lên, nhưng cô hiểu bây giờ anh là vỏ trai khóa chặt miệng, tuyệt đối không tiết lộ điều cô muốn biết, cô hỏi nữa cũng

https://thuviensach.vn

chỉ uổng phí sức lực.

Nhưng khi hình ảnh xinh đẹp hiện ra trước mắt không thể dùng lời nói hình dung được, trong lòng Mịch Nhi bao nhiêu không vui cũng đều tiêu trừ hầu như không còn, chỉ còn lại toàn tâm xúc động.

"Đẹp... Thật là đẹp" Mịch Nhi sững sờ nhìn cảnh sắc hấp dẫn lòng người trước mắt, chỉ có thể phun ra những chữ đơn giản như thế.

Không có từ ngữ có thể hình dung đầy đủ sự xinh đẹp cô nhìn thấy, thiên nhiên được trời ưu ái mới có thể sáng tạo ra loại rung động siêu phàm thoát tục này, cô nhất thời cảm thấy, tất cả giày vò và chờ đợi đều là đáng giá, cô tha thứ Liên Tĩnh Bạch cho tới nay cố ra vẻ huyền bí.

Sau khi cô xuống xe, lại bị Liên Tĩnh Bạch bịt mắt dẫn vào một căn nhà ở bên ngoài phòng ốc xem ra không tầm thường chút nào, Mịch Nhi tránh không thoát bàn tay anh, chỉ có thể bất đắc dĩ đỡ tay anh, bị anh kéo vào sân dắt lên lầu. Cô rẽ vài bước giẫm lên nhiều bậc thang, tựa hồ là phòng ốc đến thiên đường, rốt cuộc mới dừng lại.

Trên đường cô bị bịt mắt không thấy được bên ngoài, trong lòng vô cùng tò mò, nơi này đáng để Liên Tĩnh Bạch làm không nói lời nào như vậy, nghĩ đến nhất định là phong cảnh vô cùng đẹp vô cùng tốt đáng để chờ đợi.

Liên Tĩnh Bạch cũng không có lập tức để lộ đáp án, hai tay anh tiếp tục che kín mắt Mịch Nhi, anh cảm thấy thời cơ đến, mới để cô thấy ánh mặt trời.

Ánh mắt bỗng nhiên lại thấy ánh mặt trời, Mịch Nhi không quen dùng sức nháy mắt mấy cái, lúc này mới phát giác, cô giống như ở trong thế giới cổ tích.

Cô đứng trên ban công ở ngoài trời, hai người ở vị trí giống như là được tính toán chuẩn xác, có tầm nhìn tuyệt đối một trong một triệu, thu hết tất cả

https://thuviensach.vn

xinh đẹp vào đáy mắt.

Mặt trời mọc rặng mây đỏ lộng lẫy hiện đầy bầu trời trước mắt, màu đỏ mênh mông vô bờ giống như bị lửa đốt cháy, dưới bầu trời là rừng cây um tùm liền nhau, hồng và xanh biếc giao nhau phía chân trời, đó là một loại xinh đẹp phong phú,chỉ đem ngày chiếu hồng hơn, cây xanh hơn, cảnh tượng vượt quá xa bất kỳ địa điểm khác trên thế giới.

Càng khiến người kinh ngạc chính là, chỗ trời và đất tiếp giáp, một hồ nước trong suốt to lớn như gương sáng lẳng lặng nằm ở đó, hồ nước gợn sóng lăn tăn như kỳ tích bao lấy bầu trời đỏ và xanh lá trên đất, một loại điêu luyện sắc sảo điều hòa ra một loại sắc thái hết sức kinh diễm nhưng vô cùng tự nhiên, màu sắc đẹp mắt đơn giản sẽ phải cuốn sạch tâm hồn của con người đi, mị hoặc đến cực điểm.

Mịch Nhi ngu ngơ nhìn không biết chán cảnh sắc tràn ngập trước mắt, đây chỉ là một màn mặt trời mọc, nhưng ai có thể nghĩ tới tạo hóa sẽ thần kì xuất sắc ngoài dự đoán mọi người như thế!

"Làm sao có thể... Trên thế giới còn có loại kỳ tích này..." Mịch Nhi lắp bắp nói, cũng không nháy mắt, không muốn bỏ qua một chút thời gian xinh đẹp.

Cô đã từng xem mặt trời mọc im lìm vắng vẻ trên sa mạc, gặp qua mặt trời mọc tuyệt đẹp trên Hoa Sơn, trải qua mặt trời mọc rộng lớn trên bờ biển, nhưng dạng mặt trời mọc tự nhiên mà không kiểu cách này, như thế làm nổi bật thêm sắc mỹ lệ của cảnh đẹp thiên nhiên, cho tới bây giờ cô chưa từng gặp trước.

Thật là xinh đẹp, muốn hấp dẫn ánh mắt người vào trong vẻ xinh đẹp cực hạn đó!

Liên Tĩnh Bạch lẳng lặng đứng bên cạnh cô, cũng không giải thích gì nhiều, anh chẳng qua là vững vàng nắm chặt tay Mịch Nhi, cùng nhau

https://thuviensach.vn

thưởng thức giờ khắc tự nhiên hiện ra này cho người ta quà tặng tuyệt mỹ.

Mặt trời mọc kéo dài chỉ mười mấy phút, nhưng cảnh đẹp luôn thay đổi màu sắc, hai người lẳng lặng dựa sát vào với nhau, dưới ánh mặt trời chiếu xuống, cũng nhuộm vào một tầng thiêng liêng rực rỡ, như vị thần đứng im.

"Đã kết thúc." Đợi đến khi tất cả màu sắc khôi phục bình thường, Liên Tĩnh Bạch mới mở miệng nói, "Đây chính là cảnh đẹp anh muốn cho em xem, cảnh sắc này hàng năm chỉ có một ngày, cho nên mới vọi vàng đưa em tới, em hài lòng chưa? Đáng để em một đường trắc trở bôn ba đến chưa?"

"Quá đáng giá!" Mịch Nhi tươi cười, đến bây giờ còn không nén được hưng phấn trong lòng, "Làm sao anh phát hiện nơi này! Em chỉ biết chu kì mặt trời này có thể vừa vặn tiếp giáp với đất trời, nhưng chắc chán chỉ có chúng ta đứng đây mới có thể thấy đúng không? Vị trí chỉ cần lệch một chút cũng sẽ bị cản trở tầm nhìn đẹp nhất! A, em thật sự là rất hài lòng!"

"Anh cho rằng đây là mặt trời mọc đẹp nhất trên thế giới, là cảnh sắc tuyệt đối không thể bỏ qua." Liên Tĩnh Bạch từ sau lưng dịu dàng ôm Mịch Nhi, nhẹ nhàng nói, "Bốn năm trước một lần trùng hợp, anh ở chỗ này thoáng nhìn thấy cảnh đẹp này, liền lập tức quyết định muốn mua lại tòa lầu này, hoàn toàn độc chiếm cảnh mặt trời mọc này. Lúc ấy thật đáng tiếc em không ở bên cạnh anh, sau khi mua nơi này, anh chờ em trở lại dẫn em đến xem. Hôm nay, cuối cùng có cơ hội dẫn em cùng đi..."

"Uh... Thật xin lỗi..." Mịch Nhi cầm tay anh, bày tỏ áy náy với việc mình rời đi, cô tươi cười hơn, "Nơi này rất xinh đẹp, em rất thích! Sau này em tuyệt đối sẽ cùng đi với anh đến bất kỳ chỗ nào, không cần anh chờ em..."

"Được." Liên Tĩnh Bạch gật đầu một cái, khóe môi cũng giương lên nụ cười, "Vậy em cần bù đủ cảnh sắc thiếu trong năm năm này, anh dẫn em và Mặc Đức cùng nhau nhìn những cảnh đẹp mới tìm ra kia."

https://thuviensach.vn

"Được, em giao lại tất cả thời gian còn dư của kỳ nghỉ này cho anh, anh dẫn em đi đâu em sẽ đi đó!" Mịch Nhi tay chỉ vào bầu trời, tràn đầy nhiệt tình kêu to, "Go, trạm tiếp theo chúng ta đi đâu! Em cũng có chút chờ không kịp rồi!"

"Trạm tiếp theo, là một loại xinh đẹp khác nha!" Liên Tĩnh Bạch vẫn không nói thẳng, một câu ngắn, chỉ cho cô một nụ cười thần bí.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Thần Bí

Quả nhiên hành trình vừa thần bí lại xinh đẹp, Mịch Nhi tán thưởng mỗi một phong cảnh xinh đẹp, đối với quang cảnh mà thiên nhiên tạo ra cho con người, càng thấy cảm ơn cùng xúc động.

Liên Tĩnh Bạch mang Mịch Nhi đi xem phong cảnh thứ hai là bươm bướm tại Châu Phi, các loại bươm bướm sặc sỡ xinh đẹp trải dài trên các con đường, đó là một loại cảnh sắc xinh đẹp không ngừng che khuất bầu trời, để mỗi một người từ xa đến xem không khỏi hết sức kinh ngạc, Mịch Nhi lại càng nhìn đến mất hồn.

Trạm thứ ba hai người đi tham gia một lễ hội truyền thống lửa trại ở Nam Mĩ, bọn họ thay lên trang phục truyền thống của họ, cùng dân bản xứ tế bái reo hò ca hát nhảy múa, dùng lửa trại rừng rực thiêu bò nướng dê, gọi về dã tính cùng chân tình. Mịch Nhi lại còn ăn nhiều thịt nướng ngon nhất mà Liên Tĩnh Bạch tiến cử, mỹ vị thiên nhiên quả nhiên tuyệt nhất thế gian!

Phong cảnh thứ tư là lái máy bay lướt qua Bắc cực cùng lúc xem Cực Quang khi mặt trời lặn, thứ năm đến khe núi xem bầy cá chuyển mùa bơi ngược dòng, thứ sáu là từ bầu trời nhìn xuống ruộng lúa mạch đặc biệt. . . . . .

Mỗi một phong cảnh đều khiến mình ngạc nhiên dưới sự xinh đẹp cùng hấp dẫn, Mịch Nhi đi theo Liên Tĩnh Bạch đến nơi nào, đều có thể nhìn thấy phong cảnh tuyệt đẹp, trong lòng cuồn cuộn vô số cảm xúc.

https://thuviensach.vn

Cô cảm thấy vô cùng đau lòng không khỏi hổ thẹn và hối hận, trong năm năm quá khứ Liên Tĩnh Bạch đã tìm kiếm phát hiện những cảnh xinh đẹp này, nhưng lúc anh nhìn cảnh đẹp, nhất định sẽ luôn cảm thấy đau lòng vì cô không có ở đây, cô rời khỏi khiến anh lúc nào cũng lo lắng trong lòng.

Có lẽ, an ủi duy nhất của anh cũng chỉ là nghĩ đến một ngày hai người sẽ gặp lại, có thể dắt tay cùng nhau ôn lại những kỉ niệm tốt đẹp. Năm ấy cô bốc đồng rời khỏi không chút tin tức, xác thực đã mang cho anh tổn thương sâu nhất.

Thật may là, cuối cùng cô vẫn trở lại bên cạnh anh, hai người thật sự cùng nhau đi xem cảnh đẹp khắp thế gian, cô đã đến muộn năm năm, không thể chỉ xin lỗi anh cùng bù đắp.

Sờ lên tai trái, Mịch Nhi cũng lặng lẽ nói với Mặc Đức, đây là cảnh sắc bên ngoài nơi em ở, thật sự rất đẹp, sau này chị sẽ tính cả phần em, đi ngắm tất cả những nơi xinh đẹp trên toàn thế giới!

Liên Tĩnh Bạch mang theo Mịch Nhi tới nơi càng lúc càng kỳ lạ, mang cho cô kinh ngạc càng lúc càng không thể tưởng tượng nổi, cô không khỏi càng mong đợi nhiều hơn, mong đợi anh sẽ sắp xếp những nơi càng đẹp hơn.

"Trạm tiếp theo là nơi nào, cuối cùng là quốc gia nào?" Mịch Nhi ngồi khoang hạng nhất trên máy bay, không ngừng hỏi Liên Tĩnh Bạch bên cạnh, "Quốc gia lần này có cảnh sắc gì đặc biệt ngạc nhiên? Anh cho em biết một chút gợi ý được không? Đều tại anh, lên máy bay cũng không đánh thức em.. bây giờ em lên máy bay tới quốc gia nào cũng không biết --"

Mịch Nhi cong môi lên, cô trước đó thế nào cũng không nghĩ đến, Liên Tĩnh Bạch sẽ thừa dịp cô ngủ say thì mua vé máy bay mang cô lên máy bay! Ở khoang hạng nhất cũng không có một hành khách nào, nữ tiếp viên

https://thuviensach.vn

hàng không cũng không tiến lai phục vụ, cô lại muốn hỏi xem mình sẽ đến đâu thì cũng không người để hỏi!

Thật kỳ quái, anh cần thiết phải giấu cô đi tới quốc gia nào sao, đến tất cả hành trình thần bí lần trước cũng không bí mật như vậy, hành trình tiếp theo có gì đặc biệt?!

"Lúc lên máy bay em ngủ rất say, anh lại không có cách nào gọi em dậy, ai biết mới bay một lúc thì em đã tỉnh. Lần này máy bay sẽ đi rất lâu, em có thể nhắm mắt ngủ tiếp một giấc." Khóe môi Liên Tĩnh Bạch nhếch lên nụ cười, anh nói lảng sang chuyện khác, "Chờ em tỉnh ngủ, anh sẽ cho em biết hạ xuống đâu."

"Hừ! Đây là anh không muốn cho em biết!" Mịch Nhi hung hăng bấu anh, anh không muốn nói thì thật không cách nào moi ra, bây giờ cô đừng mơ biết được từ anh!

Nhưng nghe anh vì cô xắp xếp mọi chuyện, trong lòng cô càng thấy không vui, dứt khoát đeo tai nghe lên, cô bắt đầu xem phim："Ai nói em muốn đi ngủ, em lại không ngủ, em vẫn muốn xem phim đến khi máy bay hạ xuống!"

Liên Tĩnh Bạch đối với tính tình chống lại của Mịch Nhi đã miễn dịch lắc đầu cười, anh chỉ nhẹ nhàng giúp cô phủ thêm chăn mỏng, cũng không nói một lời.

Mặc dù Mịch Nhi đang nói muốn xem phim nhưng thấy trong tất cả hành trình, anh cũng biết, cô chỉ mới xem phim thì đã buồn ngủ, lần này cô tức giận gì thậm chí cũng quên, những tình tiết trong phim cẩu huyết chỉ khiến cô ngủ nhanh hơn yên tĩnh hơn mà thôi.

Quả nhiên, Mịch nhi chưa xem được nửa bộ phim thứ nhất, cô đã dựa vào Liên Tĩnh Bạch ngủ.

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng cười, dịu dàng di chuyển cô ngủ được thoải mái hơn, giúp cô đắp chăn, để cô yên tâm ngủ.

Anh nhìn tầng mây ngoài cửa sổ, nhẹ nhàng nói ："Trạm tiếp theo không có bất kỳ thứ gì đặc biệt, nó đối với em mà nói không có mới mẻ chút nào, nhưng trong này có ngạc nhiên mà anh bày trí rất lâu, mang theo em đi nhiều địa phương như vậy, anh ngoài muốn để em nhìn thấy cảnh sắc xinh đẹp mà anh tìm thấy trong năm năm qua, chủ yếu hơn chính là vì tranh thủ thời gian xắp xếp những chuyện kia, đó nhất định có thể khiến em vui mừng. . . . . ."

Khi Mịch Nhi mờ mịch mở mi mắt, đập vào mắt là ánh mắt dịu dàng mỉm cười của Liên Tĩnh Bạch, cô bỗng chốc ngồi dậy, xoa xoa mi mắt không ngừng hỏi ："Anh Tiểu Bạch, em ngủ bao lâu rồi? Bây giờ bay tới chỗ nào? Cách hành trình còn xa không? Anh đồng ý sẽ cho em biết mình bay tới quốc gia nào chứ . . . . . ."

"Anh vừa định gọi em, em đã tỉnh đúng lúc." Liên Tĩnh Bạch kéo Mịch Nhi tới, dắt tay cô đi tới lối ra, "Không cần nói cho em biết mình tới nơi nào rồi, bởi vì. . . . . Máy bay đã hạ cánh."

"À? !" Mịch Nhi giật mình trừng lớn mắt, "Sao lại như vậy, em đã ngủ lâu như thế sao! Chỗ này là nơi nào!"

"Đi ra ngoài em sẽ biết." Liên Tĩnh Bạch nháy mắt mấy cái với cô, tăng nhanh tốc độ xuống máy bay.

Trên mặt Mịch Nhi tràn đầy dấu hỏi, rốt cuộc chỗ này là nơi nào, cái gì mà cô xuống máy bay sẽ biết?

Nhộ nhỡ anh đưa cô tới một quốc gia nhỏ xa xôi, cô hoàn toàn không có nhận ra quốc gia đó, thì làm sao biết đây là đâu. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng vừa mới bước xuống máy bay, Mịch Nhi quả nhiên tỉnh ngộ ："Chỗ này không phải thành phố K sao! Chúng ta về nhà?"

Trước mắt là biển chào mừng tới thành phố K, đám người tóc đen mắt đen, bọn họ đều nói Hán ngữ, tất cả đều xác thực chỉ rõ một điểm, nhất định chỗ này chính là nơi bọn họ xuất phát du lịch, bọn họ lại trở về nhà.

"Sao nhanh vậy đã trở về đây. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Tuyệt Đối Không Thể Sai Sót Nhầm Lẫn

Mịch Nhi nhăn mày lại, ngay cả bước xuống máy bay lề mề chậm chạp, miệng nhỏ giọng than thở : "Ngày nghỉ của anh không phải còn vài ngày sao, tại sao bây giờ phải trở về thành phố K. . . . . ."

Cô hiển nhiên không dự đoán trước sẽ là kết quả này, Liên Tĩnh Bạch ở trên máy bay chuẩn bị nhiều mê hoặc như vậy, để cô tràn ngập cảm giác thần bí và mong đợi với lần hành trình này, nhưng hành trình cuối cùng vậy mà chính là thành phố K. . . . . .

Chẳng lẽ anh nói kết thúc ngày nghỉ sớm, sẽ muốn về nhà sao?

"Đúng, chúng ta trở về rồi." Liên Tĩnh Bạch nhìn không cam lòng vẻ mặt của Mịch Nhi, chỉ mỉm cười, cũng không giải thích gì nhiều.

Cùng nhau xuống máy bay, anh kéo cô lập tức chạy về lối ra của sân bay, tài xế nhà họ Triển phái đến đã sớm chờ trong này, chuẩn bị đón bọn họ về nhà.

Hai người lên xe, Liên Tĩnh Bạch mới nói với Mịch Nhi mặt tràn đầy thất vọng : "Kỳ nghỉ vẫn chưa kết thúc, nhưng anh có lý do rất quan trọng, chúng ta cần phải trở về."

"A. . . . . ." Mịch Nhi mệt mỏi tê liệt trên ghế ngồi, mặc kệ anh nói thế nào đi nữa, dường như cũng đã không thể thay đổi thử trở lại K thành phố một lần.

https://thuviensach.vn

Anh nói có lý do trở về sớm, nhất định là vì Triển thị xảy ra vấn đề phải là anh mới có thể xử lý, sau khi trở về, anh lại muốn bắt đầu làm việc không dừng lại, tuyệt đối không thể giống như ngày trước nữa, luôn làm bạn với cô.

Mịch Nhi vuốt vuốt huyệt thái dương của mình, tận lực thuyết phục mình không cần giở tính khí trẻ con, muốn cố gắng hết sức thông cảm cho anh Tiểu Bạch.

Đúng vậy, thân là CEO công ty cao cấp thế giới, làm sao anh có thể tùy hứng nói nghỉ phép liền nghỉ phép nói du lịch liền du lịch đây? Chú Triển cũng không phải đã để xuống trách nhiệm công ty đi du lịch vòng quanh thế giới với dì Liên, anh Tiểu Bạch trên người gánh vác trách nhiệm của mấy vạn nhân viên, lần này anh có thể tranh thủ thời gian theo cô lâu như thế, cùng cô trải qua kỳ nghỉ vui vẻ như thế, cô nên cảm thấy hài lòng rồi.

"Được rồi, về nhà cũng tốt!" Tìm nhi rốt cuộc lại lần nữa nở nụ cười, cô nhìn thời gian, hỏi Liên Tĩnh Bạch, " Bây giờ ở Trung Quốc mới hai giờ chiều, anh sẽ không lập tức phải đến công ty chứ? Nếu không vội, vẫn là ăn trước một bữa cơm trưa thật ngon đi, thức ăn trên máy bay nhất định không hợp khẩu vị của anh, ăn xong rồi anh ngủ tiếp dưỡng đủ tinh thần sẽ cảm thấy tốt hơn, đến mai lại bắt đầu công việc được không?"

"Hôm nay anh đương nhiên sẽ không đến công ty, em không cần lo lắng cho anh." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng nói, "Về nhà dĩ nhiên phải ăn thật ngon trước, chẳng qua là anh ngủ thật lâu trên máy bay, không nhất định phải điều chỉnh chênh lệch thời gian. Buổi chiều anh có vài thứ muốn đưa em đi xem, em còn có tinh thần kiên trì một buổi chiều sao?"

"Em ngủ trên máy bay còn lâu hơn anh, để em ngủ nữa tuyệt đối không ngủ được, đi với anh xem cái gì cũng có thể. . . . . ." Mịch Nhi lắc đầu, tò mò hỏi, "Nhưng mà anh lại có sắp xếp gì, muốn đưa em đi xem cái gì hả?

https://thuviensach.vn

Cũng về đến nhà rồi, thế nhưng anh lại cho em hồi hộp? Anh sẽ không định bây giờ hoàn toàn không cho em biết chứ?"

"Về đến nhà, tự nhiên sẽ thấy được." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng cào chóp mũi Mịch Nhi, "Bảo đảm sẽ không để em thất vọng, mời kiên nhẫn chờ đợi đi."

"Anh thật sự nên đi viết tiểu thuyết, thật là điểm đáng ngờ khắp nơi làm người khác khó chịu vì thèm. . . . . ." Mịch Nhi hơi bĩu môi nói móc, " Chẳng lẽ anh đối với tất cả nhân viên cũng như vậy sao, cho tới bây giờ cũng không nói thẳng, thích để người khác đoán? ! Nham hiểm quỷ quyệt phúc hắc gian xảo!"

"Vấn đề này em có thể đi hỏi nhân viên của anh, anh chỉ biết là ——" Liên Tĩnh Bạch cúi đầu mổ một cái trên môi Mịch Nhi, "Anh tuyệt đối chỉ dịu dàng sủng nịch như thế với em, những người khác nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Đang nói, môi anh nóng bỏng vững vàng che kín cánh môi cô, tình cảm nồng nhiệt làm bậy lưỡi khéo léo thăm dò vào bên trong môi cô, dâng lên một ngọn lửa nhiệt tình kịch liệt bốn phía.

"Ô ô. . . . . ." Mịch Nhi vùng vẫy phản kháng, "Anh lại. . . . . Chuyển. . . . . Nói sang chuyện khác, a ô ——"

Cô mở miệng phun ra lời nói khiến đầu lưỡi anh đưa vào nhanh chóng hơn, cuối cùng cô cũng không thể không thuận theo nhịp tiến của anh đắm chìm trong nụ hôn nồng nhiệt kích tình, cùng anh múa sáng tác ra một cảnh hôn thân mật.

Lộ trình về nhà của hai người chỉ có hôn, nhịp tim hồi phục và tâm trạng bình tĩnh lại sau nụ hôn thắm thiết, xe thể thao chạy đến cửa lớn khí thế hào hùng của nhà họ Triển, bọn họ rốt cuộc lại về nhà.

https://thuviensach.vn

"Đại thiếu gia, tiểu thư Mịch Nhi, các người rốt cuộc trở về rồi !" Quản gia chờ trước nhà, vẻ mặt tươi cười bày tỏ vui mừng với bọn họ về nhà, "Biết các người hôm nay trở về, căn phòng đã thu dọn trước, mới xuống máy bay trên đường mệt mỏi, bây giờ có muốn đi rửa mặt thay quần áo trước không? Cơm nước cũng đã chuẩn bị, bất cứ lúc nào ũng có thể ăn!"

"Chúng ta đi nghỉ ngơi trước, lập tức tới phòng ăn ăn cơm, Mịch Nhi đi trước đi, anh còn có chuyện hỏi quản gia." Liên Tĩnh Bạch đẩy Mịch Nhi về phòng trước, sau đó nhẹ nhàng đến trước mặt quản gia.

"Con để người đưa đến cái gì có phải cũng theo yêu cầu của con bố trí tốt hay không? Trang trí căn phòng cũng phải tuyệt đối giống như con yêu cầu!" Liên Tĩnh Bạch nghiêm túc hỏi, "Trật tự tất cả mọi thứ cũng không thể loạn, bác đặc biệt kiểm tra rồi sao sao? Còn có tất cả hình ảnh ánh sáng là quan trọng nhất, có phải cũng chạy thử tốt không? Bây giờ, con muốn bảo đảm tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn!"

"Đương nhiên, đại thiếu gia, bác làm việc ngài yên tâm!" Quản gia cũng nghiêm túc trả lời, "Bác biết rõ sự kiện này ý nghĩa quan trọng, tất cả mọi thứ bác đã bố trí tốt, tất cả trang trí bác cũng đều kiểm tra vài lần trước đó, tuyệt đối không có bất kỳ sơ sót!"

"Vậy thì tốt, làm phiền quản gia rồi !" Trên mặt Liên Tĩnh Bạch lúc này mới mang theo ý cười, tỏ lời cảm ơn với quản gia nói: " Mấy ngày nay bác đã cực khổ rồi, chờ sau khi chuyện thành công, con sẽ để bác nghỉ dài hạn!"

Liên Tĩnh Bạch lại căn dặn vài chuyện với quản gia, lúc này mới xoay người trở về phòng, sau khi rửa mặt thay quần áo, anh gần như cùng Mịch Nhi cùng một thời gian ra khỏi phòng, cùng đến phòng ăn ăn cơm.

Bây giờ đã là ba giờ chiều, hai người ăn bữa trưa này trễ, cũng có chút không yên lòng, Mịch Nhi vốn không đói, trong lòng vẫn nhớ anh nói muốn đưa cô đi xem cái gì, chỉ ăn qua loa một chút; mà bây giờ Liên Tĩnh Bạch

https://thuviensach.vn

lòng tràn đầy kế tiếp muốn vào làm chuyện lớn kia, cả người cũng căng thẳng như chuẩn bị cho chiến tranh, đồ ăn ngon cũng ăn đến nhạt nhẽo rồi.

"Không ăn!" Mịch Nhi ăn miếng rau cải cuối cùng, rốt cuộc không nhịn được để đũa xuống, thúc giục Liên Tĩnh Bạch nói, "Em đã ăn no rồi ! Em xem anh Tiểu Bạch cũng không phải là rất có dáng vẻ muốn ăn, không bằng bây giờ kết thúc bữa trưa đi! Anh có thể đưa em đi xem cái anh nói kia là gì chứ? Em nghi ngờ tò mò thật lâu!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Hình Ảnh

"Được." Liên Tĩnh Bạch hít một hơi thật sâu, dắt tay Mịch Nhi đi ra khỏi phòng ăn.

Dọc theo đường đi, tâm tình Liên Tĩnh Bạch khẽ khẩn trương trầm mặc không nói lời nào, chỉ an tĩnh dẫn cô đi, cuối cùng, hai người cùng đi đến căn nhà nhỏ đơn độc trong biệt thự.

"Chính là chỗ này sao?" Mịch Nhi ngẩng đầu nhìn căn nhà này cũng không có kiến trúc gì đặc biệt, bề ngoài của nó rất bình thường, hoàn toàn là phong cách tại biệt thự nhà họ Triển, tinh xảo trang nhã đại lại đẹp đẽ, xinh đẹp là rất xinh đẹp, nhưng trong tất cả căn nhà ở nhà họ Triển, tòa nhà nhỏ này tuyệt đối không coi là xuất sắc nhất.

"Là nơi này, chẳng qua anh muốn em nhìn không phải căn nhà này, mà là đồ vật trong phòng, những thứ kia. . . . . Nhất định là đồ em sẽ thích."

Cuối cùng Liên Tĩnh Bạch mở miệng, anh nhẹ nhàng đi lên bậc thang, đứng ở trước cửa, anh tự tay đẩy cánh cửa duy nhất ra, lại xoay người khom lưng với kiểu mời chuẩn mực, thân sĩ nói: "Tiểu thư Mịch Nhi, chào mừng đến đây!"

Mịch Nhi nhất thời cảm thấy Liên Tĩnh Bạch chợt làm ra động tác quý tộc chơi thật thú vị, cô hé môi cười một tiếng, cũng lên cơn nghiện đùa giỡn, muốn phối hợp biểu diễn cùng anh.

https://thuviensach.vn

Nắm hai mép quần, Mịch Nhi khom người quỳ gối đáp lễ, sau đó cô như hoa sen bước lên bậc thang, đến trước mặt Liên Tĩnh Bạch cực kì thục nữ kín đáo cười khẽ nói: "Cám ơn."

Cô đưa tay vịn lấy cánh tay vươn về phía trước của Liên Tĩnh Bạch, Liên Tĩnh Bạch đứng dậy, tao nhã dắt cô từ từ đi vào cửa chính, đi tới đất nước thần bí.

Hai người tiến vào trong nhà, cửa chính lập tức vững vàng đóng lại, nhất thời Mịch Nhi bị cảnh tượng bên trong hù sợ, ôm chặt lấy cánh tay Liên Tĩnh Bạch, tìm kiếm an toàn cùng an ủi.

Bên ngoài chính là ánh nắng mặt trời rực rỡ buổi chiều, nhưng trong phòng lại là khoảng không gian đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón, hoàn toàn không thấy rõ bất kỳ vật gì!

Tất cả cửa sổ trong phòng đều bị đóng kín, không một tia sánh mặt trời xuyên vào trong được, đến đèn trong nhà cũng không có mở, giống như là cố ý thiết kế, nơi này lại chỉ sờ thấy bóng tối.

"Anh Tiểu Bạch, nơi này tối quá. . . . . ." Mịch Nhi cảm thấy hết sức không quen, dồn dập hỏi, "Công tắc ở chỗ nào, em muốn mở đèn --"

"Công tắc ở chỗ anh, em chờ một chút, anh sẽ cho em xem những thứ đặc biệt chuẩn bị vì em."

Tiếng Liên Tĩnh Bạch mỏng manh trong vùng tăm tối cám dỗ giống như vu vơ, trong nháy mắt trấn an cảm xúc của Mịch Nhi, cô lắng lặng chờ đợi, chờ đợi anh công bố thứ đặc biệt bên trong căn phòng này.

Liên Tĩnh Bạch từ túi áo lấy ra bộ điều khiển từ xa, anh cầm tay Mịch Nhi, cuối cùng nhẹ nhàng nhấn một cái nút trên bộ điều khiển.

https://thuviensach.vn

Toàn cảnh là bóng tối, chợt, giống như màn sân khấu cuối cùng được kéo ra, trên mặt tường bắt đầu hơi phát ra ánh sáng, trong bóng tối từ từ chuyển thành sáng ngời, ở phía trên cho thấy quang ảnh biến ảo.

Khối quang ảnh kia khiến trong nhà phản xạ ánh sáng, mặc dù vẫn còn rất nhiều chỗ ẩn núp trong bóng tối, nhưng ánh sáng làm cho người ta ít nhất có thể nhìn thấy thiết kế trong phòng.

Lúc này Mịch Nhi mới phát hiện ra, nhìn tòa nhà từ bên ngoài có chừng hai ba tầng, nhưng bên trong cũng là một tổng thể, vách tường làm hình chiếu cao chừng mười mét, bản thân nó được thiết kế trang hoàng thành một màn ảnh vô cùng to lớn, phía trên chiếu tất cả hình ảnh mang cảm giác trân thật.

"Đây là muốn xem phim sao?" Mịch Nhi tò mò hỏi, "Căn nhà này có phải là nơi anh chuyên dùng để xem phim không? Hôm nay là muốn tới đây xem sao?"

Cô rất nỗ lực giả bộ mừng rỡ kích động nói, dùng màn ảnh khổng để xem phim rất tốt, nhưng thứ này hoàn toàn không để cho cô cảm thấy vui mừng bất ngờ. Dù sao, cô ở Hollywood đã xem màn ảnh lớn hơn rất nhiều, so sánh với nhau, anh Tiểu Bạch mang cô đến đây xem thì rất bình thường không có gì lạ.

"Không phải, dĩ nhiên không phải để em đến đây xem phim." Liên Tĩnh Bạch lắc lắc ngón tay, đưa tay nhấn nút điều khiển khác, "Anh muốn để cho em nhìn thứ trong hình ảnh."

Khi anh ấn nút xuống, hình ảnh trên màn ảnh nhất thời biến đổi, một đoạn hình ảnh khác chiếu lên, thoáng chốc hấp dẫn ánh mắt của Mịch Nhi.

"Đây -- đây không phải là anh. . . . ." Mịch Nhi giật mình quả thật không thốt nên lời, ánh mắt cô nhìn chằm chằm màn ảnh, ngón tay lại nắm chặt ống tay áo Liên Tĩnh Bạch, "Đó là anh mấy năm trước không đúng. . . . ."

https://thuviensach.vn

Trên màn hình là Liên Tĩnh Bạch phóng đại gấp mấy lần, bất kỳ thần thái động tác nào của anh đều xuất hiện cao mười mét trên màn ảnh, hiện ra tất cả dáng ngoài cùng dung mạo anh tuấn.

Nhưng đó cùng không phải Liên Tĩnh Bạch bây giờ, hình ảnh so với anh của hiện tại, có vẻ tương đối trẻ trung cùng non nớt, còn chưa có luyện ra được khí thế uy nghiêm như ngày hôm nay, Mịch Nhi cực kỳ xác định, nhất định đó là anh của bốn, năm năm trước!

"Đó là anh bốn năm rưỡi trước, em không có nhìn lầm." " Liên Tĩnh Bạch vỗ vỗ tay cô, "Đừng có gấp, em nhìn tiếp đi."

Bốn năm rưỡi trước? Đây chẳng phải chính là thời gian cô rời đi? Anh muốn cô xem khi đó anh làm cái gì, có gì đặc biệt hay sao?

Mịch Nhi mang theo tràn ngập nghi vấn, tiếp tục nhìn lên màn hình.

Liên Tĩnh Bạch trên màn hình cúi đầu phác họa trước máy tính, chỉnh sửa biên tập hình ảnh, từng món đồ dần dần hình thành, từng thiết kế hiện lên trên giấy, có dây chuyền xinh đẹp, có bông tai xinh xắn, có vòng tay đẹp đẽ lạ thường. . . . . Toàn bộ đồ trang sức có chủ đề chung, cùng nhau phối hợp hết sức hoàn mỹ.

Anh hoàn thành thiết kế, cuối cùng hình ảnh trên màn ảnh thay đổi, chuyển thành những thứ quá trình chế tạo đồ trang sức, có kiểm tra đá quý, có khuôn đúc luyện thành hình, có đánh bóng kim loại, trải qua công đoạn khảm đá cuối cùng là hình thành, từng món đồ trang sức trên giấy thiết kế chuyển thành đồ thật.

Rõ ràng, đoạn hình ảnh này đã trải qua giai đoạn cắt nối, nó chỉ dài không đến mười phút, tất cả thị giác đều cực kỳ tán loạn, chưa từng có nhiều góc độ, cũng không có ánh đèn hoa lệ, nhưng lại hội tụ đơn thuần như vậy chất phác như vậy, lại hoàn hiện ra tất cả quá trình chế tạo thiết kế trang sức của Liên Tĩnh Bạch.

https://thuviensach.vn

Hình ảnh cuối cùng trên màn ảnh ngừng lại trên những món đồ trang sức rực rỡ, mỗi một món đều được thiết kế cùng tạo ra hoàn mỹ không chút tỳ vết, khoe ra trước mặt Mịch Nhi vẻ đẹp của mình.

Mịch Nhi nhẹ nhàng mỉm cười, không có cô gái nào ghét châu báu, huống chi là đồ trang sức anh Tiểu Bạch thiết kế, nhìn cũng sẽ vui tai vui mắt.

Và trong nháy mắt tiếp theo, hình ảnh trên màn hình chợt biến đổi.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Thực Thể

Hình ảnh trên màn hình chợt bật ra sáng rực chói mắt, bộ trang sức kia sáng ngời ánh sáng dần dần biến mất, ngược lại, một chùm tia sáng chói mắt từ trên màn hình chiếu xuống.

Tia sáng kia giống như bàn tay vô hình, dũng cảm tiến tới xé tan bóng tối, đi tới góc phòng nơi chưa bao giờ có ánh sáng.

Sau khi tia sáng kia đã mở ra con đường, từ điểm khởi đầu của màn hình bắt đầu không ngừng có ánh sao lóe lên, khi ánh sao tụ tập, mắt người thế nhưng có thể ở đường ánh sáng kia nhìn thấy khối trang sức chân thật, bộ trang sức kia vốn chỉ hiện ra trong phim!

Hình ảnh đồ trang sức châu báu 3D bắt đầu theo đường ánh sáng kia từ từ di chuyển, một đường tự nhiên lãng mạn lóng lánh tỏa sáng màu bạc, cuối cùng, đáp xuống trên phần cuối của góc kia.

Mịch Nhi nhìn hình ảnh thần kỳ này, đây là khoa học công nghệ mang tới ảo giác, dùng ánh sáng chính xác nhất bày ra thay đổi thị giác, ánh sáng mê ảo lại có thể có cảm giác chân thật như vậy, khiến người ta không cảm thấy bất ngờ chút nào.

Cô biết, đây nhất định là tác phẩm của Triển thị và FL đồng thời hợp tác, chỉ có Triển thị đứng đầu khoa học công nghệ phối hợp với FL mạnh nhất về nghệ thuật thiết kế, mới có thể bày ra bữa tiệc thị giác vô cùng xinh đẹp như thế. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Rất đẹp mắt!" Mịch Nhi nâng lên nụ cười, chân thành khen ngợi nói, "Anh lãnh đạo hai công ty thật sự là càng ngày càng lợi hại, kết hợp kỹ thuật tiên tiến nhất, quả thật khiến người ta lẫn lộn chân thật và hư ảo!"

"Vậy em đoán, đồ trang sức bày ra bên kia là thật hay giả?" Liên Tĩnh Bạch hơi nở nụ cười, đưa tay kéo Mịch Nhi, theo chùm ánh sáng chỉ dẫn, đi thẳng tới phần cuối.

Anh đứng vị trí chùm tia sáng bày ra trước đài, ý bảo cô có thể sờ một cái những châu báu xinh đẹp lấp lánh dưới ánh sáng trong hộp kia.

"Thật hay giả?" Vẻ mặt Mịch Nhi nghi ngờ, cô vừa thấy rất rõ, đồ trang sức trong hộp trước mắt đích xác là từ chùm sáng di chuyển trên màn hình chiếu xuống, chúng nó hẳn chỉ là ánh sáng trải qua phương pháp đặc biệt chế tạo mà thành ảo ảnh thị giác thôi.

Nhưng thử thăm dò vươn tay về trước, Mịch Nhi lập tức kêu lên: "A! Quả nhiên là đồ trang sức thật! Là thật! Chẳng lẽ em nhìn lầm sao? !" Tay cô không ngừng vuốt mỗi một món đồ trang sức, vậy mà toàn bộ đều là thật!

"Đương nhiên là thật, em không có nhìn lầm, chẳng qua là ánh sáng hư ảo vừa vặn chiếu rọi đến chân thật trên đài." Liên Tĩnh Bạch nhìn vẻ mặt Mịch Nhi ngạc nhiên, cuối cùng công bố hiểu tất cả huyền bí, "Đây là anh ở bốn năm rưỡi trước chuẩn bị quà tặng sinh nhật mười tám tuổi của em, hiện tại đưa cho em!" die%nda%nle%quy%don

"Quà tặng. . . . . Mười tám tuổi . . . . . Quà tặng?" Mịch Nhi nhất thời sững sờ, "Tại sao, tại sao là đồ trang sức. . . . . ."

Sinh nhật mười tám tuổi của cô trải qua ở bên ngoài, thời điểm Liên Tĩnh Bạch thiết kế chế luyện bộ trang sức này, ô căn bản cũng không có ở nhà, tuyệt đối sẽ không có cơ hội thấy chúng nó, tại sao anh còn lao lực tâm lực

https://thuviensach.vn

chuẩn bị quà tặng cô mười tám tuổi, hiện tại vấn đề càng lớn hiện ra trước mắt cô. . . . . .

Anh muốn khiến cô cảm động hổ thẹn chết ư, đối mặt với anh Tiểu Bạch dịu dàng dụng tâm như thế, làm sao cô không hối hận rời khỏi chứ. . . . . .

"Anh vẫn luôn rất tức giận, tại sao năm đó đưa cho em vòng tai không có hệ thống định vị toàn cầu, cho tới khi em vừa rời đi cố ý lánh mặt, anh liền không có biện pháp với hành tung của em. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch cầm lấy vòng tay đá quý, nhẹ nhàng đeo vào cổ tay Mịch Nhi.

Anh thở dài, mới chậm rãi nhớ lại chuyện khi đó: "Loại hối hận này trong năm thứ nhất em rời đi vẫn luôn hành hạ anh, cho nên đến khi sinh nhật mười tám tuổi của em mau tới, anh thiết kế nguyên bộ trang sức cho em, chúng nó đều không ngoại lệ đều có hệ thống định vị, có thể để anh xác thực tìm được em. Anh cũng vậy đặc biệt quay chụp một chút hình ảnh lúc ấy chế luyện đồ trang sức, nghĩ tới sau khi em trở về, có thể để em biết khi đó anh là bộ dạng gì, anh không hy vọng em bỏ qua bất luận một giai đoạn gì trong cuộc đời của anh——"

"Anh Tiểu Bạch. . . . . ." Mịch Nhi nhẹ nhàng vuốt ve châu báu lộng lẫy trong hộp một bộ đồ trang sức đầy đủ lấp lánh ánh sáng rạng rỡ, bọn chúng vốn nên được tặng cho cô lúc mười tám tuổi, nhưng cho tới bây giờ mới hiện ra trước mặt cô ——

Một tay khác cô nắm chặt tay Liên Tĩnh Bạch, trên thế giới sẽ không bao giờ có người đàn ông khác giống như người này, cho dù thời điểm cô không thấy được cũng lao lực tâm huyết vì cô làm bất cứ chuyện gì, cho dù là cô đã làm sai chuyện, aanh cũng sẽ tự trách mình, rồi suy xét càng chu đáo chặt chẽ cẩn thận hơn. . . . . .

Những đồ trang sức này không chỉ là đồ trang sức, cũng không chỉ có chức năng xác định vị trí, bọn chúng rõ ràng đọng lại di hận và tự trách của

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch lúc cô rời đi, là nhớ nhung anh đối với cô cho tới nay!

"Em còn thích không? Dù sao cũng là bốn năm rưỡi trước thiết kế, kiểu dáng và tạo hình cũng có chút lỗi thời. Anh cũng chỉ là cân nhắc sở thích của em lúc đó, có thể bây giờ bọn chúng cũng đã không nằm trong phạm vi thẩm mỹ của em."

Liên Tĩnh Bạch dịu dàng đeo mỗi một món trang sức giúp Mịch Nhi, mặc dù trong miệng anh khiêm tốn nói những lời đó, nhưng không thích trang sức đá quý Mịch Nhi đeo gần đây, tại đây trang trí đồ trang sức tinh xảo khéo léo, vốn là vô cùng xinh đẹp lại càng nổi bật lên mười phần. Di%enda%nle%qu%ydo%n

Những thứ này do tay nghề Nghệ thuật gia cao cấp của anh thiết kế, cho tới bây giờ cũng không lỗi thời, chỉ biết càng thời gian lâu càng trân quý hơn.

"Em rất thích! Em vĩnh viễn cũng rất thích!" Lông mi Mịch Nhi lặng lẽ thấm ướt nước mắt, cô nặng nề gật đầu, "Cám ơn anh! Bọn chúng đều rất đẹp! Nếu như lúc em mười tám tuổi nhận được quà tặng này, nhất định sẽ cực kỳ vui mừng! Cho dù bây giờ em mới nhìn thấy bọn chúng, nhưng cũng hưng phấn và hạnh phúc giống nhau, em sẽ đeo, luôn đeo!"

Cô lên tiếng bảo đảm, trải qua nhiều chuyện như vậy, cô đã hoàn toàn không ngại tùy thân mang đồ trang sức hệ thống định vị toàn cầu, đó cũng không phải một loại gông cùm xiềng xiếc hạn chế cuộc sống tự do, bọn chúng càng là người thân quan tâm và lo lắng cô.

Cô tin tưởng, anh Tiểu Bạch tuyệt đối không phải là muốn dùng cái này tùy thời nắm trong tay hành tung của cô khống chế hành trình của co, anh cần chỉ là một phần an tâm như vậy. Nếu như cô mất tích, bị bắt cóc, mất liên lạc, anh cũng có thể từ những thứ này dưới tình huống cực đoan nhất

https://thuviensach.vn

tìm được cô, tùy thời cung cấp cứu viện và trợ giúp, đây mới là mục đích cơ bản đơn thuần của anh.

Cô có tiền án không tốt khiến Liên Tĩnh Bạch luôn luôn không có cách nào hoàn toàn an tâm, thiếu hụt cảm giác an toàn anh chỉ có thể dùng loại phương thức này, định ký hiệu lên người cô, để anh có thể điều khiển từ xa.

Vây hãm cô, là bởi vì yêu cô, bởi vì yêu cô, nên không cho phép có bất kỳ sai lầm.

Cô cũng hiểu rõ, cũng nguyện ý phối hợp, làm sao mình lại khiến người yêu luôn lo lắng chứ.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Quà Tặng

"Cuối cùng quà tặng mười tám tuổi cũng đưa đến tay em, tiếp đó, chúng ta có thể tiếp tục xem mười chín tuổi, hai mươi tuổi. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch quay Mịch Nhi sang, để cho cô nhìn về mặt tường mang màn ảnh lớn lần nữa, "Anh còn có rất nhiều đồ muốn đưa cho em, em phải xem từ từ."

Vừa nói chuyện, anh lại đè xuống một nút điều khiển khác, chùng tia sáng từ trên màn ảnh từ từ biến mất, ngược lại, trên màn ảnh bắt đầu phát ra một đoạn phim khác.

Hình ảnh rõ ràng lại qua đoạn thời gian, hình ảnh Liên Tĩnh Bạch so với đoạn trước có chút thành thục chững chạc hơn, anh đang lật tới lật lui một quyển sách thật dày, dùng giọng nói mát lạnh từ tính đọc nội dung trong sách, hóa ra là Hán Ngữ Cổ căn bản khó hiểu ý của mặt chữ, thế nhưng anh lại một mình học đến nhập thần.

"A! Là 《 Y điển nhã thư 》!" Mịch Nhi chợt nhìn thấy bìa mặt quyển sách kia, lập tức kinh ngạc kêu lên, "Quyển sách này không phải Dược Thần viết nhưng đã thất truyền trong giới y học ư, chính em khi nghiên cứu y lúc đó cũng đã ngưỡng mộ quyển kỳ thư này rất lâu, cuối cùng nó cũng xuất hiện tại đây!"

Cho dù chỉ nghe anh đọc mấy câu trong sách, vốn dĩ Mịch Nhi thông hiểu tất cả nền tảng Tây y, lập tức là có thể phân biệt ra, quyển sách này tuyệt đối là sách thuốc từ thời Minh triều!

https://thuviensach.vn

"Mịch Nhi, anh đã tìm được sách em muốn tìm, nhưng em đang ở đâu vậy. . . . . ." Trên màn ảnh Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng khép sách lại, bất đắc dĩ thương cảm thở dài một tiếng, "Hôm nay là sinh nhật mười chín tuổi của em, em sẽ thích quà tặng này chứ. . . . . ."

Nói xong, anh đưa sách tới trước máy quay, từ trên màn hình nhìn lại, giống như là anh đem sách trực tiếp đưa cho Mịch Nhi.

Mịch Nhi suýt nữa xung động đưa tay như muốn nhận lấy, mỗi một hoa văn trên quyển sách cực kỳ rõ ràng, chữ viết bên trong càng thêm hấp dẫn tột cùng, để cho cô đối với quyển sách tràn đầy tham muốn giữ lấy!

Nhưng Liên Tĩnh Bạch trong màn ảnh đương nhiên không có khả năng trực tiếp đưa sách cho Mịch Nhi, còn anh vươn tay ra trước, quyển sách lại bị một chùm tia sáng vây quanh, mà chùm tia sáng lại xuất hiện, nó từ chùm sáng xuất phát, vẫn quét qua một góc khác trong phòng, khi nó đáp xuống thì chợt nổ ra, vô số tia sáng rơi xuống, ở trên bàn tụ thành một quyển sách thật dày!

"Đó cũng là thật đúng không, đó chính là 《 Y Điển nhã thư 》 đúng không!" Mịch Nhi đã kích động nói không ra lời, không đợi Liên Tĩnh Bạch trả lời, cô liền chạy tới chỗ chùm sáng.

Cô đứng ở trước bàn, có chút không dám tin đưa tay đụng vào điểm sáng, ngón tay sờ tới quyển sách, cô lập tức cầm lên lật qua vài tờ, nội dung bên trong khiến cô mừng rỡ như điên!

Liên Tĩnh Bạch cũng đi tới trước mặt cô, nhìn cô vui sướng, khóe môi nhếch lên vui mừng nói: "Anh biết ngay em sẽ thích nó, cho dù đây là quà tặng ba năm trước anh chuẩn bị quà tặng sinh nhật mười chín tuổi cho em, em nhất định là sẽ yêu thích không thể buông tay!"

"Yêu chết mất! Làm sao có thể chứ, không phải nói quyển sách này đã thất truyền, thế nào cũng không tìm được toàn bộ nội dung hay sao? Anh

https://thuviensach.vn

Tiểu Bạch, anh làm thế nào chiếm được nó vậy, nhất định là rất khó tìm có đúng không?" Mịch Nhi yêu thích cầm bản y thư không chịu buông tay, chuyện này đối với nghiên cứu y học của cô có trợ giúp lớn!

"Em thích cũng rất đáng giá." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng nói, "Quyển sách này chỉ là thất truyền ở trên thị trường, anh dùng mọi cách hỏi thăm, thật ra thì nó vẫn luôn được đời sau của Dược Thần cất giữ, bọn họ ở một nơi vùng núi xa không cùng bên ngoài giao tiếp, anh đặc biệt đi tới thăm hỏi, thương lượng một chút liền mang phục chế bản chính của quyển sách này."

"Tuyệt đối sẽ không dễ dàng giống như anh nói, em hiểu rõ anh lại lừa gạt em nữa!" Mịch Nhi đặt sách xuống, tiến lên ôm Liên Tĩnh Bạch thật chặt, nhón chân hôn lên cằm anh mấy cái, "Em thật thích thật thích, anh đưa cho em mỗi một món đồ đều nhất định là đồ em thích, em bất cứ lúc nào cũng sẽ trân quý bảo quản!"

"Còn có quà tặng nữa, bây giờ không cần cảm thấy thỏa mãn, em còn chưa có nhìn xong tất cả quà anh tặng." Liên Tĩnh Bạch lại nhấn một cái nút khác, một vòng hình ảnh mới bắt đầu chiếu, món quà anh vì sinh nhật hai mươi tuổi của Mịch Nhi chuẩn bị xuất hiện.

Lại một màn chấn động, trên màn hình lớn lại xuất hiện Liên Tĩnh Bạch có mấy phần uy nghiêm nghiêm túc giải thích muốn tặng cho cô vui mừng, lần này, hoàn toàn không giống như những quà tặng tinh xỏa tỉ mỉ nhỏ trước, mà to lớn vượt quá tưởng tượng!

Bối cảnh là một hải đảo trời lam biển biếc, xung quanh là cây xanh vòng quanh, tạo thành bức tường bao lấy biệt thự tràn đầy nhiệt đới lộng lẫy, màu sắc làm nổi bật hết sức hài hòa sung sướng, khiến cho người ta nhìn thấy vui vẻ thoải mái.

https://thuviensach.vn

Tay Liên Tĩnh Bạch cầm máy quay, một đường đi một đường nói chuyện, anh nói, nơi này là đảo nhỏ anh mua, trên đảo ngoại trừ tất cả kiến trúc cuộc sống bên ngoài, còn có một phòng thiết bị thí nghiệm y học, nhất định sẽ khiến cho cô hài lòng. Mịch Nhi đã hai mươi tuổi rồi, cái này chỉnh là quà tặng sinh nhật ý nghĩa trọng đại, đại biểu cô đã đủ tuổi đến Pháp kết hôn, nơi này chính là quà tặng kết hôn của anh, anh muốn cùng cô ở đây vượt qua thời gian trăng mật . . . . . .

Anh đem trọn hòn đảo nhỏ giới thiệu một lần, khi hình ảnh phát gần đến kết, chùm tia sáng lại xuất hiện lần nữa, dẫn hai người tới một góc tối khác.

"Này -- đây là --"Mịch Nhi ngơ ngác nhìn đồ vật trên đó, mặc dù anh không thể nào đem cả hòn đảo dời qua đây được, nhưng trên bàn lại bày ra một mô hình nhỏ, phong cảnh bố trí phía trên cùng hình ảnh giống nhau như đúc!

"Dựa theo kế hoạch, vốn là đến khi em hai mươi tuổi thì chúng ta sẽ đi kết hôn, nhưng khi đó em cũng không ở bên cạnh anh, tất cả kế hoạch đều không thể không kéo dài. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch từ cầm lấy tập ảnh trên bàn, nói với cô, "Anh không có cách nào dời phòng đến đây, nhưng em trước tiên có thể nhìn hình phòng anh thiết kế, về sau sẽ dẫn em xem xét trực tiếp. Có lẽ, khi chúng ta đang còn trẻ không thể dời đến nơi đó để ở, nhưng chờ chúng ta già rồi, sẽ đến hòn đảo xinh đẹp vượt qua an nhàn tuổi già, chẳng phải là rất đẹp sao. . . . . ."

"Ừm!" Mịch Nhi đã cảm động nói không nên lời, anh làm cho cô quá nhiều vui mừng, cho cô quá nhiều sủng ái, đậm tới mức quan tâm thân thiết muốn hòa tan cô!

Cô ở trong quá khứ thế nhưng bỏ lỡ rất nhiều vui mừng như vậy, để anh một mình vì hai người nghĩ kế hoạch tương lai.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Không Chỉ Như Thế

Cũng không chờ Mịch Nhi hồi phục tâm tinh, nói ra lời cảm ơn và hối hận, Liên Tĩnh Bạch chiếu tiếp hình ảnh kế tiếp, khiến cảm xúc của cô tiếp tục tích lũy.

Cô hai mươi mốt tuổi, hai mươi hai tuổi, từng sinh nhật đều có chụp và quay cảnh anh tỉ mỉ chuẩn bị quà tặng, hai cái sinh nhật này đã kết thúc, còn có một số ảnh bình thường hàng ngày, nhân vật bên trong là anh trong năm năm qua bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu tiện tay nghiêm túc chọn lựa các vật nhỏ. Đây cũng là đồ lưu niệm mỗi lần anh đi công tác về muốn đưa cho cô, cái nào cũng tinh xảo đáng yêu, hoàn toàn phù hợp với sở thích của cô.

Hình ảnh tích lũy trong năm năm rất dài rất dài, nhưng Mịch Nhi lại thấy như thời gian thoáng qua, cô từ hình ảnh trên màn hình, có thể thấy lúc anh đặc biệt tỉ mỉ chuẩn bị quà tặng hết sức chuyên chú, từng giai đoạn cô đã để lỡ đều được Liên Tĩnh Bạch ghi chép lại, chỉ là nhìn anh, Mịch Nhi đã nhìn đến không dứt mắt ra được.

Cô càng nhìn ra dụng tâm và nhớ nhung của anh, chỉ là lúc đang chọn quà hoặc giải thích từ đâu tới thỉnh thoảng gọi tên cô, cũng tình chân ý thiết động lòng người.

Sau khi công bố quà tặng trên màn hình, chùm ánh sáng đều sẽ xuất hiện vừa chân thật lại hư ảo, vẫn chiếu rọi đến các góc trên đài. Giống như là tìm kho báu, Mịch Nhi đi theo chùm ánh sáng tới từng góc một, nơi đó nhìn thấy vật phẩm chân thật như trên màn hình.

https://thuviensach.vn

Nơi đó có dấu vết Liên Tĩnh Bạch chuẩn bị các loại quà tặng cho cô, quà sinh nhật đương nhiên là nhất dụng tâm tinh xảo nhất, hơn nữa là quà tặng mua ở nơi anh đi công tác làm việc, cũng không nhất định đều là đắt tiền, nhưng mỗi một món cũng kết tinh tâm huyết của anh, chỉ nhìn tâm ý cũng đã trân quý tột cùng, là vật báu cô cực kỳ thích.

"Anh. . . . . anh Tiểu Bạch, anh hà tất phải. . . . . Anh quá cực khổ rồi, em đâu đáng để anh hao tổn nhiều tinh lực đi thu thập chuẩn bị những thứ này như vậy. . . . . ." Theo càng ngày càng nhiều quà tặng xinh đẹp hiện ra trước mặt Mịch Nhi, cô giống như là bị đủ loại vật báu bao vây, bị lo lắng và nhớ nhung của anh cho tới nay bao phủ, đáy lòng chỉ còn lại rung động và cảm động không ngừng.

Cô không nghi ngờ những quà tặng này là Liên Tĩnh Bạch tích lũy được trong năm năm kia, lại càng không hoài nghi anh mỗi lần chuẩn bị quà tặng đều nghĩ thầm nhớ tới cô, bởi vì rất nhiều quà tặng rõ ràng có thời kì đặc biệt không thể nào làm giả, tất cả đều dựa theo sở thích của cô lựa chọn càng không có khả năng đến lúc này mới đi thu thập.

Anh vẫn kiên trì làm như vậy, yên lặng không nói chờ đợi lâu như vậy, khi anh giống như bây giờ đưa tất cả vật báu chất đống như núi đưa đến trước mặt cô, gây cho cô tác động vô cùng khổng lồ. . . . . .

Nhưng anh không cần như vậy, thật không cần thiết trong những ngày cô rời đi vẫn như cũ nghĩ cho cô như vậy!

Đây sẽ khiến cô khó chịu biết bao, lòng không đành dường nào, cô có tài đức gì, có thể khiến Liên Tĩnh Bạch ưu tú xuất sắc như thế đối đãi như vậy. . . . . .

Liên Tĩnh Bạch khẽ cười lắc đầu một cái, đeo một vật trang sức đáng yêu lên đầu Mịch Nhi, êm ái nói: " Trong năm năm em rời đi này, mỗi một sinh nhật của em anh đều đặc biệt chuẩn bị quà, nếu như anh ở các quốc gia

https://thuviensach.vn

khác phát hiện vật rất thích hợp với em, cũng sẽ lập tức mua lại, nghĩ tới muốn đưa bọn chúng cho em. Mỗi lần anh đều sẽ nghĩ, em mà trở về thấy được nhất định sẽ rất thích, đây là trụ cột để anh chống đỡ trong mấy năm đó, coi như là cách giải sầu lúc anh nhớ em, làm sao sẽ cảm thấy khổ cực đây? Em đương nhiên đáng để anh làm như vậy, ai bào em là cô vợ nhỏ của anh, toàn thế giới cũng chỉ có em đáng để anh làm như vậy, khiến anh nóng ruột nóng gan vẫn không an tâm . . . . . ."

Mịch Nhi nhào vào lòng Liên Tĩnh Bạch, ôm eo anh thật chặt, bị lời anh nói làm cảm động nói không ra lời, cô không cách nào gánh chịu tình yêu nồng đậm như vậy, không cách nào nói ra lời tương xứng, chỉ có thể không ngừng run rẩy cảm động.

Liên Tĩnh Bạch vuốt ve mặt cô, nói tiếp: "Nhưng mà, anh đã đợi lại đợi, vẫn không thấy bóng dáng em, có lúc anh cũng sẽ chán ngán thất vọng, tiện tay bỏ lại quà tặng không dễ dàng thu thập được. Cho nên trước khi em trở lại bọn chúng dường như đến khắp toàn cầu, lúc ấy anh ở trong biệt thự một quốc gia nào đó, bọn chúng cũng bị đặt ở đó. Thật ra mấy ngày trước dẫn em đi du lịch vòng quanh thế giới ngắm cảnh, thật ra thì anh chỉ đang trì hoãn thời gian, lén lút, anh gấp rút cho người đem bọn chúng chuyển về nhà ."

Liên Tĩnh Bạch chỉ vào tất cả quà tặng đặt trước mặt, cực dịu dàng nói: "Hiện tại, bọn chúng cuối cùng đã tới trong tay em, nỗi ám ảnh và tâm nguyện của anh cho tới nay đã tốt đẹp, điều này cũng khiến anh rất vui mừng."

"Thật xin lỗi anh Tiểu Bạch! Anh vì em làm rất nhiều chuyện, nhưng mấy năm qua em lại chỉ mang cho anh đau xót vô tận. . . . . ." Mịch Nhi hổ thẹn cúi đầu, "Anh nhớ từng cái sinh nhật của em, tỉ mỉ chuẩn bị tất cả quà tặng cho em, mà trong năm năm kia em không có mang lại gì cho anh, sinh nhật hàng năm của anh em đều quên. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Đứa ngốc! Biết em trong mấy năm này làm chuyện dâng hiến vĩ đại cho nhân loại, làm sao anh có thể trách em!" Liên Tĩnh Bạch ôm lấy Mịch Nhi để cô nhìn thẳng vào mắt anh, "Thứ đó căn bản không quan trọng, sinh nhật của anh cũng không đặc biệt, chỉ cần em trở lại là tốt rồi, không bao giờ đi nữa là được, trải qua từng cái sinh nhật sau này với anh là được rồi!"

Môi mỏng nhiệt tình dán lên môi đỏ mọng của cô, đôi môi ma sát, gắn bó như xương với thịt, quấn quanh đầu lưỡi, mút vào trêu đùa, hai người nồng đậm thở dốc đan vào một chỗ, cảm giác tê tê dại dại, lập tức gặm nhấm kích động trái tim hai người.

Giờ khắc này, tình yêu nóng bỏng triền miên lại kịch liệt, hai người vốn là tâm tâm tương hứa, bốn phía trưng bày tất cả quà tặng đẹp nhất quý báu nhất tích lũy nhớ nhung trong năm năm, khiến Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi phát ra tình cảm mãnh liệt xúc động triền miên nhất, rơi vào hôn sâu nóng bỏng không thể tự kiềm chế.

Nụ hôn kéo dài hồi lâu, Liên Tĩnh Bạch đợi Mịch Nhi hồi phục tâm tình, xoay người từ đống quà tặng chọn mấy thứ thích hợp với cô nhất, đổi mới trang trí của cô hoàn toàn, khiến Mịch Nhi lộ ra dáng vẻ xinh đẹp linh động nhất.

"Nói cho anh biết, em còn thích những quà tặng này của anh không?" Liên Tĩnh Bạch biết rõ còn cố hỏi, anh càng cười thần bí hơn, "Nhưng hôm nay không chỉ như thế."

Anh kéo Mịch Nhi vẫn còn cúi đầu nhìn những quà tặng kia đi tới vài bước, đứng lại một chỗ anh đã lên kế hoạọa, anh kéo dài âm thanh, học giọng điệu của ảo thuật gia nói: "Kế tiếp, chính là chứng kiến thời khắc kỳ tích! Tiểu thư Mịch Nhi, ngàn vạn lần không được nhắm mắt, em sẽ ngạc nhiên với tất cả trước mắt!"

https://thuviensach.vn

Theo tiếng nói của anh vừa dứt, dụng cụ được thiết lập chương trình đặt ra tốt trình tự vũ khí phát ra một tiếng vang trong trẻo, sau đó, trong tầm mắt Mịch Nhi đối mặt, cả căn phòng giống như thay da đổi thịt, tất cả cảnh tượng cũng thay đổi.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Cầu Hôn

Những chùm sáng dẫn dắt cô tìm kiếm các loại quà tặng từ từ nhạt đi, ánh sáng màn ảnh trên tường cũng đều biến mất, trong phòng chợt trở lại tối om như lúc đầu, vừa đưa tay là không thấy được năm ngón.

Ở trong này yên tĩnh tối tăm, cuối cùng, xuất hiện ánh sáng duy nhất.

Trên sàn nhà từ từ mở ra cơ quan đã tạo, từ trong sự sắp đặt, từng cây nến một từ dưới đất chậm rãi mọc lên.

Ngọn lửa trên cây nến nhún nhảy tản ra ánh sáng ấm áp dịu dàng màu hồng, một chút xíu ánh sáng chiếu sáng tầm mắt trong phòng, khiến Mịch Nhi có thể thấy rõ sắp đặt rung động trước mắt.

Nến đỏ xinh đẹp chỉnh tề giống như thân sĩ phụ trách nghiêm cẩn, lấy tốc độ giống nhau từ từ lộ ra dưới sàn nhà, chờ tất cả chúng nó đều xuất hiện trên bề mặt thì lúc này Mịch Nhi mới phát hiện, từng hàng nến thực ra đã được thiết kế tinh xảo, chúng nó trên mặt đất đã được xếp thành một trái tim khổng lồ, vòng vòng đan xen, quả thật muốn hiện đầy cả căn phòng!

Nến đỏ giống như mộng, ánh lửa huyền ảo, do tất cả cây nến làm thành hình trái tim vây xung quanh hai người, ánh nến xinh đẹp lúc này đều phá tan bóng tối, đủ để cho bất luận người nào rung động kinh ngạc!

Nhưng thế này cũng không phải là toàn bộ, Liên Tĩnh Bạch tuyệt đối không chỉ sắp đặt như thế.

https://thuviensach.vn

Chờ tất cả cây nến đều lộ ra toàn bộ, khi hình ảnh ánh nến vừa mới dừng lại, lại một đợt màu sắc chợt từ cây nến hình trái tim chui lên, khiến Mịch Nhi kinh ngạc hít vào một ngụm khí lạnh!

Đó là hoa hồng rực rỡ, cả đám hoa hồng màu đỏ thế nhưng cũng từ dưới sàn chậm rãi chui lên!

Màu sắc đóa hoa tự nhiên giống như lửa mạnh bùng cháy, trong nháy mắt liền lấp đầy tất cả cây nến làm thành hình trái tim, chúng nó vẫn còn không ngừng cao lên, bằng dáng vẻ thiết tha nhất dâng trào, không tiếng động bày ra một loại cảnh tượng long trọng xinh đẹp!

Vây quanh hai người từng hình trái tim cây nến, bị hoa hồng màu đỏ rực rỡ tươi đẹp lấp vào chỗ trống, đóa hoa nhiệt tình giống như là muốn dùng "Tâm" tràn ra ngoài. Bên cạnh mỗi một một đóa hoa cũng kề sát ánh nến, tùy ý cử động sẽ bị ngọn lửa cây nến trói buộc, chúng nó liền mang tất cả nóng bỏng xinh đẹp vây quanh Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi đang đứng yên.

Mùi hoa bên cạnh ngọn lửa nồng đậm trong veo, tản ra càng nhanh hơn, Mịch Nhi hít vào tất cả đều là hương thơm hoa hồng, mắt thấy tất cả đều là cảnh tượng lãng mạn, thân đã say, tâm đã mềm, hồn đã động.

"Oa! Thật là đẹp . . . . . ." Trong đôi mắt Mịch Nhi cũng toát ra lấm tấm ánh sao, phát ra tiếng than cũng không đủ có thể hình dung giờ phút cô xúc động này.

Thật là đẹp, cho dù mới rồi cô đã được Liên Tĩnh Bạch tặng cho không ít quà tặng cảm động đến, nhưng vẫn bị cảnh đẹp trước mắt mê hoặc!

Không có một người phụ nữ nào có thể chống lại hấp dẫn của hoa hồng đỏ, huống chi lúc này đây biển hoa lại có ánh nến hình trái tim làm nổi bật, đây là lãng mạn thế gian có thể làm một người phụ nữ cảm động, trái tim tất cả mọi người cũng sẽ bị thứ trước mặt hòa tan rối tinh rối mù!

https://thuviensach.vn

"Gả cho anh đi? Được không?"

Ngay lúc Mịch Nhi vẫn còn đang thưởng thức biển hoa trong phòng thì Liên Tĩnh Bạch ở trước mặt cô từ từ quỳ một chân trên mặt đất, tay nâng một hộp trang sức, nắp hộp mở ra bên trong là nhẫn kim cương rực rỡ chói mắt, giống như là biểu tượng tình yêu của anh, chỉ có đơn thuần ý nghĩa cưng chiều.

Anh ngước đầu nhìn lên Mịch Nhi, bằng dáng vẻ thành khẩn nhất quỳ xuống đất, dùng giọng nói phát ra từ linh hồn thâm tình khẩn thiết nói: "Sinh mệnh của anh mười mấy năm trước đã được gắn kết với con người em, những năm này, chúng ta chơi đùa cười đùa qua, cãi nhau ầm ĩ lại hoà thuận, cũng chia cách quá lâu, những việc trải qua rất nhiều, nhìn hết cảnh sắc thế gian, cuối cùng chúng ta vẫn lại trở về bên cạnh đối phương. Mịch Nhi, anh hi vọng chúng ta sẽ bên cạnh nhau ở trong tương lai trong tất cả vài chục năm tới, vẫn có thể chung sống bên nhau, coi trọng tất cả vui buồn! Mịch Nhi, anh yêu em, gả cho anh đi!"

". . . . . ." Mịch Nhi không thể tin được che miệng, kích động không nói ra một câu.

Cái cảnh tượng này không ngờ lại quá rung động, lại vừa xinh đẹp mộng ảo, cái này căn bản là phim thần tượng cũng không có tư cách mà quay phim, là cảnh tượng mà truyện thiếu nhi cũng không có miêu tả được!

Liên Tĩnh Bạch mang cô du lịch vòng quanh thế giới, dạo chơi tất cả phong cảnh bỏ qua trong năm năm, lại mang cô về nhà để cho cô nhìn thấy quà tặng anh đã tỉ mỉ chuẩn bị cho cô trong năm năm qua, cái này đã đủ để cô cảm động cả thể xác và tinh thần, anh nói còn có nhiều điều kỳ diệu hơn, cô nhìn cả gian phòng bày đầy hoa hồng đỏ tươi đẹp mắt, từng dãy nến tạo thành từng hình trái tim, lãng mạn như thế càng làm cho cô say mê. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng cô càng không nghĩ đến, những thứ này thế nhưng cũng không phải là kết thúc, mà chỉ là vừa mới bắt đầu! Lúc trước tất cả hết lòng chuẩn bị cũng chỉ là một chút xíu làm nền, làm như vậy là để vạch trần rung động lớn nhất sau cùng!

Cầu hôn, cuối cùng tất cả mọi chuyện quy về cái mục đích này, cầu hôn, anh lại muốn cầu hôn!

Ngay tại ánh nến hoa hồng cùng quà tặng xung quanh, trong không khí cực kì say lòng người, người đàn ông cô yêu quỳ một chân trên đất, kể ra tình yêu với cô, dâng lên lời cầu hôn chân thành nhiệt tình nhất. . . . . .

Đây là lãng mạn cô không tưởng tượng nổi, là vui mừng cô hoàn toàn không có chuẩn bị, là cảnh tượng cô nằm mơ cũng không dám ảo tưởng!

Nhưng bây giờ, chúng nó cực kỳ rõ ràng xuất hiện ở trước mắt cô, để cho cô hoàn toàn bất ngờ không phòng ngự không kịp chuẩn bị!

Cô không có một chút tâm lí chuẩn bị, ngay từ lúc anh có lập trước dự định du lịch, quà tặng cùng hoa xuất hiện, cô đã phá vỡ phòng quân, bây giờ, cô làm sao có thể gánh thêm một phần tha thiết của anh, nơi nào còn có tâm tư tìm lại lại lí trí suy nghĩ, nơi nào có thể bình thường tiếp nhận cầu hôn của anh. . . . . .

Nước mắt chợt không tiếng động rơi xuống, đôi mắt trong suốt màu tím của Mịch Nhi không tự chủ rơi xuống nước mắt trong suốt, như hạt trân châu ào ào rơi xuống, cô không khống chế được bản năng của thân thể, một loại linh hồn bị cảm động, thân thể tự nhiên tạo ra phản ứng. . . . . .

Mịch Nhi đưa tay không ngừng lau đi nước mắt, cô không muốn chúng nó che phủ ánh mắt của cô, không muốn bây giờ tan vỡ, cô không thể bỏ qua mỗi một chi tiết trong giờ phút này, đây là -- là người yêu của cô cầu hôn cô!

https://thuviensach.vn

Nhưng nước mắt không ngớt lại cứ đối nghịch cùng cô, cô càng muốn dừng lại, chúng nó lại càng tùy ý làm bậy, giọt nước mắt thuần khiết thậm chí rơi xuống lòng bàn tay Liên Tĩnh Bạch, chảy xuống cánh tay nâng chiếc nhẫn kim cương.

Nước mắt bao trùm trên chiếc nhẫn kim cương, nó so với kim cương còn lóng lánh chói mắt hơn.

Mịch Nhi không ngừng nghĩ muốn khống chế chính mình, nhưng cảm xúc kích động khiến cô không thể làm được, cô uất ức lau nước mắt, nức nở chỉ có thể gọi ra một cái tên xâm nhập vào linh hồn: "Anh Tiểu Bạch . . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Ăn Vạ

"Mịch Nhi ngốc, tại sao có thể khóc thành dạng này. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch vốn muốn đợi để cô khóc suốt đến khi phát tiết xong tất cả cảm động, nhưng hiện tại cô một bộ mặt chóp mũi hồng hồng hốc mắt hồng hồng khóc đến suýt nữa tan vỡ, khiến anh làm sao có thể tiếp tục đặt mình bên ngoài.

Anh dứt khoát từ trạng thái quỳ xuống đất đứng dậy, trực tiếp kéo tay Mịch Nhi qua, vừa vặn bá đạo ** đeo chiếc nhẫn nhỏ phù hợp với cô vào tay cô, tự nhiên nói: "Nếu em cảm động nói không ra lời, như vậy nhất định là đồng ý. Ngoan, đeo nhẫn trước rồi hãy nói những thứ khác."

Miệng Liên Tĩnh Bạch nói đến đây, động tác trên tay cũng không dừng lại, sau khi anh lấy chiếc nhẫn vững vàng nhốt chặt Mịch Nhi, liền dịu dàng ôm cô, bắt đầu không ngừng giúp cô lau nước mắt, một tay khác còn nhẹ vỗ lưng cô, an ủi Mịch Nhi.

Anh muốn nhìn bộ dạng cô cảm động, nhưng hoàn toàn không muốn thấy cô rơi nước mắt, nước mắt của cô sẽ khiến anh cũng cảm động lây tan nát cõi lòng.

Mịch Nhi khóc rất lâu, thật lâu sau, mới từ từ hồi phục tâm tình kích động, không hề sụp đổ vượt ngoài tầm kiểm soát nữa.

Cô xấu hổ ngẩng đầu lên, nhìn dấu vết bị cô khóc ướt trên ngực Liên Tĩnh Bạch, nhất thời cảm thấy vừa rồi mình sụp đổ không kiểm soát được quá mất mặt.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng phải là cầu hôn rất hạnh phúc rất ngọt ngào, lại bị cô làm cho chỉ còn lại ký ức nước mắt, sau khi cô bị cảm động khóc lớn, liền dường như không cảm thấy chuyện của bên ngoài nữa, về sau tới cùng đã xảy ra chuyện gì đây. . . . . .

"Nín khóc?" Liên Tĩnh Bạch cúi người hôn lên giọt nước mắt cuối cùng ở khóe mắt cô, anh sờ sờ chóp mũi vểnh lên của cô, tay trái gắt gao giữ chặt chiếc nhẫn trên ngón tay cô, đắc chí vừa lòng nói, "Còn nhớ rõ chuyện gì vừa xảy ra không, em đã đồng ý lời cầu hôn, nhất định phải làm vợ anh rồi !"

Mịch Nhi bị anh trêu ghẹo hỏi cô nhớ rõ vấn đề làm cho càng thêm xấu hổ, nhưng một câu nói cuối cùng của anh lại làm cho cô lập tức tỉnh táo.

"Cái gì? Em đồng ý lúc nào?" Mịch Nhi mờ mịt nháy mắt mấy cái, lông mày đẹp mắt nhíu lại, hỏi anh: "Em vừa rồi rõ ràng không nói gì, anh không cần tự mình hư cấu ảo tưởng! Em rõ ràng không có đồng ý nha. . . . . ."

Cô nhất định sẽ đồng ý lời cầu hôn của Liên Tĩnh Bạch không sai, nhưng cô cũng giống như tất cả phụ nữ có mang trái tim mơ mộng của thiếu nữ, hi vọng màn cầu hôn của mình lãng mạn động lòng người nhất, cùng câu trả lời hạnh phúc hoàn mỹ nhất.

Liên Tĩnh Bạch nên chờ tới lúc cô dè dặt trịnh trọng nói một câu "Em đồng ý" , mới xem như kết quả cuối cùng của màn cầu hôn, nhưng cô vừa rồi rõ ràng không có nói gì, anh như vậy tự biên tự diễn liền cho rằng cô đồng ý, rốt cuộc là ý gì!

"A, nhẫn cũng nhận, vẫn còn chối cãi sao?" Liên Tĩnh Bạch nâng tay Mịch Nhi lên đặt bên môi hôn một cái, môi anh đỏ thắm hoàn mỹ nhẹ nhàng đụng vào chiếc nhẫn kim cương trên ngón áp út của cô, tuyên bố chủ quyền với cô, "Mười mấy năm trước anh phải dùng vòng tai khóa em lại, có lẽ hiện tại về sau, sẽ phải dùng chiếc nhẫn này nhốt em rồi !"

https://thuviensach.vn

"Này, anh đeo cho em lúc nào vậy!" Mịch Nhi giật mình, tức giận muốn tháo chiếc nhẫn trên ngón tay xuống, "Cái này không tính, em mới không nói đồng ý gả cho anh, căn bản cũng không đồng ý lời cầu hôn của anh, anh không cần bá đạo cứng rắn đeo vào!"

Liên Tĩnh Bạch nhíu mày, đưa tay giữ chặt ngón tay cô tháo chiếc nhẫn, lời nói mang theo uy hiếp: "Mịch Nhi, đây đã là cầu hôn trễ mấy năm rồi, không phải em nên giao cho anh một cái đồng ý trễ mấy năm? Em còn gì để kháng cự, còn chỗ nào cần cân nhắc? Có thể thuyết phục anh, em liền cứ việc nói thử một chút?"

"Nhưng không giống nhau nha. . . . . ." Mịch Nhi dẩu môi lên, lại nói không ra một câu phản bác có lý có cứ.

Đây muốn cô mở miệng như thế nào, nói cô muốn màn cầu hôn hoàn mỹ mộng ảo và trả lời cầu hôn đầy đủ hạnh phúc, mà không giống như bây giờ có phần bị uy hiếp ép buộc đồng ý. . . . . .

Bất luận như thế nào cô cũng sẽ đồng ý lời cầu hôn, kết quả đều như nhau, nhưng quá trình cũng rất quan trọng!

Về sau nhớ lại cảnh tượng hai người cầu hôn thì cô cũng hi vọng ngoại trừ anh thiết kế tỉ mỉ lãng mạn vô cùng, cũng có mình trịnh trọng hứa hẹn cả đời "Em đồng ý", cuộc sống chỉ có một lần cầu hôn như vậy, cô hy vọng có thể cùng Liên Tĩnh Bạch có hội nghị hoàn mỹ nhất. . . . . .

Mịch Nhi ngập ngừng một hồi, Liên Tĩnh Bạch ung dung chờ đợi, ánh mắt nhìn cô, lòng càng thêm căm phẫn, cô dứt khoát từ bỏ thuyết phục anh, trực tiếp điêu ngoa không nói lý chống nạnh nói: "Em không hài lòng với màn cầu hôn của anh, thế nào, không được sao! Chỉ bằng những thứ này liền muốn khiến em đồng ý, làm sao có thể! Hừ, anh cầu xin một lần nữa đi, đến lúc đó em sẽ cân nhắc rốt cuộc có nên đồng ý không. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Chỉ cần anh quỳ xuống cầu hôn hỏi cô câu có muốn gả cho anh không lần nữa, cô nhất định sẽ nghiêm túc hạnh phúc gật đầu, nói câu "Em đồng ý" , khiến màn cầu hôn này có kết thúc hoàn mỹ nhất, có kết cục hạnh phúc nhất. . . . . .

"Không hài lòng? Đương nhiên là có thể." Trên mặt Liên Tĩnh Bạch lộ ra một loại ý cười suy trước tính sau, anh nhẹ nhàng nói, "Thật may là anh sớm liền đoán được em có lẽ sẽ bới móc màn cầu hôn của anh, nếu như hiện tại anh càng tăng chỉ số đòn sát thủ, không biết có thể thắng được trái tim công chúa Mịch Nhi không ——"

"Vẫn. . . . . Vẫn còn?" Mịch Nhi quả thật bị anh làm choáng váng, hôm nay anh muốn để cô hạnh phúc tới chết ư, từng cái một rung động và mĩ lệ vượt quá tưởng tượng liên tiếp xuất hiện, những kinh ngạc vui mừng này trù tính cho dù đơn độc từng cái cũng đủ để mê hoặc cô, huống chi là rung động ùn ùn không ngừng thăng cấp!

Thông qua hoa hồng ánh nến lãng mạn, sau mà cầu hôn say lòng người cảm động nhất, vậy mà anh vẫn còn kế hoạch tiếp theo? !

Mịch Nhi si ngốc nhìn Liên Tĩnh Bạch, một mặt, cô không tin sẽ có đòn sát thủ bằng cảnh tượng vừa rồi có thể đả động cô, nhưng mặt khác, cô theo bản năng muốn tin tưởng anh mong đợi anh, tràn đầy hồi hộp với lời tăng chỉ số gì đó của Liên Tĩnh Bạch.

"Muốn ôm được công chúa về, anh đương nhiên phải chuẩn bị mọi cách, Mịch Nhi, tiếp theo mới nổi bật nhất." Liên Tĩnh Bạch kéo Mịch Nhi ngồi xuống ở tâm khe hở biển hoa hồng và cây nến, báo trước cho cô, "Em vừa rồi khóc rất lâu, một hồi nhìn xong quà tặng kia, cảm động đi nữa cũng không được khóc, em phải đồng ý trước với anh. . . . . ."

Mịch Nhi chớp chớp mắt, tò mò trong lòng càng thêm lăn lộn, rốt cuộc là cái gì có thể khiến anh khen xuống dưới biển như vậy, anh vậy mà tự tin nó

https://thuviensach.vn

có thể khiến cô đã chịu đủ kích thích lần nữa cảm động thật sâu? !

Anh đang nói nổi bật nhất, rốt cuộc là cái gì, vài câu nói ít ỏi của anh, cũng đã gợi lên toàn bộ lòng hiếu kỳ của cô. . . . . .

"Được. . . . . ." Cô nhẹ nhàng gật đầu một cái, đôi mắt tò mò nhìn chằm chằm Liên Tĩnh Bạch, muốn xem lần này anh rốt cuộc có thể tìm ra thứ gì, cô không muốn bỏ qua từng cái biến hóa.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Hài Lòng Chưa?

Ánh nến xinh đẹp chập chờn, Liên Tĩnh Bạch kéo Mịch Nhi ngồi giữa đám hoa hồng cùng những cây nến xếp hình trái tim, cuối cùng chậm rãi công bố hồi hộp sau cùng.

Tay anh nhấn xuống nút cuối cùng trên bàn điều khiển, màn ảnh trên tường im lặng rất lâu lại chậm rãi khởi động, bắt đầu phát ra một đoạn hình ảnh khác.

Không giống với hình ảnh quà tặng tự quay không chỉnh sửa, lần này, trên màn ảnh hiện lên hình ảnh đã được đạo diễn chuyên nghiệp tỉ mỉ chuẩn bị, góc cảnh chọn lựa kĩ càng, công đoạn cắt ghép tỉ mỉ thuần thục, mới có thể tạo thành đoạn phim tuyên truyền khéo léo.

Đó là phim tuyên truyền về một bệnh viện, một bệnh viện nổi tiếng Mịch Nhi ngưỡng mộ danh tiếng đã lâu.

Một giọng nam nói tiếng phổ thông tiêu chuẩn không ngừng giới thiệu về các loại thành quả nghiên cứu khoa học của bệnh viện, nói đến năng lực giỏi giang của các bác sĩ, nói tới những kỳ tích đã phát sinh trong y học, mỗi lần anh ta nói tới đâu, trong hình ảnh cũng thực sự bày ra các loại giấy chứng nhận giấy khen, chứng minh là bệnh viện này mang tính tiêu chuẩn.

Trên hình ảnh quay tới phòng bệnh cùng khu vực nghỉ ngơi thanh lịch tao nhã, làm cho người nhìn từ màn hình cũng thấy được vui vẻ thoải mái, chắc

https://thuviensach.vn

hẳn mỗi một bệnh nhân vào đó, cũng đều cảm thấy thay đổi, khỏi bệnh càng nhanh.

Chữa bệnh giỏi như vậy, lại có hoàn cảnh tốt đẹp, trong bệnh viện này không hổ là niềm kiêu ngạo của thành phố K, lại còn có thể được xếp hạng trong cả nước thậm chí là toàn thế giới.

"À, bệnh viện Mộc Ái, em đã nghe nói qua. . . . . ." Mịch Nhi nghiêng đầu tựa vào người Liên Tĩnh Bạch, hứng thú xem đoạn phim tuyên truyền phát trên màn ảnh, mặc dù bây giờ cô hoàn toàn không biết tại sao lại phải xem đoạn phim này, nhưng dính đến phương diện y học, luôn luôn có thể gợi lên hứng thú của cô.

Huống chi mấy năm gần đây thanh danh bệnh viện Mộc Ái vang dội, là một nơi có trang thiết bị tiên tiến nhất, nhân viên y tế đứng đầu các bệnh viện.

Cho dù cô vẫn luôn theo bác sĩ không biên giới tới các quốc gia, nhưng vẫn luôn bị tin tức những bác sĩ ở đó thu hút, chỗ đó vẫn luôn được bọn họ nhắc tới, cũng rất nhiều người ca ngợi bệnh viện này xuất sắc, nếu có thể vào nơi này làm thì rất là vinh dự.

Liên Tĩnh Bạch nhìn Mịch Nhi nghiêm túc nghiên cứu đoạn phim tuyên truyền không chớp mắt, cũng không lên tiếng cắt đứt cô, anh chỉ lẳng lặng chờ đợi cả đoạn phim phát xong, mãi cho khi đến trên màn ảnh xuất hiện phụ đề kết thúc, anh mới lại mở miệng hỏi: "Như thế nào? Quay cũng không tệ lắm phải không?"

"Rất tuyệt a! Em nhìn một cái cũng biết đoạn phim tuyên truyền này do FL sản xuất, thật vô cùng hoàn mỹ thể hiện ra được những đặc sắc cùng ưu điểm của bệnh viện Mộc Ái, để em xem mà lòng ngứa ngáy, cũng muốn trở thành một thành viên của bọn họ!" Mịch Nhi gật đầu tán dương, lại nghi ngờ hỏi ngược lại anh, "Nhưng nó có cái gì đáng giá để anh coi nó là đòn

https://thuviensach.vn

sát thủ lợi hại để cầu hôn đây? Em cũng rất vui mừng khi thành phố K có một bệnh viện nổi tiếng xuất sắc như vậy, nhưng cũng không hoàn toàn khiến em cảm động đến khóc. . . . . ."

"Bệnh viện Mộc Ái đúng là không đến mức khiến em cảm động. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch đưa ra một phần tài liệu mỏng, để trước mặt Mịch Nhi, nhẹ nhàng nói, "Nhưng mà, nếu như anh tặng nó cho em thì sao? Nó là một sản nghiệp của Triển thị, là ý tưởng anh đột nhiên thay em mở bệnh viện, trước kia Triển thị vẫn luôn giúp em quản lý kinh doanh, bây giờ, anh hoàn toàn đưa nó cho em."

Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng mở tập tài liệu ra, Trang đầu về quyền tài sản bệnh viện cùng người thay mặt trên giấy tờ pháp lý, kế tiếp là bản vẽ kết cấu bệnh viện, bên trong có giới thiệu có tất cả các tầng cùng phân bố các khoa ban, giới thiệu vô cùng cặn kẽ.

Anh đặt nó trong tay Mịch Nhi, khóe mắt nhìn cô mỉm cười nuông chiều nói: "Về sau, nó chính là của em. Em có thể ở đây làm việc học tập chữa bệnh cứu người, về sau tất cả lợi nhuận hằng ngày tại bệnh viện đều có thể do em quyết định, thậm chí, Mộc Ái có thể định kỳ điều động nhân viên y tế tham gia bác sĩ không biên giới, để càng nhiều người được cứu sống, như vậy đã đủ cảm động hay chưa?"

"Đây. . . . . Đây là tặng cho em sao?" Giọng nói Mịch Nhi cũng bắt đầu run rẩy, cô nhìn trên tài liệu đã được thay đổi bằng tên cô, nhìn bản vẽ từ trên xuống dưới của bệnh viện, bệnh viện đó có diện tích to lớn, thiết bị tân tiến cao cấp, vậy mà đã thuộc về cô? !

Tay cô di động trên bản vẽ, cô luôn cho rằng bệnh viện Mộc Ái xuất sắc cùng ưu tú, biết vô số người vì chữa bệnh không ngại đường xa tới đây, nhưng cô hoàn toàn không biết, nó là sản nghiệp kinh doanh của Triển thị!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa cô không biết, thực ra Mộc Ái do Liên Tĩnh Bạch vì muốn tặng làm quà cho cô mà kinh doanh!

Nghĩ đến anh đã tốn bao nhiêu tâm huyết, trong lòng Mịch Nhi rung động dữ dội, một giọt nước mắt nóng bỏng chợt rơi xuống, tiếp theo, giọt thứ hai, giọt thứ ba, nước mắt của cô lại rơi.

"Đã nói không được khóc." Liên Tĩnh Bạch cúi đầu, hôn khô nước mắt trên mặt cô, môi mỏng nóng rực bao trùm lên lông mi run rẩy của cô, ngăn lại tất cả nước mắt của cô.

"Được, không khóc, em không khóc. . . . . ." Mịch Nhi hít mũi. Cố gắng khống chế nước mắt, mới vừa rồi cô đã mất thể diện khóc thật lâu, lần này, cô không thể khóc nữa.

Cuối cùng, cô đã hoàn toàn khống chế bản thân, Mịch Nhi nhẹ nhàng ôm lấy cánh tay Liên Tĩnh Bạch, thì thào hỏi: "Tại sao muốn đem quà tặng quý đắt tiền như vậy cho em, giá của bệnh viện Mộc Ái rất cao, làm sao em gánh nổi --"

"Anh chỉ thấy giá trị của nó không đủ, không xứng với người mất hồn nhập hóa vào y học như em." Liên Tĩnh Bạch cầm tay cô, nhẹ nhàng nói, "Em có thể ở trong trong văn phòng khoa phát huy tài năng, sẽ không có người nào trói buộc em, nơi đó đúng là trời đất của em, anh tặng nó cho em, nó mới có thể đổi thành giá trị lớn nhất, em sẽ mang lại cho nó sức sống mới."

"Chuyện này đột ngột quá. . . . . ." Cho đến bây giờ tinh thần Mịch Nhi vẫn chấn động mạnh, "Từ khi bắt đầu đi vào căn phòng này, em liền không ngừng bị tất cả mọi thứ làm cảm động, cầu hôn của anh đã khiến em không biết phải trả lời thế nào, bây giờ, anh lại đưa một bệnh viện cao cấp cho em --"

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch dịu dàng nhẹ nhàng dỗ dành lấy lòng cô nói: "Thật ra thì, anh vốn cũng không có tính toán gấp gáp để cho em thấy tất cả quà tặng mấy năm này như vậy, không nghĩ muốn vội vàng ở đây cầu hôn em, lúc đầu anh sắp xếp, công bố tất cả những thứ này vào ba tháng sau, vào sinh nhật hai mươi ba tuổi của em, đem tất cả quà tặng quan trọng nhất cho em. Khi đó nhất định anh sẽ chuẩn bị chu đáo hơn, sắp xếp toàn bộ chuyện này chu đáo hơn, chuyện bệnh viện anh cũng định xử lý gọn gàng hơn."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Không Đành Lòng

Liên Tĩnh Bạch vuốt ve tóc Mịch Nhi, đầu ngón tay đụng vào đá quý khảm trên vòng tai trái của cô, nhẹ nhàng nói tiếp: "Đúng là, vài ngày trước em nói cho anh biết nơi em trải qua chuyện này, trong năm năm rời khỏi, em tham gia bác sĩ không biên giới, dâng hiến tất cả thời gian và y thuật trong vô tư ở quốc gia bệnh tật loạn lạc, giúp đỡ vô số nhân dân nghèo khổ nhất tai nạn nhất, trưởng thành nhiều như vậy học tập nhiều như vậy... Điều này khiến anh xúc động sâu sắc, anh biết, thật ra một giây em cũng không thể rời bỏ y học, trị bệnh cứu người với em quan trọng giống như hô hấp, tuyệt đối không thể thiếu. Cho nên, anh quyết định trước tiên giao bệnh viện cho em, không thể gông cùm xiềng xích thiên phú và ý thức trách nhiệm của em."

Liên Tiên Bạch thở dài, mới chậm rãi nói: "Em có thể cũng dùng tất cả thời gian sau khi trở lại đi theo anh, nhẫn nại không đụng vào bất kỳ chuyện liên quan đến y học, độc chiếm em lâu như vậy, anh đã rất thỏa mãn rất vui vẻ, sau này, em nên ở trong bệnh viện Mộc Ái tận tình phát huy sở trường của em, đi làm chuyện em thích làm."

"Sẽ không, ở chung một chỗ với anh Tiểu Bạch, em cũng rất vui vẻ, những ngày qua em không có chạm vào dao giải phẩu, cũng hoàn toàn không có làm gì..." Mịch Nhi không ngừng lắc đầu, phủ nhận lời anh nói, "Em thích theo anh, đây là thật, anh không cần làm như vậy, thật không cần
"

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch khẽ mỉm cười, hiểu rõ nói: "Anh biết, anh cũng không nói em không muốn cùng với anh, chỉ là trừ theo anh ra, em còn có những thứ khác yêu thích muốn đi chú ý. Thật ra thì chúng ta là người giống nhau, tựa như anh cũng vô cùng thích đơn độc sống chung một chỗ với Mịch Nhi, mà anh cũng không thể rời bỏ công ty không thể vứt bỏ chuyện trên thương trường, em không thể vứt bỏ chính là chăm sóc người bị thương, có sở thích trách nhiệm thiêng liêng như vậy, nếu so với anh em vĩ lớn hơn nhiều."

"Anh đã biết em thích theo anh, vậy tại sao phải để em đến bệnh viện kia! Em còn muốn tiếp tục giống như bây giờ đi theo bên cạnh anh, chúng ta sớm chiều chung sống không xa rời nhau chẳng lẽ không được sao! Em không muốn rời khỏi anh, không muốn đi làm..." Mịch Nhi ôm lấy thắt lưng Liên Tĩnh Bạch, khổ sở kêu la.

Từ trước đến nay cô chưa từng cảm thấy vô cùng hổ thẹn như bây giờ, rời đi năm năm là cô không đúng, sau khi trở lại vẫn kháng cự ăn vạ cũng là vấn đề của cô, tất cả mọi chuyện đều là lỗi của cô, nhưng Liên Tĩnh Bạch vẫn còn có thể bao dung cho suy nghĩ của cô như vậy, cho dù muốn anh vứt bỏ tâm nguyện của mình!

Cô biết, sau năm năm chia lìa cuối cùng gặp lại, giữa hai người bọn họ, không nỡ xa nhau nhất chắc chắn là Liên Tĩnh Bạch.

Tình yêu trong năm năm, nhớ nhung, oán hận, hối hận, đã khiến lòng anh căng thẳng đến cực hạn, có thể thấy cô lần nữa, anh thật hận không thể bỏ cô vào trong túi vĩnh viễn mang theo, đặt trong lòng bàn tay một khắc không buông tay, bày trước mắt một giây cũng không nháy mắt.

Anh rất sợ cô rời khỏi, hoàn toàn không có cảm giác an toàn với cô...

Nhưng Liên Tĩnh Bạch chính là như vậy, sau khi nghe qua những việc cô đã trải qua, sau khi biết cô cố chấp và có tình yêu sâu sắc với y học với sinh mạng, đành để cô đi, hứa hẹn cho cô một bầu trời tự do!

https://thuviensach.vn

Anh không gò ép cô nhất định sống trong tầm mắt anh nữa, cũng không ép cô không được rời khỏi một bước, mà chế tạo một vương quốc y học cho cô, để cô có thể ở nơi đó thỏa thích phô trương tài năng!

Bệnh viện Mộc Ái đáng giá hàng tỉ trên trời, đắt giá không chỉ là giá thị trường, càng quý giá chính là tâm ý của Liên Tĩnh Bạch!

Nhưng đối mặt với Liên Tĩnh Bạch đã nhượng bộ đến đi vào trong bụi bậm, Mịch Nhi làm sao nhẫn tâm đây...

Anh có thể bỏ những thứ yêu thích để cô đi dốc sức cho sự nghiệp y học, chẳng lẽ cô không thể vì anh bỏ qua sở thích này?

Bệnh nhân trên thế giới nhiều không kể xiết, dù là nhiều bác sĩ hơn nữa y thuật cao siêu hơn nữa cũng không thể cứu chữa hết, nhưng thế giới này chỉ có một Liên Tĩnh Bạch, anh chỉ cần một mình cô làm bạn là đủ rồi!

Mịch Nhi nắm thật chặc tay anh, lắc đầu nói: "Bệnh viện em không cần, ngày mai em vẫn như cũ sẽ cùng anh đi làm ở Triển thị, anh đừng đuổi em đi!"

"Anh biết tâm ý của em, cũng biết em nghĩ gì, sau này nếu như em muốn theo anh đến công ty dĩ nhiên có thể, nhưng chúng ta cũng đều biết, em không thể nào vĩnh viễn cũng vứt bỏ tất cả theo bên cạnh anh, đối mặt những chuyện chán ghét trên trường em đó, vậy quá tàn nhẫn với em, đối với y thuật của em cũng quá phí của trời. Em cũng có bầu trời tự do bay lượn của mình, muốn tỏa sáng trong lĩnh vực chuyên môn của em." Nghe lời của Mịch Nhi, Liên Tĩnh Bạch vui mừng cười một tiếng, nhẹ giọng an ủi cô.

"Uh... Anh có thể len lén nói cho em biết một chuyện." Chuyển đề tài một cái, Liên Tĩnh Bạch nhéo má Mịch Nhi cố ra vẻ thoải mái nói, "Thật ra thì, giao bệnh viện Mộc Châu cho em, đây cũng là lợi ích riêng của anh. Người nhà của em vẫn chưa về, trước khi chú Mục còn chưa có ra tay giúp

https://thuviensach.vn

em đầu tư xây dựng một bệnh viện tốt hơn, anh tiên hạ thủ vi cường (*) cướp em về trong doanh nghiệp Triển gia, cũng rất ích kỷ muốn trói em vào trong phạm vi anh có thể khống chế..."

(*): ra tay trước thì chiếm được lợi thế

"Mới không phải như vậy... Anh không phải là ích kỷ, anh là hào phóng quá mức, làm sao em có thể nhận lấy Mộc Ái đây..." Trong mắt Mịch Nhi chứa nước mắt lắc đầu, cô rất tỉnh táo nhìn thấu lời anh nói, không đồng ý anh nói mình ích kỷ, tại sao anh có thể chê bai mình như vậy, cố ý để cô nghe thấy dễ chịu như vậy chứ!

Quả thật, chỉ cần cô thích, cha mẹ đương nhiên là có tiền bạc có khả năng tài chính và vật chất đầu tư thành lập một bệnh viện cho cô, đây là người nhà không tiếc tất cả yêu thương vô tư; nhưng bây giờ người làm như thế là Liên Tĩnh Bạch, hai người bọn họ còn chưa trở thành người nhà, cô còn chưa có yêu cầu bất kỳ cái gì, anh cũng đã nói chuẩn bị xong tất cả mấy năm trước.

Suy tính chu đáo như thế, thế giới cũng chỉ có một Liên Tĩnh Bạch làm được...

Huống chi, anh giao cho cô cũng không phải là một phòng khám bệnh nhỏ mới khai trương, mà là bệnh viện đã kinh doanh thuận buồm xuôi gió khí thế hừng hực! Một bệnh viện có thể là hàng đầu trên toàn Trung Quốc toàn bộ thế giới, đây là bất kỳ nhà đầu mới nào trong tổ chức y tế cũng không cách nào ngắm bóng lưng này!

Cô dường như không dám tưởng tượng đưa Môc Ái ra mỗi ngày nhận được một đấu vàng sẽ làm Triển thị tổn thất bao nhiêu lợi nhuận, nhưng Liên Tĩnh Bạch lại mắt cũng không nháy giao cho ô, thậm chí hứa hẹn nói cô có thể đóng góp tất cả lợi nhuận của bệnh viện cho từ thiện...

https://thuviensach.vn

Đây là số lượng quá lớn, cho dù hai người đã kết hôn lập gia đình, Mộc Ái cũng là lễ vật đắt giá cô không thể tiếp nhận, cô không thích hợp quản lý một bệnh viện lớn như vậy.

"Tại sao không muốn? Ý niệm duy nhất của anh trong những năm này kinh doanh Mộc Ái, chính là cố gắng hết sức biến nó thành bệnh viện thích hợp với em, em còn không hài lòng chỗ nào đây?" Liên Tĩnh Bạch nghiêm túc suy nghĩ hỏi cô, thề phải ép ra lý do có thể khiến mình tín phục.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Em Đồng Ý

"Em... Em không hiểu kinh doanh, không thích chăm chỉ làm việc, quản lý nhân sự cùng tài vụ của bệnh viện, bệnh viện lớn như vậy sẽ bị em làm cho phá sản..." Mịch Nhi vùi mặt vào hõm cổ anh, ấp úng nói.

Liên Tĩnh Bạch thấy vậy nói: "Không có sao, anh biết em không có năng lực đảm đương, nhưng tất cả những việc vặt này vẫn y như cũ, sẽ có chuyên gia xử lý, anh cũng sẽ thuê người trông coi bệnh viện, em chỉ cần vui vẻ trị bệnh cứu người là được."

"Đối với em... Có lẽ vẫn sẽ đi tham gia hoạt động bác sĩ không biên giới! Cũng không biết đi bao lâu, bỏ bê công việc xin nghỉ dài hạn, nên ở trong bệnh viện sẽ tạo thành hình ảnh xấu..."

"Em ở bệnh viện có thể thành lập một phòng nghiên cứu khám và chữa bệnh, giỏi hơn tất cả các khoa khác, không có bất kì ai có thể ra lệnh cho em uy hiếp em, em muốn đi muộn về sớm thế nào cũng được." Liên Tĩnh Bạch nói tiếp, "Anh chỉ có một yêu cầu, nếu em muốn đi tham gia hoạt động bác sĩ không biên giới, nhất định phải nói cho anh biết! Anh sẽ đi cùng em, mặc kệ là nguy hiểm khó khăn gì, anh cũng sẽ không cho mình em đối mặt!"

Mịch Nhi gần như đã không nghĩ ra bất kì lý do gì, tùy ý nói năng lộn xộn: "Bệnh viện quá xa, đi qua đi lại sẽ rất bất tiện, phải đi sớm về trễ, đến cơm trưa cũng chỉ có thể làm cơm hộp ..."

https://thuviensach.vn

"Em chưa có xem vị trí của Mộc Ái sao?" Liên Tĩnh Bạch bật cười, "Nó nằm ở nơi sầm uất tại thành phố K, cách nhà họ Triển có hai con đường, cho dù em đi bộ cũng chỉ cần có 10 phút!"

"Hả..." Mịch Nhi sốt ruột đỏ mặt tai hồng, nóng vội còn muốn già mồm át lẽ phải nói ra lý do không thể tiếp nhận Mộc Ái, " Nhưng mà bệnh viện nó..."

"Không có nhưng mà, Mịch Nhi, vấn đề em lo lắng cũng đã không còn, lúc bắt đầu anh cũng bắt người giúp em giải quyết toàn bộ mọi chuyện, làm sao có thể để cho em tiếp tục đối mặt..." Liên Tĩnh Bạch tựa trán vào trán Mịch Nhi, hơi thở nóng bỏng phả vào mặt cô, "Mịch Nhi, em chỉ cần yên tâm tiếp nhận là được rồi, từ đầu Mộc Ái đã là của em, Mộc đọc giống âm Mục, Ái được hóa dụng từ tên em, nó luôn mang tên em, không cho phép em từ chối.

Bỗng nhiên Mịch Nhi thất thần như tượng gỗ, anh nói, cô có thể xem tất cả vấn đề đều không quan trọng, anh còn nói, trong lòng anh cũng chỉ có cô. . .

Anh sắp xếp kế hoạch ý nghĩa như vậy, anh đã vì cô mà sắp xếp mọi thứ thật tốt, đã lấp đầy mọi gập ghềnh và chông gai, cô còn có lý do gì có thể từ chỗi đây. .

"Anh Tiểu Bạch. . . Anh, anh muốn để em nợ anh bao nhiêu mới đủ. . . " Nước mắt Mịch Nhi như vỡ đê mà trào ra, cô chôn sâu tiếng khóc nức nở vào hõm cổ Liên Tĩnh Bạch, nắm thật chặt áo anh, nghẹn ngào khóc nói, "Em có thể lấy cái gì trả đây, cái gì cũng không đủ -- Anh cũng sắp lỗ vốn thật rồi, giao dịch này không công bằng, anh không thể lấy lại vốn. . . Tại sao lại muốn cho em nhiều vậy, làm sao em lại có thể nhận hết được chứ. . ."

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng vuốt tóc cô, nói bên tai cô: "Trên thương trường, Liên Tĩnh Bạch anh chưa bao giờ giao dịch lỗ vốn, cho nên trên tình trường có thể không so đo tới phí tổn thất, ai bảo em là Mịch Nhi, ai bảo ranh giới duy nhất của cuộc giao dịch vì em mà đã quên mất, ai bảo cuối cùng anh không biết tự chủ càng lúc càng cưng chiều em hơn . . . Nhưng mà lần này, anh sẽ thật sự quyết tâm nói về khoản giao dịch này!"

Liên Tĩnh Bạch kéo tay cô, vừa cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên ngón tay đeo nhẫn của Mịch Nhi, vừa dịu dàng thâm tình hỏi: "Tiểu thư Mịch Nhi, em có bằng lòng đáp ứng làm vợ Liên Tĩnh Bạch này không, để sau này yêu thương anh bằng tất cả sinh mệnh, tới bồi thường lại mọi thứ cho anh không? Xin hỏi, em có bằng lòng cùng Liên Tĩnh Bạch ký kết khoản giao dịch này hay không?"

Một lúc sau, Mịch Nhi ngẩng khuôn mặt xinh đẹp rôi đầy nước mắt lên, đôi mắt màu tím trong suốt của cô xinh ðẹp lay động, nhưng cặp mắt kia lại không hề có chút bi thương hay đè nén, chỉ có nồng đậm si mê và cảm động, chỉ có tràn ngập mừng rỡ và hạnh phúc.

"Em đồng ý!"

Cuối cùng câu trả lời chắc chắn cũng được phát ra từ đôi môi đỏ mọng mỉm cười của cô, chỉ đơn giản ba chữ, đã đồng ý cả đời.

Không muốn buông tay nữa, kiếp này có thể gặp người trước mắt, đã tiêu hao hết toàn bộ phúc khí và may mắn của cô, và cô sẽ không thể yêu được người nào tốt hơn anh, cũng sẽ không có ai để cô yêu nhiều hơn.

"Mịch Nhi của anh, cuối cùng em cũng đáp ứng!"

Trong mắt Liên Tĩnh Bạch hiện ra tia sáng vui sướng rực rỡ, ba chữ kia anh đã ngóng trông thật lâu, bày ra kế hoạch thật lâu, nhưng những điều này đều đáng giá, chỉ cần cô thật sự đáp ứng lời cầu hôn của anh, như vậy thì tất cả những sự chuẩn bị trước đó đều đáng giá!

https://thuviensach.vn

Bắt đầu từ giờ phút này, cuối cùng cô sẽ trở thành vợ anh, không còn mang theo sự ngây ngô đồng ý làm vợ lúc nhỏ, mà đã là vị hôn thê chính thức do chính anh cầu hôn!

"Em yêu, anh cao hứng biết bao, cuối cùng em đã là của anh. . . " Liên Tĩnh Bạch nâng lấy khuôn mặt Mịch Nhi, nụ hôn nóng bỏng nhẹ nhàng hạ xuống như lông vũ, từ trán cô, khóe mắt, lông mi, sống mũi, rồi xuống tiếp.

Đi thẳng đến đôi môi đỏ mọng, sau đó, như một nụ hôn niêm phong, đặt một dấu chấm tròn ở cuối lời cầu hôn.

Vui sướng khi mơ ước lúc nhỏ đã trở thành sự thật, thu hoạch to lớn sau năm năm đợi chờ, người yêu say lòng người trong ngực, hôn nhân tương lai ngọt ngào, tất cả cảm xúc cũng tụ tập trong nụ hôn này, sâu sắc, khắc sâu, vĩnh viễn lưu giữ.

Đôi môi mỏng của Liên Tĩnh Bạch trằn trọc trở mình trên cánh môi hồng Mịch Nhi, môi nóng hổi như lửa truyền sang tất cả yêu thương, anh hôn đến nhiệt liệt, cô cũng mãnh liệt đáp lại.

Cánh môi hai bên mút vào nhau, đầu lưỡi nghịch ngợm chơi đùa cùng nhau, vừa hôn xong, hai người thở dốc, tim đập nhanh, những nỉ non thương yêu đều bị ngậm vào cánh môi, hóa thành hô hấp nặng nề, được hít vào đáy lòng thẳng đến trái tim, cung cấp tuần hoàn cho toàn thân thể.

Hôn, rơi vào nụ hôn sâu xinh đẹp nhất, hai người đã sớm không phân biệt được thời gian, đã sớm quên hết tất cả.

Thỉnh thoảng hai đôi môi hơi tách ra, sợi chỉ bạc mập mờ kéo ra như không nỡ xa rời, để đổi lấy lời yêu thương động lòng người nhất.

"Anh yêu em, Mịch Nhi của anh! " Liên Tĩnh Bạch vuốt ve môi cô, như chạm như không, hơi thở mập mờ quấn quanh ở giữa răng môi .

https://thuviensach.vn

"Em cũng yêu anh, anh Tiểu Bạch của em! " Môi Mịch Nhi cũng đụng vào môi anh, như sáp như không, hơi thở say lòng người dừng lại ở chóp mũi.

Đôi môi hai người nhập lại một lần nữa, một nụ hôn thật sâu, đã sớm rung động lòng bọn họ.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Thắc Mắc

Nụ hôn này nối tiếp nụ hôn kia vẫn kéo dài rất lâu, lâu đến rất nhiều ngọn nến trong phòng cũng bị nhiệt tình của hai người làm tan chảy hầu như không còn, lâu đến hoa hồng đỏ cũng từ từ mất mùi thơm, cuối cùng Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi mới tách môi ra.

Ánh nến đều biến mất vô số ánh sao lấp lánh, biển hoa rực rỡ vẫn y nguyên đỏ tươi như lửa, xung quanh vẫn lãng mạn vô tận, vẫn là như mê hoặ lòng người.

"Chúng ta ra ngoài đi!"

Hai người ở trong phần tối của phòng nhìn nhau cười một tiếng, bọn họ đã nán lại trong phòng lầu này đủ lâu rồi, hiện tại, cũng nên ra ngoài chào đón cuộc sống mới rồi !

"Thế nào đi ra ngoài chứ?" Mặt Mịch Nhi của cũng bởi vì hôn mãnh liệt quá mà đỏ hồng, cô nhìn một vòng hoa hồng và ngọn nến vây quanh hai người, chỉ là làm sao bọn họ bước ra đây?

Nếu như muốn cô di chuyển đóa hoa dời ngọn nến, phá hư cảnh tượng xinh đẹp lãng mạn trước mắt, cô thật không nỡ. Căn phòng này giữu gìn tất cả bằng chứng cầu hôn, nếu như có thể giữ nguyên diện mạo của nó, vậy mới là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên là có cách, hơn nữa tuyệt đối sẽ không phá hư nơi này." Liên Tĩnh Bạch thấy rõ Mịch Nhi không muốn, hết sức khẳng định nói.

Anh nhấn vào nút của điều khiển từ xa, trên sàn nhà một cơ quan bí mật chậm rãi khởi động, biển hoa hồng và ngọn nến vây quanh hai người làm ra một con đường, tư thế vây quanh, căn phòng này đã chứng kiến toàn bộ quá trình cầu hôn và cung tiễn hai người.

"Đi thôi." Liên Tĩnh Bạch vươn tay về phía Mịch Nhi, kéo cô đi trên đường hoa hồng lớn thông đến cửa, dịu dàng nói, "Ngày mai đưa tất cả quà tặng của em dời đến nhà chính đi, tất cả những thứ ở đây còn có thể giữ nguyên dạng. Nếu như em thích cảnh tượng này muốn khiến nó vĩnh viễn xinh đẹp, như vậy anh sẽ bảo quản gia thường xuyên thay hoa hồng mới đặt lại ngọn nến mới, vĩnh viễn cũng sẽ không héo tàn và dập tắt."

"Vậy lãng phí lắm, em thích chính hồi ức ở đây, không phải hoa hồng và nến, bây giờ lãng mạn cũng đã đủ hài lòng. . . . . ." Mịch Nhi lắc đầu một cái, quan tâm nói, "Chúng ta tới đây xem phim trái lại rất tốt, đừng khiến căn phòng này trống rỗng như vậy, chỉ cần hai người chúng ta ở chung một chỗ, nơi nào không lãng mạn đây?"

"Được, cứ làm như thế." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng gật đầu một cái, anh tự tay đẩy cửa phòng đóng chặt, ánh mặt trời rốt cuộc chiếu rọi vào phòng, hai người sóng vai đồng bộ đi ra cửa chính.

Ra khỏi căn phòng tối kia, hai người có chút không thích ứng với ánh sáng bên ngoài, sau khi mắt đã quen với ánh mặt trời trực tiếp, mới tiếp tục đi về phía trước.

Liên Tĩnh Bạch gắt gao giữ chặt tay Mịch Nhi, chiếc nhẫn trên ngón tay mình giống với chiếc nhẫn của cô, thân thiết dựa vào nhau đi dạo trong rừng của Triển gia ai cũng có thể thấy được, ngọt ngào hạnh phúc nồng đậm không tan được.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Liên Tĩnh Bạch là vui sướng sau khi cầu hôn thành công, sắc mặt Mịch Nhi cũng vừa hạnh phúc vừa xấu hổ lại vui mừng, hiện tại mỗi một giây trôi qua không giống trước kia, đây là cuộc sống sau khi cầu hôn thành công, nhất định tương lai phải ngày càng ngọt ngào ngày càng hạnh phúc.

Thân phận của người cạnh đứng bên này cũng càng thân mật, vị hôn thê vị hôn phu, chỉ là nói thầm trong lòng, hai người cũng sẽ cảm giác phải ngọt vào đáy lòng, bọn họ thật sự không thể chia ra được rồi, từ nay về sau, bọn họ sẽ đi đến hôn nhân đồng tâm hiệp lực, ai cũng không thể thoát đi một bước nữa.

"Đi mệt sao?" Chân mày khóe mắt của Liên Tĩnh Bạch tất cả đều không ngăn nổi ý cười, anh cũng không bị vui sướng choáng váng đầu óc, không quên trước khi cầu hôn Mịch Nhi vừa trải qua chuyến bay dài trên máy bay, anh cưng chiều nói, "Nếu như đi không được nhất định phải nói cho anh biết, thân là vị hôn phu, anh có trách nhiệm lúc mệt mỏi bế em cõng em, không cần miễn cưỡng chống đỡ!"

"Không, sẽ không mệt." Mịch Nhi khẽ đỏ mặt lắc đầu một cái.

Tâm trạng của cô bây giờ là phấn khích kịch liệt, tất cả vui mừng vừa rồi dời núi lấp biển kéo tới khiến cô nhất định duy trì tinh thần hưng phấn, càng trở về chỗ cũ càng nhớ lại, thì càng cảm thấy không cách nào bình tĩnh.

Huống chi, cô còn đã trải qua lần cầu hôn duy nhất một đời người, đã đồng ý làm vợ anh!

Cô chưa từng bao giờ nghĩ đến mình sẽ bị cầu hôn dưới tình huống này, hơn nữa cô không hề có sức chống lại chỉ có thể đồng ý, từ nay về sau, cô sẽ trở thành vợ anh, mặc kệ xảy ra cái gì, nhất định phải bên cạnh người này cùng nhau vượt qua!

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi mỉm cười ngẩng đầu nhìn Liên Tĩnh Bạch, khuôn mặt anh tuấn phi phàm phong thái thần tuấn, cho dù nhìn cô từ nhỏ đến lớn, bẫn như cũ cảm thấy si mê cảm thấy yêu thương, anh uy nghiêm đáng sợ như thế, vừa dịu dàng bá đạo như thế, là người đàn ông hoàn mỹ xuất sắc nhất thế gian!

Chỉ có người đàn ông ưu tú như vậy, về sau sẽ là chồng cô, tất cả mọi người không được phép mơ ước ảo tưởng!

Mịch Nhi chợt sững sờ, xác định tình cảm rõ ràng, sau khi ký kết hứa hẹn hôn nhân, cô trở nên độc chiếm mạnh mẽ, người đàn ông này là của cô, cô tuyệt đối không cách nào tưởng tượng anh bị người khác đoạt đi mình sẽ như thế nào. . . . . .

Hôn nhân là lâu dài, lâu đến không cách nào biết trước bất kỳ biến cố gì.

Có lẽ là bệnh sợ hãi trước khi kết hôn trong truyền thuyết, đầu Mịch Nhi chợt thoáng qua một câu nói như vậy.

Cho tới nay cô và anh cũng tâm tâm tương ánh chưa bao giờ có ngăn trở, tình cảm ngọt ngào hạnh phúc mộng ảo hơn chuyện cổ tích, cô yêu anh, cô muốn gả cho anh tình yêu của cô, không hề hoài nghi.

Nhưng, giờ quốc tế hỗn loạn như thế, lòng người càng nhiều thay đổi hơn, tương lai ư, cô, có thể vĩnh viễn có được trái tim củ Liên Tĩnh Bạch ư?

"Anh Tiểu Bạch. . . . . Cái người này sao cưng chiều em yêu em đối với em tốt như vậy, thật sẽ làm hư em mất." Trên mặt Mịch Nhi bỗng nhiên xuất hiện một chút u ám, cô lặng lẽ ngẩng đầu nhìn Liên Tĩnh Bạch, lòng càng thêm phức tạp và sợ hãi càng để lâu càng sâu, cô muốn nghiên cứu kỹ, cho dù vừa rồi sau khi cầu hôn thành công, lúc này hoàn toàn không nên nghĩ những vấn đề này.

Cuối cùng, cô thấp thỏm hỏi một câu mà tất cả phụ nữ đều lo lắng đề phòng: "Nhưng. . . . . Nếu như ngộ nhỡ về sau sẽ có một ngày, anh cưng

https://thuviensach.vn

chiều thương yêu đ một người phụ nữ khác, tốt với người ấy tăng gấp bội, đến lúc đó, vậy em phải làm sao. . . . . ."

"Đứa ngốc!" Liên Tĩnh Bạch yêu thương hôn trán cô một cái, "Suy nghĩ lung tung gì vậy, làm sao có thể chứ!"

"Anh nói nha, chuyện như vậy mỗi một ngày đều xảy ra trên thế giới, anh thông minh như vậy hích, hiện tại giúp em nghĩ một số biện pháp trước!" Mịch Nhi nhất quyết không buông tha hỏi, " Bây giờ anh yêu em, ai có thể đảm bảo tương lai ngày nào đó sẽ không yêu người khác? Phụ nữ khó tránh khỏi lớn tuổi nhan sắc phai tàn, khi trên người em đã không có gì để anh thích, anh yêu người khác, rốt cuộc em phải làm sao mới tốt. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Ý Muốn Bảo Vệ

"Em rất nghiêm túc! Thật sự muốn hỏi anh vấn đề này!" Mịch Nhi cũng không nháy mắt, ngẩng đầu nhìn Liên Tĩnh Bạch, đôi mắt màu tím tràn đầy nghiêm túc hỏi, "Bây giờ em có thể mang theo tình yêu hạnh phúc vui sướng đồng ý gả cho anh, nhưng nếu như sau này thật sự xuất hiện những việc này, em cũng thật sự sợ bản thân mình sẽ bị kích thích hoàn toàn phát điên, sẽ dùng đôi tay trị bệnh cứu người này đi giết anh và người phụ nữ khác, làm ra vụ án cực kỳ bi thảm . . . . . ."

"Chúng ta vừa mới quyết định sẽ kết hôn, bây giờ em đã bắt đầu lo lắng những việc này có phải linh tinh lắm không!" Liên Tĩnh Bạch bất đắc dĩ gõ vào đầu Mịch Nhi, vừa bất đắc dĩ vừa buồn cười nói, "So với việc em sợ anh thay lòng đổi dạ phản bội, thì rõ ràng phải là anh sợ hãi em rời đi mất và yêu người khác chứ? Người không được tín nhiệm nhất chính là em, em còn dám hoài nghi anh nữa!"

"Vậy làm sao có thể giống nhau. . . . . ." Mịch Nhi không ngừng lắc đầu, "Phụ nữ trong mắt mọi người càng già càng không có sức quyến rũ, nhưng đàn ông hoàn toàn khác biệt, phụ nữ sẽ cảm thấy tuổi càng cao thì đàn ông càng thành thục có sức hút. Ngộ nhỡ đến lúc đó, có cô gái nhỏ hai mươi tuổi đứng chung một chỗ với em bốn mươi tuổi, anh bảo em làm sao có thể có tự tin thắng?"

Liên Tĩnh Bạch đau đầu day day ấn đường, thời gian anh đắm chìm vui sướng sau khi cầu hôn thành công còn chưa bao lâu, vậy mà không thể

https://thuviensach.vn

không đến an ủi cô vợ của anh bắt đầu sợ hãi hôn nhân! Bệnh sợ hãi trước khi kết hôn không phải gần tới mấy ngày kết hôn thì mới có thể phát tác hay sao, tại sao bây giờ Mịch Nhi đã không thể bình tĩnh. . . . . .

Anh giận dữ nhéo gò má của Mịch Nhi, dùng động tác bây giờ bày tỏ khiển trách mạnh mẽ, nhưng trong miệng lại tìm lời nói để khuất phục cô: "Anh hiểu rõ lo lắng của em, cũng biết bây giờ không thể chứng minh về sau anh sẽ tuyệt đối không có tùy tiện như vậy, không có cách nào để em hoàn toàn tin tưởng, như vậy, anh sẽ dùng thí dụ trân thật nhất thử phân tích giúp em."

"Được." Mịch Nhi bắt đầu yên tĩnh lắng nghe, dĩ nhiên cô cần có lý do khiến mình an tâm, cần căn cứ để mình hoàn toàn tin tưởng Liên Tĩnh Bạch.

Liên Tĩnh Bạch chậm rãi mở miệng, chậm rãi nói: "Hình như trời sinh anh đã có tính muốn bảo vệ, luôn vì người khác mà quan tâm phụ trách, nhất là liên quan tới phụ nữ, bản năng muốn anh cho họ những thứ tốt nhất."

"A.... . . . . Vậy trong lòng anh có nhiều người phụ nữ hay sao. . . . . ." Trong lời Mịch Nhi mang theo nồng đậm ghen tức, thì ra ngoài cô, anh vẫn còn có những hồng nhan tri kỷ khác!

"Em cho rằng là có bao nhiêu? Cho đến tận bây giờ, anh cũng chỉ thích qua ba người phụ nữ mà thôi, mẹ anh, Liên Chanh, còn em nữa." Liên Tĩnh Bạch buồn cười xoa đầu Mịch Nhi, thản nhiên giải thích, "Từ lúc còn nhỏ tuổi, người anh bảo vệ là mẹ. Khi mẹ một mình mang anh dốc sức xây dựng sự nghiệp, anh luôn cho mình là nam tử hán đội trời đạp đất, dùng hết tất cả sức lực để người phụ nữ duy nhất trong nhà có thể dựa vào. Anh từ chối tất cả những người có ý xấu bên cạnh mẹ, không buông tha bất kỳ người đàn ông nào muốn cướp mẹ đi, gần như dùng bất cứ thủ đoạn nào."

https://thuviensach.vn

Nghe anh nói, Mịch Nhi thấy mình ăn dấm lung tung lè lưỡi, che giấu nói: "Em biết chuyện trước kia anh luôn độc chiếm dì Liên, hì hì, em là từ cha đã nghe thấy chuyện lúc nhỏ của anh, ông nói năm đó anh là thiên tài thông minh phách lối càn rỡ, vô cùng tàn nhẫn đối phó từng người thích dì, ông là người thảm nhất. . . . . ."

"Anh cũng không hối hận khi còn bé bảo vệ mẹ như vậy, nếu không làm sao có thể đợi được cha ruột của mình? Trải qua đủ loại trắc trở, cuối cùng bà gả cho cha, có toàn bộ hạnh phúc, lúc đó chức trách của anh mới vừa chấm dứt như vậy." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng vuốt ve bàn tay Mịch Nhi, nhớ lại chuyện hai mươi năm trước, trên mặt anh mang theo nồng đậm ý cười, "Sau này Liên Chanh ra đời, mặc dù nó và Dĩ Mặc sinh đôi, nhưng anh rõ ràng chỉ thiên vị với Liên Chanh, luôn cưng chiều bảo vệ con bé. Khi đó còn bé còn có nick name ’ Muội Muội ’ đều là anh bắt ép mọi người cùng nhau gọi, khi đó anh đem toàn bộ ý muốn bảo vệ trút xuống trên người Liên Chanh, cùng Dĩ Mặc che chở tiểu công chúa duy nhất trong nhà, muốn con bé vĩnh viễn không buồn không lo."

"Em cũng rất thích Liên Chanh!" Nhắc tới Triển Liên Chanh đáng yêu nhất đơn thuần nhất xinh đẹp nhất, Mịch Nhi và Liên Tĩnh Bạch cùng thương ngang nhau, cô quên hết tất cả nâng mặt nói, "Ở trong Bách Bảo anh vì Liên Chanh mà sáng tạo ra Bách Tiểu Muội thật sự rất đáng yêu, đó là thần tượng cả tuổi thơ của em! Nhìn thấy Liên Canh em càng phát hiện người thật còn đáng yêu hơn, con bé rất tốt! Năm năm không gặp con bé, em thật sự rất nhớ con bé. . . . . ."

"Vậy em thích Liên Chanh nhiều hơn, hay là thích anh nhiều hơn?" Liên Tĩnh Bạch nhíu mày, ném xuống một đề tài khó trọn lựa.

"Hả. . . . . ." Quả nhiên Mịch Nhi lộ vẻ khó xử, "Em đối với Liên Canh là thích người thân, đối với anh là thích người yêu, không thể so sánh được. . . . ."

https://thuviensach.vn

Cô luôn luôn dùng tình cảm dồi dào bao dung tất cả mọi người, cũng chưa từng nghĩ tới sẽ sắp xếp cả thứ tự cho người thân và người yêu, bọn họ đều có chức vị độc nhất vô nhị trong lòng của cô, không phân biệt cao thấp, nếu bắt cô lựa chọn giữa bạn thân và người yêu, cô thật sự không biết làm sao.

"Anh đã nói rồi, nhất định là anh nên lo lắng em sẽ thay lòng đổi dạ! Em biết không, nếu như hỏi anh lo lắng cho em hơn, hay lo lắng cho Liên Chanh hơn, anh tuyệt đối không cần suy nghĩ mà lựa chọn em!" Cho dù Liên Tĩnh Bạch biết rõ Mịch Nhi chỉ biết đơn thuần dựa vào bản năng lựa chọn, tính tình cô hoạt bát có lòng thương người to lớn sẽ không có khả năng bỏ rơi bất kì ai, cho nên nhất định đề tài này khiến cho cô mâu thuẫn không thể xác định đáp án, những nếu xảy ra, anh vẫn sẽ cảm thấy khó khăn.

"Nhóc con không có lương tâm, bây giờ người duy nhất anh muốn bảo vệ chỉ có mình em!" Liên Tĩnh Bạch nhéo lấy vành tai Mịch Nhi hả giận, dùng sức lực không đến nỗi để cô cảm thấy đau rồi nói, "Mặc dù so sánh tuổi của Liên Chanh nhỏ hơn em, vẫn non nớt đơn thuần chưa bao giờ trải qua trắc trở, nhưng con bé hiểu chuyện dũng cảm thông minh, nó bắt đầu hoàn thiện kế hoạch cuộc sống, không hề cần anh và Dĩ Mặc tới chỉ đạo và bảo vệ. Nhưng em lại hoàn toàn ngược lại, dễ kích động, lỗ mãng và quá thẳng thắn hấp tấp, muốn đi thì đi nói đến thì đến, cho nên anh muốn dùng hết tất cả chú ý cùng sức lực bảo vệ em, mới có thể miễn cưỡng để em không đến nỗi làm ra chuyện người ta lo lắng!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Đêm Dài Lắm Mộng

"Em nào có, em cũng rất hiểu chuyện mà. . . . . ." Mịch Nhi cau mày xoa xoa lỗ tai, nhỏ giọng lầm bầm nói.

Mặc dù trong miệng nói bẻ lại, nhưng ánh mắt cô hoàn toàn không dám nhìn thẳng vào Liên Tĩnh Bạch, cô biết, anh đã thẳng thừng nói ra tất cả tính cách và khuyết điểm của cô, cô cũng không quan tâm bất chấp tất cả làm theo ý mình.

Nếu như nhất định đánh giá cụ thể, cô so lới Liên Tranh khéo léo dễ dàng làm cho người ta không yên lòng hơn, trừ phương diện y học, cô đều khiến người ta hoàn toàn không thể tin tưởng. . . . . .

"Anh chỉ hi vọng đến khi con gái chúng ta xuất hiện, thì lúc đó em mới bắt đầu hiểu chuyện !" Liên Tĩnh Bạch lắc đầu thở dài nói, "Anh còn muốn ở trong tương lai có thể toàn tâm toàn ý bảo vệ con gái, nhưng mà có lẽ đến khi con gái chúng ta trưởng thành em cũng không thay đổi được? Tất cả kinh nghiệm quá khứ nói cho anh biết, anh chỉ có thể an tâm hoàn toàn bảo vệ đối tượng trước mắt, mới có thể vùi đầu yêu thương cùng che chở em, em có biết, nghĩa của ý này là thế nào không. . . . . ."

"Cái . . . . . Cái gì?" Mịch Nhi theo lời anh hỏi tiếp, bộ não cô vẫn không ngừng tự hỏi, chẳng lẽ mình thật sự quá tùy ý làm liều sao? Đến sau này con gái cũng sẽ hiểu chuyện tri kỷ hơn cô. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Lời anh vừa nói chính là buồn lo vô cớ!" Liên Tĩnh Bạch nâng mặt Mịch Nhi lên, nhìn thẳng vào đôi mắt cô, gằn từng chữ nghiêm túc nói, "Mịch Nhi, có một mình em đã khiến lòng anh lo lắng đủ rồi, khi đến 100 tuổi, chuyện kích thích gì cũng sẽ không thể tiếp tục làm trước, anh không thể nào có năng lực quan tâm người khác nhiều hơn một giây, như vậy, em có thể hoàn toàn yên tâm chứ? !"

Mịch Nhi nghe những lời Liên Tĩnh Bạch giống như trách móc than phiền, trong lòng cảm thấy một mảnh ngọt ngào, cô biết anh sẽ không ghét bỏ cô thành gánh nặng, cũng không phải muốn mượn lấy việc này để cô học được sửa chữa khuyết điểm.

Anh chỉ là muốn nói, trong tương lai sau này, cô đều không cần thay đổi chút nào, cho dù cô vẫn như cũ hay vẫn giống như bây giờ tùy hứng qua loa làm chuyện sai trái, đều sẽ có anh quan tâm bảo vệ, có anh dựa vào để anh khắc phục hậu quả.

Mà cái kỳ hạn hứa hẹn này, sẽ mãi mãi cho đến khi bọn họ sống quãng đời còn lại trăm tuổi.

"Thật xin lỗi. . . . . Anh Tiểu Bạch, em không nên suy nghĩ lung tung." Có lẽ Liên Tĩnh Bạch đưa ra cam kết thành khẩn động lòng người như vậy, nhất thời Mịch Nhi cảm thấy bụng dạ hẹp hòi cố ý gây loạn, cô lập tức hạ giọng nói xin lỗi, "Em không nên hoài nghi anh, về sau, em cũng sẽ không nói những lời này! Chúng ta ai cũng sẽ không phản bội, chúng ta chỉ biết có hôn nhân hạnh phúc nhất hoàn mỹ nhất, trước khi chúng ta sống đến 100 tuổi, bất luận là ai cũng không thể nghi ngờ!"

"Đứa ngốc!" Liên Tĩnh Bạch trìu mến véo chóp mũi cô, buồn cười nói, "Mịch Nhi tiểu thư, bây giờ em hiểu rồi chứ, như vậy có thể tiếp tục đi chưa?"

https://thuviensach.vn

"Đi chứ, chúng ta về nhà!" Mịch Nhi thân mật khoác lấy tay Liên Tĩnh Bạch, ngẩng đầu tự tin bước về phía trước.

Thật tốt, bất luận cô có lo lắng phức tạp gì, cũng có thể trực tiếp hỏi anh như vậy, anh không có gì mà không làm được, có thể dùng tất cả lời lẽ để trấn an lòng cô, dùng tất cả hành động chu đáo bỏ đi nghi ngờ cho cô.

Có người yêu hoàn mỹ như vậy, có một vị hôn phu săn sóc như vậy, một người chồng cưng chìu như vậy, đối với cô hôn nhân còn có gì sợ!

Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng nắm tay cô, bây giờ trong lòng suy tính vấn đề khác, anh vừa mới hoàn toàn loại bỏ lo lắng xuất hiện người thứ ba trong hôn nhân, nhưng mà, lời của anh không có cách nào khiến cho Mịch Nhi sẽ không bao giờ nghĩ lung tung nữa. . . . . .

Anh vừa tiếp tục đi về phía trước, vừa lo lắng bệnh sợ hãi trước khi kết hôn của cô, chuyện cầu hôn còn chưa có qua một ngày, thậm chí sắp xếp kết hôn còn chưa có thương lượng, Mịch Nhi đã bắt đầu lo lắng các loại khả năng xảy ra trong tương lai, như vậy tới khi hôn lễ chính thức, cô có thể khiến mình hoảng sợ bao nhiêu, sẽ sinh ra bao nhiêu hoài nghi và lo lắng!

Mới vừa rồi cô mới chỉ là lo sợ ngoại tình trong hôn nhân, nhưng nếu như chờ đợi hôn lễ khá dài, anh cảm thấy Mịch Nhi sẽ đem tất cả những điều có thể xảy ra trong cuộc hôn nhân suy nghĩ sâu xa một lần!

Mẹ chồng nàng dâu bất hòa, cô mâu thuẫn việc đó, chuẩn bị mang thai, thời gian nguy hiểm khi mang thai, đứa bé khỏe mạnh, dạy dỗ đứa bé. . . . . .

Những thứ buồn cười không thú vị này, cô thật sụ nghiên cứu từng cái rồi sợ hãi một phen, nếu như cô càng nghĩ càng tan vỡ, thậm chí còn mở rộng vấn đề nguy hiểm, khiến cô càng kinh sợ mà muốn đào hôn không kết hôn nữa, cô dâu tới tay lại chạy mất, vậy anh không thể làm gì im lặng hỏi trời xanh khóc đến chết!

https://thuviensach.vn

Cho nên, liên quan tới Mịch Nhi, nhất định anh phải giải quyết dứt khoát, đem chuyện hôn lễ mau sớm xử lý, không thể để cô có thời gian suy nghĩ lo lắng!

"Mịch Nhi, nếu chúng ta đã chuẩn bị muốn kết hôn, như vậy, không bằng liền sớm quyết định nhanh đi!" Liên Tĩnh Bạch đột nhiên nói, "Vừa lúc, ngày nghỉ của anh còn có mấy ngày, thừa dịp khó được ở không, chúng ta trọn ngày trong tuần, cử hành nghi thức đính hôn trước đi!"

"Đính. . . . . Đính hôn?" Mịch Nhi bị tin tức anh bỗng nhiên quyết định làm cho sững sờ, "Trong vòng một tuần cử hành lễ?"

Cô đã muốn chết chân, mới vừa rồi còn vui mừng đắm chìm trong vấn đề suy nghĩ thông suốt, nhưng Liên Tĩnh Bạch lại thình lình nói ra thời gian đính hôn, đề tài dời đi quá nhanh, não cô có chút mắc kẹt không thể chuyển động.

"Đúng vậy, để tránh đêm dài lắm mộng, trong vòng vài ngày chúng ta cử hành nghi lễ đính hôn, mau chóng tuyên bố bên ngoài chúng ta quyết định kết hôn, cùng mọi người chia sẻ hạnh phúc của chúng ta, đây không phải là rất tốt sao?"

"Trong mấy ngày này? Tuyên bố kết hôn?" Mịch Nhi nhắc lại lời nói của anh, chợt, cô như con cá bị vớt lên nhảy dựng, to tiếng nói: " Anh có lầm hay không, anh thật sự nói mấy ngày này sẽ đính hôn, không phải đang nói giỡn với em chứ!"

Thực ra là cô không có nghĩ tới sẽ đồng ý lời cầu hôn của Liên Tĩnh Bạch, đây đã là chuyện hoàn toàn nằm ngoài ý muốn, hiện tại sắp xếp thời gian đính hộn vào vài ngày sau, cô hoàn toàn không thể tiếp nhận!

"Đây là chuyện có thể nói đùa ư, anh rất nghiêm túc!" Não Liên Tĩnh Bạch bắt đầu vận chuyển với tốc độ cao xắp xếp công việc cho lễ đính hôn, "TRước hết chúng ta định ra ngày rồi thông báo cha mẹ hai bên, sau đó sẽ

https://thuviensach.vn

phát thiệp mời cho bạn bè, nhất định thiệp mời phải thiết kế đặc biệt, chuyện này giao cho phòng thiết kế FL là được. . . . . Địa điểm dạ tiệc, hay là ở nhà họ Triển là được, có vẻ trang trọng có địa vị, nhất định đại sảnh bố trí lần nữa, dạ tiệc là tiệc đứng đi, mời đầu bếp của Tiên Khách Lai về đến đây nấu ăn. . . . . ."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Cố Gắng

"Dừng! Dừng dừng dừng!" Mịch Nhi há hốc mồm nhìn bộ dạng Liên Tĩnh Bạch rành mạch có trật tự thật sự bắt đầu muốn định, liền kêu vài tiếng dừng, hốt hoảng ngăn anh nói, "Em chưa đồng ý đính hôn với anh, em cũng chưa nói gì, anh gấp cái gì! Nào có sau khi vừa cầu hôn mấy ngày sẽ phải cử hành nghi thức đính hôn, sao anh không dứt khoát nói kết hôn đi!"

Liên Tĩnh Bạch gật đầu nói: "Thật ra anh đương nhiên rất muốn sắp xếp chính là lập tức kết hôn, chẳng qua nếu như xác định một tuần sau kết hôn hiện tại mới bắt đầu chuẩn bị, thời gian cũng quá vội vàng quá khẩn trương, không thể cho em một hôn lễ hoàn mỹ, không thể để em làm một cô dâu thập toàn thập mỹ. Cho nên, anh tình nguyện nhịn một chút tiếp tục chờ đợi, chúng ta tiến hành bước đính hôn này trước thôi."

Anh vừa rồi thật sự có nghiêm túc cân nhắc qua lập tức đi đến chuyện kết hôn, nhưng cuối cùng vẫn bị anh bác bỏ suy nghĩ này.

Tình yêu của anh và Mịch Nhi cuối cùng tu thành chánh quả, cuối cùng anh có thể cưới người yêu mến nhau từ nhỏ đến lớn, đương nhiên muốn cho cô hôn lễ long trọng xa hoa hoàn mỹ không thiếu sót nhất, nếu như anh xác định hôn lễ tại mấy ngày sau, cứ như vậy vội vả đi chuẩn bị tiệc cưới, cho dù Triển gia cũng không thiếu quyền lực tài lực, cũng không thể làm chu đáo được, nhất định sẽ có chỗ chuẩn bị không chu toàn.

Anh không muốn vì vậy uất ức Mịch Nhi, khiến hôn lễ cả đời chỉ có một lần lưu lại đủ loại tiếc nuối .

https://thuviensach.vn

Cho nên, anh tạm thời chậm lại một bước, quyết định cử hành nghi thức đính hôn tráng lệ tuyên bố với thế giới trước, đem đến một hôn lễ thế kỷ độc nhất vô nhị. Cho dù bữa tiệc đính hôn sắp xếp tại mấy ngày sau, nhưng nó đơn giản hơn hôn lễ nhiều, vẫn có thể kịp bố trí chu toàn.

Bước đính hôn trước cưới sau này, cũng giống như hôn nhân của nhà giàu quyền thế, anh cũng sẽ như vậy tuyên bố với tầng lớp thương nhân chính trị nhà trai ký kết tần tấn chi hảo (*) với nhà gái, về sau hai nhà sẽ hợp tác thêm nhiều mặt liên kết mạnh mẽ, trên thương trường đối thủ và đồng bọn cũng phải đề cao chú ý.

(*): thời đại Tần Tấn hai nước quan hệ qua lại với nhau bằng việc kết hôn cưới hỏi, bây giờ là nói về hai bên thông gia.

Nhưng anh quyết định làm như vậy, cũng tuyệt đối không phải bởi vì thân phận của Mịch Nhi là đại tiểu thư của Mộ Nguyệt MOON, không phải muốn tuyên bố quan hệ người thân của nhà họ Triển và nhà họ Mục, nhà họ Mục không cần, nhà họ Triển dĩ nhiên càng không cần.

Đây chỉ là ý định đánh nhanh thắng nhanh của anh, chỉ là coi trọng và hứa hẹn quan trọng nhất anh của với Mịch Nhi, tình cảm của bọn họ không cần che che giấu giấu, anh chính là suy nghĩ như vậy, thông qua một bữa tiệc đính hôn long trọng nhất, để quan hệ của hai người phơi trần khắp thế giới, chia sẻ hạnh phúc hôn nhân với mọi người.

"Chúng ta nhất định sẽ kết hôn không sai, nhưng cũng không nhất định phải cử hành đính hôn nha! Anh không có xem trong chuyện xưa ư, nam nữ đính hôn dường như sẽ không có kết quả tốt! Không phải có bạn trai trước bạn gái trước tới đại náo bữa tiệc đính hôn cướp cô dâu hoặ chú rễ, thì nhất định là cô dâu hoặc chú rễ ở lễ đính hôn nhìn thoáng qua với một vị khách gặp gỡ chân mệnh công chúa ngây thơ, cho dù vượt qua bữa tiệc đính hôn bình an, sau thời gian đính hôn tuyệt đối cũng sẽ không hẳn bình an, cũng sẽ xảy ra tai nạn xe cộ hay phản bội gì đó, nhất định thảm hơn. . . . ." Mịch

https://thuviensach.vn

Nhi phân tích đủ loại hậu quả xấu về đính hôn với anh, liều mạng muốn thuyết phục anh thay đổi ý nghĩ, "Đính hôn thật sự là điềm xấu, chúng ta không cần cử hành chuyện như vậy có được không!"

"Anh đã nói bao nhiêu lần rồi, Mịch Nhi, về sau em đừng đọc tiểu thuyết mạng! Những tình tiết ngược kia đâu có tính chân thật, chẳng qua vì miêu tả một tình tiết hư ảo phức tạp, hết sức có thể để kịch tình thăng trầm lên xuống thôi! Em còn tưởng là thật ư, nhanh quên hết những tình tiết cẩu huyết kia cho anh!" Liên Tĩnh Bạch gõ trán Mịch Nhi một cái, giận dữ nói, "Chúng ta là thực tế, không nên khoác vào trên người mình vỏ bọc nữ chính Thánh mẫu yếu đuối bị bệnh bạch cầu, anh không phải là nam cặn bã gì! Đính hôn cũng tốt, kết hôn cũng tốt, chúng ta tuyệt đối sẽ không gặp phải bất kỳ khó khăn!"

"Đau. . . . . ." Mịch Nhi sờ đầu một cái, nhếch miệng nói, "Được rồi, em không nói chuyện trong tiểu thuyết, nhưng nghệ thuật tuyệt đối đều là đến từ thực tế! Tình tiết cẩu huyết cũng có thể chứng minh khía cạnh: đính hôn thật sự không tốt, hoàn toàn không cần thiết hao tài tốn của chuẩn bị!"

"Em quên câu tiếp theo rồi, nghệ thuật đến từ cuộc sống, lại cao hơn cuộc sống." Liên Tĩnh Bạch khẽ vuốt chiếc nhẫn trên tay Mịch Nhi, nhẹ nhàng nói, "Cuốc sống chân thật có chuyện đính hôn này, nhưng không có tất cả tình tiết cẩu huyết trong lúc đính hôn. Mịch Nhi, mặc kệ em còn muốn nói thế nào, cuối tuần đính hôn cứ quyết định như vậy!"

"Anh thật sự. . . . . ." Mịch Nhi bất đắc dĩ đỡ trán, không còn hơi sức nói, "Anh nói cho em biết, làm sao mới có thể bỏ đi ý nghĩ của anh, chúng ta có thể nhảy qua bước đính hôn này không? Hơn nữa còn trong vòng một tuần liền tổ chức tiệc đính hôn, đây thật quá hoang đường rồi !"

"Trừ phi em quyết định lựa chọn liền tổ chức hôn lễ ở nơi đây, anh mới có thể thu hồi ý nghĩ đính hôn!" Liên Tĩnh Bạch một bước cũng không

https://thuviensach.vn

nhường, thời khắc mấu chốt, anh vẫn rất có thể giữ được ranh giới cuối cùng, kiên trì quyết định.

Vì không để Mịch Nhi chờ đợi kết hôn trong thời gian khá dài dấy lên các ý nghĩ kỳ lạ phá hoại hôn nhân, anh nhất định cắn chết không buông tay lập tức sắp xếp đính hôn!

"Làm sao anh càng ngày càng quá đáng. . . . . ." Mịch Nhi rõ ràng cảm nhận được Liên Tĩnh Bạch bắt buộc phải tổ chức tiệc đính hôn, không thể làm gì khác hơn là quanh co nói, "Nhưng thời gian định vội vã như vậy, đủ thời gian thông báo dì Liên chú Triển, cha mẹ em, Liên Tranh Dĩ Mặc, còn có chú dì Dịch Nhi trong trụ sở không. . . . . Cũng không thể vì vấn đề thời gian, dẫn đến tiệc đính hôn của chúng ta căn bản không có người thân bạn bè đến, đây giống kiểu gì! Ít nhất phải xác định thời gian bữa tiệc với mọi người trước, bắt đầu từ từ chuẩn bị được không. . . . . ."

Nếu như không thay đổi được sự thật cử hành nghi thức đính hôn, vậy cô có thể thay đổi thời gian đính hôn cũng được.

Ít nhất, anh không nên định ngày vội vàng như vậy, lại muốn trong vòng mấy ngày liền tuyên bố tổ chức tiệc!

Dù sao vẫn nên cho cô một chút thời gian để tiếp nhận, để cô suy tính một chút chứ, cô thật không thể tiếp nhận đính hôn nhanh như vậy. . . . . .

"Tin tưởng anh, chỉ cần chúng ta định ngày đính hôn rồi, cả người nhà của anh và em cho dù bây giờ đang ở quần thể sao ngoài hệ Ngân hà, cũng sẽ lập tức chạy về, nhất định có thể đúng giờ tham dự bữa tiệc đính hôn của chúng ta, em hoàn toàn không cần lo lắng." Liên Tĩnh Bạch tràn đầy tự tin nói, "Đây là đính hôn chỉ có một lần trong cuộc đời của chúng ta, bọn họ dĩ nhiên tuyệt đối cũng không muốn bỏ qua!"

"Nhưng sẽ không chuẩn bị kịp nữa. . . . . ." Vẻ mặt Mịch Nhi đau khổ, kêu rên liên tục nói, "Mặc dù em rời khỏi năm năm rồi, mà em vẫn nhớ nhà

https://thuviensach.vn

giàu quyền thế ở thành phố K quá trình tổ chức tiệc rườm rà, vậy một lần không phải chuẩn bị trước nửa tháng đi! Huống chi là chuyện chúng ta đính hôn như vậy, chỉ biết càng tráng lệ chuyện càng phiền toái hơn, mấy ngày nay có thể chuẩn bị xong thứ gì!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Nên Khóc Hay Nên Cười

"Tuyệt đối cái gì cũng không thiếu, tuyệt đối cái gì cũng sẽ là tốt nhất! Hai người chúng ta đính hôn, làm sao có thể có tỳ vết nào qua loa không hoàn mỹ? !" Liên Tĩnh Bạch xác định nói, anh nghiêm túc muốn cùng cô thương lượng chi tiết bữa tiệc đính hôn, "Mấy ngày nay anh sẽ tham dự toàn bộ quá trình chuẩn bị, vô luận và bố trí hội trường của bữa tiệc, đi mời nhân viên, còn dự tính lễ phục đính hôn của chúng ta, còn đi thiết kế trang sức cho em đeo, thậm chí là cả quá trình bữa tiệc đính hôn ngày đó, đón tiếp khách mời. . . . . Mỗi chỗ một anh sẽ sắp xếp hoàn hảo. Mấy ngày này chắc chắn quản gia cùng nhóm trợ lý nhất định vì vậy loay hoay không được rảnh rỗi, mà anh cũng sẽ luôn cùng một chỗ với họ, giám sát theo dõi tiến độ hoàn thành chuẩn bị, sẽ không để cho nó có bất kỳ sai lầm!"

"Ha ha. . . . . ." Mịch Nhi nghe vậy đau cả đầu, vô lực nói, "Tất cả đều do anh nói, chuyện gì cũng do anh làm rồi, còn em phải làm cái gì. . . . . Anh đi giúp cho lễ đính hôn của mình, tận tình đi làm đủ loại chuẩn bị đi, ngày đó em muốn xin nghỉ, cái bữa tiệc này em cũng sẽ không tham gia. . . . . ."

"Mịch Nhi, em lại nói bậy rồi! Ai cũng có thể không tham gia, nhưng em làm sao có thể không đi!" Liên Tĩnh Bạch bật cười, anh khẩn trương sắp xếp đặt ra mọi thứ, không phải là muốn chuẩn bị bữa tiệc đính hôn có một không hai này sao? Nhưng bữa tiệc long trọng xa hoa đi nữa, thì cũng không thể thiếu cô dâu!

https://thuviensach.vn

Trên nghi thức đính hôn ít đi cái gì cũng được, nhưng tuyệt đối không thể thiếu hai người anh và Mịch Nhi!

"Nhưng em hoàn toàn không có tính toán tham gia bữa tiệc đính hôn của anh. . . . . ." Mịch Nhi tỏ ra vô lại tiếp, "Nếu như anh thiếu mất bạn gái, em nghĩ có vô số phụ nữ hưởng ứng triệu tập đồng ý tới đây, nhiều thêm một em cũng không cần thiết, ít đi mình em cũng không thiếu ai, dù sao ngày đó em cũng không rảnh, thứ cho không đi cùng!"

"Đó là bữa tiệc đính hôn của chúng ta, nếu như mà đứng bên cạnh anh là cô gái khác, em sẽ hi vọng anh cưới người khác sao!" Liên Tĩnh Bạch quay đầu cô lại, nhìn vào trong ánh mắt cô, "Mịch Nhi, cái bữa tiệc này không chỉ đơn giản là muốn tuyên bố tin tức chúng ta chuẩn bị kết hôn, hơn nữa là để cho em chính thức trở lại trong vòng xã hội, khiến mọi người biết tương lai em sẽ là phu nhân của Tổng giám đốc Triển thị, là phu nhân nhà họ Triển! Đối với anh mà nói, em chính là Mịch Nhi, Nhưng đối với những người khác mà nói, những thứ danh hiệu kia càng quan trọng hơn, em tốt nhất nên tiếp nhận thay đổi này. . . . . ."

"Em chính là ghét những nhóm người thương nhân chính khách đó, bọn họ đều mang bộ dạng giả dối, mang theo mặt nạ nham hiểm, mới không muốn tham gia bữa tiệc đính hôn. . . . . ." Mịch Nhi nhíu mày, tựa đầu vào bả vai Liên Tĩnh Bạch, phiền não nói, "Em hiểu rõ, về sau thân là vợ của anh, em không thể không đi xã giao cùng các phu nhân danh tiếng, phu nhân ngoại giao cũng rất quan trọng, nếu như em làm tốt, thì có thể để cho bọn họ thổi gió bên gối. Nhưng bữa tiệc đính hôn vội vàng cử hành sau mấy ngày vậy, nhất định em không khịp học tập xã giao, nhất định cái gì cũng không làm được! Dù sao, em vừa mới trở lại thành phố K, em cũng gần như không thể nhận ra người trong xã hội thượng lưu, làm sao có thể cùng bọn họ chung sống hòa hợp. . . . . ."

Cuối cùng, Mịch Nhi nói ra chuyện mà mình muốn tránh né, mặc dù cô thân là đại thiếu thư nhà họ Mục, ngoại trừ quan hệ bên ngoài với Triển

https://thuviensach.vn

Liên Tranh, cũng không có bất kỳ bạn nữ xuất thân hào môn thế gia nào. Khi cô còn bé tính tình khảng khái, rất không thích những nhóm người điêu ngoa tùy hứng kia, cô một lòng chỉ muốn chuyên chú ở trong phương diện y học, trưởng thành cũng không thay đổi bao nhiêu, vẫn như cũ thẳng tới thẳng lui không cách nào dối trá.

Người nhà của cô lại cưng chiều cô, trước kia tất cả tiệc sinh nhật cũng sẽ không muốn mời chính thương tân khách, cô gần như tách rời với xã hội thượng lưu ở thành phố K, năm đó cũng rất ít người biết nhà họ Mục còn có một đại tiểu thư như cô, huống chi là mấy năm trước cô lại ra khỏi bên ngoài chưa từng trở lại, lại càng cùng các nhóm người phu nhân danh viện khác nhau.

Thế cho nên, bây giờ cô thật hoàn toàn không có biện pháp lập tức dung nhập vào kim tự tháp của đám người thành phố K, không có cách nào cùng họ lá mặt lá trái xã giao nói chuyện vui vẻ.

"Mịch Nhi, anh cảm thấy được em đánh giá quá cao chính mình, càng thêm đánh giá thấp anh. . . . ." Liên Tĩnh Bạch thở dài, lắc đầu giáo dục cô nói, "Mặc kệ là bây giờ hay là tương lai, anh đều không có tính toán muốn để cho em làm trái bản tính mà đi xã giao với người khác, em tuyệt đối không có thiên phú làm phu nhân ngoại giao, tất cả mới chỉ về hướng y học, em đã ngoan ngoãn ở trong bệnh viện phấn đấu đủ rồi! Mà huống chi, chẳng lẽ anh lại yếu đuối cần vợ của mình phải vì Triển thị bôn ba xã giao, dùng nhưng việc này hoàn thành đơn đặt hàng sao! Anh nói bây giờ em đứng ở trước mặt mọi người, là ý muốn nói cho bọn họ biết em có thân phận phu nhân của anh, về sau em mới có thể tuyên cáo chủ quyền với anh, quang minh chính đại đuổi đi những cô gái khác. . . . . ."

Mà tiệc đính hôn không chỉ có ý xác thực bên ngoài, anh càng muốn giới thiệu với mọi người vị hôn thê của anh, muốn cho tất cả mọi người biết đến hai người đã thuộc về nhau, không có người phụ nữ nào có thể mơ ước cái

https://thuviensach.vn

vị trí phu nhân Tổng giám đốc Triển thị này, cũng sẽ không có người đàn ông nào dám đưa tay cướp vợ của Liên Tĩnh Bạch anh!

"Đó là nói, ở lễ đính hôn cũng không cần em làm gì?" Cuối cùng ánh mắt Mịch Nhi dần dần hiện ra ánh sáng, "Em không cần ghi nhớ bối cảnh tài sản của các tiểu thư và phu nhân tổng giám đốc, không cần cố ý làm họ vui lòng, về sau càng không cần nhẫn nại giả dối cùng bọn khách sáo? !"

"Mịch Nhi, anh cảm thấy mình nên tất yếu nói cho em biết địa vị và tài sản của chồng tương lai. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch không biết nên cười hay nên khóc, anh biết Mịch Nhi hoàn toàn không thấy tin tức thương trường, nhưng ít nhất cô cũng phải biết mình gả cho người lợi hại hay không chứ!

"Yên tâm, người có địa vị có thể cho em làm như vậy, toàn thế giới cũng không có mấy!" Liên Tĩnh Bạch dùng sức vò rối tóc của Mịch Nhi, "Tất cả quý phụ danh viện của thành phố K chỉ có nịnh bợ em thôi, em hoàn toàn không cần hạ mình, vì lợi ích toàn cục cùng người khác xã giao!"

"Vậy thì tốt quá! Như vậy thì cử hành bữa tiệc đính hôn đi!" Mịch Nhi thở dài một hơi nhẹ nhõm, lúc này mới nhớ hỏi chuyện chính sự, nháy mắt cười hỏi, "Anh Tiểu Bạch, một mình anh chuẩn bị lễ đính hôn sẽ rất mệt mỏi a, em có thể hỗ trợ cái gì hay không?"

"Không cần em giúp một tay, nếu như va va chạm chạm mà lại bị thương thì sẽ không tốt! Chỉ cần lúc đó em đúng lúc đến tham gia bữa tiệc đính hôn thì anh đã hài lòng rồi!" Liên Tĩnh Bạch cũng cười nói, "Chỉ là nếu như mấy ngày nay em thấy nhàm chán, trước tiên có thể đi ngầm điều tra bệnh viện Mộc Ái. Xem nó có chỗ nào nên chỉnh đốn và cải cách, có gì cần tăng cường cải tiến, em có thể từ từ sửa lại quyền về tài sản, đem Mộc Ái trở thành bệnh viện mà em mong muốn, đó nhất định là nơi chữa bệnh tốt nhất.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Cuốn Sạch Thành Phố

"Nhưng. . . . . ." Mịch Nhi có chút không đành lòng nói, "Nhưng anh ở nhà bận rộn như vậy, em cũng làm một ít chuyện cho nghi thức đính hôn của chúng ta! Tại sao có thể để tất cả mọi người đều vì em khẩn trương chuẩn bị bữa tiệc đính hôn, bàn thân em lại chạy ra ngoài chơi sao. . . . . ."

"Không phải để em đi chơi, không phải anh cũng cho em sắp xếp công việc sao?" Liên Tĩnh Bạch giúp cô sửa sang lại đầu tóc, "Nếu như trong nhà cần em đưa ra ý, cần em tới mặc thử ăn thử gì đó, dĩ nhiên không thể nào thả em đi rồi! Anh nói là lúc em rảnh, đến Mộc Ái minh sát ám phóng(*), đây cũng là sở trường của em, hơn nữa là chuyện chỉ có em mới có thể hoàn thành. Cho nên, em cứ thoải mái đến quan sát tìm ra vấn đề của Mộc Ái đi, phần lớn chuẩn bị bữa tiệc hãy để anh bận tâm, cứ như vậy ai có việc nấy, phân công rõ ràng cũng không có gì không tốt."

(*):bên ngoài công khai quan sát, bên trong dò la hỏi han tình hình

"Ách. . . . . ." Tay trái Mịch Nhi nhẹ nhàng gõ tay phải, ánh mắt suy tư mấy giây, cuối cùng mới nói, "Ít nhất để em thử giúp anh một chút, nếu như chỉ có một mình anh bận rộn vì chuyện hai người chúng ta đính hôn, em thật không có biện pháp tiếp nhận!"

"Vậy. . . . . Được rồi!" Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng nói, không quên tiếp tục dặn dò cô một câu, "Nhưng nhất định không được làm loạn, nên giao cho quản gia người làm tuyệt đối không nên tự mình làm, em chỉ cần đi làm công việc anh giao là được rồi!"

https://thuviensach.vn

Anh có còn nhớ rõ cảnh tượng lúc cô tự mình bò đến chỗ cao đổi bóng đen, nếu như ở nhà xảy ra mấy chuyện giống vậy nữa, anh thật sẽ chết sớm mất!

"Em biết rồi!" Mịch Nhi kèm theo vẻ mặt vui cười, gật đầu đồng ý nói.

Cứ như vậy, nhà họ Triển trong nháy mắt dâng lên một không khí vui mừng, quản gia và những người làm ở đây đều dốc hết sức vô cùng bận rộn chuẩn bị bữa tiệc đính hôn cho thiếu gia và tiểu thư Mịch Nhi, mỗi người ở đây đều trên cương vị công tác nắm chặt thời gian tăng giờ làm việc, gắng khiến chuyện vui nhà họ Triển được tổ chức long trọng mà hoàn mỹ.

Tầng lớp thượng lưu ở thành phố K cũng lập tức bị tin tức tổng giám đốc Triển thị sắp tổ chứ đính hôn cuốn sạch, tất cả tổng giám đốc nhận được thư mời Liên Tĩnh Bạch chợt quyết định kết hôn cũng bị kinh hãi, chính thức tổ chức bữa tiệc đính hôn trước, mọi người liền bàn luận xôn xao phu nhân tương lai của Triển thị rốt cuộc có thân phận địa vị gì nào, mới có thể khiến Liên Tĩnh Bạch chưa bao giờ hứng thú với phụ nữ cũng cam tâm tiến đến hôn nhân!

Tất cả thiên kim độc thân càng thêm đau lòng tuyệt vọng, tổng giám đốc Triển thị Liên Tĩnh Bạch này là đàn ông tuyệt phẩm muốn kết hôn, đối tượng kết hôn tương lai của họ mất đi một sự lựa chọn Cấp Hoàng Kim. . . . . .

Lòng những phụ nữ này cũng kìm nén một cỗ lửa, họ yên lặng mơ ước Liên Tĩnh Bạch năm năm , cuối cùng bị một người phụ nữ không biết từ đâu chợt xuất hiện đoạt đi! Hừ, cuối tuần chính người phụ nữ đó đính hôn, họ nhất định phải trang hoàng tỉ mỉ, hoàn toàn cướp đi danh tiếng của người phụ nữ đó! Nói không chừng Liên Tĩnh Bạch có thể vì vậy phát giác, chỉ có phụ nữ từ nhỏ tiếp nhận giáo dục thục nữ quý tộc này, mới là lựa chọn chính xác của cuộc đời anh. . . . . .

https://thuviensach.vn

Ngay tại nhà họ Triển một vùng khẩn trương và gấp rút, cả thành phố K huyên náo và bận rộn, Mịch Nhi lại chán nản trốn khỏi phạm vi náo nhiệt, cô không thể kiên trì nhất định phải ở lại nhà họ Triển giúp một tay cho bữa tiệc đính hôn nữa, mà yên lặng chạy ra khỏi nhà.

Cô như sắp xếp lúc đầu của Liên Tĩnh Bạch, đến bệnh viện Mộc Ái minh sat ám phòng, chuẩn bị hiểu rõ hoàn toàn một phần sự nghiệp về sau của mình.

Qua vài ngày giúp đỡ, Mịch Nhi cuối cùng hoàn toàn nhận rõ thực tế, cô ở nhà giúp một tay chỉ kéo chậm tiến độ tất cả mọi người.

Cũng không phải cô không bền lòng không thể sống khổ, mặc dù cô chưa bao giờ trang trí những bữa tiệc xa hoa phức tạp kia, nhưng những kinh nghiệm này khiến cô học được cách làm rất nhiều đồ thủ công và công việc hằng ngày, thực tế lúc giúp đỡ việc cũng sẽ không cho người khác thêm phiền. Nhưng vấn đề là, chỉ cần cô tự mình chuẩn bị động tay giúp một tay, quản gia và bọn người hầu bị Liên Tĩnh Bạch nghiêm túc dặn dò qua phải phân tâm tới chăm sóc cô theo dõi cô, cực kỳ lo lắng cô không thể khống chế được tình hình không thể bảo vệ mình, luôn luôn đề phòng cô sẽ xảy ra chuyện sẽ bị thương. . . . . .

Vốn là nhân viên đã khẩn trương thời gian vội vả công việc sẽ trở nên không cách nào hoàn thành đúng hạn, cô lấy một loại phương thức khác, khiến quản gia và người hầu của nhà họ Triển thêm loạn. . . . . .

Cho nên, cô vẫn là dứt khoát không dính vào nữa, dùng phương thức cách xa hiện trường để Liên Tĩnh Bạch an tâm đi, bữa tiệc đính hôn hoàn toàn giao cho anh bố trí đi, cô muốn đến chiến trường của mình, vì sự nghiệp của mình mà nỗ lực!

Trụ sở chính của bệnh viện Mộc Ái cách nhà họ Triển quả nhiên rất gần, sau khi ngụy trang một phen Mịch Nhi đi bộ cũng chỉ tốn hơn 10 phút liền

https://thuviensach.vn

đến trước cổng bệnh viện. Cô nghiêm túc nhìn cổng bệnh viện khí thế hùng vĩ, hít sâu một hơi, cuối cùng nhấc chân bước vào.

Thời gian cả một buổi chiều, Mịch Nhi đều ở mảnh đất rộng lớn này, khoa đầy đủ hết, bệnh viện rất nhiều bệnh nhân, ánh mắt cô sắc bén chỉ cần đối với quét dọn phòng bệnh mấy lần, lỗ tai bén nhạy đứng bên ngoài khoa nghe mấy bác sĩ chẩn đoán bệnh, là có thể xác định ra ưu điểm khuyết điểm của từng ngành rất rõ ràng, cho nên năng suất công việc rất cao, đánh định tốc độ lại càng rất nhanh.

Nhưng cho dù như thế, một buổi chiều cô chẳng qua cũng chỉ kiểm tra không tới một nửa khoa trong bệnh viện, còn có rất nhiều phòng bệnh không cho phép người khác tùy tiện đi vào, phòng đặc biệt, vị trí ngành vắng vẻ, tạm thời côcũng còn không thể vào hôm nay liền đi thử thăm dò xem xét.

Nhìn đồng hồ, Mịch Nhi quyết định muốn rời khỏi bệnh viện đi về nhà, nếu như trì hoãn một lát nữa, cô nhất định liền không kịp bữa tối của nhà họ Triển, nói không chừng Liên Tĩnh Bạch sẽ vì cô trễ một lúc liền kêu gọi mọi người đi tìm cô, huyên náo xôn xao dư luận. . . . . .

Mịch Nhi nói đi là đi, bước nhẹ rời khỏi khoa chỉnh hình.

Cô vừa đi về phía cửa chính Mộc Ái, vừa từ từ tổng kết thu hoạch trong hôm nay, kết quả hao tốn hơn nửa ngày điều tra cẩn thận khiến cô rất hài lòng, Mộc Ái không hổ là bệnh viện hàng đầu, phần lớn khoa cũng làm việc nề nếp điều lệ hoàn thiện, kỹ thuật của bác sĩ và y tá cũng rất chuyên nghiệp rất cao siêu, có thể chữa trị cho người bệnh ở trình độ lớn nhất.

Cho dù có một số chỗ không như ý muốn có ẩn lang giấu cẩu, ở nơi này có quá phận trong bệnh viện cũng coi như không thể tránh được, bây giờ cô đã nhìn ra vấn đề, về sau có thể chuyên tâm chỉnh đốn và cải cách hoàn thiện ở phương diện kia!

https://thuviensach.vn

Anh Tiểu Bạch sắp xếp cho cô làm quả nhiên là hoàn mỹ không có khuyết điểm, lúc đầu cô nên nghe lời anh, cũng sẽ không làm trễ nãi tiến độ chuẩn bị của nhà họ Triển, cũng có thể đi sâu hơn tiến hành hiểu rõ bệnh viện Mộc Ái rồi. . . . . .

Mịch Nhi vừa đi vừa lắc đầu, đôi mắt tím dưới cặp mắt kính lớn vừa hối hận vừa cảm động, bây giờ cách bữa tiệc chính thức cử hành đính hôn chỉ có hai ngày, cô muốn sử sụng thời gian vào bệnh viện!

"Mục cô nương!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Đáng Chết

Không biết từ nơi nào, loáng thoáng có tiếng đàn ông, hình như anh ta nói ba cái chữ kia, đang gọi "Mục cô nương".

Mịch Nhi chợt cứng đờ lại, cô dừng bước, giống như nghe nhầm ba chữ đó, giống như ác mộng"Mục cô nương", tiếng nói bỗng vang lên khiến cô cảm thấy sau lưng chợt lạnh, cả người cũng căng thẳng không được tự nhiên!

Cô cứng ngắc xoay người, tràn ngập phòng bị nhìn chung quanh, cẩn thận nhìn chằm chằm mỗi người bên cạnh, thân thể luôn luôn chuẩn bị chạy khỏi hiện trường.

Nhưng trải qua một phen cẩn thận quan sát, Mịch Nhi cũng không phát hiện người nào đặc biệt, cô cũng chầm chậm khôi phục bình thường, buông lỏng thở ra một hơi, vỗ ngực tiếp tục đi về phía trước.

Hô, quả nhiên là cô nghe lầm!

Cô cũng biết, người kia hoàn toàn không biết tin tức cặn kẽ của cô, căn bản là không thể tìm được tới tận thành phố K, càng không thể đúng dịp gặp nhau ở trong bệnh viện. . . . . .

Mặc dù cô mới nghe thấy cũng là giọng nam, mặc dù cái giọng nói kia cũng gọi là "Mục cô nương" ba chữ này, tuyệt đối không phải người kia đang gọi cô. Giọng nói của người đàn ông lên tiếng rất rõ ràng không có

https://thuviensach.vn

giọng điệu gì của người ngoại quốc, mới vừa rồi cô cũng cẩn thận kiểm tra bốn phía, cũng không thấy bất kỳ bóng dáng của người ngoại quốc tóc vàng mắt lam nào cả, cho nên, không nhất định là anh ta!

Hư, là cô đối với ba chữ kia quá nhạy cảm, mới có thể dọa mình nhảy dựng lên! Quốc Gia đại rộng lớn, có người đàn ông khác thích gọi nữ sinh họ Mục là "Mục cô nương", đây cũng không phải là không có khả năng, lần này cô đúng là tự mình đa tình chụp vào người mình.

Mich Nhi sờ sờ mũi, cô không ngừng trách cứ vừa rồi mình đã liên tưởng lung tung, tự mình khuyên giải cho là vừa rồi mình nghĩ quá nhiều, cũng tăng nhanh bước chân đi về trước cửa bệnh viện.

Cô đã làm chậm trễ một ít thời gian, nhất định về nhà phải nắm chặt hơn!

Nhưng ngay khi cô mới đi được năm phút đồng hồ, mới vừa vượt qua một vườn hoa nhỏ, thì sau lưng có người đột nhiên vỗ bả vai cô, bắt lấy cô không cho cô đi.

"A?" Mịch Nhi mờ mịt vừa quay đầu lại, khi ánh mắt cô nhìn thấy người đứng phía sau, cô lập tức tuôn ra tiếng thét chói tai hoảng sợ, "A a a a a a a! ! Alex! ! ! Tại sao là anh! ! !"

Đáng chết!

Quả nhiên là anh ta! Là người cô vừa mới gạt bỏ qua! Lại là thuốc cao bôi trên da chó Alex!

Cái người Alex khiến cô cực kỳ chán ghét hoàn toàn không muốn gặp, cái người Alex khiến cô hết sức tránh né tuyệt giao trên cuộc đời này, cuối cùng anh ta xuất hiện từ đâu, tại sao lại xuất hiện trong bệnh viện của cô!

Càng đáng chết hơn, anh ta lại vẫn có thể nhận ra cô!

https://thuviensach.vn

Rõ ràng cô đã hóa trang rất tốt, ký hiệu trên người cũng đã che dấu hoàn toàn, làm sao anh ta lại có thể phát hiện ra cô là "Mục cô nương" chứ!

Chẳng lẽ anh ta là chó ư, chỉ bằng cái mùi là có thể phân biệt được cụ thể người này là ai?

Nếu không, làm sao anh ta lại có thể nhận ra được cô khi đã tỉ mỉ ngụy trang thay đổi bộ mặt!

Ban đầu Liên Tĩnh Bạch phân biệt ra nhân vật cô sắm vai, khiến Mịch Nhi cảm thấy vui mừng hạnh phúc từ trong thâm tâm, nhưng bị người Alex trước mắt đoán được tất cả ngụy trang, chỉ khiến cô cảm thấy tức giận và tức giận, khiến bây giờ cô rất tức giận không kiềm chế được!

"Mục cô nương, có phải cô rất là vui mừng khi nhìn thấy tôi hay không? Nhìn cô kìa, cũng hưng phấn vui mừng hét rầm lên rồi, nhất định là cô cũng nhớ nhung tôi phải hay không!" Sau khi Alex thấy cô thì sắc mặt vui mừng, trên khuôn mặt anh tuấn tràn đầy vui mừng, giống như anh ta hoàn toàn không có nhìn thấy tối tăm trên mặt Mịch Nhi, thân hình cao lớn lại muốn nhào tới gần, muốn cho cô một cái ôm thật chặt, cũng bổ sung thêm một nụ hôn.

Mịch Nhi nhanh tay nhanh mắt tránh thoát động tác của anh ta, cũng bày ra tư thế phòng bị, một gương mặt rất dọa người, hiển lộ ra cảm giác cô rất mất hứng cùng chán ghét.

Nhưng cho dù Alex bị cô cự tuyệt như vậy, nhưng vẫn không để tâm, trên mặt của anh ta không chút luống cuống, thần thái cũng không đau lòng, anh ta chỉ ở trước mặt Mịch Nhi, thao thao bất tuyệt bắt đầu nói chuyện: "Mục cô nương, cuối cùng chúng ta cũng gặp mặt! Ha ha ha, tôi vì tìm cô không ngại vạn dặm đi tới nơi đây, quả nhiên là đúng! Thật sự duyên phận lại rất thần kỳ, đem chúng ta luôn luôn gặp nhau, mặc dù tôi không biết cô ở đâu, nhưng số mạng sẽ chỉ dẫn cho chúng ta gặp nhau! Đây chính là nhân duyên

https://thuviensach.vn

giữa hai chúng ta không thể dứt bỏ, là ai cũng không thể phá hư được cái tình ý này!"

"Dừng lại!" Vẻ mặt Mịch Nhi đã đen giống đáy nồi, âm u giống như mốn đánh sấm, lớn tiếng quát bảo anh ta dừng lại những lời dài dòng giống như Đường Tăng, "Alex, anh lập tức câm miệng cho tôi!"

Anh ta nói gì vậy, là anh ta ngày ngày nằm mơ mê sảng, tại sao lại luôn ghê tởm buồn nôn tràn đầy vọng tưởng như vậy!

Người nào có duyên phận với anh ta, người nào lại có vận mệnh chỉ dẫn với anh ta, hừ, anh ta lại còn dám nói hai người lại có nhân duyên tình ý!

Cô sắp phải đính hôn, anh ta lại dám nói anh ta và cô có duyên phận! Cô và Liên Tĩnh Bạch mới đúng là thanh mai trúc mã tình đầu ý hợp tu thành chánh quả, Alex là cái éo gì, lại dám cuồng vọng nói vài lời này!

Hừ, nhìn xem, lần này anh ta tới, xác thực chính là tìm chết đây!

"Câm miệng? Tốt tốt!" Alex nỡ nụ cười gật đầu đồng ý, trên mặt anh ta mang theo ngũ quan anh tuấn của người phương Tây, vóc người cao lớn cũng khúm núm lấy lòng bên cạnh Mịch Nhi, ngoài miệng nói ngừng nhưng mà lại không ngừng được vẫn tiếp tục nói, "Mục cô nương, không biết cô có phát hiện hay không, hiện tại Hán ngữ của tôi vô cùng tiến bộ! Tôi đã nghe rất nhiều người đánh giá, bọn họ đều nói hoàn toàn không có nhận ra tôi là người ngoại quốc! Ha ha, chỉ vì cô, tôi giống như Dương Khang* có thể đi làm mọi thứ, hiện tại cũng đã học xong hoàn toàn ngôn ngữ của cô, khi chúng ta giao tiếp cũng không còn bất kỳ vấn đề gì . . . . . ."

(*)Dương Khang cha của Quách Tính trong anh hùng xà điêu

"Hán ngữ của anh rất tốt? Anh cảm thấy mình đã học tốt rồi hả ?" Mịch Nhi hừ lạnh nhíu mày, khoanh tay nhìn sang Alex từ trên xuống dưới, căm giận hận chết anh ta.

https://thuviensach.vn

Đáng chết kẻ mê võ hiệp, đi tới nước nào cũng không kiêng kị nói tên mình là Dương Khang, nhưng anh ta cũng phải phát hiện ở đây có rất nhiều người họ Mục chứ? Tại sao cứ đối với người không phải họ Mục như cô cố chấp như vậy!

Còn nói vì cô đi học Hán ngữ, khiến anh ta luyện tập không còn giọng điệu người ngoại quốc, điểm này chính là ghê tởm nhất! Nếu như không phải lần này anh ta nói Hán ngữ khác một trời một vự với lần trước, nếu như cô nghe được giọng nói kì lạ kia, nếu như cô xác định anh ta đã tìm tới, thì sao có thể không nhanh không chậm đi dạo trong bệnh viện!

Nhất định cô sẽ vội vàng chạy trốn xa, thế nào cũng sẽ không để anh ta đuổi theo!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Chuyện Đoạn Tuyệt Ngày Trước

Alex lại biến lời nói lạnh lẽo của Mịch Nhi hoàn toàn trở thành khích lệ, anh đắc chí kiêu ngạo nói: "Dĩ nhiên, Hán ngữ của tôi đã nói được không chê vào đâu! Như thế nào, tôi trừ là chuyên gia y học, còn là thiên tài ngôn ngữ, chỉ gần hai tháng, Hán ngữ của tôi đã không có giọng điệu nói chuyện của người ngoại quốc, hoàn toàn có thể lấy giả thay thật dùng giọng nói giả làm người trong nước rồi ! Có cảm thấy tôi vô cùng ưu tú không, có bị tài hoa của tôi làm rung động không!"

"A, tôi nghe ra được." Mịch Nhi gật đầu một cái, mặt lạnh lùng nói, "Xa cách lâu rồi mới gặp lại, cũng là chuyện hiếm thấy, tôi quyết định kể cho anh chuyện cảm động."

"Chuyện cảm động? Được chứ được chứ! Mục cô nương, có phải em bị tâm ý thành khẩn của tôi với em làm cảm động không, phải giải thích quá trình em bị tất cả mưu trí của tôi làm cảm động?" Alex nghe được hai mắt lập tức tỏa sáng, khẩn trương vội vàng không ngừng hỏi tới, "Rốt cuộc là chuyện cảm động gì, tôi xin rửa tai lắng nghe!"

"Cút!" Mịch Nhi hướng về phía lỗ tai của anh ta, một tiếng rống to hội tụ tất cả sức lực của cô phun trào ra, cô khàn giọng giận dữ hét, "Chuyện đuổi người chính là bảo anh cút! Tôi xem anh căn bản cũng không nhớ rõ tôi nói như thế nào, ở trong điện thoại tôi cảnh cáo anh đuổi tới đây nhất định sẽ chết, anh lần này chính là đến tìm cái chết phải không! Tử biến thái theo

https://thuviensach.vn

dõi, chứng vọng tưởng say mê võ hiệp, lập tức biến khỏi tầm mắt tôi, rời khỏi thành phố K, trở về quần thể sao ngoài hệ Ngân hà của anh đi!"

Tức chết cô, não người này rốt cuộc là giống biến dị gì, tại sao có thể vọng tưởng đến mức hoàn toàn ra khỏi phạm vi hiểu biết của người bình thường, anh ta thật sự dám nói, dám nói cô bị những hành động này và tâm ý của anh ta làm cảm động!

Cô rõ ràng tránh né anh ta như con gián, hận không được lập tức tiêu diệt anh ta, ném anh ta vào tâm mặt trời hoàn toàn đốt cháy thành tro bụi!

Anh ta một chút cũng không nhận thức được cô chán ghét sao, cho dù cô đã cự tuyệt rõ ràng như vậy, làm sao anh ta có thể xuyên tạc còn có thể liên tưởng!

"Đó, Mục cô nương, em quả nhiên là nhìn thấy tôi háo hức quá kích động rồi. . . . . Hít sâu trước, không nên quá kích động. . . . . ." Dây thần kinh của Alex quả thật có thể so với cột điện, cho dù nghe thấy cô trực tiếp cự tuyệt và đuổi người như vậy, cũng vẫn như cũ có thể tìm được nguyên nhân an ủi mình, "Mục cô nương, tôi hiểu , phụ nữ nội địa đều xấu hổ nhút nhát như vậy, bị nói trúng tim đen liền thẹn quá hóa giận! Tôi sẽ không trách em háo hức kích động nói những lời này đâu, tôi nghĩ sau khi em tỉnh táo lại nhất định sẽ hối hận, tôi không để vào lòng, như vậy sẽ có ác cảm sâu hơn với tội của em!"

"Tôi tỉnh táo lại chỉ hối hận tại sao không giết chết anh. . . . . ." Mịch Nhi cắn răng nghiến lợi hung hăng cãi vã, cô thật sự không cách nào theo kịp suy nghĩ của Alex không bình thường này rồi, trừ y học ra, anh ta thực sự chỉ sống trong thế giới của bản thân, lời người khác nói căn bản không có thể khiến anh ta nghe vào!

Anh ta cho rằng mình là Dương Khang, đổi cả tên để mọi người thừa nhận cũng không sao; nhưng anh ta cho rằng cô là Mục Niệm Từ Mục cô

https://thuviensach.vn

nương, ai cũng thể thay đổi suy nghĩ của anh ta; anh ta cảm thấy hai người bọn họ là kim đồng ngọc nữ do trời đất tạo nên, trong lòng anh ta sự thật này càng khó rung chuyển hơn bất kỳ nguyên tắc y học nào. . . . . .

"Tôi biết rõ, những lời này nhất định chính là yêu em yêu đến giết chết em truyền trong thuyết đúng không!" Alex bất cứ lúc nào cũng có thể tìm được giải thích phù hợp với suy nghĩ của mình, anh cười híp mắt nói, "Đánh là tình mắng là yêu, chúng ta bình thường khi thời cơ ** đến ngược một chút cũng không sao, nhưng tôi cũng không thể làm ra chuyện giết chết em, em không cần chơi quá đáng nha!"

"Anh còn dám nói anh không có làm. . . . . ." Mịch Nhi nắm chặt tay, nghĩ đến chuyện khiến cô hoàn toàn đoạn tuyệt với Alex kia, lửa giận thiêu đốt trong lòng càng ngập tràn.

Mặc dù từ khi Alex biết cha cô họ Mục, liền điên điên khùng khùng quấn lấy cô gọi cô là Mục cô nương, cố chấp kiên trì cho rằng hai người bọn họ nhất định sẽ trở thành một đôi, nhưng cô trừ cảm thấy quấy nhiễu và cự tuyệt anh ta ghép đôi lung tung ra, cũng không có chán ghét Alex mấy.

Dù sao, anh cũng dâng hiến cuộc sống tuổi trẻ vùi đầu vào bác sĩ không biên giới, cả người y thuật xuất thần nhập hóa có chỗ đáng để học tập và tôn trọng, ở trong tổ chức tràn đầy bầu không khí bác sĩ hướng dẫn trợ giúp lẫn nhau, cô quả thật cũng học được rất nhiều thứ từ chỗ anh ta. Huống chi về sau hai người lại dấn thân vào chiến trường cùng nhau chữa bệnh cứu người, cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, cô cũng không muốn khiến quan hệ trở nên cứng nhắc.

Nhưng kể từ khi chuyện kia xảy ra, cô liền hoàn toàn căm hận chán ghét với Alex, hoàn toàn không bao giờ muốn thấy anh ta nữa.

Đó là không lâu sau khi Mặc Đức vừa qua đời, tinh thần cô sa sút ở trong tổ chức ủ rũ như đưa đám, Alex đương nhiên thường tới lấy lòng, mang cho

https://thuviensach.vn

cô thức ăn nước uống giúp cô điều dưỡng thân thể, chăm sóc cô cẩn thận. Lúc cô quyết định mang theo tro cốt của Mặc Đức rời khỏi tổ chức thì rất nghiêm túc chuẩn bị nói lời từ biệt và cám ơn với Alex, muốn cảm ơn anh ta đã quan tâm và bảo vệ, lúc ấy anh ta không có trong phòng, nhưng ai biết được, thế nhưng cô lại phát hiện một bí mật kinh thiên động địa. . . . . .

Vậy mà anh ta lại ở trong phòng mình, dùng thiết bị tiên tiến nhất phân tách tế bào của cô, chuẩn bị nuôi cấy tế bào trứng!

Trên hồ sơ thí nghiệm của anh ta, vậy mà anh ta chuẩn bị sau khi chờ tế bào trứng hoàn thiện, cùng ** của anh ta tiến hành thụ tinh nhân tạo, dùng cái này nuôi cấy ra con hai người!

Thấy những thứ đó thì Mịch Nhi quả thực sắp điên rồi, cô vẫn luôn biết Alex không bình thường lắm, vẫn chưa biết anh ta lại không bình thường như thế! Muốn tạo ra trứng của cô đem ra thụ tinh nhân tạo, muốn dùng phương thức này ra tạo con hai người, rốt cuộc anh ta có từng cân nhắc qua ý muốn của cô, có hỏi qua ý kiến của cô không!

Khoảnh khắc kia, Mịch Nhi cuối cùng mới hiểu năm đó sự phẫn nộ của cha với mẹ khi phát hiện đứa con này, cha tức giận cũng là bình thường , thật sự không có người nào thích dùng phương thức này tạo ra con của mình, huống chi, con một người khác huyết thống là người mình không thích. . . . . .

Cô dĩ nhiên lập tức tiêu hủy tất cả tế bào trong thiết bị, thật may không có tế bào nào trưởng thành hoàn thiện, tất nhiên anh ta vẫn chưa kịp thụ tinh, tiết kiệm được thời gian cô đi giết chết trứng thụ tinh.

Trong lúc cô tiêu hủy mấy tế bào cuối cùng thì Alex trở lại phòng, kêu rên trách mắng cô phá hư nghiên cứu của anh ta, cũng hủy diệt quà tặng anh ta chuẩn bị đưa cho cô, anh ta vốn định sử dụng gen của anh ta và cô thụ tinh nhân tạo, khiến Dương Khang và Mục Niệm Từ sinh ra một Dương

https://thuviensach.vn

Quá, dùng cái này để cô từ trong tâm tình u tối khôi phục như cũ, nhưng bây giờ tất cả đều bị cô phá huỷ rồi!

Mịch Nhi nghe những lời đó đương nhiên là lửa giận đốt, chỉ vào Alex mắng anh ta một trận, chỉ trích hành vi của anh ta giận dữ mắng anh ta vọng tưởng, sau khi vừa thỏa thuê đầm đìa phát tiết một trận, cô sập cửa chạy khỏi phòng anh ta, tiếp theo liền rời khỏi bác sĩ không biên giới, vì vậy hoàn toàn cắt đứt quan hệ với anh ta.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Một Chiêu Mạnh Nhất

Trong thời gian Mịch Nhi hồi tưởng trí nhớ, Alex vẫn còn không ngừng thổ lộ tình yêu với cô: "Mục cô nương, chúng ta đã hơn nửa năm không gặp rồi, em không biết tôi nhớ nhung em thế nào. . . . . Tôi đi khắp thành phố quốc gia, thấy qua rất nhiều phụ nữ họ Mục, cũng chỉ có em mới là Mục cô nương của Dương Khang tôi! Xinh đẹp thiện lương đáng yêu linh động, y thuật cao siêu, năng lực vượt trội, xứng đôi với tôi cỡ nào, chỉ có chúng ta mới là một đôi trời đất tạo nên, em chính là mỹ nữ Thượng Đế tạo ra vì tôi. . . . . "

Mịch Nhi nghe vậy cảm thấy buồn nôn, mặt cô khó chịu cứng ngắc, quả thật mong muốn lập tức bịt kín cái miệng lảm nhảm của Alex!

Thời gian từ từ trôi qua càng khiến tâm tình cô khẩn trương hơn, cuối cùng cô bị Alex ngăn lại làm trễ rất nhiều thời gian, tiếp tục như vậy, hôm nay cô sẽ về nhà ăn cơm tối trễ, sẽ khiến Liên Tĩnh Bạch lo lắng!

Cô tức giận cắn môi, vừa cẩn thận quan sát địa hình lặng lẽ di chuyển, vừa dùng sức bóp bóp tay hoạt động cổ chân, đã chuẩn bị làm xong các bước chạy trốn.

Alex vừa nói chuyện, vừa không khỏi tựa vào bên cạnh Mịch Nhi, cũng không ngừng di chuyển theo bước chân cô, trong lúc vô tình, anh ta đã theo Mịch Nhi đi tới khúc quanh vườn hoa vắng vẻ.

https://thuviensach.vn

Hoa và cây cảnh tươi tốt um tùm, thân cành chúng nó quả thật có thể che khuất toàn bộ tầm mắt của người khác, ở chỗ này, bất luận xảy ra chuyện gì, bất luận có động tĩnh gì, cũng sẽ rất kín đáo khó mà phát hiện.

"Mục cô nương? Mục cô nương?" Alex lại nói thật lâu, cuối cùng lúc này mới phát hiện ra Mịch Nhi có gì đó không thích hợp, anh ta nghiêng người tiến lên dò hỏi, "Tại sao cô không nói lời nào vậy, cô có gì muốn nói -- a!"

Mịch Nhi đã tới địa điểm mình muốn, khi anh ta dựa qua nói, bắp thịt căng thẳng đề phòng. Tìm được thời cơ ra tay, cô lập tức tung ra một chiêu phòng thân mạnh nhất: đá vào đũng quần **!

Đầu tiên cô đưa tay nắm lấy cà- vạt trên cổ Alex, cố định vị trí của anh ta, tiếp lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, hung hăng nâng chân lên, lấy mười phần sức lực, hung hăng đá về phía hạ thân Alex!

Một cước chúng hồng tâm, khi địa phương yếu ớt nhất nhất của anh ta chịu một kích trí mạng, một cước hội tụ tất cả tức giận cùng chán ghét, bằng phương thức hả giận phát tiết ra ngoài.

Alex lập tức đau đến khom người che lấy nơi đó, thân thể vô lực ngồi xuồm xuống trên mặt đất.

Cuối cùng vẻ mặt anh ta không còn cảm xúc say mê cuồng nhiệt, mà xuất hiện thần sắc thống khổ xanh đen một mảnh, trong miệng anh ta cũng chỉ có thể tràn ra tiếng rên khó nhịn đau đớn, tất cả lời nói ngứa ngáy cũng phải dừng lại.

"Mục. . . . . Mục cô nương. . . . . ." Alex khổ khổ giãy giụa, vẻ mặt khổ sở nhìn vào Mịch Nhi, "Tại sao. . . . . A. . . . . ."

"Đây chính là hậu quả mà anh xuất hiện trước mặt tôi! Chính là kết quả nếu anh chọc tôi!" Mịch Nhi hừ lạnh, liếc xéo biểu tình đau đớn nhất mà

https://thuviensach.vn

đàn ông không chịu được, nhưng vẫn không thể hoàn toàn phát tiết ra cảm xúc.

Cô vừa cúi đầu liếc nhìn thời gian, kim giây đang thúc giục cô phải lập tức nhanh chóng trở về nhà, Mịch Nhi dậm chân một cái, bất đắc dĩ cắn răng tức giận nói với Alex: "Hừ, hôm nay cũng tạm thời bỏ qua cho anh! Nếu như không phải bây giờ trên người tôi không có mang theo thứ thuốc nguy hiểm, tôi sẽ không đơn giản tha cho anh như vậy! Bây giờ anh lập tức rời đi cho tôi, nếu để tôi gặp anh một lần nữa, sẽ không còn đơn giản thế đâu!"

Hôm nay trên người cô chỉ mang theo có thuốc mê và thuốc ngủ, dùng chút này đối phó với Alex hoàn toàn không đủ cho cô hả giận, Mịch Nhi không khỏi có chút hối hận, cho dù mang một ít phấn ngứa hoặc là thuốc cười thậm chí thuốc kích thích cũng được rồi, đó mới có thể làm cho anh ta thật sự chịu đựng một chút hành hạ!

Nhưng lại cố tình khéo như vậy, cô lại không có mang theo trên người, coi như Alex may mắn, chỉ là bị cô đá một cước như vậy, không có gì thì sau này trừng phạt tiếp.

Mịch Nhi thông báo Alex biết, rồi nhấc chân bước qua bên cạnh anh ta, sải bước nhan chóng chạy về phía cửa bệnh viện, quẹo cua một lối, liền hoàn toàn biến mất trước mặt Alex.

Mịch Nhi vừa bước nhanh ra cửa bệnh viện, vừa phủi đi xúi quẩy hôm nay. Cô mới nghĩ muốn tới bệnh viện Mộc Ái khảo sát trước lễ đính hôn, ý nghĩ này hoàn toàn sai lầm rồi, sớm biết Alex có thể xuất hiện tại bệnh viện Mộc Ái, nhất định sẽ không xuất hiện ở trong bệnh viện!

Đáng chết, tại sao hôm nay cô lại muốn tới đây chứ, càng đáng ghét hơn chính là Alex cũng ở chỗ này, càng đáng ghét chính là hai người bọn họ đụng phải, lại vẫn nhận ra lẫn nhau!

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc anh ta tới chỗ này làm gì, sẽ không phải anh ta trúng tuyển vào bệnh viện Mộc Ái chứ? Vậy về sau dứt khoát cô sẽ không tới bệnh viện đó nữa!

Mịch Nhi nhức đầu day day huyệt thái dương, Mộc Ái là bệnh viện của cô, chẳng lẽ cô là chủ nhân này còn phải vì một người đáng ghét buông bỏ tất cả. . . . . .

Nói không chừng, Alex cũng không phải là bác sĩ, anh ta đến khám bệnh cũng không chừng! Tới bệnh viện Mộc Ái nổi danh toàn cầu chẩn bệnh, cũng không phải là không thể được!

Nếu như vậy, tốt nhất anh ta hãy mắc phải bệnh gì nguy hiểm đi, tốt nhất hoàn toàn biến mất trong thế giới này. . . . . .

Mịch Nhi vừa mới nghĩ tới tất cả khả năng có thể, vừa nhanh chóng chạy về nhà họ Triển, chỉ mành treo chuông, khi cô đi vào trong nhà thì đúng thời gian ăn tối!

"Mịch Nhi? Tại sao chạy thở gấp vậy?!" Liên Tĩnh Bạch đã sớm chờ trong phòng khách tiến lên đón, anh có chút giật mình nhìn ra Mịch Nhi đã dùng hết sức chạy về, giúp cô lau mồ hôi nói: " Lúc nãy ở trên đường em rất vội sao, cũng không nên chạy nhanh như vậy . . . . . Nhất định em tới xem tình hình bệnh viện Mộc Ái quên cả thời gian về nhà, sợ sẽ trễ ăn tối đúng không!"

"Ha ha. . . . . ." Mịch Nhi thở dồn dập, vỗ ngực bình phục hơi thở, thở không ra hơi nói, "Sợ về trễ anh sẽ lo lắng, cũng may không có trễ. . . . . ."

"Em thật là!" Liên Tĩnh Bạch vừa bất đắc dĩ lại uất ức, lôi kéo tay cô dịu dàng nói, "Ngồi xuống nghỉ ngơi một chút đi, tí nữa sẽ ăn cơm ngay."

Đợi một lúc đến khi Mịch Nhi hoàn toàn bình tĩnh lại, cuối cùng bữa ăn tối mới mang lên bàn ăn, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi ngồi song song với

https://thuviensach.vn

nhau, thưởng thức đồ ăn ngon miệng lại lãng mạn, giữa hai người có nói chuyện phiếm, cái hình ảnh đó tạo ra một sự hài hòa.

"Bệnh viện như thế nào rồi?" Liên Tĩnh Bạch gắp bánh trẻo chiên mà Mịch Nhi thích ăn nhất, nhẹ nhàng hỏi cô thu hoạch cả buổi chiều, "Mộc Ái có chỗ nào khiến em không hài lòng không? Vấn đề tài vụ vẫn có anh hỗ trợ, nhưng nếu như em phát hiện Mộc ái có điều kiện chữa bệnh không tốt, anh sẽ thay thế viện trưởng quản lý nó."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Ý Tưởng Lóe Lên

"Cũng không tệ lắm! Các phương diện của Mộc Ái cũng coi như rất tốt!" Mịch Nhi cắn một cái bánh bao, chân thành khen ngợi nói, "Ít nhất hôm nay em nhìn khoa ngành cũng không tồi! Dĩ nhiên cũng có một số chỗ tồn tại một số vấn đề, nhưng hoàn toàn không phải chuyện lớn không thể tha thứ được, anh nên khen thưởng viện trưởng mới đúng, có thể quản lý một bệnh viện khổng lồ như vậy, đúng là không dễ dàng a!"

"Vậy thì tốt, anh còn lo lắng em không hài lòng với quà tặng quan trọng nhất này, cảm thấy Mộc Ái chưa đủ tốt không thể khai triển quyền cước, em hài lòng thì anh yên tâm rồi." Liên Tĩnh Bạch mỉm cười nhàn nhạt, quan tâm hỏi, "Ngày mai còn phải tiếp tục đến Mộc Ái cải trang vi hành sao? Một buổi chiều hôm nay đại khái cũng chỉ đủ cho em cưỡi ngựa xem hoa lướt qua một số ngành, muốn đi sâu vào hiểu tất cả tình hình, nhất định còn phải tốn thêm mấy ngày. Vừa vặn, trước bữa tiệc đính hôn còn thời gian miễn cưỡng đủ cho em đi tìm hiểu Mộc Ái, mấy ngày này em có thể thỏa thích thị sát ghi chép ở đó."

"Khụ khụ —— không cần, ngày mai em không đi!" Mịch Nhi suýt nữa bị nghẹn thức ăn trong miệng, lập tức cự tuyệt nói, " Kết quả hôm nay em rất hài lòng, anh Tiểu Bạch, ngày mai ngày mốt em vẫn là ở nhà giúp một tay đi, ở đâu em cũng không đi!"

Biết trong bệnh viện có cơn ác mộng Alex này, làm sao cô có thể chạy tới nữa! Gặp lại anh ta, cô nhất định sẽ tức điên sẽ nổi điên, vậy sẽ không có

https://thuviensach.vn

cách nào có tâm trạng hạnh phúc tham gia bữa tiệc đính hôn của mình rồi!

"Hả?" Liên Tĩnh Bạch sững sờ, anh cho là Mịch Nhi nhất định sẽ tràn đầy vui mừng đồng ý, làm sao có thể sẽ kích động cự tuyệt như vậy đây?

Anh hiểu, Mịch Nhi là người hoàn toàn cuồng y học, ở bệnh viện Mộc Ái dụng cụ điều trị tiên tiến nhân viên y tế cao cấp nhất trong cả nước, cô sẽ phải lưu luyến quên về hận không được ở đó mới đúng. Huống chi, nó chính là sự nghiệp quan trọng trong tương lai của cô, Mịch Nhi nhất định sẽ càng trút tâm huyết vào Môc Ái, không thể nào giống như bây giờ biểu hiện giống như là tránh né nó tựa như. . . . . .

Khác thường, đây quá khác thường!

Mắt Liên Tĩnh Bạch chuyển tối, mắt bắt đầu chuyển động dâng lên một suy nghĩ khác, miệng lại thoải mái nói: "Trong nhà cũng không có chỗ đặc biệt cần hỗ trợ, hiện tại nghi thức đính hôn tiến vào giai đoạn kiểm tra xác nhận cuối cùng, em ở nhà nhất định sẽ rất chán. Nếu như em không muốn đi Mộc Ái, cũng có thể ra ngoài đi dạo giải sầu đi."

"Ha ha. . . . . Đi dạo phố cũng nhàm chán nha. . . . . ." Mịch Nhi bức rức chuyển động chân dưới bàn cơm, lại một lần nữa cự tuyệt đề nghị của Liên Tĩnh Bạch, cô có chút đã không thể thuyết phục anh, tìm không ra lý do thích hợp!

Chợt, Mịch Nhi nghĩ đến một chuyện, vội nhanh trí nói: "Anh Tiểu Bạch, coi như không có chỗ có thể giúp một tay, em thân là nhân vật chính của bữa tiệc đính hôn, chuyện phải chuẩn bị cũng có rất nhiều! Mặc thử lễ phục, làm tóc làm móng tay, trang điểm thử. . . . . Phụ nữ nếu muốn bày ra dáng vẻđẹp nhất, trước đó chuẩn bị sửa sang một cũng không thể thiếu!"

Những thứ này đều là quá trình quan trọng cần thiết của các phu nhân quý tộc trước khi tham gia bữa tiệc, mặc dù cô luôn không thích, nhưng mời thợ trang điểm làm đẹp chuyên nghiệp tới nhà làm những chăm sóc

https://thuviensach.vn

nhàm chán này, dù sao cũng hơn sau khi ra cửa có thể sẽ ở một chỗ hẻo của thành phố K lánh đụng phải Alex!

Nếu như hai người bọn họ gặp trực tiếp có thể tranh cãi ầm ĩ một trận cũng coi như là tốt, cô càng sợ sau khi anh ta phát hiện cô sẽ biến thái không xuất hiện, sau đó vẫn len lén theo dõi cô ở sau lưng!

Nếu như anh ta biết cô ở đây, sau đó xông vào nhà họ Triển hơn nữa mê sảng ảo tưởng lung tung một trận, anh Tiểu Bạch bị ham muốn chiếm hữu mạnh mẽ nghe được còn không biết có thể tạo ra hiểu lầm gì đó!

Alex tuyệt đối là đối tượng uy hiếp số một phá hư lễ đính hôn của cô, trong mấy ngày này cô sẽ canh phòng nghiêm ngặt cố thủ, tuyệt không ra cửa một bước. . . . . .

"Thật sao?" Mắt Liên Tĩnh Bạch suy tư ý vị càng sâu hơn, chân mày anh tuấn cũng khẽ nhíu lên, anh gật đầu một cái nhẹ nhàng nói, "Em cũng đã quyết định rồi, cứ dựa theo những thứ kia mà làm, anh sẽ bảo quản gia xin thợ trang điểm tốt nhất FL tới giúp em." Hàn?Băng?%Tâm?=&diendanlequydon

"Anh Tiểu Bạch, anh thật tốt!" Mịch Nhi nở nụ cười thật to, len lén, cô thầm thở phào nhẹ nhõm.

Liên Tĩnh Bạch đương nhiên không để lỡ hành động mờ ám này, trong lòng nghi ngờ đã sâu không thấy đáy, cô, nhất định có chuyện đang gạt anh, hơn nữa, là rất chuyện quan trọng!

Anh một chút cũng không muốn ăn, từ từ buông đũa xuống: "Anh ăn no rồi, em từ từ ăn, không cần vội."

"Đây không ăn, có phải có chỗ nào không thuận lợi không? Mấy ngày nay anh quan tâm chuyện tiệc cưới bề bộn hiều việc, nên ăn nhiều một chút!" Thần kinh Mịch Nhi không nhạy cảm, không cảm giác được anh có

https://thuviensach.vn

cái gì không đúng, cô dứt khoát gắp một khối thịt bò trực tiếp đưa tới cạnh môi anh: "Ăn thêm chút nữa! Em sợ đến ngày đính hôn, anh gầy không ra dáng. . . . . ."

Hiếm thấy Mịch Nhi thân thiết yêu thương khiến lòng Liên Tĩnh Bạch lập tức mềm nhũn ra, anh há mồm ăn hết thức ăn Mịch Nhi đưa qua, vì muốn cô an tâm lại cầm lên đũa ăn: "Được. . . . . Anh ăn một chút nữa. . . . . ."

Trên bàn ăn cứ như vậy hồi phục lại bầu không khí ấm áp, sau khi bữa ăn tối kết thúc, người làm lên dọn dẹp bàn ăn, còn lại hai người Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi di chuyển tới phòng khách.

Rúc vào trên ghế sofa, một người cúi đầu kiểm tra kế hoạch tổ chức đính hôn sau cùng nhất, người khác lật xem một quyển tiểu thuyết, rõ ràng hai người một nghiêm túc một lười nhác, dựa chung một chỗ vẫn không cho phép bất kì kẻ nào nhúng tay vào thế giới hạnh phúc của hai người.

Mịch Nhi lật một quyển sách xem đến trang cuối, cô lười nhát duỗi lưng một cái, ngẩng đầu nhìn Liên Tĩnh Bạch vẫn còn nghiêm túc sửa đổi kế hoạch, chỉ cảm thấy bầu không khí sinh hoạt gia đình này thật sự rất đẹp, quả thực khiến người ta trầm mê không thể tự kiềm chế.

Cô cũng chậm rãi suy tư cuộc sống sau này, gả cho anh là kết quả tình yêu ngọt ngào hạnh phúc nhất, nhưng trên sự nghiệp lại có chút vấn đề. Mộc Ái vốn phổ biến rộng rãi thế giới, Alex kia xuất hiện khiến cô không thể không tránh né bệnh viện, đây sù sao vẫn không phải cách hay, cô phải suy nghĩ cách giải quyết mới được. . . . . .

Mịch Nhi nhẹ nhàng vuốt tóc mình, chợt ý tưởng lóe lên, cô ngồi dậy hỏi Liên Tĩnh Bạch: "A, em có một chuyện muốn hỏi anh! Anh Tiểu Bạch, chỗ của anh có phương thức liên lạc với quản lý nhân sự phụ trách bệnh viện không? Em muốn hỏi anh ta một vài vấn đề, vấn đề rất quan trọng!"

https://thuviensach.vn

Tại sao cô ngốc như vậy, chỉ cần hỏi bộ phận nhân sự, xác định Alex có phải bác sĩ được mời tới không, cô không phải có thể ra quyết định sao!

Hiện tại cô chính là người sở hữu Mộc Ái, nếu như Alex là bác sĩ của bệnh viện, ô hoàn toàn có thể quan báo tư thù đuổi việc anh ta! Nếu như anh ta là bệnh nhân đến khám bệnh, thì cho anh ta làm thủ tục chuyển viện đến nơi khác cũng không khó khăn!

" Phương thức. . . . . Liên lạc?" Liên Tĩnh Bạch để bút xuống, khó hiểu hỏi, "Muốn cái này làm gì, tại sao đọt nhiên nhớ tới cái này?"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Hồi Báo

"Ha ha. . . . . ." Mịch Nhi di chuyển đôi mắt màu tím, cười gượng nói, "Bởi vì. . . . . Bởi vì em biết một bác sĩ rất giỏi, muốn mời anh ta tới Mộc Ái làm việc. . . . . Trước hết em cũng cần hiểu rõ tình hình nhân viên y tế trong bệnh viện, suy tính mở miệng mời anh ta như thế nào, sắp xếp cho anh ta ở bộ phận nào. . . . . ."

"Hoá ra là như vậy." Liên Tĩnh Bạch gật đầu, nhanh chóng từ trong máy vi tính điều tra cách thức liên lạc, rồi anh nói số điện thoại cho Mịch Nhi, "Đây chính là số điện thoại di động của người phụ trách, cậu ta biết thân phận của em, sẽ nói điều em muốn biết cho em!"

"Cám ơn anh Tiểu Bạch!" Mịch Nhi hoan hô một tiếng, rồi hôn lên mặt Liên Tĩnh Bạch một cái, cầm lấy số điện thoại chạy nhanh trở về phòng, "Bây giờ em đi trước hỏi anh ta mấy chuyện, sẽ không quấy rầy anh Tiểu Bạch!"

Liên Tĩnh Bạch vuốt ve nhiệt độ trên mặt Mịch Nhi lưu lại, thấy buồn cười không biết làm sao nhìn cô hấp tấp rời đi, đợi cô hoàn toàn chạy xa khỏi phòng khách, sắc mặt anh chợt biến đổi.

Mịch Nhi muốn biết nhân viên phụ trách ở bệnh viện, xem ra, quả nhiên xế chiều hôm nay cô tới Mộc Ái dò xét đã xảy ra một ít chuyện khiến cô để ý. . . . . .

https://thuviensach.vn

Một đôi mắt chim ưng của Liên Tĩnh Bạch phát ra ánh sáng lạ, anh lấy điện thoại di động ra, im lặng gởi một tin nhắn, sau đó lẳng lặng chờ đợi người kia đến.

Khóe môi anh treo một sự âm trầm, ánh mắt cũng hoàn toàn hiện ra tự tin và phòng vệ.

Vì cưới được Mịch Nhi, anh đã chờ mười mấy năm, cuối cùng bây giờ cũng sắp cùng cô tổ chức nghi thức đính hôn, anh tuyệt đối không thể cho phép bất cứ sự trắc trở nào, không thể chịu được mấy ngày cuối cùng xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Mặc kệ hôm nay xảy ra việc gì, đều không thể ngăn anh dừng lại bữa tiệc đính hôn!

Cuối cùng, cửa phòng được gõ nhẹ, người phía ngoài gõ ba tiếng không nặng không nhẹ, liền đẩy cửa đi vào.

Một người đàn ông đi tới, diện mạo cực kỳ bình thường, ném trong đám người hoàn toàn không thể nhận ra, cả người anh ta có một loại khí chất yên lặng bên trong, làm cho người ta vô cùng dễ dàng bỏ qua anh ta. Nhưng nếu quan sát cẩn thận, khi thấy ánh mắt bình tĩnh lạnh nhạt kia tràn đầy ngoan độc, cùng bộ quần áo đen bao lấy bắp thịt cường tráng khẽ phập phồng, liền biết, đây nhất định là một nhân vật nguy hiểm.

Liên Tĩnh Bạch đứng lên, nghiêm túc hỏi anh ta: "Hắc, xế chiều hôm nay cậu đi theo Mịch Nhi bảo vệ bên cạnh cô ấy đúng không?"

Anh có thể an tâm để Mịch Nhi ra cửa đi dạo, dĩ nhiên đã sớm có chuẩn bị, phái một người mình tín nhiệm đi theo bên cạnh Mịch Nhi, anh có thể vừa yên tâm cô sẽ an toàn, lại không lo lắng cô chợt mất tích.

Về phần chọn người bảo vệ, đương nhiên Liên Tĩnh Bạch cực kỳ thận trọng, chọn lựa kỹ lưỡng từ Ảnh Vệ của mình.

https://thuviensach.vn

Tất cả hào môn thế gia như nhà họ Triển, sẽ đặc biệt bồi dưỡng một nhóm Ảnh Vệ đã làm việc cho mình, hôm nay, Liên Tĩnh Bạch cố ý sắp xếp Ảnh Vệ đi theo bảo vệ Mịch Nhi, đi theo từ khi cô đi ra cửa nhà, nhất định hộ vệ không thể rời mắt khỏi cô một phút, trước tiên bảo đảm tính mạng an toàn cho cô, vào lúc cần thiết thì sẽ báo cáo tình huống cho anh.

"Thiếu gia, là tôi." Hắc nghiêm mặt, lời ít mà ý nhiều trả lời.

Hắc là Ảnh Vệ năng lực đứng đầu các thành viên, anh ta am hiểu nhất là ẩn núp theo dõi cùng ám sát bảo vệ, nhiệm vụ hôm nay đối với anh ta mà nói không hề khó khăn, tiểu thư Mịch Nhi lại không có kẻ thù đuổi giết vừa không có giao tiếp với nơi nguy hiểm, chỉ ở trong bệnh viện đi dạo, anh ta cũng luôn đi theo phía sau cô từ trưa.

Liên Tĩnh Bạch gật đầu, lại hỏi anh ta nói: "Vậy cậu có thấy xảy ra chuyện gì đặc biệt hay không, có phải Mịch Nhi đã gặp người nào ở trong bệnh viện hay không, khiến cảm xúc của cô thay đổi?"

"Thiếu gia, thực sự có một người." Hắc chỉ suy nghĩ một giây, liền lập tức hồi báo, "Khi tiểu thư Mịch Nhi chuẩn bị khỏi Mộc Ái, từ phòng chăm sóc đặc biệt chạy ra một người đàn ông ngoại quốc, anh ta gọi tiểu thư, cũng tỏ tình những lời buồn nôn với cô, tiểu thư nghe được tức giận, sắc mặt vẫn luôn khó coi."

"Đàn ông ngoại quốc sao?" Liên Tĩnh Bạch híp mắt, mi tâm nhíu chặt hơn, "Cậu có biết người kia tên là gì không, là bác sĩ ở Mộc Ái sao? Mịch Nhi bị người đó cuốn lấy, lại biểu hiện rất chán ghét?"

"Alex, tôi nghe tiểu thư Mịch Nhi cứ gọi anh ta như vậy." Hắc có trí nhớ kinh người, đối với việc nhỏ không đáng kể cũng có thể nói rất rõ ràng, "Tiểu thư nhìn thấy người nọ cảm xúc vẫn rất dữ dội, tôi có thể nhìn ra là rất căm ghét anh ta. Sau đó cô ấy thậm chí còn đá mạnh hạ thân anh ta, ra lệnh anh ta không được xuất hiện, lúc này mới rời khỏi bệnh viện."

https://thuviensach.vn

"Alex? Là anh ta?" Liên Tĩnh Bạch ngạc nhiên, khóe môi nâng lên nụ cười thắng lợi.

Đối với cái tên này, anh vẫn còn nhớ như mới, đây chính là người khiến ngày đầu Mịch Nhi trở lại ngụy trang diễn trò khiến cô tức giận! Là cái người Mịch Nhi nói cô cực kỳ chán ghét căm hận!

Có thể để Mịch Nhi luôn luôn vui vẻ kết giao bạn bè với nhiều người khác tức giận như vậy, cái người Alex này cũng coi như là cực phẩm, nếu như Mịch Nhi vì tránh né người nọ mà không muốn tới Mộc Ái, anh cũng hoàn toàn có thể hiểu.

Nhưng Hắc vẫn nghiêm mặt, lần đầu tiên chủ động mở miệng hỏi: "Thiếu gia, khi tôi ở phía sau nhìn thấy người đàn ông kia cũng không có muốn tạo thành uy hiếp đối với tiểu thư Mịch Nhi, nên vẫn luôn không có lộ diện ra tay, nếu như lần sau gặp lại anh ta, có cần thăm hỏi dạy dỗ anh ta một chút không?"

Mặc dù hôm nay anh ta tuân thủ chức trách ảnh vệ, chỉ lúc nguy hiểm thì mới bại lộ thân phận, nhưng ở trong bóng tối nghe được người nước ngoài kia nói với hôn thê thiếu gia những lời không thể lọt tai, trong lòng anh ta cực kỳ tức giận. Tiểu thư Mịch Nhi là phu nhân tương lai của nhà họ Triển, có thể để người khác mơ ước ảo tưởng hay sao!

"Không cần, tạm thời cậu không nên động vào người đó." Khóe miệng Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng mỉm cười, trong lòng đã sớm nghĩ ra một kế hoạch khác, "Đi tìm người đi điều tra một chút tại sao người đó lại tới thành phố K, tại sao hôm nay xuất hiện ở trong bệnh viện Mộc Ái, mấy ngày nay cậu hãy cho người theo dõi người đó là được, không để cho người đó có bất kỳ hành động có thể quấy rầy đến lễ đính hôn của tôi và Mịch Nhi!"

Chỉ cần hai ngày nay Alex không thể tiếp xúc gây chuyện với Mịch Nhi, thì Mịch Nhi cũng sẽ quyết định lẩn trốn Alex không chịu ra cửa, như vậy

https://thuviensach.vn

thì sẽ không còn tồn tại bất cứ điều gì. Chờ bữa tiệc đính hôn cử hành xong, anh sẽ sắp xếp thời gian, đi gặp tên "Tình địch" này, khiến Alex biết, dám giành người của anh sẽ có hậu quả nghiêm trọng!

"Dạ!" Hắc nhớ kỹ phân phó của Liên Tĩnh Bạch, nhẹ nhàng cúi người chào lễ nói, "Nếu như thiếu gia không có gì phân phó khác, tôi sẽ đi đây!"

"Đi đi." Liên Tĩnh Bạch gật đầu, đưa mắt nhìn Hắc rời đi không tiếng động.

Bây giờ, anh chỉ muốn nghi thức đính hôn tuyệt đối không có vấn đề gì, chỉ cần cùng Mịch Nhi danh chánh ngôn thuận tuyên cáo tin cưới, có chuyện gì khác, cũng có thể đẩy về phía sau!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Kinh Ngạc

Hai ngày trôi qua rất nhanh, tất cả đều dựa theo kế hoạch tiến hành hoàn mỹ, Triển Tiếu Khuynh và Liên Hoa của nhà họ Triển, và Mục Thần và Tố Tâm nhà họ Mục cũng bay từ nước ngoài về, tham gia vào lực lượng lớn của lễ đính hôn.

Thân là cha mẹ của cô dâu chú rể, bọn họ dĩ nhiên sẽ không bỏ qua bữa tiệc đính hôn con gái nhà mình, nhưng bọn họ đồng thời cũng khiển trách mãnh liệt với hai người vội vàng quyết định đính hôn này, tiền trảm hậu tấu (hành động trước báo cáo sau) tự chủ trương như vậy, khiến người làm cha mẹ như bọn họ quá bị động!

Nhưng dù trong miệng khiển trách Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi, Tirển Thiếu Khuynh, Liên Hoa, Mục Thần, và Tố Tâm cũng hết sức hài lòng với lễ đính hôn này, hai nhà bọn họ luôn qua lại thân thiết, lại tận mắt nhìn hai đứa trẻ này lớn lên, đương nhiên sẽ hết sức hài lòng với việc hai người yêu nhau. Mặc dù giữa đoạn tình cảm của Liên Tĩnh Bạch từng xuất hiện khó khăn, xa cách, nhưng cuối cùng vẫn cùng với nhau, hiện tại, hai đứa trẻ này rốt cuộc cũng tu thành chánh quả tiến đến hôn nhân, bọn họ là cha mẹ cuối cùng có thể yên tâm.

Lễ đính hôn tổ chức buổi chiều hôm nay, gần tới giờ bắt đầu bữa tiệc, lần lần lượt lượt đã có khách đến, trừ quản gia và người làm nhà họ Triển phục vụ khách khứa ở lễ đính hôn, chủ nhân Triển Thiếu Khuynh và Liên Hoa

https://thuviensach.vn

cũng mặc lễ phục, lịch sự hoan nghênh nhân sĩ hai giới thương-chính tham gia lễ đính hôn.

Liên Tĩnh Bạch cũng mặc âu phục, không ngừng chạy tới nghênh đón những người khách ở cửa bữa tiệc, anh mỉm cười xã giao đôi câu với khách, đối với mọi người tò mò hỏi về chuyện cô dâu, lại mỉm cười ngậm miệng không nói.

Dường như tất cả những khách mời cũng đã đúng lúc đi tới hội trường, Liên Tĩnh Bạch nhìn thời gian, cuối cùng rời khỏi đại sảnh, chuẩn bị đến phòng hóa trang đón một nhân vật khác của ngày hôm nay chính là cô dâu.

Khi anh đẩy cửa phòng hóa trang ra, thoáng chốc đứng hình trước Mịch Nhi kinh diễm của mình.

Anh luôn biết mặt mộc không trang điểm không chút phấn son của Mịch Nhi đã cực đẹp rồi, nhưng hóa ra cô trải qua quá trình trang điểm ho cô dâu, thế nhưng lại đẹp mê hoặc lòng người không cách nào tự kiềm chế như thế!

Mặt của Mịch Nhi được thợ trang điểm khéo léo chỉnh sửa, vốn ngũ quan xinh đẹp hoàn mỹ càng thêm nhấn mạnh ra sự tinh khiết sâu sắc, đôi mắt tím càng thêm trong suốt, đôi môi càng thêm đỏ hồng, cả khuôn mặt cũng trở nên một loại linh động tự nhiên trời sinh, cô như giống như tinh linh, chỉ đứng ở đâu thì nơi đó là phong cảnh.

Công lực của thợ trang điểm lại càng thêu hoa trên gấm (ví với việc làm cho sự vật càng đẹp hơn), tóc ngắn của Mịch Nhi được công phu làm thành những gợn sóng lãng mạn, giữa tóc có một viên kim cương hình vương miện trang điểm cô càng thêm xinh đẹp, trên người cô là lễ phục đính kim cương trắng thiết kế thủ công cao cấp của FL may cho cô.

Lễ phục như tuyết tôn lên dịu dàng và uyển chuyển cả người cô, phía trên khảm kim cương không giây phút nào không phản chiếu ra dung nhan yêu kiều của cô, dài trên đầu gối 10 cm chiều để lộ ra đôi chân thon dài hoàn

https://thuviensach.vn

mỹ của cô, thiết kế lộ vai vừa vặn cho thấy xương quai xanh và khe ngực đẹp đẽ sâu sắc của cô, trên cổ đeo sợi dây chuyền kim cương đỏ càng thêm nhấn mạnh đường cong mê người ở cổ.

Mịch Nhi như vậy, khiến Liên Tinh Bạch muốn lưu lại dấu vết của mình trên da thịt trắng nõn mềm mại, bá đạo công khai chủ quyền của mình, anh càng muốn hoàn toàn giấu đi những ** da thịt kia, không để bất kì kẻ nào nhìn được!

"Sẽ. . . . . Sẽ rất kỳ quái sao?" Mịch Nhi nhìn thấy Liên Tĩnh Bạch sững sờ từ trên gương, băn khoăn bất an, lo lắng hỏi, "Em đã năm năm chưa có mặc như vậy, có phải không thích hợp không. . . . . Bằng không, hay là đổi lại tạo hình khác?"

Cô đã rời xa xã hội thượng lưu quá lâu, tạo hình xa hoa đaẹp đẽ như vậy, thật khiến cô không tự tin.

"Em rất đẹp, vô cùng đẹp, có thể hấp dẫn sự chú ý của mọi người, khiến tất cả mọi người khuất phục vì em——" Liên Tĩnh Bạch tiến lên ôm Mịch Nhi, mê muội khen ngợi, anh lại đưa tay từ trên giá áo cầm một cái áo choàng màu tím nhạt, quàng lên vai cô, "Nhưng da thịt của em chỉ có anh mới có thể nhìn, anh muốn che lấp nó, không cho ** ngoài cửa nhìn thấy một chút. . . . . ."

"Ghét!" Mịch Nhi bị anh chọc cười, cô thuận theo khoác vào áo choàng giống màu mắt của mình, le lưỡi nói: "Như vậy được chưa, Bạo Quân đại nhân?"

"Uhm, để anh xem lại một chút. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch lấy ánh mắt chuẩn xác của thiết kế sư quan sát Mịch Nhi , lại cầm một cài áo bươm bướm thủy tinh cài lên áo choàng, hoàn chỉnh tạo hình cho cô, lúc này mới thoả mãn gật đầu, anh vươn cánh tay ra muốn mời cô nói, "Công chúa Mịch

https://thuviensach.vn

Nhi xinh đẹp, bữa tiệc đính hôn phải bắt đầu ngay, mời theo tôi lên sân khấu?"

"Được." Mịch Nhi hạnh phúc cười yếu ớt, đưa tay khoác tay người yêu, hai người sóng vai đến đại sảnh đầy khách quý.

Trong đại sảnh, khách khứa tụm năm tụm ba tụ tập cùng nhau, bưng ly rượu đỏ nhẹ giọng xã giao, tổng giám đốc, quản lý, các chính khách, quan lớn mượn cơ hội nói chuện làm ăn lôi kéo giao tình, bạn gái thư ký của bọn họ và các phu nhân quý tộc cũng bàn luận xôn xao với nhau, suy đoán đủ loại tướng mạo thân phận của con dâu cả nhà họ Triển.

Các thiên kim tiểu thư trang điểm lộng lẫy càng thêm ngập tràn mùi thuốc súng, họ nhao nhao không chịu thua ánh mắt khiêu khích quan sát lẫn nhau, mỗi người đều tự cho mình là nhân vật đè ép danh tiếng cô dâu trên tiệc đính hôn, lễ phục và trang sức xa hoa đeo đầy thân, trong khoảng thời gian ngắn cũng bất phân thắng bại .

Cuối cùng, âm nhạc vẫn vang lên trong đại sảnh ngừng lại, ánh đèn cũng chầm chậm chuyển tối, đây là một tín hiệu, tuyên bố bữa tiệc đính hôn này sắp chính thức bắt đầu.

Khách khứa lập tức ngùng huyên náo, bọn họ bước chân nhẹ nhàng tụ tập đến dưới sân khấu duy nhất còn sáng ngời, ngẩng đầu nhìn hai người cùng nhau đứng phía trên, chuẩn bị lắng nghe bọn họ giới thiệu.

Trên đài một đôi vợ chồng chính là chủ nhân nhà họ Triển Triển Thiếu Khuynh và Liên Hoa, năm tháng dường như cực kỳ ưu ái với đôi vợ chồng điển hình đã chừng năm mươi tuổi của thương giới, hai người đều như cũ vẫn tuấn tú như vậy xinh đẹp vô cùng, vẫn trẻ tuổi và hạnh phúc. Hai người bề ngoài xuất sắc hợp với khí chất ung dung cao quý, cũng khó trách sẽ có vị Liên Tĩnh Bạch tập hợp toàn bộ ưu điểm của cha mẹ này bây giờ đảm nhiệm người kế nghiệp.

https://thuviensach.vn

Triển Thiếu Khuynh kéo vợ, chờ tất cả khách khứa tập hợp tới đây, mới đứng trước micro chậm rãi mở miệng: "Hôm nay, muốn cảm ơn các vị ở trăm vội tìm giờ rảnh rỗi rãnh, tới tham gia dạ tiệc đính hôn, bữa tiệc chuẩn bị vội vàng, nếu như chiêu đãi không chu đáo, kính xin mọi người tha lỗi! Hiện tại, xin mời mọi người nhiệt liệt hoan nghênh nhân vật chính tối nay, xin mời cô dâu chú rể lên sân khấu đi!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Nhân Vật Chính

"Ồ! Oa!" Dưới đài nhất thời vang lên những tiếng vỗ tay như sấm, tất cả mọi người chăm chú lắng nghe, chăm chú nhìn lên bục, trước tiên muốn tìm tòi nghiên cứu chính xác thân phận địa vị tài sản bối cảnh của cô dâu. Đánh giá phân lượng của chủ mấu tương lai nhà họ triển.

Hiện Liên Hoa đảm nhiệm chủ mẫu nhà họ triển nhưng thân là tổng giám đốc công ty thiết kế FL đứng đầu quốc tế, thân phận phải có phân lượng thì mới có thể xứng đôi với nhà họ Triển gia lưu truyền mấy đời gia tộc hào môn, vị chủ mẫu tương lai này, chắc không có khả năng không có bối cảnh chứ?

Đang lúc mọi người chú ý, ánh đèn trên bục cũng tối đi một chút, một chùm ánh sáng chói mắt chiếu ra lối vào bục, ở lối vào, cuối cùng cũng xuất hiện nhân vật chính tối nay-- chính xác là chú rễ cùng cô dâu!

Liên Tĩnh Bạch cao lớn anh tuấn kéo tay một cô gái xinh đẹp động lòng người, từng bước một đi dọc tới giữa bục.

Chùm ánh sáng như hình với bóng chiếu thẳng theo bóng dáng của hai người, lấy một loại dáng vẻ mộng ảo bao quanh một đôi nam nữ anh tuấn nhất xinh đẹp nhất trong toàn trường, đem tình yêu của hai người nồng tình mật ý, kim đồng ngọc nữ, xứng đôi đứng ra trước mắt một đám tân khách, để cho mọi người kêu lên tán thưởng.

https://thuviensach.vn

Chính xác cô dâu lại có dung mạo xinh đẹp linh động hơn người như thế, khí chất tự nhiên hơn người, cùng Liên Tĩnh Bạch đứng chung một chỗ, thế nhưng cũng không hề yếu thế một chút nào!

Trang điểm, lễ phục, tư thái, lễ nghi, bước chân, nụ cười, cô gái này đã lộ ra phong thái rất hoàn mỹ!

Đây tuyệt đối không phải thành quả một sớm một chiều có thể huấn luyện hình thành được, tuyệt đối là khí chất quý tộc trời sinh, cộng thêm sau này không giây phút nào ngừng bồi dưỡng, mới có thể tạo ra phong thái tự nhiên!

Chỉ mới tỉ mỉ ngắn nhìn cô dâu mấy giây, đã thấy phong thái tài hoa làm cho người ta cảm phục, biểu hiện ra phong cách quý phái, mà bên dưới là tổng giám đốc tài phiệt cùng quan nhà nước trong lòng không khỏi suy đoán, lai lịch của vị chủ mấu tương lai nhà họ Triển, nhất định không thể khinh thường!

Một gia tộc căn bản không có cách nào bồi dưỡng ra được thiên kim ưu tú như thế, nhìn cô vừa lộ diện đã áp đảo tất cả tiểu thư có tiếng, lấy khí chất mềm mại linh động áp đảo họ, là có thể biết thân phận gia thế. . . . . .

Mà các thiên kim tiểu thư bị cô dâu hoàn toàn cướp đi hào quang trong lòng tức giận mắng mỏ vô số lần, họ đã tỉ mỉ ăn mặc, thế nhưng lại thua trận đơn giản như vậy, điều này làm cho họ không thể khâm phục cho được!

Lòng ghen tỵ khiến những thiên kim bình thường kiêu căng ngang ngược ác độc bắt đầu suy đoán, hư, chẳng qua là có bộ mặt dáng người như yêu nữ không tệ lắm, có thể leo lên người Liên Tĩnh Bạch, nói không chừng là bởi vì ở trên giường có kỹ năng đặc biệt gì, có thể làm đàn ông thấy vui thôi!

Lấy sắc hầu người cuối cùng cũng có một ngày già đi, họ thật muốn xem, bây giờ người phụ nữ này có bộ mặt hạnh phúc cuối cùng có thể cười bao

https://thuviensach.vn

lâu! Mà hạnh phúc lâu dài duy nhất, vẫn là bọn họ những người có thân gia có bối cảnh, có học thức có sự nghiệp, là thiên kim hào môn!

Mịch Nhi bị ánh mắt những người bên dưới tìm tòi nghiên cứu cảm thấy không thoải mái, càng thấy khẩn trương hơn, dính vào bên tai anh nhẹ nhàng hỏi: "Anh Tiểu Bạch, em đi có tốt không, ánh mắt của bọn họ đều rất kỳ lạ, mà em cũng không tạo ra sai lầm gì mới đúng. . . . ."

Cô đối với dáng vẻ mà mình tu dưỡng rất có tự tin, thân là đại tiểu thư nhà họ Mục, từ nhỏ cô và Triển Liên Tranh cùng nhau nhận lấy đủ loại giáo dục thục nữ, trên các phương diện này đều không khác biệt với bất kỳ ai.

Cao quý ưu nhã đã sớm xâm nhập vào cốt tủy cô, nên khi xuất hiện cô tuyệt đối lấn áp quần phương.

Bây giờ cô không có thói quen cũng là bởi vì có chút không thành thạo, bởi vì trong năm năm,cô chưa bao giờ bày ra dáng vẻ này, lần nữa thể hiện những tư thái lễ nghi này, lại trong trường hợp long trọng như vậy, cô sợ mình sẽ biểu hiện không tốt.

Liên Tĩnh Bạch dịu dàng cầm tay cô, lặng lẽ an ủi cô nói: "Em làm vô cùng tốt, vô cùng hoàn mỹ! Bọn họ nhìn em là bởi vì em là người phụ nữ nổi bật nhất, không phải sợ, có anh ở đây --"

Mịch Nhi thoáng an tâm, tiếp tục duy trì dáng vẻ ưu nhã kéo lấy Liên Tĩnh Bạch, sau khi hai người đi vài bước, cuối cùng đứng bên cạch Triển Thiếu Khuynh và Liên Hoa.

Triển Thiếu Khuynh liếc mắt nhìn con trai và con dâu tương lai, khẽ cười ở giới thiệu với mọi người: "Đây chính là nhân vật chính tối nay, chính xác là chú rể Liên Tĩnh Bạch, và cô dâu tên Mịch Nhi, tối nay hai người bọn chúng sẽ cử hành bữa tiệc đính hôn! Ha ha, hãy để cho hai đứa trẻ lên nói vài lời đi, nhất định mọi người sẽ càng muốn nghe bọn chúng nói lên những lời vui mừng!"

https://thuviensach.vn

Cuối cùng tân khách bên dưới cũng nghe được cô dâu tên gì, trong não không ngừng tìm kiếm, có nhà hào môn thế gia nào họ Mịch sao? Hình như cho tới bây giờ chưa từng nghe nói qua!

Hay đây chỉ là tên gọi thân mật, cũng không phải là tên thật? Như vậy, bối cảnh ẩn dấu sau lưng cô còn có thể càng sâu không thấy đáy. . . . .

Liên Tĩnh Bạch lại cúi đầu trao đổi một ánh mắt với Mịch Nhi, hai người cùng nhau đi lên trước, anh đứng ở trước míc, lễ độ nói: "Các vị có thể dành thời gian tới tham gia nghi thức đính hôn của tôi và Mịch Nhi, tôi đều rất cảm tạ! Tối nay chúng tôi sẽ đính hôn, từ nay về sau, tôi cùng người tôi yêu sẽ vượt qua mọi cuộc sống gian khổ, trọn đời không xa rời! Chúng tôi có lòng tin vẫn ngọt ngào đến già, kế tiếp sẽ chờ thời gian tổ chức hôn lễ, cũng không bao lâu, đến lúc đó kính xin mọi người có thể vui lòng tham gia hôn lễ cuả chúng tôi!"

Lúc Mịch Nhi nghe anh ngọt ngào tỏ tình tuyên bô trước mặt mọi người, mặc dù trên mặt vẫn còn nụ cười dè dặt, trong lòng đã sớm ngọt ngào như mật.

Ở lễ đính hôn long trọng tuyên bố chủ quyền với nhau, ở trước mặt mọi người thề bách niên hòa hợp, đây là cam kết chân thành nhất của Liên Tĩnh Bạch đối với cô, cũng là tỏ rõ đối với tất cả người ngoài, từ nay về sau, anh chỉ thuộc về một mình cô, bất luận kẻ nào cũng không thể nhúng tay vào phá hoại!

Dưới bục nhất thời xôn xao, bọn họ cũng từng tham gia vô số nghi thức đính hôn của nhà giàu, hai nhà kết thân đều phải xứng đôi hòa hợp, cũng có thể cân nhắc dự án đầu tư giữa hai nhà, giống như hôn nhân của phụ nữ chỉ mang lại lơi ích quan hệ cho gia tộc, những thứ khác đều không quan trọng.

Cho dù thỉnh thoảng có người lên tiếng nói chuyện, nhưng mà cũng chỉ khích lệ gia tộc đối phương, vì cho tới bây giờ cũng không có ai như giống

https://thuviensach.vn

như Liên Tĩnh Bạch, sẽ ở trước mặt mọi người trực tiếp tỏ tình tuyên thệ với cô dâu, lại không thể chờ đợi hôn lễ như vậy!

Điều này nói rõ, Liên Tĩnh Bạch hiện đảm nhiệm chức tổng giám đốc với vị tiểu thư Mịch Nhi này cực kỳ yêu thích hài lòng, vì thế thậm chí không tiếc mọi thứ!

Nhưng mà tiểu thư có thể chinh phục Liên Tĩnh Bạch, vì sao trong thời gian trước không có tiếng tăm gì cả. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Rumba

Dưới sân khấu tâm tư nhiều người chuyển động, tuy nhiên cũng không ngăn được người nhà họ Triển vui sướng trên sân khấu, lễ này đính hôn hôm nay là việc mừng lớn nhà họ Triển đã lâu mới có, Triển Thiếu Khuynh và Liên Hoa chỉ hy vọng con trai và Mịch Nhi người anh yêu có thể hạnh phúc tiến đến hôn nhân, không hề liên quan đến gia thế bối cảnh của Mịch Nhi.

"Đúng vậy nha, hôm nay vẫn chỉ là đính hôn, hôn lễ chính thức cũng bắt đầu bắt tay chuẩn bị, đến lúc đó mọi người nhất định đều phải tới tham gia nha!" Liên Hoa bày tỏ đồng ý sâu sắc với cặp đôi trẻ, bà cười một tay kéo Liên Tĩnh Bạch, một tay kéo Mịch Nhi, tuyên bố với dưới sân khấu, "Thời gian cũng không còn nhiều, dạ tiệc chính thức bắt đầu! Trước hết để Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi cho chúng ta một màn khiêu vũ, mời mọi người tận hưởng thời gian tốt đẹp tối nay!"

"Công chú Mịch Nhi, có thể nhảy với tôi một bản không?" Liên Tĩnh Bạch tao nhã làm tư thế xin mời trên sân khấu, bộ lễ phục đen khiến anh giống như Hoàng thất Châu Âu, tỏa ra sức quyến rũ vô cùng.

"Được." Mịch Nhi cũng cao quý khom người, ngón tay mảnh khảnh đặt lên bàn tay to của anh, được anh vững vàng dắt xuống dưới sân khấu cao.

Hai người tao nhã đi xuống sân khấu, khách khứa trên hội trường đã sớm tự giác nhường chỗ trống, để nhân vật chính tối nay thỏa thích biểu diễn kỹ thuật khiêu vũ, khiêu vũ một đoạn mở màn rất cảm động.

https://thuviensach.vn

Các thiên kim tiểu thư lòng đầy giận dữ càng suy nghĩ thâm độc hơn, họ dùng điệu bộ xem kịch vui xem xét Mịch Nhi kỹ lưỡng, dáng vẻ mỉm cười có thể đột kích tấn công, nhưng mà khiêu vũ hoàn mỹ cũng không thể hoàn thành trong thời gian ngắn ngủi!

Họ sẽ chờ cô bị xấu mặt, kỹ thuật khiêu vũ của Liên Tĩnh Bạch chính là trình độ chuyên nghiệp hàng đầu, chỉ cần kém anh một, cũng sẽ lập tức rất mất mặt, Mịch Nhị không biết từ đâu nhảy ra còn muốn phối hợp khiêu vũ lúc với anh này, nhất định chết chắc!

Một tràng piano thanh lịch tao nhã nghe cảm động giống như tiếng trời chậm rãi vang lên, tiếng violin tươi đẹp cũng cùng vang lên, phổ ra một khúc nhạc hài hòa xinh đẹp nhất.

Nốt nhạc chậm rãi nhảy lên, bản xô-nat thứ năm tổ khúc《 Spring 》dành cho violin của Beethoven (mọi người có thể vào link này nghe thử https://www.youtube.com/watch?v=cxL8tAByp2U), giống như là một đường gió mát ấm áp, khiến mọi người trong đại sảnh nhất thời yên tĩnh lại, âm nhạc cảm động lòng người, chỉ có thể say mê thật sâu.

Liên Tĩnh Bạch xoay Mịch Nhi, ngay tại êm khúc tai nhạc này, tao nhã chuyên nghiệp nhảy điệu Rumba độ khó cao.

Toàn bộ ánh đèn ở đại sảnh di chuyển tập hợp trên người cặp tình nhân, từng cử động hoàn mỹ của hai người hiện ra trước mắt mọi người, trong nháy mắt, tất cả mọi người vây xem quên mất thành kiến, tai chỉ cảm nhận âm nhạc, mắt chỉ có cặp tình nhân hài hòa.

Vũ điệu của Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi tràn ngập ăn ý mười mấy năm chung sống tôi luyện ra , ánh mắt tự nhiên lộ ra tình ý, phối hợp hài hòa không nhúng tay vào được, dáng vẻ hai người lãng mạn triền miên, kỹ thuật khiêu vũ nhu mị thướt tha, từng cái duỗi thân từng cái di chuyển, từng cái

https://thuviensach.vn

xoay tròn hoàn mỹ động lòng người, cũng khiến người ta không khỏi ca ngợi.

Đây là đôi tình nhân yêu nhau cỡ nào, xứng đôi phù hợp cỡ nào, chỉ đứng chung một chỗ khiêu vũ, nhưng liền hòa hợp hoàn mỹ như một bức tranh, khiến người ta hoàn toàn không đành lòng phá hư!

Một khúc diễn tấu《 xuân 》 lãng mạn chậm rãi đến phần cuối, màn khiêu vũ kinh ngạc này của cô dâu chú rể cũng hoàn thành, hai người xoay người tao nhã rời đi, dàn nhạc liền chốc lát đổi phong cách, trình diễn một khúc nhạc êm tai động lòng người khác thủ phi.

Vừa thưởng thức xong màn khiêu vũ trình độ cao của cô dâu và chú rễ, bây giờ lại vang lên khúc nhạc du dương, cũng rất nhiều người không nhịn được muốn trổ tài đi lên sân khấu, tùy ý khiêu vũ cùng đối tác.

"Hô —— ha. . . . . ." Mịch Nhi vừa rồi toàn thân vùi đầu vào Rumba đưa lưng về phía mọi người, cầm lấy cánh tay Liên Tĩnh Bạch len lén thở hổn hển, "Mệt quá. . . . . Em lâu rồi chưa khiêu vũ, anh còn nhảy độ khó cao như vậy, cố ý muốn em phối hợp bị thất bại có phải không!"

"Nhưng, em làm vô cùng hoàn mỹ nha!" Liên Tĩnh Bạch bưng một ly nước chanh từ bồi bàn, đưa cho cô uống, "Anh biết kỹ thuật khiêu vũ của em mà, những động tác kia không làm khó được em, em không biết vừa rồi em đẹp cỡ nào!"

"Hừ! Nhảy xong mới khích lệ em, nhưng có hơi trễ nha!" Mịch Nhi uống nước chanh, cuối cùng hồi phục nhịp tim dồn dập sau màn khiêu vũ, cô tò mò nhìn khác khứa bốn phía thoải mái vui vẻ, hỏi anh: "Chúng ta đứng sang một bên có được không, không cần đi cùng bọn họ xã giao vài câu sao?" (Hàn=Băng+Tâm&” “diendanlequydon)

Cô nhìn thấy mình cha mẹ, chú Triển dì Liên cũng đã đi xã giao, cô và Liên Tĩnh Bạch làm nhân vật chính tối nay, có thể không để ý tới bất kì ai

https://thuviensach.vn

như vậy sao?

"Em không cần quan tâm nhiều, chỉ cần đi theo bên cạnh anh, nghe theo sắp xếp của anh là được rồi." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng mỉm cười, anh cũng không muốn kéo Mịch Nhi hoàn toàn vào việc xã giao, cô có thể giữ vững cảm giác thần bí như bây giờ thì tốt hơn, dù muốn đi biết một số người, cô sẽ tiếp xúc được cũng nhất định là người anh đã sàng lọc qua.

Liên Tĩnh Bạch lắng tai nghe nhạc, chợt kéo Mịch Nhi, lặng lẽ đến góc khác của đại sảnh, trừng mắt nhìn nói: "Bây giờ, em theo anh đến một chỗ, có vui mừng cho em nha!"

"Cái gì vui mừng?" Mịch Nhi mê muội, hiện tại chính là ở dạ tiệc đính hôn, rốt cuộc anh còn có thể kéo cô đi đâu? !

Cô bị Liên Tĩnh Bạch kéo đến dàn nhạc trước mặt, cô vừa định lên tiếng hỏi anh tới đây nhìn cái gì, liền bị hai người trong dàn nhạc hấp dẫn toàn bộ sự chú ý.

Mịch Nhi nhìn một đôi nam nữ đứng trình diễn cùng nhau, trên mặt còn lộ vẻ thiếu niên non nớt tao nhã kéo violin, mà thiếu nữ xinh đẹp thuần khiết mỉm cười say mê đàn piano, hai người đều là tướng mạo và khí chất độc nhất vô nhị, trong dàn nhạc đông người như hạc giữa bầy gà!

Cô không khỏi che miệng kêu lên: "Liên Tranh! A Cẩn!"

Hai người này vậy mà chạy về!

Triển Liên Tranh không phải đang ở Prague bế quan chuẩn bị cho cuộc thi piano, căn bản không liên lạc được sao?

Cha mẹ không phải nói em trai Mục Cẩn đang bận xử lý chuyện công ty, có thể không tới được sao?

https://thuviensach.vn

Thế nào. . . . . Thế nào bọn họ lại xuất hiện!

Cô vốn còn đang thất vọng lễ đính hôn của mình chỉ có cha mẹ tham gia, Liên Tranh Dĩ Mặc và A Cẩn từ nhỏ lớn lên cùng nhau cũng đều có chuyện không tới được. Ngày hôm qua Triển Dĩ Mặc gửi tới video chúc phúc an ủi cô, nhưng Triển Liên Tranh và Mục Cẩn vẫn chưa có tin tứ, thì ra là, bọn họ muốn chuẩn bị cái ngạc nhiên này. . . . . .

Cái ngạc nhiên này quá lớn, em trai và Muội Muội cô thích nhất cuối cùng đến kịp lễ đính hôn của cô, hơn nữa còn dùng phương thức này dâng lên lời chúc phúc chân thành nhất!

Khó trách vừa rồi cô cảm thấy khúc nhạc thật là đẹp, thì ra người diễn tấu đàn piano chuyên nghiệp Triển Liên Tranh, và tập violin từ tiểu học Mục Cẩn!

Đây piano và violin phối hợp《 Spring 》quá đẹp, vốn là violin làm chủ khúc nhạc lại hiện ra piano rõ ràng nghe cảm động, nhất định là cấp bậc chuyên nghiệp hàng đầu Triển Liên Tranh cố ý chỉ bảo dẫn dắt A Cẩn, hai người mới có thể phối hợp chung một chỗ. . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Cảm Giác Thần Bí

Triển Liên Tranh say mê diễn tấu hình như cảm nhận được ánh mắt của Mịch Nhi, cô theo cảm giác nhìn lại, vừa thấy được Mịch Nhi xinh đẹp động lòng người, mắt cô nhất thời sáng lên, mỉm cười với Mịch Nhi trừng mắt nhìn.

Mục Cẩn cũng nhìn thấy Mịch Nhi và Liên Tĩnh Bạch đứng chung một chỗ, nở nụ cười, trên gương mặt tuấn mỹ của cậu một vẻ hân hoan vui mừng.

Mặc dù giờ phút này hai người bọn họ đều rất muốn chạy về phía Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi, nhưng cuối cùng vẫn phải hoàn thành trách nhiệm đàn đến khúc cuối, hai người mới cùng rời khỏi dàn nhạc, chạy tới bên cạnh bọn họ.

"Liên Tranh, A Cẩn, các em vậy mà chạy đến!" Mịch Nhi kích động ôm lấy em trai và Muội Muội, không ngừng quan sát Triển Liên Tranh năm năm không thấy.

Triển Liên Tranh hiện giờ đã hai mươi tuổi hoàn toàn không giống cô gái nhỏ mười lăm tuổi trước kia, em ấy càng trở nên xuất sắc càng động lòng người, mặc lễ phục màu vàng nhạt, xinh đẹp như thiên sứ. Từ bé học tập âm nhạc càng khiến em ấy có một loại lịch sự tao nhã và tinh khiết tự nhiên, giống như nụ hoa chớm nở, làm cho người ta muốn che chở.

https://thuviensach.vn

"Chị Mịch Nhi, anh cả, đính hôn vui vẻ!" Triển Liên Tranh tiến lên ôm Mịch Nhi và Liên Tĩnh Bạch, dâng lên lời chúc phúc chân thành nhất, "Thật tốt quá, chị Mịch Nhi cuối cùng cũng gả cho anh cả, về sau em sẽ không còn không thấy được chị rồi!"

"Chị, chị rốt cuộc cũng gả ra ngoài, về sau liền an phận và phát triển cùng chung sống với anh ấy, không cần giằng co nữa. . . . . ." Mục Cẩn nói lời ác độc châm chọc Mịch Nhi, giận dữ oán trách, "Chị không ở đây trong mấy năm này, mỗi ngày của em cũng không dễ chịu, năm nay em mới mười sáu tuổi, tại sao phải bắt đầu tiếp quản gia nghiệp? Chị trở lại rồi hãy mau tiếp nhận công ty đi!"

"Nam tử hán phải gánh vác, không cho oán trách lung tung, công ty tất cả đều là của em, em phải cố gắng hơn mới được!" Mịch Nhi đẩy em trai ra, cô quay đầu lại nhìn Triển Liên Tranh, thay đổi mong muốn không ngừng thì thầm xin lỗi, "Thật xin lỗi Liên Tranh, năm đó bản thân chị đã làm sai chuyện chạy trốn, khiến em đau lòng rồi! Chị đã trở về lâu rồi, tuy nhiên cũng không dám báo cho em, em còn không tính toán chuyện cũ như vậy. . . . ."

"Chị là chị Mịch Nhi của em, không đúng, hiện tại nên phải gọi chị là chị dâu. . . . . ." Triển Liên Tranh lộ ra một nụ cười đáng yêu, ôm lấy cô nói, "Chúng ta là người một nhà nha, chị không sao em liền sẽ không tức giận, bây giờ phải thực hiện tình tiết trong Bách Bảo là chị gả vào nhà em, em đương nhiên càng vui mừng!"

Triển Liên Tranh len lén thì thầm bên tai Mịch Nhi: "Chị dâu, lén nói cho chị biết một chuyện nha, anh cả anh ấy đối với chị tình sâu mãi mãi, chưa từng trêu hoa ghẹo nguyệt phong lưu **, chị gả cho anh ấy là tốt rồi! Chỉ có điều, chị phải đối tốt với anh ấy không để anh ấy thất vọng nha, nếu không em là sẽ tức giận đấy!"

"Uhm!" Mịch Nhi ngượng ngùng hạnh phúc gật đầu một cái, đồng ý nói.

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, chúng ta ra ngoài trò chuyện tiếp đi." Liên Tĩnh Bạch nhịn không được nhắc nhở em gái và vị hôn thê, "Hai người các người có lời gì có thể từ từ nói, thời gian đêm nay cũng không thích hợp. Anh và Mịch Nhi còn phải ra đại sảnh, Liên Tranh, A Cẩn, các em cũng cùng đi chứ!"

Một nhóm bốn người vừa nói vừa cười trở về đại sảnh bữa tiệc, cô dâu chú rể vốn bị chú ý đi tới, đã hấp dẫn sự chú ý của các khách mời, hai vị thiếu niên thiếu nữ vây quanh bên cạnh bọn họ, càng khiến người ta kinh ngạc kêu lên.

Vị thiếu niên còn khá trẻ tuổi kia là thiếu gia duy nhất của nhà họ Mục Mục Cẩn, năm nay mười sáu tuổi, đã bắt đầu tiếp quản sự nghiệp của nhà họ Mục. Cậu ta làm việc biểu hiện ra thiên phú và uy hiếp tuyệt hảo, tuyệt đối là hậu sinh khả úy một ngôi sao thương giới, thậm chí so với cha mình Mục Thần năm đó còn thông minh xảo quyệt hơn!

Có thể đoán được, chờ cậu ta sau khi lớn lên chín chắn hơn, sự nghiệp của Mộ Nguyệt và MOON trải rộng toàn cầu ở trên tay cậu ta sẽ tỏa sáng cỡ nào!

Mà vị thiếu nữ thanh thuần xinh đẹp kia là tiểu thư được cung chiều nhất nhà họ Triển Triển Liên Tranh, cô là đối tượng mà tất cả thiên kim quý tộc đều hâm mộ ghen tỵ, dung mạo, tính tình, thiên phú, dòng họ mọi mặt đều là trình độ đứng đầu, là một vị thiên kim quý tộc không thể soi mói, không người nào có thể nói ra một câu khuyết điểm của cô!

Mặc dù cô không tiếp nhận sự nghiệp nhà họ Triển, chỉ chuyên tâm với đàn piano, nhưng sẽ không có ai coi thường địa vị của cô ở nhà họ Triển, Triển Liên Tranh tuyệt đối là viên minh châu được mọi người nâng ở lòng bàn tay, là một thành viên cực kỳ có phân lượng của nhà họ Triển!

Nhưng hai vị thiếu niên và thiếu nữ xuất sắc như vậy, vậy mà lúc này không hề cách ngại trò chuyện với cô dâu Mịch Nhi không có danh tiếng gì,

https://thuviensach.vn

ý tứ trong đó càng làm cho người ta suy nghĩ sâu xa . . . . . .

Nhà họ Triển và nhà họ Mục luôn qua lại thân thiết, Mục Cẩn và Liên Tĩnh Bạch nhà họ Triển, Triển Liên Tranh thân nhau như một nhà cũng bình thường, nhưng hai người này với vị hôn thê của Liên Tĩnh Bạch củng thân mật như vậy, đây tuyệt đối không phải người phụ nữ tùy tiện có thể làm được!

Rốt cuộc vị tiểu thư Mịch Nhi này xuất thân hùng hậu bối cảnh siêu phàm, đến trình độ bọn họ không thể tìm tòi nghiên cứu, hay là, cô có khả năng đặc biệt gì hấp dẫn thiếu gia nhà họ Mục và tiểu thư nhà họ Triển yêu thích đây. . . . . .

Có lẽ, bọn họ còn phải tiếp tục quan sát nữa.

Liền Tĩnh Bạch dò xét khách khứa một phen, quyết định mang theo Mịch Nhi đi gặp mấy vị khách quen , dĩ nhiên, anh chọn chính là người Mịch Nhi nhất định sẽ cảm thấy thả lỏng dễ chịu.

Mịch Nhi có chút không quen theo anh bước ra xã giao, nhưng khi nhìn thấy khách mời, cô thật như Liên Tĩnh Bạch mong muốn, lập tức cảm thấy nhẹ nhỏm vui vẻ.

Thì ra, anh chọn đều là bệnh nhân cô chữa bệnh lúc còn chưa rời khỏi, là mấy tổng giám đốc quản lý lão gia dòng họ chịu ân huệ của cô!

Bọn họ vừa rồi thấy cô trên đài, liền mơ hồ hoài nghi thân phận của cô, bây giờ bọn họ xác định cô chính là người ban đầu đã cứu mạng mình, không có chỗ nào không phải cảm kích, một vị bác sĩ y thuật cao siêu tuyệt đối đáng giá cho bọn họ những tầng lớp lãnh đạo này có bệnh cũ qua lại thân thiết, nếu như không phải trường hợp bất thường, bọn họ cũng hận không thể ngay tại chỗ để cho Mịch Nhi tái khám cho bọn họ một phen!

https://thuviensach.vn

Cho nên, Mịch Nhi bước ra xã giao vẫn có liên quan với y học, chỉ cần dính dáng đến chuyên ngành của cô, cô hoàn toàn không sợ, biểu hiện ra thái độ càng xuất sắc hơn.

Cô cẩn thận lễ phép nghe bọn họ than thở, cười nói giao hẹn nhất định đặt thời gian tái khám, lời nói và cử chỉ của cô hoàn toàn là tự nhiên thanh thản quý phái, khiến người ta hoàn toàn không thể tin cô là lần đầu tiên tham gia dạ tiệc sau năm năm xa cách.

Đây lại khiến nhiều khách mời nghi ngờ hơn, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi xã giao vớinhững người nổi danh hai giới thương chính, bọn họ đều là người già bởi vì thân thể khó chịu mà bình thường tính tình cổ quái, nhưng vì sao bây giờ có vẻ mặt ôn hoà với Mịch Nhi như thế, thật không ngờ nói chuyện rất hợp ý!

Đoán không ra, nhà họ Triển mặc dù không tiết lộ một chút tin tức về cô dâu, nhưng ánh mắt tinh tường của các khách mời từ cử chỉ và dáng vẻ của cô, vậy mà cũng không đoán được một chút dấu vết!

Nghi ngờ và cảm giác thần bí sâu hơn, tất cả khách mời lại bắt đầu nổi lên suy nghĩ liên tưởng phong phú. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Tin Đồn

Cả bữa tiệc đính hôn bên ngoài bình thản, nhưng sau lưng, đã sớm sóng lớn cuồn cuộn mãnh liệt dâng lên vô số bọt sóng, không có chỗ để người ta thăm dò, càng thêm dấy lên âm u dưới núi băng.

Một số phu nhân quý tộc cố ý bôi nhọ cô dâu phao tin đồn nhảm không ngừng truyền đi, họ cũng không quan tâm Mịch Nhi và thiếu gia nhà họ Mục tiểu thư nhà họ Triển quan hệ thân thiết, càng không suy nghĩ tại sao những ông trùm thương trường khó trị kia phải đầu hàng khuất phục Mịch Nhi, lòng mang ghen tỵ họ chỉ biết cố tình gây chuyện, dựa theo những ý nghĩ trong lòng mình suy nghĩ ra chân tướng sự tình.

Nguyên nhân xuất hiện tin đồn là bởi vì, họ phát hiện một vấn đề khá quan trọng!

Ở lễ đính hôn quan trọng này, cha mẹ của vị tiểu thư Mịch Nhi này vẫn chưa xuất hiện!

Làm phụ huynh và chủ nhân chủ trì bữa tiệc đính hôn, từ đầu tới cuối vẫn chỉ có vợ chồng Triển Thiếu Khuynh và Liên Hoa, người nhà cô dâu vẫn chưa lộ diện, điều này không khỏi khiến những người phụ nữ ở đây liên tưởng phong phú. . . . . .

"Hừ, nhất định là gia thế vị cô dâu này không lên sân khấu được, căn bản cũng không dám xuất hiện trước mặt mọi người, thì dũng khí trình diện cũng không có!"

https://thuviensach.vn

"Cũng không nhất định nha, nói không chừng là cha mẹ người ta rõ ràng đã tới, sau khi thấy hiện trường bữa tiệc quyền thế, lại sợ hãi không dám hiện thân!"

"Tôi cảm thấy không phải như vậy, có thể căn bản cha mẹ của cô ta đều mất, hoàn toàn không có người thân, mới có thể một mình một người đính hôn, trong nhà không có ai đến cùng với cô ta!"

"Ai, các người không ăn được nho đã nói nho chua, quan tâm chuyện cha mẹ người ta làm gì, mấu chốt là con gái có khả năng nha! Không biết làm sao bò được lên giường của Liên tổng, cô ta mới có thể chui vào nhà quyền thế, hừ. . . . . ."

"Thật là, loại phụ nữ này, nói không chừng hai ba ngày sẽ trở thành người bị chồng ruồng bỏ, đến lúc đó xem cô ta khóc thế nào!"

Trong khoảng thời gian ngắn, đủ loại đồn đãi lặng lẽ truyền đi trong đám phu nhân quý tộc, họ vốn cảm thấy hết sức kinh ngạc với tin tức nam nhân tốt cấp kim cương Liên Tĩnh Bạch chợt đính hôn, đối với đối tượng anh đính hôn —— bỗng xuất hiện cô Mịch Nhi này càng thêm bản tính trời sinh vô cùng bất mãn, hiện tại có cớ để suy đoán, họ càng dội tất cả nước dơ mình có thể nghĩ tới lên người cô, dùng hành động này để hả giận.

Nhưng sự thật, khắp nơi mọi người cùng suy đi đoán lại.

Với tư cách là cha mẹ của Mịch Nhi, chủ nhân nhà họ Mục Mục Thần và Tố Tâm dĩ nhiên tham gia toàn bộ hành trình bữa tiệc này, hôm nay chính là con gái duy nhất của bọn họ tổ chức lễ đính hôn, dù sao chăng nữa cũng không thể bỏ qua! Bọn họ đã sớm chuẩn bị tốt tất cả cho Mịch Nhi, tuyệt đối muốn thiên kim bảo bối xuất giá thuận lợi vui vẻ.

Nhưng hai người thân là cha mẹ của cô dâu, cũng không lấy thân phận chủ nhân xuất hiện tại bữa tiệc, điều này cũng đã bàn bạc với Triển Thiếu

https://thuviensach.vn

Khuynh, Liên Hoa còn có Liên Tĩnh Bạch, bọn họ là vì Mịch Nhi mới quyết định như vậy.

Về sau Mịch Nhi tuyệt đối sẽ không lấy chức phu nhân danh nhân xuất hiện xã giao với giới thương chính quyền thế, sau khi cô kết hôn vẫn muốn phát huy sở trường chữa bệnh cứu trong bệnh viện người, nếu như cô chỉ là người bình thường gả vào nhà quyền thế trong mắt khách mời, xuất hiện cũng sẽ không chấn động lớn như vậy, sóng gió cũng có ngày tiêu tan.

Nhưng nếu như tất cả mọi người đều biết cô vừa là đại tiểu thư nhà họ Mục, vừa là con dâu trưởng nhà họ Triển, gánh vác quá nhiều thân phận quan trọng, Mịch Nhi thu được độ chú ý tuyệt đối không phải một cộng một bằng hai đơn giản như vậy! Điều này sẽ khiến cô lúc ở trước mặt mọi người, công việc chữa bệnh cô thích cũng sẽ xuất hiện nhiều bất tiện! <<“Hàn Băng Tâm”&diendanlequydon>>

Nhà họ Triển và nhà họ Mục cũng không cần dùng hư danh dọa người khác, hai nhà kết thân là chuyện của mình, cũng không cần tuyên bố với thế giới để người khác sợ hãi. Bọn họ chỉ hy vọng về sau đôi vợ chồng nhỏ có thể sống tốt đẹp hạnh phúc, đây mới là quan trọng nhất.

Vì vậy, hai nhà liền bàn bạc, khiêm nhường bình tĩnh xử lý thân phận của Mịch Nhi, tạm thời không tiết lộ bối cảnh gia thế của cô, để cô có thể tận hưởng thời gian tự do, làm việc muốn làm.

Dù sao, Mịch Nhi cũng đã rời xa thành phố K thượng lưu quá lâu, có rất ít người biết nhà họ Mục còn có vị đại tiểu thư này, cho dù tối nay những bệnh nhân giới thương chính được cô cứu chữa qua nhận ra cô, cũng sẽ được lệnh không tiết lộ chút nào.

Nhà họ Triển và nhà họ Mục đều một lòng suy nghĩ cho Mịch Nhi, bọn họ tuyệt đối không tưởng tượng nổi, mình khiêm tốn và ẩn giấu, thế nhưng lại khiến những phụ nữ tâm tư ác độc đó ác ý tổn thương Mịch Nhi như thế!

https://thuviensach.vn

Thật may là, Mục Thần và Tố Tâm đang bị đám khách mời nịnh bợ nịnh nọt vây lấy, phu nhân thiên kim căn bản không dám tiến lên nói những lời đồn đãi kia với bọn họ, nếu không, hai người yêu con gái này sẽ hoàn toàn khiến những người này mất mặt, để bọn họ nếm thử kết cụ dám đụng đến nhà họ Mục!

Triển Thiếu Khuynh và Liên Hoa thân là chủ nhân chủ trì dạ tiệc, càng bận rộn xã giao hơn Mục Thần và Tố Tâm, càng không thể nào có người dám để cho bọn họ biết suy đoán với con dâu trưởng nhà họ Triển; những lời nói bóng gió này cũng chỉ len lén truyền đi ở dưới mặt bàn, chỗ lên men tùy ý ánh sáng chiếu rọi không tới.

Dạ tiệc đính hôn cứ như vậy, vẫn bình an vô sự cử hành đến thời khắc sắp kết thúc, rất nhiều người vốn vì công việc phải rời tiệc, Triển Thiếu Khuynh và Liên Tĩnh Bạch tao nhã lễ độ ở trước cửa tiễn khách, lần nữa cảm ơn bọn họ đến dự lễ đính hôn tối nay.

Liên Hoa và Mịch Nhi với mẹ chồng nàng dâu rời khỏi người yêu của mình, không có các ông chồng nhà họ Triển theo bên cạnh. Họ thật ra đều không thích khách sáo xã giao như vậy, dạ tiệc sắp kết thúc, họ cũng lười biếng tránh né đi nghỉ ngơi trước.

Vì bày biện ra dáng vẻ đoan trang quý tộc, cứ kéo dài nụ cười dè dặt hoàn mỹ như vậy ở trong bữa tiệc khoảng hai đến ba giờ, ít nhất họ phải đi thả lỏng vẻ mặt một chút, tránh khỏi mặt than vô ý nổi lên.

"Dì Liên, dì nghỉ ngơi trong phòng trước một chút, con đi bảo người ta đưa nước nóng tới, ngâm chân thả lỏng bắp thịt một chút, giải trừ mệt mỏi rất hiệu quả!" Mịch Nhi lấy quyền uy bác sĩ cười nói với Liên Hoa, "Con đấm bóp huyệt vị cho dì một chút, như vậy hiệu quả sẽ tốt hơn!"

"Đều đã đính hôn với Tĩnh Bạch, còn gọi là dì sao!" Liên Hoa thân thiết kéo Mịch Nhi, trêu ghẹo cô nói, "Hiện tại nên gọi ta cái gì đây!"

https://thuviensach.vn

". . . . . ." Mặt của Mịch Nhi không khỏi đỏ hết, cô xin lỗi rũ xuống đôi mắt tím, ấp a ấp úng một hồi, mới kêu lên một chữ , "Mẹ. . . . . ."

"Con dâu tốt, về sau mẹ liền giao tĩnh bạch cho con, con phải đối tốt với nó, mẹ tin con mẹ nhất định sẽ toàn tâm toàn ý đối với con, sẽ không phụ lòng con!" Liên Hoa sờ sờ gương mặt mềm mại của Mịch Nhi, quan tâm nói, " Chỗ này của mẹ cũng không cần con bận rộn, biết con vẫn nhớ mong Liên Tranh mấy năm không thấy, đi tìm nó nói chuyện đi! A, đúng rồi, nếu như một hồi gặp được Tố Tâm, cũng bảo bà ấy tới đây nghỉ ngơi một chút!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Bắt Được

"Cám ơn mẹ!" Những lời này Mịch Nhi đã nói thuận miệng hơn, cô thân thiết ôm Liên Hoa hôn một cái, rồi cười nói, "Vậy con ra ngoài trước, một hồi sẽ trở lại thăm người!"

Mịch Nhi ra khỏi phòng, đi dạo trong sân nhà họ Triển tìm bóng dáng Triển Liên Tranh, cô đi tới một khu rừng bạch dương, chợt bị mấy cô gái trẻ kiêu căng nói lời khinh bỉ hấp dẫn tất cả sự chú ý.

Những người này trong lời nói, không còn che giấu nhắc tới tên của nàng, để cho nàng sinh ra khắc sâu tò mò.

"Các cô nghe nói gì không, vị phu nhân tương lai của nhà họ Triển này, người phụ nữ tên là Mịch Nhi này, thân phận của cô ta đúng là không thể tin được! Nghe nói cha mẹ chết sớm gia thế không có gì, tự mình lại suy đồi long đong vất vả, là gái quán bar nổi tiếng trên tình trường!"

"Không đúng không đúng, tôi nghe nói không phải như vậy! Họ nói cô Mịch Nhi này là vẻ mặt hiền lành nhưng lòng dạ ác độc goá phụ đen, phải dựa vào ngụy trang thuần khiết lừa gạt vô số đàn ông, thuận buồm xuôi gió lăn lộn được ở trong hắc đạo, mê hoặc khiến Liên tổng chết mê chết mệt!"

"Phiên bản tôi được không giống với các cô. . . . . Không phải nói gia cảnh của cô ta bần hàn cuộc sống vất vả, là danh kỹ (gái điếm nổi tiếng) vì tiền bán thân thể mình sao? Người phụ nữ như vậy lại có thể thượng được Liên tổng, thật là trời cao không có mắt!"

https://thuviensach.vn

Ban đầu sau khi rất nhiều phụ nữ lòng ghi hận phao tin đồn nhảm, đã sớm hoàn toàn thay đổi mùi vị, bắt đầu phát tán ra vô số phiên bản khác nhau.

Nhưng từng phiên bản đều không ngoại lệ, toàn bộ đều bôi nhọ Mịch Nhi đến cực hạn, miêu tả rất khó nghe thân phận và bối cảnh của cô!

Mịch Nhi ở một bên lại nghe được cơn tức dâng trào, những người này nói cái gì, làm sao có thể vu oan cô thương tổn cô như vậy, lòng mang ác ý như vậy thậm chí dính líu đến cha mẹ, người nhà của cô!

Họ nghe nói nhiều phiên bản như vậy, trong bóng tối còn không biết truyền đi lời đồn đãi kinh khủng nào nữa, muốn hạ thấp cô và cha mẹ hơn nữa!

Quả nhiên, đây mới là diện mạo thật của những thiên kim tiểu thư kiêu căng kia, bề ngoài được trang điểm cao quý tao nhã đến đâu đi nữa, cũng không che giấu được họ lòng ghen tỵ độc ác kia! Họ ghen ghét cô được gả vào nhà họTriển, nhưng cũng chỉ dám nhát gan len lén bôi nhọ sau lưng cô!

Hừ, những người phụ nữ này thật sự cho là Mịch Nhi cô yếu đuối để cho họ nhào nặn sao, là bông hoa trắng nhỏ mỏng manh im hơi lặng tiếng cam chịu uất ức nhu nhược sao, có thể mặc cho họ mắng lung tung như thế sao!

Sau lưng nói xấu cô, không may lại rơi vào tay cô, coi như những người phụ nữ này xui xẻo!

Mịch Nhi ngẩng cằm lên, mắt lóe ra một tia sáng ác ma quỷ quyệt, nhẹ nhàng đi từ sau cây ra ngoài.

Ba người phụ nữ nói chuyện rất vui hoàn toàn không phát giác ra bất kỳ khác thường nào, vẫn đang khí thế ngất trời bàn luận: "Ôi chao, bây giờ đàn ông chỉ thích cưới cô bé lọ lem thỏa mãn ** đấng mày râu của mình thôi! Nhưng đến cuối cùng, bọn họ mới biết, chỉ có người có thân phận địa vị

https://thuviensach.vn

như chúng ta, phụ nữ có giáo dục lễ nghi hoàn mỹ, mới là lựa chọn chính xác nhất!"

"Dù sao, chúng ta sẽ chờ nhìn Mịch Nhi kia có kết quả gì! Bây giờ cô ta trèo càng cao, về sau sẽ ngã càng thảm!"

"Ai sẽ càng thảm hả? !" Mịch Nhi chợt vỗ vai mấy người phụ nữ, cao giọng hỏi, "Các cô đang nói ai đó, tôi có nghe lầm không, tại sao nghe thấy có tên mình đây?"

"A!" Ba người nhất thời bị dọa sợ hết hồn, họ định thần nhìn lại, thì ra nhân vật chính của đề tài xuất hiện!

Trên mặt mấy người họ thoáng chốc khó coi, thất thanh kêu lên: "Thế nào —— thế nào lại là cô!"

Khi nói xấu sau lưng người khác vừa vặn bị người trong cuộc bắt được, loại xấu hổ và khó xử này khó có thể hình dung, ba vị thiên kim vừa rồi chỉ lo khí thế ngất trời nhắm ngay cô dâu phát tiết tình cảm ác liệt, chưa từng nghĩ tới bị Mịch Nhi chính tai nghe được!

"Tại sao không thể là tôi?" Trên mặt Mịch Nhi còn mang nụ cười bình tĩnh, ngiêng liếc đám phụ nữ nói, "Nơi này chính là nhà tôi, tôi muốn đi đâu liền đến nơi đó, ngược lại các cô, ở nhà tôi mắng tôi như vậy, muốn chết hay là không muốn sống !" *Hàn&Băng&Tâm&ddlqd*

"Hừ, cô tạm thời đừng đắc ý!" Thiên kim váy hồng ở giữa hồi phục đầu tiên, trên mặt cô ta thể hiện rõ vênh váo hung hăng, kiêu căng nói, "Chúng tôi nói chính là cô, vậy thì sao nào, có câu nào không phải sự thật? ! Bây giờ cô có thể bày ra bộ dạng tiểu nhân đắc ý, trời mới biết cô có thể cười bao lâu!"

"Dù sao, cũng chỉ là đính hôn với Liên tổng thôi, ai biết được cô có thể kết hôn được hay không! Bây giờ cô dựa vào cái gì nói với chúng tôi như

https://thuviensach.vn

vậy, có tư cách gì tự cho mình chủ nhân nhà họ Triển!"

Thiếu nữ áo xanh bên cạnh cũng khôi phục lại bình thường, lời của đồng bọn nói khiến cô bình tĩnh lại, chẳng qua chỉ là một người phụ nữ xuất thân tầm thường thôi, coi như bị Mịch Nhi nghe được thì sao, cô ta có thể dựa vào cái gì để đối phó với gia thế hiển hách của họ!

"Bùn lầy không thể trét tường, bây giờ liền lộ ra sắc mặt khó coi rồi!" Thiên kim quần áo đỏ thứ ba cười lạnh, quan sát Mịch Nhi hừ lạnh nói, "Cô cũng chỉ là ỷ vào gương mặt khiến đàn ông càm thấy mới mẻ, mấy ngày sau nói không chừng liền bị vứt, đúng là tự cho mình là đã như đinh đóng cột có thể gả vào nhà quyền thế sao!"

"Vậy các cô có muốn tự xem lại mình không, xem một chút rốt cuộc bây giờ là sắc mặt của ai khó coi hơn đây?" Mịch Nhi hơi nở nụ cười, trả lời lại một cách mỉa mai nói: "Cũng khó trách những người phụ nữ như các cô này, đi với nhau mặt đổi được cảm giác mới mẻ của đàn ông cũng không có, thật sự là quá xấu xí rồi!"

"Cô!" Người phụ nữ mang quần áo đỏ nhất thời tức đến mặt đỏ tai hồng, "Miệng lưỡi sắc bén lắm! Đây mới là diện mạo thật của cô nhỉ, trong dạ tiệc vẫn gắng giả dạng làm thục nữ ẩn núp quá lâu, bây giờ cuối cùng bộc lộ ra rồi sao!"

"Tôi chỉ muốn nói, các cô thật hiểu mình, mỗi một câu đều thuật lại cá tính của mình vô cùng tinh tế!" Mịch Nhi gõ nhịp than thở, "Vị tiểu thư này, cuối cùng có thể bộc lộ ra tính tình thật, cô nhịn đến hỏng rồi sao!"

"Cô cũng chỉ có thể đùa giỡn tỏ ra oai phong trên miệng, cái khác cô đều không thể sao?" Thiếu nữ áo xanh kéo cô gái quần áo đỏ, mở miệng quở mắng Mịch Nhi nói, "Cuộc sống cao quý của thiên kim chúng tôi cô biết cái gì, làm sao cá tính của chúng tôi loại người thấp hèn không có gia giáo không có trình độ như cô có thể hiểu!"

https://thuviensach.vn

"Tôi không hiểu á, các ô thật sự quá không logic rồi !" Đôi tay Mịch Nhi ôm ngực, mắt giấu không nổi ngọn lửa phẫn nộ, trong miệng vẫn tiếp tục khiêu khích ba thiên kim không não kia, "Vừa rồi còn nói tôi quyến rũ đàn ông mê hoặc lòng người, bây giờ liền thay đổi nói tôi cái gì cũng không thể rồi! Điểm này tôi quả nhiên không hiểu, các cô xác định logic của mình không có vấn đề, chỉ số IQ vẫn bình thường chứ?"

"Cô nói ai không bình thường có vấn đề, cô dám nói thêm câu nữa, có gan cô nói thêm câu nữa!" Thiếu nữ áo xanh suýt nữa điên cuồng, kích động muốn nhào lên đánh Mịch Nhi.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Quỳ Hoa Điểm Huyệt

"Thi Nghi, cậu không cần chấp nhặt với cô ta!" Cô tiểu thư đứng đầu mặc váy đỏ vội vàng kéo bạn tốt, lạnh lùng trấn an họ nói, "Nói chuyện với cô ta chỉ làm vấy bẩn thân phận của chúng ta, làm sao có thể động thủ với thứ người đó? Chúng ta đi thôi, đợi cô ta thực sự cảm nhận được khó khăn nhà hào môn, đương nhiên là sẽ đến lúc cô ta phải khóc!"

"Dì(hình như đồng âm với thi nghi)? Ai nha ai nha, thì ra bà bảo dưỡng tốt như vậy! Thật khiến người ta hoảng sợ, nhìn mặt bà chỉ mới ba mươi tuổi, thì ra đã là bác gái già rồi?" Mịch Nhi cố tình thêm dầu vào lửa, cố ý giả bộ kinh ngạc, trêu chọc thiếu nữ áo xanh nói: " Tôi thật sự hi vọng tuổi bà có thể giữ mãi phong thái như vậy, có thể có dũng khí mặc lễ phục màu xanh như vậy, bà thật sự là cao thủ giả trang nai tơ!"

"Cô -- cô! Cuối cùng-- cô!" cô gái áo xanh đã giận muốn nổ phổi, cô ta không ngừng run rẩy, tức giận đến nỗi nói không hoàn chỉnh.

"Thi. . . . ." Cô tiểu thư váy hồng còn muốn an ủi cô gái áo xanh, cũng không dám trực tiếp gọi tên cô ta, "Đừng nóng giận, tức giận là mắc bẫy cô ta, cần gì chấp nhặt với cô ta. . . . ."

Trong lòng cô gái áo đỏ cũng căm giận, cô ta nói với cô tiểu thư váy hồng: "Dao Thục, cô ta đã quá đáng đến mức này, nếu như không cho cô ta thấy chút lợi hại, thì làm sao chúng ta dằn nổi cơn giận này!"

https://thuviensach.vn

"Ai nha, ba người các cô đúng là ngọa hổ tàng long, có một dì bảo dưỡng dung mạo tốt, lại còn có một ông chú*(từ thục lái thành thúc) giả gái?" Mịch Nhi chỉ vào cô gái áo trắng, trên mặt tỏ ra kinh ngạc, hô lên, "Dao thúc, thì ra là ngài là ngụy nương*(người đàn ông giả nữ) à?! Thật sự khiến tôi giật mình, hoàn toàn không có nhìn ra cô là đàn ông, hơn nữa còn là ông chú!"

"Tiện nhân, cô đang nói ai đấy!" Cuối cùng cô gái áo hồng mang theo vẻ mặt bình tĩnh cũng phải sụp đổ, cô ta luôn mang theo nụ cười, nhưng bây giờ vặn vẹo giống như người đàn bà xấu xí, vẻ mặt cô ta giận dữ, muốn tiến lên xé miệng Mịch Nhi, "Tôi cho cô nói bậy, cho cô dám nói xấu chúng tôi này--"

Hai cô tiểu thư bên cạnh bị cảm xúc của cô gái áo trắng tác động, cũng xông lên toàn bộ, họ cũng mang một bụng lửa giận muốn tiến lên giúp một tay: "Giám động thủ trên đầu thái tuế*(cường hào ác bá), hôm nay chúng tôi sẽ cho cô biết cái gì là chết chắc!"

Bọn họ nhìn Mịch Nhi chỉ có một mình tuyệt đối không đánh lại ba người họ, hơn nữa là người phụ nữ đê tiện hèn mọn như vậy, cho dù cô ta bị hắt nạt, tuyệt đối sẽ không có ai dám kiện gia thế của họ, không dám lấy trứng chọi đá nói ra chân tướng!

Tất cả ba người ở đây đều lộ ra vẻ mặt hung ác, cuối cùng Mịch Nhi chờ đúng thời cơ thích hợp, môi cô bất giác nâng lên nụ cười ác ma, tay trái nhẹ nhàng vung lên, bột trắng không mùi bắn ra từ trong lòng bàn tay cô, lắng lặng khiến ba người kia hít vào trong mũi.

Bột thuốc vừa tiến vào trong mũi, ba vị tiểu thư giống như bị thi triển thuật điểm huyệt, cứng ngắc tại chỗ.

Họ hoảng sợ phát hiện đến ngón tay của mình cũng không động đậy được, dáng vẻ trên mặt cũng không khống chế được, toàn thân đứng hình

https://thuviensach.vn

như vậy!

"Cô. . . . . Cô là yêu nữ, cuối cùng đã sử dụng yêu pháp gì với chúng tôi!" Cô gái áo hồng nghẹ ngào kêu to, rõ ràng thân thể đã vượt ra khỏi khống chế bản thân cô ta, cô ta không thể khôi phục tỉnh táo, "Rốt cuộc cô đã đụng tay chân gì!"

"Một chút này nọ mà thôi, tôi đã cải tạo thuốc tê, tôi đặt tên nó là ‘Quỳ Hoa Điểm Huyệt’!" Mịch Nhi trọc trọc ba người cứng ngắc, buồn cười nhìn vẻ mặt xấu xí nhất của họ, "Mùi vị của nó cũng không tệ lắm phải không? Đây chính là lần đầu tiên tôi sử dụng nó trên cơ thể người, mấy người có thể cảm tạ ân đức của tôi, ở trong phạm vi toàn thế giới, tôi đã ưu tiên cho mấy người thí nghiệm trước!"

Mịch Nhi hả hê cười duyên, thật may là cho dù tối nay tham gia bữa tiệc đính hôn, cô đều có thói quen mang theo chút thuốc chuẩn bị bất cứ tình huống nào, bây giờ lại dùng tới!

Cái "Quỳ Hoa Điểm Huyệt" là phương thuốc mới điều chế, người hít vào lập tức tê dại thần kinh toàn thân, dừng lại mọi động tác!

Chỉ là, cô mới sáng tạo thuốc bột không ngừng hệ thống ngôn ngữ, người bị dính thuốc vẫn có thể nói chuyện, có thể diễn tả cảm xúc bản thân .

Ha ha, tưởng tượng một chút, khi một người toàn thân không thể nhúc nhích được, chỉ có thể động miệng, không ngừng bất lực cầu xin, không ngừng khóc lóc kể lể, có gì so với hình ảnh càng này đây?

Đây tuyệt đối là phương pháp hả giận cực tốt, là sự trả thù hay nhất cho những cô tiểu thư danh giá thủ đoạn!

Cô gái áo xanh bị lời Mịch Nhi kích thích tức giận hơn, cô ta kích động kêu to: "Ai mà cảm kích cô! Cái đồ tiện nhân này, rốt cuộc cô đã làm gì chúng tôi, có phải là những trò của bọn hạ đẳng không? Hừ, tốt nhất bây

https://thuviensach.vn

giờ cô nên đem thuốc giải cho tôi, chúng tôi sẽ miễn cưỡng suy tính xem có nên tố giác hay không, nếu không, cô cứ chờ chết đi!"

"Tốt không hứng thú với giao dịch này, tôi sẽ không đồng ý! Tôi lại muốn trang trí trên mặt mấy người, vẽ con heo hay con rùa gì đó, nhất định là rất thú vị!" Mịch Nhi nâng cằm lên, đôi mắt màu tím không ngừng chớp chớp, cô thật sự móc ra một cây son, khoa tay múa chân trên mặt bọn họ, "Mấy người nói xem, nếu như tân khách phía ngoài thấy mấy tiểu thư danh giá như vậy, thấy trên mặt tiểu thư luôn luôn cao quý xấu xí như vậy, lại còn có mấy hình vẽ, tối nay có thể nổi đến mức nào đây?! Cha mẹ yêu quý mấy người sẽ nghĩ thế nào, về sau mấy người sống ở thành phố K thế nào đây. . . . . ."

Tiểu nhân âm hiểm ác độc! Cô là ác ma khốn kiếp! Cô dám đụng vào tôi chút xem, dám làm những việc hèn hạ đó xem!" Cô gái áo hồng đã bị dọa sợ đến nỗi sắc mặt tái nhợt, trong miệng tức giận mắng to như cũ, giờ phút này làm gì còn chút phong cách quý tộc, "Quả nhiên là kẻ không có cha mẹ giáo dưỡng, loại chuyện này cũng làm ra được, cô thật đứng là hạ lưu!"

"Tiểu thư Mịch Nhi, tôi trịnh trọng cảnh cáo cô, bây giờ cô mang thuốc giải ra, nếu không nhất định cô sẽ không thể chịu nổi!" Trên mặt cô gái áo trắng cũng đông lại vẻ mặt độc ác, cô ta dùng giọng điệu âm độc uy hiếp Mịch Nhi, "Cô biết tôi là ai không, nhà họ Thẩm cũng không phải ai có thể trêu chọc! Nếu như cô chỉ cần đụng tới một sợ tóc của chúng tôi, về sau tôi sẽ trả gấp trăm ngàn lần, cho cô đẹp mắt --"

"Ai muốn để vợ tôi không thể chịu nổi? Muốn cho ai đẹp mắt?" Một giọng nam trầm thấp truyền từ sau bụi cây, giọng nói tràn đầy mưa gió ẩn nhẫn tức giận, tràn ngập mùi vị thuốc súng hết sức căng thẳng!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Uy Hiếp

Liên Tĩnh Bạch bước từng bước từ xa tới, trên gương mặt tuấn tú của anh đã tràn ngập tức giận, mỗi bước chân rơi xuống đất cũng nặng nề đến dọa người.

Bữa tiệc sắp kết thúc, anh tranh thủ thời gian ra khỏi đại sảnh tìm Mịch Nhi, chuẩn bị lộ mặt tạm biệt khách khứa cùng cô. Có ai nghĩ đến, thế nhưng lại ở chỗ này nghe được lời nói khiến tức giận muốn điên!

Cho dù anh vừa tới đến ngoài bìa rừng, cho dù anh chỉ gián đoạn nghe được mấy người phụ nữ này lớn tiếng rống giận với Mịch Nhi, nhưng từng chữ từng câu nói xấu chửi mắng Mịch Nhi kia, lòng anh đã sớm dâng lên sóng lớn!

Rốt cuộc là ai, lại dám không để Mịch Nhi vào mắt, lại dám ngậm máu phun người điên sủa một trận như thế, lại dám khi dễ vợ của Liên Tĩnh Bạch anh như thế!

Nười phụ nữ kia nói là nhà họ Thẩm? Nói nhà họ Thẩm sẽ trả gấp trăm ngàn lần, chuẩn bị khiến Mịch Nhi đẹp mắt?

Nhà họ Thẩm tính là gì, có gan vứt cái loại độ mồm đó đi, liền tha hồ chuẩn bị chào đón nhà họ Triển trả thù đi!

Liên Tĩnh Bạch bước nhanh về phía trước, anh còn chưa tới kéo Mịch Nhi qua ngăn mấy người phụ nữ kia tấn công, lại bị tư thế quỷ dị mặt mũi

https://thuviensach.vn

kỳ lạ của ba thiếu nữ thoáng làm kinh sợ.

Dù là thục nữ an tĩnh đi nữa, cũng không thể bày ra tư thế khó khăn không nhúc nhích chút nào như vậy, họ vừa rồi vừa duy trì tư thế này, vừa vô sỉ mắng chửi sao?

Liên Tĩnh Bạch lại vội vàng nghiêng đầu nhìn Mịch Nhi, vừa nhìn thấy trên mặt cô vẫn cười lạnh, nghĩ đến thứ bột thuốc của cô, trong lòng anh cũng thoáng yên tâm, ba người này nhất định vẫn chưa chiếm được tiện nghi trên người Mịch Nhi, liền bị cô dùng thuốc rồi.

Nhưng ba người này vậy mà có thể chọc cho Mịch Nhi ra tay đối phó họ, lại bị anh chính tai nghe được lời uy hiếp nhục mạ Mịch Nhi, họ sẽ không có kết quả gì tốt!

Anh nhìn chằm chằm ba thiếu nữ đã hoàn toàn không thể nhúc nhích, ghi nhớ từng cái tướng mạo, gia thế, công ty bối cảnh của các cô vào tim.

"Đại tiểu thư nhà họ Thẩm, nhị thiên kim nhà họ Chu, con gái nhà họ Cung, hừ, chính là ba người các cô này ác độc la to nói lớn, đang uy hiếp mắng chửi vị hôn thê của tôi?" Mắt Liên Tĩnh Bạch nhìn xuống ba người, bóng dáng cao lớn khiến họ vô cùng áp lực, cố tình, giọng nói của anh lạnh lẽo và bén nhọn chất vấn: "Là ai nói Mịch Nhi là người phụ nữ không ai dạy dỗ, là ai nói muốn để cô đẹp mắt? Các cô ngược lại đều là thiên kim quý tộc cólòng can đảm và sự hiểu biết, lặp lại lần nữa cho tôi nghe?"

Ba người phụ nữ đã sớm sợ đến mặt không còn chút máu, cho dù gương mặt tuấn tú của Liên Tĩnh Bạch mà họ từng ngày đêm mong nhớ, cũng không thể khiến các cô vui mừng, lý trí của họ còn sống đang không ngừng cảnh báo nguy hiểm, dự đoán vận mệnh bi thảm của các cô!

Họ luôn diễu võ dương oai hoàn toàn không e ngại bất kì ai, lần đầu tiên cảm nhận được sợ hãi đi sâu vào linh hồn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thân là thiên kim tiểu thư đại gia tộc, họ dĩ nhiên không sợ chút nào mặc ý bàn luận truyền lại các bí mật nhà quyền thế, vừa rồi nói chuyện thân thế vị này tiểu thư Mịch Nhi này thậm tệ mặc dù bị ngân vật chính bắt gặp ngay tại chỗ, nhưng hoàn toàn không đủ khiến họ cảm thấy sợ hãi.

Người phụ nữ này có bối cảnh không lên được mặt bàn như vậy, họ dũng cảm bất khuất bàn luận lại có thể thế nào!

Thậm chí, ba người muốn tiến lên đánh Mịch Nhi cho hả giận, thật lòng muốn cho ô biết tay, họ cũng không coi nó là chuyện gì lớn!

Bây giờ tại góc tối không người như vậy, hơn nữa chỉ là muốn khi dễ một người phụ nữ không có bối cảnh ngoại trừ dựa vào nhà họ Triển như vậy, họ còn lo cái gì!

Xem Mịch Nhi như người phụ nữ đê tiện thấp kém lớn lên trong nghèo khó gia đình, lúc mới vào xã hội thượng lưu, nhất định chỉ biết nơm nớp lo sợ như bước trên băng mỏng, luôn luôn nhẫn nhịn nén giận mọi nơi, cho dù bị những thiên kim nhà giàu như họ có đánh mấy cái, cô nhất định không có dũng khí làm ầm lên một câu!

Nhưng các cô không nghĩ tới, Mịch Nhi lại là dã thú mang móng, khi họ chuẩn bị đánh hội đồng cô, thế nhưng lại to gan phản kích trả thù!

Người phụ nữ này vậy mà dùng một loại bột thuốc kỳ quái, cố định dáng vẻ động tác của các cô, còn dùng đủ loại lời nói uy hiếp họ, muốn hung hăng bêu xấu họ. . . . . .

Nhưng tệ hơn chính là, Liên Tĩnh Bạch cố tình xuất hiện lúc họ cãi lại mắng chửi cô!

Khi họ bêu xấu xuất thân bối cảnh Mịch Nhi, vậy mà lại bị Liên Tĩnh Bạch bắt tại trận, chuyện như vậy ý nghĩa liền hoàn toàn khác nhau!

https://thuviensach.vn

Anh nghe được họ len lén kể chuyện vị hôn thê của anh từng trải qua, bối cảnh thậm tệ của cô dâu mình được che giấu đã bị họ tiết lộ, lúc này choc giận Liên Tĩnh Bạch cỡ nào!

Nhà họ Triển tuyệt đối không muốn tin tức con dâu trưởng tương lai thậm tệ như thế truyền khắp xã hội thương lưu của thành phố K, vì giữ thể diện của nhà họ Triển, làm sao Liên Tĩnh Bạch có thể bỏ qua cho họ!

Chuyện nhất định sẽ bị khuếch trương không giới hạn, thậm chí sẽ dính líu đến gia tộc của các cô. . . . . .

"Nói chuyện đi, làm sao bây giờ thành câm rồi?" Mịch Nhi đưa mắt nhìn Liên Tĩnh Bạch một cái, trên mặt vẫn chưa hồi phục chút nào, cô giận quá hóa cười tiếp tục trêu ba người này, "Các cô vừa rồi nói tôi thế nào , bây giờ lại thêm một người người nghe, các cô rống tiếp đi? Vừa rồi nói đến chỗ nào, hình như là nói gia tộc của các cô muốn đối phó tôi? Các cô chuẩn bị đối phó tôi thế nào hả. . . . . ."

"Mịch Nhi, em không cần chấp nhặt với các cô ta, không cần để lời nói xằng nói bậy của các cô ta trong lòng. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch tiến lên kéo cô, an ủi Mịch Nhi đã gần như xù lông bùng nổ mới nói, "Ngoan, đừng nóng giận, chọc tức mình vẫn là anh đau lòng! Nếu như em thích những tình tiết kia, hay là tiếp tục đọc tiểu thuyết mạng đi, làm gì nhất định nghe ào tưởng mình là nhân vật chính hư cấu kia. . . . . ." "

"Tránh ra, ai cho anh đụng em đấy!" Mịch Nhi lạnh lùng đẩy Liên Tĩnh Bạch ra, ôm ngực hừ nói, "Hôm nay em cũng nghe chuyện rất nhiều đàn ông có mới nới cũ xưa, cái gì bây giờ trèo càng cao, về sau sẽ ngã càng thảm, cái gì tạm thời cảm thấy mới mẻ rất nhanh sẽ hết hạn. . . . . Em không dám hưởng thụ sủng ái nữa, coi chừng sẽ bị người ta nguyền rủa giảm thọ!"

https://thuviensach.vn

"Mịch Nhi, em biết rõ tuyệt đối sẽ không . . . . . ." Liên Tĩnh Bạch ôm chặt lấy Mịch Nhi tức giận kháng cự, ánh mắt lại hung hăng lăng trì ba người phụ nữ kia, "Các cô đếrốt cục nói gì với Mịch Nhi, không chỉ mắng chửi uy hiếp cô ấy, lại vẫn cònnguyền rủa hôn nhân của chúng tôi, thật là to gan nha!"

Ba người dưới ánh mắt hung ác như đao của Liên Tĩnh Bạch, toàn thân đã không còn chút máu cảm thấy lạnh lẽo, nếu như không phải họ bị bột thuốc cố định thân thể, giờ phút này nhất định sẽ chân mềm nhũn tê liệt ngã xuống mặt đất. . . . . .

Liên Tĩnh Bạch tràn đầy lực áp bức uy hiếp, làm sao những tiểu thư ăn sung mặc sướng này có thể thừa nhận!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Nói Cho Bọn Họ Biết

"Liên -- Liên tổng, hôm nay chúng tôi sai rồi, chúng tôi có mắt không tròng đã mạo phạm tiểu thư Mịch Nhi, nói những lời không nên nói. . . . ." Ngay khi bị anh nhìn gần, cô gái áo trắng đứng đầu ba người cũng lấy dũng khí, trong lòng run sợ mở miệng, giọng nói cô ta không ngừng run rẩy bảo đảm nói, "Ngài yên tâm, về thân thế của tiểu thư Mịch Nhi, chúng tôi tuyệt đối không đề cập đến nửa câu, đã biết chuyện này cũng sẽ dấu kín trong bụng! Liên tổng, nhà họ Triển muốn che giấu chuyện này, chúng tôi tuyệt đối sẽ không truyền ra chút nào--"

"Che giấu, nhà họ Triển có gì cần che giấu?" Liên Tĩnh Bạch càng nghe càng hỗn loạn, thật ra anh chỉ nghe được mấy câu cuối "Trả lại gấp trăm lần, muốn cô đẹp mặt", thì ra họ còn bàn về thân thế của Mịch Nhi?

Anh nguy hiểm nheo mắt lại, như đèn pha chiếu qua ba người, là ai biết được thân phận mà Mịch Nhi che giấu, biết cô là con gái của nhà họ Mục?

"Hừ, anh đừng đánh giá cao sự thông minh của mấy người này, nếu như họ biết rõ thân phận của em, nào dám đối với em như vậy!" Mịch Nhi liếc qua đã biết suy nghĩ của Liên Tĩnh Bạch, không khách khí phủ quyết thay anh, trên mặt cô cười như không cười, có chút hăng hái hỏi ba vị thiên kim, "Này, trong bữa tiệc đã đồn đại gì về tôi, nhất định còn có những phiên bản khác đúng không? Mới vừa mấy người nói thân thế là cha mẹ mất sau đó lưu lạc trong trốn phong trần, vậy có vì hy sinh cho cha mẹ mà ký khế ước hôn nhân hay không? Nói tôi nghe xem. . . . ."

https://thuviensach.vn

Mặt Liên Tĩnh Bạch càng thêm âm trầm, mới vừa rồi cũng chỉ có thể coi là sấm chớp mưa rào, thì bây giờ, quả thật chính là mưa rào gió lốc tàn sát bừa bãi!

Anh hận đến cắn răng, khó trách Mịch Nhi lại tức giận như vậy, những thiên kim quý tộc bình thường tao nhã rụt rè, thế mà lại nói ra những lời này!

Anh chỉ vì tự do của Mịch Nhi, mới không công khai gia thế thật sự của cô, nhưng đổi lấy lại là một đám bụng dạ khó lường độc miệng tổn thương đến Mịch Nhi, tùy ý bịa đặt bối cảnh sau lưng cô, càng không thể tha thứ khi dính líu đến người nhà cô!

Liên Tĩnh Bạch gần như không thể nhịn được muốn bóp cổ họ, anh phẫn hận trách cứ ba người nói: "Các cô-- các cô không hổ con gái danh gia, thật làm cho ta mở rộng tầm mắt! Lời nói không có tin đồn vô căn cứ mà đã lung tung vu oan người khác, đây là do nhà mấy người dạy sao! Cho dù tôi muốn cưới một người phụ nữ bình thường, chẳng lẽ các cô có tư cách xen vào, có tư cách khinh bỉ sao! Huống chi, căn bản Mịch Nhi không phải mang thân phận như mấy người đoán!"

"Anh nói lời như thế, người ta sẽ không tin đâu --" Mịch Nhi vô tình phá vỡ cục diện của Liên Tĩnh Bạch, "Anh biết gượng gạo không, nói những lời này ai sẽ tin anh! Thân phận của em, anh nói không suy tính gì hết!"

Khóe môi Mịch Nhi gợi lên nét cười lạnh, cô tùy tiện tiến lên bóp cằm một cô gái áo xanh, ngón tay trắng thuần phác họa khóe môi cô ta, cô lạnh lùng nhắc nhở cho họ: "Người khiến các cô khâm phục khẩu phục sắp đến. . . . . Biết bối cảnh thực sự của tôi, nhưng ngàn vạn lần không được khóc lóc cầu xin tha thứ đó! Chúng ta đếm tới 20, người đó sẽ xuất hiện. . . . . ."

"Một, hai, ba. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Còn không đợi Mịch Nhi đếm tới mười, một loạt tiếng bước chân truyền nhanh tới.

"Chị? Chị ở đâu vậy?" Mục Cẩn vẫn còn đang trong thời kỳ đổi giọng mà khàn khàn truyền tới, "Chị gởi tin nhắn cho em tới đây làm gì, chị chốn ở chỗ nào vậy!"

"A Cẩn, chúng tôi ở chỗ này!" Liên Tĩnh Bạch lên tiếng chỉ dẫn Mục Cẩn, khóe môi giương lên nụ cười.

Anh chỉ dùng một cái chớp mắt đã biết kế sách của Mịch Nhi, thì ra cô báo cho Mục Cẩn đến đây, Mục Cẩn vừa có thể cùng cô chỉnh ba cô thiên kim này, có thể làm chứng dập nát lời đồn thân phận của cô, cô đã sớm chuẩn bị tất cả.

Xem ra, cho dù anh chưa từng xuất hiện, Mịch Nhi cũng sẽ không chịu thua thiệt chút nào, cô sẽ dùng phương thức trực tiếp nhất đánh lên mặt những cô thiên kim danh gia này, làm cho họ tự ti mặc cảm!

"A, Chị anh rể, hai người đều ở đây! Vậy còn gọi em tới làm gì! Em không muốn làm kỳ đà cản mũi đâu. . . . . ." Mục Cẩn nghe tiếng chạy tới, cậu chào hỏi một tiếng với Mịch Nhi và Liên Tĩnh Bạch, rồi kỳ lạ nhìn ba người kia, lời nói trong miệng ác độc phê bình: " Đây là thứ gì vậy, nhà họ Triển có pho tượng mới sao? Tại sao xấu như vậy, làm sao có thể cho người ta thấy!"

Toàn thân ba vị thiếu nữ đã bị bất động, đến bây giờ toàn thân đã sớm tê ngứa, nhưng vừa thấy thiếu gia Mục Cẩn nhà học Mục tới, nghe cậu nhẫn tâm nói, tất cả bọn họ đều xấu hổ giận dữ.

Bộ dạng mình bây giờ khó coi lại bị người ta nhìn thấy, mà cậu lại còn nhẫn tâm nói họ xấu xí!

https://thuviensach.vn

Mà phụ nữ trời sinh yêu cái đẹp nên đã bị lời cậu tổn thương, nên cũng không chú ý tới, xưng hô của Mục Cẩn đối với Mịch Nhi và Liên Tĩnh Bạch, một tiếng "Chị và anh rể" này, người thông minh chắc chắn nghĩ ra tất cả mọi chuyện!

Nhưng ba người tối nay lại là những kẻ thiếu não, nhắc nhở rõ ràng như vẫy cũng không làm cho họ hiểu chuyện, nhất định, họ sẽ bị đáp án công bố làm cho chấn động!

"Dài dòng quá! Tại sao tới chậm như vậy, còn bắt chị chờ em! Về sau phải nhanh một chút, đàn ông con trai phải làm việc nhanh nhẹn biết không! Dám không để tâm tới việc của chị, thật là thiếu lễ nghĩa rồi! Hừ, lần sau sẽ tính sổ một lượt với em, bây giờ có chuyện muốn em làm!" Mịch Nhi phải miễn cưỡng nhón chân lên vỗ đầu em trai, còn giống như khi còn bé răn dạy Mục Cẩn nói.

Mục Cẩn bất đắc dĩ cầu xin tha thứ: "Em biết rồi. . . . . Chị, cuối cùng là có chuyện gì khẩn cấp, trước tiên nói tới chính sự đi!"

Cằm Mịch Nhi giương lên, tay chỉ ba pho tượng, vênh mặt hất hàm sai khiến ra lệnh em trai nói: "Ba người này cảm thấy rất hứng thú với ra thế của chị, thậm chí suy đoán rất nhiều rất nhiều phiên bản, A Cẩn, Em nói cho họ biết đáp án chính xác đi! Nói xem cuối cùng chị là ai, có quan hệ thế nào với em!"

Đúng như Liên Tĩnh Bạch suy đoán, khi cô xuất hiện trước mặt ba người thì đã báo cho Mục Cẩn chạy tới, muốn em trai chứng minh thân phận của mình, muốn đường đường chính chính bày ra bối cảnh cho mọi người biết!

Cô biết cha mẹ và người yêu vì cô, mới quyết định tạm thời giấu diếm thân phận của cô, nhưng nếu như làm vậy đổi lấy ác niệm từ những người khác, để cho họ suy đoán thuận miệng nói bậy quá khứ của cô, tổn thương

https://thuviensach.vn

người nhà cô, cô tình nguyện nói ra thân phận, sau đó hung hăng đè chết bọn họ!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Anh Đuổi Theo Em Ấy

Cô đã quyết định muốn gả vào nhà họ Triển, đương nhiên phải đối mặt với rất nhiều người và chuyện của xã hội thượng lưu, vậy thân phận của cô là thiên kim nhà họ Mục có thể che giấu được bao lâu đây.

Tuy nhiên che giấu những thứ này, có thể khiến sinh hoạt hàng ngày và công việc của cô giảm bớt rất nhiều phiền toái, mà cô cũng không sợ người khác chú ý, không sợ bất kì ánh mắt của ai!

Cho dù thân phận của cô hoàn toàn lộ ra ngoài, cho dù vô số người sẽ cầm kính viễn vọng nhìn chằm chằm cô, cho dù mọi cử động của cô sẽ bị người chú ý, cô sẽ vẫn như cũ không vứt bỏ sở thích của mình, thề phải dâng hiến tất cả có thể về y học!

"A, các cô thật là dũng sĩ có gan khi dễ chị tôi nha!" Mục Cẩn chỉ cần mấy câu ít ỏi của Mịch Nhi liền chắp vá ra hơn nửa chuyện đã xảy ra, thì ra là, chị ấy gọi cậu tới đây, là bị loài giun dế mạo phạm thiên uy, muốn bảo cậu đỡ lưng cho cô . . . . . .

Khuôn mặt non nớt của cậu u ám muốn mưa, một màu đen như màu mực.

Chị gái ruột của Mục Cẩn thế nhưng lại bị người ta khi dễ, đại tiểu thư nhà bọn họ thiên sủng vạn ái (vô cùng cưng chiều), thế nhưng lại bị người không có mắt khi dễ đến cửa!

https://thuviensach.vn

Mục Cẩn nhìn kỹ ba người, lấy giọng châm chọc thở dài nói: "Ngay cả tôi bây giờ còn không dám vô lễ với chị ấy chút nào, các cô thật là ăn tim hổ gan báo nha! Không biết chị tôi là bác sĩ đẳng cấp thế giới sao, tiện tay giết chết các cô không khác biệt với nghiền chết con kiến! Không biết anh rể tôi cưng chiều chị ấy đến trình độ khiến người ta tức lộn ruột sao, một nữ người hầu trước cắt đứt móng tay của chị ấy đã đầu thai 800 lần rồi!"

Mục Cẩn nửa thật nửa giả khoa trương diễn lại, cậu khẽ nheo mắt lại, trên mặt lộ ra thành thục và trí tuệ hoàn toàn vượt qua mười sáu tuổi, mang theo dường một loại xảo quyệt như hồ ly cười lạnh, nham hiểm hừ nói: "Các cô đã không biết, vậy hãy để tôi long trọng giới thiệu với các cô một chút! Mịch Nhi, chị gái của tôi, chị gái ruột cùng cha cùng mẹ, công chúa điện hạ duy nhất vĩnh viễn của nhà họ Mục, con dâu trưởng tương lai của nhà họ Triển, đây chính là đáp án chính xác, các cô đoán sao!"

"Sao —— làm sao có thể ——" Ba người quả thật cò hết sức kinh ngạc hơn Ngũ Lôi Oanh Đỉnh, làm sao có thể chứ, trong lòng họ đã sớm ngầm thừa nhận Mịch Nhi không hề có gia thế bối cảnh, thậm chí thua xa xuất thân hùng hậu của Liên Tĩnh Bạch!

Không phải gái quán bar, không phải người tình hắc đạo, không phải danh kỹ, thậm chí, giai cấp công nhân bình thường nhất cũng không phải. . . . . .

Cũng không thể tưởng tượng được cô chính là ai quý tộc cấp cao, là thiên kim nhà quyền thế chân chính mà mọi người phải nhìn lên thật cao!

Mịch Nhi lại là đại tiểu thư nhà họ Mục, cách nhau một bức tường gắn bó thân thiếtvới nhà họ Triển, hô phong hoán vũ trên xã hội thượng lưu của thành phố K, là nhà họ Mục quản lý công ty Mộ Nguyệt và MOON đứng trong top 100 toàn thế giới!

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đã đoán sai, sai quá trầm trọng, tất cả phiên bản tin đồn đều trái ngược với chân tướng, tiểu thư Mịch Nhi là ngôi sao trên trời, từ miệng họ thành nước bùn dưới nền đất. . . . . .

Mà ba người họ lắm mồm xui xẻo gặp quỷ đụng vào họng súng có chết cũng không xong, không lựa lời mà nói bêu xấu thân phận của tiểu thư Mịch Nhi, hâm mộ ghen ghét mắng hôn nhân của cô không như ý, còn mở miệng uy hiếp cho cô biết tay, đây tất cả mà nói, đều bị tiểu thư Mịch Nhi và Liên tổng nghe được rất rõ ràng. . . . . .

Lần này, các cô thật là thảm rồi. . . . . .

"Chị, họ khi dễ chị thế nào, chúng ta khi dễ lại gấp trăm ngàn lần đi!" Mục Cẩn nhìn ba người phụ nữ như đánh thua gà trống này, ở một bên xắn tay áo lên đề nghị.

Tiểu ác ma trong lòng cậu như đang không ngừng vỗ cánh muốn bay lượn, gen thuộc loại thiếu niên đùa dai rục rịch ngóc đầu dậy, cậu muốn hung hăng báo thù cho chị gái, ba người này khi dễ chính là chị gái ruột cậu muốn bảo vệ cả đời!

"Tự em chơi đi, chị không quản. . . . . ." Mịch Nhi sau khi công bố thân phận thấy ba vị thiếu nữ tuyệt vọng, trong lòng lại đột nhiên trở nên nhạt nhẽo, cô vỗ vai em trai, nhẹ giọng bảo cậu, "Dạy dỗ cho các cô ấy một chút là được rồi, dù sao, tất cả tin đồn cũng không phải họ ba người là có thể bịa đặt ra ngoài. Thuốc chị hạ khoảng nửa tiếng sau mất hiệu lực, đến lúc đó họ trở về trạng thái tinh thần bình thường, mới có thể lan truyền thân phận của chị ra ngoài, em phải biết khi dễ đúng mực! Chị đi đây, tùy ý em."

Nói xong, Mịch Nhi liền yên lặng xoay người, đi cũng không quay đầu lại.

"Làm sao chị ấy lại mất hứng thú với chỉnh người rồi?" Mục Cẩn có chút cảm thấy khó hiểu, cậu càng khó hiểu hơn với thái độ của Mịch Nhi đối với

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch, đây đối với cặp tình nhân cùng nhau lúc xuất hiện, mắt hai người dường như không nhìn thấy được bất kỳ ai, nhưng Mịch Nhi rời đi rồi, tại sao cũng không nói một câu với Liên Tĩnh Bạch?

Cậu không khỏi mở miệng hỏi Liên Tĩnh Bạch si ngốc đứng đó: "Anh rể tương lai, chị ấy đi rồi! Anh không phải nên tới, giúp chị ấy báo thù cho hả giận chứ?"

"Cô ấy. . . . . Cô ấy đang giận anh. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch đau đầu sờ mi tâm, đối với cảm xúc của Mịch Nhi, anh thật sự hiểu rất rõ.

Anh biết, cô giải quyết tốt tin đồn vô căn cứ, tuyên bố hết thân phận bối cảnh, đang giận người duy nhất chính là anh!

Liên Tĩnh Bạch vỗ vai Mục cẩn, thở dài mà nói: "Anh đuổi theo cô ấy, em tự chơi đi."

Nói xong, anh cũng theo phương hướng Mịch Nhirời khỏi, bước nhanh chạy thẳng đến.

"Họ đều đi rồi. . . . . ." Mục Cẩn vẫy tay tạm biệt Liên Tĩnh Bạch, cười lạnh xoay người, cậu bẻ một nhánh cây, đâm ba người phụ nữ đã tuyệt vọng rơi nước mắt, lòng không thương hương tiếc ngọc chút nào, bắt đầu hành động báo thù cho chị gái.

"Này, các cô là nhà ai, tên gì? Tôi không phải là ai cũng xuống tay, thân thể bối cảnh nhà các cô đủ tư cách để tôi khi dễ sao? ! Hỏi các cô là giữ thể diện cho các cô rồi, mau trả lời cho tôi. . . . . ."

Bên kia, Mục Cẩn tinh thần dồi dào giống như một ác ma, đang không ngừng đe doạ uy hiếp ba thiếu nữ, mà bên này, Mịch Nhi lại yên lặng cúi đầu nhìn giày mình, bước chân không ngừng đi nhanh.

https://thuviensach.vn

Như Liên Tĩnh Bạch suy đoán, cô sẽ bực tức rời đi, cũng vì tức giận Liên Tĩnh Bạch, chính là không muốn đối mặt với anh nữa!

Cô rất có lý trí gặp chuyện biết phải tìm cầu nguyên nhân, ba người phụ nữ kia ghen tỵ ác liệt miệng nói lời ác độc ác vu oan cô, đây để khiến cô hết sức tức giận, nhưng khi ngoài mặt báo thù giải quyết xong, bây giờ ô trực tiếp nghĩ tới là vấn đề căn bản ở đâu.

Liên Tĩnh Bạch, cô rất rõ ràng, mình sẽ gặp được tình huống như thế, nguyên nhân quan trọng nhất tuyệt đối là vì Liên Tĩnh Bạch!

Những người phụ nữ này đối với cô như vậy, đều do người đàn ông này sai! Nếu như họ không phải mơ mộng thầm mến anh, làm sao có thể sẽ quản anh cưới chó hay mèo nào, sẽ quản cô là là dạng phụ nữ gì! Họ căm ghét cô bao nhiêu, nói nhiều lời hung ác, lời độc ác vu oan cô, thì thích Liên Tĩnh Bạch sâu đậm bấy nhiêu!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Nóng Nảy

Hừ, những người phụ nữ này không đạt được nguyện vọng gả cho Liên Tĩnh Bạch, cho nên mới vô cùng phẫn hận người chiếm cứ vị trí của họ, mới có suy đoán ác độc như vậy với cô, không biết xấu hổ tổn thương cô!

Họ muốn an ủi bản thân mà nói như vậy, nhưng mà cũng chỉ dùng những thứ này mà thôi miên mình!

Chỉ là, những người phụ nữ này hoàn toàn không dám trực tiếp tìm tới Triển gia khóc lóc kể lể, cho nên chỉ dám dùng lợi thế miệng lưỡi mắng cô. Nói cô xuất thân thấp hèn, đã từng phóng đãng, nói cô ngụy trang vẻ ngoài bên trong đáng khinh, những thứ này đều nói xấu cô..., lại thực sự có thể khiến họ cảm thấy thăng bằng?

Nhưng tồi tệ nhất là, lời đồn đãi còn lan đến người nhà cha mẹ cô!

Họ lại nói cha mẹ cô đã mất, không nơi nương tựa, trực tiếp mắng chửi cha mẹ và A Cẩn, nói rằng người thân của cô không còn trên đời!

Điều này làm sao cô lại có thể nhịn nữa, những người phụ nữ kia đã bị ghen tỵ làm cho đầu óc choáng váng, không lựa lời mà nói, cô nhất định sẽ trả lại họ đẹp mặt!

Mà khi cô đã báo thù, đã suy xét toàn bộ, đều do cái người đàn ông hư hỏng trêu hoa ghẹo nguyệt, đều là lỗi của Liên Tĩnh Bạch, tất cả đều là lỗi của anh!

https://thuviensach.vn

Cô cũng biết, bây giờ Liên Tĩnh Bạch so với năm năm trước càng có sức quyến rũ hấp dẫn người khác, năm đó anh đã chào gọi rất nhiều phụ nữ, hiện tại, sau năm năm cô không có ở đây, anh còn không biết trêu chọc bao nhiêu khoản nợ phong lưu, đã làm hại bao nhiêu người. . . . .

Không phải nói lòng anh chỉ có cô sao, đến bản thân anh cũng không chủ động ngăn chặn, đàn ông không chủ động, có lẽ thể hiện chưa có cự tuyệt!

Đối với phụ nữ thì đây là điều đáng giận hơn, mặc dù đàn ông "Không chủ động" , nhưng phụ nữ sẽ thấy tràn ngập hy vọng chủ động tiếp cận, đàn ông khi nóng khi lạnh chưa từng trả lời, họ vẫn sẽ bởi vì việc "Không cự tuyệt" mà chủ động, người trước hi sinh người sau tiếp bước nên không thể nào hết hy vọng!

Tối nay cô gặp phải ba người chỉ như hạt cát trong biển, nhất định là còn rải rác chân trời góc biển, nhiều không kể xiết. . . . . .

Mịch Nhi càng nghĩ càng tức giận, bản thân mình muốn hạnh phúc lập gia đình, hay là muốn gặp cảnh chịu tội, cô gả cho Liên Tĩnh Bạch, chẳng lẽ sẽ luôn phải đấu tranh với vô số tình địch hay sao!

Bây giờ cô hoàn toàn không cạnh tranh với bất kỳ ai, nhưng cô tuyệt đối không thể luôn luôn dư sức chiến đấu, người có khi sẩy tay, cô không nắm chắc sẽ mất đi hạnh phúc cả đời. . . . . .

Nghĩ tới những thứ này, cô hoàn toàn không còn quan tâm tới Liên Tĩnh Bạch vẫn đuổi theo sau lưng cô, giận dữ mặc kệ đường đi, chỉ theo bản năng đi thẳng về phía trước, đến phương hướng cũng không phân biệt, nhìn thấy đường liền thì đi qua.

Liên Tĩnh Bạch vẫn còn theo sát sau lưng Mịch Nhi, vẫn duy trì cự ly năm bước an toàn, cũng không nhanh một bước cũng không chậm một cước, men theo tốc độ của cô, không ngờ cô cứ bước tiếp.

https://thuviensach.vn

Dọc theo đường đi, có vài lần anh muốn lên tiếng gọi Mịch Nhi lại, nhưng há miệng, cuối cùng anh vẫn giữ vững im lặng, chỉ tiếp tục đi theo sau lưng Mịch Nhi.

Anh vô cùng hiểu rõ, Mịch Nhi vô cùng tức giận nhưng không được hả giận, cô sẽ mất khống chế giống như mèo hoang, sẽ nóng nảy sẽ nổi điên, bắt được người nào thì sẽ cào người đó, ngay cả anh cũng sẽ không có kết quả tốt.

Anh đại khái có thể đoán ra nguyên nhân lần này Mịch Nhi tức giận như thế, ba người phụ nữ kiêu căng kia chỉ là một, còn nguyên nhân khác, mấu chốt ở trên người anh.

Suy nghĩ của Mịch Nhi vô cùng kinh khủng, khi cô áp dụng nghiên cứu y học vào sinh hoạt hàng ngày, như vậy cô sẽ biến thành nhà thám tử giỏi nhất, có thể điều tra được hết mọi nguyên nhân hậu quả, ngọn nguồn của một sự kiện.

Mà bây giờ, cô hiển nhiên đã đem chuyện này dính líu lên người anh, đang trách anh trêu chọc hoa đào, đang giận anh trêu chọc một đống giai nhân mỹ nữ. . . . . .

Giống như ba người phụ nữ danh gia này đối với Mịch Nhi, anh cũng cảm thấy giật mình kinh ngạc, trước kia họ đều dè dặt lễ độ cũng không dám liều lĩnh, tại sao khi anh đính hôn lại bộc phát oán hận lớn như vậy. . . . . .

Nhưng anh làm việc luôn giữ mình trong sạch đã đến cực hạn, đối với những người phụ nữ có ý tiếp cận đều cho sắc mặt không đổi, đối với bất kỳ người nào tỏ tình cũng cự tuyệt một tiếng, chưa bao giờ có lỗi bên ngoài với cô.

Về phần tất cả những người có lòng ngưỡng mộ anh đều không để tâm, anh phải làm thế nào? Không thể lúc nào cũng chỉ vào họ nói mình không

https://thuviensach.vn

thích họ mong họ hết hy vọng, chuyện này thực sự rất thiếu lễ độ, tự mình đa tình. Anh thì làm như không thấy, ai có thể nghĩ đến bọn có có thể bộc phát bão táp sau lưng . . . . . .

Cho nên, Mịch Nhi tức giận cho anh tội danh oan uổng, anh cần giải thích chống án, cần để cho Mịch Nhi biết cô đang giận chó đánh mèo vô tội.

Nhưng bây giờ cô lại chui vào ngõ cụt nổi nóng, hiện tại tức giận phát điên, như vậy bất kể là ai, cũng không muốn mình đạp mìn chặn đầu họng súng, không nên chủ động đi trêu chọc con báo nhỏ sắp xù lông.

Vì vậy, anh vẫn giống như bây giờ lẳng lặng đi theo sau lưng cô, đợi cô thoáng hết giận, sẽ đi qua giải thích cho cô, trấn an tâm tình của cô!

Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng buông lỏng cà vạt, anh quyết định cùng Mịch Nhi đánh trận lâu dài, bữa tiệc kết thúc chia tay tân khách, chính xác là cô dâu và chú rể mất tích một chút thì cũng không sao, dù sao, chủ nhân nhà họ Triển là cha mẹ anh đều ở đây, đủ để chống đỡ trong mọi trường hợp!

Một đường đi, một đường yên tĩnh, Liên Tĩnh Bạch đi theo sau lưng Mịch Nhi, cùng cô đi qua sân cỏ mềm mại, đi qua rừng rậm tươi tốt, đi qua đường đá thú vị, từ từ, hai người đi tới một thang đá vây quanh ngọn núi.

Liên Tĩnh Bạch cúi đầu nhìn xem thời gian, Mịch Nhi đã vô ý thức nóng nảy gần 20 phút rồi, lần này cô đúng là rất tức giận, thế nhưng có thể có thể lực tốt đi suốt như vậy, trình độ tức giận có thẻ phá vỡ kỷ lục, lát nữa muốn an ủi cô thì phải thế nào thì mới có thể khiến cô hài lòng được đây?

Nhưng khi Liên Tĩnh Bạch ngẩng đầu lên lần nữa, anh nhìn thấy Mịch Nhi nhấc chân leo lên thang đã, lông mày nhíu lại, mặt anh đen lại.

"Mịch Nhi!" Liên Tĩnh Bạch gọi to một tiếng, cuối cùng nhanh chóng leo lên thang đã, xông về phía trước, anh nắm lấy tay Mịch Nhi, nghiêm mặt

https://thuviensach.vn

răn dạy cô nói, "Em không có chú ý tới thân thể mình sao! Lại còn dám leo lên bậc thang, cũng không nhìn xem nó có thể khiến em bị thương! Dù tức giận cũng không thể cậy mạnh như vậy, không cho phép em cử động nữa!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Ngu Ngốc!

"Anh tránh ra!" Mịch Nhi không ngừng đẩy anh, kháng cự cái ôm của anh, "Anh nói bậy cái gì, thân thể của em rất tốt, mới không cần anh lo!"

"Rất tốt? Em xác định thật sự rất tốt sao? !" Mi tâm Liên Tĩnh Bạch nhíu chặt, ngón tay gắt gao siết chặt cơ thể Mịch Nhi, không để cô cử động nhúc nhích chút nào.

Anh trực tiếp cởi áo vest âu phục của mình ra, không thương tiếc chút nào lấy âu phục thiết kế thủ công đắt giá trải trên thềm đá, sau đó kéo Mịch Nhi ngồi lên âu phục.

"Này, anh muốn làm gì!" Mịch Nhi vẫn chưa biết xảy ra chuyện gì, tính khí trẻ con không chịu nghe lời ngồi xuống.

"Đừng động!" Liên Tĩnh Bạch cứng rắn đè thân thể giãy giụa của cô lại, lấy chân trái của Mịch Nhi đặt trên đầu gối mình, sau đó đưa tay cởi giày cao gót của cô.

Chiếc giày xinh đẹp màu vàng kim chói mắt bị tùy ý vứt một bên, Liên Tĩnh Bạch giống như đang cầm một viên trân châu, giữ bàn chân như ngọc của Mịch Nhi trong lòng bàn tay, miệng hít vào một ngụm khí lạnh.

Anh đau lòng nhìn ngón chân cô, ở ngón cái bàn chân trái trắng như ngọc, bỗng xuất hiện một vết phồng rộp trong suốt sưng to lên, mà bên cạnh da đã chảy máu!

https://thuviensach.vn

Anh vừa chú ý tới động tác Mịch Nhi leo lên bậc thang là lạ không tự nhiên! Thời điểm chân cô rơi xuống đất, liền bất giác kiễng chân trái lên, sau đó anh mới ý thức được, cô có thể bị thương do giày cọ sát vào chân!

Chân trái Mịch Nhi bị thương còn nghiêm trọng hơn anh nghĩ, cô nhất định chịu loại đau đớn này một thời gian dài, lại còn đang dùng bàn chân bị thương này liên tục bước đi leo lên bậc thang. . . . . .

Đáng chết, làm sao anh quên mất chuyện cô mang giày cao gót một đường Bạo Tẩu nóng nảy bước đi!

Gần đây Mịch Nhi không thích mang giày quá cao, vì tạo hình hôm nay, cô mới có thể mang một đôi giày cao gót cao 8cm. Mặc dù trước đó xác nhận qua giày rất tốt đi sẽ không có vấn đề, nhưng cô đã đứng ở bữa tiệc hai đến ba giờ!

Mịch Nhi vô cùng mệt mỏi, lại kịch liệt đi nhanh như vậy, tại sao anh không có chút lo lắng nào!

Cô lại cứ đi các con đường nhỏ gập ghềnh uốn lượn, đêm tối luôn dễ không thấy rõ đường, cho dù cô không mang giày cao gót anh cũng sớm nên nhắc cô có thể sẽ bị thương!

Nhưng là, mãi đến khi Mịch Nhi bị thương do cọ xát vào chân, anh mới nghĩ đến việc này, điều này đã quá trễ rồi!

Chút vết thương nhỏ trên chân này, đối với người bình thường hoàn toàn không đáng nói đến, nhưng chúng nó trên người Mịch Nhi cảm giác đau tăng gấp đôi, cô hoàn toàn không có cách nào chịu được đau đớn thể chất, cô hẳn là rất đau. . . . . .

"Đau không?" Lòng Liên Tĩnh Bạch không ngừng tự trách mình, anh yêu thương nhẹ nhàng lau vết máu trên ngón chân cô đi, cầm lòng bàn chân của

https://thuviensach.vn

cô không dám động một cái, "Mịch Nhi, em không cần gấp gáp, vết thương kia có phải muốn để dì Tố tới chữa trị không, có phải em rất đau không?"

"A —— a. . . . ." Mãi đến khi Liên Tĩnh Bạch nhẹ tay đụng phải miệng vết thương, Mịch Nhi mới giật mình tỉnh ngộ từ tức giận, thân thể cô phản xạ có điều kiện tự nhiên phát ra âm thanh đau đớn khó nhịn, xô cúi đầu, lúc này mới phát hiện chân mình bị thương!

Mắt Mịch Nhi một mảnh mờ mịt, chân mình từ lúc nào cọ sát ra vết phồng nước, tại sao chính cô cũng không biết gì?

Vừa rồi lòng cô toàn lửa giận, chẳng lẽ những tức giận kia vậy mà ngăn thần kinh cô nhạy cảm với cảm giác đau, khiến cô không có chú ý gì tới vết thương ở ngón chân sao?

"Đau quá. . . . ." Khóe miệng Mịch Nhi cũng đau đến co lại, khi ý thức được cơ thể bị thương, vừa mới quên bị thương dường như một lần toàn bộ đánh tới, đôi mày thanh tú của cô nhíu lại kiểm tra vết phồng nước trên chân, líu ríu nói, "Đây là bộ phận bị cọ sát lâu dài mà dẫn tới tổ chức tế bào rạn nứt, huyết thanh tích tụ thành vết phồng rộp. . . . ."

"Như vậy có nghiêm trọng không, có hậu quả không tốt gì không?" Liên Tĩnh Bạch lo lắng hỏi đến cùng, "Cơ thể có thể chịu đựng cảm giác đau này không? Mịch Nhi, em đừng cậy mạnh nữa, không chịu nổi nhất định phải nói cho anh biết!"

"Uhm, không có việc gì. . . . ." Mịch Nhi cau mày, nhịn đau lắc đầu một cái, nghiêm túc quan sát vết phồng rộp trả lời, "Trở về khử trùng sạch sẽ, sau đó đẩy vết phồng rộp ra, bôi một chút thuốc lên là được rồi. . . . . Không phải chuyện gì lớn ——"

"Vậy chúng ta mau trở về!" Liên Tĩnh Bạch lập tức nói, "Cẩn thận nhiễm trùng, chúng ta đi thôi!"

https://thuviensach.vn

"A." Mịch Nhi đưa tay muốn cầm giày lên, cô cũng muốn lập tức trở về nhà bôi thuốc, ngón chân đau đớn thật là khó chịu!

"Em còn có thể mang giày sao?" Liên Tĩnh Bạch vội vàng đoạt giày đi, chân cô đã bị giày cọ xát rồi, làm sao có thể tiếp tục mang đôi giày này nữa!

Vết thương trên chân tuyệt đối không thích hợp chưa qua xử lý cứ như vậy mang giày, mặc dù Mịch Nhi là bác sĩ, nhưng tại sao cô có thể lại phạm sai lầm!

"Ngu ngốc! Chân bị thương làm sao mang giày được!" Liên Tĩnh Bạch xoay người bước xuống vài bậc thang, khom người xuống trước mặt Mịch Nhi, nhẹ nói: "Không cần lo chuyện giày, anh cõng em về!"

"A. . . . . ." Mịch Nhi có chút sững sờ nhìn Liên Tĩnh Bạch cúi người đưa lưng về phía mình, cảm giác được, cảnh tượng này hình như rất quen thuộc. . . . . .

"Mau lên đây!" Liên Tĩnh Bạch lo lắng quay mặt sang, thúc giục, "Chúng ta nhanh một chút về nhà bôi thuốc!"

"Ô. . . . . ." Lúc này Mịch Nhi mới nghiêng người về phía trước, từ từ bò lên vai anh.

Đôi tay vòng chắc cổ anh, gương mặt kề sát bên tai anh, cảm giác toàn tâm dựa sát vào nhau của anh, thế nhưng lại khiến cô cảm thấy vô cùng an toàn, là trọn đời vững vàng hoàn toàn dựa vào nhau.

Mịch Nhi nằm sấp trên lưng Liên Tĩnh Bạch, lúc này mới vững vàng đứng dậy, anh lại dùng tay bảo vệ thân thể của cô, mới bắt đầu vững vàng xuống bậc thang.

Bước chân vừa nhanh mà ổn định, anh cẩn thận vội vàng trở về đường cũ.

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi mệt mỏi nằm trên lưng Liên Tĩnh Bạch, mặc dù anh đang một bậc một bậc xuống cầu thang, nhưng cô nằm lại vô cùng bình tĩnh, giống như hải đảo được bến cảng bảo vệ, hưởng thụ an toàn vô tận.

"Thân thể cảm thấy khá hơn chút nào chưa?" Liên Tĩnh Bạch vừa bước nhanh, vừa lo lắng không ngừng hỏi cô, "Làm sao cô có thể không bảo vệ mình như vậy, cuối cùng lại bị thương. . . . . ."

Mịch Nhi mở trừng hai mắt, nghe anh nói liên tục không ngừng, cô chợt nhớ tới mình vừa rồi bị cắt ngang cảm xúc.

Làm sao mình bị thương, còn không phải lỗi của Liên Tĩnh Bạch sao! Đều tại anh chọc giận cô, cô mới có thể đi loạn khắp nơi cọ xát làm chân bị thương!

"Hả? Mịch Nhi, sao em không nói gì?" Liên Tĩnh Bạch vẫn dụ dỗ Mịch Nhi phân tán lực chú ý của cô, nhưng cũng không nghe được trên lưng đáp lại, anh có chút lo lắng hỏi, "Có phải chân rất đau không? Em còn có thể nói chuyện không?"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Á Khẩu Không Trả Lời Được

"Hừ, em còn đang giận anh!" Mịch Nhi rầu rĩ nói, cô cố ý đem cằm hơi nhọn của mình dùng sức tựa lên bả vai của Liên Tĩnh Bạch, hừ nói, "Em còn có thể cho anh cõng cũng không tệ rồi, anh còn muốn như thế nào nữa. . . . . ."

Mặc dù trải qua một hồi giày vò bởi vết thương ở chân, cô bị đau đớn trên thân làm cho giảm sự tức giận, đã rất khó nổi giận toàn thân, nhưng cô vẫn không cam lòng bỏ qua cho anh như vậy, cứ như vậy đã nguôi lửa giận!

"Em a. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch bất đắc dĩ than một tiếng, anh biết, chuyện này không thể dễ dàng kết thúc như thế!

Cho dù bây giờ Mịch Nhi bị thương trong người đau đớn, cũng không quên nhớ sẽ tính sổ với anh!

"Vậy cũng rồi, em nói đi, em đang tức cái gì, em muốn anh phải làm thế nào?" Rõ ràng Liên Tĩnh Bạch giả vờ không hiểu gì cả, dứt khoát hỏi cô, "Em nói ra có thể trút bớt tức giận, anh cũng vậy mượn cơ hội này tham khảo sửa sai?"

"Anh còn dám hỏi em!" Mịch Nhi nhất thời nổi trận lôi đình, cô kích động vung vẩy chân tay, muốn gây khó dễ trên lưng Liên Tĩnh Bạch, nhưng cô vừa mới giơ chân lên, liền động phải vết thương, nhất thời toàn thân suy yếu vô lực kêu rên, "A -- hu hu, đau. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Mịch Nhi!" Liên Tĩnh Bạch cuống quít dừng bước, anh nóng nảy nghiêng đầu nhìn sang, vội vàng kêu lên, "Làm sao vậy, đụng phải ngón chân sao? Bây giờ em bị thương, có tức giận cũng đừng lộn xộn!"

"Oa... Hu, thật đáng ghét. . . . . ." Mịch Nhi không ngừng dùng mặt cọ lên cổ áo của Liên Tĩnh Bạch, tức giận la ầm lên, "Đều là lỗi của anh, là anh để cho em tức giận, oa hu, đau quá. . . . . ."

"Ngoan, chút nữa là tốt thôi, lập tức sẽ không đau nữa." Liên Tĩnh Bạch giống như dỗ trẻ con không ngừng an ủi Mịch Nhi trên lưng, lẳng lặng chờ đợi cảm giác đau đớn của cô biến mất, an ủi Mịch Nhi từ từ bình tĩnh lại.

Cuối cùng không còn nghe thấy Mịch Nhi kêu rên, cũng không nỡ cố ý chọc giận cô bị đau, Liên Tĩnh Bạch mới khe khẽ hỏi: " Bây giờ em sao rồi? Anh nghĩ, nhất định chân em không còn đau như vậy nữa, anh hỏi này, họng của em có sao không, làm bộ kêu lâu như vậy, có thấy mệt mỏi hay không?"

Ý đồ của Mịch Nhi bỗng chốc bị anh phát hiện, cô tức thời đỏ mặt tới mang tai, xác thực, chân chỉ đau nhức hơn 10 giây, sau đó tiếng kêu rên của cô đều cố làm trò muốn để anh thấy áy náy. Cô kêu tận hai phút thì mới dừng lại, thật sự bởi vì cuống họng cứ cố làm bộ gào thét, có chút không thoải mái. . . . . .

"Hừ!" Cô lại không phục hừ một tiếng, Mịch Nhi nhìn Liên Tĩnh Bạch gần ngay trước mắt, để hai cánh tay hả giận, cô vòng hai tay siết chặt cổ anh, "Họng của em mệt mỏi, nhưng tay của em vẫn còn khỏe mạnh!"

"Khụ khụ --" Liên Tĩnh Bạch nhất thời không chống đỡ được, cổ họng yếu ớt bị kìm chặt, bước chân anh cũng có chút lảo đảo, vội vàng kêu lên: " Mịch Nhi, đừng náo loạn, cẩn thận anh không thở được, cõng em cùng nhau lăn xuống từ trên cầu thang đó --"

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi không khỏi nhìn xuống độ cao thang đá, vì nghĩ cho mạng nhỏ của mình, cô ngoan ngoãn nới lỏng tay ra: "Xem vị trí bây giờ, lần này tạm thời bỏ qua cho anh, em không động tay, trước hết chúng ta mở miệng giải quyết tội của anh trước. . . . . ."

"Được, em nói đi. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch chậm rãi đi xuống dọc theo thang đá, mỉm cười nói, "Tôi đã đắc tội gì với tiểu thư Mịch Nhi, xin chỉ giáo!"

"Anh chêu chọc rất nhiều hoa đào, những bông hoa đào kia không có đi quấy rầy anh, nhưng vẫn chửi bới em mắng em, bọn họ ước ao ghen tị thậm chí dính líu đến người nhà của em, chuyện này thực sự là quá đáng!" Đầu tiên Mịch Nhi tố cáo tội nghiêm trọng nhất của anh, "Anh đúng là lam nhan họa thủy, đi đâu cũng phóng điện, khắp nơi đều tiết ra Hormone đàn ông, em gả cho anh sẽ bị những người phụ nữ đó ghi hận tới chết! Ở với anh, em thấy mình chẳng có chút cảm giác an toàn nào, em cho anh biết, em hối hận khi đồng ý lời cầu hôn của anh rồi!"

"À. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch gật đầu, nhẹ giọng hỏi ngược lại cô, "Vậy em muốn anh phải làm gì đây? Về sau tuyệt đối không có bất kỳ trao đổi hay nhìn thẳng vào mắt một người phụ nữ nào khác nhé, về sau ra cửa sẽ không bao giờ gặp phụ nữ, hay là dứt khoát hủy dung khiến mọi người lui tránh, cuối cùng em mới có thể có cảm giác an toàn nhỉ?"

"Anh!" Mịch Nhi bị lời của anh làm cho nghẹn họng, ai cũng biết, những việc này đều không thể!

Thân là tổng giám đốc của công ty lớn, trong lúc anh nói chuyện làm ăn sẽ khó tránh khỏi đụng phải phái nữ, nếu vì kiêng dè mà không nói một câu, đây là cách tuyệt đối không thể thực hiện, khi ra cửa không gặp phụ nữ, việc này đối với Liên Tĩnh Bạch càng thêm khó mà có thể thực hiện, anh gánh vác trách nhiệm của vô số người, hoàn toàn không có biện pháp trở thành trạch nam ở trong gia đình. . . . . .

https://thuviensach.vn

Về phần đem mình hủy dung, dù ngày nào đó Liên Tĩnh Bạch thật sự làm như vậy, cô đều bỏ qua tính mạng ngăn cản anh! Nếu như anh bị thương, không biết cô đau lòng thế nào, tuyệt đối sẽ dùng tất cả tâm huyết cả đời chữa khỏi cho anh!

"Anh biết những thứ này đều không thể thực hiện, còn phải cố ý nói vậy làm gì. . . . . ." Mịch Nhi tựa cằm lên cần cổ Liên Tĩnh Bạch, ấp úng nỉ non, "Chờ anh già rồi, chúng ta có thể cùng nhau ở nhà không thấy bất kỳ ai, nhưng bây giờ, anh không thể tránh xa phụ nữ mà rời khỏi xã hội. . . . . ."

"Vậy còn việc phá hủy gương mặt của anh, không tốt sao?" Liên Tĩnh Bạch khẽ cười đề nghị, "Chỗ của em nhất định có thuốc hủy dung tốt chứ? Cho dù bây giờ không có, vậy thì đi làm ngay đi. . . . . ."

"Em không cho anh nói bậy như vậy!" Mịch Nhi từ phía sau lưng che lấy miệng anh, vội vàng nói, "Thân thể của anh khỏe mạnh là điều quan trọng nhất, ai dám tổn thương anh thì em sẽ cho người đó biết tay! Cho dù người kia là anh, nếu như anh muốn hủy dung của mình, em cũng sẽ không bỏ qua cho anh!"

"Vậy phải làm gì đây?" Liên Tĩnh Bạch hỏi tiếp, môi của anh cũng cọ vào lòng bàn tay Mịch Nhi, như chiếc lông khẽ vuốt qua trái tim của Mịch Nhi, "Anh yêu em như vậy, không có em anh không sống được, em bởi vì nguyên nhân anh được phụ nữ hoan nghênh mà không muốn tiếp nhận anh, bây giờ lại gạt bỏ tất cả vấn đề, vậy cuối cùng em muốn như thế nào? Em nói cho anh biết, anh phải làm như thế nào thì mới có thể để em an tâm sống bên cạnh anh, sẽ không muốn chạy trốn. . . . . ."

". . . . . ." Mịch Nhi có chút á khẩu không trả lời được, vốn cô còn lo lắng là Liên Tĩnh Bạch sẽ rời khỏi cô, thế nào bây giờ anh lại thay đổi đề tài, hỏi xem biện pháp gì có thể giữ cô ở lại?

https://thuviensach.vn

Giống như, cô tức giận trách tội anh, là ở cố ý tìm lý do khơi mào tranh cãi, là ở tuyên bố ý định chia lìa. Cho nên anh mới như vậy, sợ sẽ mất đi cô. . . . . .

Thật ra thì, cô cho rằng, anh Tiểu Bạch sẽ luôn yêu cô, anh yêu sâu hơn so với cô yêu anh, cô chỉ mới có những suy nghĩ lung tung giận chó đánh mèo, trách cứ và tức giận, thật ra thì một chút ý nghĩ chân thật cũng không có.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Kế Hoạch Mới

Tình yêu, dĩ nhiên là người nào yêu càng nhiều, người đó sẽ càng vất vả hơn.

Mịch Nhi nhẹ nhàng buông bàn tay che đôi môi anh ra, cô tự hỏi tình yêu dành cho Liên Tĩnh Bạch tuyệt đối là rất nhiều, nhưng Liên Tĩnh Bạch liền có biện pháp yêu còn nhiều hơn cô, toàn bộ phương hướng không có góc chết khiến cô chìm đắm trong sự cưng chiều và ngọt ngào của anh.

Cô sợ mất đi anh, anh càng sợ mất đi cô, cả hai đều không thể, thời gian 5 năm cũng không thể ngăn cản được tình yêu.

Có lẽ, khi tình cảm tan vỡ, không phải lỗi chủ yếu là do người thứ ba, đầu sỏ lớn nhất gây nên, kỳ thật chính là đối phương đã không còn yêu mình!

Mặc dù nói chỉ cần cái vung cuốc được tốt, có góc tường nào không đào được, mặc dù nói không phá hủy hôn nhân, chỉ có Tiểu Tam không cố gắng, nhưng cô càng tin tưởng, chỉ cần lòng đủ kiên định, chỉ cần ánh mắt không dời đi, yêu nếu chưa bao giờ biến mất thì trở thành nhạt nhèo, tình yêu như chỉ thấy dưới áp súc, như vậy ai cũng không cách nào cắm vào tình cảm của hai người thế giới, không người nào có thể phá hư thứ tình cảm này!

Như vậy quy tắc ở bên cạnh cô có rất nhiều, ví dụ như cô cha và mạnh mẹ như chị gái vất bả count id ngườ đói, giống nhưng chú Triển dì Liên.

Ví dụ như, tương lai cô sẽ cùng với Liên Tĩnh Bạch.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt Mịch Nhi lấp lánh ánh sáng, đối với tương lai, cô có kế hoạch mới..

Cô hà tất phải trăm cay nghìn đắng tranh đấu cùng tất cả các cô gái mơ ước người đàn ông của cô, cô chỉ có một mình, phải làm sao luyện thành thuật phân thân để so chiêu cùng vô số kẻ địch, làm sao bảo đảm mình nhất định vĩnh viễn bất bại ở tương lai trong mười mấy năm?

Chẳng lẽ ngày cô chiến đấu thất bại, thì phải hiến dâng chổng mình sao?

Điều này khiến cô làm sao có thể tiếp nhận đủ!

Cô muốn thay đổi chiến lược, phải giữ vững, bảo vệ việc làm có mục tiêu rõ ràng!

Cô phải trông chừng trái tim Liên Tĩnh Bạch, cô muốn tim anh mỗi ngày yêu nàng hơn, để ánh mắt của anh vĩnh viễn chỉ ngưng tụ trên người cô, cũng để anh không rảnh bận tâm đến bất kỳ người phụ nữ nào khác. . . . . .

Cho dù người phụ nữ đánh bại cô chuẩn bị tiếp cận anh, anh cũng sẽ xua đuổi như rác chẳng thèm ngó tới người phụ nữ kia!

Mịch Nhi nặng nề hít một hơi, nghĩ sau khi mọi việc rõ ràng, kẻ địch duy nhất của cô cũng chỉ có mình mà thôi!

Cô phải làm là tiếp tục hoàn thiện bản thân mình, mỗi một ngày trong tương lai đều triệt để bắt sống lòng của anh!

"Mịch Nhi? Mịch Nhi?" Liên Tĩnh Bạch vẫn chưa nghe được sau lưng truyền đến âm thanh, cuối cùng nhẹ nhàng hỏi cô, "Sao vậy? Sao vẫn không nói lời nào vậy, vấn đề của anh rất khó trả lời sao? Em đang suy nghĩ cái gì. . . . . ." Nếu như anh đoán không sai, mình đã đạt tới hiệu quả mong muốn rồi.

https://thuviensach.vn

"Anh Tiểu Bạch, em biết sai rồi. . . . . ." Mịch Nhi dịu dàng bám lấy vai Liên Tĩnh Bạch, cô vội vàng muốn đền bù vừa rồi mình nổi giận tạo thành vết rách tình cảm, dùng gương mặt cọ cổ của anh, làm nũng nói, "Em ăn giấm tức giận lung tung, vu oan anh trách lầm anh. . . . . Là em không đúng, em bảo đảm, về sau tuyệt đối sẽ không như thế!"

"Hiện tại biết sai rồi?" Giọng nói Liên Tĩnh Bạch mang theo ý vị nồng nặc chất vấn, "Vừa rồi là ai đang la to nói lớn với anh, giống như anh phản bội em! Nếu như muốn truy cứu trình độ trêu hoa ghẹo nguyệt, sau lưng em chẳng lẽ không có mấy người thầm mến em sao, tại sao chỉ trách anh!" [Hàn Băng Tâm]-[d^d`l^q!d^]

Lời tuy như thế, nhưng trên mặt Liên Tĩnh Bạch lại lén cười Mịch Nhi không thấy được góc độ thực hiện được, anh chuyên tâm nghiên cứu cảm xúc hai mươi năm của Mịch Nhi, đối với làm sao bắt được tính cách của cô thay đổi tư tưởng của cô, hắn tuyệt đối là người chuyên nghiệp nhất trên thế giới.

Anh thà giải thích thao thao bất tuyệt, thay vì hẹn ước bảo đảm, chẳng phải để cô tự nghĩ mình thông mình, tìm được vấn đề, đó mới là thủ đoạn nói trúng tim đen một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

Rõ ràng, bây giờ cô đã thành công, Mịch Nhi ý thức được mình hiểu lầm và giận chó đánh mèo với anh, như vậy về sau cô, sẽ không bao giờ nhắc đến nữa vấn đề này nữa, sẽ không chui vào ngõ cụt này nữa.

Mịch Nhi bị câu hỏi của Liên Tĩnh Bạch làm cho đuối lý, cô ngập ngừng mấy tiếng, rầu rĩ nhỏ giọng phản bác nói: "Người thích em nào có mấy, em tiếp xúc cũng chỉ là bệnh nhân và bác sĩ y tá thôi, bệnh nhân thích em là cảm kích, bác sĩ thích em cũng chỉ là phương thức thích y học khác. . . . . Giống như anh, người thích anh đều là thiên kim quý tộc nữ thương nhân nữ quan chức, nói ra cũng hù chết người, huống chi mấy người kia lực lượng xếp hàng càng tăng. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Nhưng uy lực của các cô ta cộng lại, có lẽ cũng không sánh nổi một người thích em! Ví dụ như. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch vững vàng xuống mấy cấp bậc thang đá sau cùng, cuối cùng bước lên con đường bằng, đầu lưỡi của anh khẽ nhúc nhích, phun ra một cái tên, "Ví dụ như tên Alex kia, hắn không phải cách xa nghìn trùng đuổi theo em đuổi tới nơi này, đến chết cũng không đổi với em sao!"

"A!" Mịch Nhi cực kỳ sợ hãi, kinh ngạc kinh hô lên.

Anh. . . . . Anh làm sao biết chuyện Alex!

Cô cũng không nói với bất kỳ ai cô gặp được Alex ở bệnh viện Mộ Ái, vậy rốt cuộc làm thế nào mà anh biết Alex đuổi theo. . . . . .

"Thế nào, em không ngờ anh nói đến người này sao?" Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng nhíu mày, tiếc nuối nói, "Ai, tay anh bây giờ có tài liệu tại sao hắn phải tới Mộ Ái, xem ra cũng không thể nói tiếp rồi! Anh nghĩ là em sẽ rất muốn biết, nếu như vậy, anh cũng liền không nói!"

"Anh biết tại sao anh ta tới Mộ Ái!" Mịch Nhi lại giật mình một trận, mãnh liệt tìm tòi khiến cô hỏi ngay, "Anh mau nói cho em biết, anh ta tới làm gì. Khi nào thì đi? !"

"Nhưng không phải anh không muốn nghe tên của anh ta sao, hay là đừng nói có được không?"

"Anh Tiểu Bạch!" Hứng thú Mịch Nhi đã bị treo đến cao nhất, cô nắm lỗ tai Liên Tĩnh Bạch, cả nửa người đều ở trên lưng anh cọ xát, "Anh không cần chọc em, anh đã biết anh ta tới, thì nhất định biết tại sao em không muốn nói đến anh ta, anh không cần tức giận. . . . . Anh ta tới Mộc Ái làm gì rất quan trọng với em, anh mau nói cho em biết chuyện anh biết đi!"

Cô gạt Liên Tĩnh Bạch chuyện Alex, nhưng cũng vì sợ anh ăn giấm lung tung sẽ tức giận, cô không hy vọng hai người bởi vì một người ngoài liền

https://thuviensach.vn

sinh ra hiểu lầm gì đó, liền vẫn lừa gạt cho tới bây giờ.

Nhưng mặc dù cô không nói chuyện Alex ra ngoài, nhưng cô vẫn luôn len lén điều tra về chuyện cùa anh ta.

Ngày đó cô hỏi Liên Tĩnh Bạch cách liên lạc với phòng nhân sự của Mộc Ái, nhưng kết quả khiến người ta thất vọng, nhân viên làm việc tra danh sách nhân viên y tế, đều không tìm được tên Alex, sổ ghi chép bệnh nhân cũng không ghi chép tên anh ta.

Tìm hiểu đầu mối vì sao Alex phải đến Mộc Ái bị đứt hết rồi, cô không có cách nào xác định hành tung của anh ts, chỉ sợ lại gặp anh ta ở Mộc Ái lần nữa, cho nên đến bây giờ cũng không dám đến bệnh viện một bước!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Tiểu Bạch, Kéo!

Nhưng Liên Tĩnh Bạch thần thông quảng đại biết được Alex đến, càng tra ra được mục địch Alex đến đây, bây giờ cô rất khẩn cấp muốn biết tất cả, đã sắp tò mò tới chết!

Nếu như ngay cả Tĩnh Bạch đã tra ra được tin tức chính xác, cũng chính là đối với cô mà nói, có thể biết Alex tới Mộc Ái muốn làm gì, anh lại biết lúc nào thì sẽ rời đi! Cô cũng có thể quyết định lúc nào thì có thể tới bệnh viện Mộc Ái, đi thới thế giới y học rộng lớn trổ tài!

"Được, được, anh đều nói. . . . ." Liên Tĩnh Bạch vội vàng xin tha, khó hưởng thụ được ân huệ của mỹ nhân, hôm nay lễ phục của Mịch Nhi vốn mỏng manh, cứ cọ tới cọ lui như vậy sẽ chỉ làm anh bốc lửa đốt người, rồi lại không thể không tăng cường nhẫn nại xuống, đây mới là tổn hại sức khoẻ lớn nhất!

Anh âm thầm điều chỉnh tư thế Mịch Nhi, không để cho bộ vị trọng điểm trực tiếp trêu chọc phần lưng của anh, mới chậm rãi nói ra chuyện Alex tới: "Anh ta cũng không phải đến nhận chức ở bệnh viện, cũng không phải là bệnh nhân tới xem bệnh, mà lấy thân phận hộ tống, cùng với một người bệnh ngoại quốc tên là TM tới Mộc Ái chẩn bệnh. Cái gười TM thân mắc bệnh lạ đã tìm đến vô số bệnh viện nổi tiếng chuẩn bệnh, lần này là nghe tiếng tăm Mộc Ái chuẩn bệnh, muốn dốc toàn lực cuối cùng chữa ngựa chết thành ngựa sống. Anh cũng nhớ em nói Alex cũng chữa bênh, anh đoán có

https://thuviensach.vn

lẽ anh ta là bác sĩ chuyên điều trị cho TM, nên tới bệnh viện Mộc Ái trị liệu. . . . . ."

"À, hoá ra là như vậy !" Mịch Nhi bừng tỉnh hiểu ra, "Khó trách em không biết rốt cuộc Alex tới đây làm gì, thì ra là em căn bản cũng không nghĩ đến điểm này! Anh ta đã che dấu thân phận bác sĩ, chỉ cam tâm làm một người hộ tống, thật sự không phù hợp với cá tính khoe khoang của anh ta!"

Ánh mắt của cô đảo qua vài vòng, rất hưng phấn nói: "Nếu anh ta chỉ vì chữa trị cho TM mà đến, vậy chỉ cần chữa khỏi cho TM không phải tốt sao! Em quyết định, ngày mai sẽ đi tới xem lý lịch bệnh nhân, mà bệnh nhân đầu tiên của em trong Mộc Ái, chính là TM rồi !"

"Nếu như em đi chữa bệnhTm, nhất định sẽ gặp phải Alex, không phải em muốn tránh né anh ta sao?" Liên Tĩnh Bạch nhắc nhở, "Nếu như anh ta biết về sau em cũng làm việc ở Mộc Ái, sẽ thoải mái bỏ qua cho em sao?"

"Nhưng. . . . . Nhưng nếu như không chữa khỏi cho TM, Alex sẽ không đi a! Em cũng biết y thuật của Alex, chứng bệnh có thể làm khó anh ta chính là rất khó giải quyết! Nếu như em không tự mình ra tay, em sợ là cả Mộc Ái cũng không người nào có thể giải quyết, chẳng lẽ còn muốn em phải rời núi chữa bệnh à. . . . . ." Mịch Nhi cũng nghĩ đến vấn đề này, tình thế khó xử, "Có lẽ đây chính là một cuộc lựa chọn lâu dài đau khổ, hoặc là Alex cứ sống ở thành phố K cho đến khi anh ta hết hy vọng chữa bệnh cho TM, hoặc cô chủ động xông ra, sau khi chữa khỏi cho TM thì đánh hết bọn họ cho vào bao ném đi, nên tạm thời chịu đựng Alex quấy rầy trong lúc chữa bệnh. . . . . ."

"Em yên tâm, hai khả năng này đều sẽ không có." Liên Tĩnh Bạch chợt thần bí cười một tiếng, "Anh sẽ không để cho bất kỳ người đàn ông nào có cơ hội quấy rầy em...ngươi phải tận tình đi làm chuyện mình thích, không nên bởi vì những người khác mà chùn bước."

https://thuviensach.vn

"Hả? Anh có biện pháp!" Ánh mắt Mịch Nhi sáng lên, cô đối với Liên Tĩnh Bạch phúc hắc đã toàn tâm tin tưởng, tự mình không nghĩ ra được biện pháp tốt, bình thường anh sẽ bất ngờ!

"Đây là bí mật, nói ra cũng không linh!" Liên Tĩnh Bạch lắc đầu mà nói, "Đợi đến lúc đó em sẽ biết, tuyệt đối sẽ nhàn nhã suốt đời, để cho em không bao giờ phải phiền não!"

"Vậy em cũng chỉ tiếp tục chờ rồi. . . . . ." Mịch Nhi chấp nhận không lãng phí tinh lực hỏi, trải qua bao kinh nghiệm đã để cho cô học thông minh ra, anh không muốn nói cô cũng không hỏi.

Có thể khiến cho cô sống yên bình thì thế nào cũng được.

Ý tưởng Mịch Nhi bộc phát, cô hài hước uốn hai bên lỗ tai Liên Tĩnh Bạch, giống như cầm day cương điều khiển ngựa, trong miệng lẩm bẩm: "Tiểu Bạch, chạy nhanh lên một chút! Kéo!"

Liên Tĩnh Bạch bị cô làm cho dở khóc dở cười, chẳng lẽ bây giờ cô còn muốn cưới ngựa giống như hồi bé ư, còn quát một tiếng kéo!

Đồng ý của cô chạy nhanh lên một chút, đó chính là thừa nhận mình là ngựa, nhưng mắng cô mấy câu mình không làm được, Liên Tĩnh Bạch không thể làm gì khác hơn là lắc đầu một cái im lặng không lên tiếng, anh lén đưa tay lên nhéo cái mông nhỏ của Mịch Nhi, trả thù để cho cô cảm thấy hơi đau đớn.

"A! Anh nhéo em!" Mịch Nhi hoảng sợ kêu, nắm bờ vai anh đánh lại, "Anh cái đồ trứng thối, em để cho anh nhéo này--"

Liên Tĩnh Bạch lại hoàn toàn đem việc Mịch Nhi khoa chân múa tay như đang mát xa, mượn cơ hội hoạt động bả vai căng thẳng một chút, miệng anh cũng không đáp lời, chỉ vững vàng cõng cô đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi ầm ĩ thì cũng thôi đi, nhưng anh vẫn còn nhớ, bây giờ anh còn nhớ Mịch Nhi có vết thương trên người, bọn họ phải nhanh về nhà bôi thuốc.

Mịch Nhi lên tiếng nửa ngày nhưng vẫn không có người đáp lại cô, cũng từ từ dừng lại, cô khó khăn ngoan ngoãn nằm trên bả vai anh, mặc cho anh bảo vệ an toàn của cô, vững vàng cõng cô đi qua từng bụi cỏ rừng cây.

"Anh Tiểu Bạch?"

"Hả?"

"Làm sao em cảm thấy, ở phía sau lưng anh về nhà, rất quen thuộc chứ?" Yên tĩnh thật lâu, Mịch Nhi vẫn không nhịn được mở miệng hỏi.

Loại cảm giác được anh cõng trên lưng thật tốt, vừa quen thuộc lại thân thiết, rốt cuộc thì lúc nào cô đã từng trải qua việc này?

"Em không còn nhớ sao? Đó là chuyện mười mấy năm trước, thời điểm em năm tuổi, anh cũng tìm em lúc em tức giận bỏ đi, lại còn cậy mạnh bị thương, anh cũng giống như bây giờ, cõng em trở về nhà. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch đáp lại vấn đề của Mịch Nhi, không khỏi nhớ lại chuyện trong tuổi thơ, ánh mắt anh trở nên dịu dàng, cảm khái thì thầm nói: "Anh vĩnh viễn đều nhớ, chính là lần đó, em đồng ý sau khi lớn lên sẽ gả cho anh, mà bây giờ cuối cùng chúng ta đã thực hiện lời hứa, sẽ kết hôn. . . . . ."

"Anh còn dám nói! Năm đó rõ ràng là anh uy hiếp lợi dụng, lừa bán một tiểu Lolita không biết gì! Anh dùng một điều đã bắt em giao ra cả đời, quả thực là quá đen tối!" Vừa nghĩ tới Liên Tĩnh Bạch năm tuổi phúc hắc, bây giờ Mịch Nhi vẫn còn tức giận bất bình, "Gian thương! Tại sao anh không dứt khoát đến cướp đoạt, loại buôn bán không vốn này, cũng chỉ có thể lừa gạt em của năm đó thôi, đáng thương em lúc ấy còn ngây ngốc bị lừa, vì vậy đã bán tất cả tương lai!"

https://thuviensach.vn

"Em muốn đổi ý? Giao dịch đã thành, tuyệt đối không cho phép giờ trò!" Liên Tĩnh Bạch khẽ cười nói, anh cúi đầu hôn lên cánh tay đung đưa trước cổ anh, bá đạo tuyên bố, "Em là cô vợ nhỏ anh đã sớm quyết định, mặc kệ khi đó em có đồng ý lớn lên gả cho anh hay không ...anh cũng đều hoàn toàn nhận định em là vợ tương lai rồi!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Hoạt Động

"Em mới không đổi ý. . . . . ." Mịch Nhi giơ tay trái lên, nhìn nhẫn cưới trên ngón áp út, nhỏ giọng nói.

Bây giờ cô vẫn có chút chưa phản ứng kịp với chiếc nhẫn mới trên tay và thân phận mới của mình, cô đồng ý lời cầu hôn của anh, hôm nay cũng tổ chức lễ đính hôn, loại tốc độ này tiến triển thật nhanh, cô vậy mà đã hoàn toàn bị người ta nhốt chặt!

Nhưng mà, rất hạnh phúc, vô cùng thỏa mãn!

Đây là giai đoạn từ nhỏ đến lớn cho tới nay cô biết chắc chắn sẽ tiến hành, thay vì nói làm sao đột nhiên phải gả cho Liên Tĩnh Bạch, chẳng bằng nói hai người cuối cùng đi cùng với nhau!

Mịch Nhi mỉm cười ôm cổ Liên Tĩnh Bạch, bướng bỉnh đặt ngón giữa đeo chiếc nhẫn ở trước mắt anh nói: "Anh xem, từ nhỏ đến lớn em đâu thoát khỏi được bẫy của anh? Khi còn bé, em bị anh lừa gạt đồng ý bán cả đời, lớn hơn một chút nữa, em bị anh lừa đeo vòng tai hình khóa vĩnh viễn được không tháo xuống, cho dù bây giờ, em đã rất trưởng thành rất thông minh, không phải cũng bị anh đeo nhẫn vào sao, một đời đều gả cho anh. . . . . ."

Mịch Nhi đặt đôi môi đỏ mọng ở bên tai Liên Tĩnh Bạch, dùng giọng nói lười biếng nhất ** lẩm bẩm: "Dù sao em đã bị anh gạt lâu như vậy, thì anh nhất định phải gạt em một đời, không cho lại đi lừa gạt phụ nữ khác. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Dĩ nhiên, cuộc đời của anh đều phải dốc sức gạt em phải tan ra trong lòng bàn tay anh. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên nhẫn cưới ở tay trái Mịch Nhi một cái, chân thành lại dịu dàng bảo đảm, "Nào có những phụ nữ khác, trong thế giới của anh, cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện qua những phụ nữ khác, đôi mắt của anh hoàn toàn không thấy được người khác, chỉ có em. . . . . ."

"Hừ, anh lại miệng lưỡi trơn tru nói lời ngon tiếng ngọt. . . . . ." Nụ cười trên mặt Mịch Nhi cũng sắp bay đến sau tai, lời ngon tiếng ngọt phát ra từ miệng người yêu như thế nào đều nghe không đủ, dĩ nhiên cô cũng thích nghe, đáy lòng kiêu ngạo lại khiến âm thanh của cô cố ý ra vẻ ghét bỏ, "Điểm này lại giống với khi còn bé, một chút anh cũng không thay đổi, chính là có thể dụ dỗ em như vậy. . . . . ."

"Chẳng lẽ về sau em muốn anh thay đổi, không bao giờ nói như vậy nữa?" Liên Tĩnh Bạch trêu chọc vạch trần cô khẩu thị tâm phi (*), "Nếu anh ngay cả đối mặt với em cũng nghiêm túc cẩn thận hỉ nộ không hiện ra sắc (ý là vui mừng hay tức giận cũng không biểu hiện ra) với em, còn không biết ai lại phải oán giận rồi. . . . . ."

(*): miệng nói một đằng tâm nghĩ một nẻo

"Được rồi, anh biết, là em sẽ oán giận không vui mừng, anh tuyệt đối không được đối xử với những người khác như đối với em ——" Mịch Nhi giương cờ đầu hàng, thẳng thắn chậm chạp nói.

Mặc dù cô biết Liên Tĩnh Bạch chỉ nói đùa, nhưng nếu như anh thật sự đối với cô cũng là sắc mặt giải quyết công việc không chút thay đổi, cô thật sự sẽ chịu không nổi!

"Ha ha, tính tình em lắc lư theo gió bắt nạt kẻ yếu không phải cũng không thay đổi. . . . . ."Liên Tĩnh Bạch cười nói, "Anh lừa em mấy câu, ngươi liền lộ tẩy hết rồi ! Nhưng mà, anh hi vọng em không cần cố ý che giấu mình, có

https://thuviensach.vn

gì cũng có thể trực tiếp nói cho anh biết! Tựa như vừa rồi chân em bị thương, nhưng vẫn cậy mạnh leo lên thang đá tùy tiện đi qua đi lại, loại không yêu thương thân thể này giống khi còn bé nhau, anh thật sự không thích. . . . . ."

"Uhm. . . . . ." Mịch Nhi lè lưỡi, lặng im thừa nhận sai lầm của mình, cô chớp chớp mắt, hoảng hốt nhớ lại một số chuyện thời thơ ấu, không khỏi hỏi anh nói: "Anh Tiểu Bạch, em nhớ, mười mấy năm trước ở đây khi anh cõng em về nhà, có phải cùng từng trách em chạy loạn làm càn không, mắng em làm thân thể bị thương?"

Cô cảm giác lời Liên Tĩnh Bạch vừa nói có cảm giác rất quen thuộc, nhất là giống như bây giờ nằm trên lưng anh nghe những lời quan tâm dặn dò kia, thật sự có một loại ảo giác đảo ngược thời gian trở lại tuổi thơ.

Thời gian trôi mất, nhưng thật ra thì tất cả đều không thay đổi.

"Đúng vậy, lúc ấy máu trên người em làm mắt anh đau nhói, anh trách em không quý trọng thân thể, càng trách anh không thể bảo vệ tốt cho em, lúc ấy, anh thề phải vĩnh viễn chăm sóc em. . . . . Mịch Nhi, em còn nhớ khi đó anh còn nói, nếu như vết thương của em rất đau, có thể lớn tiếng hét lên, kết quả em lại hung hăng cắn anh một cái. . . . . ." Khóe môi Liên Tĩnh Bạch mang theo nụ cười hoài niệm, trong giọng nói không giấu được cưng chiều vô độ, anh nhẹ nhàng nói, "Cho nên, lần này anh muốn nói, nếu như vết thương của em rất đau dường như nhịn không được, có thể thỏa thích cắn anh dời đi chú ý lực! Anh nhất định im lặng để cho em cắn, để cho em phát tiết toàn bộ lửa giận ra ngoài. . . . . ."

"Ha ha ha, em nhớ ra rồi, lần đó hình như em cắn nát cổ anh, nhưng anh không mắng em một câu, còn để em tiếp tục cắn. . . . . ." Mịch Nhi cũng theo sự miêu tả của anh nhớ lại năm đó, một đoạn kia tuổi trẻ khinh cuồng, một khoảng thời gian hạnh phúc kia, thật sự tràn đầy ngây thơ trong sáng tốt đẹp.

https://thuviensach.vn

"Nhưng mà, bây giờ anh nói thật hay giả? Em thật sự rất đau, thật sự sẽ cắn anh nha! Hơn nữa còn cắn nặng hơn lần kia nha?" Cô nửa thật nửa giả đưa tay cởi ra nút áo sơ mi của Liên Tĩnh Bạch, vén lên cổ áo sơ mi của anh lên, lộ ra đường cong cổ đẹp đẽ.

Đầu ngón tay Mịch Nhi theo độ cong của cổ, hoạt động phía sau anh tai và giữa vai, ngón tay cô trắng noãn di chuyển trên cơ bắp màu lúa mì, có một loại mãnh liệt đập vào thị giác, mềm mại cùng xinh đẹp va chạm, mạnh và yếu tỷ lệ, bắn ra hỏa lực và kích thích vô tận.

"Chỉ cần em vui, để em cắn thì có ngại gì?" Liên Tĩnh Bạch hào phóng nói, nhận lời với toàn bộ hành động của Mịch Nhi.

Anh đoán bây giờ khả năng nhịn đau của Mịch Nhi lực cũng không mạnh hơn khi còn bé bao nhiêu, mặc dù hai người vẫn luôn tán gẫu dời đi lực chú ý, nhưng cô còn cần một cách khác trực tiếp hơn để phát tiết ra đau đớn.

Nếu như cô muốn cắn anh, anh đương nhiên không giữ lại chút nào dâng hiến bờ vai ra, có thể khiến cô còn dễ chịu hơn một chút, anh bị thương cũng sao.

"Vậy. . . . . Vậy em bắt đầu đây. . . . . ."

Giọng nói của Mịch Nhi lẩm bẩm như lông vũ mềm mại, nhẹ nhàng lướt qua sợi tóc bên tai Liên Tĩnh Bạch, khiến lòng anh khẽ động, giống như bị mèo cào, tê tê dại dại.

Liên Tĩnh Bạch buông lỏng tinh thần, bắp thịt ở cổ cũng không tự giác căng thẳng lên, anh không nghi ngờ hành động của Mịch Nhi, cô đã quyết định cắn anh, thân thể của anh cũng đã chuẩn bị tâm lý bị cắn.

Nhưng khiến người ta bất ngờ, chỗ thần kinh cổ anh cũng không truyền tới cảm giác đau của răng cắn, ngược lại, chúng nó cảm nhận được là một

https://thuviensach.vn

loại xúc cảm ẩm ướt trơn bóng, giống như lông tơ của thiên nga, hưởng thụ mềm mại cực hạn. . . . . .

"Mịch Nhi ——" Bước chân Liên Tĩnh Bạch hơi chậm lại, lòng anh kinh ngạc tột cùng, tác động còn lớn hơn cô cắn anh một miếng thịt thật mạnh!

Mịch Nhi thật sự hoạt động đôi môi, nhưng cô cũng không có dùng răng cắn nuốt anh.

Mà là, dùng đôi môi đỏ thắm mềm mại của cô, lưu lại vết hôn ẩm ướt ở cổ anh, ở vị trí xương quai xanh nhạy cảm của anh, triền miên mút vào liếm láp. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Dấu Ấn

Đây là một loại hình phạt ngọt ngào nhất, dùng lửa nóng tiếp xúc, mang cho anh rung động khắc sâu nhất!

Môi lưỡi Mịch Nhi đi qua chỗ nào, tất cả đều giống như bắt lửa, thoáng chốc động mạch cần cổ anh dấn lên lửa dục nồng liệt, tiếp đó những ngọn lửa theo máu tuần hoàn, không ngừng chảy về phế phổi trái tim, chảy về bốn phía cơ thể. . . . . .

Liên Tĩnh Bạch luôn luôn tự xưng mặt không đổi sắc, vững như thái sơn, cũng bị Mịch Nhi trêu đùa khó chịu, anh dừng bước chân lại, đứng yên lặng.

Anh chỉ có thể sững sờ đứng tại chỗ, dùng cơ thể cảm nhận, để tận hưởng tất cả cảm giác nhỏ nhặt.

Liên Tĩnh Bạch cho rằng trước nay mình không sợ ngứa.

Khi còn bé bị Mịch Nhi và Dĩ Mặc bắt được cù lét, ác liệt hơn là cù nách và cổ anh, anh cho là anh không cảm thấy ngứa sẽ không cười to, nhưng bây giờ mới biết, thì ra không phải cổ không mẫn cảm không sợ ngứa, mà là, trước kia đều dùng sai cách, cũng không có chạm đến thần kinh cảm xúc!

Môi lưỡi Mịch Nhi giống như nắm giữ điều khiển thân thể anh mất kiểm soát, cô chỉ hôn khe khẽ lấy da thịt anh, đưa đầu lưỡi mềm mại vẽ vòng trên

https://thuviensach.vn

cơ bắp anh, nghịch ngợm hút da anh vào trong miệng mút, khiến anh cảm thấy toàn thân rối loạn, chân gần như nhũn ra!

Cho dù động tác của cô cũng chẳng có bao nhiêu kỹ thuật, cho dù không có quyến rũ động lòng, nhưng tản ra nồng nặc ý vị, cho dù Mịch Nhi có chút vụng về thoải mái nằm tựa vai anh liên tục liếm láp, thì so với bất kì thuốc kích thích nào còn có hiệu quả hơn, đã điều động ngọn lửa kích động toàn thân anh!

Mịch Nhi lại hoàn toàn không có phát hiện thân thể của Liên Tĩnh Bạch khác thường, chỉ vẫn chơi vui vẻ, cô đang cố gắng nhớ tới trí nhớ xa xôi, đang thử tìm ra dấu vết năm đó mình cắn đầu vai, vì mười mấy năm trước cô cắn chảy máu da thịt, bây giờ muốn tìm lại.

Cô vừa hôn vừa mút, cuối cùng chọn được chỗ cơ bắp cảm thấy rất giống, cô dừng đốt lửa khắp nơi, chuyên chú nhắm vào một chỗ, công kích xuống.

Hút lấy tầng da mẫn cảm vào khoang miệng, giống như mút đồ ăn ngon nhất, dịu dàng lại cố chấp giữ nó trong miệng, hàm răng nhỏ hẹp khẽ cắn, đầu lưỡi đùa giỡn chơi đùa, phát ra một trận ai muội. Cùng tiếng nước kêu . . . . . .

"Ực. . . . . ." Cổ họng Liên Tĩnh Bạch tràn ra tiếng nỉ non khêu gợi, anh bị môi lưỡi Mịch Nhi làm cho sắp điên rồi, rốt cuộc cô còn nhớ hay không, bây giờ anh chỉ muốn cõng cô về nhà trị thương, tại sao có thể kích thích trêu đùa anh như vậy!

Anh đột nhiên cảm thấy người mình đang cõng chính là yêu tinh hút máu, cô đang dùng các loại tư thái mê người trêu đùa cần cổ anh, dùng các loại kỹ năng mê người che giấu bản năng hút máu, cô đang ép anh khuất phục, dụ dỗ anh rơi vào vực sâu dục vọng!

https://thuviensach.vn

"Mịch Nhi . . . . . ." Liên Tĩnh Bạch khẽ nheo mắt lại, giọng anh trầm thấp khàn khàn, nhẹ nhàng hỏi Mịch Nhi đang vùi đầu vào cổ anh, "Em chơi đã chưa, có thể nhả ra không. . . . . ."

Lý trí khiến Liên Tĩnh Bạch không biết làm sao, trong đáy lòng anh thở dài, anh có thể bảo đảm, Mịch Nhi cứ đùa nghịch hôn anh như vậy, nhưng cô hoàn toàn không biết lúc này với anh có hậu quả gì!

Anh cho rằng khiêu khích dụ dỗ, đại khái đối với Mịch Nhi chỉ là trò chơi thú vị thăm dò mà thôi, cô sẽ không nghĩ tới những động tác này ở trên người anh sinh ra hậu quả hóa học gì, cô không nghĩ rằng sức quyến rũ của mình thế nào sao.

Cho nên, tốt nhất anh vẫn không cần tự mình đa tình nghĩ nó quá mức hoàn mỹ, đừng tưởng rằng sau khi tối nay Mịch Nhi đính hôn, sẽ quyết định hiến thân mình ra.

Huống chi, đang trong đêm khuya sân nhà, thân thể cô lại còn đang bị thương, cho dù anh muốn thì cũng làm thế nào đây? Còn không bằng động tác quá đáng hơn của Mịch Nhi, tránh cho thân thể bị cô trêu đùa không khống chế được, đó mới là bi kịch. . . . . .

Cuối cùng Mịch Nhi khẽ nhả da thịt đang cắn, ngẩng đầu lên, cô nhìn nơi cổ Liên Tĩnh Bạch bị cô mút vào thành vết hôn đỏ tươi, hài lòng nở nụ cười: "Ừm, em chơi đủ rồi! Anh xem, năm đó em cắn anh một hớp làm dấu ấn, hôm nay, em cũng làm một dấu ấn, cho anh dấu ấn chuyên thuộc về em! Về sau anh cũng chỉ là người của em, không có lệnh của em, không cho nhìn người khác!"

"Em thật là. . . . ." Liên Tĩnh Bạch cười khổ một tiếng, quả nhiên, suy đoán của mình không sai chút nào, quả thật cô đang đùa, không có bất kỳ tình ái. Hay ý đồ đen tối.

https://thuviensach.vn

Anh nhẹ nhàng đổi tư thế cho Mịch Nhi, cũng tăng nhanh bước chân: "Chúng ta, nhanh trở về đi thôi."

"Được!" Trên mặt Mịch Nhi xuất hiện nụ cười, cô hoàn toàn không có cảm thấy đốt lửa tý nào, chỉ là muốn ôm chặt cổ Liên Tĩnh Bạch, khẽ cười nói, "Xông lên, về nhà nào!"

Trên đường về nhà, Liên Tĩnh Bạch cõng Mịch Nhi đi nhanh lại yên ổn, không tiếp tục xảy ra chuyện gì kích thích ngoài ý muốn, cuối cùng, bọn họ cùng nhau trở lại nhà chính.

Lúc này, tiệc tối hoàn toàn kết thúc, tất cả các tân khách đều đã rời khỏi nhà họ Triển, những người làm đều đang dọn dẹp đại sảnh yến tiệc, khi Liên Tĩnh Bạch cõng Mịch Nhi đi tới, quản gia ở cửa nhất thời hoảng sợ.

Ánh mắt nhìn thấy vết thương trên chân Mịch Nhi, không ngừng lo lắng hỏi thăm cô thế nào, có muốn mời bác sĩ hay không, thận trọng nghĩ đến chủ nhân của mình cùng tiên sinh phu nhân nhà họ Mục vẫn luôn lo lắng hai nhân vật chính bỗng nhiên mất tích trong bữa tiệc, liền xin phép Liên Tĩnh Bạch đi thông báo bọn họ, còn có rất nhiều người hốt hoảng bắt đầu đi kiếm băng ca, đi tìm người sắp xếp chuẩn bị hòm thuốc. . . . . .

"Mọi người quản gia chú dì, tôi không sao, mọi người đừng nóng vội!" Mịch Nhi vội vàng ngăn mọi hành động quan tâm của mọi người lại, không ngừng giải thích, "Chân tôi chỉ là vết thương nhỏ, tự tôi trở về xử lý đơn giản là được, cứ tin ý thuật của tôi, không cần mời bác sĩ tới đâu! Cha mẹ và chú Triển dì Liên đã bận rộn cả đêm, chút vết thương nhỏ này hoàn toàn không đáng nhắc tới, cũng không cần quấy rầy bọn họ nghỉ ngơi, khiến bọn họ lo lắng! Bây giờ mọi người tiếp tục dọn dẹp đại sảnh là được rồi, anh Tiểu Bạch sẽ cõng tôi trở về phòng, tôi sẽ tự trị thương, cứ như vậy, gặp lại sau. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Sau một trận rối loạn, cuối cùng quản gia bị thuyết phục, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi thoát khỏi vòng vây, bước nhanh ra khỏi đại sảnh, cách xa đám người hỗn loạn.

Hai người tới gian phòng của mình, đóng cửa phòng, Liên Tĩnh Bạch cẩn thận đặt Mịch Nhi xuống giường êm ái, sau đó cúi người, tỉ mỉ kiểm tra vết thương trên chân cô.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Ngọt Ngào

Vừa rồi chỉ là đèn đường ở bên ngoài mờ nhạt chiếu xuống thân thể to lớn anh đã nhìn chân của Mịch Nhi, hiện tại tất cả vết thương ở chân trái cùa cô cũng trực tiếp hiện rõ dưới ánh sáng đèn, vết phồng rộp máu sưng to lên dữ tợn trên đôi chân trắng ngọ của Mịch Nhi, lộ ra như vậy nhìn thấy mà đau lòng.

"Mịch Nhi . . . . . Còn đau không ——" Liên Tĩnh Bạch vội vàng đổ nước nóng, dịu dàng lấy chân cô bỏ vào nước giảm bớt áp lực, anh đau lòng hỏi, "Nước có nóng quá không, như vậy có nóng đến vết thương không?"

Mịch Nhi nhíu đôi mày thanh tú, gượng chịu đựng lắc đầu một cái, cô nói: "Không có việc gì, em không đau ——"

Chân trái của cô cũng chưa hoàn toàn ngâm trong nước nóng, vết phồng rộp và cọ xát da cũng cẩn thận không dính giọt nước nào, để phòng nhiễm trùng và lây nhiễm.

Mịch Nhi nhìn vẻ mặt nghiêm túc như gặp địch của Liên Tĩnh Bạch, thái độ của anh còn đau khổ hơn cô, cô không khỏi mở miệng sai khiến anh nói: "Anh Tiểu Bạch, anh giúp em lấy cái hòm thuốc ra được không? Đặt ở trên kệ bên trái, hòm thuốc dãy thứ hai đó, em phải tiến hành trị thương rồi !"

Liên Tĩnh Bạch vội nghe lời đi tới mang hòm về, Mịch Nhi đã lau khô chân để trên giường, cô nhận lấy hòm thuốc, cúi đầu bôi thuốc khử trùng vết thương một hồi.

https://thuviensach.vn

Mặc dù quá trình trị liệu mỗi một động tác đều làm cho cô đau kinh khủng, nhưng dưới ánh mắt tràn ngập quan tâm đó của Liên Tĩnh Bạch, cô dám nhẫn nại không phát ra một tiếng kêu đau đớn, chỉ âm thầm cắn đôi môi đến trắng bệch, dấu răng để lại một dấu vết khác thật sâu.

"Hô. . . . ." Làm xong bước trị liệu cuối cùng, Mịch Nhi cuối cùng thở dài một hơi, cô xoa một đầu mồ hôi lạnh, có chút mệt mỏi nói, "Được rồi, tiếp theo, chỉ cần nmỗi ngày thay thuốc chờ vết thương lành là được rồi —— muốn hoàn toàn hồi phục phải đợi năm ngày, có thể nhanh hơn một chút." Hàn Băng Tâm&d^d~l^q!d^

Liên Tĩnh Bạch cũng theo động tác kết thúc trị liệu của Mịch Nhi mà thả lỏng xuống, anh nhìn băng gạc đeo trên chân Mịch Nhi, lại một lần nữa anh dường như hỏi thăm các vấn đề lớn nhỏ: "Thuốc chữa thương của dì Tố hoàn toàn không có hiệu lực với em sao, hay là em chưa cải tiến ra cách điều chế thuốc thích hợp với em? Tại sao em phải chờ vết thương theo khả năng tự phục hồi của bản thân tốt lên nhiều, mới có thể khỏi hẳn chứ. . . . ."

Anh vẫn nhớ y thuật thần kỳ của dì Tố điều trị cho cha của mình năm đó, dì Tố nghiên cứu chế tạo ra thuốc chữa thương độc nhất vô nhị quả thật có thể tỏa ra khả năng tiềm tàng lớn nhất của tế bào, khiến chỗ bị thương sinh trưởng với tốc độ nhanh nhất, cải tử hồi sinh Bạch Cốt Sinh Cơ chẳng qua như thế, đó là kỳ tích chân chính.

Nhưng mà, loại thuốc kia chỉ không có hiệu quả duy nhất với Mịch Nhi, cô hoàn toàn không thể chịu được nó chút nào, một chút cũng không thể sử dụng loại thuốc đặc biệt này!

Cho nên, từ nhỏ đến lớn chỉ cần Mịch Nhi bị thương, cũng chỉ có thể lẳng lặng chờ thân thể mình tự phục hồi từ từ tốt lên, nhưng thể chất của cô sợ đau như thế, thời gian dưỡng thương như là hành hạ lớn nhất, mỗi một lần đều khiến anh rất đau lòng. . . . .

https://thuviensach.vn

"Vậy có biện pháp gì, không thích hợp chính là không thích hợp nha. . . . . ." Mịch Nhi cũng đã thông suốt khuyên Liên Tĩnh Bạch, "Loại thuốc chữa thương đó sẽ có tác dụng phụ cực kì đau đớn, cho dù đã được pha loãng, cho dù tăng thêm chất chữa trị đau đớn phù hợp, em cũng vẫn không chịu nổi. . . . . Cách điều chế em cũng cùng mẹ nghiên cứu qua nhiều mặt, bây giờ cách điều chế đã là hoàn mỹ, cho dù chỉ đổi một chất chỉ giảm một chút phân lượng, cũng không đạt được hiệu quả điều trị, mẹ và em cũng bỏ qua. Anh Tiểu Bạch, không thể dùng liền không cần tốt lắm, từ từ dưỡng thương không gì là không được, mức độ đau này em hoàn toàn có thể chịu được!"

"Là lỗi của anh, khiến em bị thương. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch cúi người hôn trán Mịch Nhi, lo lắng nói, "Em nằm nghỉ một lát, anh đi bảo phòng bếp đưa chút đồ ăn khuya tới đây, cả đêm em ăn chưa có bao nhiêu, phải xã giao khắp bữa tiệc, bây giờ muốn ăn gì, anh đi bảo người làm!"

"Uhm, làm chút điểm tâm cháo loãng là được rồi, chúng ta ăn chung!" Mịch Nhi suy nghĩ một chút nói, "Anh cũng chưa ăn cơm tối, cũng cần ăn nhiều một chút!"

Liên Tĩnh Bạch cười gật đầu một cái, nhẹ nhàng ra khỏi cửa phòng, Mịch Nhi nằm ở trên giường nghỉ ngơi một hồi, cảm thấy lễ phục đắt giá trên người mặc không thoải mái, cô giơ chân trái bị thương lên chân còn lại trên sàn, vịn vách tường, nhảy lên từ từ đi tới phòng tắm, thừa dịp trong thời gian Liên Tĩnh Bạch không ở đây, đi tắm thay quần áo một phen.

Khi Liên Tĩnh Bạch tự mình đem đồ ăn khuya quay lại, thấy Mịch Nhi đã rửa mặt thay quần áo ngủ, cô đang lười biếng nằm ở bên giường xem ti vi, cầm máy sấy có cũng được không có cũng được thổi tóc ướt, còn rảnh rang đung đưa hai chân, một bộ dạng rảnh rỗi an nhàn.

Liên Tĩnh Bạch vội để thức ăn xuống, tiến lên kiểm tra chân trái của cô, anh chỉ sợ lúc cô rửa mặt không cẩn thận làm ướt vết thương, khiến cho bệnh biến chứng.

https://thuviensach.vn

Khi phát hiện băng gạc hoàn toàn không ướt, Liên Tĩnh Bạch mới thở phào nhẹ nhõm, anh đỡ lấy máy sấy trên tay Mịch Nhi, vừa sấy tóc vừa nhắc mãi: "Em không thể chờ anh trở lại rồi đi tắm sao? Em đi qua như thế nào, chân trái còn có thể bước đi? Em sấy khô tóc rồi xem TV có được không, như vậy rất dễ bị cảm. . . . . ."

Mịch Nhi cũng đã mở hộp đồ ăn khuya ra, tiện tay ăn chút điểm tâm ngon, nghe Liên Tĩnh Bạch lải nhải không ngừng, cô dứt khoát cầm một miếng bánh xốp giòn lên, nhét vào trong miệng của anh: "Tới nếm thử một chút điểm tâm ngon trước đi! Em cũng chỉ là đầu ngón chân bị thương chút xíu, làm chuyện gì cũng hoàn toàn không có vấn đề, anh Tiểu Bạch anh cũng đừng khẩn trương lo lắng nữa. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch bị thức ăn chặn miệng, qua loa nhai nuốt vào điểm tâm, anh thở dài nói: "Ai, vậy em cũng đừng làm chuyện khiến anh khẩn trương lo lắng nha, khi nào thì em có thể khiến anh yên tâm đây. . . . . ."

"Hì hì, không yên tâm, vậy thì nhìn còng chọc em nhiều hơn đi!" Mịch Nhi cười trộm, mặc dù đây không phải là ý của cô, nhưng nếu như có thể khiến lực hút của Liên Tĩnh Bạch hoàn toàn tập trung trên người cô, không có thời gian nhàn hạ nhìn người khác, cô sẽ tiếp tục vui vẻ hơn!

"Anh cần chính là nhiều tinh lực hơn, mới có thể hoàn toàn bảo vệ em tốt. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch lắc đầu một cái, cưng chiều nhìn vẻ mặt Mịch Nhi ăn hạnh phúc, đây là vợ tương lai cả đời của anh, người anh yêu lo lắn mười mấy năm, làm sao anh có thể không thương tiếc bảo vệ cô!

"Vì thưởng sự bảo vệ của anh, em tới cho anh ăn khuya đây!" Mịch Nhi quả thật cầm trái cây, từng cái một cho Liên Tịnh Bạch ăn, vẻ hiền lành ân cần hiếm thấy.

Hai người liền ở không khí hài hòa ngọt ngào như vậy chia sẻ một chút thức ăn khuya phong phú, mùi vị ăn được đã không còn quan trọng, quan

https://thuviensach.vn

trọng là, đây là bữa cơm đầu tiên của bọn họ sau lễ đính hôn, thời gian mọi người ăn cơm chung là hoàn mỹ nhất, đây chính là một hồi ức ngọt ngào.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Chuẩn Bị Xong Chưa?

Ăn xong bữa khuya thời gian đã không còn sớm, Liên Tĩnh Bạch dọn dẹp đĩa chén chuẩn bị mang ra ngoài cửa phòng, sau đó sẽ trở lại tắm rửa thay quần áo, mà Mịch Nhi đã chui đầu với gối sau một đêm giày vò, cũng mệt mỏi buồn ngủ.

Khi Liên Tĩnh Bạch tắm xong thay áo ngủ, vừa lau tóc ẩm ướt, vừa nằm sát bên cạnh Mịch Nhi thì Mịch Nhi chợt tỉnh lại, cô dụi mắt, dùng giọng nói đáng yêu khàn khàn hỏi: "Ồ. . . . . Mấy giờ rồi, em sẽ không ngủ lâu quá chứ?"

"Em chỉ mới ngủ hơn một tiếng đồng hồ, ngoan, ngủ tiếp đi. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch ném khăn lông xuống, trìu mến ôm lấy Mịch Nhi, hôn khóe môi và cằm cô, tặng kèm nụ hôn ngủ ngon ngọt ngào nhất, "Bảo bối, ngủ ngon. . . . . ."

Mịch Nhi lơ mở theo cứ phản xạ lười nhát ôm lấy anh, cô giống như người chết đuối cuối cùng bắt được khối gỗ, chỉ dựa vào bản năng ôm lấy thân thể ấm áp bên cạnh, đưa cái lưỡi giữ lại làn môi dịu dàng này, nụ hôn càng sâu hơn khi Liên Tĩnh Bạch vốn định chuồn chuồn lướt nước chấm dứt ngủ ngon.

Liên Tĩnh Bạch bị động tác của cô quyến rũ, môi mỏng bị đôi môi mềm mại mang hơi thở mùi đàn hương cuốn lấy, thân thể đã chủ động tiếp nhận, anh đưa lưỡi trêu chọc hàm răng cô, môi cô nhận lấy xâm nhập của anh, đến chết không rời.

https://thuviensach.vn

Hôn, đã không thể tự kềm chế, đã không thể đỡ.

Trong lúc Mịch Nhi nửa tỉnh nửa mê, tay cô giống như tự nhiên mất đi điều khiển, vòng chắc cổ Liên Tĩnh Bạch, móng tay lưu lại sau gáy anh những vết hồng.

Động tác vuốt ve, tay cô luồn vào ổ áo anh, khẽ vuốt ve vết hôn đỏ tươi, cảm nhận được dấu vết cô lưu lại trên người anh, Mịch Nhi đã trầm mê không phân rõ thực tế cùng mộng cảnh rồi.

Người đàn ông này đã chân chính thuộc về cô, người đàn ông ưu tú hoàn mỹ như vậy, đã là vị hôn phu của cô, sẽ phải trở thành ông xã của cô, nụ hôn này và vòng tay ôm ấp, thân thể này mùi vị này, tất cả đều là của cô!

Nụ hôn của cô càng thêm triền miên, nhiệt tình đáp lại ngọn lửa tình giữa hai người. Không ngừng quấn quanh xâm nhập, không ngừng môi lưỡi trao đổi, khiến tơ bạc tràn ra dưới cằm, thậm chí cho tới cần cổ.

Liên Tĩnh Bạch tiếp tục hôn nhiệt liệt xuống dưới, theo đôi môi ngậm lấy cằm cô, tiếp đó đi tới cái cổ nhẵn nhụi thon dài, ở nơi nào cũng sẽ để lại một chuỗi vết hôn đỏ thẫm. . . . . .

Nhưng khi gương mặt anh đụng phải cổ áo ngủ màu xanh nhạt, khi môi gặp được nút cài lạnh lẽo cản trở, Liên Tĩnh Bạch thoáng chốc ngưng lại.

Áo ngủ tính chất Chiffon làm lộ ra ngoài khoảng trắng như tuyết. Lại đang cản trở cảnh xuân mê người. Thế nhưng anh lại chợt nhớ tới một chuyện.

Anh nhớ mình đã đồng ý với Mịch Nhi, khi cô thật sự gật đầu đồng ý trước, anh sẽ kiềm chế không miễn cưỡng cô, tuyệt đối sẽ không vượt qua lôi trì một bước.

https://thuviensach.vn

Đó là do bản thân lần trước cứng rắn làm loạn trêu ra thảm kịch, lúc ấy anh mất chủ quyền ký kết rất nhiều điều ước giao dịch với Mịch Nhi, đồng ý tuyệt đối sẽ không ép buộc cô, sẽ không nhắc đến chuyện cá nước thân mật, bây giờ, anh cũng không thể làm trái điều ước. . . . . .

Cúi đầu nhìn thấy toàn thân Mịch Nhi vừa đầy vết hôn hồng nhạt, Liên Tĩnh Bạch vẫn còn dùng sức nắm chặc quả đấm, anh dừng lại tất cả động tác, chỉ là, chui dúc vào cần cổ cô, cố gắng bình phục rung động của thân thể.

Anh yêu cô, cho nên nguyện ý chờ cô hoàn toàn chuẩn bị sẵn sàng, cho nên không muốn thừa dịp cháy nhà hôi của cứng rắn miễn cưỡng, anh sẽ không bởi vì xúc động nhất thới, sẽ để Mịch Nhi tức giận ghi hận, anh tình nguyện nhẫn nại ép xuống, mãi đến khi Mịch Nhi hoàn toàn mở ra nội tâm, hoàn toàn đồng ý. . . . . .

Bây giờ Mịch Nhi đã hoàn toàn tỉnh táo, cô cảm nhận được Liên Tĩnh Bạch đang thở hổn hển, trong lòng khẩn trương, cảm thấy chỉ cách hai lớp áo ngủ, cái đó dâng trào dán chặt giữa hai đùi mình, nó tản mát ra nhiệt độ nóng bỏng, đỏ ngầu nóng bỏng, nhưng bởi vì kiệt lực khắc chế mà căng thẳng run rẩy.

Đương nhiên cô rất rõ ràng biết được thân thể của anh thay đổi, biết những thứ phản ứng sinh lý này như thế nào, anh, đã động tình, cự tuyệt cô, mà còn nhẫn nhịn gần như cực hạn. . . . . .

Nhưng mà, có lẽ. . . . .

Có lẽ cô không nên ích kỷ như vậy, không nên để cho người đàn ông mình yêu đau khổ cấm dục như vậy, chịu đựng vất vả khổ cực như vậy. . . . . .

"Em -- em giúp anh có được hay không. . . . . ."Mặt mày Mịch Nhi đỏ gay, nhắm mắt chống lại cảm giác xấu hổ, cuối cùng nói ra, "Chỗ đó, anh

https://thuviensach.vn

nhịn rất khổ sở, có muốn em giúp anh một tay giải quyết hay không . . . . . ."

"Em đồng ý làm giúp anh?!" Ánh mắt Liên Tĩnh Bạch bỗng nhiên giống như bắt lửa, cặp mắt sáng lên nói, "Em đã chuẩn bị cẩn thận rồi sao?"

Mới vừa bị Mịch Nhi hôn môi trêu đùa ra ngọn lửa, mới kìm được chút, bị câu của cô dẫn đốt lửa cháy.

Liên Tĩnh Bạch cảm thấy máu toàn thân đều sôi trào, chẳng lẽ anh nghĩ lầm, thật sự sau khi Mịch Nhi chính thức đính hôn, cũng sẽ nghĩ tới tối nay thực hiện "Đêm động phòng hoa chúc", quyết định giao mình cho anh hưởng dụng?!

Đương nhiên bản thân sẽ không dùng sức mạnh phá bỏ giao ước, nhưng nếu như cô chủ động nhắc tới đồng ý tiếp tục hoan ái, đương nhiên anh toàn tâm vui mừng được như ý muốn. . . . . .

"Dĩ nhiên không phải!" Khi Mịch Nhi thấy ánh mắt anh như lang sói, thân thể không khỏi rút về nửa bước, cô không ngừng cúi đầu cắn môi dưới, đỏ mặt chần chờ nói, "Làm, em không có cách nào. . . . . Nhưng -- nhưng em giúp anh đem nơi đó phát tiết ra ngoài, để anh thoải mái một chút ..., cái này có thể. . . . . ."

Thân là một bác sĩ, cô đối với hành động nam nữ quá mức hiểu rõ, trừ việc làm một bước cuối cùng kết hợp, còn có rất nhiều cách tiến hành, cũng là có thể đạt được vui thích.

Ví dụ như lấy tay, dùng miệng, dùng ngực, dùng chân, cô không chỉ xem qua các loại cách thức yêu đương trong sách, ở nước Mĩ cũng đã quan sát không ít video, tất cả căn cứ lý luận cô đều không thiếu, có phương thức chỉ đạo kiên cố nhất. . . . . .

Cô chỉ thiếu là không thể vút bỏ cảm giác xấu hổ, vẫn không có cơ hội đem lý luận hóa thành thực tế.

https://thuviensach.vn

Có lẽ, nếu như muốn áp dụng đối tượng là Liên Tĩnh Bạch, nếu như muốn anh Tiểu Bạch cảm thấy thoải mái, thì cô có thể vứt bỏ tất cả xấu hổ, tự thân động thủ ra trận một phen. . . . . .

Mịch Nhi lặng lẽ khích lệ chính mình, hôm nay, cô đã hạ quyết tâm muốn Liên Tĩnh Bạch chỉ yêu cô, chỉ biết yêu cô hơn, như vậy, cái vẫn bị cô vứt bỏ sẽ không trồi lên mặt nước.

Hạnh phúc và tình dục, trong hôn nhân ngang hàng quan trọng như nhau!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Phương Thức Mới

Luôn kiêng dè vấn đề này, luôn khiến Liên Tĩnh Bạch phải cố nén ngọn lửa, tất nhiên cũng sẽ khiến hôn nhân của cô vừa không tính phúc vừa không hạnh phúc!

Đó cũng không phải kết quả cô muốn, cô cần đối mặt với tất cả vấn đề khả thi.

Cô sợ lúc chân chính kết hợp, đau đớn bị xuyên qua, nhưng cô cũng sợ nếu như vẫn không giả trừ được, Liên Tĩnh Bạch sẽ có một ngày không thể nhịn được nữa đi tìm người khác hay không, loại đau lòng bị phản bội đó, có lẽ còn đau đớn khó mà chịu được hơn thân thân thể.

Cho nên, Liên Tĩnh Bạch vẫn luôn thu hồi dục vọng, anh luôn kiềm chế mạnh mẽ dù sao vẫn không phải cách, cô cần tìm phương thức mà hai người đều có thể tiếp nhận, cô hoàn toàn không nghĩ đến biện pháp giải quyết vấn đề trước tiên, ở giai đoạn giao thời này, xử lý thích đáng bộ phận "Tính phúc" của bọn họ.

Hôm nay, cô nguyện ý to gan thử một chút những phương thức khác ngoại trừ kết hợp ra, làm những động tác trước kia chỉ tồn tại trên lý thuyết.
. . . . .

Cô cũng muốn biết mình có thể làm đến cực hạn là chỗ nào, cô muốn thông qua nghiên cứu thực tế, có thể dùng những cách khác để hóa giải dục

https://thuviensach.vn

hỏa của Liên Tĩnh Bạch không, để hôn nhân tương lai của bọn họ hạnh phúc và tính phúc.

"Cái gì. . . . . Em muốn làm như thế nào?" Liên Tĩnh Bạch ngây người, anh có chút không rõ những phương thức khác theo lời Mịch Nhi là có ý gì, căn bản không cách nào bắt kịp suy nghĩ của cô.

Anh càng không cách nào tưởng tượng được, Mịch Nhi ngay cả dũng khí cuối cùng cũng không có, lần này đề nghị buông lỏng chừng mực rộng rãi như vậy ——

"Anh nằm xuống, không được nhúc nhích! Không cho nói chuyện! Em. . . . . Em thử một lần. . . . . ." Mịch Nhi đỏ mặt đẩy ngã Liên Tĩnh Bạch, để anh ngửa mặt nằm trên giường, sau đó mình lật người ngồi lên eo của anh, lấy giọng điệu vênh mặt hất hàm sai khiến che giấu sự ngượng ngùng của mình, "Anh phải đồng ý với em, bất luận em làm cái gì, anh đều không đượ cười em. . . . . ."

"Được." Liên Tĩnh Bạch khẽ cười gật đầu, anh rất ít khi thấy Mịch Nhi đỏ mặt xấu hổ như vậy, mặc dù nói không biết rốt cuộc trong hồ lô của cô bán thuốc gì (ý là không hiểu Mịch Nhi nói thế là có ý gì), nhưng chỉ cần là yêu cầu của cô, anh tuyệt đối sẽ gật đầu đồng ý.

"Vậy. . . . . Em muốn bắt đầu!" Mịch Nhi khẩn trương xoa xoa tay, ở đáy lòng cô lặng lẽ ôn tập một số quá trình trong đoạn phim trước kia, cuối cùng cắn chặt răng, ôm tinh thần gan dạ chuẩn bị bắt đầu.

Nhưng cô cúi đầu nhìn lều nhỏ nhô lên giữa hai chân Liên Tĩnh Bạch, ngẩng đầu nhìn vẻ mặt nhẫn nại của với vẻ tò mò, vẫn là chùn bước thu ngón tay về.

Suy nghĩ một chút, cô nghiêng người tắt đèn lớn sáng rực trong phòng, chỉ để lại ánh đèn ngủ vàng yếu ớt nhất, dường như không thấy rõ mặt Liên Tĩnh Bạch, cuối cùng cô cảm nhận được cảm giác an toàn.

https://thuviensach.vn

Không bị ánh mắt mong chờ của anh nhìn thẳng, không có đôi mắt khác nhìn chăm chú, Mịch Nhi cảm thấy lần này nhất định không có vấn đề, cô có thể, nhất định có thể!

Cô nhẹ nhàng di chuyển đến ** của Liên Tĩnh Bạch, mắt nhắm khoanh tay, đưa tay cởi quần ngủ của anh xuống, tiếp theo, bàn tay mềm mại của cô lại lột tầng ** hơi mỏng kia xuống, lửa nóng cực đại giống như đạn bay vọt ra, đột nhiên nảy lên, nó dữ tợn khoe ra uy thế và sức mạnh, hiện ra trước mặt cô.

Mịch Nhi vừa thấy bộ phận uy vũ lãi mảnh khảnh này ở khoảng cách gần, vừa không khỏi vui mừng trong lòng, cũng may cô tắt đèn đối mặt với nó ở gần như vậy hoàn toàn tối om, nếu không, cô nhất định sẽ vừa thấy được cự vật chân thật to lớn này, liền bị dọa mất hết dũng khí đi. . . . . .

Mịch Nhi cắn môi dưới, trong lòng không ngừng tự thuyết phục mình, cuối cùng cô chậm rãi vươn tay về phía trước.

Bàn tay hơi lạnh như băng nhẹ sờ lên thứ nóng rực đó, hai tay theo hình ảnh trong ký ức khép lại nhốt chặt nó, năm ngón tay thoáng dùng lực, thử chuyển động lên xuống ở mặt ngoài nóng bỏng kích động của nó.

Ngay lúc tay Mịch Nhi chạm được phần thân trong phút chốc, Liên Tĩnh Bạch bỗng mở to đôi mắt, cơ thể của anh như con cá mới vừa vớt lên bờ, chợt nảy lên ngồi dậy. Cổ họng của anh tràn ra rên rỉ khó nhịn: "Uh ô ——"

Anh hoàn toàn không tin được cảm nhận thân thể truyền tới!

Toàn thân anh nóng rực, vậy mà hiện tại đang hưởng thụ đối đãi thoải mái nhất, Mịch Nhi —— cô thế nhưng chịu tự thân động thủ phục vụ anh!

Đây là tiến triển anh hoàn toàn chưa từng nghĩ đến, là sự ướt át anh nằm mơ cũng không tưởng tượng được, loại kích thích này như đầm rồng hang hổ, thật sự là quá khổng lồ quá kinh người rồi!

https://thuviensach.vn

Vừa rồi cho dù Mịch Nhi cởi quần của anh, anh còn tưởng rằng nhất định là cô lại phát minh ra thuốc gì đó, có thể dùng thuốc để anh tỉnh táo lại. Nhưng ai biết, lần này suy đoán của anh thế nhưng cách xa vạn dặm với sự thật, sự thật hoàn toàn làm phá hủy huyết mạch của anh!

Đôi tay mảnh khảnh trắng noãn của cô, hiện tại đang vuốt ve nóng bỏng của anh, luật động quanh nó!

Mặc dù tối đen anh hoàn toàn không thấy rõ cụ thể động tác của Mịch Nhi, nhưng chỉ cần tưởng tượng, chỉ ở não suy nghĩ cảnh tượng đó, cũng khiến anh suýt nữa máu mũi phun trào rồi.

"Mịch Nhi —— em. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch khàn khàn đứt quãng nỉ non, ngay cả một câu đầy đủ cũng không nói được.

Anh chỉ cảm thấy máu toàn thân tuôn xuống phía dưới, máu của anh theo động tác của đôi tay nhỏ của Mịch Nhi mà nhảy lên, toàn thân anh từng tế bào tất cả đều kêu gào sung sướng, anh nghĩ muốn nhiều hơn, còn muốn Mịch Nhi làm nhiều hơn!

"Anh. . . . . Anh không cần lên tiếng. . . . . ." Mặt của Mịch Nhi lại càng đỏ lên, cô dừng động tác ở tay lại, cắn môi dưới ra lệnh cho anh, "Không phải nói anh không được nhúc nhích không được nói chuyện sao, nhanh lên một chút nằm xuống, một chữ cũng không cho nói. . . . . ."

Cô rất sợ Liên Tĩnh Bạch nói ra một chữ, sợ anh thấy bất kỳ động tác của cô, đây là lần đầu tiên cô nếm thử chuyện này, cô không tự tin có thể làm tốt, chỉ có đêm tối lờ mờ tại như vậy, ở trong không gian hoàn toàn yên tĩnh, cô mới dám tiếp tục làm, mới có thể không ngượng ngùng vùi đầu không dám gặp người.

Liên Tĩnh Bạch ngập ngừng hai tiếng, lý trí còn muốn nói gì đó, nói thí dụ như bảo Mịch Nhi không cần miễn cưỡng chính mình làm được loại

https://thuviensach.vn

trình độ này, nhưng thân dưới bộc phát lửa dục cũng theo ngón tay Mịch Nhi rời đi, bùng cháy mãnh liệt hơn.

** đã vững vàng khống chế được tư tưởng nửa người trên, thân thể của anh lên án không muốn cô dừng tay, bản năng của anh đang kháng nghị muốn tiếp tục hưởng thụ vừa rồi, vô số tế bào bắn ra ý kiến phản đối, mãnh liệt chỉ trích lý trí ích kỷ!

Cuối cùng, lý trí sụp đổ, Liên Tĩnh Bạch nuốt một ngụm nước bọt, nhẹ nhàng nằm trên gối, bàn tay của anh yên ổn trên ra giường, bộ dáng mặc cho Mịch Nhi khống chế.

Liền một lần, anh chỉ ở lễ đính hôn tối nay ** một lần!

Để lý trí đi gặp quỷ đi, anh muốn loại phục vụ này của Mịch Nhi, anh khát khao cô đụng vào như vậy, anh tuyệt đối không muốn cô dừng lại. . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Phá Bỏ

Mịch Nhi thấy cuối cùng anh nghe lời nằm thẳng, mới vỗ ngực thở phào nhẹ nhõm một cái, trước lạ sau quen, tay cô lại nắm lấy vật kia lần nữa, tiết tấu chuyển động theo bản năng an ủi nó, khiến nó cảm nhận được thoải mái.

Ngón tay chạm tới nhiệt độ rực nóng như thế, đầu ngón tay thắt chặt lên xuống vật lớn kinh người, nó truyền ra ngọn lửa hừng hực, nhiều lần khiến cô hoảng sợ muốn buông tay tránh né.

Nhưng lý trí còn sót lại ép buộc Mịch Nhi nhẫn nại tiếp tục, cô muốn anh không phải nhẫn nhịn khổ sở như vậy, cô phải khiến người yêu thoải mái, phải khiến cho Liên Tĩnh Bạch được hưởng thụ. . . . . .

Tay cô vụng về cố gắng lấy lòng nó, nhốt chặt * * có sức sống bừng bừng, lòng bàn tay kiên cố lại nở ra một vòng, nhiệt độ càng nóng hơn, đến lổ nhỏ trên đỉnh cũng tràn ra chất lỏng, rồi lan tràn ra ngoài, khiến tay cô cũng thấm trơn ướt.

Mịch Nhi kinh ngạc mang bệnh nghề nghiệp trên người, lấy tâm trạng nghiên cứu cẩn thận quan sát thứ dựng cao trong tay, bộ máy của đàn ông vừa thần bí lại có chút thú vị, chất xốp sưng to có thể khiến bộ máy đang mềm yếu cứng rắn như vậy, lỗ nhỏ trên đầu có thể tự động tiết ra ra chất lỏng, thật sự là tạo hóa thần kỳ!

Cho dù Liên Tĩnh Bạch nhẫn nại lần nữa, nhưng chỗ nào Mịch Nhi cũng nhúng tay trêu đùa, nên vẫn không khỏi căng thẳng bắp thịt toàn thân,

https://thuviensach.vn

không tự chủ ưỡn thẳng thắt lưng, theo tiết tấu tay cô cùng nhau chuyển động, đây là bản năng nguyên thủy nhất của đàn ông, là động tác theo đuổi thiên tính tự nhiên .

Cổ họng anh thỉnh thoảng tràn ra tiếng rên thoải mái, lần đầu tiên anh cảm thấy mình không khống chế được bản thân, không chỉ là không khống chế được thân thể, đến miệng mình cũng không thể khống chế.

Vừa nghĩ tới người động tay khiến anh thư thái chính là Mịch Nhi, anh suýt nữa bị não tưởng tượng làm cho chết máy, người yêu duy nhất của anh đụng vào dục vọng, mà đối với người chưa bao giờ xảy ra quan hệ thân mật là anh mà nói, nó đã kích thích tình cảnh thế nào!

Anh đã trầm mê, Mịch Nhi xấu hổ động tác vụng về chậm lại, mang cho anh hưởng thụ đỉnh điểm lớn nhất, đây là vui vẻ lớn nhất anh đã trải qua tới nay, nếu như có thể, anh đồng ý vĩnh viễn đều không kết thúc quá trình này.
. . . . .

Động tác trên tay Mịch Nhi dần dần thuần thục dễ dàng hơn, sự thối lui e lệ lúc ban đầu đã qua, cô có một loại cảm giác thỏa mãn mới, cô đem các loại phương pháp trên lý thuyết làm thí nghiệm, hiệu quả kinh người khiến cô hài lòng.

Cô cảm thấy mình chính là nữ vương, bàn tay khống chế điều khiển Liên Tĩnh Bạch, hô hấp của anh và nhịp tim, thở dốc cùng rên rỉ, theo từng cử động của cô mà thay đổi theo!

Anh cứ như vậy mặc cho cô định đoạt trêu đùa, mặc cho cô đùa giỡn vỗ tay!

Cô giống như được huấn luyện có chương pháp, kỹ thuật ngón tay từ thực tế mà học hỏi. Cô vốn không thiếu sót lý luận, nhưng sau khi thực tế, phải nắm giữ tốt kỷ xảo cùng bí quyết, đây đối với người học y thường

https://thuviensach.vn

giống phân tích nhân thể bộ phận mà cô nói, đơn giản giống như ăn cơm uống nước, dễ như trở bàn tay.

Mịch Nhi tiến bộ thần tốc chỉ làm cho Liên Tĩnh Bạch giống như thăng thiên, tay cô giống như là có ma lực, nặng nhẹ thích hợp, rõ ràng có phần mở đầu, tốc độ thay đổi thích hợp, luôn có thể làm cho thân thể của anh hưởng thụ được thoải mái, để cho toàn thân anh mềm hoá, tất cả đều chỉ có thể cảm nhận được cảm xúc kích động của bộ máy. d@d^al*qu!ydon-Mèo Hoang

Toàn thân toàn ý thoải mái, hoàn toàn không có biện pháp kềm chế. . . . . .

Mịch Nhi cũng đang nghi hoặc không hiểu, ngón tay cô đã động rất lâu, nhưng thứ trong lòng bàn tay chỉ có to ra càng thêm lửa nóng, nó không có một chút dấu hiệu nộp vũ khí đầu hàng, hình như còn có thể giữ vững thật lâu, tuyệt đối không yếu đuối giơ"Cờ hàng" . . . . . .

Ngón tay liên tục vận động khiến cho Mịch Nhi cảm thấy có chút mệt mỏi khó nhịn, ngón tay mịn màng không ngừng ma sát cũng bỏng đến không chịu nổi, suýt nữa cầm không được nơi đó. . . . . .

Cô nhíu chặt mày, năm đó hình như anh không có biện pháp kiên trì đến thời gian dài, nhưng năm năm trôi qua rồi tại sao anh lại có thể cứng rắn lâu như vậy, chính là không buông thả không phun, không chịu kết thúc --

Chẳng lẽ, chỉ dùng tay, sẽ không có cách nào khiến anh thoải mái, để cho anh đạt tới cao trào. . . . . .

Vậy. . . . . Cô phải làm sao?

Tay, miệng, ngực, chân, mặc dù nói những thứ này đều là bình thường có thể để cho đàn ông thoải mái, nhưng bây giờ cô là lần đầu giúp anh hạ hỏa, trừ lấy tay ra, rất khó có dũng khí làm được nhiều hơn. . . . . .

https://thuviensach.vn

Nhưng cúi đầu nhìn lửa nóng bành trướng dâng trào, Mịch Nhi hoàn toàn có thể tưởng tượng được giờ phút này Liên Tĩnh Bạch bị băng và lửa hành hạ, thân thể anh bị cô khơi lên bị cô vỗ về chơi đùa, nhưng lại không có cách nào leo tới đỉnh núi, không cách nào buông thả, loại đau khổ này có lẽ so với bắt đầu chưa có tiếp xúc sẽ càng khó chịu hơn. . . . . .

Hạ quyết tâm, Mịch Nhi cắn môi dưới, tiếp đó, cô nhẹ nhàng mở cái miệng ra, giống như hiến tế, ngậm lấy lửa nóng hầm hập. . . . . d@d^al*qu!ydon-Mèo Hoang

"A --" Liên Tĩnh Bạch kêu lên một tiếng, so với giật điện còn phải ngồi dậy rất nhanh.

Nếu như vừa rồi ngón tay nắm lấy vẫn còn ở trong phạm vi chịu đựng của anh, thì hành động bây giờ của Mịch Nhi lại hoàn toàn vượt ra khỏi tất cả tưởng tượng của anh!

Hạ thân bị làn môi nóng rực bao chặt, cảm xúc giông như tơ lụa như nhung, chất lỏng non nớt thấm ướt quanh mình, thỉnh thoảng đụng phải hàm răng cứng rắn, đầu lưỡi mềm mại. . . . . .

Cho dù Mịch Nhi chỉ cứ ngơ ngác "Cắn" như vậy, cho dù không có kỹ thuật dùng lưỡi làm cho sâu hơn, đã khiến thân thể của anh được đến thiên đường!

Linh hồn của anh giống như là một chiếc lông vũ nhẹ nhàng bay lượn, máu trong tứ chi ầm ầm nổ tung, khoái cảm nhạy cảm kịch liệt giống như khói lửa nhanh chóng nhuộm cả tứ chi, lồng ngực của anh tràn đầy ngọn lửa bộc phát, đại não bị cháy sạch cuồn cuộn, không dám tin được người yêu nhất thân thiết nhất hầu hạ!

Toàn thân bắp thịt của Liên Tĩnh Bạch đều rung động mãnh liệt, tất cả thần kinh đều chỉ tập chung môi lưỡi Mịch Nhi vây quanh bộ vị, ngọt ngào dễ chịu như vậy, khoái cảm giống như chỉ muốn nổ tung . . . . . .

https://thuviensach.vn

Anh khó nhịn nuốt một ngụm nước miếng, êm ái đè đầu Mịch Nhi xuống, hỗ trợ cô trấn an mình, chỉ đạo tiết tấu của cô, để cô sử dụng chính xác động tác phun ra nuốt vào đối đãi ngọn lửa của anh. . . . . .

Động tác kéo dài có phần không biết bao lâu, Mịch Nhi đã bắt đầu cảm thấy miệng mở rộng cằm đau đớn, vật thể trong miệng cô cuối cùng có chút khó chịu kịch liệt căng trướng, phun ra nồng nặc chất lỏng, mùi vị nóng rực lan tràn trong khoang miệng Mịch Nhi. . . . . .

"Ưm. . . . . ." Sau khi Liên Tĩnh Bạch kích thích, cuôi cùng đạt tới đỉnh núi, trong lòng anh còn phát ra tiếng rên rỉ vui vẻ, tứ chi vô lực, cuối cùng anh sụp đổ lên giường.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Nữ Quyền

Hài hòa hưởng thụ trên một ý nghĩa khác, an ủi thân thể bọn họ đợi hai mươi mấy năm, để cho anh nhẹ nhàng muốn lên tiên, dư vị của đỉnh sung sướng, trầm mê mà hưởng thụ.

Tối nay Mịch Nhi làm tất cả với anh, cũng triệt triệt để để để khiến anh kinh ngạc khiến anh rung chuyển, thân thể ở chịu đựng kích thích và lay động như thế, tinh thần sau khi chịu đủ rung động, cho dù Liên Tĩnh Bạch trẻ trung khoẻ mạnh, chân cũng có chút muốn nhũn ra có chút mệt mỏi.

Khi sự sung sướng lớn nhất cuộc đời anh đi qua, anh thở hồng hộc, rã rời khó di chuyển.

Mịch Nhi cảm nhận được vật thể trong miệng kia đã từ từ mềm nhũn ra, cô đương nhiên biết vừa rồi xảy ra chuyện gì, những thành phần trong chất lỏng kia là gì, lúc anh đến cực điểm sẽ có phản ứng gì, mỗi một động tác của thân thể anh có ý gì. . . . . .

Cô nhẹ nhàng nhả vật kia ra, trong miệng tràn ngập chất lỏng màu trắng cũng dính tràn ra, mùi xạ hương nồng nặc đánh về phía chóp mũi cô.

"Ô. . . . . ." Mặt của Mịch Nhi đỏ như lửa, cô nhìn thoáng qua Liên Tĩnh Bạch thoả mãn sau xụi lơ như mèo lười nằm trên giường, thân thể lại bỗng chốc trượt xuống giường, đi cà nhắc nhảy đến phòng vệ sinh gần đó. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cô muốn đi xử lý mùi nồng nặc trong miệng, mặc dù đó là ** của Liên Tĩnh Bạch, mặc dù cô không cảm thấy khó có thể chịu được, nhưng nếu như để cô như những kỹ nữ ở hoộp đêm không hề chướng ngại tâm lý nuốt nó vào, cô thật sự không có cách nào. . . . . .

Cô cảm thấy lần đầu tiên mình tiếp xúc, có thể dùng tay dùng miệng làm được như vậy, đã là chừng mực lớn đến kinh khủng rồi, nhiều hơn nữa sẽ khiến cô xấu hổ đến chết mất!

Cô có thể miễn cưỡng mình tự tay chạm vào nó liếm nó, về phần xử lý anh như thế nào sau khi đỉnh núi phun trào lửa trắng, nàng cô có thể chạy về phía phòng tắm trút hết ra, sau đó đánh răng sạch sẽ hơn vài chục lần. . . . . .

Vội vã nhận nước súc miệng, dùng sức phun ra hết mùi tanh mặn trong miệng, Mịch Nhi nặn kem đánh răng đánh răng, lúc này mới có dũng khí nhìn guông mặt đỏ gay của mình, mới có gan len lén đi được đoạn ngắn.

Cô, coi như làm không tệ đi, ít nhất, hình như thật sự khiến Liên Tĩnh Bạch cảm nhận được thư giản và thả lỏng. . . . . .

Có lẽ tình cờ động tác không đạt tiêu chuẩn, có lẽ biên độ làm chưa đủ, nhưng đây đối với lần đầu tiên cô làm, đối với lần đầu tiên hưởng thụ hầu hạ anh, vậy cũng đủ rồi.

Đôi mắt tím của Mịch Nhi rũ xuống, tưởng tượng ra tất cả phản ứng vừa rồi của anh, mỗi tiếng thở dốc từng cái kích động của anh, đều là chấp nhận với cô, thân thể của anh là hài lòng với cô, điều này khiến cô vui mừng một cảm giác thành tựu khác thường.

Cuối cùng ngôn ngữ cơ thể Liên Tĩnh Bạch càng lấy lòng cô rõ ràng hơn, thân là một người phụ nữ, có thể khống chế cơ quan cảm giác thân thể của đàn ông trong tay, có thể vận đổi tất cả cảm giác của người yêu, có thể để

https://thuviensach.vn

anh hưởng thụ sung sướng vô tận sau khi lên đỉnh, chính là chuyện vô cùng thỏa mãn.

Cô có thể lĩnh hội được hứng thú của đàn ông, bọn họ luôn ở trên giường được hưởng quyền chủ động tuyệt đối, khống chế thân thể phụ nữ trong tay, tùy ý trêu chọc thân thể mềm mại của họ, làm cho các cô mềm yếu nở rộ khuất phục dưới gối, đạt được thành tựu trong lòng nhưng mà không khác những gì cô vừa làm.

Nữ công nam thụ, cô đến điều tiết khống chế vận động hài hòa của tương lai hai người, có lẽ là một ý định không tồi? !

Trong lòng để ý tới những chuyện này đã mở rộng vô tận, thân thể Mịch Nhi không khỏi phát ra hơi hồng phấn, cô cảm thấy ý nghĩ này rất thú vị, có thể đè thân thể cường tráng của Liên Tĩnh Bạch đối mặt người ngoài vô cùng uy vũ vô địch cường tráng phía dưới, để anh ngã dưới tay cô như đàm xuân thủy ngâm xướng luật động, đây mới là nữ quyền thời kỳ hưng thịnh phương pháp mạnh nhất nắm đàn ông trong tay. . . . . .

Ở não tùy ý tưởng tượng tất cả hành động về sau cô có thể làm, dường như trừ chân chính kết hợp, cô đại khái có thể vận dụng toàn bộ kỹ xảo lên người Liên Tĩnh Bạch, anh có thể không bị cơ thể rung động quấy nhiễu mà khổ sở nữa, cô cũng có thể thăm dò hết mật mã khả năng giác quan của anh, dùng phương thức khắc sâu nhất để anh nhớ đến cô, để linh hồn anh chỉ nhận được đung chạm và hương vị của cô ——

Tưởng tượng ra toàn bộ, Mịch Nhi thế nhưng đã sắp d8ánh răng hơn hai mươi lần, hàm lợi sưng đỏ khẽ đau, lúc này cô mới tỉnh lại.

Bỏ lại tất cả dụng cụ, cô nhìn thời gian, mình đã đi vào phòng tắm đã lâu rồi, sau khi Liên Tĩnh Bạch đã phát tiết hết, mệt mỏi sớm ngủ thiếp đi thôi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Thân là bác sĩ nắm giữ kiến thức y học tiên tiến nhất, Mịch Nhi tuyệt đối sẽ không tin những gì tiểu thuyết ngôn tình viết, cái gì mà đàn ông cả đêm sau bảy lần vẫn mạnh như rồng như hổ nhảy loạn khắp nơi, trước không nói thể đàn ông có thể làm được cả đêm bảy lần là ít ỏi, dù thật sự làm được, anh tuyệt đối cũng không thể còn hơi sức làm chuyện khác!

Nếu như chân chính kết hợp, đàn ông hao phí thể lực tuyệt đối là phụ nữ nnn lần, ở trên giường vận động nhiều hơn, dĩ nhiên không cách nào xuống giường làm bất kỳ vận động nào nữa, một loại ** đi qua, đàn ông nhưng mà cũng chỉ là thất lưng nhũn ra chân mềm ra.

Tối nay Liên Tĩnh Bạch chiếm được sự hầu hạ cực hạn của cô, loại kích thích này đối với lần đầu tiên của anh mà nói, vậy cũng không thua gì cả đêm làm bảy lần, anh nhất định sẽ mệt mỏi mà ngủ, không thể nào còn hơi sức gượng chống lên lâu như vậy. . . . . .

Anh ngủ thiếp đi cũng tốt, nếu không, cô thật sự không biết sau khi rời khỏi đây phải nói chuyện với anh như thế nào.

Tối nay, bọn họ không phải đêm đầu tiên, hơn hẳn đêm đầu. Cô còn nhớ đã tự xem qua 100 câu hỏi khảo sát, đây liền có một điều: sau đêm đầu, đối phương nói câu gì đầu tiên. . . . .

Nếu như anh tỉnh, mặc kệ anh sẽ nói chuyện gì về chuyện vừa xảy ra, cô cũng sẽ e lệ xấu hổ nổ tung, có lẽ sẽ đỏ mặt đánh anh một trận để anh ngậm miệng lại, hồi ức này tuyệt đối không mỹ mãn . . . . . .

Mịch Nhi lặng lẽ nghĩ tới những chuyện này, nhẹ nhàng ra khỏi phòng tắm, phòng ngủ hình như vẫn giống như lúc cô rời đi, bóng đêm đen như mực, chỉ có chút ánh sáng mờ nhạt nhấp nháy của đèn ngủ đầu giường.

Mà trên chiếc giường khổng lồ đó bóng người lẳng lặng nằm, anh quả thật ngủ thiếp đi.

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi thở ra một hơi dài, nhón chân lên nhẹ nhàng nhảy đến cạnh giường, cô rón rén bò lên giường.

Đêm nay, cô lăn qua lăn lại hồi lâu, thân thể rất mệt mỏi, đúng lúc ngủ một giấc nghỉ ngơi một chút.

Cô suýt chút nữa thì quên, mình có thương tích trong người.

Mịch Nhi nằm bên gối nhắm hai mắt lại, cô giống như phát hiện một số chuyện, khi cô toàn tâm chú ý vùi đầu vào một chuyện khác thì hình như sẽ quên đi sự đau đớn của thân thể, đối với vết thương khả năng nhịn đau sẽ nâng cao hơn ——

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Đều Bận Rộn Nhiều Việc

Ngay khi cô mơ mơ màng màng sắp ngủ thì Liên Tĩnh Bạch bên gối chợt lật người, cánh tay khỏe mạnh của anh vòng lấy cái eo nhỏ của cô, khàn khàn nỉ non phun bên tai cô: "Mịch Nhi . . . . . ."

"Anh. . . . . Anh còn chưa ngủ sao? !" Mịch Nhi kinh hãi, trong nháy mắt hoàn toàn tỉnh táo lại.

Liên Tĩnh Bạch còn chưa ngủ, làm sao có thể! Khiến cô phải giật mình!

Nhưng anh không thể thay đổi được cả thể xác và tinh thần của xử nam, lần đầu tiên mãnh liệt kích thích như vậy, lại vẫn không mệt mỏi lập tức ngủ mê man?!

Chẳng lẽ, anh lại có tư chất tốt đến loại trình độ này sao. . . . . .

Quá không hợp lý!

"Mịch Nhi, em. . . . . Em đừng khẩn trương." Liên Tĩnh Bạch dịu dàng nắm cạnh Mịch Nhi, cúi đầu hôn lên trán cô mấy cái dỗ dành, anh cũng có chút lúng túng ngượng ngùng, không rõ ràng nói, "Anh. . . . . Là anh đang chờ em. Có mấy lời anh nhất định phải nói ra, anh rất vui mừng khi em có thể vì anh làm đến trình độ này, chỉ là, về sau em không cần thiết. . . . . Cố gắng miễn cưỡng mình như vậy. . . . . ."

Sau khi Mịch Nhi giúp anh hạ hỏa, liền chạy trốn vào trong phòng tắm, trong thời gian cô buồn bực tránh né ở bên trong, Liên Tĩnh Bạch đã chỉnh

https://thuviensach.vn

lý lại sự nhếch nhác của bản thân, đi tắm thay quần áo rực rỡ hẳn lên, sau đó, anh vẫn nằm trên giường, chờ đợi Mịch Nhi trở lại.

Thân được thoả mãn qua, lý trí anh cũng khôi phục lại bình thường, không nghi ngờ chút nào, thân là một người đàn ông, anh cực kỳ rất thích Mịch Nhi nhượng bộ hầu hạ làm anh vui lòng, vừa vặn làm một người yêu toàn tâm chiếu chuộng Mịch Nhi, anh cũng đau lòng không muốn để cô vì anh mà làm đến loại trình độ này.

Thân thể Mịch Nhi rất thích sạch sẽ, trừ khi học y cầm dao thấy máu tạo thành vết bẩn ra, căn bản là cô hoàn toàn không có cách nào miễn cưỡng bản thân tự mình tiếp xúc với những người khác.

Mặc dù đối với người yêu quen thuộc là anh, cô có thể hoàn toàn thẳng thắn không cố kỵ, ôm hôn thân mật khăng khít, nhưng giống như mới vừa rồi lấy tay dùng miệng như vậy, nhất định sẽ làm cho cô cảm thấy khó xử, cô cũng không thích phải làm như vậy.

Anh không muốn Mịch Nhi làm trái lương tâm ép bức bản thân, cho dù như vậy sẽ khiến cho anh hưởng thụ. . . . . .

Hơn nữa, cho dù là ở trên giường thân mật đụng chạm, dĩ nhiên cũng nên là anh khiến cho Mịch Nhi đạt được vui vẻ, mà không phải chỉ có một mình bản thân dược hưởng thụ!

"Ngừng! Không cần nói nữa!" Mịch Nhi vội vàng đỏ mặt tới mang tai ngăn anh lại, cô không cần nghe anh nói gì nữa đâu, anh dám nói một câu nữa, ô cũng sắp xấu hổ đến nổ banh xác rồi!

Cô chính là sợ anh giống như bây giờ nhắc tới chuyện vừa xảy ra, không cần đánh giá hay đàm luận về nó có được không, thật sự rất xấu hổ. . . . . .

"Nay. . . . . Hôm nay chỉ là ngoài ý muốn!" Mịch Nhi gần như đắp chăn kín toàn thân, che giấu gương mặt đỏ như máu của cô, giọng nói của cô rầu

https://thuviensach.vn

rĩ gầm nhẹ, "Anh cũng đừng tưởng rằng mỗi ngày đều được hưởng thụ như vậy, hôm nay chỉ vì em thấy vui vẻ cho nên mới làm! Bây giờ mau chóng xoay người sang chỗ khác ngủ đi, cái gì cũng không được nói! Về sau em thích làm thế nào với anh thì làm thế đó, quyền chủ động cho chuyện này ở trong tay em, anh không có tư cách yêu cầu em! Mau đi ngủ đi, một chữ cũng không được phát ra!"

Liên Tĩnh Bạch há miệng, nhưng khi nhìn Mịch Nhi quấn mình giống như cái kén, nghe trong lời nói của cô không che giấu được xấu hổ và tức giận, anh đành thu lại tất cả câu chuyện.

Anh không biết tại sao cô chịu làm đến loại trình độ này, nhưng anh đã biết, để làm ra chuyện này nhất định Mịch Nhi đã hạ quyết tâm thật lớn từ bỏ rất nhiều cảm giác xấu hổ, bây giờ cô xù lông như thú con, nếu như anh dám trêu chọc một câu nữa, nếu như còn muốn tiếp túc đề tài này nữa, nhất định sẽ bị Mịch Nhi cho rằng có được tiện nghi mà còn ra vẻ, cố ý muốn trêu chọc cô mà nhắc tới chuyện mất mặt.

Mịch Nhi sẽ không cố kị chút nào đánh lại.

Cô là người tinh quái như vậy, không thể dùng lời lẽ bình thường tính toán, chuyện tối nay, mặc dù đã xảy ra hết sức kích thích không chút chân thật nào cả, mà ngay đêm bọn họ đính hôn, có lẽ cũng không tính là chuyện vượt khuôn.

Cho nên, anh quyết định, mình phải ngoan ngoãn nghe lời, một câu cũng không nói mà đi ngủ.

Còn nhiều thời gian, anh có đầy đủ thời gian để cùng Mịnh Nhi ở chung thảo luận, về vấn đề * *, anh càng phải có kiên nhẫn từ từ mà tính, từ từ cùng cô tính toán từng chút.

Nhưng mà, đã qua bốn ngày, cho đến khi vết thương trên chân Mịch Nhi hoàn toàn lành lại không lưu vết sẹo, Liên Tĩnh Bạch cũng không có cơ hội

https://thuviensach.vn

khơi lại câu chuyện liên quan đến một đêm đó.

Mặc dù bọn họ đã chính thức đính hôn chuẩn bị thành vợ chồng, nhưng thời gian hai người ở cùng nhau so với trước kia quả thực đang bị rút ngắn, gần như ban ngày bọn họ không nhìn tới mặt, cả đêm về muộn rất ít nói chuyện với nhau!

Cho dù hai người khó có được thời gian, cả ngày mệt nhọc cũng làm cho họ ngã đầu đi ngủ, căn bản không có thể lực trở lại nói chuyện phong hoa tuyết nguyệt*, dĩ nhiên cảnh tượng đêm hôm đó cũng không có cơ hội tái diễn lần nữa, về tính chất thảo luận, hai người cũng không thể đưa lên mặt bàn tán gẫu.

(*)Phong Hoa Tuyết Nguyệt: gió hoa tuyết trăng, những thứ đẹp nhất của tự nhiên.

Liên Tĩnh Bạch bận rộn nhiều việc, trong bốn ngày này, anh tiếp đãi vô số khách tới kính hỏi, thân phận của Mịch bại lộ trong bữa tiệc đính hôn, trong nháy mắt nhấc lên nhiều việc.

Cả hai giới thương chính cũng bị việc nhà họ Triển và nhà họ Mục kết thân mà nổ ầm ầm, hai nhà lớn mạnh kết hợp có thể so sánh sức nổ rất lớn, vô số người muốn thám thính quan hệ, cho nên tân khách ào ào tới cửa, cuối cùng chiếm cứ mấy ngày nghỉ của Liên Tĩnh Bạch.

Anh rất bận, Mịch Nhi cũng rất vội.

Trên chân cô còn có vết thương, cho nên dĩ nhiên sẽ không đi gặp gỡ những vị khách này, càng không đi xã giao lôi kéo lòng người khống chế tình hình, cô chỉ có thể sống yên tĩnh trong phòng tu dưỡng, không có cách nào đi làm những chuyện khác.

Vì vậy, cô liền lợi dụng thời gian dưỡng thương buồn tẻ nhàm chán, tất cả đều dùng để nghiên cứu bệnh án. Cô nghiêm túc vùi đầu vào nghiên cứu

https://thuviensach.vn

cho bệnh nhân mà Alex không chuẩn được bệnh -- mà báo cáo bệnh án của bệnh nhân TM kia đều khiến Mộc Ái mất ăn mất ngủ.

Bệnh án dày cộp hao mòn tất cả thời gian của cô, mà biến chứng của bệnh cũng khiến cô có chút đau đầu.

Mịch Nhi một mực vùi đầu suy nghĩ phương pháp trị liệu, sau khi bị vấn đề nam giải làm cho tốn nhiều thời gian, cô dứt khoát ôm tất cả tài liệu đi tìm Tố Tâm, trở về nhà họ Mục cùng mẹ tham thảo vấn đề khó khăn.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Đừng Hoài Nghi Thủ Đoạn Của Anh

Liên Tĩnh Bạch đối với lần này không có cách gì, cha mẹ anh đã vì tránh né tân khách, bỏ lại anh chạy ra biệt thự ngoại ô hưởng thụ thế giới hai người, anh chỉ có thể đơn độc tiếp đãi khách khứa lui tới, đã bận bịu không ngừng một phút.

Đối với hai vị Mịch Nhi và dì Tố đam mê y học ở chung một chỗ quên ăn quên ngủ nghiên cứu tìm tòi, anh cũng chỉ có thể sai người đúng hạn dặn dò bọn họ nhớ phải ăn ngủ.

Cũng may, cha vợ tương lai là chú Mục vẫn còn ở trong nhà họ Mục trông coi hai người, không đến nỗi để cho bọn họ trầm mê quên hết mọi thứ.

Thở dài, Liên Tĩnh Bạch thu hồi suy nghĩ về tình huống mấy ngày nay, anh nhẹ nhàng cầm khăn lông lau tóc ướt, liếc mắt nhìn thời gian, có chút phức tạp lắc đầu một cái.

Ai, đã là lúc này, Mịch Nhi lại cùng dì Tố thảo luận, chẳng lẽ tối nay muốn ngủ ở nhà họ Mục luôn, không trở lại ngủ sao? !

"Tin tức tốt! Tin tức tốt!" Mịch Nhi giống như cơn gió lốc, nhanh chóng vọt vào trong phòng, cô hưng phấn quơ múa một phần tài liệu kêu to, giọng nói kích động cực kỳ hân hoan.

https://thuviensach.vn

"Em chạy chậm chút!" Liên Tĩnh Bạch vội vàng tiến lên đỡ lấy Mịch Nhi đang vui vẻ, "Cẩn thận chân trái của em, vừa mới khỏi hẳn, em nên chú ý một chút!"

"Em không sao mà..., chạy nhảy đều không có việc gì, anh Tiểu Bạch không nên quá lo lắng!" Mịch Nhi lôi kéo Liên Tĩnh Bạch, vội vàng muốn cùng anh chia sẻ sự vui vẻ của mình, "Ha ha, bây giờ có một tin tức tốt muốn nói cho anh! Phương án trị liệu của Tim đã ra lò! Quả nhiên em còn có rất nhiều chỗ kém hơn mẹ, mẹ giúp em hoàn thiện rất nhiều chỗ! Chỉ cần có phương án trị liệu này, nhất định bệnh của Tim có thể hết, chữa hết bệnh của anh ta thì có thể đuổi Alex đi rồi! Ha ha ha ha, sau đó em lại có thể độc chiếm bệnh viện, muốn ở Mộc Ái nghiên cứu cái gì thì nghiên cứu cái đó ~"

"Đã có phương án hoàn chỉnh sao?" Liên Tĩnh Bạch hơi giật mình, cười khích lệ cô nói, "Quả nhiên y học của Mịch Nhi rất lợi hại, em và dì liên kết hợp không phải vô địch thiên hạ sao? Anh nghe nói Tim ở Mộc Ái lâu như vậy, vẫn chỉ có thể nhận lấy cơ sở trị liệu, không có một bác sĩ nào dám bỏ thuốc ra điều chỉnh cho người đó, còn em trong vòng vài ngày thì có phương án trị liệu! Chỉ là bây giờ em tính thế nào, muốn tự mình đi trị liệu sao? Em đừng quên mất, đi trị liệu, nhất định sẽ nhìn thấy Alex đó."

"Không phải là em muốn tự mình đi, nhưng có rất nhiều quá trình giải phẫu và trị liệu cần em thì mới có thể làm được. . . . ." Mịch Nhi thở dài, bất đắc dĩ nói .

Nếu như có thể, dĩ nhiên cô cũng rất muốn ẩn núp cách xa cái người bị điên khùng kia, nhưng lòng bác sĩ như cha mẹ, gặp phải bệnh khó trị liệu sẽ muốn điều trị một phen, huống chi, bệnh chứng của Tim đã nghiêm trọng mà cô không thể không tự xuất hiện.

Mặc dù lần trị liệu này sẽ khiến cô phải chịu đủ quấy rầy ảo tưởng và lời nói điên khùng của Alex, nhưng để sớm đuổi anh ta ra khỏi bệnh viện Mộc Ái, khổ sở tạm thời đành phải chịu đựng.

https://thuviensach.vn

"Em quyết định ngày mai sẽ tới bệnh viện Mộc Ái, chính thức bắt đầu trị liệu cho Tim . Sớm ngày trị hết bệnh cho Tim , em liền sớm ngày có lý do đuổi Alex đi, đây là thỏa đáng nhất." Mịch Nhi nghiêm túc nói tính toán của mình, chợt, ý tưởng trong não cô bỗng lóe lên, trong nháy mắt nhớ lại một chuyện.

Mịch Nhi kéo cánh tay Liên Tĩnh Bạch, ép hỏi anh nói: "Nhất định em không nhớ lầm, mấy ngày trước anh có hứa hẹn với em đấy, nói anh có cách giải quyết cái vấn đề này! Lúc ấy anh nói, nhất định là vừa có thể để em trị liệu cho Tim, lại khiến cho em không phải chịu đựng quấy rầy của Alex, có thể một phát nốc out anh ta, không để cho anh ta trở lại phiền em. . . . . Anh Tiểu Bạch, rốt cuộc là biện pháp gì, dù sao bây giờ anh cũng nên nói cho em biết chứ? Ngày mai em phải đi tới bệnh viện rồi, sẽ lập tức gặp nhiều đau khổ dây dưa của anh ta!"

"Bây giờ còn chưa thể nói. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch tiếp tục đóng miệng, anh giơ một ngón tay lên, chỉ chỉ vào chóp mũi của Mịch Nhi, "Ngoan, mặc dù ngày mai em tới bệnh viện, anh sẽ có biện pháp để cho anh ta hoàn toàn chết tâm, sau ngày mai, em ở trong Mộc Ái sẽ không còn buồn phiền gì rồi!" !

"Thực hay là giả vậy, cá tinh của Alex khác người thường, biện pháp bình thường không cách nào đả động tới anh ta được. . . . . ." Trước đó Mịch Nhi nhắc nhở Liên Tĩnh Bạch, "Anh đã hứa thì em sẽ hoàn toàn tin tưởng, nhưng nếu như muốn đối phó với Alex, em nghi ngờ trong vòng một ngày anh còn có thể làm ra chuyện gì? Làm sao có thể khiến anh ta u mê trong hai năm, chợt hoàn toàn buông tha theo đuổi ‘Mục cô nương’chứ!"

"Tin tưởng chồng tương lai của em, đừng hoài nghi thủ đoạn đả kích tình địch của anh!" Liên Tĩnh Bạch cúi đầu hôn môi Mịch Nhi, đẩy đẩy cô nói, "Đi tắm rồi ngủ đi. Ngày mai em còn chính thức đi tới bệnh viện làm việc, tối nay càng phải nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai cứ chờ anh tới thông báo là

https://thuviensach.vn

được! Phương án của em có thể trị liệu bệnh của Tim, mà nhất định phương pháp của anh có thể xử lí Alex!"

"Hay là em đợi đến ngày mai rồi xem. . . . . ." Mịch Nhi dẩu môi lên, lẩm bẩm nói nhỏ, từ từ đi tới phòng tắm, "Hừ, gian thương quả nhiên đều không đứng đắn! Tại sao anh cứ vui vẻ bày tận như vậy, để cho lòng hiếu kỳ của em lo lắng. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch hé môi cười một tiếng, thính lực của anh nhạy bén có thể nghe thấy toàn bộ lời Mịch Nhi nói, nhưng ngoài miệng anh không nói nhiều một câu, không trả lời cô bất cứ vấn đề gì, cô cứ mang theo nghi vấn như vậy, vẫn lẩm bẩm đi xa.

Anh đưa mắt nhìn cô đi vào phòng tắm rồi đóng cửa phòng, mới khe khẽ nói: "Nguyên nhân, dĩ nhiên. . . . . Là bởi vì thích nhìn ánh mắt tò mò của em, thích thấy gương mặt vui mừng khi biết đáp án. . . . ."

Đây là hứng thú của anh, anh thích trêu chọc Mịch Nhi, để cho cô nghi ngờ để cho cô vui mừng, đây là điều cuối cùng cả đời anh cũng không thấy nhàm chán yêu thích, trong ngày tương lai, anh còn muốn tiếp tục thực hiện nhưng hành động đó.

Anh lấy điện thoại di động ra gọi một dãy số, phân phó người ở đối diện nói: "Lần trước chuyện tôi xắp xếp đã thế nào rồi? Ngày mai tôi bắt đầu tới công ty làm, buổi sáng cậu đi thực hiện, mà buổi chiều cứ theo kế hoạch của tôi mà làm. . . . . ."

Vừa nghiêm túc dặn dò, Liên Tĩnh Bạch mới cúp điện thoại, trên mặt anh treo nụ cười tự tin, tất cả, đã sớm ở trong kế hoạch cuả anh, bây giờ chỉ chờ tiến hành.

Ngày mai, sẽ chờ ngày mai tới, anh sẽ tự mình gặp Alex dám dám can đảm mơ ước vợ anh, sẽ khiến cho anh ta toàn tâm toàn ý buông tha!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Cảm Xúc

Một đêm trôi qua rất nhanh, khi mặt trời lên cao, ánh mặt trời ấm áp chiếu sáng cả vùng đất, một ngày mới lại tới, mà ngày này là một ngày cực kỳ đặc biệt.

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi đều kết thúc ngày nghỉ hiếm có, hôm nay, Mịch Nhi sẽ chính thức đi làm ở bệnh viện Mộc Ái, mà Liên Tĩnh Bạch cũng tiếp quản lại Triển thị, lại bắt đầu công việc bận rộn căng thẳng.

Hai người cùng nhau rời giường rửa mặt, ăn chung bữa sáng, rồi mỗi người đi một ngả khác nhau, Liên Tĩnh Bạch lái xe đi tới Triển thị, mà Mịch Nhi không chút lo lắng, bản thân chậm rãi lắc lư đi tới bệnh viện.

Hôm nay là ngày đầu tiên cô đi làm, nên không cần xe thể thao phong cách đưa đón như vậy, cô ở trong bệnh viện Mộc Ái vẫn chỉ là một người mới, nhất định phải giảm thấp sự tồn tại. Cô còn muốn che giấu thân phận nhiều hơn để khảo sát xung quanh bệnh viện một chút, lần đầu tiên khiến cho bệnh viện mưa gió, nhưng tuyệt đối như bình thường!

Nhưng hôm nay, nhất định là một ngày không bình thường, cho dù Mịch Nhi có muốn khiêm tốn, tình nguyện không có tiếng tăm gì, thì chuyện phát sinh kế tiếp không có cách nào khống chế được, đều chỉ có thể bị động nhận lấy tất cả.

Cô thế nào cũng không nghĩ đến, chỉ trong vòng một ngày, bằng tất cả mọi cách cô đã được vang danh ở trong bệnh viện, cô lại càng không thể

https://thuviensach.vn

nghĩ tới, những chuyện kinh ngạc ngoài ý muốn sẽ làm cho cô mất đi cái gì, và đạt được cái gì. . . . . .

Cả đường nhẹ nhàng nhày nhót về phía bệnh viện, tâm tình Mịch Nhi vừa hưng phấn vừa khẩn trương, lại hiếu kỳ lo lắng

Hôm nay cô sẽ bắt đầu trị liệu cho Tim tiên sinh bị bệnh giai đoạn cuối, điều này làm cho dòng máu bác sĩ chảy trong người cô sôi trào. Cô có chút vội vã muốn bắt đầu áp dụng phương án trị liệu đã làm cùng mẹ, cực kỳ hi vọng lập tức trị khỏi cho Tim, đây mới là trách nhiệm của cô trong thiên chức bác sĩ!

Tò mò của cô lại nhằm vào điểm đáng ngờ tối qua của Liên Tĩnh Bạch, cô rất muốn biết cuối cùng hôm nay anh định làm ra chuyện gì, rốt cuộc làm sao có thể đánh lui Alex, đủ loại nghi vấn khiến lòng Mịch Nhi giống như mèo nhỏ bắt đầu ngứa ngáy một chút. Cô tò mò đối với hành động của Liên Tĩnh Bạch, và sốt ruột với kết quả cuối cùng.

Mặc dù thỉnh thoảng tâm tình vui mừng một chút nhưng nghĩ tới chuyện phải gặp lại Alex là thấy bất mãn và bực tức, nhưng trên đường Mịch Nhi tới bệnh viện Mộc Ái, trên cơ bản tâm tình vẫn tốt.

Nhưng khi Mịch Nhi đến khoa nhân sự bệnh viện báo cáo, rất nhiều lãnh đạo Mộc Ái đã biết thân phận của cô mà nghênh đón, khi được viện trưởng tự mình dẫn dắt, đi tới phòng đặc biệt sắp xếp cho cô, khi cô tiếp nhận bệnh nhân mà Mộc Ái danh tiếng lừng lẫy không có cách nào trị được, tên bệnh nhân là Tim, khi Alex vẫn luôn trị liệu bên cạnh Tim nhìn thấy cô, điên cuồng ân cần nói lời yêu thương. . . . . .

Đủ chuyện không bình thường xảy ra trên người mới tới Mộc Ái như cô, không nghi ngờ chút nào, trong nháy mắt cả bệnh việt nhấc lên sóng gió nghị luận, để danh tiếng của cô lan nhanh như tốc độ của bệnh truyền nhiễm, lập tức truyền khắp ngóc nghách Mộc Ái.

https://thuviensach.vn

"Mục cô nương, thì ra cô là bác sĩ ở Mộc Ái? Tại sao lần trước nhìn thấy tôi không nói, thật khiến người ta lo lắng! Cô có biết trong mấy ngày qua tôi nhớ cô thế nào không, đủ loại suy nghĩ lung tung hành hạ tôi không thể ngủ say giấc. . . . . Tôi không đoán ra cô tới Mộc Ái vì làm bác sĩ, vẫn cứ nghĩ cô đến xem bệnh làm tôi đi tìm các khoa, cũng không có phát hiện dấu vết của cô, tôi vừa sợ cô đang bị bệnh không có cách nào ra cửa, lại sợ cô xảy ra chuyện ngoài ý muốn, quả thực khiến tôi bận tâm từng phút từng giây. . . . . ."

Tốt nhất anh lập tức bận tâm đến chết đi, có thể chết thì chết càng xa!

"Ha ha, tô đã sớm biết mình suy nghĩ nhiều mà, lấy y học của Mục cô nương, dù bản thân có bệnh gì thì cũng tự mình chữa khỏi, vì tôi quan tâm mà nghi linh tinh! Đúng rồi, Mục cô nương đến đây tiếp nhận trị liệu cho Tim, có cần tôi cung cấp bệnh án trực tiếp? Thật ra thì, Tim là người quen biết cũ của nhà tôi, kể từ anh ta bị bệnh, tôi vẫn luôn đi theo trị bệnh, nếu như cô có gì muốn hỏi, cứ hỏi tôi...tôi tuyệt đối hiểu rõ người nhất. . . . . ."

Không có gì cần hỏi anh, anh câm miệng là được rồi!

"Mục cô nương, cô muốn uống nước không? Không bằng tôi gọt táo cho cô, chúng ta lại vừa ăn vừa nghiên cứu bệnh tình, cùng nhau kết hợp trị liệu cho Tim! Mà kể từ một năm trước ở bác sĩ không biên giới, lần đầu tiên chúng ta hỗ trợ lần nữa, vợ chồng đồng tâm song kiếm hợp bích, nhất định có thể chữa khỏi tất cả bệnh tật. . . . . ."

Ghét con ruồi, cứ kêu ong ong phiền chết!

Trên trán Mịch Nhi đã hiện lên đầy vạch đen, tại sao trên thế giới có thể có loại sinh vật khiến người ta ghét như vậy, loài này tên Alex!

Cho dù cô không thèm quan tâm lời của Alex, hết sức coi nhẹ tiếng nói ma quỷ chui vào lỗ tai, cho dù cô không bận tâm trả lời câu nào, chỉ là hết sức chăm chú nhìn sang dụng cụ trị liệu, cẩn thận tỉ mỉ đo lường số liệu

https://thuviensach.vn

thân thể cho Tim, nhưng anh ta vẫn còn có thể nói chuyện vui vẻ, càng kéo đề tài nói chuyện càng xa!

Những câu nói lấy lòng buồn nôn kia, những lời nói quan tâm săn sóc kia, tại sao nói ra từ trong miệng Alex, chỉ làm cho cô cảm thấy tức giận nổi giận!

Nghe anh Tiểu Bạch nói những lời nhớ nhung hạnh phúc dường nào, tại sao nghe người khác nói chỉ thấy ác tâm buồn nôn giống như con ruồi tạo ra tạp âm!

Mịch Nhi tuyệt vọng thở dài, cô cũng biết, cô cũng biết chỉ cần đối mặt với Alex, sự kiên nhẫn của cô rơi vào đáy cốc, cái này có thể khiến cho Thần Tiên cũng phải nổi điên, tại sao cố tình chỉ quấn lấy một mình cô!

Nếu không phải là cô nghiêm túc tiếp nhận bệnh nhân Tim này, nếu không phải là cô muốn chữa khỏi thật nhanh, cô sẽ không thể sống chung với Alex dù là một giây đồng hồ. . . . . .

Nếu như nói, Alex tồn tại quấy rầy ở trong dự liệu của cô, nhưng một ít người khác, cô cũng không thể nghĩ tới cũng sẽ xuất hiện . . . . . .

Mịch Nhi chớp mắt mấy cái, từ khóe mắt quét nhìn sang đám quần chúng hỗn loạn vây xem bên ngoài, những người mặc áo choàng trắng, đồng phục y tá, nhân viên y tế, chẳng lẽ bọn họ rảnh rỗi nhàm chán đến trình độ này?

Nếu không thì sao cứ tới địa bàn của cô, len lén rình coi bàn luận xôn xao ở cửa ra vào, rốt cuộc bọn họ đến đây làm gì!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Nhiều Người Vây Xem

Chẳng lẽ ngày đầu tiên cô chính thức đến Mộc Ái, sẽ phải suy tính có đã cần cắt giảm biên chế không?

Nếu như không phải là nhân viên trong bệnh viện đã quá nhiều nên vô số người rỗi rãnh, làm sao có thể bất cứ lúc nào bất cứ chỗ nào đều có các bác sĩ và y tá lười biếng trong thời gian làm việc, tranh thủ đến trước cửa của cô!

Rốt cuộc ngày đầu tiên thành lập khoa này bọn họ tới đây làm gì, là muốn nhìn cô người bác sĩ này bày tỏ hữu nghị, hay là muốn vào xem trị liệu bệnh tổn thương não!

Nhưng cho dù tai nghe Alex ăn nói điên khùng, mắt nhìn đám người ta lui tới trước cửa, cho dù tim Mịch Nhi sẽ không vui mừng hay muốn phát tiết, cô vẫn yên lặng cắn chặt răng, nuốt tất cả cảm xúc trong lòng xuống bụng. . . . . .

Đây là ngày làm việc đầu tiên của cô, cô phải hết sức khiêm tốn đè nén cảm xúc, rồng cũng khó thắng được rắn địa phương (giống câu phép vua thua lệ làng của VN mình đó), cô không muốn vừa mới bắt đầu liền gây chuyện phiền toái dậy lên sóng lớn. Những người này muốn tới thì tới, quản bọn họ rốt cuộc đang nhìn cái gì làm khỉ gió gì, cô mới không có sợ hãi. . . . . .

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, Mịch Nhi vừa cố hết sức lơ đi lời nói buồn nôn của Alex ở mọi chỗ, vừa gượng chống nhẫn nại chịu đựng đủ loại ánh mắt kỳ lạ của quần chúng vây xem kia, mỗi một phút mỗi một giây, cô đều cảm thấy vừa phiền muộn vừa bực tức. . . . . .

Có lẽ tin tốt duy nhất, cũng chỉ có kết quả chẩn đoán sợ bộ của Tim, cô có thể hoàn toàn dựa theo kế hoạch hoàn mỹ này thực hành trị liệu cho anh ta.

Nhưng Mịch Nhi càng thêm mong đợi và hy vọng Liên Tĩnh Bạch xuất hiện, anh đã nói, trong hôm nay sẽ giúp cô giải quyết xong Alex, tại sao anh còn chưa tới thu phục anh ta!

Cho tới trưa hoảng loạn cuối cùng cũng đi qua, kim đồng hồ chỉ mười hai giờ, đã đến giờ ăn cơm trưa.

Mịch Nhi nhìn Alex theo thật sát sau lưng cô cách nửa bước, lập tức xua tan chủ ý muốn về nhà ăn cơm, cô tuyệt đối không muốn để tên biến thái này biết được địa chỉ nhà cô, để anh ta có cơ hội đuổi tới căn cứ địa cuối cùng của cô!

Cho nên, cô đành phải men theo chỉ dẫn của bản đồ của bệnh viện, chậm rãi xuống phòng ăn của Mộc Ái.

Như vậy đi, cô tạm thời uất ức mình một chút, hôm nay ở phòng ăn Mộc Ái tùy tiện ăn một chút thôi.

Hừ, nếu như Liên Tĩnh Bạch hứa hẹn đến mai còn chưa thực hiện, nếu như sau này Alex vẫn một tấc cũng không rời theo dõi cô như thế này, nếu như mỗi ngày cô đều bị buộc đến dùng cơm ở nơi như vậy, cô nhất định không tha cho Liên Tĩnh Bạch!

Vừa căm hận oán trách, Mịch Nhi vừa đi vào cửa chính phòng ăn.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này chính là giờ ăn, nhân viên trong phòng ăn nhiều âm thanh ầm ỹ, nhưng khi Mịch Nhi đi vào, theo bước cô tử tử đi tới, dẫn đến một đường lặng lẽ yên tĩnh trở lại, vừa rồi lớn tiếng cười đùa đột nhiên biến thành nhỏ giọng thì thầm, khiến Mịch Nhi nhất thời nghi ngờ.

Bọn họ, tại sao lại có loại phản ứng này?

Tới phòng ăn nhân viên dùng cơm đều là bác sĩ bình thường, bọn họ tuyệt đối không biết cô đã quản lý bệnh viện này, đương nhiên sẽ không cô nhìn chằm chằm được, bọn họ càng không nhanh như vậy biết được tin tức trên giới thượng lưu của thành phố K, dò hỏi được thân phận đại tiểu thư nhà họ Mục và con dâu trưởng nhà họ Triển của cô. . . . . .

Uhm, nói cách khác, những người này đột nhiên yên lặng lại biểu hiện qua ánh mắt, tuyệt đối không phải là do cô.

Mịch Nhi không khỏi xoay người, cô xem tên Alex đi theo sau lưng cô, nhìn bộ dạng chó lấy lòng kỳ lạ kia, cô quyết định quy tất cả nguyên nhân lên người anh ta!

A, nhất định là sự tồn tại của tên điên này khiến mọi người sợ hãi, bộ dạng lưu manh cuồng theo dõi này của anh ta quá khó coi!

Alex cũng không phải là nhân viên Mộc Ái, nhưng anh ta thế nhưng lại len lén đến ăn cơm, nhất định khiến tất cả mọi người cảm thấy anh ta không biết xấu hổ rồi!

Nhưng khi Mịch Nhi dùng ánh mắt giết người liều mạng trừng Alex ở xa, khi cô ngồi một mình trước bàn ăn, khi cô ổn định lại tinh thần nghe được đám người xung quanh thì thầm, thế mới biết, mình vậy mà vừa ở giữa trưa, đã thanh danh vang dội ở Mộc Ái rồi!

Những người này, toàn bộ người trong phòng ăn này, đối tượng quan sát vẫn luôn là cô! Có chút ba năm mới tụ lại chung một chỗ nhỏ giọng thảo

https://thuviensach.vn

luận, nhân vật chính vẫn là cô!

Mịch Nhi để đũa xuống sờ mũi, cô đối với thức ăn ngon trong phòng ăn bệnh viện Mộc Ái, nhất thời hoàn toàn không thể nuốt xuống.

Dù là trong lòng thừa nhận người ta có năng lực đi nữa, đối mặt với một đám người vây xem chỉ chỉ trỏ trỏ, cũng không thể thản nhiên ăn gì đó đi!

"Là cô ta, chính là cô ta! Thấy được không, người phụ nữ này không biết từ đâu ra, đùa giỡn Alex ở bàn tay, Vương điện hạ đẹp trai như vậy cũng phải hạ mình lấy lòng cô ta, cô ta lại dám lấy đẹp không coi là quan trọng!"

Mịch Nhi vuốt vuốt mi tâm: phụ nữ nha, tên của mấy người là tố cáo nhan sắc!

Nhưng mà, tên Alex không đứng đắn này cũng dám xưng là Vương sao? ! Không nói đến cha và chú Triển trưởng thành quyến rũ, chỉ Liên Tĩnh Bạch, Triển Dĩ Mặc, liền bỏ rơi Alex không biết mấy con phố!

Liền mỹ thiếu niên em trai A Cẩn của cô còn đẹp trai hơn Alex! Các người rốt cuộc có thấy qua đàn ông đẹp trai hay chưa!

"Alex làm sao sẽ thích cô ta, các người không cần suy đoán lung tung! Hừ, người phụ nữ này dáng dấp cũng chả có gì đặc biệt, nghe nói là viện trưởng tự mình dẫn cô ta vào khoa mới đó! Ha ha, ai biết người ta có phải có bối cảnh gì có thể thổi lời nói bên gối gì đó hay không, thế nhưng có thể khiến Mộc Ái của chúng ta vì cô ta đơn độc thành lập một khoa mới, người bình thường làm gì có bản lĩnh này. . . . . ."

Mịch Nhi thiếu chút nữa phun hết nước trà ra, các người nói những lời này trước, thật không chú ý tới bụng bia và địa hải của viện trưởng sao? !

Vừa rồi còn nói cô xem thường Alex Vương của họ, nhưng thưởng thức cũng không thể một phen đến trên người viện trưởng có thể làm ông nội cô

https://thuviensach.vn

chứ!

Lấy thân thể viện trưởng tóc trắng phơ và rượu chè vô độ này, ai có thể thổi lời nói bên gối chứ? ! Ông ta cũng nên hoàn toàn mất đi năng lực quy tắc ngầm với phụ nữ mới đúng. . . . . .

"Mình mới mặc kệ cô ta trông như thế nào quyến rũ người có bối cảnh gì đó, mình chỉ để ý y thuật của cô ta kỹ xảo rốt cuộc như thế nào! Ở Mộc Ái không phải có thể dựa vào thân thể bỏ ra tiền vốn liền ở lại! Không phải xuất thân chính quy, không có bản lĩnh thực sự, ai cũng không cứu được cô ta. . . . . Hừ, còn bộ phận bệnh chưa thể chữa khỏi, khẩu khí thật lớn, mình chưa từng thấy qua người phụ nữ y thuật đủ tốt, cô ta chẳng lẽ thật sự có thể trị liệu được cho bệnh nhân chúng ta cứu không được sao? !"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Nằm Cũng Trúng Đạn

Khóe miệng Mịch Nhi kéo lên một nụ cười lạnh, ha ha, đám đàn ông nói ra những lời này, sắc mặt ghen tỵ thật khó coi!

Bọn họ xem thường phụ nữ như thế, rốt cuộc đã từng thất vọng vì phụ nữ bao nhiêu! Hừ, lại dám hoài nghi trình độ học vấn và chuyên môn của cô, thật không biết sống chết!

Những người đàn ông này có muốn nhìn bằng tốt nghiệp trường y của cô hay không, tùy tiện lấy ra một cái cũng đủ cho họ ngưỡng mộ rồi! Có lẽ bọn họ nên thử một số loại thuốc do cô nghiên cứu tạo ra, tự mình thể nghiệm mùi vị đó, thì không người nào giám nói cô không có thực lực!

"Nhưng mà, một người mới cái gì cũng không hiểu, tiến vào bệnh viện Mộc Ái đã nhận bệnh nhân đầu tiên là Tim, thật sự quá dũng cảm rồi! Bệnh của Tim do chủ nhiệm Vương đảm nhiệm, nhưng Vương thần y cũng phải bó tay khó giải, cô ta có mấy phần bản lĩnh, có thể so với người có chuyên môn y học như vậy?! Cũng chỉ thành trò cười cho người khác!"

Haizz, những người muốn xem trò cười, thường thường đều thành trò cười, đợi cô chữa khỏi bệnh cho Tim, mấy người có thể mở rộng tầm mắt?

Mịch Nhi lại cau mày lắc đầu một cái, thật ra thì, chỉ để cho những người này cảm thấy khiếp sợ, cũng không có gì thú vị, không đủ sức nặng, đánh bại quá dễ dàng, hoàn toàn không có tính khiêu chiến. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Còn nữa còn nữa, nhìn dáng ngồi và động tác của cô ta xem có chỗ nào giống bác sĩ chứa! Còn trẻ như vậy nhất định là không có bao kinh nghiệm, thật sự có thể chịu được cực khổ khi làm bác sĩ sao? Nói không chừng người ta giả bộ đến đây quyến rũ đàn ông, ai biết cuối cùng cô ta có bối cảnh gì. . . . . ."

Mịch Nhi bắt đầu may mắn, thật may là hôm nay cô đã giả vờ cải trang, đeo lên mắt kính to xấu xí, nếu không, những người này sẽ đội cho cô cái danh hồng nhan họa thủy!

Cô trẻ tuổi thì thế nào, các bệnh nhân chữa khỏi trên tay cô còn nhiều hơn họ vô số lần, bọn họ nói nhiều hơn nữa cũng không cách nào giảm được năng lực của cô! Có thời gian ở chỗ này tán gẫu ghi hận, chẳng bằng đi luyện kỹ thuật của mình!

. . . . . .

Mịch Nhi đã lãng phí tất cả thời gian ăn cơm nghỉ ngơi ở trong phòng ăn nhân viên, đây cũng là cách thức để cô thể nghiệm quan sát mọi chuyện trong Mộc Ái, thừa dịp không có ai biết thân phận của cô, cô dùng hết khả năng thu thập tin tức nhân phẩm của những nhân viên bác sĩ này.

Cuối cùng, cô cho ra kết quả: Đại đa số chất lượng các bác sĩ ở Mộc Ái vẫn tốt, bọn họ chỉ vây xem người bỗng nhiên xuất hiện là cô, vả lại được hưởng đặc quyền độc chiếm khoa mới, nên sử dụng ánh mắt tò mò và không tin tưởng, cũng không có làm ra vẻ hành động quá khích.

Hành động của những người này cũng rất bình thường, nếu như cô gặp phải người mới như vậy, cô cũng không thể nào lập tức tâm phục khẩu phục chấp nhận, ánh mắt những bác sĩ này mang sự tìm tòi nghiên cứu cũng là bình thường, cô hoàn toàn không để trong lòng.

Nhưng mà cái đám bác sĩ chiếm phe thiểu số này, thật sự khiến cô ở bên nghe lời bọn họ có chút ngạc nhiên khâm phục. . . . . .

https://thuviensach.vn

Làm ơn, tất cả mấy người đều là nhân viên y tế đứng đầu y học trong nước, coi như có ý kiến người mới như cô, thậm chí khí thế tố cáo cô đi chăng nữa, mấy người cũng nên hạ thấp âm lượng có được hay không?

Để cho cô là người trong cuộc đều nghe thấy được, chẳng lẽ bình thường bọn họ đứng ở trước mặt bệnh nhân thảo luận bệnh tình như vậy à, nếu như bị bệnh nan y... Chẩn đoán bệnh lớn tiếng như thế trước mặt người bệnh hay sao? !

Suy đoán của bọn họ quả là tức cười, tóm lại cô vẫn nên khiêm tốn giả bộ không nghe thấy gì, hay là phải hăng hái phản bác lại họ. . . . . .

Mấy người đàn ông mang sắc mặt kinh khủng này ôm chủ nghĩa đàn ông, trong mắt họ hoàn toàn không thể tồn tại phụ nữ, càng không tin bác sĩ nữ có thể một mình chống đỡ một khoa. Cô chính là cái gai đâm vào chân họ, bọn họ tuyệt đối không thể thừa nhận bệnh nhân Tim mà bọn họ không thể chuẩn bệnh, lại có thể để cô trị liệu khỏi được, không chịu đối mặt với năng lực không bằng người khác.

Vì vậy, bọn họ không ngừng suy đoán cô không có học vấn nghề nghiệp mà chỉ vào bối cảnh, làm bộ chờ đợi chế giễu cô, ngây thơ hết sức.

Đối phó những người đàn ông này quá đơn giản, cô sẽ dùng thực tế cho họ câm miệng, sau khi chữa trị xong cho Tim, xem bọn họ còn dám nghi ngờ cái gì!

Mà mấy nữ bác sĩ trẻ tuổi còn ngồi tụ tập một chỗ tỏ vẻ thèm muốn và ngưỡng mộ Alex, khen ngợi bộ dạng khí chất và thành tựu ý học của anh ta.

Dĩ nhiên, Mịch Nhi cũng nhìn không ra trên người tên điên đó có chút xíu những ưu điểm này, nhưng bọn họ bởi vì Alex tỏ vẻ nịnh bợ lấy lòng cô, liền giận chó đánh mèo ác ý bôi nhọ cô. . . . . .

https://thuviensach.vn

Đối với điểm này, Mịch Nhi cũng chỉ có thể đành chịu xoa đầu, mấy người phụ nữ này không thú vị, lặp đi lặp lại cũng chỉ mấy chiêu này!

Mấy ngày trước ở trong lễ đính hôn của cô và Liên Tĩnh Bạch, cô bị những phụ nữ thích vị hôn phu mà nói những lời ác độc, cô cũng thừa nhận, ai bảo cô thực sự chiếm đoạt người yêu của những người phụ nữ kia, nhưng lúc này đây nhằm vào Alex, tại sao cô nằm cũng bị bắn chứa!

Người nào thích cái tên điên đó thì kéo về nhà đi, rõ ràng cô còn tránh không kịp nữa, những bác sĩ nữ kia không đeo mắt kính nên không nhìn rõ, hay không thấy cô đã cự tuyệt hả, có thể nhìn mặt mà nói chuyện không!

Haizz, sớm biết cô mới đến Mộc Ái mà đã ồn ào như vậy, lại khiến người nào cũng biết, cô còn giả bộ trở thành nhân vật khiêm tốn gì chứ, người như cô có muốn khiêm tốn cũng không được nữa. . . . . .

Cho nên, trước khi cô tới bệnh viện nên để người ta ôm tới một chồng bằng tốt nghiệp và huy hiệu, những thứ này sẽ trực tiếp khiến bọn họ tin phục?

Sau đó, cô lại được gióng trống khua chiêng tuyên bố nắm giữ toàn bộ cổ phần, nếu tất cả nhân viên y tế đều biết ai là người có quyền giữ bỏ bọn họ, xem người nào còn dám nhục mạ bà chủ của họ như vậy!

Cuối cùng, cô và Liên Tĩnh Bạch phơi bày hạnh phúc ân ái trước toàn bộ bệnh viện, chậm rãi công bố thân phận thiên kim nhà họ Mục cùng dâu trưởng nhà họ Triển, cô đã là hoa có chủ, dùng cái này hoàn toàn đè chết ý muốn theo đuổi của Alex. . . . . .

Trở về từ nhà ăn, cô hoàn toàn không có để mắt đến sự quấy rầy của Alex, ngược lại xét về mấy vấn đề.

Haizz, Mịch Nhi thở dài trong phòng bệnh, những cảnh tượng này chỉ khiến cô càng nhàm chán!

https://thuviensach.vn

Cô từ sáng đã lầm khi chọn con đường khiêm tốn, nhưng không có lấy quyền đè người, chỉ có thể tiếp nhận tất cả suy đoán hiểu lầm của mọi người. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Tình Huống Đột Phát

Mịch Nhi dường như cứ buồn bực như vậy cả buổi chiều, vào lúc bốn giờ rưỡi chiều, cô chợt nhận được điện thoại viện trưởng tự mình gọi tới.

Viện trưởng ở bên kia cung kính lễ độ nói: "Tiểu thư Mịch Nhi, 5h chiều tại hội trường của bệnh viện tổ chức một buổi diễn thuyết báo cáo hoạt động cỡ lớn, toàn bộ nhân viên đều được thông trì hoãn tan ca, tất cả nhân viên y tế không trực ban cũng phải tham gia. Nếu như ngài thời gian có, xin thu xếp công việc bớt chút thì giờ tham gia, nó có ý nghĩa rất quan trọng, hi vọng ngài sẽ đến!"

"A, được, tôi biết rồi!" Mịch Nhi sững sờ một hồi, nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

Đây là lần đầu tiên viện trưởng muốn mời cô tham dự hoạt động tập thể của bệnh viện, có thể làm phiền đến viện trưởng tự tay thông báo, chứng tỏ buổi diễn thuyết đó nhất định không phải là hoạt động nhàm chán gì có thể tùy tiện miễn cưỡng qua, nó cực kỳ có ý nghĩa với bệnh viện.

Cô cũng không thể vừa mới bắt đầu liền không cho viện trưởng mặt mũi, mặc dù bệnh viện này đã là của cô, nhưng nguòi chữa bệnh ra tất cả công việc hàng ngày đều giao cho viện trưởng xử lý, dù sao cô cũng cũng nên có quan hệ tốt cùng người mình hợp tác.

Cô cũng không vì tính đặc thù của mình mà không tham gia tất cả hoạt động tập thể của toàn bệnh viện, mặc dù cô đã "Danh tiếng vang dội" tại

https://thuviensach.vn

Mộc Ái rồi, nhưng ngày đầu tiên cô liền cắn răng chịu đựng rồi, thuận miệng hành động thôi.

Mịch Nhi cúp điện thoại di động trở về phòng bệnh, cúi người nhìn chai truyền nước biển trước giường bệnh, cô còn nhớ bắt đầu cho Tim truyền dịch từ 2h chiều, dự tính sau một tiếng, tất cả thuốc cũng có thể truyền xong rồi.

Đợi đến thời gian đó cô dọn dẹp tiêm xong, hôm nay bước đầu tiên trị liệu coi như hoàn thành tốt tạm thời chấm dứt.

Vừa tới đúng thời gian, đợi đến khi hoạt động đó bắt đầu, cô liền có thời gian rảnh đến hội trường tham gia diễn thuyết báo cáo.

Chỉ là, nếu như cô nhất định phải ở lại bệnh viện tham gia hoạt động tập thể đó, nhất định sẽ về nhà trễ, tuyệt đối không kịp ăn cơm cùng Liên Tĩnh Bạch. . . . . .

Mịch Nhi bất đắc dĩ nhún nhún vai, cô cần gọi điện thoại xin phép Liên Tĩnh Bạch, để anh không phải lo lắng mới đúng. . . . . .
Hàn Băng Tâm dien dan le quy don

Nhưng Mịch Nhi ra khỏi phòng bệnh lấy điện thoại ra, bấm số điện thoại Liên Tĩnh Bạch, điện thoại vang lên rất lâu, đối diện lại kỳ quái không có ai đáp lại!

Cô lại không ngừng gọi cho thư ký của anh, số điện thoại văn phòng tổng giám đốc, điện thoại di động người quản lý nhà họ Triển, tất cả đều trả lời là Liên Tĩnh Bạch cũng không ở chỗ bọn họ, về phần rốt cuộc anh đi đâu, những người này đều không biết. . . . . .

Mịch Nhi nhíu mày, thật kỳ quái, cô vậy mà có ngày cô không tìm được Liên Tĩnh Bạch? !

https://thuviensach.vn

Ách, anh sẽ không vì hôm nay không thể hoàn thành hứa hẹn với cô, không tìm được phương pháp xử lí khiến Alex chết tâm, nên không dám lộ diện trước mặt cô chứ?

Mặc dù hôm nay cô ở trong bệnh viện bị Alex quấy rầy muốn chết, mặc dù cô vẫn luôn chờ Liên Tĩnh Bạch thực hiện hứa hẹn có thể như kỳ tích, cho dù sắp tan việc còn chưa có chút dấu hiệu thành công nào khiến cô hơi thất vọng, nhưng đây cũng không có nghĩa là, cô sẽ muốn ép Liên Tĩnh Bạch cùng đường né tránh nha.

Mịch Nhi xoa xoa mi tâm, dùng sức phá huỷ não loại ý tưởng không đáng tin này, anh Tiểu Bạch của cô tuyệt đối không đến mức không dậy nổi như vậy, cho dù hôm nay anh không thể đạt được mục tiêu, nhưng vẫn còn ngày mai ngày mốt, sẽ không vì nguyên nhân này mà trốn cô!

Nhưng nếu như anh không phải muốn tránh né, như vậy, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, sẽ khiến điện thoại di động anh vĩnh viễn mang theo ở bên cạnh, vẫn luôn không nhận điện thoại của cô. . . . . .

Là anh đang họp không thể ngừng, hay là anh đang nghỉ ngơi không nghe được tiếng chuông, hay là, anh xảy ra chuyện ngoài ý muốn, không thể nhận như thường. . . . . .

Nghĩ tới đây, đôi mắt Mịch Nhi đột nhiên trở nên tràn đầy sợ hãi, cô vội vả cầm lấy điện thoại di động, lập tức gọi điện thoại ——
Hàn Băng Tâm dien dan le quy don

"Mục cô nương, cô ở đây làm cái gì?" Lúc này, Alex cũng đi ra khỏi phòng bệnh, anh ta hoàn toàn không có mắt bướng bỉnh qua đây, bộ mặt tò mò lớn tiếng hỏi, "A, thì ra là gọi điện thoại, nhưng sắc mặt của cô làm sao khó nhìn như vậy? Có chuyện gì khiến cô không thể giải quyết, cô nói cho tôi biết, tôi tới giúp cô! Điện thoại hết pin, hay là ngoài vùng phủ sóng rồi?

https://thuviensach.vn

Dùng điện thoại của tôi gọi đi, điện thoại di động của tôi là kiểu mới nhất p ____"

"Anh đi chết đi!" Mịch Nhi đang bị cảm xúc lo lắng bao phủ, giờ phút này Alex tới quấy rầy cô, cô nắm điện thoại di động của anh ta liền K trên đầu anh ta đi, "Anh đã thành tâm thành ý yêu cầu, tôi liền dùng điện thoại của anh hung hăng đánh anh! Cái người đáng ghét chọc người nhất này, không cho anh theo sau lưng tôi nữa, không cho nói bất kỳ lời nói chán ghét gì, nếu không tôi không tha cho anh!"

Đều do Alex biến thái theo dõi, cô mới cả ngày cũng không liên lạc được với Liên Tĩnh Bạch! Hiện tại cô vì không tìm được Liên Tĩnh Bạch mà lo lắng, anh ta còn dám ở trước mặt cô quấy rầy trêu chọc người khác, thêm dầu vào lửa khiến bồn lửa giận trong lòng cô càng thiêu đốt nhiệt liệt hơn!

"A, Mục cô nương, đây là câu nói đầu tiên cô nói với tôi trong hôm nay!" Alex lại vui mừng hô lên, anh không thể không biết bị đánh bị chửi có gì không bình thường, trên mặt say mê la ầm lên, "Chỉ cần cô chịu để ý đến tôi, để cho tôi như thế nào cũng có thể, tôi nhất định sẽ không đi theo sau lưng cô, cũng không nói lời nói chán ghét gì. . . . . ."

Trán Mịch Nhi đột nhiên nhảy lên vạch đen khổng lồ, cô thật sự không có biện pháp với Alex biến thái vặn vẹo tẩu hỏa nhập ma, khi cô đánh chửi đều là chuyện khiến anh ta vui mừng, như vậy cô thật không thể chung đụng trao đổi bằng phương thức bình thường với một người như vậy!

"Trên người anh còn có ý thức trách nhiệm của một bác sĩ sao!" Mịch Nhi chợt lạnh nhạt ngăn anh ta tiếp tục nói xằng nói bậy, cô nghiêm túc trách mắng, "Nếu như anh còn có một chút lòng cứu người, hiện tại liền đến phòng bệnh trông chừng Tim cho tôi! Anh ta không phải là người quen cũ của anh ư, anh ta không phải bệnh nhân anh vẫn luôn điều trị ư, thời điểm tôi có việc, anh có trách nhiệm chăm sóc tốt anh ta!"

https://thuviensach.vn

Cô mới không có thời gian lãng phí giảng đạo lý với một tên điên khùng, hiện tại, cô cũng chỉ có thể gửi hy vọng lúc nhắc tới y học Alex còn có thể khôi phục chút lý trí, anh ta không thể dây dưa với cô khiến cô không làm được gì như vậy, cô muốn cách xa anh ta ra, mặc kệ là đi làm hay bất cứ chuyện gì. . . . . .

Về sau trong thời gian này, cô vẫn im lặng không lên tiếng không quan tâm anh ta. Anh ta thích như thế nào liền tự đi giày vò chính mình, tất cả cô đều coi như không nhìn thấy, tuyệt đối không thể nói chuyện một câu với anh ta! Tránh cho mình bị người điên này chọc cho tức giận đến nổi nổi trận lôi đình không có chừng mực!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Một Hồi Sợ Bóng Sợ Gió.

"À?" Alex bị lời nói của Mịch Nhi làm cho sững sờ trong chốc lát, sau đó mới bừng tỉnh hiểu ra gật đầu nói: "Ừm đúng, là như thế này, không sai! Tôi đồng ý là mình nên chăm sóc Tim trước mới đúng, thời điểm em có chuyện, tôi chính là bác sĩ phụ trách chữa trị cho anh ta!"

"Vậy bây giờ anh còn sững sờ ở chỗ này làm gì, còn không trở về phòng bệnh coi chừng anh ta, theo dõi tình trạng thân thể anh ta từng giây từng phút!" Mịch Nhi hét lớn một tiếng, dùng tay đẩy anh ta về phía phòng bệnh.

Sau đó, cô hấp tấp chạy về hướng ngược lại.

Cô phải cách xa Alex hết mức có thể, cách xa cái ngọn nguồn xấu xa này, sau đó liên lạc với người biết chỗ Tĩnh Bạch, cô cần phải nhanh chóng biết được Liên Tĩnh Bạch đi đâu, biết được anh gặp phải trở ngại gì hay không!

Việc khẩn cấp, chuyện cô muốn tìm Liên Tĩnh Bạch còn quan trọng hơn bất cứ chuyện nào!

Mặc dù, bệnh tình của Tim rất nghiêm trọng, trước khi kết thúc năm tiếng rưỡi trị liệu, cô không thể nào tùy tiện rời khỏi bệnh viện.

Mặc dù, từ đáy lòng cô tin chắc là Liên Tĩnh Bạch văn võ song toàn sẽ không thể nào xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn hoặc không may.

Mặc dù, vừa nãy cô đã đồng ý với viện trưởng là nhất định sẽ tham gia hoạt động tập thể.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, nếu như cô vẫn không thể liên lạc được với Liên Tĩnh Bạch, cũng không thể liên lạc được cho nhân viên có thể hỏi anh đi đâu, thế thì cô sẽ sốt ruột đến chết mất!

Không nói đến trị liệu cho Tim, chớ nói chi hoạt động diễn thuyết cho bệnh viện Mộc Ái, chuyện quan trọng hơn nữa cũng không sánh nổi sự an toàn của Liên Tĩnh Bạch! Cô tuyệt đối sẽ tìm bất cứ nơi nào anh có thể đi, nếu tìm được anh cô sẽ đánh cho anh một trận!

Thời gian cứ thế trôi qua từng chút, Mịch Nhi lo lắng không ngừng đi đi lại lại trên khu đất trống ngoài phòng bệnh, bệnh tình của Tim giao cho Alex vẫn còn yên tâm, cô gần như không hề trở lại phòng bệnh kiểm tra một lần nào, mà chỉ luôn chú ý tới cái điện thoại. . . . . .

Không ngừng gọi điện thoại di động và điện thoại nhà của Liên Tĩnh Bạch, không ngừng liên lạc với thư ký và quản gia, hỏi xem bọn họ có tin tức gì của Liên Tĩnh Bạch hay không, trong lòng Mịch Nhi càng ngày càng nóng nảy. . . . . .

Khi kim đồng hồ chỉ bốn giờ năm mươi, mặc dù mới cách 20 phút cô không liên lạc được với Liên Tĩnh Bạch, nhưng trong lòng Mịch Nhi đã khẩn trương đến cực hạn. . . . . .

Thì ra, mất đi tung tích của người yêu lại là chuyện kinh khủng như thế này, mới chỉ 20 phút chưa biết được Liên Tĩnh Bạch đi đâu mà cô đã lo lắng, sợ hãi đến mức này!

Như vậy, khoảng thời gian năm năm Liên Tĩnh Bạch mất liên lạc với cô, ở trong đoạn thời gian ấy, rốt cuộc đã đau khổ dường nào, trong lòng sợ hãi đến mức nào. . . . . .

Mịch Nhi nhìn đồng hồ, cô thầm lẩm nhẩm trong lòng, nếu như năm phút sau cô vẫn không liên lạc được với Liên Tĩnh Bạch, cô nhất định sẽ lập tức lao ra khỏi bệnh viện, cái gì cũng không quản đi tìm anh!

https://thuviensach.vn

Ngay lúc này, điện thoại di động của cô lại vang lên đoạn mở màn của ca khúc “Bách Bảo đáng yêu nảy mầm”, đây là tiếng chuông điện thoại của cô.

Lúc này. Ai lại gọi điện thoại cho cô chứ?!

Cô vội vàng cầm điện thoại di động lên nhìn kỹ lại, phía trên hiện lên người gọi tới, không ngờ lại chính là số điện thoại di động của Liên Tĩnh Bạch!

Mịch Nhi vội vàng tiếp điện thoại, ngón tay run nhè nhẹ nhấn lên.

Giọng nói dịu dàng của Liên Tĩnh Bạch từ từ truyền đến: "Mịch Nhi, em vẫn luôn gọi cho anh sao?"

"Anh làm sao vậy, không có chuyện gì xảy ra chứ!" Mịch Nhi nghe được giọng nói quen thuộc này, lòng mới thả lỏng, cô không ngừng hỏi người đối diện, "Tại sao không nhận điện thoại của em, em tìm anh rất lâu, rốt cuộc anh đi đâu vậy? Tại sao ngay cả thư ký và quản gia cũng không biết anh đi chỗ nào? Anh làm em sợ muốn chết!"

"A. . . . ." Liên Tĩnh Bạch sững sờ, giọng hơi chần chừ một lúc, mới mở miệng một lần nữa, " Mịch Nhi, anh rất xin lỗi vì đã khiến em lo lắng. . . . . Điện thoại di động của anh tắt tiếng, anh lại không để ý. . . . . ."

"Hừ!" Mịch Nhi hừ nhẹ một tiếng, buồn rầu hỏi, "Bây giờ anh đang làm gì, em đi tìm anh có được không. . . . . ."

Hiện tại cô có loại cảm giác mất đi mà tìm lại được, cô muốn nhìn thấy Liên Tĩnh Bạch ngay lập tức, được nhìn thấy anh, được sờ lên gương mặt của anh, chẳng qua chỉ mới tách ra mười mấy phút, lại khiến cô cảm giác như cách nhau mấy đời!

"Bây giờ anh có một chút chuyện khẩn cấp phải xử lý, không thể gặp em được. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch lại dùng giọng nói dịu dàng y như dỗ trẻ con,

https://thuviensach.vn

"Hôm nay cũng là ngày làm việc đầu tiên của em, giờ mà về sớm thì không hay lắm đâu? Anh biết là tối nay bệnh viện Mộc Ái sẽ có hoạt động diễn thuyết, anh cũng sẽ tham gia, chúng ta gặp nhau ở hội trường được không?

"Anh thật sự sẽ đến sao?" Khi Mịch Nhi liên tiếp nhận được lời nói khẳng định của anh, cô mới gật đầu nói, "Được rồi, vậy em chờ anh!"

Tắt điện thoại, cuối cùng Mịch Nhi cũng yên tâm.

Thì ra là anh có chuyện bận, cho nên không thể nghe điện thoại được, chứ không phải xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, như vậy cũng tốt, cô lo lắng chỉ có người thân của anh an toàn, chỉ cần anh an toàn là tốt rồi!

Một hồi sợ bóng sợ gió mà thôi!

Từ từ trở về phòng bệnh, Mịch Nhi thở dài, trong lòng vừa nghĩ, cô lại có chút tò mò.

Kỳ lạ, sao anh lại biết bệnh viện Mộc Ái tổ chức diễn thuyết? Hơn nữa còn biết vô cùng chi tiết là buổi diễn thuyết sẽ được tổ chức ở hội trường tối nay?

Anh còn hẹn cô gặp nhau ở hội trường, không phải là biết quá rõ sao?!

Mịch Nhi nghĩ lại một chút, trước kia Liên Tĩnh Bạch trực tiếp quản lý bệnh viện Mộc Ái, nếu như có chuyện gì quan trọng, viện trưởng sẽ thông báo cho anh cũng xem như bình thường!

Liên Tĩnh Bạch sẽ rút ra thời gian quý giá của anh, tự mình đến tham gia hoạt động của bệnh viện Mộc Ái, nhưng có lẽ cũng chỉ là muốn mượn cơ hội tới gặp cô, nhân ngày làm việc đầu tiên đưa cô về nhà mà thôi.

Ừm, thật ra việc này cũng không có cái gì kỳ lạ.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng trên mặt Mịch Nhi hiện lên nụ cười, tâm trạng sáng lạng, gió êm sóng lặng.

Cô không cần lo lắng chuyện gì nữa, chỉ cần chờ đến lúc gặp anh ở hội trường là tốt rồi!

Nhưng mà, lúc kim giờ chỉ đúng giờ, khi cô đã ngồi trên ghế ở hội trường lớn, lại chỉ có thể bất đắc dĩ nâng trán thở dài.

Cô lên kế hoạch gặp Liên Tĩnh Bạch ở hội trường, tuy nhiên cô hoàn toàn quên mất sự thay đổi của Alex, tên theo dõi cuồng này gần như cũng không rời khỏi cô một bước, căn bản khiến cô không có cách nào đi tìm Liên Tĩnh Bạch . . . . . .

Alex thì lại nhớ lời của cô..., không tiếp tục đi theo sau lưng cô nữa mà anh ta càng quá đáng hơn, lại trực tiếp đi song song với cô!

Anh ta cũng không nói lời ghê tởm gì, chỉ bắt đầu đàm luận thơ ca thi phú!

Nhưng mà thơ ca thi phú phát ra từ miệng của tên biến thái này, quả thực là buồn nôn không biết bao nhiêu!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Hoạt Động Bắt Đầu

Nếu như nói Alex này gần như chỗ nào cũng nhúng tay biến thái quấy rầy cô còn có thể miễn cưỡng chịu đựng, như vậy, một chuyện khác nhưng lại khiến Mịch Nhi đã không cách bình tĩnh nữa.

Cô nhớ rất rõ ràng, không phải là cô và Liên Tĩnh Bạch hẹn gặp nhau ở hội trường ư, nhưng tại sao bây giờ Liên Tĩnh Bạch chưa xuất hiện!

Anh đi đâu, bây giờ đã là năm giờ rồi, tại sao ngay cả một chút bóng dáng của anh cô cũng không nhìn thấy!

Mịch Nhi phiền não nắm tóc, cô cũng là vì ở hội trường tìm thật lâu cũng không tìm được anh, đợi đến khi hoạt động đã chính thức bắt đầu, mới có thể bất đắc dĩ ngồi xuống trước. Cũng bởi vì nhất thời lo lắng xem xét sơ suất, mới có thể để cho Alex lúc cô chưa hịp phản ứng, tựa như kẹo kéo dính vào chỗ ngồi bên phải cô . . . . . .

Mặc dù ở phía bên kia cô vì Liên Tĩnh Bạch chiếm một chỗ góc nhìn tốt hơn, mặc dù cô tin Liên Tĩnh Bạch nhất định sẽ theo giao hẹn chạy tới nơi này, nhưng bây giờ anh còn đến, ngồi ở bên kia kẻ cô chán ghét nhất, cô thực sự chỉ có hai chữ bực bội có thể hình dung!

Nhìn chỗ bên trái trống không, Mịch Nhi chỉ có thể liên tục gọi điện thoại cho Liên Tĩnh Bạch, nhưng đợi rất lâu rồi, cô cũng chỉ nhận được một tin nhắn đáp lại ủa anh "Chúng ta có thể gặp nhau sớm thôi, đừng gấp!", cô cũng không thể làm gì khác hơn là tạm thời ngưng điên cuồng liên hoàn call

https://thuviensach.vn

đoạt mệnh, dùng lý do Liên Tĩnh Bạch có việc gấp, ở trên đường kẹt xe, vẫn chưa tìm được hội trường, để an ủi mình không nên gấp gáp.

Nhưng đối mặt với những âm thanh bên tai phải, lời thì thầm đáng ghét của Alex giống như đang tẩy não, trán Mịch Nhi chỉ có thể không ngừng toát ra giếng chữ. . . . . .

"Mục cô nương, tôi lại nghĩ tới một chuyện! Tôi đang định hỏi cô về phương án trị liệu của Tim! Hôm nay bước đầu chưa bệnh của cô có thành quả gì không, có phát hiện gì mới không? Bệnh của anh ấy không làm khó được Mục cô nương kinh thái tuyệt diễm (đẹp đến kinh hãi) mới đúng, nhưng nếu như hai vị Thần y chúng ta cùng nhau liên thủ chữa bệnh, kinh nghiệm của tôi cộng thêm thiên phú của cô, chẳng phải là càng làm ít công to? Đến đây, tôi kể một số trải nghiệm của tôi trước, lát nữa tới phiên cô nói phương án cô chuẩn bị trị liệu!"

Mịch Nhi cau mày dứt khoát ngồi vào vị trí vốn là chiếm cho Liên Tĩnh Bạch, ngăn Alex không ngừng dựa vào cơ thể. Đây là lần đầu tiên cô không muốn đồng hành cùng ác bác sĩ ưu tú đàm luận về y học, hoàn toàn không muốn mở miệng trao đổi!

Cô quyết định không để ý tới Alex tự biên tự diễn kia, tự anh ta chơi một mình cũng high được như vậy, nếu cô tham gia vào mấy câu, anh ta nói không chừng liền như ** không thể khống chế!

Dù sao, bây giờ hoạt động trong hội trường cũng đã bắt đầu, cho dù Alex vẫn nói không ngừng, âm thanh cũng không thể vang dội bao ngiêu, cô coi như nhẫn nhịn một con ruồi đánh không chết, cố gắng không đếm xỉa đến anh ta.

Mịch Nhi vuốt mi tâm, cô quyết định tập trung lực chú ý xem diễn thuyết trên sân khấu hội trường trước mặt, nói cho cùng, cô dường như còn chưa

https://thuviensach.vn

biết được hoạt động diễn thuyết quan trọng theo lời viện trưởng rốt cuộc là muốn làm gì.

Trên đài cao phía trước, viện trưởng ngồi ở chỗ bố trí xa hoa diễn thuyết, máy chiếu nghiêm túc chiếu PPT lên màn ảnh, nhớ tới bản báo cáo chi tiết: "Mộc Ái là một khu nhà tổng hợp nhiều chức năng của bệnh viện, kể từ khi Mộc Ái thành lập tới nay, chúng ta kiên quyết đào tạo giúp đỡ người bị thương, toàn tâm vì từng bệnh nhân phục vụ. . . . . Hơn một năm qua, Mộc Ái tiếp nhận bệnh nhân, chữa khỏi cho bệnh nhân. . . . . Bác sĩ Mộc Ái, chủ nhiệm phụ trách, bên trong từng khoa thực hiện thi đua cương vị thi đua hiệu quả, cấp phúc lợi và tiền thưởng lấy tỷ số chữa khỏi làm chuẩn. . . . . ."

Mịch Nhi nghiêm túc nghe viện trưởng nói những lời này, những thứ này vốn nên là báo cáo nhân viên ghét nghe nhất, chợt khiến não cô sáng lên.

A, hoá ra là như vậy . . . . . .

Mịch Nhi bừng tỉnh hiểu ra, hiện tại cô có chút hiểu, nếu như không đoán sai, quan trọng theo lời viện trưởng cần cô tới tham gia hoạt động diễn thuyết này, vừa rồi làm một số thông báo cùng viện trưởng, hoàn toàn có thể nói là vì cô nha!

Phí sức báo cáo phần lớn tình huống quan trọng của bệnh viện Mộc Ái ra ngoài như thế, là vì để cô có thể mau sớm hiểu rõ tình hình và phát triển của bệnh viện, để trong ngày đầu tiên cô có thể hòa nhập được vào hoàn cảnh!

Uhm, đây coi như là chút thủ đoạn viện trưởng dùng để lấy lòng cô người nắm giữ bệnh viện này đi?

Không hề nghi ngờ, cô xin lĩnh tấm lòng (lời khước từ nhã nhặn để miễn nhận một tặng phẩm hoặc một buổi chiêu đãi, đồng thời tỏ ý cảm ơn) phần lễ vật này! Đây là lễ vật rất thực tế rất thân thiết!

https://thuviensach.vn

Những báo cáo này từ con số trên miêu tả chân thật tình trạng của Mộc Ái, sử dụng con số cụ thể đo đạc lập từng bước kế hoạch, trước kia có lẽ sẽ chỉ khiến cô cảm thấy không hứng thú với những bảng báo cáo thống kê kia, nhưng bây giờ lại khiến cô có trực quan nhất hiểu rõ Mộc Ái, khiến đáy lòng cô cảm nhận được rất nhiều thứ!

Nhưng dù Mịch Nhi còn muốn thông qua báo cáo của viện trưởng để dời đi mình này lực chú ý lo lắng Liên Tĩnh Bạch và buồn bực Alex, nhưng diễn thuyết cuối cùng vẫn đi tới kết thúc, sau khi viện trưởng nói tiếp một câu mời mọi người tự do hoạt động một lúc, liền thàn nhiên rời đi.

Mịch Nhi thở dài, cúi đầu nhìn đồng hồ đã chỉ sáu giờ, Liên Tĩnh Bạch vẫn chưa xuất hiện, cô không khỏi nhìn về phía sau, hy vọng có thể nhìn thấy bóng dáng anh ở lối vào.

Nhưng cô chỉ thấy hàng loạt chỗ trống, hội trường lớn như vậy phía sau còn trống một phần ba chỗ ngồi. Có lẽ là vì bệnh nhân bệnh viện Mộc Ái nhiều, không ít bác sĩ vào thời gian này căn bản không thể đột nhiên kết thúc khám gấp và trị liệu, không thể đúng hạn tham gia hoạt động tập thể này.

Cô bắt đầu nghi ngờ, nếu như vừa rồi viện trưởng báo cáo nếu là vì một mình cô mà diễn thuyết, như vậy bây giờ tự do hoạt động, hình như chính là vì đợi một số nhân viên còn chưa tới đông đủ. . . . . .

Nếu không làm sao sẽ có khoảng cách kỳ lạ trên sân khấu, đang diễn thuyết liền sau đó không có hoạt động chính thức, chỉ là mở nhạc chờ, đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Thời gian lại qua năm phút, một số nhân viên y tế bắt đầu lắng lặng chạy ra cửa sau, Mịch Nhi xoay người chăm chú nhìn chằm chằm lối vào, chỉ sợ bỏ qua bóng dáng Liên Tĩnh Bạch.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, cô chẳng những không đợi được người yêu đến, ngược lại đợi trúng mấy cô hoàn toàn không muốn thấy. . . . . .

Mấy người phụ nữ ăn mặc trang điểm xinh đẹp, đang ung dung lắc lư đi qua.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Đi Tới

Mặc dù bọn họ không mặc áo blouse trắng của bác sĩ, mặc dù bọn họ trang điểm lộng lẫy như biến thành một người khác nhưng Mịch Nhi vừa nghe thấy tiếng đã biết ngay là bọn họ, chẳng phải là mấy cô gái tụ tập nói chuyện công kích cô lúc trưa đây sao!

Khóe miệng Mịch Nhi giật giật, trong lòng không ngừng kêu gào. Mấy cô không nên đến đây, dù sao cũng không nên ngồi gần cô bán kính 10m!

Lát nữa Liên Tĩnh Bạch còn đến tìm cô nữa, cô cũng không muốn mấy cô nàng háo sắc đó nhìn thấy anh Tiểu Bạch của cô đâu, ngay cả Alex cũng khiến bọn họ thèm nhỏ dãi, nếu nhìn thấy Liên Tĩnh Bạch cõ lẽ sẽ càng nổi điên!

Thế nhưng, mọi việc không phải lúc nào cũng như ý mình, dù hội trường có rất nhiều rất nhiều chỗ trống, nhưng mấy người kia lại trực tiếp đi về phía cô, sau đó ngồi bên phải dãy phía sau Mịch Nhi

Mịch Nhị oán hận quay đầu sang hướng khác, quyết không nhìn bọn họ cái nào.

Cô yên lặng thở dài, hình như hôm nay cô làm việc gì cũng không được thuận lợi lắm, quả thực là xui xẻo đầy mình mà!

Bắt đầu từ lúc đặt chân vào Mộc Ái cho đến bây giờ, không biết xảy ra bao chuyện không thể tưởng tượng khiến cô bực mình.

https://thuviensach.vn

Cô bị Alex làm phiền, khiến mọi người trong bệnh viện hiểu lầm, không liên lạc được với Liên Tĩnh Bạch mà hoảng sợ, Liên Tĩnh Bạch đến muộn bắt cô phải chờ, chẳng những bị Alex tiếp tục dính chặt, mà không thể không chịu được mấy người đáng ghét kia!

Việc cô có thể làm, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn, không đặt những chuyện đó trong lòng, có người địa phương thì có giang hồ, cô không thích lục đục với nhau, nhưng lại không thể không chịu đứng khuôn mặt âm u khó chịu của người khác.....

Dù Mịch Nhi có muốn trực tiếp bỏ qua mấy cô gái ngồi hàng sau, nhưng giọng nói bình luận chói tai của họ vẫn không đứt vang bên tai.

"Ai nha, nhũ mắt cậu dùng hôm nay thật đẹp! Thật sự làm nổi bật đôi mắt!"

"Đó là tất nhiên, màu son của cậu tô cũng rất đẹp! Chẳng qua phấn mũi có hơi đập chút, nhanh xóa bớt đi...."

"Thật sao? Mình mải nhìn kiểu tóc quái lạ của cậu mà lại đánh phấn mạnh tay! Hu hu, mau cho mình mượn cái gương một chút đi!"

"Tóc mình lạ chỗ nào, đáng ghét, sao cậu không nói sớm, để đến bậy giờ mới nói. Nhanh cho mình mượn cái gương..."

"Sao lúc nào các cậu cũng đến những lúc quan trọng thì loạn hết cả vậy, cũng không phải lần đầu, đã tốn nhiều thời gian trang điểm nhưng vậy mà lại có chỗ sơ suất!"

"Nói nhỏ cho các cậu biết nha, là tin tức nội bộ đó. Hôm nay nay sẽ có buổi lễ long trong và xa hoa trước đây chưa từng có! Nghe nói, người đến tham gia hoạt động lần này toàn là những nhân vật đứng đầu thành phố K đó, đủ các tinh anh trong giới doanh nhân đến Mộc Ái, chỉ cần bọn họ chú ý đến mình, sau này không cần lo cái gì! Mình nói cho các cậu biết, nên

https://thuviensach.vn

thông minh cơ trí một chút, trước khi tiệc rượu bắt đầu chỉnh sửa đầu tóc khuôn mặt cho tốt...."

"Sao cậu không nói sớm! Mình phải xịt thêm chút nước hoa đã....."

"Mình cũng vậy! Mình phải đi đổi lại một bộ trang phục khác đẹp hơn mới được."

Mịch Nhi nhức đầu day day huyệt thái dương, bây giờ cô cũng biết tại sao lúc đầu nhìn mấy cô ấy là thấy là lạ.

Lúc bước vào hội trường thì bước từng bước có quy củ, trên người bọn họ đều mặc trang phục đẹp đẽ, trang phục quá mức nổi trội. Làm người ta không khỏi nghĩ họ đến đây không phải chữa trị cho bệnh nhân mà đang bận rộn hóa trang tạo hình...

Nghe thấy mấy cô gái ăn mặc khoa trương này bàn luận với nhau, cô cũng biết suy đoán của mình không phải là không đúng, mà vừa vặn đúng là đáp án!

Mộc Ái là một bệnh viện có lực ảnh hưởng lớn, vì thế mỗi một hoạt động của Mộc Ái đều thu hút rất nhiều người có địa vị ở các ngành nghề đến tham gia, mà nhiều bác sĩ y tá nữ lại thấy đó là thời cơ khó có được, chuẩn bị tạo dựng chút danh tiếng trong bữa tiệc, tiện thể câu được đàn ông có tiền, chim sẻ biến thành phượng hoàng leo lên cành cây cao!

Thật ra thì, bọn họ muốn theo đuổi tiền tài cũng tốt, muốn dựa vào đàn ông cũng tốt, cô cũng lười quản lý và không liên quan gì đến cô. Mỗi người đều có chí riêng, bọn họ cứ theo đuổi cứ sủng bái.

Nhưng rõ ràng mấy cô gái ấy cố ý mặc đẹp đẽ này, lúc trưa ở trong phòng ăn còn chỉ trích cô phẩm chất bại hoại chỉ biết dựa vào đàn ông.

https://thuviensach.vn

Vậy mà bây giờ bọn họ đang làm gì? Họ không thấy mình rất mâu thuẫn sao? Rõ ràng bọn họ tự mình 'ngại nghèo yêu giàu' còn dám tự tiện bình luận phẩm chất người khác. Hơn nữa cô hoàn toàn không có ý nghĩ đó.

Mịch Nhi gào thét trong lòng, tức chết cô, vừa nghĩ đến lúc trưa cô bị cả đám người chỉ trích thì mang một bụng tức giận.

May mấy cô ấy cũng chỉ nói líu ríu thêm mấy câu thì trên bục phát ra tiếng nhạc, chuẩn bị bắt đầu chương trình, bọn họ cũng không nói nữa mà ngồi im lặng.

Viện trưởng mang khuôn mặt tươi cười bước lên bục, cầm micro nhìn xuống dưới nói: " Các vị, hôm nay là một ngày đặc biệt của Mộc Ái, chúng ta sắp tổ chức một buổi lễ long trong chưa từng có trước nay! Về nội dung của hoạt động tôi xin được tạm thời giữ bí mật, hiện tại xin mọi người nhiệt liệt vỗ tay chào mừng vị khách quý đầu tiên, tổng giám đốc Triển thị, Liên Tĩnh Bạch tiên sinh!"

"A a a a a!"

Thoáng chốc, trong hội trường vang lên tiếng vỗ tay như sấm, vô số nam nữ gào thét chói tai. Là tổng giám đốc Triển thị đó, hoạt động hôm nay lại có thể mời được Liên tổng tự mình đến dự, thật quá kinh ngạc!

Là Triển thị, ở thành phố K Triển thị là xí nghiệp đứng đầu!

Là tổng giám đốc Triển thị, anh còn là một tổng giám đốc vô cùng tuấn mỹ, kinh tài tuyệt diễm*, là người đàn ông cực phẩm!

(*) Đẹp kiến người khác phải kinh sợ

Liên Tĩnh Bạch, hôm nay có Liên Tĩnh Bạch tới!

https://thuviensach.vn

Anh không thường lộ diện trên giới thông tin truyền thông, báo tài chính và kinh tế cũng chỉ thỉnh thoảng thì mới có thể phỏng vấn anh, anh tuyệt đối là người đàn ông kim cương, thế nhưng tại sao lại tới một hoạt động nhỏ này của Mộc Ái chứ?

"Cái....Cái gì?" Mịch Nhi ngạc nhiên há mồm trợn mắt, cô không nghe lầm chứ? Viện trưởng nói người đến là Liên Tĩnh Bạch sao?

Cho đến khi Liên Tĩnh Bạch mặc bộ tây trang màu trắng bước ra trong tiếng vỗ tay nhiệt liệt của mọi người, Mịch Nhi mới tin tưởng anh thực sự tới.

Nhưng anh.. Anh hẹn cô ở trong điện thoại là sẽ tới hội trường, chẳng lẽ giống như bây giờ? Anh đứng trên bục tham gia hoạt động thuyết trình của Mộc Ái chứ không phải là ngồi dưới này cùng cô, cả hai cùng làm khán giả sao?

Mịch Nhi có chút mất hứng dẩu môi, ruốt cuộc anh muốn làm gì? Nếu anh đến để thuyết trình cho hoạt động như vậy thì chắc phải anh đã đến hội trường từ lâu rồi sao.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Để Thế Giới Hiểu Rõ

Nhưng tại sao anh không có thông báo cho cô một tiếng, mà bắt cô chờ đợi ngây ngốc ở dưới chứ?!

Mịch Nhi rầu rĩ nâng cằm lên, nhìn vẻ mặt sáng láng của Liên Tĩnh Bạch, lại trong lúc không biết ngây ngẩn cả người.

Là cô có ảo giác ư, giống như cô nhìn thẳng vào mắt anh, ánh mắt thâm thúy đó như có lực xuyên thấu, hình như đang xuyên thấu qua mấy hàng ghế ngồi phía trước, trực tiếp quét về phía cô!

Mịch Nhi đột nhiên giật mình, cảm giác anh đang nhìn tới không phải ảo giác, nếu như Liên Tĩnh Bạch đã sớm đi tới hội trường, nếu như anh vẫn luôn chú ý tới cô, như vậy anh biết chỗ ngồi của cô, có thể trực tiếp nhìn cô từ trên, cũng hoàn toàn có thể làm được!

Cô nhớ lại việc Liên Tĩnh Bạch luôn mang bất ngờ tới cho cô, anh rất thích khiến cô kinh ngạc vui mừng, nếu như nói tất cả mọi chuyện hôm nay trong hội trường do anh cố ý sắp xếp, cô cũng sẽ cảm thấy đó là tác phong của anh!

Như vậy, cô chỉ muốn chờ đợi, nhìn Liên Tĩnh Bạch trên bục có thể vạch trần đáp án gì tốt.

Liên Tĩnh Bạch đứng trên bục chỉ nhìn thẳng về phía Mịch Nhi, ánh mắt của anh xuyên qua tầng người ở hàng đầu, hướng về phía Mịch Nhi tươi

https://thuviensach.vn

cười, lại làm cho phái nữ cả hội trường sôi sục.

"A a a a, tôi cảm thấy, anh ấy đang nhìn tôi, ánh mắt say lòng người như vậy, đang nhìn tôi!"

"Rõ ràng là đang nhìn tôi! Nụ cười đó xinh đẹp cỡ nào, cuối cùng đang cười với tôi, hắn anh ấy đang mỉm cười với tôi!"

"Mấy người đừng tự đa tình, rõ ràng ánh mắt anh ấy đang nhìn tôi, cũng cười với tôi!"

"Mấy ngươi đều nằm mơ đi! Nhất định anh ấy nhìn tôi! Chờ coi, chút nữa trong tiệc rượu, nhất định anh ấy sẽ tới tìm tôi, nói không chừng tối nay hai người chúng tôi sẽ đính ước đêm đẹp. . . . . ."

"Cút! Làm sao Liên tổng có thể coi trọng cô chứ! Chỉ có mỹ nữ như tôi mới hợp với anh ấy! Muốn gả vào Hào Môn cũng chỉ có thể là tôi!"

"Đừng nói gả cho anh ấy, coi như cái gì cũng không cho tôi, chỉ cần anh ấy yêu cầu, muốn tôi làm gì cũng được! Liền tổng rất đẹp trai, so với hình trên báo còn đẹp gấp trăm lần!"

"Chỉ cần nếm thử mùi vị của anh ấy, cùng ** với anh ấy, nhất định tôi đã vui mừng như điên rồi, người đàn ông ưu tú như vậy, cho dù bán sắc lỗ vốn cũng đều đáng giá!"

. . . . . .

Mịch Nhi đang nhìn nụ cười nhẹ nhàng của Liên Tĩnh Bạch, lại nghe mấy người sau lưng không ngừng tranh giành cãi vã, những lời kia khiến cho cô giận tím mặt, thoáng chốc bốc lên lửa giận!

Mịch Nhi bực tức xoay người, nhìn chằm chằm mấy người kia quát: "Người đàn ông trên kia, Liên Tĩnh Bạch, anh ấy là của tôi đấy!"

https://thuviensach.vn

Nếu như dưới tình huống bình thường, chắc Mịch Nhi sẽ không có bực tức tuyên cáo chủ quyền với Liên tĩnh Bạch như vậy, cô rất rõ ràng, những người háo sắc nói yêu anh, những người phụ nữ bày tỏ ái mộ với anh nhiều như vậy, cô không thể ngăn lại từng người từng người.

Từ mặt khác mà nói, cô độc chiếm người đàn ông ưu tú như vậy, còn bị những người phụ nữ khác yêu say đắm thưởng thức tại chỗ, đây cũng là chuyện đáng khoe khoang kiêu ngạo. Nhưng mà, nếu như người động tâm với anh là mấy cô nàng kiêu căng ngạo mạn kia, cô hoàn toàn không có cách nào dễ dàng tha thứ!

Mấy cái người buổi trưa vẫn còn khen ngợi dáng vẻ Alex, bây giờ lại đứng núi này trông núi nọ, bộ dạng có thể hiến thân nịnh hót với Liên Tĩnh Bạch, thật sự quá mức ghê tởm!

Nhất là trải qua chuyện buổi chiều, trong lòng cô càng không thoải mái!

Buổi chiều hôm nay đã mất liên lạc với Liên Tĩnh Bạch, sau khi lo lắng khổ sở, cô hoàn toàn cảm nhận được mình không thể mất đi anh, cho dù là một giây sau, Mịch Nhi kiên quyết tuyệt đối sẽ không chủ động bỏ cuộc! Nhất định cô phải phòng thủ thật chắc trông coi người đàn ông của mình!

Mấy người đằng sau bị lời Mịch Nhi làm cho sững sờ, đợi bọn họ thấy rõ Mịch Nhi, nhìn thấy Alex ngồi bên cạnh cô, lập tức bộc phát ra sự châm biếm.

"Ha ha, thì ra là cô! Chân đứng hai thuyền sẽ bị sét đánh, Alex còn ngồi bên cạnh cô, lại dám hoa si đối với Liên tổng!"

"Đúng là, chỉ bằng dung mạo của cô, vóc người, ăn mặc, còn dám nói Liên tổng là của mình! Loại người xấu xí như cô cũng xứng ảo tưởng với anh ấy sao! Cẩn thận chém gió to quá gãy lưỡi, không nên khoác lác như vậy!"

https://thuviensach.vn

"Liên tổng cũng không thể nào biết cô...cô nên thu hồi vọng tưởng của mình đi! Ngày mai có thể đi tới khoa tâm thần, có bệnh phải sớm điểm trị!"

Mịch Nhi phẫn hận cắn chặt răng, hôm nay cô cố ý mặc trang phục xấu, dùng mắt kiếng to che mặt, nếu không sao họ dám nói cô xấu!

Tức chết cô, cho tới bây giờ cô chưa từng bị như vậy, bị một đám người khi dễ lại hoàn toàn không có biện pháp đánh trả!

Những người này còn là bác sĩ ý tá ở Mộc Ái, coi như là nhân viên của cô, cho dù cô muốn lấy chút thuốc tên cho họ, nhưng một bà chủ không nên làm việc như vậy! Họ là một đám người bình thường không biết thân phận của cô, cho dù bây giờ cô lấy tất cả bối cảnh, họ cũng chỉ coi thành chuyện cười đến xem!

Cũng không thể đánh lại và không thể mắng, Mịch Nhi cảm thấy nghẹn chết rồi!

Bây giờ cô hết sức hối hận tại sao mình muốn lựa chọn mai danh ẩn tích đi tới Mộc Ái, sớm biết ở bệnh viện tạo lên phong ba, thì không bằng sáng sớm khua chiêng gõ trống mang thân phận đi làm cùng, ít nhất sẽ không giống như bây giờ, đấm một cái trên bông, khó chịu muốn chết!

Lúc này Alex bu lại, anh ta mỉm nói với mấy người phụ nữ đằng sau: "Mục cô nương rất tốt, cám ơn mấy người quan tâm, tôi sẽ chăm sóc tốt cho cô ấy! Cô ấy cũng có lúc nghĩ một đằng nói một nẻo, mới vừa rồi mấy cô không cần để ở trong lòng!"

Mặt Mịch Nhi càng đen hơn, cuối cùng cô lại hiểu rõ tại sao Alex bị cô đánh chửi lại không đổi sắc mặt rồi, thì ra anh ta đã hiểu rõ cách nói chuyện của người trong nước! Anh ta không chỉ không để lời nói chán ghét của cô vào trong mắt, mà cũng không để bụng lời nói chanh chua của những người khác!

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi xao động xoay người bịt kín lỗ tai, cô không muốn Alex ông nói gà bà nói vịt lung tung, cô cũng không muốn nhìn thấy sắc mặt chán ghét của mấy người này, cô phải nhìn Liên Tĩnh Bạch rửa mắt, phải nghe giọng nói của anh giải nỗi phiền não. . . . . .

Liên Tĩnh Bạch giống như tâm ý tương thông với cô, cuối cùng bắt đầu cầm míc nói: "Các vị y tế làm việc trong Mộc Ái, chúc mọi người buổi tối tốt lành! Tôi là tổng giám đốc của Triển thị Liên Tĩnh Bạch, hôm nay may mắn tham gia hoạt động của Mộc Ái, tôi cũng cảm thấy hết sức vui mừng. Hôm nay, tôi đến đây vì một người, trước hết để tôi giới thiệu cho mọi người kinh nghiệm cuộc đời của cô ấy, khiến mọi người biết cô ấy là một bác sĩ ưu tú thế nào!"

Toàn trường nghe anh nói truyện, cũng chầm chậm yên tĩnh trở lại, trong lòng Mịch Nhi không khỏi dâng lên một dự cảm lạ, khóe môi cô nhếch lên, trên thế giới này người hiểu rõ cô nhất là anh, mà người hiểu rõ anh nhất, cũng là cô.

Nếu như cô không có đoán sai, tối nay Mộc Ái tổ chức hoạt động này, và Liên Tĩnh Bạch xuất hiện ở đây, đều đã sớm ở trong dự định của anh! Anh đoán cô hối hận, vì vậy dùng phương thức này để đền bù khuyết điểm cho cô!

Anh hẳn là đã biết hôm nay cô gặp phải nhiều chuyện phiền lòng, những người vu oan ác lời với cô, cho nên, anh muốn trong hoạt động này, giúp cô rửa nhục, đánh vỡ tất cả lời đồn vì cô!

Anh nói đến đây vì một bác sĩ, nhất định là nói cô, anh muốn nói về kinh nghiệm cuộc đời, đại khái chính là thành tích học tập của cô, quá trình chữa bệnh và giành giải thưởng. . . . . .

Anh vì cô mà trải dài một sân nghi thức, hung hăng đánh vào mặt những người hôm nay vu oan cười nhạo cô!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Liên Tĩnh Bạch chậm rãi mở ra PPT* đã sớm chuẩn bị, anh đứng ở trên bục tỉ mỉ chỉnh đèn chiếu, giới thiệu những công ích của vị bác sĩ như lòng bàn tay, người nhà cô có học thức, từ nhỏ đã đắm chìm trong không khí y học, mười tuổi cô trúng tuyển hệ đại học V, năm sau thay mặt trường đại học V tham gia thi đua đại học toàn cầu đạt được cúp vàng, mười ba tuổi thi vào nghiên cứu sinh nước Mỹ, một năm sau tốt nghiệp vào bệnh viện Q thực tập. . . . . .

(*)PPT: Microsoft PowerPoint

Liên Tĩnh Bạch nói rõ rành mạch tất cả bằng cấp giải thưởng giành được, làm làm cho mọi người kinh hãi với học lực khủng bố của bác sĩ kia. Mọi người không ngừng than thở, thật sự có thiên tài như thế sao, từ khi sinh ra đã vượt qua người thường, cái loại thiên phú đó chỉ có thể khiến người phàm nhìn mà than thở! Ao ước ghen tị!

Mịch Nhi nhìn những tài liệu kia mà cũng ngây ngẩn cả người, trên cái thế giới này, cũng chỉ có một mình Liên Tĩnh Bạch sẽ nhớ tất cả thành tựu bằng cấp mà cô đạt được, có một ít thành tựu cô cũng quên mất, nhưng anh lại có thể kể ra tỉ mỉ như vậy, không chỉ dọa người khác, mà đến cô cũng kinh hãi!

Cái giới thiệu này kéo dài đến tận nửa giờ, Liên Tĩnh Bạch giảng giải xong nội dung diễn thuyết, anh đóng máy chiếu lại, nói tiếp: "Vị bác sĩ này từ khi mới mười mấy tuổi đã cứu chữa bệnh nhân, đã cải tử hồi sinh vô số người. Trong năm năm, cô ấy vẫn luôn tham gia hội bác sĩ không biên giới, phấn đấu ở chỗ nguy hiểm nhất, nhưng bây giờ cô ấy đã trở lại thành phố K, trở thành một thành viên của Mộc Ái, những bệnh nhân đã được chữa trị trong quá khứ cũng tới cảm ơn. Chúng ta cùng hoan nghênh đại biểu, Trương tổng của tập đoàn Vinh Thái, Việt tổng của xí nghiệp Võng Phi, còn có tổng giám đốc Danh thị cùng hội công thương nghiệp!"

https://thuviensach.vn

"Oa!" Lần này, cả hội trường như bùng nổ, những cái tên này đều ở tầng lớp đỉnh cao của thành phố K, bọn họ đều từng chữa bởi một người!

Y học của bác sĩ này suất sắc thế nào, mới có thể hấp dẫn đến trình độ này! Cái này đã không chỉ là vấn đề y học, mà còn danh vọng địa vị, lại có thể khiến Liên tổng đến chủ trì buổi lễ, khiến các tổng giám đốc thương chính tới ngỏ lời cảm ơn!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Tự Mình Xuống Mời

Bây giờ trong lòng bọn họ vô cùng tò mò, rốt cuộc vị bác sĩ thiên tài kia là thần thánh phương nào, tại sao cho tới bây giờ cũng không nghe nói Mộc Ái có người bác sĩ ưu tú như thế? !

Ánh mắt mọi người bên dưới cũng mong đợi nhìn lên, bọn họ đang đợi mấy vị có tiếng trong lời Liên tổng, hơn nữa là mong đợi từ trong miệng họ biết được tin tức về vị bác sĩ đó.

Mấy ông chủ trong giới thương chính cười nói đi lên bục, từng người bọn họ lên tiếng, biểu đạt tất cả chân thành.

Trương tổng tóc bạc trắng cười ha hả nói: "Các vị y tế làm việc trong Mộc Ái, chúc mọi người buổi tối tốt lành! Giống như những lời vừa rồi, hôm nay chúng tôi tới đây, là bởi vì biết được vị bác sĩ kia đã tới Mộc Ái làm việc, Mấy ông chủ chúng tôi muốn tới chúc mừng một chút! Bàn tay vị bác sĩ đó đã chữa khỏi cho nhiều người bệnh không thể kể đến, tất cả chúng tôi cũng là hạt muối bỏ biển mà thôi, nếu muốn tỏ lòng cảm ơn, đương nhiên chúng tôi sẽ phải bày tỏ một chút."

Việt tổng không kém tuổi ông đứng bên nói tiếp: "Trương tổng mở màn rất hay, chúng tôi tới đây chính là muốn bày tỏ lòng cảm tạ. Võng Phi và Vinh Thái của Trương tổng đã thương lượng xong, chúng tôi sẽ liên kết quyên tặng hai ngàn vạn để mua thiết bị chữa bệnh, hi vọng Mộc Ái càng ngày càng tốt hơn"

https://thuviensach.vn

"Ha ha, Trương tổng và Việt tổng thật rộng lượng!" Tổng giám đốc Danh thị than thở một tiếng, đã hứa hẹn nói: "Mặc dù Danh thị không thể so sánh với hai nhà, nhưng cũng có lòng báo đáp vị bác sĩ kia, Danh thị đã chuẩn bị cho Mộc Ái một tòa nhà chữa bệnh, để thỏa mãn nhu cầu xem bệnh tốt hơn cho bệnh nhân!"

"Mấy người mấy người, đã nói hết những lời tôi muốn nói, tôi cũng chỉ có thể cung cấp một vài thứ để cảm tạ!" Cuối cùng một ông già đức cao vọng trọng giả vờ tiếc nuối kêu lên một tiếng, nói tiếp, "Hội công thương nghiệp chúng tôi sẽ trang bị mười xe cấp cứu cho Mộc Ái, tất cả thiết bị cấp cứu đầy đủ trên xe, hy vọng có thể bày tỏ thành tâm!"

Mấy người nói ra khỏi miệng từng thứ quyên tặng khiến mọi người ở dưới đàm luận, không hổ là nhóm tổng giám đốc đứng đầu thành phố K, ra tay thật hào phóng!

Bốn vị người lại khách sáo nói hi vọng Mộc Ái càng phát triển, Liên Tĩnh Bạch mới xoay người nói cảm tạ với họ: "Cảm tạ bốn vị đại biểu đã đầu tư quyên tặng cho Mộc Ái, dĩ nhiên, hôm nay tất cả khách mời đã bầy tỏ chút lòng thành, đương nhiên Triển Thị cũng sẽ tặng thêm, đến lúc đó sẽ chuyển giao cho viện trưởng. Hi vọng những thứ này có thể khiến bác sĩ đó cảm nhận được sự kính trọng của chúng tôi, hi vọng ý học của cô ấy sẽ càng cứu chữa được cho nhiều người hơn!"

Bốn vị khách gật đầu đồng ý, bọn họ lại nói mấy câu, rồi mới xoay người xuống bục. Bên trên cũng chỉ còn lại mỗi Liên Tĩnh Bạch.

"Trước khi tiến hành bữa tiệc, tôi nghĩ. . . . . Nhất định bây giờ mọi người đều vô cùng muốn biết rốt cuộc bác sĩ đó là ai đúng không?" Liên Tĩnh Bạch ngọc thụ lâm phong đứng trên bục, anh cố ý nhìn xung quanh hội trường một vòng, gợi lên hứng thú của mọi người, mới khe khẽ nói, "Hôm nay cô ấy cũng tới đây, tôi sẽ tự mình đi xuống, mời cô ấy lên đây!"

https://thuviensach.vn

"Oh!" Các bác sĩ bên dưới nhiệt liệt hoan nghênh, biểu đạt sự tìm tòi mãnh liệt đối với bác sĩ đó.

"A!" Mịch Nhi giật mình bụm miệng, hít vào một ngụm khí lạnh!

Không thể nào, Liên Tĩnh Bạch đã thay cô tạo trận thế lớn như vậy, đã tìm lại đầy đủ mặt mũi cho cô rồi, nhưng cuối cùng anh vẫn muốn cô lên đó sao!

Rốt cuộc anh có biết hay không, hôm nay cô ăn mặc ra bộ dạng gì, làm sao có thể gặp người!

Đừng nói trang phục tỉ mỉ kinh ngạc toàn trường, bây giờ bộ dạng cũng không bằng lúc cô không trang điểm, rất không OK!

Nhưng Liên Tĩnh Bạch lại hoàn toàn không chú ý tới vẻ mặt Mịch Nhi đã trắng bệch, mặc kệ cô liên tiếp lắc đầu với anh, anh lại trực tiếp đi xuống, sau đó, từng bước một tới chỗ cô.

Cả hội trường đều ý bước chân anh, tất cả ánh mắt bọn họ đều bắn về phía anh đang đi tới, vô số người bàn luận xôn xao, đoán xem chỗ anh đi tới, là vị bác sĩ đức cao vọng trọng nào. . . . . .

Mịch Nhi cau mày, cuống quít cúi đầu xuống, cô dùng tốc độ nhanh nhất lấy mắt kính xuống, gỡ bỏ hóa trang, xử lý tóc, chỉnh lý quần áo, cô phải chạy đua với thời gian, lần đầu tiên ra sân cho dù không phải xinh đẹp, nhưng cũng tuyệt đối không thể xấu xý đả thương mắt người khác được!

Khi Liên Tĩnh Bạch sắp đi tới chỗ Mịch Nhi, khi ánh mắt anh nhìn tới Mịch Nhi, thoáng chốc đưa đến tiếng hét kinh sợ của đám phụ nữ phía sau.

"A, cô xem, anh ấy đi tới chỗ chúng ta rồi! Có phải anh ấy nhìn chúng ta không!"

https://thuviensach.vn

"Không sai, anh ấy thật sự nhìn chúng ta! Cho dù anh ấy đến đây vì bác sĩ thiên tài, nhưng anh ấy vẫn nhìn tới chỗ chúng ta! Anh ấy đang chú ý tới chúng ta, tuyệt đối không sai đâu!"

"A a a a, dù sao cũng không nên vừa thấy là đã yêu, cố ý vòng tới đây nhìn tôi! Cô xem ánh mắt của anh ý kìa, vừa dịu dành nhìn tôi như vậy. . . . ."

Mịch Nhi vẫn còn cúi đầu sửa sang lại mình, nhưng bên tai cô không ngừng vang lên những lời ảo tưởng của họ, khóe miệng cô co quắp một trận.

Trong lòng cô không khỏi thở dài, thật ra thì cô không muốn đánh rách mộng đẹp của họ, nhưng bây giờ cô lại hoàn toàn hy vọng, bọn họ tuyệt vọng, bị đánh không còn mảnh vụn. . . . . .

Ngay khi Mịch Nhi dùng tốc độ nhanh nhất tạo hình, vừa lúc mấy người phụ nữ đang thương kia còn ảo tưởng, một giọng nói dịu dàng đã vang lên bên tai cô.

"Ngồi ở hàng đầu, thứ hai từ bên trái, cô ấy là tiểu thư Mịch Nhi. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch chậm rãi đi tới, anh đứng bên cạnh Mịch Nhi, ánh mắt dịu dàng có thể khiến người chết chìm, khom người mời Mịch Nhi nói, "Chúc mừng cô...cô chính là nhân vật chính đêm nay!"

"A!" Cả hội trường vang lên tiếng hít lạnh, hôm nay bọn họ đều nghe nói tới vị bác sĩ mới tên là "Mịch Nhi", nhưng cho tới bây giờ bọn họ không biết, cô ấy có y học cao siêu, lại là bác sĩ thiên tài như vậy!

Bọn họ biết "Mịch Nhi", phần lớn chỉ nghe lời đồn, nói thí dụ như hôm nay cô ấy tới Mộc Ái báo danh, có viện trưởng và một hàng lãnh đạo tự mình nghênh đón, rõ ràng ngày đầu cô mới đi làm, lại một mình nhận lấy bệnh khó chữa, cô "Không biết tự lượng sức mình" tiếp nhận bệnh nhân khó

https://thuviensach.vn

chữa là Tim, hơn nữa còn được Alex bên cạnh Tim theo đuổi, nhưng cô lại tỏ ra xa cách. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Không Cần Trang Điểm

Một loạt về tin tức vị "Mịch Nhi" này, khiến những nhân viên y tế không có ở phòng ăn kia trước đó có ấn tượng tiêu cực với cô vây xem cô, bọn họ đều cảm thấy này bác sĩ nữ trẻ tuổi thật sự quá càn rỡ, cô có thể bước vào Mộc Ái, nhất định là có bối cảnh vững chắc, nhưng ỷ vào bối cảnh càn rỡ như thế, quả thật chính là quá đáng!

Nhưng mà, nếu như vị "Mịch Nhi" này chính là vị bác sĩ thiên tài Liên tổng vừa mới nói kia, cô có thể làm phiền được nhóm ông trùm thương mại của thành phố K tự mình đến chào đón cô trở về, toàn bộ liền không kỳ quái!

Cô có kinh nghiệm huy hoàng như vậy, người có y thuật cải tử hồi sinh, Mộc Ái nghênh đón cô như thế nào cũng không đủ long trọng, đối xử với cô như thế nào đi nữa cũng không đủ đặc biệt, nhiều nghi nan tạp chứng (ý nói là nhiều căn bệnh khó chữa) hơn nữa vào tay cô cũng sẽ dễ giải quyết, cho dù cô làm bất kỳ chuyện phách lối nào, đều đủ thuyết phục công chúng!

Mặt của mấy người phụ nữ ngồi ở sau lưng Mịch Nhi đều trắng xanh, làm sao biết chứ, hoạt động cực trọng đại hôm nay, muốn chào đón người ta vậy mà bị họ châm chọc sau lưng!

Chẳng lẽ cô không chỉ là người phụ nữ bình thường mượn bối cảnh tiến vào Mộc Ái sao? ! Làm sao sẽ lắc mình một cái, cô liền là bác sĩ thiên tài được Liên tổng của Triển thị các lão đại trong giới thương mại chính trị của thành phố K chân thành cảm kích!

https://thuviensach.vn

Mấy người phụ nữ không khỏi hai mặt tái nhợt nhìn nhau, vô cùng lo lắng.

Từ phòng ăn buổi trưa đến hội trường bây giờ, họ vậy mà lớn giọng hạ thấp chê bai Mịch Nhi, cô có thể sẽ ghi hận trong lòng không, mượn thanh danh vang dội hiện tại và y thuật thần kỳ, bụng dạ hẹp hòi trả thù họ!

Nhưng khán giả toàn hội trường tuyệt đối sẽ không chú ý tới mấy người này đang đấu tranh tư tưởng, ánh mắt của bọn họ toàn bộ ngừng ở chỗ Liên Tĩnh Bạch đứng, mãnh liệt mong mỏi, muốn thấy dung mạo thực sự của vị thần y thiên tài Mịch Nhi này!

"Mịch Nhi, em chuẩn bị xong chưa?" Liên Tĩnh Bạch khom người cúi đầu tựa vào bên tai Mịch Nhi, giống như nói lời âu yếm nỉ non nhắc nhở cô, "Mọi người đều đang đợi em nha. . . . . ."

Chậm rãi, cuối cùng Mịch Nhi đứng dậy, cô ngẩng đầu lên, âm thầm nhéo Liên Tĩnh Bạch một cái, oán trách anh nhất định phải kéo cô ra sân, nhưng trên mặt cô lại mang theo nụ cười hoàn mỹ không tỳ vết, đón nhận ánh mắt của mọi người, nụ cười tươi đẹp nở rộ.

Mịch Nhi đã tháo xuống mắt kiếng to vướng víu, lau đi lớp ngụy trang xấu xí, lộ ra nụ cười tươi đẹp tuyệt trần, áo rộng thùng thình cũng được cô khéo tay sửa lại thành lễ phục tinh xảo bó sát người, để lộ những chi tiết hoàn mỹ.

Cô không trang điểm, nhưng trong nháy mắt lấn át tất cả dung mạo của oanh oanh yến yến trang điểm tinh xảo.

Thanh thủy xuất phù dung (*), vẻ đẹp của cô căn bản không cần trang điểm nhiều, chỉ là thản nhiên lộ ra không che giấu chút nào, đã khiến người ta vui tai vui mắt không kịp nhìn, nụ cười trộn lẫn thiếu nữ ngọt ngào và thanh lịch xinh đẹp tao nhã này, khiến người ta hoàn toàn không rời mắt được!

https://thuviensach.vn

(*): Nguyên câu là thanh thủy xuất phù dung, thiên nhiên khứ điêu sức (Nước trong lộ hoa sen, thiên nhiên vứt bỏ trang sức đẽo gọt).Ý chỉ cái gì để tự nhiên vẫn là đẹp nhất.

Có một loại người, cơ đứng ở nơi đó, chính là một phong cảnh, toàn thân cũng toát ra bộ dáng thướt tha tự nhiên.

Dung mạo động lòng người của cô cùng kiểu tóc không liên quan, dáng vẻ ưu nhã của cô cùng danh phẩm sao quý không liên quan, bản thân cô đã là kiệt tác trên trời, đẹp được không cần thứ gì phụ trợ!

Mọi người thán phục, bọn họ vừa mới nghe tin tức Liên tổng tiết lộ về vị bác sĩ thiên tài này gần hai mươi hai tuổi, cô quá trẻ tuổi rồi, ai có thể cũng không nghĩ tới, cô lại còn là một người có dung mạo xinh đẹp tuyệt ** như vậy!

Mấy người kia gặp qua Mịch Nhi đeo mắt kiếng ở trong phòng ăn, rõ ràng buổi trưa, cô còn mang bộ dáng xấu xí, làm sao có thể trong nháy mắt liền biến thành sắc nước hương trời!

Bọn họ nghĩ lại, tiểu thư Mịch Nhi hôm nay nhưng mà che giấu tất cả thân phận tất cả thành tựu, cô độc bước vào bệnh viện Mộc Ái, cô như vậy chính là muốn khiêm tốn, giả dạng thành xấu xí cũng không khó hiểu.

Dù sao, xinh đẹp như thế linh động như vậy, có đủ để đưa tới dung mạo rung động tuyệt mỹ!

Tiểu thư Mịch Nhi động lòng người như vậy, thiên tài như vậy, khó trách sẽ hấp dẫn vị bác sĩ Alex được gọi là "Vương" coi trọng, cô hoàn toàn có thể xứng đôi với bất kỳ người đàn ông ưu tú nào!

Liên Tĩnh Bạch nhìn ánh mắt mọi người từ kinh ngạc đến ngây người khen ngợi, cảm thấy hết sức hài lòng, anh hoàn toàn không quan tâm với Mịch Nhi bực tức nhéo một cái, mà là mượn cơ hội trở tay nắm ngón tay

https://thuviensach.vn

nhỏ nhắn của Mịch Nhi, dịu dàng nhưng kiên định kéo cô từ chỗ ngồi đến bên cạnh mình.

Một bên anh nắm bàn tay mềm mại của Mịch Nhi an ủi cô, một bên dùng microphong nói ra một quả bom nặng ký khác: "Long trọng giới thiệu với mọi người một chút, vị này chính là Mịch Nhi, kinh nghiệm trước kia của cô tất cả mọi người đã biết, tôi tới nhắc lại thân phận hôm nay của cô ấy. Bây giờ cô ấy là trưởng khoa ngành nghi nan tạp chứng của bệnh viện Mộc Ái, đồng thời, cô ấy cũng là vị hôn thê của tôi! Bệnh viện Mộc Ái là lễ vật cầu hôn tôi tặng cô ấy, về sau cô ấy chính là người sở hữu Mộc Ái!"

"A!"

Nếu như nói mới vừa âm thanh kia "A", là khán giả ở hội trường giật mình la lên với công bố thân phận của bác sĩ thiên tài Mịch Nhi, một tiếng "A" này, còn là bọn họ mở rộng tầm mắt cực kì chấn động cảm thán!

Làm sao có thể! Vị tiểu thư Mịch Nhi này vậy mà chính là vị hôn thê của Liên tổng, chính là vị hôn thê của tuyệt phẩm kim cương nổi danh lừng này!

Người nào chẳng biết Liên tổng tuyệt đối không lưu luyến bụi hoa cũng không trêu hoa ghẹo nguyệt, là hòang tử trong mộng của tất cả thiếu nữ, bao nhiêu danh viện thiên kim dùng mọi cách theo đuổi anh đều ăn chè bế môn (là từ chối không cho khách vào nhà), nhưng vị bác sĩ thiên tài Mịch Nhi này vậy mà vừa ra trận, liền bắt được Liên tổng!

Vị hôn thê của Liên Tĩnh Bạch! Phu nhân tổng giám đốc tương lai của Triển thị! Chủ mẫu tương lai của nhà họ Triển!

Một đám thân phận này lộ ra, tuyệt đối so với danh hiệu bác sĩ thiên tài còn vang dội hơn, nhưng tiểu thư Mịch Nhi cũng không vì gả vào nhà quyền thế liền buông tha y học, chứng tỏ cô thật sự nhiệt tình yêu thương cái nghề bác sĩ này!

https://thuviensach.vn

Liên tổng cũng đồng ý với ý tưởng của vị hôn thê, hào phóng đem bệnh viện Mộc Ái vô giá làm lễ vật cầu hôn tặng cho cô, còn bày ra hoạt động tối nay hoan nghênh cô tiến vào bệnh viện, đây tuyệt đối chứng tỏ anh cưng chiều tiểu thư Mịch Nhi, bao dung cô vô điều kiện!

Nhìn trộm một cái mà gặp toàn thân, các bác sĩ học y đều là người có suy nghĩ nhanh nhẹn, bọn họ từ mấy câu ngắn ngủi liền luyện ra nội hàm phong phú, não từng người chuyển động thật nhanh tính toán nhỏ nhặt.

Người lãnh đạo tối cao của Mộc Ái là một vị bác sĩ thiên tài y thuật cao siêu, đây đối với tất cả bác sĩ thực sự có tài đều là chuyện tốt, có nghĩa là bọn họ không cần sợ hãi tài cán của mình sẽ bị quy tắc ngầm làm mai một, bởi vì cô tuyệt đối là một người biết phân biệt tốt xấu, sẽ không bị a dua nịnh hót liền đầu óc mê muội!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Kinh Sợ

Đa số tất cả mọi người đã bắt đầu sắn tay áo, chuẩn bị quyền cước phấn đấu ở trong Mộc Ái! Đây là thời đại mới, bọn họ phải phát huy chiếu sáng thời đại!

Mà một số ít người uể oải cúi đầu, bọn họ là những người hôm nay trêu chọc đến Mịch Nhi, có đám người buổi sáng trốn việc tò mò vây xem cô, có quần chúng buổi trưa ở trong phòng ăn chỉ trỏ bất bình với cô, còn có những người trực tiếp chê bai chửi bới nhân phẩm cô, những nhân viên ghi hận tung lời đồn giả dối . . . . . .

Mà sắc mặt khó coi nhất, không thể nghi ngờ là mấy người phụ nữ ngồi sau lưng Mịch Nhi, tất cả đều mang vẻ mặt như chết chắc, biết mình thật sự đắc tội với người không nên dây vào, biết họ sẽ không có đường sống. . . . . .

Chấn động mãnh liệt đã khiến bọn họ không dám hành động ra ngoài, chỉ có thể ngơ ngác ngồi yên tại chỗ, mang theo vẻ mặt như có tang.

Nếu như Mịch Nhi chỉ là một bác sĩ có y học cao siêu, danh tiếng lan xa, như vậy dù cô muốn trừng trị bọn họ, thì cũng chỉ giới hạn ở một mức độ, cùng lắm họ cũng chỉ cắn răng kìm nén, nhưng mà, bây giờ cô lại là người nắm quyến ở trong Mộc Ái, mỗi người trong Mộc Ái đều nằm dưới quyền của cô, cô muốn trả thù người nào thì có thể hủy diết người đó hoàn toàn, quả thật là dễ như trở bàn tay!

https://thuviensach.vn

Cuộc đời của bọn họ, chắc chắn sẽ tối tăm mù mịt. . . . . .

Sau khi tiếng ầm ĩ kinh sợ ở trong hội trường giảm đi, Liên Tĩnh Bạch kéo Mịch Nhi, hé môi cười nguy hiểm, lấy giọng điệu khiến cho mọi người run rẩy nói: "Mới vừa rồi đã giới thiệu về vị hôn thê của tôi, bây giờ cũng nên giới thiệu về tôi một chút, tôi cũng coi như người nhà của Mộc Ái, về sau chúng tôi cũng sẽ tiếp xúc rất nhiều. Mọi người nên biết, người trong nhà họ Triển cực kỳ bao che, tôi càng xuất chúng hơn, đối với vị hôn thê Mịch Nhi của tôi, tôi sẽ không tiếc bất cứ gì bảo vệ cô ấy. Hôm nay tôi giao cô ấy cho bệnh viện Mộc Ái, dĩ nhiên là hi vọng mọi người có thể sống chung, nhưng nếu như tôi nghe được có người bắt nạt cô ấy, bôi nhọ cô ấy, thì đừng có trách tôi xuống tay không chút lưu tình!"

Hiện trường cười đùa gật đầu hứa hẹn, dĩ nhiên phần lớn trong lòng bọn họ thầm nghĩ, nhất địnhbản thân sẽ không mở mắt chêu chọc cấp trên cao nhất, làm sao có thể dám bắt nạt bôi nhọ Mịch Nhi, mà những người thành phần bé nhỏ, bọn họ chỉ dám rụt thân, có tật giật mình không dám lộ diện, muốn cố hết giảm sự tồn tại mình xuống.

Hôm nay bọn họ đã dùng nhiều cách ức hiếp Mịch Nhi, bây giờ bọn họ tình nguyện để cho tiểu thư Mịch Nhi trách tội bọn họ, nếu không đổi lại là Liên Tĩnh Bạch, bọn họ không còn đường sống! d!iendanl!equyd0n-Mèo Hoang

"À, còn có một việc!" Liên Tĩnh Bạch chợt nghĩ tới, giọng nói anh dịu dàng kiên định tuyền khắp hội trường, "Có một việc cần phải tuyên bố, đôi mắt của tôi từ hai mươi năm trước cũng chỉ nhìn mỗi Mịch Nhi, chưa bao giờ nhìn sang bất kỳ người phụ nữ nào khác! Nếu vừa rồi tôi nhìn Mịch Nhi, không cẩn thận để cho người khác cảm thấy tôi đang nhìn mình, thì tôi muốn nói, hi vọng những người đó không cần hiểu lầm ý tôi, không nên suy nghĩ linh tinh!"

https://thuviensach.vn

Mới vừa rồi khi anh đi xuống cũng nghe được rất nhiều người phụ nữ thét lên nói anh đang nhìn bọn họ, vì để phòng chuyện ngoài ý muốn, anh lại nhiều lời đề phòng. Về sau Mộc Ái sẽ là nơi Mịch Nhi bắt đầu sự nghiệp, anh sẽ thường xuyên đến bệnh viện đưa đón cô, nếu như có người phụ nữ nào đó tự mình đa tình hiểu lầm ý anh, làm ra việc kích động ảnh hưởng tình cảm của anh và Mịch Nhi, anh rất giận.

Lời Liên Tĩnh Bạch không chút lưu tình, trực tiếp đánh vào lòng những người phụ nữ ở trong hội trường, trái tim họ đã bị tan vỡ, biết Liên tổng có vị hôn thê sẽ không thích họ, ngay lúc này lại bị anh vạch trần tất cả ảo tưởng!

Mấy người phụ nữ ngồi sau Mịch Nhi luôn luôn lên tiếng sắc mặt càng như tro tàn, lời Liên Tĩnh Bạch giống như châm độc đâm vào tim họ. . . . . .

Xong rồi, không chỉ có Mịch Nhi ghi hận bọn họ, đến Liên Tổng cũng không bỏ qua cho họ, anh thật sự sẽ báo thù cho hôn thê!

Chẳng lẽ, chờ đợi bọn họ sẽ là địa ngục sâu thẳm?! Nếu như họ rời khỏi thành phố K, thậm chí rời khỏi đất nước, có thể tránh được một kiếp không. . . . . .

"Đi thôi, không nên ở đây nói vậy. . . . . ." Mịch Nhi bị lời thổ lộ của Liên Tĩnh Bạch làm cho đỏ mặt, liền lôi kéo ống tay áo anh nói, "Bây giờ còn đang tiến hành hoạt động, chúng ta nên lên sân khấu!"

Liên Tĩnh Bạch gật đầu, mỉm cười dắt tay Mịch Nhi, kéo cô cùng nhau đi về phía trước.

"Mục cô nương --" Alex chợt kéo vạt áo Mịch Nhi lại, tất cả chuyện mới xảy ra anh ta hoàn toàn không kịp phản ứng hết được thân phận Mịch Nhi, nhưng mà, thấy Mịch Nhi muốn vung tay áo đi theo người ta, anh ta theo phản xạ giữ Mịch lại.

https://thuviensach.vn

"Buông tay!" Mịch Nhi nhíu mày, lặng lẽ tránh thoát bàn tay Alex, không biến sắc trốn sang bên cạnh Liên Tĩnh Bạch.

Cô là vị hôn thê của Liên Tĩnh Bạch, làm sao trong trường hợp này lôi lôi kéo kéo với người đàn ông khác! Cho dù cô và Liên Tĩnh Bạch đều biết Alex là một viên kẹo dính người, nhưng cũng không thể ngăn cản người khác nói bóng nói gió!

Cả ngày hôm nay cô bị tai tiếng với Alex đã buồn bực, cô không muốn tiếp tục sinh ra phiên bản hoang đường nhiều hơn!

Liên Tĩnh Bạch hơi xoay người, anh hừ lạnh một tiếng, ánh mắt sắc bén như chim ưng tập trung vào Alex. .

Anh tỏ ra khí thế còn mạnh hơn cả dòng điện, dời núi lấp biển đánh về phía tên tình địch này, dùng mười vạn sát khí xâm nhập toàn thân Alex, ngang nhiên áp đặt kinh sợ!

Thân thể anh cao lớn, tướng mạo anh tuấn, áp bức đè nén, khí thế hơn người, không có chỗ nào mà không nghiền cho Alex tan thành mảnh vụn, Liên Tĩnh Bạch im hơi lặng tiếng ném bom tình địch, muốn cho anh ta tự biết xấu hổ!

Mà Alex luôn luôn cầm dao giải phẩu nhất thời lụi bại, làm sao anh ta chịu được ánh mắt mang phần sát thương, toàn lực phóng thích quyết đoán như vậy, hoàn toàn không có cách nào ngăn cản tấn công của Liên Tĩnh Bạch!

Thoáng chốc anh ta bị công kích tê liệt toàn thân, mỗi một hành động đều không dùng được, chỉ có thể ngồi liệt ở trên ghế dựa, mà cánh tay mới vừa kéo Mịch Nhi lại, giống như mất tất cả cảm giác.

Lúc này Liên Tĩnh Bạch mới thu hồi ánh mình sắc bén giống như dao găm, anh hừ một tiếng với Alex, mới dịu dàng khoác eo Mịch Nhi, đi về

https://thuviensach.vn

phía trước.

Alex cứ trơ mắt nhìn Mịch Nhi bị Liên Tĩnh Bạch đưa đi như vậy, đưa mắt nhìn hai người đi xa, từ từ cách xa thế giới của mình.

Cuối cùng chờ Alex lấy lại sức lực, Mịch Nhi đã sớm được Liên Tĩnh Bạch đưa len sân khấu, bọn họ đứng cùng nhau như Thần Tiên Quyến Lữ, chính là bích nhân xứng đôi nhất thế gian.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Dạ Tiệc

Ánh mắt của mọi người dõi theo hai nhân vật chính kinh thái tuyệt diễm đi tới, lúc này đối với trai tài gái sắc đứng trên sân khấu nhìn xuống mọi người, Liên Tĩnh Bạch tuấn lãng và Mịch Nhi linh động hợp nhau lại càng đẹp, hình ảnh xinh đẹp như tác phẩm nghệ thuật, làm người ta nhìn cũng vui tai vui mắt.

Không biết là ai nhìn đến mê mẫn, tuôn ra một tràng vỗ tay, tiếng vỗ tay giống như là ngọn lửa lan tràn, thoáng chốc truyền nhiễm cho mọi người, dưới sân khấu khán giả vỗ tay hoan hô, dùng phương thức nhiệt tình trực tiếp nhất, chào đón Mịch Nhi vị lãnh đạo tối cao tương lai của Mộc Ái này, chào đón cô lần đầu tiên chính thức ra mắt.

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi nhìn nhau cười một tiếng, hai người đều tướng mạo phi phàm đã quen được người khác theo đuổi, cho dù giống như bây giờ bị vây xem bị bàn tán, hai người ở trên sân khấu len lén thì thầm trò chuyện với nhau, bọn họ vẫn mang vẻ mặt tự nhiên bình tĩnh, vẫn duy trì nụ cười tao nhã thân thiết, hoàn mỹ lộ ra được dáng vẻ quý tộc.

Mãi cho đến khi tiếng vỗ tay ầm ĩ ở hội trường từ từ giảm nhỏ, Mịch Nhi mới cầm microphone lên, cô cười với mọi người nói: "Các vị bác sĩ, y tá, những người công tác hậu cần của Mộc Ái, xin chào mọi người, tôi là Mịch Nhi! Hôm nay, là ngày đầu tiên tôi đến Mộc Ái, rất vui mừng được gia nhập đại gia đình này! Mặc dù mọi người biết rõ thân phận của tôi, nhưng tôi hi vọng sau này mỗi ngày, mọi người vẫn chỉ đơn gian coi tôi là bác sĩ, tôi

https://thuviensach.vn

cũng vậy sẽ chỉ ở khoa nghi nan tạp chứng làm một bác sĩ bình thường, các chuyện vặt hay muốn làm phiền viện trưởng và các vị chủ nhiệm, công việc và cuộc sống của mọi người sẽ không vì vậy mà có quá nhiều thay đổi. . . . . ."

Mịch Nhi thuyết minh sơ qua về kế hoạch trong tương lai của Mộc Ái trên sân khấu, cô biểu đạt yêu cầu của mình bằng lời lẽ đơn giản nhất, cũng an ủi lòng tất cả nhân viên y tế.

Bọn họ sợ chắc chắn là quan mới nhậm chức ba tầng lửa (chỉ những chính sách mới do người mới nhậm chức đưa ra), sợ công việc của mình sẽ vì một chút vội vàng điều chỉnh nhân viên lung tung mà loạn thành một đống, nhưng bây giờ Mịch Nhi xác định nói sẽ không có thay đổi, chuyện này với bọn họ mà nói đã là tin tức có thể an tâm nhất.

"Mục tiêu của tôi vẫn rất đơn giản, hi vọng chúng ta có thể tiến bộ ở trên lĩnh vực y học, chữa trị được nhiều bệnh nhân hơn, hi vọng này của tôi, cũng giống như mọi người trong bệnh viện Mộc Ái sẽ trở nên càng ngày càng tốt đẹp!" Mịch Nhi chỉ nói chưa đến mười phút, liền tuyên bố khiến các bác sĩ y tá vui mừng, "Được, tôi chỉ nói như vậy, tối nay hoạt động diễn thuyết chào đón đến đây là kết thúc!"

Nói xong, không đợi khán giả vỗ tay, Mịch Nhi vô cùng thuần thục vỗ tay một cái, lấy phong thái ông chủ thuần thục chỉ huy mọi người: "Kế tiếp, tại đại sảnh Huệ Đông của Mộc Ái tổ chức tiệc rượu, dành cho mọi người và các vị tổng giám đốc các bộ trưởng tham gia hoạt động hôm nay. Ở đó đã chuẩn bị tiệc buffet an ủi những người tăng ca tối nay, mong mọi người trật tự rời khỏi theo lối ra, cùng nhau tham gia tiệc rượu!"

Thời điểm cô nói chuyện với Liên Tĩnh Bạch, đã tìm hiểu được tối nay, thật sẽ có tiệc rượu long trọng, để mọi người hưởng thụ dùng bữa giao lưu tin tức.

https://thuviensach.vn

Trước kia sau hoạt động tập thể của Mộc Ái đều sẽ có tiệc rượu liên hoan, nhưng mà khi đó tuyên bố tan họp trước bữa tiệc với mọi người là viện trưởng, hôm nay, cô coi như đã nhậm chức thành người phụ trách tối cao của Mộc Ái, công việc sắp xếp các nhân viên rời đi ăn này, ai cũng không thể giành với cô!

Các bác sĩ y tá sau khi vui mừng hò reo một hồi, liền tự động chia ra theo mấy cửa rời khỏi hội trường.

Sau hoạt động lớn là tiệc rượu liên hoan ước định mà thành của Mộc Ái, người có ý muốn kết giao quyền quý sẽ tìm cách bắt chuyện với tầng lớp nhân sĩ ở tiệc rượu, nhưng cho dù là các bác sĩ y tá không có ý muốn này, cũng sẽ bị thức ăn trên tiệc rượu cao cấp giữ lại, nhất định cũng sẽ tham gia.

Nhìn người người nhốn nháo rời khỏi, nhìn hội trường to như vậy từ từ không còn ai, Liên Tĩnh Bạch dắt tay Mịch Nhi, nhẹ nhàng nói: "Công chúa điện hạ, khách mời đã lên đường, chúng ta cũng nên tới bữa tiệc!"

"Uhm!" Mịch Nhi nở nụ cười, dịu dàng khoác cánh tay anh, hai người cùng nhau đi tới dạ tiệc.

Đây là vì chào đón Mịch Nhi gia nhập bệnh viện Mộc Ái mà tổ chức dạ tiệc, hai người bọn họ như cũ tuyệt đối là nhận vật chính, các vị khách mời đường xa mà đến và nội bộ nhân viên Mộc Ái cũng đã chạy tới đại sảnh, bọn họ cũng không thể đến trễ.

Mặc dù hai người là người bắt đầu đi trễ nhất, nhưng ngồi xe thể thao chạy nhanh, bọn họ vẫn rất nhanh đã tới dạ tiệc, Liên Tĩnh Bạch kéo Mịch Nhi, lấy phong thái tao nhã đi vào đại sảnh, kéo màn che bắt đầu bữa tiệc.

Ở bệnh viện Mộc Ái vội vàng tổ chức dạ tiệc này cũng bố trí tỉ mỉ chu đáo mọi mặt, nhưng nó đương nhiên vẫn không thể sánh bằng bữa tiệc đính hôn nghiêm cẩn lộng lẫy mấy ngày trước của nhà họ Triển, tối nay nếu như nghiêm túc tính toán, khách mời đến chỉ có hai ba mươi người, bọn họ đều

https://thuviensach.vn

là các tổng giám đốc từng được Mịch Nhi chữa trị thành công, những viện trưởng chủ nhiệm bác sĩ y tá khác đều chỉ coi như là nhân viên của cô, cũng sẽ không đem đến quá nhiều áp lực.

Đối với Mịch Nhi mà nói, tối nay là một party thoải mái thả lỏng hơn mà thôi.

Nơi này hoàn toàn không có ánh mắt soi mói của các khách mời trong bữa tiệc đính hôn, Mịch Nhi đối đáp sẽ thuận buồm xuôi gió hơn, cho dù Liên Tĩnh Bạch bị mấy vị lão đại thương giới kéo đi xã giao, tự cô bưng ly rượu cũng có thể tiếp cận nói vài câu với người khác, nếu như đã từng là bệnh nhân của mình, cô liền nói về để tài hẹn tái khám, mà nếu như là bác sĩ của Mộc Ái, dĩ nhiên chính là tham thảo nâng cao phương diện y học.

Đàm luận đến y thuật, Mịch Nhi chỉ cảm thấy thời gian trôi qua quá nhanh, cô bị Liên Tĩnh Bạch xã giao xong trở về kéo khỏi vòng tham thảo y học, cô thậm chí có chút oán giận anh tại sao không rời đi lâu một chút nữa.

"Anh Tiểu Bạch, anh mang em đi đâu ——" Mịch Nhi vừa bị Liên Tĩn Bạch kéo đi, còn vừa quay đầu lại lưu luyến nhìn vòng bác sĩ còn sững sờ tại chỗ.

Nhìn gương mặt của bọn họ, Mịch Nhi không khỏi cảm khái, bệnh viện Mộc Ái quả nhiên ngọa hổ tàng long (nhân tài có nhiều nhưng không lộ diện mà ẩn dật trong dân gian), cho dù các bác sĩ trẻ tuổi cũng đều có chỗ độc đáo, thật sự là đáng để cô học tập trao đổi một phen!

Liền Tĩnh Bạch vẫn đem Mịch Nhi bị kéo đến vườn hoa nhỏ yên tĩnh bên ngoài hội trường, mới dừng lại, anh nhẹ nhàng gõ trán cô, trách cứ nói: "Anh chỉ hơn 10 phút không có ở đây, em sẽ ở đó trêu hoa ghẹo nguyệt! Em không nhìn thấy ánh mắt những bác sĩ nam kia nhìn em si mê ư, em không sợ lại trêu chọc thêm một Alex nữa ư!"

https://thuviensach.vn

"Đau. . . . . ." Mịch Nhi xoa xoa trán, bĩu môi phản bác, "Bọn em rõ ràng là đang tiến hành nghiêm túc thảo luận y học, anh nhìn thấy em trêu chọc đàn ông chỗ nào. . . . . Bụng dạ hẹp hòi, anh không cần ảo tưởng quá có được không! Nhất định là lòng mình nghĩ gì, anh liền thấy cái đó, hoàn toàn không có chứng cớ!"

"Ngu ngốc! Ánh mắt đàn ông nhìn phụ nữ đương nhiên anh hiểu, bọn họ tuyệt đối là ham muốn em!" Liên Tĩnh Bạch đưa tay bất đắc dĩ vò tóc cô, xúc động nói, "Mịch Nhi, anh bắt đầu thấy hối hận khi giới thiệu em cho mọi người biết rồi, bỗng chốc để cho minh châu hiện thế, mọi chuyện lại không thể an ổn nữa rồi! Uh, vừa rồi em lên sân khấu thì nên tiếp tục mang theo mắt kính của em, duy trì trạng thái khó coi, như vậy anh mới có thể yên tâm để em đến Mộc Ái làm việc. . . . . ."

"Anh xong chưa, anh đã tuyên bố em là vị hôn thê của anh, còn ai dám không có mắt tranh với anh!" Mịch Nhi đỡ trán, lần đầu tiên cô biết Liên Tĩnh Bạch ghen sẽ không giảng đạo lý như thế, cô cũng nghiêm túc bảo đảm nói, "Anh yên tâm đi, cho dù có những người khác muốn cạnh tranh, em đây đóng lại tuyệt đối không ai có thể tới đấy!"

Suy nghĩ một chút, Mịch Nhi cau mũi, cô bĩu môi hừ anh, trong lời nói cũng đầy chua nồng ghen tức: "Hừ, cũng không biết rốt cuộc là ai trêu hoa ghẹo nguyệt khắp nơi, ở hội đường liền cướp lấy vô số trái tim của người khác, chuyện này em chính là chứng cớ xác thật không thể chối cãi! Nhưng người kia hiện tại lại tới lo lắng kéo em tới đây, làm ăn trộm còn kêu bắt trộm, không có lập trường . . . . . ."

"Ai cho em hôm nay biểu hiện tốt như vậy, Mộc Ái lại có nhiều bác sĩ nam trẻ tuổi đầy hứa hẹn, làm sao anh có thể yên tâm bỏ cô vợ nhỏ xinh đẹp vào ổ sói, làm sao có thể không lo lắng có chút nào!" Liên Tĩnh Bạch ra vẻ hối hận thở dài nói, "Mịch Nhi, về sau em không nên tới bệnh viện có được không, anh cũng vậy không đi làm, chúng ta sẽ để cho một mình Dĩ Mặc đi

https://thuviensach.vn

làm, nó kiếm tiền nuôi anh và mọi người, như vậy thì không tồn tại bất kỳ vấn đề gì!"

"Ha ha, anh đùa gì thế!" Mịch Nhi cười ra tiếng, Liên Tĩnh Bạch đề nghị hoang đường khiến tất cả cảm xúc ghen tức của cô cũng vô ích, không thể tranh cãi nổi nữa.

Cô xoay người nhéo Liên Tĩnh Bạch đùa giỡn với anh, trong lúc nhất thời, bọn họ dường như quên mất mọi người trong phòng khách.

"Chúng ta ra ngoài cũng lâu rồi, nên về thôi!" Một hồi liếc mắt đưa tình kết thúc, Liên Tĩnh Bạch nhìn thời gian, dắt tay Mịch Nhi bắt đầu đi về.

"A, em nhớ ra rồi, em hỏi anh một chuyện!" Hai người sóng vai bước nhanh, Mịch Nhi chợt tò mò hỏi Liên Tĩnh Bạch, "Anh Tiểu Bạch, làm sao anh chợt nảy ra ý, muốn tổ chức hoạt động chào đón long trọng ở Mộc Ái vậy? Hừ, buổi chiều anh còn gạt em nói muốn tới xem diễn thuyết chung với em, nhưng kết quả, anh đã đến rồi! Làm em sợ chơi rất vui ư, một mình em đợi anh dưới sân khấu rất lâu, em thật sự sợ anh không có kịp thời chạy tới có phải xảy ra gì ngoài ý muốn không!"

Cô dĩ nhiên cũng không muốn oán giận bản thân lâu hơn, cô muốn biết chỉ là tại sao Liên Tĩnh Bạch chợt muốn gióng trống khua chiêng tuyên dương thân phận của cô, không phải anh đã biết hôm nay tất cả chuyện không thuận lợi xảy ra của cô ở Mộc Ái.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Mềm Lòng

"Không phải hù dọa em, đây ngạc nhiên cho em, cũng là anh báo thù thay em, giúp em hả giận!" Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng nói, trong lời nói dịu dàng mang theo chút tức giận, "Anh biết, hôm nay em bị rất nhiều người ở Mộc Ái ức hiếp, món nợ này, đương nhiên anh sẽ đòi lại giúp em! Bọn họ dám ở sau lưng chỉ chỉ chỏ chỏ em như vậy, cũng là bởi vì không hiểu rõ thân phận thật của em, nên hết lần này tới lần khác, anh sẽ công bố ra tất cả, để bọn họ biết mình sai bao nhiêu!"

"Anh không sợ. . . . . Không sợ em sẽ vì vậy mà mất hứng chứ?!" Mịch Nhi chớp mắt một cái, hất cằm lên hỏi ngược lại anh, "Hôm nay em có thể quyết chí làm việc khiêm tốn, căn bản cũng không chuẩn bị tiết lộ thân phận nhanh vậy, anh làm vậy là trái tâm ý của em, nhưng thật sự không sợ em sẽ tức giận hay sao?"

"Em tức giận sao?" Liên Tĩnh Bạch vô cùng hiểu rõ liếc cô một cái, khẽ mỉm cười nói, "Anh biết em ở trong Mộc Ái nhận phải rất nhiều ức hiếp, nhưng khẳng định, nhất định em cũng sẽ hối hận tại sao không có lên giọng thông báo thân phận của mình! Cho nên, đương nhiên anh thay em bổ sung một màn biểu diễn hoàn mỹ, nghĩ hết tất cả biện pháp bù đắp danh dự cho em. Vốn là anh bố trí một sự kinh ngạc khác, muốn sau ngày đi làm đầu tiên của em sẽ cùng ăn mừng, nhưng vì hả giận cho em, nên đã đổi chủ ý, khẩn cấp triệu tập một nhóm người tới chuẩn bị hoạt động buổi tối ở Mộc Ái. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"A, cả một buổi chiều anh đều bận rộn cái này đúng không!" Mịch Nhi bừng tỉnh hiểu ra, "Về những tài liệu giới thiệu kinh nghiệm cuộc đời của em, anh Tiểu Bạch, nhất định là anh tự mình viết hết! Không còn có người nào hiêu rõ chuyện này hơn anh, có thể viết rất tỉ mỉ như vậy. . . . . Lúc em gọi điện thoại tìm anh, có phải anh đang chuẩn bị những thứ đó không?"

"Đúng vậy, lúc đó anh thực sự tự mình chuẩn bị tất cả công lao to lớn của em. Hừ, không phải bọn họ suy đoán em không học vấn không nghề nghiệp sao, anh liền muốn đưa ra chứng cớ chứng mình thực lực của em, để cho bọn họ mở rộng tầm mắt!" Liên Tĩnh Bạch hãnh diện hừ lạnh, "Những người đã dùng lời nói ức hiếp em, anh sẽ không bỏ qua cho họ! Mấy người phụ nữ không có mắt trong buổi đính hôn của chúng ta, còn có những nhân viên ghen ghét phao tin trong Mộc Ái, nhất định anh sẽ trừng trị họ!"

"Anh Tiểu Bạch, em hiểu ý của anh, cũng biết anh luôn luôn bảo vệ và quan tâm tới em. . . . . ." Mịch Nhi lại nhẹ nhàng lôi kéo cánh tay Liên Tĩnh Bạch, khóe miệng khẽ cười nói, "Nhưng mà chuyện này giao cho mình em xử lý tốt hơn! Mấy cô tiểu thư trước đó đã bị A Cẩn xử lý một phen, cũng coi như bị trừng phạt, anh cũng không cần dính líu đến gia tộc của họ, khiến quá nhiều người vô tội gặp phải tại họa? Về phần những tất xấu của nhân viên y tế, em sẽ tự mình đòi lại món nợ ức hiếp em. . . . . ."

"Em đó, chính là quá mềm lòng một chút. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch nghe Mịch Nhi cầu tình, vừa không biết làm sao lại cưng chìu vuốt tóc cô.

Anh biết Mịch Nhi vẫn luôn mềm lòng khoan dung, cho dù có lúc cô sẽ biểu hiện điêu ngoa kiêu ngạo, nhưng lòng cô vẫn bao dung tha thứ cho người khác, có tinh thần trọng nghĩa đồng tình, không thể thấy người khác chịu khổ.

Đây cũng có lẽ là điều quan trọng khiến cô có thể trở thành bác sĩ xuất sắc, cũng vì vậy mới có thể tới bác sĩ không biên giới, ngẫn ngơ năm năm ở các quốc gia khó khăn. Cô có thể bị rung động bởi người bệnh, đặt mình

https://thuviensach.vn

vào hoàn cảnh mà quan tâm những người bệnh khác, bằng long thương người tiếp nhận toàn bộ thế giới.

Thở dài, trong lòng Liên Tĩnh Bạch khuyên bản thân, về sau, anh muốn giam Mịch Nhi bên cạnh, không thể để cho cô đem quá nhiều tình cảm dùng trên người bệnh nhân!

Cô dễ dàng sinh ra tình cảm đối với người bệnh, bệnh nhân sẽ khiến cho cô hoàn toàn mê mẩn không đoán ra được mọi chuyện, vì phòng ngừa sự cuồng nhiệt khiến cô bị tổn thương, anh sẽ càng cẩn thận loại bỏ đối tượng chuẩn bệnh vì cô.

Trong đầu suy nghĩ nhiều chuyện như vậy, nhưng vẻ mặt Liên Tĩnh Bạch vẫn không lộ vẻ gì khác thường, anh hỏi: "Mịch Nhi, em có tính toán cụ thể nên làm thế nào không? Em tự mình xử phạt những người mạo phạm em, rất khó phân biệt nặng nhẹ, thì không bằng cứ giao tất cả cho anh."

"Thật ra thì, mới vừa rồi có mấy người kia đến tìm em, đã chân thành xin lỗi em, không ngừng khom lưng khuỵu gối giải thích. . . . . ." Vừa nghĩ tới những người lo sợ đến gần cô, Mịch Nhi chỉ cảm thấy buồn cười.

Mấy người kia chính là mấy người phụ nữ ngồi phía sau chọc giận cô, họ vẫn luôn diễu võ dương oai kiêu ngạo tự mãn như vậy, nhưng mới vừa rồi lại cầu xin tha thứ, cũng nơm nớp lo sợ ngoài mạnh trong yếu, người như vậy đều dễ bắt nạt kẻ yếu!

"Em lại không có trực tiếp trách phạt họ, em chỉ hỏi họ phụ trách khám chữa bệnh ở đâu, sau đó, em nói với họ, một tuần sau em sẽ tự mình kiểm tra trình độ chữa bệnh của họ, nếu như kỹ năng chuyên nghiệp có thể khiến em hài lòng, thì như vậy coi như qua ải, chuyện cũng sẽ bỏ qua. . . . . ." Mịch Nhi nói tiếp, nói tới chỗ này, cô không khỏi lén cười, "Em nghĩ, một tuần này họ sẽ không thể ăn ngủ bình yên, chịu khó nghiên cứu, nhất định

https://thuviensach.vn

lợi dụng tất cả thời gian nghiên cứu trình độ, sẽ nhận lấy mọi khốn khổ đau đớn!"

Liên Tĩnh Bạch lắc đầu, nhẹ nhàng bình luận: "Cái trừng phạt này cũng quá nhẹ rồi! Theo như tác phong của em, cho dù có kiểm tra trình độ, thì nhất định sẽ không cố ý gây ra khó khăn? Họ sẽ rất dễ dàng qua được, vậy thì xem như xử phạt sao."

"Tại sao phải cố ý gây khó khăn, có thể đi tới Mộc Ái làm bác sĩ, không phải mỗi người đều rất ưu tú xuất sắc hay sao?" Mịch Nhi hỏi ngược lại, "Ít nhất về mặt y học, người nào cũng sẽ không thể quá kém. Nhưng em để ý cả y học và y đức, xem bọn họ có thể chữa bệnh và có ý thức trách nhiệm đối với bệnh nhân hay không, còn lại thì em không có nghiêm khắc, dù sao, chẳng ai hoàn mỹ. Chỉ cần không phải vấn đề liên quan đến tính nguyên tắc, chưa từng xuất hiện tác phong không có hiệu quả, em đều không thể mượn cơ hội mà làm khó dễ. Chỉ là, em nghĩ lúc này bọn họ đã bị dạy dỗ, về sau cũng sẽ sửa chuyện ghi hận người khác, thói quen thuận miệng bêu xấu . . . . . ."

"Em thích là tốt rồi, chuyện này anh sẽ không nhúng tay vào." Liên Tĩnh Bạch bị Mịch Nhi thuyết phục, nếu cô đã tỉ mỉ cân nhắc qua, như vậy sẽ không xảy ra vấn đề quá lớn, anh sẽ tin tưởng năng lực bản thân của vị hôn thê, để cho cô tự do giải quyết một ít chuyện.

Cúi đầu nhìn qua thời gian, anh thúc giục Mịch Nhi nói: "Chúng ta đã ra ngoài rất lâu, hiện tại phải mau quay lại! Đã là lúc này, có thể toàn bộ khách khứa đều đang chờ chúng ta về tuyên bố tiệc rượu kết thúc!"

"A! Vậy chúng ta còn không chạy mau!" Mịch Nhi cũng kêu lên một tiếng, kéo anh chạy nhanh về hội trường.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Cứng Đầu

Trong lúc hai người cách đại sảnh tiệc rượu chỉ mấy trăm mét thì lại gặp được một người bọn họ không tưởng tượng được, Alex vẫn không thấy tung tích không biết từ đâu xông ra, anh ta ngăn trước đường hai người đi, thoáng chốc dọa bọn họ giật mình.

"Mục cô nương, tôi tìm cô rất lâu rồi! Cô đã đi đâu!" Alex, bầu nhiệt huyết vọt tới, anh ta kéo ống tay áo của Mịch Nhi, vừa muốn kéo cô khỏi Liên Tĩnh Bạch bên cạnh, "Mục cô nương, tôi hiểu, chuyện xảy ra trên hội trường không phải do cô nguyện ý, cô cũng là bị tình thế bắt buộc không thể không khuất phục có đúng không! Vừa rồi không thể cứu cô lúc dầu soiô lửa bỏng, thật sự là tôi không đúng, nhưng chúng ta cần phải chống lại, không khuất phục cường quyền. . . . . ."

Alex giống như thiết bị lặp lại, lặp đi lặp lại nói xong mấy câu đó, cuối cùng anh ta cũng tỉnh lại từ hội trường khiến anh ta kinh ngạc, nhưng kết luận anh ta rút được lại khiến Mịch Nhi nổi giận một hồi!

Chứng vọng tưởng của Alex có phải nặng hơn hay không! Con mắt nào của anh ta thấy cô không tự nguyện! Tại sao anh ta có thể tự biên tự diễn tìm được lý do như vậy! Tại sao anh ta có thể cố chấp vĩnh viễn không đối mặt với sự thật như vậy!

"Alex, tôi nói lại với anh một lần nữa, tôi căn bản không phải Mục cô nương đáng chết gì đó!" Mịch Nhi dùng sức tránh khỏi tay Alex, dường như gầm lên giận dữ với anh ta, "Tôi và vị hôn phu của tội hiện tại đứng ở

https://thuviensach.vn

chỗ này! Chúng tôi anh tình tôi nguyện tình thâm ý thiết! Vì sao anh không tin chúng tôi thật sự yêu nhau, hơn nữa sắp kết hôn rồi!"

"Ha ha, làm sao anh ta có thể là vị hôn phu của cô, Mục cô nương, cô không lừa được tôi đâu!" Alex vỗ tay cười một tiếng, hoàn toàn không quan tâm Mịch Nhi gầm thét chỉ trích, anh ta vẫn chìm đắm trong thế giới của bản thân, không thay đổi nói, "Tôi hiểu rõ, Mục Niệm Từ kiếp trước gả cho Dương Khang, cũng từng bị cha cô ấy hứa hôn cho Quách Tĩnh, nhưng đây hoàn toàn không phải ý của cô ấy! Cô là Mục cô nương của tôi, người trong lòng của cô, người cô phải gả, chỉ có tôi Dương Khang, chỉ có một mình tôi!"

Mịch Nhi dường như không thể tiếp tục chịu được Alex cố ý vặn vẹo, cô tức giận thét lên với anh ta: "Anh! Cái người ngoại quốc không sợ chết này, giả mạo nhân vật trong tiểu thuyết kiếm hiệp cái gì! Anh tên là Alex, không phải Dương Khang gì đó! Tôi càng không phải họ Mục, tôi chỉ là một người bình thường tên Mịch Nhi! Anh mau đi khám bệnh đi, chứng vọng tưởng của anh thật sự là càng ngày càng nghiêm trọng, mau khám gấp đi trị liệu!"

Alex vẫn cứng đầu cố chấp nói: "Cô chính là Mục cô nương, làm sao sai được! Cô không cần giận dỗi với tôi ——"

"Anh rốt cuộc có hiểu tiếng người không!" Mịch Nhi quả thật muốn bóp chết anh ta, "Tôi thích chính là vị hôn phu của tôi, anh ấy đứng ở chỗ này, anh không thấy sao ——"

"Mịch Nhi, đừng nóng giận. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch vội vàng kéo Mịch Nhi phát điên lại, nhẹ nhàng trấn an cô không kích động cảm xúc, "Ngoan, em đứng sau lưng anh đi, giao anh ta cho anh xử lý đi ——"

"Anh đừng ngăn em, để em bóp chết anh ta!" Mịch Nhi dù bị Liên Tĩnh Bạch kéo tay, nhưng vẫn giơ chân nbực tức hầm hừ tại chỗ, "Em nhất định

https://thuviensach.vn

cho anh ta nhìn chút lợi hại, trước kia đều do em quá mềm lòng với anh ta, tức chết em rồi!"

Alex thấy Mịch Nhi bị Liên Tĩnh Bạch kéo lại, anh ta không dám tiến lên tới uy hiếp Liên Tĩnh Bạch bên cạnh, chỉ có thể ở một bên hét to: "Mục cô nương, cô không cần sợ anh ta, thế lực hung ác của anh ta mặc dù có thể khiến cô và tôi nhất thời cúi đầu, nhưng hai người chúng ta mới là người có thể đi đến cuối cùng! Chúng ta chính là Dương Khang và Mục Niệm Từ, nhất định có thể tành người nhà! Ngay cả con của chúng ta cũng sẽ trở thành một Phương đại hiệp, bây giờ tất cả cũng chỉ là khảo nghiệm, sẽ không chia rẽ được chúng ta!"

"Sẽ thành người nhà em gái anh! Bây giờ tôi biến anh thành khoai lang! Đem anh đi nướng chín rồi ăn sạch!" Mịch Nhi càng tức hơn nữa, cô tiến lên muốn liều mạng với Alex, "Anh còn dám nói một câu, có tin tôi giết anh ngay bây giờ không! Con của anh mới cụt tay! Anh yêu ai thì đi mà sinh Dương Quá với người đó, không liên quan đến tôi!"

Cô đã là vị hôn thê của Liên Tĩnh Bạch, Alex lại dám ngay trước mặt cô nói vậy! Alex đây không phải là cố ý muốn nguyền rủa tình cảm của bọn họ ư, anh ta lại còn dám nghĩ tới sinh con với cô! Quả thật chính là mơ mộng hão huyền!

"Mịch Nhi, em ngoan, đừng tìm anh ta tranh cãi. . . . . ." Liền Tĩnh Bạch ngay tức khắc ôm cô thật chặt, cúi đầu khẽ hôn lên trán cô, "Anh sẽ nói chuyện với anh ta, cũng vô ích không thể thay đổi cái gì, em đã không giải quyết được chuyện này, để anh thử một chút đi!"

Anh nghe lời Alex nói, lòng cũng là tức giận khó nhịn, tên tình địch này thật không giống bình thường, yêu cầu lớn của Alex vượt ra khỏi những gì anh tưởng tượng!

https://thuviensach.vn

Nhưng cho dù trong lòng anh tức giận đến phát hỏa đi nữa, anh cũng chỉ yên lặng tản ra khí thế uy hiếp về phía Alex, so sánh với Mịch Nhi kích động nổi giận, não anh vẫn duy trì vận chuyển lý trí với tốc độ cao.

Liên Tĩnh Bạch vẫn luôn yên lặng quan sát mỗi tiếng nói cử động của Alex, anh hình như có chút hiểu rõ, tại sao Mịch Nhi ghét anh ta như vậy.

Loại người này là nguòi cô không am hiểu đối phó nhất, cố chấp, để tâm vào chuyện vụn vặt, chăm chú, đụng nam tường cũng không chết tâm, Alex chấp niệm với "Anh ta là Dương Khang, Mịch Nhi là Mục Niệm Từ" sâu như vậy, dường như không ai có thể khiến anh ta dao động!

Tính cách Mịch Nhi thẳng thắn rõ ràng không có biện pháp giảng đạo lý với người cố chấp như vậy, tất nhiên cô không thuyết phục được Alex tỉn tưởng sâu đậm không nghi ngờ này, cho nên nhất định phải rơi vào thế bất lợi!

Nhưng, vậy mà anh lại không hù được Alex, đối với vị tình địch ăn sâu bén rễ nhất này, hôm nay là lần đầu tiên anh chạm mặt liền chuẩn bị quyết sách!

Mặc dù đây là lần đầu tiên anh nhìn thấy diện mạo thực của Alex, nhưng đối với Alex bình sinh từng trải, ngay từ lúc biết được anh Alex tồn tại cũng cho người đi kiểm tra. Anh biết ưu điểm khuyết điểm của người này, cũng biết anh ta đang có chấp niệm là bởi vì gì mà có, anh có lòng tin một chiêu giết chết, có lòng tin khuất nhục tình địch!

Chờ Liên Tĩnh Bạch cuối cùng trấn an được Mịch Nhi bình tĩnh lại, anh xoay người hỏi Alex: "Anh chính là Alex? Nghe nói anh tự đặt tên là Dương Khang, anh cảm thấy mình thật sự chính là Dương Khang, là Dương Khang trong《Truyện Anh Hùng Xạ Điêu》?"

"Đó là đương nhiên!" Alex đối mặt với Liên Tĩnh Bạch tản ra toàn lực uy hiếp, lặng lẽ lui nửa bước phòng bị, nhưng nghe được vấn đề này, anh nghĩ

https://thuviensach.vn

cũng không nghĩ đáp, "Tôi chính là Dương Khang, không thể nghi ngờ! Cho nên, anh tốt nhất cách Mục cô nương xa một chút, chúng tôi mới là kết duyên chân chính, anh nhất định sẽ là vật hy sinh, không có kết quả tốt!"

"A, vậy xin hỏi, tại sao anh biết mình chính là Dương Khang đây?" Liên Tĩnh Bạch Vân mây gió điềm nhiên hỏi, giống như chỉ đang hỏi thời tiết hôm nay, "Nếu như anh mê một võ hiệp, như vậy có thể lựa chọn rất nhiều người, tại sao nhất định là Dương Khang?"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Tranh Luận

"Bởi vì Dương Khang và tôi cực kỳ giống nhau!" Alex nói tới chuyện võ hiệp, tinh thần tỉnh táo, anh ta bắt đầu giảng giải không ngừng: "Anh ta vốn là tiểu vương gia của Kim quốc Hoàn Nhan Khang, đây là thân phận một người ngoại quốc, sau này mới đổi tên thành Dương Khang. chỉ tính điểm này, những việc tôi từng trải qua cũng giống như đúc, Alex tôi là người ngoại quốc, ở nước, tôi chính là Dương Khang, tôi cũng có hai loại thân phận!" (cái này Mèo không hiểu nó nói gì luôn)

"Không đúng, giải thích của anh quá mức qua loa, anh đối với hiểu biết về Dương Khang, thật quá ít!" Liên Tĩnh Bạch lắc đầu phản bác anh ta nói, "Dương Khang thân là tiểu vương gia Kim quốc, trong thân thể hắn không chảy bất kỳ huyết thống ngoại quốc nào, sau khi hắn đổi tên là Dương Khang thì mới là tên thật, việc đổi tên đối với hắn là một biến cố có ý nghĩa lớn nhất trong cuộc đời, trong sinh người nuôi và người dưỡng có mâu thuẫn không hòa giải. Nhưng còn anh, từ đầu đến chân chính là người ngoại quốc, kết quả có chỗ nào giống Dương Khang đây?"

"Tôi -- Mặc dù tôi không có huyết thống trong nước, nhưng. . . . ." Alex có chút cứng họng, ngay cả anh ta luôn luôn am hiểu vặn vẹo sự thật cũng không thể nói được nữa, "Mặc dù như vậy, nhưng lòng của tôi trung với nước, việc đổi tên với tôi. . . . . Ách, nó cũng rất quan trọng, chỉ có như vậy, tôi mới có thể danh chính ngôn thuận xứng với Mục cô nương, chúng ta cũng không thể phủ nhận Dương Khang và Mục Niệm Từ!"

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch khẽ mỉm cười, Alex dám nói ra những lời nói lẫn lộn đầu đuôi, cũng nói rõ Alex đã bị anh nói thần trí hỗn loạn rồi, anh đã tìm được cách công kích tên tình địch này, đã có thể công kích thẳng đến nơi trọng điểm.

Tất cả chấp niệm của Alex đối với Mịch Nhi là do Tiểu Thuyết Võ Hiệp, cho nên, muốn khiến Alex buông tha tất cả, cũng chỉ có thể bắt đầu từ Tiểu Thuyết Võ Hiệp, chỉ cần tiếp tục công kích với phương hướng này, anh muốn đánh tan phòng tuyến tâm lý của Alex, không quá khó khăn!

"Được rồi, mặc dù những lời này của tôi không thể thuyết phục anh, nhưng tôi cũng không tiếp tục hỏi anh có gì chứng minh mình là Dương Khang." Đôi mắt Liên Tĩnh Bạch sắc bén, anh khẽ nhếch cằm, lấy khí thế hiên ngang áp bức hỏi tiếp, "Tạm thời tôi thừa nhận sự thật này, nhưng anh có lý do gì, nhất định Mịch Nhi chính là Mục Niệm Từ đây? Về điểm này, nhất định anh phải cho tôi câu trả lời rõ ràng, tại sao vị hôn thê của tôi lại trở thành Mục Niệm Từ trong miệng anh, đây mới là quan trọng nhất!"

Alex bị Liên Tĩnh Bạch làm cho dừng lại, anh ta nhìn thoáng qua một Mịch Nhi đứng sau lưng Liên Tĩnh Bạch, kiên cường chống đỡ khí thế nói: "Cái này thì có cái gì phải giải thích, kể từ khi hai người chúng tôi gặp nhau thì đã biết số phận chúng tôi gắn liền, trái tim đã nhận định nhau, chẳng lẽ còn cần dùng ngôn ngữ để chứng minh sao! Nếu như cô ấy không phải Mục cô nương của tôi, thì sao cô ấy lại họ Mục !"

"Cô ấy cũng không mang họ Mục, chỉ là cha ruột họ Mục mà thôi." Liên Tĩnh Bạch chậm rãi xụ mặt, càng mãnh liệt ép hỏi Alex, "Chẳng lẽ anh không biết sao, Mục Niệm Từ cũng không phải họ Mục, cô ấy chỉ là được Dương Thiết Tâm thu dưỡng, sau đó đổi tên, anh dùng một cái họ hư cấu gắn vào trên người Mịch Nhi, thì có gì để nói!"

"Chuyện này. . . . . ." Alex nhất thời cứng lưỡi há hốc mồm, giống như bây giờ đang bị liền Liên Tĩnh Bạch lần lượt thúc ép đối mặt với sự thật,

https://thuviensach.vn

anh ta mới bắt đầu nhớ tới chi tiết trong《 Truyện Anh Hùng Xạ Điêu 》, một ít chuyện trước kia chưa bao giờ tra cứu hiện lên, anh ta không thể nào phản bác một câu.

Trong trí nhớ của anh ta thật ra thì luôn luôn biết Mục Niệm Từ cũng không phải là tên thật, nhưng trải qua thời gian dài, anh ta cũng chưa bao giờ đặt việc này trong lòng, đã làm như không thấy một mực tìm kiếm "Mục" cô nương, đương nhiên người vợ nhận định của Dương Khang chính là Mục Niệm Từ!

Đây cũng không phải chi tiết trong truyện anh ta cố ý bỏ qua, mà bởi vì, lúc ban đầu, cách Alex đối biết về Tiểu Thuyết Võ Hiệp chỉ qua phim anhe, say đắm võ hiệp, đương nhiên anh ta cũng xem qua sách gốc, nhưng khi phiên dịch đã mất đi rất nhiều ý gốc, trong lòng anh ta luôn bén rễ chuyện "Mình là Dương Khang, người bầu bạn tương lai là Mục cô nương".

Chờ sau khi anh ta hăng hái học tập. Mới bắt đầu đọc được ý gốc nguyên tác, mặc dù anh ta bổ sung chi tiết, cũng biết ý chính, nhưng ý nghĩ cố chấp, đã không cách nào dao động. . . . . .

Nhưng mà, khi Liên Tĩnh Bạch không chút che giấu nói ra ý nghĩ của anh ta là sai, chỉ trích tất cả phán đoán của anh ta đều không có căn cứ, hoàn toàn sai lầm, mới khiến anh ta đột nhiên nhớ tới, ý chính câu chuyện giống như những gì Liên Tĩnh Bạch nói vậy!

Những việc Dương Khang trải qua cũng không giống anh ta nhiều, tên họ của Mục Niệm Từ cũng không có chút liên quan tới Mịch Nhi!

Những chi tiết quá khứ chưa bao giờ nhìn thẳng hoàn toàn hiện lên từ sâu trong trí nhớ, anh ta biết, lời Liên Tĩnh Bạch nói mới là chuyện thực trong Tiểu Thuyết Võ Hiệp, là anh ta vẫn lừa gạt mình, bóp méo sự thật những chuyện kia!

https://thuviensach.vn

Nhưng cho dù trên mặt Alex đã lộ ra nét mặt khiếp sợ, nhưng vẫn không cam lòng yếu thế như vậy, anh ta ngập ngừng mấy câu, mới lại phô trương thanh thế la to nói lớn: "Anh nói mọi chuyện quá mức chi tiết, nhưng chúng ta đang sống trong thực tế, sao có thể giống nhân vật trong sách như đúc! Tôi chỉ muốn nhận định cô ấy chính là Mục Niệm Từ của Dương Khang, nhất định tình yêu của chúng tôi sẽ oanh liệt giống như trong sách, không người nào có thể phá hoại! Tôi cho anh biết, cho dù anh có thể nhất thời trở thành vị hôn phu của Mục cô nương, nhưng anh đối với hai người chúng tôi, chính là nhân vật Quách Tĩnh, nhất định không thể thay đổi kết cục hạnh phúc cuối cùng của chúng tôi!"

"Anh đã quên, ban đầu Mục Niệm Từ bị Dương Thiết Tâm cố gắng gả cho Quách Tĩnh, nhưng lòng của cô ấy không có tình nguyện, khi đó trái tim cô ấy đã trao cho Dương Khang rồi, cũng đã thấy Mịch Nhi có điểm phù hợp?"

Mấy ngày hôm trước Liên Tĩnh Bạch vì Alex mà tìm hiểu《 Truyện Anh Hùng Xạ Điêu》, bây giờ bàn về bất kỳ tình tiết nào, anh cũng thuộc như lòng bàn tay, anh cười lạnh hỏi: "Nhưng Mịch Nhi cam tâm tình nguyện hạnh phúc gả cho tôi, ngay từ đầu tôi đã cho anh sắc mặt tốt! Nhưng tôi khuyên anh, không cần càng lún càng sâu, không cần cố chấp mơ ước thứ sẽ không thuộc về mình như vậy! Nhất định Mịch Nhi sẽ là của tôi, anh nghĩ cũng đừng nghĩ!"

"Anh -- anh nói chuyện đe dọa! Tôi sẽ không tin lời của anh! Mục. . . . . Mục cô nương vẫn luôn là vợ của Dương Khang, chưa từng thay đổi!" Alex bị Liên Tĩnh Bạch bác bỏ mà đỏ mặt tai hồng, đây là lần đầu tiên anh ta không có cách nào giữ được tỉnh táo tranh luận, cảm giác áp bách mạnh mẽ khiến anh ta cảm thấy thất thường trước nay chưa từng có.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Kỳ Tích

Alex thậm chí bắt đầu nói xằng nói bậy: "Là anh làm không rõ tình hình lắm! Quan hệ của Mục cô nương với tôi mới không phải những hư danh kia, anh

nói chỉ là hư cấu giả tượng, hai người chúng tôi quan trọng nhất là về mặt tình cảm! Tôi và Mục cô nương tình nghĩa hai ba năm đậm sâu, nồng tình mật ý, tình chân ý thiết, đây hoàn toàn không phải là thân phận vị hôn phu của anh có thể so được! Rõ ràng là tôi khuyên anh nên sớm đểm rút lui, không phải trở thành vật hy sinh cho tình cảm của chúng tôi!"

"Hừ, anh chỉ quen biết với Mịch Nhi hai ba năm, liền dám kêu gào trước mặt tôi!" Liên Tĩnh Bạch Lập tức hỏi ngược lại anh ta, "Tôi và Mịch Nhi là thanh mai trúc mã từ nhỏ đến lớn, quen biết hiểu nhau gần hai mươi năm, đây cũng có thể đánh đồng với anh sao! Cho tới bây giờ cô ấy cũng chưa từng thích anh...anh lấy thân phận gì yêu cầu tôi rút lui , lấy danh nghĩa gì tuyên bố tất cả đây, anh mới là người thứ ba giữa tôi và Mịch Nhi!"

"Hai. . . . . Hai mươi năm. . . . . ." Alex thoáng chốc ngây ngẩn cả người, anh ta vẫn cho rằng mình tuyệt đối là Mr Right bên cạnh Mục cô nương từ trước đến nay, nhưng bây giờ anh ta mới biết, thậm chí có người đến sớm hơn anh ta vài chục năm!

Đây hoàn toàn không nằm trong mong đợi của anh ta!

https://thuviensach.vn

Mục cô nương của anh ta trước khi gặp được anh ta, lòng tuyệt đối không có một chút nhớ mong! Gặp lại sau "Tỷ võ cầu hôn", lòng của hai người mới có lẫn nhau, cho tới bây giờ cũng không có người có thể bước vào giữa anh và Mục cô nương! Đây mới là tình yêu lý tưởng của anh ta, như vậy mới là Mục Niệm Từ Mục cô nương của Dương Khang anh ta!

Nhưng bây giờ thậm chí có người tuyên truyền giác ngộ nói cho anh ta biết, Mục cô nương của anh ta vẫn luôn yêu người khác, thậm chí cho tới bây giờ cô cũng chưa từng thích anh ta!

"Mục cô nương! An ta nói nhất định không phải thật! Làm sao có thể chứ!" Alex không chịu tin tưởng nhào tới trước, hét to về phía Mịch Nhi, "Cô nói cho tôi biết, cô thích là tôi, cô quen biết trước cũng là tôi, tuyệt đối không phải là người kia có đúng không! Làm sao có thể chứ, cho tới bây giờ cô cũng chưa nói cho tôi biết chuyện này, cho tới bây giờ tôi cũng không biết, Mục cô nương vậy mà trong lòng cô còn có người đàn ông khác. . . . . ."

"Ai nói tôi không nói cho anh biết!" Mịch Nhi ở một bên nghe Alex rống to, đã bị lời nói đổi trắng thay đen của anh làm cho gần như phát điên, "Tôi từ đầu tới cuối đều ở đây nói cho anh biết chuyện này, là anh căn bản cũng không nghe vào đi! Tôi vẫn luôn nói tôi đã có gia đình, tôi có người yêu, tôi không phải Mục cô nương, tôi bảo anh cút xa một chút, rõ ràng là chính anh hoàn toàn không chịu tin!"

Trên khuôn mặt anh tuấn của Alex lộ ra tầng tầng tái nhợt, anh ta lẩm bẩm: "Cô. . . . . Cô không phải Mục cô nương. . . . . ."

Mịch Nhi vội vàng gật đầu: "Đúng, tôi tên là Mịch Nhi! Không phải Mục cô nương quỷ quái gì mà anh nói!"

"Cô là Mịch Nhi. . . . . ." Alex cười khổ, "Là tôinghĩ sai rồi. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Bây giờ quay đầu, cũng còn kịp." Liên Tĩnh Bạch nhẹ nhàng vỗ vai Alex, "Mặc dù cho tới nay anh đều sai lầm rồi, nhưng ít nhất, về sau anh sẽ bắt đầu đi về con đường chính xác! Anh nên thấy rõ chân tướng!"

"Các người mới làmột đôi. . . . . ." Mặt của Alex nhéo thành một đoàn, đôi mắt xanh dương quả thật muốn khóc lên, "Cô không phải là Mục cô nương của tôi, tôi vẫn luôn sai lầm rồi. . . . . ."

Mấy năm qua này anh ta vẫn tin không nghi ngờ kiên trì quan điểm sống giá trị sống cứ như vậy ầm ầm tan rã, người yêu anh ta nhận định vậy mà cho tới bây giờ không phải là người định trước của anh ta, đây giống như một tia sấm sét, trực tiếp đánh vào đỉnh đầu của anh ta!

Sở dĩ Alex sẽ cố chấp đuổi tận cùng không buông với Mịch Nhi như thế, một mặt là bởi vì dung mạo của cô rất đẹp xứng đôi với anh ta, là bác sĩ thiên tài có tiếng nói chung với anh ta, quan trọng hơn chính là, đáy lòng anh ta đã cho rằng cô chính là Mục Niệm Từ sẽ sát cánh cùng Dương Khang, anh ta đã xác định mình là Dương Khang, mà Mịch Nhi là Mục Niệm Từ, cho nên anh vẫn luôn không nghe được bất luận lời cự tuyệt gì của Mịch Nhi, tuyệt đối không tin tưởng Mục cô nương sẽ không có tình cảm với Dương Khang.

Trải qua thời gian dài, anh đang an ủi mình và trong lòng ám hiệu căn cứ vào cơ sở "Mịch Nhi là Mục Niệm Từ tình yêu của anh ta", nhưng bây giờ, anh ta bị chân tướng làm rõ, Mịch Nhi không phải Mục cô nương, cô vẫn luôn có người yêu khác, cô vẫn chưa từng tiếp nhận qua anh ta, là anh ta đa tình, đã tạo thành phiền nhiễu của cô. . . . . .

Cái này hoàn toàn không giống tình yêu anh muốn, anh tuyệt đối không tin tưởng Mục cô nương mình đã định trước căn bản không yêu anh ta, nếu như Mịch Nhi chưa bao giờ thích qua anh ta, chỉ là chứng tỏ, người này tuyệt đối không phải Mục cô nương của anh ta!

https://thuviensach.vn

Anh ta thật sự sai lầm rồi, anh ta vẫn luôn tìm sai người, lãng phí thời gian hai, ba năm ở trên thân của một người không đúng!

Cho nên, tất cả cố gắng của anh ta trong những năm này cũng chỉ lãng phí thời gian, có lẽ, anh ta đã bỏ lỡ người chính xác, vẫn còn khăng khăng một mực!

"Về sau, về sau tôi sẽ không nghĩ sai nữa. . . . . ." Trong lòng Alex kịch liệt đấu tranh một phen, rốt cuộc lẩm bẩm tuyên cáo nói: "Gặp lại sau, Mịch Nhi, chuyện trước kia là tôi không đúng, lần này, tôi muốn đi tìm Mục cô nương chân chính thuộc về tôi!"

Anh ta vừa liếc nhìn Mịch Nhi và Liên Tĩnh Bạch dựa sát vào nhau, toàn thân run lên, xoay người liền chạy thật nhanh.

Mịch Nhi sững sờ nháy mắt mấy cái, cô quả thật không thể tin được mắt mình, cô không có nhìn lầm đi, lần này, không phải là cô đối mặt với Alex nước miếng công kích kế tiếp lui bại đến bất đắc dĩ tránh né, mà là Alex anh ta chịu thua xấu hổ vô cùng, tự mình chủ động rời đi!

Cô thậm chí nhéo mình là một cái, ở đáy lòng không ngừng hồi tưởng mấy câu nói cuối cùng của Alex, anh ta thật sự đang nói mình sai rồi, xác thực mở miệng xưng hô cô là Mịch Nhi không phải Mục cô nương, hơn nữa anh ta còn bảo đảm sau này sẽ không sai nữa , muốn đi tìm người yêu chân chính!

Đây quả thực là kỳ tích nha! Là kỳ tích cô chờ đợi hơn mấy năm! Hiện tại cuối cùng xảy ra!

Mịch Nhi trợn to hai mắt nhìn chằm chằm phương hướng Alex chạy đi, đôi mắt tím nháy cũng không nháy vững vàng đuổi theo hành động của anh ta, chỉ sợ anh ta sẽ quay đầu trở lại. . . . . .

https://thuviensach.vn

Mãi cho đến ánh mắt của cô nhìn không thấy bóng dáng của Alex chạy như điên nữa, mãi cho đến cô thật tin chắc anh ta sẽ không trở lại, cô mới thật bắt đầu tin , Alex thật sự tuyệt vọng rồi, về sau bên cạnh cô sẽ không bao giờ xuất hiện hình dạng người đáng ghét này nữa!

Mịch Nhi lấy một loại ánh mắt sùng kính ngưỡng mộ nhìn Liên Tĩnh Bạch, anh vậy mà có thể dùng mấy câu nói đánh lui Alex dây dưa nhất thế gian này, thật sự là lợi hại!

Khó trách ngày hôm qua Liên Tĩnh Bạch tràn đầy tự tin nói anh ta nhất định có biện pháp, quả nhiên là thắng vì đánh bất ngờ, một chiêu liền đánh tan cường địch!

Không hổ là nàng chọn người yêu, không hổ là ưu tú nhất xuất sắc nhất nam nhân, nàng Tiểu Bạch ca ca cho tới bây giờ đều là bách chiến bách thắng đấy!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Lòng Trong Sạch

Mịch Nhi kích động ôm Liên Tĩnh Bạch, không ngừng hỏi anh: "Anh Tiểu Bạch, làm sao anh có thể khiến anh ta không lời nào để nói nhanh như vậy! Vấn đề anh hỏi anh ta cũng không sắc bén cay nghiệt bao nhiêu, sao anh ta vừa nghe sắc mặt liền thay đổi lớn? Còn có còn nữa, lần này anh ta rời khỏi, có phải sẽ không còn xuất hiện nữa không? Anh thật lợi hại, nhìn ra ngược điểm của Alex, mới có thể một phát giết chết như vậy? Em vẫn nghĩ rằng chứng vọng tưởng của anh ta không thể cứu chữa, anh lại một câu thức tỉnh người hoang tưởng, để anh ta thức dậy bình thường!"

"Em yên tâm, anh ta sẽ không bao giờ quấy rầy em nữa." Liên Tĩnh Bạch kéo Mịch Nhi, cười giải thích với cô, "Alex này, chỉ có thể nói là chí tình chí nghĩa (rất có tình nghĩa) chỉ đến trình độ nhất định, anh ta chuyên tâm ở Tiểu Thuyết Võ Hiệp gần như mê muội, lĩnh vực này đối với anh ta mà nói là thuần khiết không thể bôi nhọ. Cho nên, anh liền nhằm vào điểm này, vạch trần những ảo tưởng đó của anh ta, để anh ta thấy được chỗ đã bỏ qua trước kia, em cũng không phải Mục Niệm Từ của anh ta, em cũng chưa từng thích anh ta, anh ta liền có thể tỉnh ngộ lại."

"Chỉ như vậy thôi?" Mịch Nhi vẫn không hiểu, "Trước đây em cũng nhắc qua nhắc lại mấy lần, tại sao anh ta không nghe vào chút nào!"

"Bởi vì anh ta cho đó là em muốn mà giả vờ không cần. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch bật cười, "Đối với em mà nói là có lý có cứ, không phải do anh ta không tin! Anh ta si mê Tiểu Thuyết Võ Hiệp, tất cả điều anh nói đều lấy ra

https://thuviensach.vn

từ《xạ điêu》, đây mới là ngược điểm của Alex, là tất cả căn bản. Uhm, thật may không uổng phí mấy ngày trước anh chăm chỉ nghiên cứu Cổ Long (*) và Kim Dung(**) một phen, có thể tảo trừ như vậy một khổng lồ tình địch, dọn ra thời gian xem một chút tiểu thuyết cũng là đáng được đấy!"

(*): là nhà văn Đài Loan viết tiểu thuyết võ hiệp nổi tiếng. Ông cũng là nhà biên kịch, nhà sản xuất và đạo diễn. Các tác phẩm của ông đã được chuyển thể nhiều lần trên phim truyền hình cũng như điện ảnh.

(**): là một trong những nhà văn ảnh hưởng nhất của văn học Trung Quốc hiện đại. Từ năm 1955 đến 1972 ông đã viết tổng cộng 15 cuốn tiểu thuyết. Sự nổi tiếng của những bộ truyện đó khiến ông được coi là người viết tiểu thuyết võ hiệp thành công nhất. 300 triệu bản in (chưa tính một lượng rất lớn những bản lậu) đã đến tay độc giả của Trung Hoa đại lục, Hồng Kông, Đài Loan, châu Á và đã được dịch ra các thứ tiếng: Việt, Hàn, Nhật, Thái, Anh, Pháp,Indonesia. Tác phẩm của ông đã được chuyển thể thành phim truyền hình, trò chơi điện tử.

". . . . . ." Mịch Nhi im lặng nghe một hồi, hoá ra là như vậy, cho nên cô bị Alex quấy rầy hai ba năm, là bởi vì chính mình xem sách quá ít, không có nghiên cứu Tiểu Thuyết Võ Hiệp Alex thích!

Đây quả thực là kẻ bịp bợm nha! Ai sẽ muốn đi xem sách kẻ đáng ghét đó yêu thích chứ! Càng đừng nói chịu khó nghiên cứu một phen!

Cô bị Alex gọi là Mục cô nương đã đủ phiền rồi, làm sao có thể sẽ đi xem miêu tả cuộc đời Mục Niệm Từ trong《Truyện Anh Hùng Xạ Điêu》! Làm sao có thể biết tình cảm Alex gửi gắm là cái gì!

Cũng bởi vì như vậy, cho nên cô đối mặt với Alex chỉ có tức giận phát điên, mà Liên Tĩnh Bạch hiểu rõ Tiểu Thuyết Võ Hiệp , lại có thể dễ dàng KO được Alex. . . . . .

https://thuviensach.vn

"Sớm biết chuyện có thể đơn giản như vậy, mấy năm qua em lại rối rắm khổ não cái gì ——" Mịch Nhi nhất thời cảm giác chỉ số thông minh của mình cũng bị Liên Tĩnh Bạch hạ xuống, giọng nói cô như đưa đám thì thầm, "Em có phải ngốc đến hết thuốc chữa rồi không, anh chỉ tốn mười phút liền giải quyết được khó khăn này, em làm sao cũng không làm được! Tại sao em có thể ngốc như vậy chứ, anh Tiểu Bạch, về sau không cho anh chê em không thông minh. . . . . ."

Liên Tĩnh Bạch lại bị Mịch Nhi chọc cho bật cười, anh dứt khoát ôm lấy Mịch Nhi, để cô nhìn thẳng vào mắt mình, sau đó hôn môi cô một cái, dịu dàng nói: "Anh thà rằng em ngốc đến hết thuốc chữa chỉ có thể ở nhà, nhưng em chính là thông minh xuất sắc đến bất ngờ liền câu tâm hồn người ta! Lại nói mình ngốc, anh liền muốn mất hứng, hai người chúng ta chỉ là có chuyên ngành riêng, có thể bổ sung giúp đỡ nhau giải quyết vấn đề như vậy, chẳng phải là rất tốt? ! Không cho để tâm vào chuyện vụn vặt, Mịch Nhi của anh là thông minh nhất, nếu không làm sao có thể chọn anh chứ. . . . . ."

"Uhm. . . . . Cũng đúng!" Mịch Nhi do dự một hồi, cuối cùng gật đầu một cái, "Ở phương diện âm mưu quỷ kế gài bẫy đào hầm, em không có cách nào sơ với tên gian thương nhà anh được, nhưng chữa bệnh cứu người gì đó, một trăm anh cũng không phải đối thủ của em!"

Trên mặt Mịch Nhi lại hưng phấn lên, cô kéo Liên Tĩnh Bạch tới hội trường bữa tiệc: "Hôm nay, cuối cùng em cũng thoát khỏi Alex cuồng theo dõi đó, thật sự cám ơn trời đất thật đáng mừng! Chúng ta nhanh lên một chút đi kết thúc tiệc rượu, sau đó một mình đi ăn mừng một phen đi!"

"Được, được!" Liên Tĩnh Bạch bị Mịch Nhi kéo đến bước chân lảo đảo, anh bất đắc dĩ lắc đầu, vẫn không có biện pháp với việc tính cách Mịch Nhi giống như đứa trẻ dễ thay đổi cảm xúc, nhưng đề nghị này của cô anh lại hết sức đồng ý, "Chúng ta nên đi kết thúc tiệc rượu, sau đó chúng ta về nhà! Trong nhà đã chuẩn bị bữa ăn thịnh soạn, chúng ta đi ăn mừng ngày đầu

https://thuviensach.vn

tiên em đi làm, cũng ăn mừng đã bỏ lại một phần phá hư tình yêu của chúng ta!"

Hai người thống nhất ý kiến, làm lên chuyện tới làm ít công to, bọn họ rất nhanh tuyên bố tiệc rượu tối nay kết thúc, sau khi tiễn các khách mời rời đi, hai người cũng lập tức lái xe trở lại nhà họ Triển.

Tại phòng ăn của nhà họ Triển quả nhiên như Liên Tĩnh Bạch nói, đã chuẩn bị rất nhiều món ăn thịnh soạn, Liên Tĩnh Bạch ban đầu định tổ chức bữa tối lãng mạn dưới ánh nến ở đây, ăn mừng công việc ngày đầu tiên của Mịch Nhi thành công viên mãn, nhưng cô đã chịu nhiều khi dễ trong ngày hôm nay khiến anh thay đổi chủ ý, buổi tối lãng mạn biến thành hoạt động báo thù cho Mịch Nhi, vốn là tất cả đã chuẩn bị cũng vứt đi không cần.

Chỉ là sau khi hoạt động ở Mộc Ái kết thúc, hai người đồng thời trở về ăn một bữa tối lãng mạn, cũng coi như đem bữa ăn phòng bếp đã chuẩn bị cũng có chỗ dùng rồi.

Dù sao, bọn họ cũng không ăn nhiều thức ăn ở dạ tiệc, bữa ăn này mới tính là bữa tối chính thức của hai người, hơn nữa bầu không khí ăn mừng vui sướng, Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi đều ăn rất vui, dường như quét sạch hơn phân nửa bữa ăn.

Sau bữa tối, đã gần mười một giờ, ngày mai hai người cũng phải làm việc, liền cùng nhau trở về phòng, từng mình đi phòng tắm rửa mặt, bắt đầu chuẩn bị nghỉ ngơi.

Liên Tĩnh Bạch hơi nhắm mắt lại, mặc cho vòi hoa sen chảy nước nóng giội thân thể, gần tới thời gian lên giường ngủ, anh thôi miên mình lần cuối cùng.

Tối nay không thể kích động, ngủ ở bên cạnh Mịch Nhi nhất định phải gắng giữ tỉnh táo. Mặc dù đã chính thức đính hôn với Mịch Nhi, nhưng cô cũng chưa gật đầu đồng ý, thì anh không thể vượt qua lôi trì một bước. Đợi

https://thuviensach.vn

nhiều năm như vậy, thêm vài ngày như vậy nữa cũng không sao, anh yêu là Mịch Nhi, không phải thân thể của cô. Dục vọng có thể đè nén, anh không thể dùng sức mạnh làm tổn thương đến Mịch Nhi yêu quý nhất . . . . . .

Nhưng lúc anh lảm nhảm muốn lòng trong sáng kiềm chế ham muốn, cửa phòng tắm lại bị phịch một tiếng đẩy ra, Liên Tĩnh Bạch cuống quít mở mắt ra, kinh ngạc kêu lên: "Mịch Nhi! Em làm sao vậy!"

Toàn thân Mịch Nhi trên dưới chỉ bọc một khăn tắm lớn màu trắng, trên tóc cô còn mang theo hơi nước sau khi tắm xong, nhưng gương mặt lại không bình thường đỏ hồng thành một mảnh!

Thấy được Liên Tĩnh Bạch trong phòng tắm, cô hì hì cười một tiếng: "Hì hì, em biết ngay anh ở đây. . . . . ."

Sau đó, cô chân trần, đôi mắt xinh đẹp như tơ, bước chân lảo đảo đi vào.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Kết Hôn Đi (1)

Mịch Nhi như vậy , hoàn toàn không giống cô lúc bình thường, tất cả dáng vẻ cử chỉ của cô cũng trở nên không bình thường!

Sự kỳ lạ của cô, khiến Liên Tĩnh Bạch như gặp địch!

Liên Tĩnh Bạch cuống quít kéo khăn tắm quấn phía dưới, anh bước nhanh đến đón lấy Mịch Nhi, ôm thân thể lảo đảo của cô, sờ khuôn mặt đỏ bừng của cô, Liên Tĩnh Bạch lo lắng không ngừng hỏi "Mịch Nhi, em có phải không thoải mái không? Làm sao mặt em đỏ thành như vậy, phát sốt sao! Em sao rồi, bây giờ còn tốt không sao!"

"Uhm, anh thật thoải mái. . . . . ." Mịch Nhi lại đưa tay níu lấy Liên Tĩnh Bạch, cả người cô cũng cọ lên thân thể trần trụi của anh, dùng khuôn mặt đỏ bừng nóng hổi không ngừng cọ sát lên lồng ngực anh, nỉ non làm nũng, "Em rất khó chịu, ôm anh tốt hơn nhiều rồi. . . . . Anh Tiểu Bạch, người anh mát lạnh thật thoải mái. . . . . ."

Mịch Nhi giống như gấu koala ôm thật chặc anh, nhưng khăn tắm trắng quấn quanh cô bị những giọt nước từ vòi hoa sen chảy xuống người Liên Tĩnh Bạch ngấm dần có chút trong suốt, nửa kín nửa hở cảnh xuân hấp dẫn vô biên, tôn lên động tác hồn nhiên đáng yêu của cô, là một loại tương phản và rung động mãnh liệt.

"Mịch Nhi, em tỉnh tỉnh!" Liên Tĩnh Bạch vội vàng chống đỡ Mịch Nhi hoàn toàn dựa vào người anh, giờ phút này, toàn bộ lòng anh đều lo lắng

https://thuviensach.vn

cho sức khỏe của cô, hoàn toàn không bận tâm mọi cảnh tượng khác, không có gì quan trọng hơn Mịch Nhi!

Ngón tay anh thử sờ gò má nóng hổi của Mịch Nhi, nhưng nhiệt độ trên trán cô dường như vẫn bình thường, Mịch Nhi cũng không có phát sốt, rốt cuộc cô bị làm sao!

"Chúng ta đi ra ngoài có được không, em nằm ở trên giường nghỉ ngơi một chút, anh đi lấy nước cho em uống!" Lòng Liên Tĩnh Bạch lo lắng, anh ôm eo nhỏ nhắn của Mịch Nhi, liền muốn ôm cô ra khỏi phòng tắm trước.

Nơi này cũng không phải chỗ tốt để nghỉ ngơi, nếu như Mịch Nhi ngã bệnh, như vậy nhất định không thể chỉ khoác khăn tắm đứng trong phòng tắm ẩm ướt như thế, cô cần phải nằm xuống nghỉ ngơi, phải uống nước uống thuốc!

"Không đi! Em không muốn. . . . ." Mịch Nhi lại lắc đầu như trống lắc, cô trở tay đặt lên eo Liên Tĩnh Bạch, không di chuyển một bước, "Anh vừa rồi trốn ở đây, khó khăn lắm em mới tìm được, anh lại muốn chạy? Hì hì, em muốn đứng ở đây cùng anh Tiểu Bạch, chúng ta không ra ngoài. . . . ."

"Ngoan, Mịch Nhi, vậy em tự khám bệnh cho mình, mình đã bị bệnh gì được không?" Thấy Mịch Nhi giống như biến thành người khác ngã trên mặt đất không muốn đi ra ngoài, Liên Tĩnh Bạch không thể không thay đổi vấn đề, vừa dỗ vừa lừa hỏi cô, "Nếu như em không khám ra được, vậy chứng tỏ y thuật của em vẫn chưa được, anh sẽ đi gọi dì Tố, hoàn toàn hạ thấp em nha!"

"Em mới không bị mẹ làm hạ thấp đi, em nhất định có thể biết là bệnh gì!" Mịch Nhi quả nhiên bị Liên Tĩnh Bạch kích cho mắc câu, thật bắt mạch cho bản thân.

Cô nheo đôi mắt tím trầm ngâm chốc lát, chợt nở nụ cười lộ lúm đồng tiền như hoa, hì hì cười nói: "Uhm, em biết rồi, em đây là uống say ——

https://thuviensach.vn

không có sai, em có thể cảm thấy, nồng độ rượu trong máu không giống bình thường! Anh Tiểu Bạch, anh còn không mau khen em!"

"Uống —— Uống rượu say? !" Liên Tĩnh Bạch kinh ngạc, làm sao anh cũng không có nghĩ đến, Mịch Nhi vậy mà sẽ uống say!

Cho tới bây giờ Mịch Nhi cũng chưa từng uống rượu, kể từ khi cô sinh ra tới nay, trừ dùng rượu cồn chựa trị ngoài da cho bệnh nhân bệnh nhân bên ngoài, cho tới bây giờ chưa từng dính qua một chút rượu!

Cô có đạo đức y học nghiêm khắc, kiên định cho rằng rượu sẽ làm tê liệt đầu óc cô vận chuyển tốc với độ cao, sẽ quấy rầy cô cầm dao phẫu thuật, cho nên, Mịch Nhi cự tuyệt tất cả sản phẩ điều chế từ rượu.

Nhưng lúc này, làm sao cô sẽ uống rượu say!

Tác dụng của rượu liền phát tác trong thời gian ngắn ngủi, phản ứng đầu tiên của Liên Tĩnh Bạch, chính là bữa tối có vấn đề!

Nhưng thực đơn bữa tối vừa rồi là đầu bếp nhà họ Triển tỉ mỉ lập ra, phòng bếp tuyệt đối sẽ không thể không biết thức ăn của Mịch Nhi không thể thêm bất kỳ rượu gì, cô không có cơ hội không cẩn thận ăn phải thứ gì có rượu ở nhà họ Triển!

Nhưng nếu như không phải bữa tối có vấn đề, như vậy, cũng chỉ có thể là cô đụng phải rượu ở tiệc rượu trong bệnh viện Mộc Ái hôm nay. . . . . .

"Hôm nay em có ăn bậy thứ gì không? Ở tiệc rượu của Mộc Ái, em uống rượu sao? !" Liên Tĩnh Bạch khẩn trương hỏi cô, "Hay là ăn tôm say rượu?"

"Không uống rượu, em không có ăn đồ lung tung. . . . . ." Mịch Nhi nghe lời hễ hỏi thì đáp, ánh mắt cô mê mông nhớ lại nói: "Em chỉ uống nước chanh! Buổi tối nước chanh uống rất ngon, em uống hai ly ——"

https://thuviensach.vn

"Đó không phải là nước chanh nguyên chất, ở đó có bỏ thêm rượu. . . . ." Liên Tĩnh Bạch bừng tỉnh hiểu ra, "Nhất định là cảm giác say đến bây giờ mới phát tác, làm sao em thành hình dáng này. . . . . ."

Trên mặt của anh tràn ngập hối hận, là anh quên nói với Mịch Nhi, tất cả thức uống ở tiệc rượu bên ngoài dường như đều sẽ thêm rượu, ly nước chanh kia thật ra là rượu cocktail điều chế, Mịch Nhi lại nghĩ nó là nước chanh bình thường liền uống hai ly lớn!

Đây là lần đầu tiên Mịch Nhisay rượu, các triệu chứng say rượu từng tầng kéo tới, cô nhất định không quen sự khác thường này của cơ thể, khó trách sẽ biểu hiện quái dị thế này, cô nhất định là rất khó chịu, mới có thể tìm anh khắp nơi, tìm được trong phòng tắm!

"Bảo bối, cơ thể của em khó chịu sao. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch đau lòng dùng bàn tay mát lạnh hạ nhiệt cho mặt Mịch Nhi, nhẹ nhàng dụ dỗ cô nói, "Chúng ta đi ra ngoài, giải rượu có được hay không?"

"Không cần. . . . . Như vậy cũng rất tốt. . . . . ." Mịch Nhi dùng khuôn mặt mềm mại cọ cọ ngón tay Liên Tĩnh Bạch, cơ thể cũng gắt gao tựa sát lồng ngực cường tráng của anh, thỏa mãn khẽ than, "Uhm. . . . . Mùi thật thoải mái, là mùi của anh Tiểu Bạch. . . . . ."

Cơ thể Liên Tĩnh Bạch cứng đờ, cảnh tượng vừa rồi vẫn bị anh bò qua đột nhiên nhảy vào mắt anh, tản ra hồn nhiên và hấp dẫn mãnh liệt công kích, khiến anh suýt nữa không cách nào ngăn cản!

Anh cúi đầu nhìn qua khăn tắm bên hông, anh biết, mình không thể chống cự lại Mịch Nhi!

Bình thường cô không làm gì cũng đủ quyến rũ người khác rồi, huống chi là giống như bây giờ, giống như hải yêu mè nheo nhóm lửa trên người anh. . . . . .

https://thuviensach.vn

Tiểu Tinh Linh này say rượu, trong lúc vô tình sẽ khiến anh dấy lên cốc khiếm vọng vô biên, khiến anh khát vọng được vận sức chờ phát động!

Liên Tĩnh Bạch kiên cường chống đỡ nghiêng đầu sang chỗ khác, rốt cuộc cô có biết tình trạng bây giờ của hai người không, hai thân thể dựa vào nhau chỉ cách hai tầng khăn tắm, anh phải cắn răng tự nhắc nhở mình bao nhiêu, mới có thể kiềm cgế không nhào tới gặm sạch cô!

Đáng chết, về sau anh tuyệt đối sẽ không cho Mịch Nhi bất kỳ một cơ hội nhỏ nhoi nào đụng vào rượu, sau khi cô uống say lực sát thương quả thực tăng gấp bội! Hồn nhiên đáng yêu, kết hợp với nóng bỏng quyến rũ, không ai có thể chống cự!

Cho dù cô uống say thật, cũng chỉ có thể cho thấy một mặt khác mâu thuẫn chấn động trước mặt anh!

Liên Tĩnh Bạch giữ chút lý trí còn sát lại, nhắm mắt lại hỏi cô: "Chúng ta vẫn nên đi ra ngoài đi! Anh lấy khăn ướt cho em hạ nhiệt, hiệu quả sẽ tốt hơn. . . . . ."

Mịch Nhi lại lắc đầu, cô tiếp tục mè nheo trên người Liên Tĩnh Bạch, sương mù trong phòng tắm ẩm ướt dường như khiến Mịch Nhi rất khó chịu, cô đưa tay mở khăn tắm ra, nũng nịu lầm bầm: "Em không cần khăn! Bây giờ em muốn tắm, nóng quá, em tắm có thể sẽ tốt hơn. . . . . ."

"Mịch Nhi . . . . . Nếu như em không muốn xảy ra nhiều chuyện hơn, bây giờ liền dừng tay!"

Sắc mặt Liên Tĩnh Bạch tái nhạt, tay anh lanh lẹ kéo ngón tay Mịch Nhi muốn vén thứ chống đỡ cuối cùng lên, anh cũng không phải là thánh, nếu như kích thích hơn, nếu như trực tiếp đối mặt với cơ thể của Mịch Nhi, anh thật không biết mình còn có thể tuân thủ lời hứa giữ vững tỉnh táo hay không!

https://thuviensach.vn

"Anh làm gì vậy, tại sao không để em tắm ——" Mịch Nhi lại chớp đôi mắt ẩm ướt, dùng toàn bộ hồn nhiên thuần khiết hỏi anh, "A, có phải anh đang tắm hay không, cho nên sợ em đoạt chỗ của anh. . . . . Không cần lo lắng, chúng ta có thể tắm cùng nhau, anh chia cho em một chút nước lạnh là đủ rồi!"

Nói xong, trên mặt Mịch Nhi mang theo trì độn thẳng thắn, dứt khoát tự mình động thủ, một tay cô cởi khăn tắm quấn quanh Liên Tĩnh Bạch, lộ ra toàn bộ cơ thể anh.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Kết Hôn Đi (2)

"Oa! Tao lại gặp lại mày rồi!" Mịch Nhi hưng phấn nhìn thứ nhiệt tình sung huyết sưng to lên kia, cười ha ha nghịch ngợm sờ sờ nó, "Mày cũng thật là nóng nha, có phải cũng uống say hay không? Chúng ta cùng nhau tắm sạch sẽ, lập tức sẽ tốt nha ~"

Cả người Liên Tĩnh Bạch run lên, theo động tác của Mịch Nhi, tay cô giống như mang theo dòng điện vô tận, từ nơi lửa nóng trực tiếp điều khiển linh hồn anh!

Liên Tĩnh Bạch chỉ cảm thấy một dây thần kinh cuối cùng của não ầm ầm nổ tung, thân thể của anh đột nhiên nổi lên ngọn lửa dữ dội, còn lan tràn vào đôi mắt đen của anh, tiếp, đốt cháy tất cả lý trí của anh, khiến đại não của anh chỉ còn lại một ngọn lửa nóng rực!

"Mịch Nhi . . . . . ." Giọng nói Liên Tĩnh Bạch trầm thấp khàn khàn không thể tả, "Anh hỏi em một lần nữa, em có nguyện ý cùng anh trở thành vợ chồng chân chính không, làm bước cuối cùng? Nếu em không muốn, liền buông tay ra, anh sẽ không ép buộc em, đây là thông điệp cuối cùng rồi. . . . . ."

"Chúng ta chính là vợ chồng nha!" Tay Mịch Nhi vẫn dừng lại ở vật khổng lồ đó, không có chút cảm giác nguy hiểm nào cười đáng yêu nói, "Chỉ là bước cuối cùng là gì, bây giờ em muốn tắm, chẳng lẽ tắm cùng nhau còn phải tiến một bước sao ——"

https://thuviensach.vn

"Bước cuối cùng. . . . . Là làm tình, là linh hồn và thể xác kết hợp, là tính phúc thân mật nhất. . . . . ." Từ lúc anh hỏi mấy câu kia, Liên Tĩnh Bạch đã cầm tắm điện thoại di động trong phòng ghi âm, anh hỏi tiếp, "Mịch Nhi, em nói cho anh biết, em phải tin tưởng anh, em nguyện ý không?"

Mịch Nhi nháy nháy mắt, si ngốc nghiêng đầu nghĩ một lát, chợt lộ ra nụ cười hoàn mỹ rực rỡ: "Em nguyện ý nha, chỉ cần là anh Tiểu Bạch, cái gì em cũng tin. . . . . ."

"Mịch Nhi, là em đồng ý với anh. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch ném điện thoại di động, anh đã thu được lời đồng ý của Mịch Nhi, đây không phải là anh mượn rượu lừa gạt Mịch Nhi, hiện tại, anh có thể hoàn toàn có lý do ăn Mịch Nhi vào trong bụng!

Không che giấu nữa, đôi mắt đen của anh nhất thời tràn đầy ngọn lửa cốc khiếm vọng, hơi thở nam tính quanh người bị anh đè nén đột nhiên thả ra, không thể chặn lại tập kích Mịch Nhi!

Liên Tĩnh Bạch đưa tay nắm eo thon của Mịch Nhi, môi anh giống như là có thêm ý thức, dịu dàng bắt được môi hồng của cô, kế tiếp cạy mở môi răng cô, phác thảo tất cả hương vị ngọt ngào của cô!

Khi hai đôi môi vừa tiếp xúc, tựa như thiên lôi câu động địa hỏa (*), bản tính sai khiến anh, để anh thô bạo hôn miệng Mịch Nhi chiếm cứ tất cả ngõ ngách, thề phải gặm nhấm từng giọt nước miếng ngọt ngào trên đầu lưỡi cô!

(*): Sấm sét bị hấp dẫn bởi lửa đất. Chỉ trạng thái kích tình nóng bỏng giữa hai người

Lưỡi, không chút kiêng kỵ, môi, giống như bốc cháy, anh tìm kiếm từng cái run rẩy của cô, trực tiếp khiến đôi chân mềm mại của cô tê liệt ngã vào lòng anh!

https://thuviensach.vn

Mịch Nhi ưm một tiếng, cô vốn trong trạng thái say rượu có chút phản ứng chậm, không đợi cô có kháng cự và tránh né nào, thân thể của cô cũng đã bị nụ hôn của Liên Tĩnh Bạch trói buộc, khiến cô giống như một thuyền nhỏ trong bão táp, chỉ có thể theo phục tùng cơn bão.

Cô thuận theo mở môi ra, nghênh đón Liên Tĩnh Bạch nhiệt tình hủy diệt trời đất, thần trí của cô sau cơn hôn cuồng phong mãnh liệt từ từ rời khỏi, nhưng cơ thể cô lại chủ động bám lấy lồng ngực của anh, đây là vĩnh viễn cảng tránh gió của cô, tuyệt đối sẽ không tổn thương cô.

"Tình yêu của anh, em bức anh muốn điên rồi. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch triền miên hôn dọc theo cằm Mịch Nhi, anh gặm nhắm xương quai xanh tinh xảo của cô, khó nhịn nhỏ giọng nỉ non, "Mịch Nhi của anh, em thật đẹp, em là của anh, vĩnh viễn là của anh. . . . . ."

Bàn tay của anh đã xâm nhập vào trận địa dưới khăn tắm, ngón tay vừa dịu dàng vừa thô bạo xoa nắn mỗi một tấc lãnh thổ gặp được, anh chiếm lấy da thịt trơn nhẵn, vuốt ve thắt lưng mềm mại, chuyển đến bên xương sườn, kế tiếp, chiếm lĩnh hai bên cao vút mềm mại, trêu đùa hồng châu không phòng bị chút nào. . . . . .

"Anh Tiểu Bạch. . . . . ." Mịch Nhi chỉ cảm thấy cả người càng thêm nóng hổi, cô run sợ nghênh đón nhiệt tình và thoải mái thân thể chưa bao giờ có, vô thức gọi tên người cô tin cậy nhất, cô mê mang né tránh bàn tay ta, mang theo tiếng khóc uất ức không ra tiếng, "Em không thoải mái. . . . . Nóng. . . . . ."

"Bảo bối, chúng ta lên giường. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch còn sót lại chút quan tâm cuối cùng, biết phòng tắm không phải vị trí thích hợp cho lần đầu tiên, Mịch Nhi ở chỗ này cũng sẽ không thoải mái.

Cánh tay cường tráng của anh giơ lên, dễ dàng ôm lấy Mịch Nhi toàn thân ửng hồng, bước nhanh ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Khăn tắm trên người Mịch Nhi rơi trước cửa phòng tắm, nụ hôn triền miên cùa Liên Tĩnh Bạch mang theo ngọn lửa nồng đậm, từ phòng tắm đốt tới phòng ngủ, hai người kề sát đi chung với nhau, ôm nhau không tách ra.

Liên Tĩnh Bạch dịu dàng đặt Mịch Nhi lên giường lớn, ** cô trắng nõn mềm mại giống như viên ngọc hoàn mỹ, mắt anh tỏa sáng lấp lánh, anh nhẹ nhàng che phía trên cô, quỳ xuống hôn lên từng tấc thân thể cô, ngậm chặt từng chút da thịt làm anh động lòng, in dấu xuống vết hôn đỏ thẫm. . . . . .

"A. . . . . Uhm. . . . . ." Bị hôn kỹ càng không ngừng xâm nhập hành hạ, Mịch Nhi phát ra một hồi tiếng kêu ai oán, cô cọ xát da thịt nóng rực của Liên Tĩnh Bạch, vô thức kêu lên.

Ngón tay của cô nắm ga giường thật chặc, trong thân thể giống như là có ngọn lửa bốc cháy, dâng lên một loại khát vọng thiêu đốt cô, cô muốn cái gì, chỉ có Liên Tĩnh Bạch có thể cho cô cái đó. . . . . .

Liên Tĩnh Bạch cố nén mãnh liệt dưới cốc khiếm vọng, dịu dàng phác thảo mùi hương của Mịch Nhi, mới trướng đến phát đau nóng bỏng chống đỡ nó ở lối vào.

Anh liếm vành tai Mịch Nhi, nhẹ nhàng an ủi cô: "Bảo bối, sẽ đau một chút, nhưng anh sẽ có gắng dịu dàng——"

Nói xong, hông của anh trầm xuống, thật sâu, hung hăng, xuyên qua ngây thơ thuần khiết nhất ——

"A —— ô. . . . . ." Mịch Nhi kêu đau thét đến chói tai bị miệng Liên Tĩnh Bạch ngậm lại, cô không cách nào phát tiết ra đau đớn, ngón tay giống như vuốt mèo cào sau lưng anh, lưu lại chút vết máu.

Liên Tĩnh Bạch lại yên lặng chịu đựng tất cả, anh dùng ý chí mãnh liệt nhất, đợi cô quen với nhiệt độ của anh, mới chậm rãi nâng eo lên, vô cùng

https://thuviensach.vn

khít khao như như lông thiên nga từng chút từng chút bắt đầu động tác. . . . . .

Cốc khiếm vọng của anh tích tụ mười mấy năm sâu không thấy đáy, Mịch Nhi chính là thuốc giải tốt nhất của anh, anh không dừng được, cũng không muốn dừng!

Cả đêm, liều chết triền miên.

Kỹ thuật và kinh nghiệm lấy được không ngừng tiến bộ, khai phá khoái cảm trên thực tế không hạn chế, mật mã thân thể Mịch Nhi bị Liên Tĩnh Bạch không ngừng nghiên cứu nắm trong tay, anh mang cô lần lượt leo lên đỉnh núi, hai người cùng nhau đạt đến vui thích cao nhất.

Cho dù thông cảm cô là lần đầu tiên, anh cũng chưa hoàn toàn phát tiết, nhưng trận chiến này hăng hái kéo dài đến rạng sáng, mãi cho đến khi sức lực của Mịch Nhi cạn kiệt ngủ mê mang, Liên Tĩnh Bạch mới ôm cô, cùng nhau nghỉ ngơi.

"A!" Âm thanh đầu tiên của buổi sáng là tiếng thét, bắt nguồn từ khi Mịch Nhi lật người tỉnh lại cảm thấy thân thể đau đớn.

"Chào buổi sáng, Mịch Nhi!" Liên Tỉnh Bạch dụi mắt cũng tỉnh lại, anh ôm Mịch Nhi cho cô một nụ hôn chào buổi sáng, vẫn ung dung nhìn khuôn mặt khiếp sợ của cô, cũng không nói nhiều một câu.

"Em. . . . . Anh!" Mịch Nhi trợn mắt há mồm cứng đờ, toàn thân trên dưới của cô đau nhức khó nhịn, chỗ đó ** càng đau vô cùng!

Cô cảm thấy chăn mỏng cùng thân thể trần trụi của cô gắt gao ** một thứ trần trụi khác, cứng họng nói không ra một câu hoàn chỉnh tới: "Chúng ta. . . . . Hôm qua – ngày hôm qua. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"Tối hôm qua xảy ra chuyện gì, em còn nhớ không? Muốn anh làm tiếp một lần nữa, gợi lại trí nhớ cho em không?" Liên Tĩnh Bạch dịu dàng hỏi, nụ cười ở khóe môi anh giống như hồ ly đã thoả mãn, đó là thỏa mãn mà thân thể đạt được tự nhiên lộ ra.

"Em biết tối hôm qua xảy ra chuyện gì, anh không cần phải nhắc em ——" Mịch Nhi nghe anh nói đỏ bừng cả khuôn mặt, cô rất hiểu rõ tình trạng thân thể mình, tình huống như thế là xảy ra chuyện gì, cô rất hiểu rõ!

Nhưng. . . . . Làm sao có thể chứ! Tại sao bọn họ sẽ cuộn trong chăn trải giường, đây không có lý do!

Rốt cuộc thì tối hôm qua là làm sao, bây giờ cô nhớ tới chuyện trước kia liền đau đầu!

Đầu Mịch Nhi vẫn còn ở ong ong rung động, di chứng sau khi say rượu khiến cô phản ứng có chút chậm chạp, trí nhớ tối hôm qua giữ trong đầu cô, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, cô lại hoàn toàn không thể chính xác lấy ra. . . . . .

Cô lôi kéo chăn mỏng hận hận muốn ngồi dậy, dùng sức vẫy vẫy đầu, Mịch Nhi lại phát hiện bắp thịt mình đau nhức hơn tưởng tượng, cô căn bản không làm được động tác lớn!

"Đừng động, tối hôm qua em uống say, có thể còn choáng đầu." Liên Tĩnh Bạch vội vàng giữ cô lại, anh quan tâm giúp cô day day huyệt thái dương, nhẹ giọng hỏi: "Tối hôm qua, là em đồng ý với anh...anh mới có thể không nhịn được làm tiếp nữa. . . . . Nếu em không tin, anh còn ghi âm, em thật nói nguyện ý làm đến cuối cùng."

"A. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch nhắc tới say rượu, trí nhớ của cô giống như là rốt cuộc mở nắp, Mịch Nhi chợt nhớ lại tất cả xảy ra tối hôm qua, vô số hình ảnh xấu hổ tràn vào trong đầu cô, cô hoàn toàn nhớ ra mình đã làm gì!

https://thuviensach.vn

Tối hôm qua ăn bữa tối xong, cô trở về phòng tắm, liền bắt đầu cảm thấy trong thân thể cảm giác say dâng trào, cả người nóng lên nóng đến không chịu được, giống như là muốn đốt cháy. . . . . .

Loại cảm giác này với cô mà nói hết sức xa lạ, cô có một loại dự cảm thân thể sẽ thay đổi mất đi thần trí, cho nên hốt hoảng tìm Liên Tĩnh Bạch khắp nơi, muốn bảo anh cứu cô.

Nhưng khi cô tìm được anh thì mình cũng đã bị men say nuốt chửng lý trí, trở nên ngu ngơ chậm chạp, hoàn toàn không biết chết sống gắng đến gần Liên Tĩnh Bạch đang tắm. . . . .

Cô nhớ tất cả động tác mình làm với anh, cô bám anh không chịu rời đi, thậm chí còn cởi khăn tắm của anh, vuốt ve lửa nóng của anh. . . . . .

Lúc ấy mình chỉ khoác mỗi khăn tắm, làm sao có thể đi dẫn dụ cốc khiếm hỏa của anh như vậy!

Khóe miệng Mịch Nhi **, hận không thể đảo ngược thời gian!

Cô xấu hổ che kín mặt, mình thật sự là mượn rượu chọc lửa, tối hôm qua là mình tự đưa đến tận cửa cho anh ăn hết!

"Không cần ghi âm, em nhớ mình nói gì. . . . . ." Giiọng nói của Mịch Nhi rầu rĩ từ lòng bàn tay truyền đến, đáng chết, tại sao hình ảnh say rượu lại nhớ rõ như thế, cô ngay cả lúc mình đồng ý âm điệu cũng còn nhớ rõ!

Liên Tĩnh Bạch lại nghiêm túc hỏi thăm một vấn đề khác mà mình quan tâm: "Chỗ đó của em. . . . . Bây giờ còn đau không? Anh giúp em bôi thuốc, mặc dù là anh làm em bị thương, nhưng đây cũng là cần thiết, em phải nói cho anh biết chỗ đó đau như thế nào, còn có thể chịu đựng được không. . . . . ."

https://thuviensach.vn

"A. . . . . ." Mịch Nhi ngây người, cô rũ mắt, lúc này mới chợt nhớ tới, cho tới bây giờ mình vẫn luôn lo lắng chuyện này, căn bản không có xảy ra!

Cô thật sự làm! Nhưng sau khi cô làm, nhưng không có đau chết, cũng không có chảy hết máu mà chết!

Cho dù là bây giờ cô cũng cảm thấy đau, nhưng đây hoàn toàn không giống lúc trước tưởng tượng đau đến chết! Hoàn toàn trong phạm vi chịu đựng của cô!

Hồi tưởng lại tối hôm qua, cô nhớ, trong lúc đang làm rất thoải mái rất hưởng thụ, mãi cho đến khi bị đâm xuyên, cô đều không có một chút sợ hãi.

Cho dù cảm giác đau mãnh liệt đột kích thì lực chú ý của cô rất nhanh cũng bị thủ đoạn ** của Liên Tĩnh Bạch dẫn dắt rời đi, cũng không quá chú ý cảm giác đau của thân thể. . . . . .

Đây là nói, cho dù cô sẽ cảm thấy đau, nhưng chỉ cần phân tâm bởi chuyện khác, như vậy, cô hoàn toàn có thể bớt đau đi!

Mịch Nhi quả thật căm hận muốn đấm chết mình, sớm biết là như vậy, những năm này cô còn trốn tránh cái gì, làm sao cô lại để Liên Tĩnh Bạch nhịn lâu như vậy!

"Em có khỏe không? Mịch Nhi?" Liên Tĩnh Bạch lo lắng hỏi.

"Uhm. . . . . ." Cô khẽ gật đầu một cái, sự thật đã đúc thành, cô rốt cuộc có thể để xuống cục gạch áp bức lòng cô, Mịch Nhicảm thấy nhẹ nhõm trước nay chưa từng có.

Cuối cùng cô có thể yên tâm vừa hạnh phúc lại tính phúc sống củng Liên Tĩnh Bạch, sẽ không còn có gì không hòa hài nữa!

https://thuviensach.vn

"Thật xin lỗi, là anh làm đau em. . . . . ." Liên Tĩnh Bạch nghiêng người hôn trán cô một cái, chân thành nói, "Mịch Nhi, chờ em khỏe lên, chúng ta liền kết hôn đi! Cha mẹ của chúng ta người nhà cũng chưa rời khỏi, nhân cơ hội này, chúng ta làm hôn lễ luôn!"

Anh không muốn đợi thêm, sau khi có được thân thể Mịch Nhi, anh tham lam hơn muốn xác định tương lai cùng cô, một cuộc hôn lễ như là đã không thể tránh né, như vậy càng sớm càng tốt!

"Được!" Mịch Nhi gật đầu một cái, tay cô nắm tay Liên Tĩnh Bạch, "Chúng ta kết hôn đi!"

Nơi có tình yêu, liền không có chuyện gì là không vượt qua được, dắt tay người yêu đi vào lễ đường hôn lễ, từ đó mới chính thức là thế giới của hạnh phúc!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 222: (Ngoại Truyện) Mở Đầu Không Tốt Đẹp

Địa điểm, cao ốc Triển thị.

Thời gian, khoảng ba giờ.

Lúc này, chính là thời gian Triển thị có được ngày rỗi, mỗi ngày vào đúng lúc này, đều thưởng thức trà chiều và nghỉ ngơi chốc lát, là hưởng thụ của nhân viên sau một ngày bận rộn làm việc tại Triển thị.

Nhưng mà, ở tầng chót cao ốc Triển thị, trong phòng giải khát của tổng giám đốc, vốn là nên vui sướng trong giờ trà chiều, không khí lại không khỏi căng thẳng.

"A, tiểu thư xinh đẹp, tại sao cho tới bây giờ tôi lại không biết, cao ốc Triển thị luôn luôn cất dấu một vị mỹ nữ động lòng người như vậy!" Một người đàn ông vịn tay vào tường, chắn giữ một cô gái ăn mặc đẹp đẽ, lấy giọng điệu than thở mà cười nỉ non, "Đây đúng là sai lầm của tôi, khiến một viên Minh Châu bị che đậy, vẫn luôn không thể khen ngợi xuất sắc của cô. . . . . Tiểu thư xinh đẹp, có thể xin hỏi danh tính của cô không? Tối nay cô có rảnh không, có thể cho tôi cơ hội được mời cô chứ? Chúng ta có thể đi thưởng thức cảnh đêm, cũng cho tôi được thưởng thức vẻ đẹp của cô. . . . . ."

Tuổi người đàn ông cũng chẳng qua chừng hai mươi tuổi, trên mặt có một đôi mắt đào hoa nhếch lên không giây phút nào không câu phóng điện người khác, anh ta có ngũ quan hoàn mỹ và tỷ lệ vóc người hoàng kim

https://thuviensach.vn

cường tráng cao lớn, giống như tác phẩm xuất sắc nhất của Thượng Đế, từng cử động, cũng tản ra hoàn toàn phong cách quý tộc.

Mặc dù anh ta anh tuấn đẹp trai trên mặt còn mang theo sự bất cần của người trẻ tuổi, mặc dù khóe môi dắt theo nụ cười xấu xa đủ để khiến cho một đám nữ sinh nhỏ thét chói tai, mặc dù anh ta đang lấy dáng vẻ bá đạo đến gần vị mỹ nữ kia, nhưng mà, chính là không khiến người ta cảm thấy chán ghét.

Hình như người đàn ông này có một loại sức quyến rũ, giống như ác bá bắt chuyện khiến cho người ta cảm thấy anh phong lưu mà không hạ lưu, những lời ngon tiếng ngọt đó được người khác nói ra kinh tởm, một khi nói ra từ miệng anh, sẽ chỉ làm người khác hoàn toàn tin tưởng nó tràn ngập tình cảm chân thực.

"Triển tổng, tôi là ai cũng không quan trọng. . . . . ." Người nữ bị anh lôi kéo cũng không hưởng thụ diễm ngộ mà những người phụ nữ khác ước ao ghen tị, cô tránh né rụt người ra khỏi góc tường, nhìn người đàn ông trước mặt cố ý đùa bỡn phóng điện, trên trán trợt xuống mấy đạo vạch đen.

Sự thành thục trên mặt xinh đẹp của cô hiển lộ ra sự bất đắc dĩ và khổ não, than thở nói: "Xin anh đừng nói giỡn với tôi, tôi không phải là nhóm thư ký bên ngoài, thật không thể hưởng thụ nổi lời ca ngợi của anh! Triển tổng, anh là người thay mặt tổng giám đốc Triển thị, xin mời anh không nên nói chuyện với tôi khi có các nhân viên cấp cao, những người lớn tuổi sẽ có chút hiểu lầm, sẽ tạo thành rất nhiều quấy nhiễu. . . . . ."

Cái người đàn ông trẻ tuổi này, chính là Nhị thiếu gia Triển Dĩ Mặc của nhà họ Triển, anh nghe nhận xét của người phụ nữ, lại cười quỷ dị lắc đầu, cự tuyệt tiếp nhận lời khuyên của cô.

Anh cũng thở dài, đối với việc mình luân lạc tới tình cảnh không thôi này.

https://thuviensach.vn

Vốn, thân là con thứ của gia tộc, trên có anh cả vạn năng Liên Tĩnh Bạch thừa kế gia nghiệp, dưới có em gái nuông chiều đáng yêu Triển Liên Tranh rời đi chú ý, Triển Dĩ Mặc luôn luôn tùy ý làm bậy, cho dù lúc mười mấy tuổi bị anh cả bức ép bắt đầu phục vụ cho công ty gia tộc, nhưng ngày đó anh còn tự do tự tại, chưa từng bị trói buộc.

Nhưng kể từ khi người anh cả thương Mịch Nhi mất tích năm năm trở lại, cái người anh cả cuồng công việc liền thay đổi tính tình, anh căn bản không có nghĩ đến, anh cả lại mang Mịch Nhi cùng đi nghỉ ngơi nhàn hạ, đem tất cả công việc củaTriển thị và FL đẩy lên trên người anh!

Phải đối mặt với ngọn núi đã trồng trước mắt, Triển Dĩ Mặc cũng không thể không gánh vác tránh nhiệm xí nghiệp gia tộc nhà họ Liên, mỗi ngày anh bận rộn hận không một ngày không thể có 48 giờ, thật sự là mệt như chó chết . . . . . .

Vốn, anh vẫn thông cảm cho anh cả khi được gặp lại người thương, bọn họ chàng chàng thiếp thiếp phải qua thế giới hai người, anh tạm thay mặt chức vụ tổng giám đốc, mệt nhọc một chút cũng không có gì, dù sao, anh cả yêu công việc sẽ không nghỉ phép quá lâu, anh có thể đợi đến trả vị trí tổng giám đốc cho anh cả.

Nhưng anh chờ và chờ, cuối cùng đợi đến khi anh cả hoàn thành xong nghi thức đính hôn, đợi đến khi Liên Tĩnh Bạch quyết định trở về cương vị làm việc, anh đã xách hết hành lễ chuẩn bị muốn đi nghỉ phép, nhưng ai biết, sau khi đại ca và Mịch Nhi đính hôn chưa được vài ngày, liền lập tức chuẩn bị muốn kết hôn!

Đây quả thực khiến Triển Dĩ Mặc không kịp trở tay!

Anh chuẩn bị tất cả kế hoạch ngày nghỉ toàn bộ ngâm nước không nói, càng bi thảm hơn chính là, thay mặt vị trí của tổng giám đốc, không biết anh phải ngồi đến bao lâu!

https://thuviensach.vn

Lần này nhà họ Triển cưới dâu cả cần có buổi lễ xa hoa chuẩn bị tỉ mỉ gần một hai tháng, đợi sau khi anh cả kết hôn còn nhất định phải đi hưởng tuần trăng mật với Mịch Nhi, vậy thời gian sẽ khá dài, nói không chừng hai người này cũng không có quản đến sống chết của người em trai này, chỉ cần hưởng thụ chuẩn bị du lịch vòng quanh thế giới. . . . . .

Triển Dĩ Mặc len lén thở dài ở trong lòng, nghĩ tới những chuyện này, anh chỉ cảm thấy tiền đồ ảm đạm! Trong thời gian dài tương lai, anh cũng đừng nghĩ được rảnh rỗi tự đắc như trước kia!

Mà đây chính là việc thả lỏng duy nhất trong công việc bận rộn, trong lúc nhàn rỗi ở công ty, luôn trêu đùa một vài nhân viên nữ như vậy, soi mói nam quản lý.

Trêu đùa phụ nữ xinh đẹp, vẫn luôn là hứng thú tệ hại của anh.

Tuân theo nếp sống tốt đẹp của nhà họ Triển, sống dưới sự chú ý của cả gia đình, Triển Dĩ Mặc năm nay gần hai mươi tuổi tuyệt đối không dám túng dục háo sắc, cũng không dám lưu luyến bụi hoa, anh chỉ là ưa thích dùng ngôn ngữ để ca ngợi đủ loại người đẹp, miệng ba hoa hiển thị rõ sự phong lưu, nhưng thực chất tiếng triển của anh với phụ nữ, gần như bằng không.

Chêu đùa các nhân viên, là công việc để anh giải tỏa căng thẳng ở trong công việc. Nhìn những nhân viên tầng lớp quản lý được anh cả huấn luyện nghiêm túc, bây giờ bị anh đùa giỡn mất đi ý trí, trong lòng thoáng ghét đại ca mới có thể cảm thấy thăng bằng một chút.

Người nữ thấy Triển DĨ Mặc đang thất thần nghĩ cái gì, lại tìm đúng thời cơ nhẹ nhàng đi khập khiễng, chuẩn bị lặng lẽ chạy trốn. Giọng nói cô tạm biệt gần như không thể nghe thấy: "Triển tổng, anh bận rộn, tôi đi trước đây. . . . . ."

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ Mặc thu hồi suy nghĩ nặng nề, ánh mắt anh thoáng nhìn, đôi cánh tay mạnh mẽ lại vòng người nữ định chạy vào trong vách tường, không cho cô một chút đường sống tránh né.

"Tôi biết rõ cô là ai, là Phó giám đốc của bộ phận tổng hợp, năm nay hai mươi bảy tuổi, Hàn Tập, cô có một cái tên hết sức dễ nghe--" Triển Dĩ Mặc cúi thân thể xuống, giống như là muốn hôn cô ta, khiến gương mặt tuấn tú càng thêm rõ ràng hiện ở trước mắt người nữ.

Cùng lúc đó, ở sân thượng tòa nhà đối diện Triển thị, một thiếu nữ đeo kính, mặc đồ ngụy trang, hung hăng dậm chân: "Hạ lưu! Vô sỉ! Ngựa đực đáng chết! Anh lại dám trêu hoa ghẹo nguyệt khắp nơi! Anh nhất định phải chết!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Ngoại Truyện 2: Gian Xảo Như Hồ Ly

Triển Dĩ Mặc hoàn toàn không biết nơi xa có người thăm dò, anh giống như hải yêu, dùng âm thanh trầm thấp ** mê hoặc người phụ nữ: "Đừng vội cự tuyệt tôi, tuổi tác cho tới bây giờ đều không phải là vấn đề, huống chi. . . . . Cô rất trẻ tuổi, ai cho cô tự tiện xếp mình vào loại lớn tuổi! Cô không thua bất kỳ thiếu nữ mười mấy tuổi nào, trong mắt của tôi, cô xinh đẹp không gì sánh bằng ——"

Hàn Tập nhìn khuôn mặt yêu nghiệt không ngừng phóng đại trước mắt cái này, bất tri bất giác đỏ mặt.

Mặc dù cô đã thành thục chững chạc rèn luyện tại trường kinh doanh, đã sớm không trông mặt mà bắt hình dong; mặc dù cô từ lúc tiến vào Triển thị dường như mỗi ngày đều thấy khuôn mặt hoàn mỹ của tổng giám đốc Liên Tĩnh Bạch, đã sớm học được bình tĩnh, nhưng xét đến cùng, vẫn chỉ là phụ nữ, đối với một số chuyện, vĩnh viễn sẽ không miễn dịch.

Cho dù cô lớn hơn Triển Dĩ Mặc bảy tuổi, nhưng khi khuôn mặt đẹp trai vô song này của Triển Dĩ Mặc đến gần, khi anh hếch đôi mắt đào hoa lên phóng điện điện với cô, cô hoàn toàn không có cách nào kháng cự!

"Hàn Tập, tôi đã thay vị trí của đại ca được một thời gian rồi, nhưng vẫn chưa nhìn thấy mấy vị tinh anh của phòng tổng hợp, có phải phòng tổng hợp đều xinh đẹp giống như cô không. . . . . ." Triển Dĩ Mặc toàn lực gia tăng công lực phóng điện, anh thậm chí vươn ngón tay khớp xương rõ ràng ra, không nghiêm túc nâng cằm Hàn Tập, giống như tình nhân bộc lộ tâm

https://thuviensach.vn

sự nói, "Hôm nay chúng ta cũng gặp nhau ở phòng giải khát, đây chính là duyên phận trong truyền thuyết! Cô không cần kháng cự ý chỉ của trời, không nên nghĩ tôi thành người xấu —— nha!"

"Triển tổng, xin tự trọng!" Hàn Tập lại chợt ngẩng đầu lên, khuỷu tay cô vung lên, hung hăng đánh bụng của Triển Dĩ Mặc, khiến anh đau đến khom người xuống.

Mắt cô đâu còn một chút cô gái e lệ và mảnh mai, chỉ còn lại tức giận và tức giận, vừa rồi ngượng ngùng chỉ là ảo giác chợt lóe lên, cô rất nhanh sẽ tỉnh lại từ ảo giác, phân rõ hiện thực.

Cô nhìn Triển Dĩ Mặc không ngừng kêu đau trước mắt, nhớ lại những lời nói hành động quấy rầy vừa rồi có thể tạo thành tính của anh kia, chỉ có thể cắn răng hoài nghi.

Anh thật sự là em trai ruột cùng cha cùng mẹ của Liên tổng sao? ! Tại sao anh một chút cũng không có thành thục chững chạc lãnh khốc của Liên tổng, mà tính cách hoa hoa công tử (playboy) như vậy!

"Còn dám trêu chọc tôi, tôi thật sự sẽ không khách khí với anh đâu!" Hàn Tập ôm ngực tức giận hừ nói, "Triển tổng, anh vẫn chưa thấy qua người của phòng tổng hợp, là bởi vì trước khi Liên tổng nghĩ phép đã bảo chúng tôi, cố dắng ít đến gần anh, có thể không lộ diện liền tuyệt đối không lộ diện! Sớm biết anh có tính cách này, sớm biết Liên tổng nói chính là ý này, hôm nay tôi cũng không nên tốt bụng đi tới tầng chót, chuẩn bị giúp anh bổ sung và thay đổi các loại cà phê trà bánh trong phòng giải khát!"

"Cô ——" Đôi mắt đen của Triển Dĩ Mặc chớp động, anh nhìn xuống và sẵng giọng với Hàn Tập, kéo dài âm thanh lời nói mang theo uy hiếp hỏi, "Cô thật to gan, dám nói chuyện với toi như vậy, có phải hiện tại liền muốn cuốn gói về nhà hay không!"

https://thuviensach.vn

"Thật xin lỗi, bổ nhiệm và sa thải tôi chỉ có thể do Liên tổng tự mình quyết định!" Hàn Tập không sợ hãi gì hừ lạnh, "Chờ Liên tổng trở lại, Triển tổng anh tự nhiên phải về bộ phận PR, dù thế nào cũng không quản được trên đầu tất cả chi tiết hoạt động của cao ốc Triển thị sở hữu của bộ phận tổng hợp!

Hàn Tập nói xong, liền đẩy Triển Dĩ Mặc ra, sải bước đi về phía trước, đi tới trước cửa phòng giải khát, cô bỗng nhiên xoay người lại, uy hiếp Triển Dĩ Mặc nói: "Triển tổng, quên nói cho anh biết, trước khi Liên tổng nghỉ phép dặn dò chúng tôi ghi chép công việc hàng ngày của công ty, tôi sẽ nhớ đem tất cả biểu hiện của anh lúc ở công ty thay mặt tổng giám đốc báo lại cho Liên tổng! Hi vọng Liên tổng sẽ không quá mức thất vọng với biểu hiện của anh, cũng hi vọng anh có thể thản nhiên đón nhận lửa giận của ngài ấy. . . . . ."

Nói xong, Hàn Tập phịch một tiếng khép cửa phòng lại, hoàn toàn đi xa.

Triển Dĩ Mặc đưa mắt nhìn Hàn tập đi ra khỏi phòng giải khát, khẽ cười nhún nhún vai, ngón tay nâng cằm lên, nụ cười phong lưu ác bá không nghiêm túc trên mặt anh cũng biến mất trong nháy mắt.

"Hàn Tập, Phó giám đốc của bộ phận tổng hợp được anh cả đánh giá cao, tôi hi vọng cô có thể mau sớm báo chuyện của tôi cho anh cả, cành nhanh càng tốt. . . . . ."

Triển Dĩ Mặc nhẹ nhàng thì thầm với không khí, anh hi vọng biểu hiện xấu của mình ở Triển thị có thể mau sớm truyền đến tai anh cả, để cho anh ấy có vợ liền quên em trai như vậy trở lại công ty sớm một chút!

Anh ước gì anh cả cho rằng anh coi Triển thị là món đồ chơi, cho rằng anh là con sâu làm rầu nồi canh, trêu chọc mọi người quấy rối trật tự, chỉ có như vậy, anh cả mới có thể trở lại sớm một chút!

https://thuviensach.vn

Biểu hiện của anh càng không biết điều, anh cả càng không thể yên tâm giao Triển thị và FL cơ nghiệp lớn như vậy vào tay anh, kết hôn cũng đừng hưởng tuần trăng mật, anh cả phải nhanh một chút tới cứu công ty mới đúng. . . . . .

Bộ phận tổng hợp đã trêu chọc rồi, kế tiếp đó, anh còn có thể khiêu khích ai nha? Còn có nhân viên cao cấp nào có thể ảnh hưởng đến ý kiến của anh cả, có thể khiến Liên Tĩnh Bạch trở về sớm chút đây?

Đôi mắt đen như vì sao của Triển Dĩ Mặc tràn đầy tính toán, khóe môi anh nâng lên nụ cười gian xảo như hồ ly, cũng chầm chậm ra khỏi phòng giải khát.

Đi tới cửa phòng, anh chợt bất giác xoay người liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, mơ hồ, anh hình như cảm nhận một chút nguy hiểm.

Nhưng xuyên qua cửa sổ sát đất trong phòng giải khát, nhìn cao ốc đối diện không sót gì, nơi đó không có bất kỳ người nào đang nhìn qua Triển thị, không tồn tại bất kỳ đáng nghi.

Triển Dĩ Mặc sờ sờ mũi, có thể, do anh cảm giác sai thôi.

Anh yên lặng trở về phòng làm việc của tổng giám đốc, giờ đã qua nửa buổi chiều, anh thông qua phương thức này giảm bớt mệt nhọc, thời gian kế tiếp, vẫn phải tiếp tục quay lại làm việc.

Mặc dù không thích làm các chuyện rườm rà trong công ty, mặc dù không cam tâm mất đi tự do bị trói ở trong phòng làm việc, mặc dù đang trong cao ốc trêu ghẹo nhân viên, nhưng Triển Dĩ Mặc tuyệt đối sẽ không không phân rõ chuyện nặng nhẹ, sẽ không không có trách nhiệm làm bậy ở công ty.

Khi anh đang xử lý công việc luôn có đầy đủ chuyên tâm và năng lực, lật một phần văn kiện, anh chăm chỉ đưa ra quyết sách hoàn mỹ cho từng vấn

https://thuviensach.vn

đề.

"Ầm! Rầm ——"

Chợt, một viên đạn bay nhanh phá vỡ kính trong phòng làm việc của tổng giám đốc, nghe thấy âm thanh rạn nứt lớn, ngàn cân treo sợi tóc!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Ngoại Truyện 3: Khí Thế Rào Rạt

Triển Dĩ Mặc bị kinh sợ khiến thân thể cứng đờ, còn không đợi anh làm ra động tác tránh né bảo vệ mình, viên đạn đã đâm vào bàn làm việc gần tay trái anh, chỉ lưu lại một lỗ thủng thật sâu!

Vết đạn chỉ cách tay anh không tới 20 cm, viên đạn bắn ra cứ vậy lún sâu vào bàn đọc, còn bốc lên một trận khói trắng, lưu lại uy lực của nó!

Trong nháy mắt, ánh mắt Triển Dĩ Mặc nheo lại độ cong cực kỳ nguy hiểm, anh tránh né dưới chỗ chắn, nhanh chóng núp xuống phía dưới góc bàn.

Mắt anh tràn ngập đề phòng, bắp thịt toàn thân khẩn trương cao độ, lấy thái độ nghiêm cẩn nhất, mỗi phút phòng bị trong phòng có thể xảy ra bất kỳ nguy hiểm nào.

Anh mới vừa nhìn liếc qua một chút, cũng đã nhìn ra phương hướng. Từ quỹ đạo bắn ra, nó là do sân thượng tòa nhà đối diện bắn ra, mà người bắn ra viên đạn này, tuyệt đối là một cao thủ cực kỳ lợi hại!

Trước không nói từ tòa đối diện cách phòng làm việc của anh chừng hơn 2000 mét, cũng không nói tất cả kính thủy tinh của phòng làm việc Triển thị đều là thủy tinh chống đạn cao cấp nhất, anh thật sự bội phục, người cầm súng bắn tỉa ở đối diện kia thật sự thành thạo!

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ lấy súng ra chơi, Triển Dĩ Mặc hết sức hiểu rõ, từ cự ly xa như vậy, lại có thể bắn chính xác đến bàn đọc của anh, đây là điều khó khăn thế nào!

Chỉ cần tay súng bắn tỉa kia chếch đi một chút, viên đạn bắn ra cũng không chỉ bắn vào bàn của anh, nó hoàn toàn có năng lực khi anh không có phòng bị, cứ bắn thủng thân thể của anh như vậy!

Nhưng hình như tay súng bắn tỉa không phải muốn mạng của anh, cho nên viên đạn này mới bắn ra cạnh bàn, đây càng giống như một sự cảnh báo, tỏ rõ, còn có nhiều nguy hiểm đánh bất ngờ hơn. . . . . .

Ánh mắt Triển Dĩ Mặc lấp lánh, khóe môi anh nâng lên nụ cười như hồ ly, thú vị, cho tới bây giờ anh cũng không có nghĩ tới, mình ngoan ngoãn sống ở trong phòng làm việc, cũng có thể gặp phải sự kiện đấu súng!

Anh không khỏi âm thầm kêu may mắn, cũng may mấy ngày trước anh đã ra lệnh cho mấy quản lý và thư ký trên tầng, chỉ cần không có anh gọi, bất ai cũng không được chủ động tiến vào phòng làm việc của mình, cho dù bên trong xảy ra hoả hoạn nổ tung.

Vì vậy, cho dù viên đạn vừa rồi bắn ra tạo thành tiếng thủy tinh vỡ, cũng sẽ không có người bỏ qua mệnh lệnh của anh tự tiện xông vào, sẽ không phá hư trò chơi tiếp theo của anh.

Người kia dám can đảm động súng bắn tỉa lên đầu anh, tốt nhất người này nên có chuẩn bị, anh cũng muốn gặp qua sát thủ chuyên nghiệp, cùng người kia thương lượng ký thuật bắn súng!d iendan lequ ydon_Mèo Hoang

Nhìn qua khe hở chỗ bàn đọc sách, Triển Dĩ Mặc híp mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, cửa sổ bị bể tan sẽ tạo thành lối hở, mà người bắn súng bắn tỉa kia cũng có thể tiến vào, triển khai một vòng tập kích.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên không ngoài dự đoán của anh, chỗ cửa sổ bị bể tan tành, nhanh chóng xuất hiện khác thường.

Một dây thừng gần như trong suốt khảm vào bên vách tường cửa sổ, tiếp đó, một người mặc đồ bó sát nhanh nhẹn leo trên dây thừng, nhanh chóng đi qua từ đối diện.

Tốc độ người kia cực nhanh, cách tòa nhà Triển thị càng ngày càng gần, mà ở trong mắt Triển Dĩ Mặc, thân hình cũng chầm chậm phóng đại.

Chờ Triển Dĩ Mặc thấy rõ bộ dạng của người bắn tỉa, không khỏi cả kinh!

Người dũng cảm không sợ treo ngược dây thừng kéo dài qua hai tòa tòa nhà đồ sộ, lại là một thiếu nữ xinh đẹp động lòng người!

Thiếu nữ chỉ là mười bảy tuổi, gương mặt xinh đẹp còn là mang theo nét thời thanh xuân, tóc đen mắt màu xanh dương, có ưu thế vượt trội xuất sắc nhất. Cô một thân đồ bó sát bao quanh vóc người đẹp đẽ, tỷ lệ hoàn mỹ không cần sửa chữa cái gì.

Đây là một cô gái trẻ tuổi, một vị thiếu nữ xinh đẹp khiến cho tất cả mọi người kinh diễm!

Chỉ là, nếu như lúc này tay cô không cầm hai khẩu súng, trên mặt không có cất dấu lửa giận, bên hông và trên lưng không những mang theo một đống vũ khí, thì như vậy, nhất định Triển Dĩ Mặc sẽ cho cô điểm số rất cao, sẽ càng thương tiếc người đẹp này.

Nhưng vừa nghĩ tới viên đạn vừa rồi là do thành quả của cô gái này bắn ra, nghĩ đến cô mới vừa lơ lửng đi giữa qua hai tòa nhà, nghĩ đến tay cô đang nắm khẩu súng số lượng có hạn khiến anh thèm thuồng không dứt, Triển Dĩ Mặc chỉ có thể cẩn thận vạn phần.

Cô gái xinh đẹp, nhưng càng có tính lừa gạt và lực sát thương!

https://thuviensach.vn

Lúc này thiếu nữ đã đáp hoàn mỹ trên sàng nhà gỗ của phòng làm việc, cô nhấn một cái bên hông, cái dây thừng trong xuốt lại thu vào một máy móc, không để lại một chút dấu vết.

Cô đá đá thủy tinh vỡ dưới chân, không sợ hãi quét mắt một phòng làm việc, không có một bóng người khiến lông mày cô hơi nhíu lại, hiển nhiên, cô hoàn toàn không có hài lòng với cảnh tượng này.

Cô nhét khẩu súng lục màu bạc trên tay ra sau hông, sau đó nhẹ nhàng giơ tay lên, nhấn một cái nút trên kính, chiếc kính công nghệ cao cho thấy hình ảnh xen lẫn.

Nhìn trên triếc kính cho thấy hình ảnh dò xét địa đồ, trên gương mặt mỹ lệ của cô cho thấy nụ cười lạnh lùng, sau đó, trực tiếp đi thẳng tới bàn đọc.

Thiếu nữ giơ khuẩu súng màu đen trên tay phải lên, nhắm ngay phía sau bàn sách, cô hung dữ trách mắng: "Tham tài háo sắc, nhát gan sợ chết, quả thật cái gì cũng sai! Anh lăn ra đây cho tôi!"

Khí thế thiếu nữ rào rạt, trên mặt không chút che giấu chán ghét căm hận với Triển Dĩ Mặc, mà khẩu súng lục trên tay cô càng thêm mười phần uy lực, tùy thời có thể lau súng cướp cò!

"Tha mạng -- tôi ra! Sau khi ra ngoài --" Triển Dĩ Mặc trừng mắt nhìn, anh nhanh chóng đổi một bộ mặt kinh sợ quá độ, cố ý run rẩy kêu rên nói, "Đừng bắn, ngàn lần đừng nổ súng--"

"Hừ, tôi còn tưởng rằng anh có khả năng gì, nhưng mà đúng là chỉ dựa vào mỗi gương mặt, cứ như vậy ăn cơm bao (trai bao) quyến rũ nữ nhân khắp nơi!" Thiếu nữ đối với cử chỉ hèn nhát của Triển Dĩ Mặc lại càng căm hận, cô nhìn bộ dạng anh sợ hãi, cố ý giơ súng lục nhích tới gần anh mấy bước, uy hiếp anh nói, "Phát súng vừa rồi là tôi xuống tay lưu tình, nếu một phát đó bắn phải bộ vị quan trong thì không tốt đâu-- a!"

https://thuviensach.vn

Ngay khi cô chậm rãi tới gần, trong lúc nói chuyện, Triển Dĩ Mặc chợt làm khó dễ!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Ngoại Truyện 4: Người Đàn Ông Phụ Tình

Anh nhanh như gió vung tay ra, một tay bắt được tay phải giơ súng lục của cô gái, ngăn cô kích động nổ súng bắn phá; một tay kia, thì vung về phía eo của cô gái, lúc cô kinh ngạc thét chói tai, thuận thế sờ đến súng lục màu bạc trên eo cô!

"Tên khốn kiếp này, còn dám phản kháng!" Cô gái phản ứng cực nhanh, mặc dù cô không ngờ rằng người đàn ông yếu đuối này sẽ phản kháng lại, nhưng bản năng của cơ thể cũng đã làm ra động tác tránh né.

Trình độ linh hoạt của cơ thể cô gái có thể so với một con linh miêu, nhanh chóng đáp trả hoàn mỹ nhất!

Eo nhỏ nhắn của cô chớp lóe, tránh khỏi ngón tay tiện tay dắt dê của anh, tiếp theo tay nắm thành quyền, hung hăng tấn công ngực Triển Dĩ Mặc!

Tay phải của cô cũng nhanh nhạy mạnh mẽ, mặc dù tránh không thoát được sự ràng buộc của anh, nhưng cũng quấy nhiễu Triển Dĩ Mặc ở mức độ lớn nhất.

"Phản ứng vẫn còn chậm nha!"

Triển Dĩ Mặc cũng không chần chừ, anh huýt sáo giống như đùa giỡn, đáp lời với cô gái tấn công đe dọa, bình tĩnh đối phó.

Tay của anh vững vàng bắt được cổ tay trái của cô gái, lòng bàn chân dùng lực, muốn phản công giữ chặt động tác mạnh mẽ của cô.

https://thuviensach.vn

Cô gái khẽ kêu to một tiếng, gặp chiêu phá chiêu đánh nhau với anh.

Trong mười mấy giây ngắn ngủi, hai người đã dùng đủ loại chiêu thức tấn công hoa cả mắt, bọn họ đánh đến hừng hực khí thế, dường như bất phân thắng bại.

Chiêu thức Triển Dĩ Mặc đối phó cô gái kia không ngừng trở nên thâm hiểm, trong mắt hiện lên một vẻ kinh ngạc.

Anh vốn tưởng rằng cô gái này có lẽ chỉ là nghịch súng rất khá, có ai nghĩ đến được bản lĩnh của cô cũng xuất sắc như thế!

Mặc dù bây giờ anh đánh nhau với phụ nữ cũng không có dùng toàn bộ sức lực, nhưng mà, có thể so chiêu mãnh liệt phát huy ra một nửa sức mạnh của anh như vậy, nhưng vẫn không yếu thế, đã đủ để chứng minh cô thật sự không đơn giản!

Trong lòng Triển Dĩ Mặc không khỏi gợi lên một loại cảm giác chí lớn gặp nhau, cho tới bây giờ bên cạnh anh cũng không có ai có thể luyện súng cùng anh, mỹ nhân có thể cùng anh so chiêu, nếu như có thể hóa thù thành bạn với vị thiếu nữ này, về sau chẳng phải nhiều niềm vui hơn!

Anh không nhịn được trong lúc đánh nhau, còn phân tâm hỏi cô: "Tôi hỏi cô, là ai phái cô tới, người đó muốn mạng của tôi sao? Hắn ra bao nhiêu tiền, tôi đưa gấp mười lần cho cô, cô cân nhắc một chút vứt bỏ khoản giao dịch này?"

Nếu chỉ là vấn đề tiền bạc, như vậy thì tuyệt đối không phải vấn đề, anh thân là Nhị thiếu gia nhà họ Triển, mặc dù không có tiền đồ như anh cả, nhưng tiền kiếm được cũng chưa bao giờ thiếu.

Trên mặt cô gái lạnh như băng, cô vừa linh hoạt tránh né đòn tấn công của Triển Dĩ Mặc, vừa cao giọng chê trách: "Gian thương khắp người đầy hơi tiền, anh trừ tiền còn biết cái gì! Hừ, lần này tôi là tới báo thù thay cho

https://thuviensach.vn

chị họ của tôi, thay chị ấy tiêu diệt người đàn ông phụ tình nhà anh! Người đàn ông ngựa đực này, nhất cử nhất động của anh tôi đều thấy được, trở về tôi nhất định vạch trần diện mạo thật của anh với chị ấy, để anh không thể che giấu được nữa!"

"Chị họ của cô? Người đàn ông phụ tình?" Triển Dĩ Mặc hơi sững sốt, chẳng lẽ cô gái này lửa giận ngập trời tấn công anh, không phải giết người vì tiền, mà là giết vì tình?

Anh không khỏi mờ mịt truy hỏi: "Xin hỏi, chị họ của cô là ai, tôi đã làm chuyện gì có lỗi với cô ấy?"

Tiển Dĩ Mặc tự hỏi tuyệt đối chưa từng làm chuyện cặn bã này, mặc dù anh trêu chọc người đẹp nhiều không kể xiết, nhưng tất cả hành động của anh chỉ chọc người đẹp cười, chỉ là vì để các người đẹp vui vẻ, tuyệt đối sẽ không khiến bất kỳ ai đau lòng.

Anh và các người đẹp cũng là phát hồ tình chỉ hồ lễ (Ý nói có tình cảm với người khác phái nhưng vẫn giữ đúng lễ nghĩa), trong cuộc sống và quan hệ tình cảm thân mật, anh nghiêm túc không lạm dụng, chưa bao giờ bội tình bạc nghĩa, lại càng không làm chuyện thay lòng đổi dạ!

"Anh thậm chí ngay cả chị họ tôi là ai cũng không biết? ! Anh rốt cuộc có bao nhiêu phụ nữ! Chị họ tôi chẳng lẽ một chút cũng không quan trọng sao!"

Cô gái gần như phát điên, cô giống như vũ trụ nhỏ bủng nổ, dùng sức liền thoát khỏi tay của Triển Dĩ Mặc.

Tay phải của cô vững vàng giơ lên súng lục màu đen kia, chính xác nhắm ngay anh: "Chịu chết đi!"

"Tôi thật sự không biết cô nói gì!" Tiển Dĩ Mặc tiện thể lui vài bước, tay anh cũng nắm một khẩu súng màu bạc khác, cùng cô gái chỉ súng vào nhau,

https://thuviensach.vn

vững vàng không nhượng bộ chút nào.

Trong nháy mắt cô gái bùng nổ, anh cũng không che dấu thực lực nữa, người nhẹ như yến lấy đồ trong túi, đầu ngón tay nhảy lên, thời điểm cảm xúc của cô gái kích động nhất, không tiếng động từ trên thân thuận tới chiến lợi phẩm anh vẫn mơ ước này.

Nó thiết kế hoàn mỹ cảm giác giữ trong lòng bàn tay quả thực là một sự hưởng thụ, Triển Dĩ Mặc quả thật yêu thích không nỡ rời tay cầm cái chặt khẩu súng lục màu bạc này, anh đã bao lâu chưa gặp loại khuynh hướng cảm xúc này, đây quả nhiên là tác phẩm nghệ thuật trong tay bậc thầy về vũ khí cao cấp nhất mới có thể mài dũa ra!

Chỉ là, nó không khỏi khiến anh sinh ra một loại cảm giác quen thuộc, hơi nhỏ như gió, nảy mầm trong ký ức của anh.

Cô gái vừa nghe anh vẫn còn phủ nhận, cô tức giận lập tức lên nòng khẩu súng, chuẩn bị lập tức khởi động.

Cô quát: "Liên Tĩnh Bạch, chị Mịch Nhi rốt cuộc thích anh ở điểm nào, lại muốn gả cho thứ người như anh! Anh có gan tìm hoa hỏi liễu sau lưng chị họ tôi, đừng không dám thừa nhận!"

Nói xong, cô bóp cò, nhắm ngay Triển Dĩ Mặc liền muốn nổ súng!

"Liên Tĩnh Bạch? Mịch Nhi?" Triển Dĩ Mặc sững sờ, đảo mắt vừa nhìn động tác của cô gái chuẩn bị bắn về phía anh, anh ngay cả súng lục màu bạc kia cũng suýt nữa cầm không vững, cuống quít kêu, "Chờ một chút! Tôi không phải Liên Tĩnh Bạch! Người cô muốn tìm là anh cả của tôi!"

Bùm!

Ngàn cân treo sợi tóc, cô gái cuối cùng nghe được anh kêu to, bắn ra lệch đi 10 cm, dường như sượt qua vạt áo của Triển Dĩ Mặc, cuối cùng bắn vào

https://thuviensach.vn

sàn nhà đắt tiền bằng gỗ.

"Anh không phải là Liên Tĩnh Bạch?" Ánh mắt của cô gái tràn ngập hoài nghi, súng trong tay cô vẫn nhắm ngay Triển Dĩ Mặc, "Nếu như anh không phải là Liên Tĩnh Bạch tổng giám đốc Triển thị, tại sao lại làm việc ở trong phòng làm việc của Tổng giám đốc? Tôi thấy bọn họ vẫn luôn cung kính với anh, anh không cần cố ý giấu giếm tôi, đây là vô dụng!"

"Thật sự của tôi không phải là anh cả của tôi, bây giờ anh ấy ngày ngày đều ở bận bịu chuyện hôn lễ, đâu có lo lắng cho công ty!" Triển Dĩ Mặc nhún nhún vai, giải thích, "Tôi chỉ là số khổ bị anh cả kéo tới làm việc vất vả, cô không nghe thấy bọn họ đều gọi tôi là Triển tổng ư, tôi Triển Dĩ Mặc. . . . . ."

"A, thì ra anh chính là lão Nhị của nhà họ Triển, Tiểu Hắc nha!" Cô gái bừng tỉnh hiểu ra, cô nghiêm túc nhìn Triển Dĩ Mặc, gật đầu nói, "Tôi nghe chị Mịch Nhi nói Liên đại ca rất tuấn tú rất chung tình, anh thật sự không phù hợp! Cái tên Tiểu Hắc này trái lại rất phù hợp với anh!"

Nói xong, cô rốt cuộc chịu thu hồi súng lục, lưu loát nhét khẩu súng vào bao súng trên đùi, tất cả động tác chỉ mất mấy giây, lại đại biểu cho cô hoàn toàn buông xuống cảnh giác với Triển Dĩ Mặc.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 226: Ngoại Truyện 5: Lần Sau Gặp!

"Này, nói thế nào tuổi của tôi cũng lớn hơn cô, cái tên đó là cô có thể gọi sao! Hơn nữa cái tên đó đã bỏ đi từ mười mấy năm trước rồi, cô lập tức sửa miệng cho tôi!" Triển Dĩ Mặc nghe thấy hai chữ "Tiểu Hắc", trên mặt càng đen hơn, nếu như người nói ra cái tên này không phải là một người đẹp, anh thật sự sẽ không lưu tình chút nào mà chỉnh người đó!

Khi nhìn thiếu nữ xinh đẹp hoạt bát trước mắt, anh vẫn nhẫn nhịn tức giận, cũng thu hồi súng lục màu bạc, nóng nảy hỏi "Cô là ai, có quan hệ như thế nào với Mịch Nhi? Cô ấy là chị gái cô sao? Nhưng theo tôi biết, Mịch Nhi chỉ có một người em trai A Cẩn mà thôi, chưa từng có em gái nào. . . . . ."

"Ai nói không có! Chỗ chúng tôi có một đám! Em trai em gái cái gì cũng có!" Thiếu nữ vểnh môi, hừ một tiếng nói, "Anh nhớ cho kĩ, tôi là Dịch nhi! Năm đó chính tôi đã xuất xưởng tài trợ cho anh rất nhiều súng đạn, cái ân huệ này anh cũng không thể nào quên đấy chứ?! Hôm nay xem võ nghệ của anh cũng không tệ lắm, kỷ xảo nghịch súng cũng không hề kém, cuối cùng không khiến thành quả tôi và cha lãng phí!"

"Dịch -- Dịch nhi! Cô -- cô là. . . . . ." Triển Dĩ Mặc nhất thời trợn trừng mắt, vẻ mặt anh toàn là hắc tuyến nhìn sang Dịch nhi hất cằm kiêu ngạo, sửng sốt nửa ngày không nói được câu nào.

OHMYGOT! Làm sao Dịch Nhi có thể lại là thiếu nữ tươi đẹp trước mắt chứ!

https://thuviensach.vn

Đương nhiên anh nhớ Dịch nhi, cái người em gái lúc nào cũng dắt bên miêng Mịch Nhi, mà cô gái này cũng là người rất đặc biệt với anh, cho dù mười mấy năm qua anh cũng không có gặp cô, nhưng cũng chưa bao giờ quên!

Quả nhiên là nữ 18 thay đổi, anh đối với dung mạo của Dịch nhi vẫn còn dừng lại ở đứa trẻ mới sinh ra, lại hoàn toàn không thể nhận ra vị thiếu nữ xinh đẹp động lòng trước mắt!

Năm đó ở trong trụ sở, bọn họ chờ đợi con khỉ nhỏ nhăn nhúm mới vừa sinh ra, mà mấy năm trước anh cũng vẫn còn liên lạc mua súng ống do thiên tài chế tạo, không ngờ cô đã trưởng thành bộ dáng xinh đẹp như vậy! Chắc năm nay cô đã mười bảy tuổi, là cái tuổi đóa hoa xinh đẹp, đẹp không sao tả xiết!

"Cô. . . . . Lần đầu tiên gặp mặt, chúng ta --" Triển Dĩ Mặc nhất thời có rất nhiều lời muốn hỏi cô, về súng ống, về quá khứ, nhưng anh mới vừa nói được một câu, bị Dịch nhi vung tay cắt đứt.

"Những lời khác không cần nói nhiều, anh đã không phải Liên đại ca, vậy tôi vụng trộm đi tới Triển thị, kế hoạch chuẩn bị khảo sát chồng của Mịch Nhi chấm dứt. . . . . ." Dịch nhi nhón chân vỗ vỗ bả vai Triển Dĩ Mặc, thẳng thắn thoải mái nói, "Hôm nay quấy rầy anh, anh tiếp tục làm việc đi! Tôi muốn đi tìm chị gái, chị ấy còn không biết tôi đã đến thành phố K, tôi phải đi thông báo cho chị ấy. . . . . ."

Nói xong, cô xoay người xải bước, đi về phía cửa sổ sát đất.

"Cô đừng vội đi, Dịch nhi, khó có khi cô tới Triển thị, ít nhất nghỉ ngơi một chút, cũng để tôi chiêu đãi cô một chút!" Triển Dĩ Mặc vội giữ cô lại, "Hơn nữa chỗ đó là cửa sổ, cửa ở --"

Dịch Nhi không có quản tiếng của anh, vẫn trực tiếp đi về phía trước, còn nhẹ nhành lắc đầu nói thầm: "Tôi chưa từng nghe nói Tiểu Hắc cũng bị nói

https://thuviensach.vn

lắm, mà chị Mịch Nhi vẫn luôn ngại nói cho tôi biết? Tôi không thể nói chuyện với loại người như thế, vẫn nên đi sớm một chút. . . . . ."

Thân thể Triển Dĩ Mặc cứng đờ, nhất thời đầu đầy hắc tuyến, tất cả lời nói hành động đều phỉa dừng lại.

Dịch nhi, cô lẩm bẩm không khỏi quá lớn tiếng!

Nghe những lời này, khiến Triển Dĩ Mặc luôn luôn tự xưng nội tâm cường đại cũng ngăn lời nói ở trong cổ họng, cái gì cũng không nói ra được!

Anh lập tức muốn quát với cô mình không bị nói lắp, nói với cô là mình có thể nói năng linh hoạt, dùng sự thực đánh gãy lời lẽ sai trái của cô!

Nhưng Dịch nhi hoàn toàn không có cho Triển Dĩ Mặc một cơ hội này, cô đã tới trước cửa sổ thủy tinh bị bắn vỡ. Dịch nhi nhẹ nhàng nhấn một cái nút bên hông, cái dây thừng trong suốt kia lại lấy tốc độ không thể tưởng tượng nổi bay sang tòa nhà đối diện, nó giống như trời sinh hợp lại làm một với nơi đó, nhanh chóng dán lên vách tường bên kia.

Tiếp theo, cô tung người nhảy xuống, nhanh nhẹn như tiên đi từ Triển thị sang phía đối diện, lần theo đường cũ trở về.

"Cô đang làm gì vậy!" Lúc này Triển Dĩ Mặc mới phản ứng kịp, anh chạy nhanh đến bên cửa sổ, kêu về phía Dịch nhi, "Cô có biết như vậy rất nguy hiểm hay không, ngộ nhỡ dây thừng đứt thì làm thế nào! Cô mau trở lại nhanh lên, hãy đi thang máy xuống dưới như người bình thường, tôi dẫn cô đi tìm Mịch Nhi, cô không nên chơi loại trò kiểu này!"

Mặc dù Dịch nhi ra cửa vào cửa đều theo cùng một phương thức, nhưng tâm tình anh lại hoàn toàn khác nhau! Nhìn cô nhảy qua mười mấy tầng lầu triển thị, một phút đó tim anh muốn ngừng đập!

https://thuviensach.vn

Lúc cửa mới tiến vào, anh cho là sát thủ trả thù gì đó, chỉ lo đề phòng hành động của cô, hoàn toàn không cảm thấy cô đi trên dây thừng qua hai tòa nhà có gì nguy hiểm, nhưng bây giờ, anh biết cô là em gái của chị dâu tương lại, lại còn là bạn tri kỷ cung cấp vũ khí, liền hoàn toàn không thể chịu được khi cô tùy ý làm bậy!

Cho dù nhất định trên người cô mang theo rất nhiều thiết bị, cho dù cái dây thừng là thứ được chế tạo tốt nhất, anh cũng không có biện pháp trơ mắt nhìn Dịch nhi đang đung đưa đi tới đi lui trên đó!

Bất luận thế nào, Dịch nhi cũng là một cô gái yếu đuối! Một cô gái đang độ tuổi mười bảy! Chỉ cần được che chở bảo vệ, mà không phải tự mình mạo hiểm!

Dịch nhi lại cười ha ha, phất tay với anh: "Thì ra anh không bị nói lắp, vậy thì tốt. . . . . Hôm nay thật xin lỗi, tôi hơi lỗ mãng làm hỏng cửa sổ thủy tinh phòng anh, chờ lần sau tôi đến thì sẽ bồi thường cho nah! Mà khuẩ súng là tiền thế chấp, đến lúc đó phải trả cho tôi đó!"

Huýt sáo một tiêng, Dịch nhi đã nhẹ nhàng đáp xuống sân thượng phía đối diện, rất nhanh, bóng dáng của cô hoàn toàn biến mất không thấy.

Ngay sau đó, Triển Dĩ Mặc lại thấy đối diện có một máy bay trừc thăng loại nhỏ bay lên, không thể nghi ngờ chút nào, đây chính là phương tiện giao thông đi lại của Dịch nhi!

Quả nhiên ông trùm trụ sở vũ khí bí mật, việc ăn, mặc, ở, đi lại của Dịch nhi đều không phải người thường có thể lường được!

Vẫn nhìn máy bay trực thăng hoàn toàn biến mất ở phía chân trời, Triển Dĩ Mặc mới khe khẽ xoay người, nhìn xung quanh căn phòng vì đánh nhau bừa bãi, khóe miệng anh cười khẽ.

"Lần gặp mặt sau. . . . . Sao?"

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ mặc nhẹ nhàng lấy cây súng màu bạc ra, anh nhìn chằm chằm cửa thủy tinh sát đất bể tan, và viên đạn ghim vào bàn đọc, sàn nhà, cũng âm thầm chờ đợi.

Chờ đợi lời cô nói, cùng thiếu nữ gặp nhau lần sau.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Ngoại Truyện 6: Rung Động

Nhưng Triển Dĩ Mặc không nghĩ đến, lần gặp mặt tiếp theo lại đến nhanh như vậy, ba ngày sau, Dịch Nhi lại tới tòa cao ốc Triển thị.

Nhưng mà, lần cô lái xe đến theo cách của người bình thường, sau khi bước vào cao ốc cũng là theo phép tắc ghi tên ở quầy lễ tân của Triển thị, sau đó yên tĩnh chờ đáp lại.

Cô đi tới tiêu tức (thư từ và tin tức) của Triển thị, thông qua từng thư ký, cuối cùng, truyền đạt đến tai Triển Dĩ Mặc ở tầng trên cùng.

Thư ký dùng âm thanh bình thản dò hỏi trong điện thoại: "Triển tổng, có một vị tiểu thư cầm giấy hẹn trước với Liên tổng, nói muốn tới thương lượng chuyện với ngài, ngài muốn gặp cô ấy không? Cô ấy tên là Dịch Nhi, giấy hẹn trước cũng là thật, cô ấy đang ở quầy lễ tân ở lầu một."

"Là cô ấy?" Triển Dĩ Mặc sững sờ, gật đầu nói, "Tôi biết rồi! Cô phái người dẫn cô ấy trực tiếp lên lầu là được, tôi đợi cô ấy ở phòng làm việc!"

Sau khi anh cúp điện thoại, liền quẳng bút ký tên phê duyệt văn kiện trong tay xuống, thậm chí có chút sốt ruột đứng lên, đứng trước cửa sổ sát đất nhìn xuống dưới.

Dường như, anh có thể thấy Dịch Nhi ở lầu một, cũng có thể khiến thang máy lên tầng trên cùng vận hành nhanh hơn, có thể nhanh một chút thấy được mỹ nhân xinh đẹp kia.

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ Mặc thậm chí có chút kích động chuẩn bị kéo cửa phòng làm việc ra, tự mình đến cửa thang máy đón cô, anh muốn lúc Dịch Nhi bước vào tầng trên cùng trong nháy mắt có thể gặp cô!

Nhưng khi ngón tay của anh chạm tới cửa, thời điểm một giây sau muốn kéo cửa ra, anh chợt tỉnh ngộ, nhất thời thân thể cứng đờ.

Tâm trạng mình hoàn toàn gấp gáp không giống bình thường, não anh dâng lên loại kích động muốn gặp được Dịch Nhi này, loại này giống như muốn lần đầu tiên hẹn hò với nữ thần mình thầm mến luống cuống tay chân, rốt cuộc là sao vậy!

Triển Dĩ Mặc chậm rãi thu ngón tay về, nghĩ lại mình có cái gì không đúng, không khỏi thấy buồn cười.

Ánh mắt của anh trở nên tràn đầy cân nhắc, nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt anh tuấn của mình, lúm đồng tiền ở khóe miệng anh phảng phất như thiên thần khiến người ta say mê.

Chỉ là một lần gặp nhau ngoài ý muốn ba ngày trước, lại khiến trái tim anh rung động như vậy, khắp người Dịch Nhi tràn đầy linh khí của thợ chế tạo vũ khí thiên tài, thế nhưng mang lại cho anh nhiều bất ngờ như thế!

Không hề nghi ngờ, Dịch Nhi đích thật là người rất đặc biệt đối với anh.

Lúc anh năm tuổi chờ ở cửa phòng bệnh chào đón cô ra đời, thời điểm đó cô trần truồng nhăn thành một đám còn trêu chọc cô là con khỉ nhỏ. Kể từ lần đó hai người chia ly, mặc dù không còn gặp mặt, nhưng cũng coi là bạn tri kỷ đã lâu, anh thích chơi súng ống, Dịch Nhi am hiểu chế tạo súng ống, hai người vẫn luôn duy trì giao dịch có qua có lại lâu dài, thường xuyên tham thảo cải tiến công hiệu của vũ khí, loại quan hệ đơn thuần này dường như không gì phá vỡ nổi.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi năm năm trước Mịch Nhi mất tích, Dịch Nhi cũng không còn trả lời tin tức của anh, anh cũng không cách nào thông qua Mịch Nhi liên lạc với trụ sở kia, mới hoàn toàn cắt đứt qua lại với Dịch Nhi.

Gặp mặt lần nữa, anh hai mươi mốt tuổi phong thần tuấn dật, mà Dịch Nhi cũng thành thiếu nữ mười bảy tuổi xinh đẹp động lòng người, một hồi chí lớn gặp nhau, một hồi đấu súng đặc sắc vô cùng, bọn họ mới quen đã thân.

Trong lòng Triển Dĩ Mặc sắp xếp lại suy nghĩ, nhưng ngay cả như vậy, mình cũng không nên tràn đầy lòng mong đợi với việc cô tới chơi như thế, loại cảm xúc không kiềm chế được này, trước kia hình như chưa từng xảy ra.

Phải chăng, đây chính là duyên số đã định trước đến? Mà Dịch Nhi, chính là tiên nữ đã định trước đến dạo chơi nhân gian của người đàn ông đào hoa anh?

Cha đã từng nói, tình yêu làm cho không người ta không có lúc nào là không nhớ nhung đối phương, mỗi lần ly biệt cũng như cách ba thu; anh cả cũng từng cảm khái, nhớ nhung là bước đầu tiên dẫn đến tình yêu, thời điểm cô không có ở đây mong đợi cô xuất hiện, đây là dấu hiệu rõ ràng nhất. . . . . .

Vì vậy, anh thật sự là này sinh tình yêu với tiểu nha đầu Dịch Nhi này sao?

Triển Dĩ Mặc rủ xuống đôi mắt đen sán rực như sao lạnh, mắt tràn đầy trầm tư.

Hiện tại, anh vẫn không có biện pháp khẳng định thứ tình cảm này.

Xem ra, anh cần nhiều cách xác định hơn, xác định tâm ý của mình với Dịch Nhi, xác định tình yêu của mình có phải cuối cùng đã tới hay không. .

https://thuviensach.vn

. . . .

"Cốc cốc!"

Lúc này, tiếng gõ cửa trong trẻo cũng đã vang lên, thư ký nghiêm túc xin chỉ thị: "Triển tổng, tiểu thư Dịch Nhi đến, bây giờ có thể đi vào không?"

"A ——" Triển Dĩ Mặc giật mình thức tỉnh từ trầm tư, anh nắm tay ho khan mấy tiếng, nhanh chóng đi tới trước bàn làm việc ngồi xuống, cầm lên một văn kiện giả vờ đang làm việc, mới cất giọng nói, "Mời vào!"

Cửa nhẹ nhàng bị đẩy ra, Dịch Nhi giống như nụ hoa tuổi trẻ vô hạn, thoáng chốc đã xâm nhập tầm mắt của Triển Dĩ Mặc, gợi lên toàn bộ lực chú ý.

Hôm nay, cô không mặc bộ đồ đặc công không thể hiện ra dáng vẻ đẹp nhất của cô đó, mà đổi thành thường phục xinh đẹp động lòng người, T shirt đơn giản phối hợp với quần jean ngắn, chính là loại trang phục sức sống vô tận này, mới thanh thủy xuất phù dung (*), mới có thể tôn lên vẻ đẹp nhất của cô.

(*):Nguyên câu là thanh thủy xuất phù dung, thiên nhiên khử điêu sức (Nước trong lộ hoa sen, thiên nhiên vứt bỏ trang sức đẽo gọt).Ý chỉ cái gì để tự nhiên vẫn là đẹp nhất.

"Hel¬lo! Tiểu Hắc! Lâu như vậy mới mở cửa, anh ở đây làm gì đó!" Dịch Nhi vào cửa liền dửng dưng chào hỏi Triển Dĩ Mặc, "Em chính là đứa trẻ giữ chữ tín tốt, lần này là đặc biệt tới bồi thường anh! Ai nha, thủy tinh và sàn nhà sửa chữa không tệ nha, hoàn toàn không nhìn ra dấu vết bị vỡ, thay mới hết sao!"

Dịch Nhi nhìn xung quanh phòng làm việc được đổi mới hoàn toàn, không ngừng gật đầu khen ngợi hiệu suất xử lý chuyện của Triển thị, trong

https://thuviensach.vn

vòng ba ngày liền sửa sang một không gian hỗn độn lại rực rỡ hẳn lên, quả nhiên là công ty quốc tế hàng đầu!

"Dịch Nhi, anh đã nói rồi, không cho em gọi cái nick name đó nữa, nó đã qua kỳ bãi bỏ rồi. . . . . ." Triển Dĩ Mặc lại nghe thấy nick name "Tiểu Hắc" đã vài chục năm không người nào dám ngắc tới kia, trán lần nữa rơi xuống mấy vạch đen, "Thời điểm chúng ta liên lạc trước kia, cho tới bây giờ em chưa từng gọi anh như vậy, năm đó ít nhất em cũng gọi là Triển nhị thiếu!"

"Đó là bởi vì, trước kia em không biết anh vẫn luôn gọi em là con khỉ nhỏ!" Vừa nhắc tới chuyện này, Dịch Nhi lập tức điêu ngoa chống nạnh, bộ mặt xù lông gây hấn, "Hôm qua em mới nghe chị Mịch Nhi tình cờ nhắc tới, anh vậy mà vẫn luôn gọi em như vậy! Hừ, anh có thể gọi em như vậy, em gọi anh là Tiểu Hắc thì sao!"

Dịch Nhi chỉ vào Triển Dĩ Mặc, bực tức trách móc nói: "Thiệt thòi cho em trước kia còn coi anh là người tốt, mua một tặng một cho anh rất nhiều khẩu súng, ai biết được anh lại nói xấu sau lưng em! Trước kia chị Mịch Nhi chỉ biết nhắc tới anh Liên với em, lần này em nói đến chuyện tận mắt thấy anh đùa giỡn nhân viên nữ, chị ấy mới nói cho em biết các tội ác của anh, bảo em phải cẩn thận loại người phong lưu như ngựa đực anh!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Ngoại Truyện 7: Nói Chính Sự

"Hả. . . . . ." Triển Dĩ Mặc không khỏi có chút lúng túng, anh không có nghĩ đến lúc này Mịch Nhi sẽ vạch trần anh sẽ như vậy, chị dâu tương lai à, có thể chị đang quấy nhiễu nhân duyên tương lại của em đó!

Anh chỉ có thể kiên trì giải thích: "Nhỏ. . . . . Con khỉ nhỏ là tên thân mật, tôi đang khích lệ em cơ trí đáng yêu, hoạt bát thú vị, em không cần suy nghĩ nhiều. . . . . ."

"Anh đang gạt đứa trẻ sao!" Dịch nhi bĩu môi một cái, lập tức chọc thủng lời nói dối của anh, "Chị gái nói, anh bởi vì lúc tôi sinh ta, mới có thể vẫn luôn gọi tôi như vậy! Hừ, nhất định lúc anh ra đời rất đen, mới có thể bị gọi là Tiểu Hắc, tôi lại muốn gọi anh như vậy!"

"Em nhầm rồi, lúc tôi còn nhỏ không có đen chút nào. Là anh cả gắn tôi cái tên đối xứng với tên anh ấy. . . . . ." Triển Dĩ Mặc không biết làm sao phản bác một câu, anh quả thật bị lời Dịch nhi thuyết phục, cuối cùng phí công phản kháng nói: " Như thế nào thì tôi cũng lớn hơn em mấy tuổi, ít nhất, cũng gọi là anh Tiểu Hắc. . . . . ."

Tính ra, anh ở sau lưng gọi Dịch nhi là con khỉ nhỏ mười mấy năm, nếu như muốn công bằng mà đạt được mục đích, cô muốn gọi anh là Tiểu Hắc cũng không có gì quá đáng, chỉ là, cô có thể kêng nể về tuổi, thêm cái chữ anh được không? Cô luôn gọi anh cả là "Anh Liên", tại sao gọi anh thì lại trực tiếp gọi là"Tiểu Hắc"!

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ Mặc không khỏi nghĩ đến anh cả và chị dâu tương lai, bây giờ có thể gọi anh cả là "Tiểu Bạch" cũng chỉ có Mịch Nhi thôi, khi Mịch Nhi gọi "anh Tiểu Bạch", lại có chút ngọt ngào.

Nếu như, về sau Dịch nhi cũng gọi anh là" anh Tiểu Hắc", hình như có thể hoàn toàn tiếp nhận. . . . .

"Anh nghĩ dâm loạn gì thế!" Dịch nhi vỗ một tiếng lên trên bàn, giận dữ nói, "Nói gọi anh Tiểu Hắc, không được nhiều lời! Nhanh lên một chút, chúng ta mau nói chính sự!"

"Chính sự? Chính sự gì?" Triển Dĩ Mặc sững sờ, sau đó nhớ tới vỗ tay một cái, "Khi em vào cửa nói, muốn tới bồi thường? Không cần, chúng ta không cần khách khí như vậy, không cần nhắc lại."

Anh vẫn chưa để số tiền sửa chữa phòng đó ở trong lòng, muốn phụ nữ bỏ tiền, càng không phải tác phong của anh.

"Đúng! Là chuyện này!" Trên mặt Dịch nhi lộ ra mỉm cười khách sáo dối trá, móc từ trong túi ra một tờ chi phiếu, sau đó đặt trước mặt Triển Dĩ Mặc, "Mặc dù anh không muốn, mà em không thể không đưa. Anh hiểu chứ, vậy hãy nhanh ký tên đi!"

Triển Dĩ Mặc buồn cười lắc đầu, cúi đầu nhìn tấm chi phiếu, lại hoàn toàn ngây dại.

"Không phải em muốn bồi thường tổn thất cho anh sao?" Triển Dĩ Mặc cầm chi phiếu lên không hiểu hỏi cô, "Vậy tại sao tấm chi phiếu này là muốn anh bỏ tiền! Hơn nữa còn tới 490 vạn! Đây là ý gì!"

Bất kể là nói như thế nào, đều không phải là anh cho Dịch nhi tiền chứ? Năm trước hai người giao dịch, số tiền lui tới cũng chỉ mười vạn hay vài chục vạn, tại sao lần này gặp mặt, cô vung cho anh đến tận mấy triệu! Cho tới bây giờ anh cũng không có thiếu cô sổ sách!

https://thuviensach.vn

"Bởi vì. . . . . Lần này tôi tới muốn anh quyên tiền!" Dịch nhi tiếp tục duy trì nụ cười hoàn mỹ, mặc dù xinh đẹp, nhưng ý cười không xuất phát từ trong lòng, mà chỉ là mặt nạ xã giao dối trá.

"Em thiếu tiền sao?" Triển Dĩ mặc nhìn cô từ trên xuống dưới, trang phục trên người Dịch nhi chính xác cũng không kiêu xa. Nhưng theo anh biết, mỗi người trong trụ sở đều là người giàu hàng tỉ, mà từ nhỏ Dịch nhi luôn kiếm tiền từ các loại vũ khí, không có khả năng sẽ gặp khó khăn trong phương diện tài chính!

"Nói linh tinh gì vậy, tôi giống như thiếu tiền sao!" Cuối cùng Dịch nhi cũng không thể tiếp tục mỉm cười được, cô bĩu môi một cái, ánh mắt linh động hừ nói, "Tôi là đại diện của tổ chức V+, chuyên tiến hành quyên tiền từ thiện trên toàn cầu! Anh đã nghe qua V+ chứ, tuyệt đối không phải là hội Chữ Thập Đỏ cậy quyền tổ chức, chúng tôi hết sức chân thành bảo đảm mỗi phần quyên góp sẽ được chuyển đúng địa phương! Hôm nay đến phiên Triển thị rồi, mà nói thế nào anh cũng phải quyên hơn năm trăm vạn thì mới phù hợp thân phận của mình!"

"V+? Đương nhiên là biết. . . . ." Triển Dĩ Mặc nhìn Dịch nhi, một tia ý thức hỏi ra tất cả nghi vấn, "Bây giờ em không nghiên cứu chế tạo vũ khí, bắt đầu đổi nghề lên làm từ thiện rồi hả? Đây chẳng phải là lãng phí thiên phú tuyệt với của em sao! Em nói để tôi quyên năm trăm vạn, tại sao trong chi phiếu chỉ viết hơn bốn trăm vạn. . . . ."

Dịch nhi thở dài, có chút thương cảm nói: "Haizz. . . . . Năm đó đi cũng Mịch Nhi tới nơi chiến loạn, tận mắt thấy vũ khí mang tới giết hại máu tanh, chính xác là có thời gian không muốn sờ lại vào súng. . . . . Nhưng sau này, chị ấy cũng an ủi tôi, nói sai không phải là súng, mà là mấy người cầm súng kia, người xâm lược cầm vũ khí là sai, nhưng người bị tấn công cũng muốn cầm súng bảo vệ nhà mình, tôi mới lại bắt đầu nghiên cứu chế tạo vũ khí lần nữa. Vì trợ giúp những người dân chịu khổ kia, tôi còn khởi

https://thuviensach.vn

xướng thành lập V+, chị gái đã tham gia bác sĩ không biên giới thì tôi sẽ làm hậu thuẫn kiên cố cho chị ấy. . . . . ."

"Này! Tại sao tôi lại phải nói với anh những thứ này chứ! Tôi không phải tới đây nói chuyện trời đất với anh, tại sao lại kéo xa như vậy!" Dịch nhi chợt dừng lại, day day huyệt thái dương của mình, cắn răng nói: " Đều tại anh, khiến tôi lạc đề rồi! Nói trở về chuyện chính, vốn kế hoạch của tôi là khiến Triển thị quyên năm trăm vạn, nhưng tôi sẽ bỏ thay ra 10 vạn, coi là phí bồi thường tổn thất cho phòng làm việc của anh, cho nên mới là 590 vạn!"

"A, thì ra là còn như vậy!" Triển Dĩ Mặc gật đầu một cái, anh đánh giá Dịch nhi, không ngừng đề cao một tầng.

Cô là thiên tài dũng cảm, chế tạo vũ khí súng ống, kinh nghiệm nguy hiểm kích thích lại giống như một trò chơi, nhưng cùng lúc đó, nội tâm cô cũng rất mềm yếu, không thể nhìn được máu tươi chiến tranh, nên đã dùng quyên tiền cứu vớt quần chúng.

Dịch nhi là một cô gái chân thật như vậy, tuy nhiên tuổi còn nhỏ, lại không có thua bởi bất kỳ người trưởng thành ** tư chất tính cách và bộ ngực.

Vì như vậy khiến cho anh bị hấp dẫn. . . . . .

"Tiểu Hắc, anh lại đang nghĩ cái gì vậy!" Dịch nhi đợi lâu cũng không thấy anh đáp lại, không nhịn được gõ gõ lên bàn nhắc nhở anh, "Nhanh ký tên lên một chút! Nếu như không phải bây giờ anh là tổng giám đốc của Triển thị, tôi sẽ không ãng phí rất nhiều thời gian vì anh! Đến anh Liên cũng đã đồng ý quyên số tiền này, vì sao đến anh lại còn do dự! Đúng rồi, ký xong, chúng ta phải tới thanh toán tiếp, anh phải trả cho tôi số tiền súng ống!"

https://thuviensach.vn

"Muốn tôi ký tên có thể." Cuối cùng, Triển Dĩ Mặc ngẩng đầu lên, khóe môi anh mang theo nụ cười tính toán, "Chỉ là, hãy tặng cây súng lục kia cho tôi...tôi rất thích nó, nếu như em đồng ý, thì bây giờ tôi sẽ xác nhận quyên tiền."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Ngoại Truyện 8: Nhắc Nhở Anh

"Anh là gian thương sao, súng lục tôi tự tay chế tạo giá trị tuyệt đối không thể dùng tiền để đánh giá!" Đầu Dịch Nhi không ngừng đong đưa, "Không được, em có thể đổi một khẩu súng cho anh, khẩu kia tuyệt đối không được!"

"Nhưng anh chính là muốn khẩu kia?" Triển Dĩ Mặc kiên trì, một bước cũng không nhường.

Khẩu súng lục màu bạc kia nếu đã được Dịch Nhi mang theo bên người, chứng tỏ nó thực sự là vật cô yêu quý, hiện tại Dịch Nhi cũng thừa nhận nó là do cô tự tay chế tạo, như vậy nếu cây súng này ở trong tay anh, cô nhất định sẽ đặc biệt chú ý lo lắng anh.

Anh cũng chú ý tới, khẩu súng lục màu bạc kia và một khẩu súng lục màu đen khác của Dịch Nhi là cùng loại, chỉ là màu sắc khác nhau, hai khẩu đặt cùng một chỗ, rõ ràng là một cặp đen trắng xứng đôi.

Súng lục tình nhân gì gì đó, khiến anh bây giờ nghĩ lại liền cảm thấy hàm chứa tình cảm.

Cho dù bây giờ hai người vẫn chưa tồn tại bất kỳ tình cảm rối rắm gì, nhưng Triển Dĩ Mặc vừa nghĩ tới tương lai bọn họ có thể tình ý tương thông song thương hợp bích, liền không khỏi hưng phấn.

https://thuviensach.vn

"Lựa chọn đi, muốn súng lục, hay là muốn quyên tiền?" Triển Dĩ Mặc nhíu mày, nham hiểm uy hiếp cô nói, "Chỉ có thể chọn một, em chọn cái nào?"

Anh trầm ngâm: "Uhm, nếu như quyên năm trăm vạn, nhất định có thể cứu rất nhiều người; chỉ là súng lục của em cũng rất quan trọng, em thích nó nhất mà. . . . . ."

"Anh ——" Dịch Nhi há miệng thở dốc, cặp mắt bốc lửa của cô nhìn gương mặt anh tuấn của Triển Dĩ Mặc, quả thật muốn xé rách nụ cười trên mặt anh, sự lựa chọn này thật sự quá đáng ghé rồi!

"Ký tên!"

Hung dữ, Dịch nhi cắn răng oán hận nói.

Súng lục còn có thể chế tạo lần nữa, nhưng tổ chức cần tiền không thể đợi thêm nữa!

Tài chính của Triển thị là kế hoạch chính lần này cô tới thành phố K quyên tiền từ thiện, nhất định phải cầm được trong tay! Mình tổn thất một khẩu súng, dù sao cũng tốt hơn để người già yếu khu vực nghèo khổ bụng ăn không no áo quần rách rưới!

"Cái này đúng rồi!" Triển Dĩ Mặc cười một tiếng kỳ lạ, lộ rõ bản chất gian trá phúc hắc, anh cúi đầu, rất nhanh ký tên lên chi phiếu, "Tốt lắm!"

"Đáng ghét, Triển thị căn bản cũng không thiếu chút tiền này, anh lại còn cò kè mặc cả với cơ quan từ thiện chúng em!" Dịch Nhi bực tức đoạt lấy chi phiếu, nghiêm túc kiểm tra một phen bảo đảm không có sai lầm, cô không cam không nguyện oán trách mình bị buộc đưa ra khẩu súng lục kia, "Tất cả linh kiện của khẩu súng lục kia đều là tự em thiết kế chế tạo, lại bị tên gian thương này lừa gạt rồi. . . . . Tiểu Hắc, anh tốt nhất về sau đừng rơi vào tay

https://thuviensach.vn

em, nếu không em nhất định hung hăng làm thịt anh một trận, để anh phun súng của em ra!"

"Không thể nói như thế." Triển Dĩ Mặc lắc đầu, "Nhiệt tình từ thiện là nguyên tắc Triển thị luôn luôn theo đuổi, nhưng cụ thể quyên cho nhà nào cũng là tự do của chúng ta, em dùng một khẩu súng liền đổi được khoản tiền lớn như vậy, cũng không chịu thiệt nha!"

Như Dịch Nhi từng nói, hàng năm Triển thị đóng góp cho sự nghiệp công ích đều là con số kinh người, anh ký mấy triệu cho Dịch Nhi đại diện cho tổ chức V+ căn bản cũng không coi là vấn đề, nhưng nếu như để cô lấy được tiền đơn giản như vậy, không phải là chơi không vui sao?

Vẫn là giống như bây giờ, anh chiếm đoạt súng lục Dịch Nhi yêu thích, để cô có thể thường xuyên nhớ anh, giữa hai người nhiều liên lạc và ràng buộc một chút, số tiền kia mới tiêu có ý nghĩa.

"Hừ, đã biết loại người đào hoa như anh chỉ há miệng lừa gạt phụ nữ, em nói không lại anh!" Dịch Nhi nhíu mũi hừ một tiếng, vẫn là vẻ mặt đau lòng chính mình vô tội bị lừa mất súng lục.

Cô thận trọng lấy lại chi phiếu, hai tay để trong túi áo nói với Triển Dĩ Mặc, "Tốt lắm, chính sự đã làm xong, có thể nói chuyện riêng rồi. Anh Liên bảo em nói lại cho anh mấy câu: Chuyện của Triển thị và FL không làm khó được anh, lúc công việc rảnh rỗi, anh cũng nên về nhà giúp chuẩn bị hôn lễ một tay! Trong nhà còn thiếu người, không cho phép anh lười biếng giở thủ đoạn, nhà họ Liên cũng không nghĩ muốn về!"

"Anh cả thật sự nói như vậy!" Triển Dĩ Mặc líu lưỡi không nói nên lời, trên mặt ra vẻ uất ức kêu rên, "Oan uổng nha! Chuyện của công ty đủ khiến anh bận rộn, mỗi ngày anh đều làm thêm giờ đến rạng sáng, còn chạy đến các nơi trên thế giới công tác dò xét, đâu nào còn rảnh rỗi về nhà giúp một tay!"

https://thuviensach.vn

Anh cả quả nhiên là lấy tài nghệ của chính mình tới yêu cầu em trai củi mục! Triển Dĩ Mặc anh cũng không phải là ba đầu sáu tay, bận rộn quản lý công ty đã mệt mỏi, anh cả lại còn muốn kéo anh đi vất vả chuyện hôn lễ trong nhà nữa!

"Anh nói lời này ai sẽ tin!" Dịch Nhi khịt mũi coi thường, "Anh không về nhà, nhất định là bởi vì hàng đêm sênh ca trái ôm phải ấp, em cũng tận mắt thấy anh đùa giỡn nhân viên nữ trong thời gian làm việc, ở trong phòng trà nước liền táy máy tay chân với người ta, đến tối chẳng phải càng thêm kim ốc tàng kiều (lầu vàng giấu người đẹp) lưu luyến quên về! Em nhác nhở anh một câu, cẩn thận gậy sắt mài thành kim thêu hoa, thời điểm mấu chốt có lòng mà không có sức!"

"Dịch Nhi, em cũng xử oan anh. . . . . ." Triển Dĩ Mặc mệt mỏi một hồi, "Ngày đó em thấy là hiểu lầm, anh nhưng chưa bao giờ từng **, tuyệt đối không có lưu luyến bụi hoa!" Anh âm thầm hối hận ba ngày trước để lại ấn tượng đầu tiên cho Dịch Nhi, chuyện cố ý đùa Hàn Tập, lại khiến Dịch Nhi cho rằng anh hoa tâm phóng đãng.

"Ai quan tâm anh như thế nào! Không liên quan đến em!" Dịch Nhi xoay người liền muốn rời khỏi phòng làm việc, "Chuyện quyên tiền hoàn thành, lời em cũng truyền tới, em đi đây!"

"Đừng đi vội!" Triển Dĩ Mặc nhanh tay lẹ mắt kéo Dịch Nhi, giữ cô lại nói, "Khó tới được một chuyến, không cần luôn là vội vã như vậy chứ! Lập tức tới thời gian bữa trưa, anh mời em ăn cơm như thế nào!"

Anh còn muốn hiểu rõ Dịch Nhi hơn, muốn ở bên cạnh cô thấy nhiều dáng vẻ của cô hơn, muốn xác định mình rốt cuộc có thích cô không!

"Không cần!" Dịch Nhi giống như sợ bị lây bệnh, một tay vung khỏi bàn tay khớp xương rõ ràng của anh, căm ghét nói, "Chị Mịch Nhi cũng nhắc

https://thuviensach.vn

nhở em, không nên có bất kỳ tiếp xúc thân thể với anh! Nói chuyện nhiều với ngựa đực anh, cũng có thể sẽ mang thai!"

"Lãi là Mịch Nhi nói. . . . . ." Triển Dĩ Mặc quả thật im lặng lệ ngàn hàng, "Chị ấy nói em đều tin ư, vậy em cũng nghe anh nói một chút..., để anh giải thích. . . . . Em sẽ biết, anh tuyệt đối không phải là loại người như em nghĩ!"

"Em đương nhiên nghe lời chị họ của em rồi, anh là hạng người gì, ckhông liên quan đến em!" Dịch Nhi hung hăng trợn mắt nhìn anh một cái, "Em đi, anh dừng bước!"

Triển Dĩ Mặc chỉ có thể dừng bước, trơ mắt nhìn Dịch Nhi sải bước ra khỏi phòng.

Lần thứ hai gặp mặt, Dịch Nhi như quả ớt nhỏ, khiến anh sinh ra nhiều hứng thú hơn.

Chỉ là, có lẽ anh cần yên tĩnh một chút, từ từ tìm tòi nghiên cứu tâm ý của mình. . . . . .

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Ngoại Truyện 9: Bluedrem

Thời gian nhanh chóng qua, cuộc sống của Triển Dĩ Mặc và Dịch nhi không có tiếp tục xảy ra thêm chuyện gì nữa, cũng không có dây ra chuyện gì khó chịu, Triển Dĩ Mặc xử lý mọi chuyện rất tốt, có thể người tính không bằng trời tính, khi số mạng dẫn dắt hai người thì ai cũng không tránh khỏi..

Năm ngày sau, tại nhà hàng Tây BlueDrem đứng đầu thành phố K, trong tiếng violon nhẹ nhàng, nghênh đón một vị khách nam đẹp trai và một khách nữ xinh đẹp.

Chỉ là, hai người này cũng không phải đến đây dùng bữa với nhau, bọn họ tới bàn có bạn bè của mình. Cô gái xinh đẹp dùng bữa với một chàng trai tuy rằng không đủ trững trạc, có thể nói cử chỉ cũng không quá khó coi, cho tạm thời không đề cập tới cặp đôi này, hấp dẫn ánh mắt mọi người là một đôi nam nữ không hài hòa khác.

Đối diện với người đàn ông đẹp trai là một cô gái nhỏ, cô chỉ mới mười bảy mười tám tuổi, diện mạo cũng coi là thanh tú, quần áo từ đầu đến chân cũng chỉ là giá rẻ, hết sức đối lập trong một nhà hàng Tây sang trọng.

Thỉnh thoảng cô cười lên như ánh nắng mặt trời, nhưng bây giờ nét mặt cô cứng ngắc, đứng ngồi không yên, khí chất trên người hèn nhát và nóng nảy, rất không hợp với nhà hàng sang trọng.

Cô giống như đang ngồi trên đống lửa, nhỏ giọng hỏi người đàn ông đối diện : "Triển. . . . . Triển tổng, thật sự phải ăn ở chỗ này sao!"

https://thuviensach.vn

“Lâm Lâm, hôm nay tôi mời khách, đương nhiên sẽ dẫn cô đến nhà hàng tốt nhất rồi!” Triển Dĩ Mặc khẽ gật đầu, nở nụ cười hoàn mỹ phóng điện loạn xạ về phía cô gái nhỏ đối diện, “Đều đã tới, nếm thử mùi vị thức ăn ở đây chút đi.”

“Nhưng…” Lâm Lâm nhìn xung quanh, cắn môi nói, “Nhưng ở đây rất đắt, Triển tổng, tôi cũng chỉ giúp anh việc nhỏ thôi mà, không nhất thiết phải tới nơi này ăn cơm.”

“Đối với cô là chuyện nhỏ, nhưng với tôi thì lại khác! Cô trả lại đồ vật mà tôi bị mất nguyên vẹn, tôi có cám ơn thế này cũng không quá đáng!” Triển Dĩ Mặc vẫn giữ nguyên nụ cười, anh đưa thực đơn cho cô, “ Hôm nay là ần đầu gặp mặt, vội vàng quyết định đưa cô tới đây, cho nên cũng chưa kịp đặt phòng. Nên tôi cũng không chọn món ăn giúp cô được rồi, cô tự xem xem mình thích ăn gì, đừng khách khí! Cô có thể dùng bữa vui vẻ, thì tôi mới yên tâm!”

“Vậy tôi cũng không khách khí! Anh đừng có mà chê cười, sức ăn của tôi rất lớn, buổi trưa không có ăn no, có thể sẽ ăn rất nhiều đấy!” Sau khi Lâm Lâm liên tục xác nhận với Triển Dĩ Mặc, mới lấy can đảm cầm thực đơn lên chuẩn bị gọi thức ăn, “Để tôi xem một chút, nơi này có thứ gì ngon!”

“A!” Nhưng ai biết được, cô vừa mở thực đơn ra, liền không nhịn được thốt ra tiếng, “Đây là hắc điếm sao! Hoặc là cầm nhầm thực đơn! Có phải viết sai giá cả rồi không !”

Sắc mặt vài vị khách ngồi bên cạnh bắt đầu khó coi, ánh mắt bọn họ không vui đánh giá cô gái phát ra tiếng này, khi thấy vẻ mặt Lâm Lâm hốt hoảng, mọi người không khỏi lộ vẻ mặt coi thường.

Tại thành phố K, người nào không biết nhà hàng BlueDrem là nơi phục vụ đắt đỏ, ai không biết người tới nơi này đều là tầng lớp thượng lưu của thành phố K. Nếu như đã được vào nơi này, coi như người nghèo cũng

https://thuviensach.vn

muốn giả bộ hào phóng tao nhã, mà vị tiểu thư này lại lớn tiếng ồn ào, giống như nhà giàu mới nổi đến nơi này hoang phí, lại bị giá tiền hù chết!

Huống chi, lớn tiếng ồn ào ở nơi công cộng, nhiễu loạn mọi người dùng cơm, cái này chính là không đủ biểu hiện gia giáo, khó có thể đi tới nơi thanh nhã!

Ánh mắt mọi người không khỏi nhìn về phía người đàn ông đối diện với cô gái, bọn họ đã sớm chú ý tới vị khách tuấn mỹ này, đàn ông thì ghen tỵ khí chất tướng mạo của anh, còn phụ nữ lại dùng ánh mắt tán thưởng say mê, chẳng qua, bây giờ mọi người chỉ có thể cảm thán nhìn, rõ ràng ánh mắt của anh có vấn đề, mang theo một cô gái như vậy vào xã hội quý tộc, chỉ có làm trò cười cho mọi người!

"Lâm Lâm, nhỏ giọng một chút!" Trên trán Triển Dĩ Mặc rớt xuống mấy vạch đen, vội nhanh tay lẹ mắt giữ chặt cô, "Cô kêu cái gì, không phải chúng ta định gọi món ăn ư, cô cứ việc gọi món cô thích, không cần lo giá tiền!"

"Làm sao có thể mặc kệ!" Lâm Lâm dứt khoát ném thực đơn cho anh, không thể tin được kêu lên, "Anh nhìn xem, bò bít-tết 3888, rau quả salad 666, đến trà sữa đều muốn 99! Cái này rõ ràng chính là hắc điếm, cho dù tôi ăn cơm tây ở chỗ khác, cũng không dùng hết 100, nhà hàng này kiếm tiền thâm hiểm như vậy!"

"Bình tĩnh một chút, cô hãy nghe tôi nói. . . . . ." Lần đầu tiên Triển Dĩ Mặc cảm thấy vô lực như vậy, anh nhẹ giọng trấn an Lâm Lâm đang kích động , "Đắt là có lý do để đắt, hoàn cảnh nơi này, nguyên liệu nấu ăn, phục vụ đều là tốt nhất, tất cả đều phải dùng tiền! Cô không phải lo lắng chuyện tiền, dù có gọi tất cả đồ ăn một lần, tôi vẫn trả tiền được….”

"Có tiền cũng không thể xài thế này . . . . . ." Lâm Lâm bĩu môi, "Tôi nhìn thấy nơi này đâu có đáng giá gấp mười gấp trăm lần như vậy! Chúng

https://thuviensach.vn

ta đổi nhà hàng khác không được sao, từ nhỏ đến lớn tôi đều ăn đồ ở cô nhi viện, cho nên dạ dày tôi không tiêu nổi những thứ nào đâu. . . . ."

"Thôi, để tôi gọi món giúp cô, tôi nhất định phải ăn ở chỗ này, cô ăn cay à..."." Triển Dĩ Mặc cũng không cùng cô phân rõ phải trái nữa, anh thật sự không có biện pháp với người luôn luôn lấy ăn no làm hạnh phúc lớn nhất, đàm luận xã hội thượng lưu theo đuổi tinh thần hưởng thụ.

"Vì sao lại là chỗ này... Đắt quá! Trên mặt Lâm Lâm hiện sự đau lòng, nhăn nhó khó chịu một lúc lâu, cô nói. "Vậy lấy cho tôi thứ rẻ nhất ấy, một ly trà sữa là được rồi.

Vốn nên thích ý vui vẻ ăn bữa tối, Triễn Dĩ Mặc hầu như ăn mà toàn thân khó chịu, đối diện với Lâm Lâm, khiến cho anh trở thành tâm điểm của nhà hàng.

Anh là người may mắn duy nhất, cũng may hôm nay không có người quen, nếu không hôm nay sẽ trở thành trò đùa của cả giới thượng lưu thành phố K.

Trong lòng Triển Dĩ Mặc không khỏi có chút hối hận, hình như hôm nay anh không nên mời cô gái này cùng ăn cơm, vừa mới bắt đầu đã hấp dẫn sự chú ý của anh bằng sự thiện lương, nhưng bây giờ, anh muốn mang cô tới ăn đồ ăn ngon nhất, dẫn đến hai người lúng túng đến mức xấu hổ không thể nuốt trôi.

Có lẽ, cho dù muốn thử ở cùng với một cô gái bình thường khác, ít nhất anh phải lựa chọn người có tiếng nói chung.... . . . . .

”Tôi đi toilet, cô ăn trước đi.” Cuối cùng, Triển Dĩ Mặc buông dao nĩa xuống, cũng không nhìn được việc cô đang phấn đấu cầm dùng bít tết.

Khi anh ở trong toilet bình ổn lại cảm xúc, chuẩn bị trở về chỗ thì có người gọi.

https://thuviensach.vn

"Hello, Tiểu Hắc!"

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Ngoại Truyện 10: Mệnh Lệnh

Triển Dĩ Mặc sững sờ, anh bất giác nhìn về hướng của âm thanh, ngoài dự đoán, lại tình lý, anh nhìn thấy trước bàn ăn thứ hai bên tay trái, khuôn mặt khéo cười duyên dáng với anh.

Người lên tiếng gọi anh, là Dịch Nhi. Cô đang gật đầu khẽ vẫy tay với anh, trong chân mày khóe mắt, đều không giấu nổi ý cười.

Anh bất ngờ chính là, vậy mà lại trùng hợp như thế, cô cũng ở đây! Mà chuyện trong dự đoán, chính là hiện tại người duy nhất gọi anh là Tiểu Hắc, cũng chỉ có cô. . . . . .

"Ha ha, trùng hợp như thế, em cũng tới đây dùng cơm!" Triển Dĩ Mặc thở dài, chỉ có thể lúng túng cười, gật đầu một cái đi tới.

Anh lặng lẽ từ vị trí gần Dịch Nhi nhìn về phía Lâm Lâm, bây giờ anh vẫn còn một chút may mắn, có thể Dịch Nhi ngồi ở chỗ này, căn bản không thấy chuyện vừa xảy ra, hoặc là cô cũng vừa tới, vẫn chưa phát hiện Lâm Lâm này, cô vẫn chưa biết chuyện anh mang theo bạn tới.

Thế này, anh cho rằng để lại ấn tượng xấu với Dịch Nhi, trong lòng cô mới có thể không đến nỗi trở nên hỏng bét hơn. . . . . .

Nhưng càng dựa gần Dịch Nhi, lòng của Triển Dĩ Mặc càng trầm xuống, anh phát hiện, bữa ăn trước mặt Dịch Nhi đã còn không nhiều lắm, đây tuyệt đối không phải mới tới, hơn nữa vị trí của cô quả thật quá khéo, cô có

https://thuviensach.vn

thể thấy rõ ràng chỗ ngồi của anh và Lâm Lâm, nhưng anh dù thế nào cũng không phát hiện ra cô!

Cho nên, cảnh tượng Lâm Lâm lớn tiếng ồn ào huyên náo hơn nửa phòng ăn cũng bị quấy rối vừa rồi, anh luống cuống tay chân giúp Lâm Lâm dọn dẹp đống lộn xộn, một chút Dịch Nhi cũng không bỏ sót!

Mà hiện tại ý cười, châm chọc trên mặt cô, cùng vẻ mặt tươi cười, lại càng hoàn toàn nói rõ, cô nhất định là xem đầy đủ màn kịch này. . . . . .

Triển Dĩ Mặc nghĩ tới tới đây, nhất thời cảm thấy hôm nay thật là xui xẻo, thiên thời địa lợi nhân hòa (3 yếu tố quyết định thành bại ở đời), một yếu tố anh cũng không chiếm được!

Mình cũng thật là có ý tốt hẹn Lâm Lâm cùng nhau ăn cơm, ai ngờ Lâm Lâm lại không thể hòa nhập như thế, khiến anh thành trò cười trong nhà hàng; anh vốn tưởng rằng hôm nay Blue Dream không có người quen, thật may cũng không mất thể diện quá mức, nhưng hết thảy lại bị người anh không mong muốn nhất là Dịch Nhi nhìn thấy!

Nhưng khi nghiêm túc nhìn về phía Dịch Nhi, tất cả chán nản trong não Triển Dĩ Mặc đều bị quét sạch, chỉ có thể bị dáng vẻ hấp dẫn xinh đẹp hấp dẫn một phen.

Anh, ước chừng sửng sốt năm giây.

Không giống với lần đầu tiên gặp lúc đó trang phục đặc công đầy soái khí, cũng không phải là quần áo bình thường lần trước gặp lại, hôm nay Dịch Nhi trang điểm, lộ rõ ra thiếu nữ xinh đẹp động lòng người, tản mát ra phong thái danh viện phù hợp nhất.

Mặt cô vốn linh động xinh đẹp chỉ thoa lên một tầng son nước thật mỏng, da thịt trẻ tuổi vốn là mỹ phẩm tốt nhất, ngũ quan của Dịch Nhi vốn gần như hoàn mỹ, son phấn chỉ làm nổi bật nhan sắc, như vậy cũng đã đủ để vô

https://thuviensach.vn

địch tuổi trẻ. Cô mặc âu phục xinh đẹp màu vàng nhạt, kim cài áo khảm nạm bằng hồng ngọc làm nổi bật nét chính, lại cùng khuyên tai kim cương màu hồng bên tai cô hợp nhau lại càng đẹp, tạo hình toàn thân hào phóng ưu nhã, càng tôn lên vẻ đẹp đã của cô hơn.

Cô giống như một thiếu nữ bí ẩn, cũng động cũng tĩnh, tĩnh như nơi, vi dụ như bây giờ đẹp đẽ động lòng người, động như thỏ chạy, ví dụ như lần đầu tiên lúc đấu súng động võ, nhưng bất luận là loại nào, Dịch Nhi đều vô cùng xinh đẹp.

Triển Dĩ Mặc dường như si ngốc nhìn Dịch Nhi, anh rõ ràng cảm nhận được nhịp tim kích động, không phải tim đập nhanh sau khi vận động kịch liệt, cũng không phải là khẩn trương dưới tình huống lo sợ lo lắng, anh biết, loại cảm giác này, chính là động lòng!

Mấy ngày qua, anh đều ở đây thử chung đụng với phụ nữ khác nhau, muốn nhờ vào đó tới nghiệm chứng biết chút cảm giác đặc biệt của mình với Dịch Nhi là chân thật hay là hư ảo. Anh tiếp xúc không dưới mười mấy người, các loại tính tình các loại bối cảnh các loại dung mạo, thậm chí hôm nay, anh thử chung đụng một lần với một cô gái bình thường. Hàn Băng Tâm dien$dan:le^quy;don

Nhưng thí nghiệm của anh chỉ chứng minh, tất cả mọi người đều không được, họ không thể khiến anh sinh ra bất kỳ cảm xúc khác thường, họ đều không phải là Dịch Nhi, hoàn toàn không thể nâng lên bất kỳ tình cảm gì của anh.

Mà sau khi xa cách năm ngày lần nữa thấy Dịch Nhi, anh cuối cùng biết, thí nghiệm có đối lập mới có ý nghĩa, anh gặp rất nhiều phụ nữ, lại chỉ động lòng với một mình Dịch Nhi!

Lần này, anh không cần bình tĩnh cư xử nữa, càng không cần phải trầm tư suy tính nữa. Tim anh cho anh mệnh lệnh duy nhất, không ngại tất cả đi

https://thuviensach.vn

thực hiện!

Vứt bỏ tất cả mọi chuyện hiện tại, sau đó, theo đuổi cô!

"Này này?" Dịch Nhi ngẩng đầu nhìn Triển Dĩ Mặc ngẩn người, gọi anh nói: "Anh nghĩ cái gì đấy, Tiểu Hắc, hồn này trở về! Đứng ngốc ở đó làm gì, tới đây ngồi xuống!"

Triển Dĩ Mặc phục hồi tinh thần lại, thần sắc cứng lại, anh nhanh nhẹn ngồi xuống đối diện ở Dịch Nhi, đôi mắt hoa đào bắt đầu tản mát ra điện lực được trời ưu ái: "Một mình em sao?"

Cuối cùng, hai người thành khách nam đẹp trai nhất cùng khách nữ đẹp nhất ngồi cùng bàn ở Blue ¬Dream hôm nay, hình ảnh xinh đẹp giống như tác phẩm nghệ thuật.

"Anh không nhìn thấy, ở trước mặt anh, còn có bữa ăn và dao nĩa khác sao?" Dịch Nhi nhẹ chỉ thức ăn trước mặt anh, "Em và anh giống nhau, cũng là mang theo bạn đi cùng."

"Vậy hắn đâu?" Con mắt sắc của Triển Dĩ Mặc chuyển sâu, trong giọng nói của anh mang theo chút khí thế bức người của chồng thẩm vấn vợ có ngoại tình hay không gặp, "Hắn là ai, Dịch Nhi, em không phải nên giới thiệu cho anh biết một chút?"

"Hôm nay cũng là lần đầu tiên em gặp được anh ta, làm sao giới thiệu cho anh." Dịch Nhi nhún nhún vai, âm thanh trong trẻo dễ nghe không hề ngăn cách nói, "Hình như là nhà xí nghiệp Tiểu Khai nào đó, em tới đó kêu gọi quyên tiền, anh ta trừ đưa chi phiếu cho em, còn mời em cùng dùng cơm, em thịnh tình khó chối, liền đi cùng anh ta."

"Vậy hiện tại hắn đâu, có chuyện đi trước?" Triển Dĩ Mặc tiếp tục truy vấn, mắt chứa nhiều nguy hiểm hơn. Truyện chỉ edit tại diendanlequydon.com

https://thuviensach.vn

Anh thoáng nghĩ, liền hoàn toàn hiểu người đan ông kia hẹn Dịch Nhi có ý gì! Nhưng mà là có dụng ý khác, thấy sắc khởi nghĩa, người đàn ông kia ý muốn bữa ăn này, nhưng tất cả trên người Dịch Nhi!

Không biết là người thừa kế công ty nào không có mắt, lại dám đặt chủ ý lên người người phụ nữ của anh! Người đàn ông kia chẳng lẽ cảm thấy Dịch Nhi là người phụ nữ chạy nghiệp vụ tùy tiện, bằng vào mấy trăm vạn quyên tiền, là có thể lừa cô vào giường sao!

Người đàn ông này rốt cuộc ở đâu, Triển Dĩ Mặc tuyệt đối không tha cho hắn!

"Không biết, có thể là thân thể không thoải mái đi, tới phòng rửa tay." Dịch Nhi cúi đầu uống một hớp cà phê, mắt giấu vẻ gian xảo nghịch ngợm kia.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Ngoại Truyện 11: Trở Ngại Lớn Nhất

Cô vụng trộm lè lưỡi, người kia đại khái sẽ ôm bồn cầu cả đêm. Đúng là tác dụng của thuốc cô hạ giống như những gì chị Mịch Nhi nói!

Về người đàn ông hẹn cô cùng nhau đến ăn cơm kia, trên cơ bản giống như những gì Triển Dĩ Mặc nói với cô, chỉ có điều cô không rõ, là lại vẫn còn có rất nhiều tin tức. Chẳng hạn như, khi cô dùng bữa nửa chừng với anh ta, anh ta cũng đã bắt đầu nói bóng nói gió hỏi cô đêm nay có muốn đến phòng Tổng Thống hay không, có muốn tiến triển quan hệ thêm một bước hay không. Sau khi cô nghe xong lời này thì trong lòng vô cùng tức giận, nhưng ngoài mặt lại luôn mỉm cười mà hạ anh ta một chén thuốc xổ cực mạnh!

May mắn, ngoài việc cô thủ trong mình một khẩu súng lục loại nhỏ, trên người còn mang theo một ít thuốc thường dùng mà trước kia chị Mịch Nhi nghiên cứu chế tạo ra, để phòng thân cũng có, mà nhằm hại kẻ khác cũng có. Ở thành phố K lắp đặt camera dầy đặc như này, sở trường súng ống đạn dược của cô khó tránh khỏi phải giấu diếm bớt đi một phần. Mà thay vào đó, là các loại thuốc không màu không vị do chị chế ra. Đây mới là âm mưu quỷ kế vô hình của phụ nữ!

Chính là vì có hai món chuẩn bị này, cô mới có thể không biết sợ mà chấp nhận lời mời đêm nay của người đàn ông này, mới có thể không sợ chút nào hoành hành khắp nơi ngay khi mới đến thành phố K.

https://thuviensach.vn

Bây giờ người đàn ông kia chỉ có thể qua đêm ở trong toilet, để mà nếm thử đến hậu quả xấu trêu chọc cô! Anh ta thật đúng là dám mơ tưởng, cho rằng quyên góp chút tiền là có thể chiếm tiện nghi, giờ thì cứ nỗ lực vui đùa cùng chiếc bồn cầu kia đi!

Nghĩ đến đây, trong mắt Dịch nhi thoáng qua nụ cười khinh miệt. Cô lại nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, cười nói với Triển Dĩ Mặc: "Hắn là anh ta cũng sẽ không thể quay lại, anh cứ việc ngồi đây, có muốn gọi thêm một ít thức ăn hay không? Hay là thêm một suất giống như của tôi, tôi ăn cũng thấy khá ngon miệng!"

Nhưng rồi cô thấy được, Triển Dĩ Mặc ngồi cùng một chỗ với bạn gái mình, không khí vừa căng thẳng xấu hổ không thôi, gần như đều không có ăn gì trên bàn! Cô gọi Triển Dĩ Mặc một tiếng, một mặt là muốn anh đi lại đây ngồi chút, về phương diện khác, cũng muốn cho anh tách khỏi bạn gái của mình, như vậy hai người mới có thể ăn thêm được vài thứ.

Đến quán ăn với những món ngon miệng mà cũng không hưởng thụ niềm vui thú gì, điều quả thực điều này không thể tha thứ!

"Không cần, tôi không đói bụng. Nhưng mà, những món em gọi thưởng thức rất tuyệt!" Triển Dĩ Mặc đảo qua chỗ bít tết, pudding chưa ăn xong trước mặt Dịch nhi, cười khẽ tán dương, "Đều là món ăn nổi tiếng cao nhất cấp, người bình thường cũng sẽ không cóloại ánh mắt này."

"Tôi lại rất thích ăn, hơn nữa chỉ ăn thứ tốt nhất, cái này thì chẳng còn cách nào khác!" Dịch nhi nhún nhún vai, có chút không biết làm sao dẩu môi lên.

Nhưng vừa nghĩ chút, bỗng nhiên cô tỉnh ngộ mà a một tiếng: "Tôi biết rồi, có phải là anh hoài nghi nguồn gôc tiêu pha của tôi, cảm thấy tôi không nên ăn những món đắt tiền xa xỉ như vậy? Ồ, anh yên tâm, mấy trăm vạn tiền quyên góp từ thiện mà anh đưa tôi đều chỉ chuyển vào tài khoản V+.

https://thuviensach.vn

Tuyệt đối tiền nào việc ấy, mà mọi chi phí ăn, mặc, đi lại của tôi đều là tiền bản thân tôi kiếm được, tuyệt đối không có sử dụng một đồng quyên góp nào!"

Dịch nhi một mặt thản nhiên lên tiếng giải thích. Cô hiểu biết, nội bộ gia tộc chuyên làm từ thiện nào đó bộc phát ra lời gièm pha, làm cho cả sự nghiệp từ thiện sợ bóng sợ gió. Một chút gió thổi cỏ lay cũng đều dấy lên những cơn sóng gió vô cùng vĩ đại. Nên người bình thường sẽ hoài nghi không tin, thì cũng là điều bình thường.

Thế nhưng số tiền mà cô ăn nhậu chơi bời, cũng tuyệt đối không có một chút quan hệ với V+. Chính khoản tiền cô kiếm được từ súng ống đã đủ cho cô hưởng thụ một đời. Huống chi cô còn có một người cha càng kiếm được nhiều tiền hơn. Dầu gì thì từ nhỏ cô cũng là đại tiểu thư giàu có sang trọng xa xỉ, được nuông chiều từ bé!

"Tôi không có ý tứ này." Triển Dĩ Mặc bật cười "Tôi biết, từ nhỏ đến lớn em luôn buôn bán súng ống kiếm được chỗ tôi cũng không ít, huống chi số ít cũng đã giao dịch rồi. Đến lúc nào thì chúng ta lại đến đàm phán thêm một chút về đề tài trọng tâm này đi?" Anh muốn trao đổi nhiều hơn với Dịch nhi, bắt đầu từ điểm mà hai người có chung sở thích!

"No No, thời gian ăn cơm, không nói chuyện công việc. Anh hỏi tôi lâu như vậy, tôi chỉ có một câu muốn nói, cô bạn gái kia của anh thật đáng yêu!" Dịch nhi lắc đầu. Cô ngẩng lên nhìn về phía bạn gái của Triển Dĩ Mặc mang đến, cảm khái nói, hoàn toàn không chứa châm chọc "Anh cũng không quan tâm cô bạn của mình một chút nào thì thôi, vì sao phải mang cô ấy tới nơi này. Cô ấy tuyệt đối là thích khung bán hàng vỉa hè chợ đêm đúng hơn!"

Ở bàn ăn cách đó không xa, Lâm Lâm bởi vì ngồi mình một chỗ, đã có vẻ dễ chịu hơn nhiều. Cô hoàn toàn không thèm để ý đến cái nhìn của người

https://thuviensach.vn

khác, cứ cầm đũa nhẩn nha ăn món bít tết kẹp gan ngỗng, vẻ mặt cực kì hứng thú với món ăn này.

Tuy rằng hành động này của cô ở trong nhà hàng Tây có vẻ hết sức kỳ quái, nhưng cũng khiến cho Dịch nhi có chút bội phục con người không kém tuổi cô chút nào. Quả là rất có dũng khí, có thể kiên trì với phong thái bản thân như vậy mà không chú ý đến cái nhìn của mọi người, đó cũng là một loại phẩm chất hiếm thấy mà!

"Cô ấy tên là gì? Là bạn gái mới của anh, hay là người cũ?" Dịch nhi bỗng nhiên ngẩng đầu hỏi Triển Dĩ Mặc: "Bằng không như vậy đi, anh giới thiệu cô ấy cho tôi làm quen có được không? Thế nhưng nếu như cô ấy trở thành bạn bè của tôi, anh cũng không có được vọng tưởng nhúng chàm cô ấy!"

Dịch nhi mở miệng lời lẽ chính nghĩa. Cô cảm thấy bản thân hẳn là sẽ rất hợp với thiếu nữ mới gặp này. Ít nhất, cũng có khả năng hai người cùng đi ăn khắp thiên hạ, tạo nên bộ đôi hai người tham ăn thì quá không thành vấn đề!

Nhưng mà, cô không cho phép loại người lăng nhăng như Triển Dĩ Mặc tới gần bạn bè do mình chấp nhận. Thiếu nữ này còn có cuộc đời rất tốt, tuyệt đối không thể bị hủy dưới tay con ngựa đực trong môi trường ô nhiễm này!

"Dịch nhi, cô thật sự hiểu lầm. Tôi thật sự không có chơi bời phong lưu, trêu hoa ghẹo nguyệt khắp nơi! Cô gái này tên là Lâm Lâm, tôi và Lâm Lâm mới quen hôm nay. Chuyện tới nơi này ăn cơm, tôi chỉ muốn cảm tạ cô ấy đã trả lại món đồ bị thất lạc, tuyệt đối không có ý đồ gì khác ..." Triển Dĩ Mặc có chỗ khó nói mà giải thích với cô.

Bây giờ anh vô cùng hận, vì sao trước nay bản thân đều luôn bừa bãi, chơi bời lang thang khắp nơi. Tác phong không tốt khiến Dịch nhi liên tục

https://thuviensach.vn

hiểu lầm, dẫu anh có thay đổi như thế nào đều không sửa được ấn tượng của Dịch nhi đối với mình!

Anh đã có thể đoán được, điều này tuyệt đối chính là trở ngại lớn nhất của anh trên con đường tìm người vợ tương lai!

"Không có vấn đề gì là tốt nhất! Về sau cũng không cần có quan hệ gì!" Dịch nhi không biết vì sao, trong lòng cũng có loại cảm giác thở phào nhẹ nhõm. Cô cúi đầu lại hớp một ngụm cà phê, sau đó dùng thìa quấy li cà phê nóng, nhẹ nhàng bắt đầu lên kế hoạch hành trình ăn uống "Uh, ngược lại tôi rất muốn đi cùng cô ấy ăn hết các loại món ăn vặt ở chợ đêm vỉa hè. Có lẽ cô ấy biết đường phố có món gì đó độc nhất vô nhị cũng không biết chừng ..."

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Ngoại Truyện 12: Giải Vây

"Ăn nơi cơm Tây cao cấp ở đây, em còn có thể nghĩ tới đi ăn chợ đêm ăn hàng vỉa hè?" Triển Dĩ Mặc có chút kinh ngạc hỏi, "Em không sợ đồ ăn có vấn đề sao? Dù sao, nguyên liệu nấu ăn ở đó cũng không thể bảo đảm, an toàn lại càng đáng lo ngại ——"

Anh chưa bao giờ thấy một người phụ nữ có thể ăn tao nhã vạn phần ở Blue¬Drem, trong nháy mắt có thể ăn ngấu ăn nghiên ở quán vỉa hè. Đối với anh mà nói, đây quả thực là một ranh giới không thể vượt qua, là một vị thiên kim thục nữ dè dặt, chênh lệch với người bình thường phóng khoáng không câu nệ!

"Để tôi đối mặt với thức ăn ngon nhưng không thể động miệng, quả thực là cực hình, không có các thức ăn ngon, còn có ý nghĩa gì! Chỉ cần là ăn ngon, em mặc kệ thành phần mặc kệ dinh dưỡng. . . . . Em đã quyết định muốn ăn đồ ưa thích, đời người ngắn ngủi lắm!" Dịch Nhi lại ngẩng mặt, lộ ra nụ cười sáng lạn, cô còn le lưỡi bổ sung, "Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là thần chết có thể đấu thắng chị Mịch Nhi và dì Tố đẳng cấp thần y, còn có thể chống lại tất cả lực lượng trong căn cứ chúng em, em mới có thể ngoan ngoãn chết sớm!"

Triển Dĩ Mặc cũng bị lời Dịch Nhi nói chọc cho nở nụ cười, ánh mắt của anh đắm đuối đưa tình nhìn chằm chằm cô, dịu dàng nói: "Đồng thời, cũng phải xem thần chết có thể đoạt lấy người từ tay anh hay không! Tính mạng của em, cũng có anh bảo vệ ——"

https://thuviensach.vn

"Cái này hình như không liên quan tới anh, anh nhúng tay cái . . . . . A!" Dịch Nhi khó hiểu hỏi, nhưng ánh mắt của cô lơ đãng nhìn về phía Lâm Lâm, đột nhiên vẻ mặt liền thay đổi, cô kêu lên một tiếng, cuống quít nhắc nhở Triển Dĩ Mặc nói: "Mau mau, chuyện có liên quan tới anh đã xảy ra! Anh mau tới giúp bạn gái của anh giải vây! Cô ấy muốn làm cái gì, cãi vả với phục vụ rồi——"

Triển Dĩ Mặc cũng cuống quít quay đầu nhìn về phía Lâm Lâm, quả nhiên, cô ấy đang lôi kéo một người phục vụ nam mặc đồng phục tinh xảo, hai người anh lôi tôi kéo tranh chấp cái gì, dẫn đến người ăn cơm một bên càng thêm chú ý!

"Anh còn không mau qua, còn muốn để cô ấy làm tình cảnh bế tắc hơn sao!" Dịch Nhi thúc giục Triển Dĩ Mặc, "Về sau nếu như anh còn muốn tiếp tục tới đây ăn cơm, thì đừng để cô ấy gây ra trò cười lớn hơn!"

"Vậy ——" Triển Dĩ Mặc ở thế khó xử, tình cảm cùng lý trí tranh chấp kịch liệt vào giờ khắc này.

Một mặt, anh như là đã biết rõ tâm ý của mình, dĩ nhiên cũng không muốn lại đến gần mọi phụ nữ khác, giờ phút này anhchỉ muốn muốn tiếp tục trò chuyện tiếp với Dịch Nhi; nhưng mặt khác, tình trạng Lâm Lâm bên kia hình như thật sự hết sức khẩn cấp, anh với tư cách một thân sĩ đưa cô ấy tới được, tất yếu đi giúp cô ấy giải quyết vấn đề, nhất định phải qua xử lý. . . . . .

Cuối cùng, lòng của Triển Dĩ Mặc vẫn là lý trí chiến thắng, anh nói với Dịch Nhi: "Vậy anh đi xem một chút, em chờ anh một lúc ——"

Anh nói xong không đợi Dịch Nhi trả lời, cũng nhanh bước về phía Lâm Lâm, khi anh bước tới gần bàn ban đầu của mình, nhất thời bị tiếng cãi vả giữa Lâm Lâm và phục vụ khinh ngạc đến bước chân bị ngưng lại.

https://thuviensach.vn

"Này này, chúng tôi thanh toán nhiều tiền như vậy, tại sao vật này cũng không có!" Âm thanh của Lâm Lâm quả thật có chút phát điên, cô ấy bất mãn lớn tiếng không ngừng hỏi phục vụ.

Phục vụ cũng hết sức khó xử, chuyên ngành của anh khiến anh không thể nổi giận mạnh miệng, chỉ có thể cúi đầu nhẹ nhàng nói: "Tiểu thư, nếu như cô kiên quyết muốn đóng gói túi nhựa, xin cô chờ chút, tôi sẽ đi chuẩn bị. . . . . ."

Lâm Lâm vẫn ngang lông mày, kén chọn lẩm bẩm: "Nhà hàng cái gì chứ, ngay cả thứ bình thường nhất cũng không có! Còn dám ra giá tiền đắt như vậy, quả thật chính là quá đáng!"

"Thật xin lỗi. . . . . ." Phục vụ không ngừng cúi người, "Thật xin lỗi, chỗ khiến ngài không vừa lòng, chúng tôi nhất định cải thiện hơn. . . . . ."

Nghe đến đó, khách khứa xung quanh nhìn Lâm Lâm tỏ vẻ ghét bỏ, Triển Dĩ Mặc yên biết tình hình cũng cảm thấy có chút mặt đỏ tía tai.

Anh biết Lâm Lâm cũng không hiểu rõ lễ nghi quy tắc của xã hội thượng lưu, biết cô có thể sẽ làm một số trò cười khiến người khác không thể chấp nhận, nhưng anh không biết, cô ấy thế nhưng lại làm như vậy, sau khi dùng cơm ở chỗ này, còn chuẩn bị đóng gói thức ăn về nhà!

Dĩ nhiên, đóng gói tuyệt đối là đáng đề xướng, nhưng ở xã hội thượng lưu lấy xa hoa đứng đầu để theo đuổi, ở Blue¬Drem này không phải quán ăn lấy ăn no để bán, một đống thức ăn nhưng ăn không hết muốn đóng gói, thật sự là hành động hoàn toàn quê mùa. . . . . .

Triển Dĩ Mặc nghiêm sắc mặt, về sau nếu như anh còn muốn trở lại nhà hàng này thưởng thức thức ăn ngon độc đáo, thì tuyệt đối không thể để tình thế tiếp tục chuyển biến xấu! Đây không chỉ là làm trò cười cho người trong nghề chê cười, mà là chuyện hôm nay này tuyệt đối sẽ trở thành lịch sử đen tối cả đời anh khó có thể tránh thoát!

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, con mắt Triển Dĩ Mặc tối sầm lại, anh bước nhanh đi lên phía trước, kéo Lâm Lâm lại, sau đó xoay người áy náy nói với phục vụ: "Thật xin lỗi, ý của cô ấy nói không phải là muốn đóng gói thức ăn, cậu không cần vội vàng tìm túi nhựa! Cô ấy chỉ là muốn dựa theo phần thực đơn này, gọi một phần đồ ăn đưa đến nhà, cậu thông báo phòng bếp đi!"

"Triển tổng, tôi không phải nói như vậy ——" Lâm Lâm sững sờ, kinh ngạc phủ nhận.

"Lâm Lâm, cô nghe tôi, trước tiên đừng nói gì!" Bây giờ Triển Dĩ Mặc đã không thể giữ vững một chút nhu tình mật ý với người phụ nữ này nữa, anh ngăn Lâm Lâm tiếp tục phá nhà hàng lại, mới không nhanh không chậm thở mạnh bảo phục vụ ghi chép lại địa chỉ giao thức ăn, bổ cứu (xoay chuyển tình hình bất lợi) cô mang tới ảnh hưởng xấu.

Thật vất vả, phục vụ bị Triển Dĩ Mặc cố ý tỏa ra khí thế mạnh mẽ thuyết phục, anh ta thật tin tưởng vị tiểu thư kia biểu đạt không rõ ràng, sau đó lễ độ mỉm cười xoay người cầm thẻ vàng của Triển Dĩ Mặc đi tính tiền, cũng chuẩn bị theo yêu cầu của anh đi báo cho phòng bếp chuẩn bị một phần đồ ăn; mà người đứng xem cũng cảm thấy một vị thiếu gia khí thế hiên ngang rõ ràng xuất thân từ hào môn như vậy, nên vẫn chưa đến mức phải đóng gói đồ ăn thừa mang về.

Cuối cùng đối phó tốt cục diện này, Triển Dĩ Mặc len lén thở dài, anh bất đắc dĩ xoay người lại, lại chạm mặt miệng lưỡi sắc bén của Lâm Lâm tấn công tới: "Anh vậy mà thật gọi một phần ăn nữa! Triển tổng, lãng phí thức ăn là đáng xấu hổ, một bàn này đã ăn không hết rồi, làm sao anh có thể tiêu nhiều tiền gọi một phần nữa như vậy chứ, có tiền thật sự không thể lãng phí, anh quá không quý trọng thức ăn!"

"Không sao, một phần là cho người nhà tôi ăn. . . . . ." Triển Dĩ Mặc không có sức đáp lại Lâm Lâm nữa, nếu như là bình thường, anh còn có thể cảm thấy cô ta tản ra tính tình thật thẳng thắn không bị xã hội ô nhiễm,

https://thuviensach.vn

nhưng bây giờ, anh chỉ cảm thấy giữa hai người không cách nào nói chuyện.

Mặc dù nói định đóng gói thức ăn cũng không thể coi như là sai lầm của cô ta, nhưng một bàn này phần lớn cũng là sau đó cô ta cảm thấy ăn ngon gọi thêm, nhưng nếu cô ta ăn không hết, tại sao lại ham món ăn ngon mà mỗi loại đều gọi. . . . . .

Cũng chỉ là một loại tham lam không khống chế được thôi, cô gái này, tuyệt đối sẽ không thích hợp đi vào thế giới của anh.

--- ------ BỔ SUNG THÊM --- ------

Ngoại truyện 12: Giải vây

"Ăn nơi cơm Tây cao cấp ở đây, em còn có thể nghĩ tới đi ăn chợ đêm ăn hàng vỉa hè?" Triển Dĩ Mặc có chút kinh ngạc hỏi, "Em không sợ đồ ăn có vấn đề sao? Dù sao, nguyên liệu nấu ăn ở đó cũng không thể bảo đảm, an toàn lại càng đáng lo ngại ——"

Anh chưa bao giờ thấy một người phụ nữ có thể ăn tao nhã vạn phần ở Blue¬Drem, trong nháy mắt có thể ăn ngấu ăn nghiên ở quán vỉa hè. Đối với anh mà nói, đây quả thực là một ranh giới không thể vượt qua, là một vị thiên kim thục nữ dè dặt, chênh lệch với người bình thường phóng khoáng không câu nệ!

"Để tôi đối mặt với thức ăn ngon nhưng không thể động miệng, quả thực là cực hình, không có các thức ăn ngon, còn có ý nghĩa gì! Chỉ cần là ăn ngon, em mặc kệ thành phần mặc kệ dinh dưỡng. . . . . Em đã quyết định muốn ăn đồ ưa thích, đời người ngắn ngủi lắm!" Dịch Nhi lại ngẩng mặt, lộ ra nụ cười sáng lạn, cô còn le lưỡi bổ sung, "Dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là thần chết có thể đấu thắng chị Mịch Nhi và dì Tố đẳng cấp thần y, còn có thể chống lại tất cả lực lượng trong căn cứ chúng em, em mới có thể ngoan ngoãn chết sớm!"

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ Mặc cũng bị lời Dịch Nhi nói chọc cho nở nụ cười, ánh mắt của anh đắm đuối đưa tình nhìn chằm chằm cô, dịu dàng nói: "Đồng thời, cũng phải xem thần chết có thể đoạt lấy người từ tay anh hay không! Tính mạng của em, cũng có anh bảo vệ ——"

"Cái này hình như không liên quan tới anh, anh nhúng tay cái . . . . . A!" Dịch Nhi khó hiểu hỏi, nhưng ánh mắt của cô lơ đãng nhìn về phía Lâm Lâm, đột nhiên vẻ mặt liền thay đổi, cô kêu lên một tiếng, cuống quít nhắc nhở Triển Dĩ Mặc nói: "Mau mau, chuyện có liên quan tới anh đã xảy ra! Anh mau tới giúp bạn gái của anh giải vây! Cô ấy muốn làm cái gì, cãi vả với phục vụ rồi——"

Triển Dĩ Mặc cũng cuống quít quay đầu nhìn về phía Lâm Lâm, quả nhiên, cô ấy đang lôi kéo một người phục vụ nam mặc đồng phục tinh xảo, hai người anh lôi tôi kéo tranh chấp cái gì, dẫn đến người ăn cơm một bên càng thêm chú ý!

"Anh còn không mau qua, còn muốn để cô ấy làm tình cảnh bế tắc hơn sao!" Dịch Nhi thúc giục Triển Dĩ Mặc, "Về sau nếu như anh còn muốn tiếp tục tới đây ăn cơm, thì đừng để cô ấy gây ra trò cười lớn hơn!"

"Vậy ——" Triển Dĩ Mặc ở thế khó xử, tình cảm cùng lý trí tranh chấp kịch liệt vào giờ khắc này.

Một mặt, anh như là đã biết rõ tâm ý của mình, dĩ nhiên cũng không muốn lại đến gần mọi phụ nữ khác, giờ phút này anhchỉ muốn muốn tiếp tục trò chuyện tiếp với Dịch Nhi; nhưng mặt khác, tình trạng Lâm Lâm bên kia hình như thật sự hết sức khẩn cấp, anh với tư cách một thân sĩ đưa cô ấy tới được, tất yếu đi giúp cô ấy giải quyết vấn đề, nhất định phải qua xử lý. . . . . .

Cuối cùng, lòng của Triển Dĩ Mặc vẫn là lý trí chiến thắng, anh nói với Dịch Nhi: "Vậy anh đi xem một chút, em chờ anh một lúc ——"

https://thuviensach.vn

Anh nói xong không đợi Dịch Nhi trả lời, cũng nhanh bước về phía Lâm Lâm, khi anh bước tới gần bàn ban đầu của mình, nhất thời bị tiếng cãi vả giữa Lâm Lâm và phục vụ khinh ngạc đến bước chân bị ngưng lại.

"Này này, chúng tôi thanh toán nhiều tiền như vậy, tại sao vật này cũng không có!" Âm thanh của Lâm Lâm quả thật có chút phát điên, cô ấy bất mãn lớn tiếng không ngừng hỏi phục vụ.

Phục vụ cũng hết sức khó xử, chuyên ngành của anh khiến anh không thể nổi giận mạnh miệng, chỉ có thể cúi đầu nhẹ nhàng nói: "Tiểu thư, nếu như cô kiên quyết muốn đóng gói túi nhựa, xin cô chờ chút, tôi sẽ đi chuẩn bị. . . . . ."

Lâm Lâm vẫn ngang lông mày, kén chọn lẩm bẩm: "Nhà hàng cái gì chứ, ngay cả thứ bình thường nhất cũng không có! Còn dám ra giá tiền đắt như vậy, quả thật chính là quá đáng!"

"Thật xin lỗi. . . . . ." Phục vụ không ngừng cúi người, "Thật xin lỗi, chỗ khiến ngài không vừa lòng, chúng tôi nhất định cải thiện hơn. . . . . ."

Nghe đến đó, khách khứa xung quanh nhìn Lâm Lâm tỏ vẻ ghét bỏ, Triển Dĩ Mặc yên biết tình hình cũng cảm thấy có chút mặt đỏ tía tai.

Anh biết Lâm Lâm cũng không hiểu rõ lễ nghi quy tắc của xã hội thượng lưu, biết cô có thể sẽ làm một số trò cười khiến người khác không thể chấp nhận, nhưng anh không biết, cô ấy thế nhưng lại làm như vậy, sau khi dùng cơm ở chỗ này, còn chuẩn bị đóng gói thức ăn về nhà!

Dĩ nhiên, đóng gói tuyệt đối là đáng đề xướng, nhưng ở xã hội thượng lưu lấy xa hoa đứng đầu để theo đuổi, ở Blue¬Drem này không phải quán ăn lấy ăn no để bán, một đống thức ăn nhưng ăn không hết muốn đóng gói, thật sự là hành động hoàn toàn quê mùa. . . . . .

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ Mặc nghiêm sắc mặt, về sau nếu như anh còn muốn trở lại nhà hàng này thưởng thức thức ăn ngon độc đáo, thì tuyệt đối không thể để tình thế tiếp tục chuyển biến xấu! Đây không chỉ là làm trò cười cho người trong nghề chê cười, mà là chuyện hôm nay này tuyệt đối sẽ trở thành lịch sử đen tối cả đời anh khó có thể tránh thoát!

Nghĩ tới đây, con mắt Triển Dĩ Mặc tối sầm lại, anh bước nhanh đi lên phía trước, kéo Lâm Lâm lại, sau đó xoay người áy náy nói với phục vụ: "Thật xin lỗi, ý của cô ấy nói không phải là muốn đóng gói thức ăn, cậu không cần vội vàng tìm túi nhựa! Cô ấy chỉ là muốn dựa theo phần thực đơn này, gọi một phần đồ ăn đưa đến nhà, cậu thông báo phòng bếp đi!"

"Triển tổng, tôi không phải nói như vậy ——" Lâm Lâm sững sờ, kinh ngạc phủ nhận.

"Lâm Lâm, cô nghe tôi, trước tiên đừng nói gì!" Bây giờ Triển Dĩ Mặc đã không thể giữ vững một chút nhu tình mật ý với người phụ nữ này nữa, anh ngăn Lâm Lâm tiếp tục phá nhà hàng lại, mới không nhanh không chậm thở mạnh bảo phục vụ ghi chép lại địa chỉ giao thức ăn, bổ cứu (xoay chuyển tình hình bất lợi) cô mang tới ảnh hưởng xấu.

Thật vất vả, phục vụ bị Triển Dĩ Mặc cố ý tỏa ra khí thế mạnh mẽ thuyết phục, anh ta thật tin tưởng vị tiểu thư kia biểu đạt không rõ ràng, sau đó lễ độ mỉm cười xoay người cầm thẻ vàng của Triển Dĩ Mặc đi tính tiền, cũng chuẩn bị theo yêu cầu của anh đi báo cho phòng bếp chuẩn bị một phần đồ ăn; mà người đứng xem cũng cảm thấy một vị thiếu gia khí thế hiên ngang rõ ràng xuất thân từ hào môn như vậy, nên vẫn chưa đến mức phải đóng gói đồ ăn thừa mang về.

Cuối cùng đối phó tốt cục diện này, Triển Dĩ Mặc len lén thở dài, anh bất đắc dĩ xoay người lại, lại chạm mặt miệng lưỡi sắc bén của Lâm Lâm tấn công tới: "Anh vậy mà thật gọi một phần ăn nữa! Triển tổng, lãng phí thức ăn là đáng xấu hổ, một bàn này đã ăn không hết rồi, làm sao anh có thể tiêu

https://thuviensach.vn

nhiều tiền gọi một phần nữa như vậy chứ, có tiền thật sự không thể lãng phí, anh quá không quý trọng thức ăn!"

"Không sao, một phần là cho người nhà tôi ăn. . . . . ." Triển Dĩ Mặc không có sức đáp lại Lâm Lâm nữa, nếu như là bình thường, anh còn có thể cảm thấy cô ta tản ra tính tình thật thẳng thắn không bị xã hội ô nhiễm, nhưng bây giờ, anh chỉ cảm thấy giữa hai người không cách nào nói chuyện.

Mặc dù nói định đóng gói thức ăn cũng không thể coi như là sai lầm của cô ta, nhưng một bàn này phần lớn cũng là sau đó cô ta cảm thấy ăn ngon gọi thêm, nhưng nếu cô ta ăn không hết, tại sao lại ham món ăn ngon mà mỗi loại đều gọi. . . . . .

Cũng chỉ là một loại tham lam không khống chế được thôi, cô gái này, tuyệt đối sẽ không thích hợp đi vào thế giới của anh.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Ngoại Truyện 13: Em Là Của Anh

"Những thứ này chưa ăn hết cũng không cần để ý đến nó, tự nhiên sẽ có người xử lý." Triển Dĩ Mặc nhìn Lâm Lâm, nói đâu ra đấy. "Nếu hôm nay là tôi mời khách, cô cũng không cần lo lắng chuyện tiền bạc vì tôi, giá cả không là vấn đề. Không còn sớm nữa, chúng ta cũng ăn cơm xong rồi, tôi đưa cô trở về đi!"

Lâm Lâm há to mồm, nhưng đối mặt với Triển Dĩ Mặc bày ra biểu tình nghiêm túc không để người khác từ chối, chỉ có thể yên lặng gật đầu một cái, đi theo sau lưng anh về phía cửa.

Triển Dĩ Mặc bước chân vội vàng, anh thật sự không có cách nào ở chỗ này thêm nữa, tiếp tục nhìn vẻ giễu cợt của những vị khách xung quanh. Anh phải rời nhanh chóng rời khỏi nơi này, đây mới là lựa chọn sáng suốt.

Khi anh đi tới trước cửa, nhận lấy thẻ vàng mà người phục vụ trả lại, giống như lơ đãng, hắn quay đầu đi, muốn tìm kiếm bóng dáng Dịch Nhi, hi vọng trước khi rời đi nhìn cô thêm chút nữa.

Ít nhất, anh cũng muốn dùng ánh mắt nói cho cô biết, mình chỉ là muốn đưa Lâm Lâm về nhà, không có bất kỳ ý nghĩ gì khác.

Nhưng mà, cái bàn cô ngồi lại không có một ai.

Người đi bàn trống không.

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ Mặc chỉ có thể thở dài, nếu Dịch Nhi đã rời đi, như vậy cũng không cần thiết phải giải thích gì thêm nữa. Anh biết mình phải làm gì, biết sau này mình muốn theo đuổi cái gì, cũng đã đã vừa lòng.

Cho dù bây giờ Dịch Nhi có thể trốn, nhưng nhất định không trốn được cả đời!

Sau đó, Triển Dĩ Mặc vô cũng lịch sự đưa Lâm Lâm về nhà, trước cửa nhà cô nói vài lời tạm biệt khách sáo, hoàn toàn không có bất kỳ từ ngữ khen ngợi lấy lòng nào.

Trong lòng anh đã quyết định tuyệt đối sẽ không tiếp tục chủ động liên lạc với tất cả "hồng nhan tri kỷ", càng không cố ý phát ra tin tức tốt, anh đã có người trong lòng, anh biết rõ, những việc làm kia chỉ đem tới các tai ương vô vọng!

Tiếp theo, Triển Dĩ Mặc thay đổi phương hướng của chiếc xe thể thao, lái nhanh về nhà. Đây là kể từ sau khi thay anh cả quản lí xí nghiệp gia tộc, lần đầu tiên chuẩn bị về nhà .

Mặc dù mấy ngày trước anh không về, nhưng cũng không phải giống như Dịch Nhi suy đoán ngủ cùng người phụ nữ khác ở bên ngoài, anh thật sự bận chuyện công ty phải bay đi thị sát ở các nước, lúc ở thành phố K cũng phải tăng ca bận rộn đến rất khuya, anh cũng lười phải về nhà mà tùy tiện ngủ lại căn hộ ở gần công ty, nhưng hôm nay, anh có nguyên nhân nhất định phải về nhà.

Bởi vì, bây giờ trong nhà họ Triển gia, nhất định Dịch Nhi đã đặc biệt tới tham dự hôn lễ của Mịch Nhi.

Nếu như anh đã biết được thứ bản thân nhất định phải có, tại sao lại có thể bỏ qua cơ hội tốt này, chắc chắn ở nhà có thể có cơ hội ở gần, sau này anh phải ngày ngày về nhà!

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, khi Triển Dĩ Mặc về đến nhà, anh nhìn đồng hồ đã chỉ mười giờ tối, nhìn anh cả và Mịch Nhi ở một bên, anh một miếng em một miếng ăn thức ăn đêm, một bên thân mật thảo luận chi tiết hôn lễ, làm thế nào cũng không thấy được bóng dáng Dịch Nhi.

Trong lòng Triển Dĩ Mặc không khỏi dâng lên một chút lo âu và tức giận vô hình.

Đã giờ này rồi, làm sao Dịch Nhicó thể một mình ở bên ngoài không trở về, cô mới vừa tới thành phố K không được mấy ngày, không quen đối với cuộc sống ở đây, nếu như xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn thì làm thế nào!

Nhưng giờ phút này anh đã hoàn toàn quên mất thân thủ Dịch nhi tốt có thể đánh mấy chục hiệp với anh, cũng quên mất là cô mang theo súng bên người, tùy lúc có thể phản kháng, mà xác suất xảy ra chuyện bất ngờ trên người Dịch Nhi, gần như tương đương với con số không.

Triển Dĩ Mặc ở trong phòng lo lắng khó chịu đi mấy vòng, chờ có chút sốt ruột, để tĩnh tâm lại, anh cũng ngồi xuống bàn luận mấy câu với Liên Tĩnh Bạch.

Nghe anh cả nói đều liên quan đến chuyện sắp xếp hôn lễ ngọt ngào, trong mắt anh không khỏi sáng lên, bỗng nhiên trong lòng dâng lên một ý nghĩ. Anh vội vàng kéo Liên Tĩnh Bạch quyết định một số chuyện, một số chuyện này hết sức có lợi với anh.

Sau đó, anh mỉm cười rời khỏi phòng khách, chạy về phía cửa, chuẩn bị tự mình chào đón Dịch Nhi.

Ngay khi Triển Dĩ Mặc tới trước cửa chính nhà họ Triển, vừa vặn nhìn thấy một chiếc xe thể thao mui trần đậu ở ngoài cửa. Từ trên chiếc BMW màu bạc là một người đẹp yêu kiều động lòng người đi xuống, cô cười nói mấy câu với người không rõ tướng mạo trên xe rồi phất tay một cái, mới bước nhanh vào cửa.

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ Mặc sầm mặt, đến bây giờ Dịch Nhi còn chưa về nhà, thì ra là ở một chỗ cùng người đàn ông kia! Chẳng lẽ người đàn ông này chính là người gây rối cuộc hẹn ăn cơm tối nay, làm sao Dịch Nhi còn có thể cho hắn ta cơ hội, để cho hắn ta đưa cô về nhà!

Triển Dĩ Mặc hung hăng nhìn chiếc xe thể thao đã đi xa trong bóng đêm, nghiêm túc ghi nhớ biển số xe trong lòng, hừ, có tâm địa đen tối đối với người phụ nữ của anh, nhất định phải tiêu diệt!

"La la la ~~" Dịch Nhi vui vẻ ngâm nga bài hát trong miệng, khẽ nhảy đi trên đường mòn ở trong vườn hoa, mặt đầy cao hứng, hiển nhiên, tâm tình của cô rất tốt.

"Dịch Nhi!" Triển Dĩ Mặc từ phía sau cây đi tới giữa đường, ngăn trước mặt Dịch Nhi, anh trầm mặt hỏi "Tại sao đến giờ này em mới trở về!"

"A!" Dịch Nhi bị Triển Dĩ Mặc bỗng nhiên lên tiếng làm cho giật mình, cô lùi lại nửa bước, thấy rõ ràng người đến là ai, mới vỗ ngực oán trách nói: "Anh muốn hù chết tôi sao! Xuất hiện không tiếng động, anh muốn làm gì!"

Dịch Nhi nhìn chằm chằm Triển Dĩ Mặc, ngạc nhiên hỏi: "Tểu Hắc, em mới phải hỏi anh, tại sao hôm nay phải về nhà chứ? Không phải bữa tối cũng cùng cô gái kia hẹn ăn chung bồi dưỡng tình cảm sao, tại sao bỗng nhiên lại bộc phát lương tâm quyết định buông tha phụ nữ đến miệng?"

"Anh không có bất cứ chuyện gì với Lâm Lâm, em không nên suy nghĩ nhiều! Có vấn đề là em đó, người đàn ông kia là ai?" Triển Dĩ Mặc như một ông chồng ghen tuông, truy hỏi Dịch Nhi "Người đàn ông đưa em trở về là ai, hắn ta chính là người hẹn em ăn cơm tối nay sao? Cả tối nay em đều ở cùng một chỗ với hắn ta, em có biết là rất nguy hiểm không!"

"Tôi ở cùng một chỗ với ai, liên quan gì đến anh!" Dịch Nhi khó hiểu nhìn Triển Dĩ Mặc một cái, xoay người vòng qua thân thế cao lớn cản đường của anh, sải bước đi về phía trước "Có nguy hiểm hay không, cũng

https://thuviensach.vn

không phải do anh quyết định! Chính tôi có năng lực tự phân biệt, cũng có quyền tự do lựa chọn! Anh không cần phải xen vào!"

"Em mới bao nhiêu tuổi, biết người biết mặt nhưng không biết lòng, con gái thì luôn luôn phải nhớ, phòng người không thể phòng tâm!"

Vào lúc này Triển Dĩ Mặc giống như là Đường Tăng, một bên bước nhanh đuổi theo bước chân Dịch Nhi, một bên tận tình khuyên bảo cô: "Anh cũng vì an toàn của em, không thể tùy tiện lên xe của người lạ, càng không thể đồng ý lời mời của người đàn ông xa lạ! Giống như người đàn ông vừa rồi đưa em về, hắn ta mời em ăn cơm chính là vì chiếm thời gian một đêm của em, tuyệt đối là có ý nghĩ xấu xa với em! Dịch Nhi, em nghe anh nói, nhất định sau này không thể về trễ như vậy, bên ngoài rất loạn...!"

"Anh dựa vào cái gì quản tôi nhiều như vậy! Tôi có về muộn hơn nữa, cũng không ăn chơi cùng người khác, anh có tư cách gì nói với tôi những lời này!" Dịch Nhi nghe thế không thể nhịn được, hai tay cô chống nạnh, nhìn anh hét lên "Chúng ta quen biết nhau chưa bao lâu, cũng chỉ mới gặp qua ba lần, anh có phải không nên lộ ra bộ mặt lo lắng như vậy hay không! Hừ, anh cho anh là ai, ngay cả chị Mịch Nhi cũng không quản tôi, anh làm ra vẻ như vậy làm gì..."

Người đàn ông đưa cô trở về tất nhiên không phải là tên đồ dê xồm tâm địa bất chính hẹn cô ăn cơm, chẳng qua người đàn ông đó chỉ là ông chủ của công ty quyên góp trước đó đã có hẹn thôi. Vừa vặn thời gian hẹn là buổi tối giờ cơm hôm nay, cô tranh thủ thời gian đến lấy tiền quyên góp, ông chủ trung niên kia cũng có ý tốt nên muốn đưa cô về nhà, chỉ như vậy mà thôi.

Cho dù Dịch Nhi biết được bộ mặt thật cũng không có vấn đề gì, nhưng cô cũng không muốn giải thích với Triển Dĩ Mặc, anh là gì đối với mình, dựa vào cái gì mà để ý nhiều như vậy! Ngay cả cha cô cũng không định

https://thuviensach.vn

cấm cửa cô, lo âu cô chạy loạn sẽ không được an toàn, Triển Dĩ Mặc lại bận tâm nhiều làm gì!

Không ở vị trí thích hợp, không nên toan tính chuyện, anh là một người xa lạ muốn đưa tay quản lý đời cô, Triển Dĩ Mặc muốn làm cái gì?

"Anh là gì của em..." Mắt Triển Dĩ Mặc tối sầm lại, anh nhanh chóng bắt lấy hai tay Dịch Nhi, sau đó cúi người, nhẹ hôn một cái lên đôi môi kiều diễm của cô "Anh là chồng tương lai của em, là người đàn ông sẽ quan tâm chăm sóc em cả đời! Dịch Nhi, nói cho em biết, anh thích em! Sau này, người duy nhất có thể ở chung một chỗ với em, chỉ có anh!"

Anh không chớp mắt, một đôi mắt đen nhìn chằm chằm đôi mắt to xinh đẹp của Dịch Nhi, truyền cho cô tình cảm chân thực nồng nàn.

Gia huấn nhà họ Triển, người phụ nữ đã nhận định, thì phải quyết tâm theo đuổi mà không thay đổi, phải không ngại mưa gió bảo vệ, phải yêu cô mất trí!

Dịch Nhi bất ngờ bị hôn khiến cho cô sững sờ một chút, cô ngây người một lúc, sau đó, từ trong miệng cô phát ra một tiếng thét chói tai: "A ——— "

Cô mạnh mẽ tránh khỏi tay anh, sau đó vừa đấm vừa đá Triển Dĩ Mặc: "Khốn kiếp! Tên cặn bã! Thứ bại hoại! Anh lại dám hôn tôi!"

Dịch Nhi thật sự là muốn điên lên, nụ hôn đầu của cô, lại bị cái tên ngựa đực phong lưu trăm người chém vạn người chém Triển Dĩ Mặc này cướp mất, càng không có tình cảm triền miên, nụ hôn đầu của cô, lại tiện lợi cho người đàn ông vô cùng kém cỏi này!

"Dịch Nhi, em đừng kích động!" Triển Dĩ Mặc ung dung đối phó với từng chiêu trí mạng của cô, dịu dàng tỏ tình lần nữa "Em không nghe lời anh nói sao, anh thích em, anh mới có thể không khống chế được muốn hôn

https://thuviensach.vn

em, em là người vợ anh nhận định, không nên quá xúc động mà mưu sát chồng..."

Lúc này Dịch Nhi lại không nghe lọt bất kỳ lời nào, cô chỉ chìm đắm trong tâm tình bi phẫn, thậm chí hùng hổ chất vấn Triễn Dĩ Mặc: "Tôi làm chuyện gì chọc tới anh mà anh lại trả thù tôi như vậy! Tôi hỏi anh, anh có bị bệnh AIDS không, có thể nào lây qua cho tôi bằng nước bọt hay không! Cô đã giận tới mức không phân biệt được nữa rồi, nghĩ cái gì đều nói ra miệng.

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Ngoại Truyện 14: Mùi Vị Không Lưu Loát

Triển Dĩ Mặc bị những lời này chọc giận đến nheo mắt lại, tay chân anh không nể tình nữa, chỉ mấy chiêu, liền đem hoàn toàn chế ngự khóa Dịch Nhi ở trong ngực.

"Dịch Nhi, cái miệng không đứng đắn này của em, xem ra, chỉ có lấp kín mới có thể thật sự yên lặng..."

Triển Dĩ Mặc hừ lạnh một câu nguy hiểm bên tai Dịch Nhi, tiếp đó, môi mỏng hoàn mỹ của anh thay đổi đối tượng công kích, dịu dạng, nhưng kiên quyết, đặt lên đôi môi kiều diễm đỏ mọng của Dịch Nhi.

"Ưm —— " Dịch Nhi hít một hơi, kinh ngạc bật thốt lên tiếng thét kháng cự.

Ngay lúc cô há miệng, đầu lưỡi Triển Dĩ Mặc nắm lấy thời cơ, khéo léo lợi dụng cơ hội xâm nhập mặt trận phe địch.

"A ô—— ư ô..." Dịch Nhi không dám tin mở to hai mắt, thứ gì đang chui vào trong miệng mình, sao anh có thể buồn nôn như vậy, lại đem đầu lưỡi vào trong miệng cô!

Dịch Nhi càng kháng cự kịch liệt hơn, nhưng tất cả sự phản kháng mạnh mẽ của cô, đều bị Triển Dĩ Mặc lấy nhu khắc cương, nhẹ nhàng giải quyết, tay trái anh giữ thật chặt sau gáy Dịch Nhi, không để cho cô tránh thoát dù

https://thuviensach.vn

chỉ một chút, tay kia thì dịu dàng che lên ánh mắt cô, dạy cô lúc hôn phải nhắm mắt lại.

Mà môi lưỡi của anh phát huy toàn lực tấn công, cho tới lúc Dịch Nhi yếu dần, môi anh ngậm đôi môi của cô, răng môi phối hợp nhịp nhàng, hôn không nặng không nhẹ, cắn cánh môi nhạy cảm của cô, mà lưỡi thì linh hoạt tiến quân thẳng tốc vào bên trong, châm lửa khắp nơi trong miệng Dịch Nhi.

Dịch Nhi là người mới rời nhà đâu thể nào địch nổi Triển Dĩ Mặc lão luyện trong chuyện này, không thể sánh được kỹ xảo của anh, đầu lưỡi giống như mang theo dòng điện, lướt nhẹ qua mỗi một góc trong miệng Dịch Nhi, cũng khiến cho cô cảm thấy tê dại nóng rực, khó mà ngăn cản.

Dịch Nhi đối với nụ hôn sâu của Triển Dĩ Mặc, chỉ có thể bị động tiếp nhận, môi của cô từ từ sưng lên, mặt dần dần đỏ bừng, nhịp tim và hô hấp không ngừng tăng nhanh, ở dưới loại khiêu khích kịch liệt giống như vũ bão này, cô thật sự quên phải tiếp tục hít thở...

"Bảo bối, em không lưu loát như vậy thật đáng yêu ——— " Triển Dĩ Mặc trước lúc Dịch Nhi đến giới hạn, cuối cùng cố nén xúc động buông cô ra, anh hôn nhẹ một cái ở trên trán Dịch Nhi "Sau này, anh sẽ dạy em cái này..."

"Anh!" Cối cùng môi Dịch Nhi cũng được tự do, cả người cô xụi lơ trước ngực Triển Dĩ Mặc, nhưng vẫn vừa giận lại vừa xấu hổ căm phẫn hét lên "Anh còn dám ——— "

Triển Dĩ Mặc vô cùng nhàn nhã, nhỏ giọng uy hiếp cô: "Nói thêm một câu anh không muốn nghe nữa, anh liền hôn em đến ngất đi!"

"Anh ——— " Dịch Nhi cảm nhận được sự kiên định trong lời nói của anh, lập tức nuốt xuống tất cả những lời định nói.

https://thuviensach.vn

Nhưng chuyện tối nay cô cũng không tiếp nhận nổi, nụ hôn đầu và hôn sâu đều bị tên ác ma này cướp mất, làm sao Triển Dĩ Mặc có thể như vậy, làm ra những chuyện này với cô, nói ra những lời đó!

Anh là đang xem cô như loại phụ nữ tùy tiện kia, Dịch Nhi cô không phải là thứ phụ nữ ngây thơ anh chỉ ngoắc tay nói mất lời ngon tiếng ngọt là có thể chinh phục được, cô càng không tin hoa mỗi ngày hoa công tử không nói mấy chục lần lời bày tỏ trước mặt của những người phụ nữ khác!

"Không nên để cho tôi nhìn thấy anh lần nữa!" Dịch Nhi đẩy triển Dĩ Mặc ra, vừa uất ức lại khổ sở, hừ một tiếng xoay người rời đi.

Hôm nay coi như cô xui xẻo, xem như bị chó hôn, sau này, nhất định cô phải cách "chó" xa một chút, không cho anh có bất kỳ cơ hội nào để bắt nạt mình!

Triển Dĩ Mặc vừa nhìn thấy vẻ mặt của Dịch Nhi, lập tức nhìn thấu cái kiểu "không chọc được thì trốn tránh" trong lòng cô, anh nhất thời cười xấu xa một tiếng, quyết định nói cho cô một tin tức "không may": "Dịch Nhi, em đừng đi vội! Anh hỏi em, em tới tham gia hôn lễ, có chị ấy muốn mời em làm phù dâu không?"

"Đúng thì thế nào, liên quan gì tới anh!" Dịch Nhi còn chưa bởi vì câu hỏi của anh mà dừng bước, cô đứng cách anh một khoảng rất xa, quay mặt lại, khó chịu nói "Tôi nói cho anh biết, hôn lễ của chị Mịch Nhi vừa kết thúc, tôi lập tức trở về căn cứ, suốt đời chúng ta sẽ không qua lại với nhau!"

"Như vậy, mấy ngày tới nhất định chúng ta sẽ thường xuyên gặp mặt! Dịch Nhi, em nhất định chưa biết, phù rể trong hôn lễ của anh cả, là anh —— " Triển Dĩ Mặc lộ ra nụ cười ác ma "Tiểu thư, trong mấy ngày tới diễn thử và lo liệu hôn lễ, xin chỉ giáo nhiều hơn, hy vọng chúng ta có thể phối hợp tốt đẹp!"

https://thuviensach.vn

"A? Không!" Dịch Nhi không dám tin tưởng bịt kín lỗ tai, đây quả thực là sấm sét giữa trời quang, vào lúc cô quyết định sau này phải tránh xa Triển Dĩ Mặc, anh lại nói sau này phải thường xuyên hợp tác!

Dịch Nhi biết, đây cũng không phải là anhnói để dọa cô, hôn lễ nhà giàu vừa rườm rà lại phức tạp, huống chi là nhà họ Triển và nhà họ Mục liên thủ cử hành hôn lễ thế kỷ, nó không cho phép có một chút sai lầm nào. Cô đã quyết định làm phù dâu, thì nhất định phải cùng phù rể tiếp xúc chung, nhiều lần diễn thử để đảm bảo không xảy ra bất cứ chuyện gì không may ở hôn lễ chính thức.

Mấy ngày trước phù rể còn chưa xác định, cô cũng chỉ tạm thời đem chuyện này để ở trong lòng. Nhưng nếu như phù rể lại là Triển Dĩ Mặc, là cái tên ngựa đực bây giờ cô chỉ sợ tránh không kịp, như vậy thời điểm buổi diễn thử hôn lễ, cùng ăn ở, gặp mặt với anh vô cùng đau khổ!

"Tôi không tin, tôi phải đi hỏi chị!" Dịch Nhi hung hăng cắn môi, cô trừng mắt nhìn Triển Dĩ Mặc một cái, nghiến răng nói: "Nhất định có cách thay đổi việc này, tôi không tin phù rể phải là anh! Nhất định chị Mịch Nhi có thể thay người khác, tôi thà không làm phù dâu, cũng không cần gặp mặt anh!"

Nói xong, cô cũng không quay đầu lại, chạy như bay, sốt ruột đi trao đổi chuyện này với Mịch Nhi.

Triển Dĩ Mặc cũng không ngăn cản cô, chờ Dịch Nhi chạy xa, anh mới sờ cằm, tự tin cười một tiếng: "Ngốc, làm sao tôi có thể không cân nhắc tới sự tồn tại của Mịch Nhi! Nhưng mà, anh cả sẽ giúp tôi khuyên Mịch Nhi, phù dâu và phù rể đã như đinh đóng cột, nhất là hai người tôi và em!"

Vì thế, anh không tiếc moi tim thổ lộ tình yêu, quyết không thay đổi tình cảm của mình trước mặt anh cả, dùng mọi cách cầu xin anh cả tác hợp quan hệ của hai người.

https://thuviensach.vn

Liên Tĩnh Bạch cũng không hổ là anh trai anh, sau khi chắc chắn anh đã tìm được tình cảm chân thành của mình, gật đầu bảo đảmnhất định anh và Dịch Nhi sẽ trở thành phù rể và phù dâu, hơn nữa còn tạo cơ hội cho họ trước hôn lễ, cố gắng để cho anh và Dịch Nhi sống chung!

Triển Dĩ Mặc vuốt nhẹ đôi môi lưu lại mùi vị của Dịch Nhi, cuộc đời này, nhất định cô không chạy thoát khỏi lòng bàn tay anh!

https://thuviensach.vn

GIAO DỊCH TRIỀN MIÊN - CÔ VỢ NUÔI TỪ BÉ CỦA TỔNG GIÁM ĐỐC

Tả Nhi Thiển

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Ngoại Truyện 15: Toàn Văn Hoàn

Thời gian vội vã trôi qua, cuối cùng đến ngày diễn ra hôn lễ của Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi.

Hôn lễ cử hành ở trong khách sạn bảy saov ô cùng xa hoa sang trọng, khí thế náo động hơn nửa thế giới, đã sớm tụ họp đầy đủ bóng dáng của các tân khách, vô số nhân vật quan trọng từ các nước mặc lễ phục trang nhã, mang theo lời chúc phúc đối với cặp vờ chồng này, cùng nhau nhìn đôi trai tài gái sắc đứng ở đối diện cha sứ, tận mắt chứng kiến đại thiếu gia nhà họ Triển và đại tiểu thư nhà họ Mục trải qua tình yêu và kết thành vợ chồng.

Liên Tĩnh Bạch mặc bộ âu phục xa hoa được làm thủ công, trên gương mặt anh tuấn không lúc nào không tản ra sựu chờ mong đối với cuộc hôn nhân này, nụ cười chói mắt của anh hút mất tâm hồn vô số thiếu nữ, nhưng chỉ có thể len lén cảm khái, cì chuyện hạnh phúc nhất đời người chính là gặp được người mình yêu, nhưng bất hạnh nhất là trường hợp này lại ở trong hôn lễ của anh!

Liên Tĩnh Bạch kéo chiếc váy cưới độc nhất của vợ Mịch Nhi, hôm nay cô ăn mặc hoa lệ mà vẫn sang trọng tao nhã, ngũ quan tinh tế và vóc người càng được tôn lên vô cùng hoàn mỹ. Mang theo sự thẹn thùng cùng vui sướng của lễ cưới độc nhất, cô tuyệt đối là người phụ nữ đẹp nhất, không người nào có thể sánh được!

Cha xứ đọc các nghi thức của hôn lễ, trước mắt ông là cặp vợ chồng vui sướng trả lời câu hỏi của ông, cha sứ cao tuổi cũng mang theo nụ cười, ông

https://thuviensach.vn

chủ trì vô số hôn lễ, nhưng chỉ có lần này, ông từ trên người đôi vợ chồng mới vô cùng xuất sắc này, thấy được tình yêu vô cùng vô tận.

Liên Tĩnh Bạch cưng chiều nhìn gương mặt kiều diễm của Mịch Nhi, Mịch Nhi cũng ngẩng đầu dịu dàng nhìn thẳng vào mắt Liên Tĩnh Bạch, trong mắt họ chỉ có lẫn nhau, đây là hôn lễ của bọn họ, là tình yêu thăng hoa của bọn họ!

Bắt đầy từ hôm nay, người bên cạnh sẽ trở thành bạn đời danh chính ngôn thuận của mình, thành người mình yêu cả đời này!

"Bây giờ, chú rể có thể hôn cô dâu!" Lúc này cha sứ tuyên thệ hôn lễ hoàn thành, ông cười chúc phúc cho hai người "Chúc hai người hạnh phúc, đến khi đầu bạc răng long!"

Liên Tĩnh Bạch và Mịch Nhi nhìn nhau cười một tiếng, hai người nhẹ nhàng chạm môi vào nhau, giống như sao hỏa gặp trái đất, khi bốn cánh môi tiếp xúc, chính là không cầm được ngọn lửa nhiệt tình. Hai người xem như không người hôn sâu nóng bỏng, khiến tất cả tân khách vây xem nhiệt tình vỗ tay hò hét.

Sau một lúc lâu, nụ hôn nóng bỏng của chú rể và cô dâu kết thúc, dưới đài bắt đầu có người ồn ào: "Cô dâu có thể ném hoa cưới rồi."

Lời này vừa nói ra, một đám trai gái phía dưới bắt đầu điên cuồng kêu gọi, thúc giục Mịch Nhi nhanh chóng tiến hành bước này.

Kể lại rằng, nhận được hoa cưới của cô dâu sẽ là người kế tiếp kết hôn, cho nên, mỗi lần đều có truyền thống cướp hoa, vô số cô gái đợi gả trong lần này tiến lên phía trước tranh đoạt, để cầu một vận may.

Huống chi hoa hôm nay không phải là bình thường, cô dâu là đại tiểu thư nhà họ Mục, xuất thân giàu có, cô lại gả cho người đàn ông vô cùng tốt ,đại thiếu gia nhà họ Triển, bó hoa do cô tự tay ném ra, tuyệt đối lmang may

https://thuviensach.vn

mắn chưa từng có, tuyệt đối có thể giúp các cô sớm tìm được người chồng như ý!

"Dịch Nhi, đi, chúng ta mau đi đưa hoa nào!" Phía sau màn sân khấu, Triển Dĩ Mặc mặc tây trang đen kết hợp với chiếc váy ngắn trắng tinh, xinh đẹp tựa như yêu tinh của Dịch Nhi "Hôn lễ kết thúc, đối với phù dâu phù rể chúng ta đây cũng phải chạy trước chạy sau, chống đỡ toàn bộ hội trường!"

"Đừng chạm vào tôi!" Dịch Nhi chán ghét né tránh thân thể Triển Dĩ Mặc, tại nơi tất cả tân khách chìm trong niềm vui sướng và hạnh phúc của hôn lễ, cũng chỉ có mình cô đen mặt như vậy, dĩ nhiên, là chỉ có thời điểm cô nhìn thấy Triển Dĩ Mặc.

Trong hôn lễ cô không thể không nhìn về phía Triển Dĩ Mặc đứng cạnh mình, khi cô nghĩ đến chị Mịch Nhi xác nhận được việc phù dâu phù rể không thể nào thay đổi được, khi cô nghĩ tới thời gian chung sống khó khăn ở buổi diễn thử trước hôn lễ, Dịch Nhi cảm thấy vô cùng tức giận, ngay cả nụ cười qua loa cũng không cách nào cười nổi!

Cô tự hỏi mình vô số lần, làm sao cô lại bị cái con ruồi Triển Dĩ Mặc này cuốn lấy, làm sao lúc nào cũng bị anh quấy rầy, chẳng kẽ cô đã làm chuyện gì trái với lương tâm, nên trời cao trừng phạt cô như vậy!

Những chuyện đã xảy ra, cô cũng không muốn nhớ tới, Triển Dĩ Mặc cứ làm ra mấy hành động ân cần buồn nôn như vậy, những lời ngon tiếng ngọt, những cách khoe tài lấy lòng, không ngừng khiến cô đánh không được mắng cũng chả xong, dịu dàngi hay võ lực đều vô ích! Thậm chí, còn dưới một ít tình huống cô không đề phòng, bị anh hôn trộm chiếm tiện nghi!

"Tôi sẽ tự mình đưa hoa cưới!" Dịch Nhi nghiến răng đi qua Triển Dĩ Mặc, căn bản là không quan tâm tới sự tồn tại của anh, tự mình cầm bó hoa vừa giúp Mịch Nhi bảo quản, từ từ đi về phía sân khấu.

https://thuviensach.vn

Cô chỉ có thể không ngừng đếm ngược thời gian hôn lễ kết thúc, chuẩn bị chỉ cần hôn lễ Mịch Nhi chấm dứt ở đây, cô lập tức rời khỏi nơi này, thoát đi tầm mắt của Triển Dĩ Mặc, tuyệt đối không muốn bất cứ liên hệ nào khác với Triển Dĩ Mặc!

Nhưng cũng có khả năng Triển Dĩ Mặc nói sự thật không, như vậy không phải là cô hiểu lầm tình cảm của anh, thật sự có lỗi với anh?

Hừ, người như vậy có thể nói thật cái gì! Không đúng, phải nói, lời anh nói cũng là thật, chẳng qua, đó là lời nói thật của anh đối với vô số phụ nữ, tuyệt đối không phải chỉ có một người là cô! Cô mới không ngu ngốc tin tưởng, làm mất lòng, sau đó lại tổn hại sức khỏe!

Cho dù anh bày tỏ mười ngàn lần, cho dù anh nói lời ngon tiếng ngọt đến mười ngày mười đêm, cô cũng sẽ không tin dù chỉ một câu!

Dịch Nhi khinh thường hừ lạnh một tiếng, khi cô xoay người đến trên sân khấu, thấy Mịch Nhi và chồng đứng cùng nhau, trên mặt cô không khỏi lại hiện ra nụ cười xinh đẹp chân thành.

Cô sẽ không vì Triển Dĩ Mặc mà làm hỏng hôn lễ cả đời chỉ có một lần của Mịch Nhi, cô thân là phù dâu, tuyệt đối làm hết bổn phận, vì chị chia sẻ khó khăn!

Cô nhẹ nhàng trao bó hoa trong tay cho Mịch Nhi, sau đó xoay người đi xuống sân khấu.

Đi trên bậc thang, mắt Dịch Nhi không khỏi liếc về sân khấu phía dưới, khi cô nhìn thấy rất nhiều cô gái điên cuồng giơ tay chuẩn bị cướp hoa cô dâu, trong lòng bị dọa hết hồn.

Không phải chỉ là cướp hoa thôi sao, có cần phải liều mạng như vậy không! Cô cũng không tin, cướp được hoa là có thể gả ra ngoài, ai có thể đảm bảo chuyện này!

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, nhìn những thiên kim thục nữ đoan trang lộ ra vẻ mặt hung ác, Dịch Nhi âm thầm quyết định, nhất định phải cách cái chiến trường này xa một chút, tuyệt đối không thể bị vạ lây...

Cuối cùng, Dịch Nhi đứng trong một cái góc rất lệch với sân khấu, nơi này cách chị rất xa, trước mặt đều là phụ nữ lăm le chuẩn bị cướp hoa cô dâu, ở chỗ này, cô vừa có thể thưởng thức cái cảnh đẹp này, lại không đến nỗi bị cuốn vào hỗn loạn.

"Sao thế, em không đi cướp hoa sao?" Triển Dĩ Mặc tinh mắt tìm được chỗ trốn của Dịch Nhi, anh đi tới, trêu đùa hỏi cô "Có phải đã quyết định gả cho anh, cho nên không cần tới hoa lấy chồng?"

"Cút!" Dịch Nhi ngay cả một câu cũng lười nói với anh, ánh mắt cô và tất cả các cô gái đều không chớp nhìn chằm chằm lên sân khấu, nhìn chằm chằm bó hoa cưới rơi vào tay người nào.

Giờ phút này, Mịch Nhi đã đứng đưa lưng về phía mọi người, cô cầm bó hoa trong tay quơ quơ mấy cái, sau đó dùng sức ném hoa cưới ra ngoài.

Dưới sân khấu lập tức tranh cướp loạn thành một đoàn, vô số thiên kim tiểu thư, giậm châm chen chúc, đuổi theo phương hướng bó hoa rơi xuống.

Một đương parabol hoàn hảo, bịch một tiếng, hoa hồng trắng tinh rơi xuống trong ngực một người, nó vẫn không nhúc nhích, giống như là trời định rơi xuống đó vậy.

"A!" Thân thể Dịch Nhi cũng cứng lại, cô ngây ngô nhìn bó hoa hồng vững vàng treo trên khuỷu tay mình, thật sự không thể nào tin nổi, vậy mà hoa cưới của chị Mịch nhi vượt qua biển người, bay vào nằm trong ngực cô!

Cái này có tính là tai họa bất ngờ không! Có tính là nằm không cũng bị thương không!

https://thuviensach.vn

Cô hoàn toàn không hề tranh cướp cái hoa cưới gì, càng không theo đuổi chuyện mình sớm nên gả ra ngoài, nhưng vì cái gì, hoa cưới lại bay tới.

Sẽ không phải là chị Mịch Nhi cố ý đi, cố ý ném tới hướng cô đứng!

Nhưng cô nhìn thấy chị đưa lưng về phía mọi người và ném tùy ý, không thể ăn gian, cho dù là ai cũng không thể ngay lúc không nhìn thấy phương hướng, ném bó hoa cưới cách xa như vậy vào ngực cô...

"Ồ!" Triển Dĩ Mặc đứng ở một bên cũng giật mình huýt sáo một tiếng "Dịch Nhi, em lại là người lấy được hoa cưới!"

"Làm thế nào —— cái này phải làm sao!" Dịch Nhi cầm bó hoa, giống như là cầm củ khoai lang nóng phỏng tay vậy, cô nhìn mọi người xung quanh bắt đầu tìm kiếm người bắt được bó hoa, nếu như bọn họ biết được cô lấy được thứ mà họ mong muốn, có thể nổi điên hợp lại tấn công hay không!

"Ai, vậy không có cách nào rồi!" Triển Dĩ Mặc cau mày lắc đầu một cái, anh nhẹ nhàng xoay người chặn mọi ánh mắt dò xét của các cô gái giúp Dịch nhi, sau đó câuvểnh môi hỏi "Không phải nói, cướp được hoa cô dâu sẽ là người kế tiếp kết hôn sao? Nếu hôm nay em lấy được hoa, anh không khỏi nhanh chân hơn một chút, mau chóng cưới em về nhà!"

Vừa nói, cánh tay cường tráng của anh dùng sức, ông ngang lấy Dịch Nhi.

Anh dứt khoát vác Dịch Nhi lên vai, sau đó sải bước đi ra phòng khách của hôn lễ: "Đi thôi, vì mau chóng kết hôn, bây giờ chúng ta hãy đi đào tạo tình cảm!"

"Anh là người điên sao, rốt cuộc đang nói cái gì vậy!" Dịch Nhi nằm ở trên lưng Triển Dĩ Mặc, không ngừng giãy giụa phản kháng, "Anh để tôi xuống, ai muốn đi bồi dưỡng tình cảm cùng anh, anh buông tôi ra!"

https://thuviensach.vn

Triển Dĩ Mặc ngay lúc mọi người ồn ào thì đã khiêng người đi tới đường nhỏ trống trải. Không có những người vây xem khác, anhcũng hoàn toàn không ngăn lại tiếng hét của Dịch Nhi, mặc cho cô tùy ý giãy giụa.

Dù sao, ý anh đã quyết, phản kháng không có hiệu quả!

Đi được nửa đường, bỗng nhiên Triển Dĩ Mặc nghĩ đến một chuyện, anh quay lại, đi tới phòng nghỉ ngơi của cha mẹ. Liền để nguyên tư thế vác Dịch Nhi trên vai, anhđẩy cửa đi vào phòng.

"Cha mẹ, hai người còn chưa già, chuyện của công ty hay là vật về nguyên chủ!" Triển Dĩ Mặc nói với cha mẹ ngồi chung một chỗ "Con phải báo cho hai người một tiếng, gần đây con có chuyện phải làm, cho nên không thể chú ý tới công việc của cả hai xí nghiệp, cha mẹ cần phải nhận lại lần nữa!"

"Cái gì? Con đi bận chuyện gì? Triển Thiểu Khuynh và Liên Hoa đứng lên, bọn họ kinh ngạc nhìn đứa con trai thứ hai và Dịch Nhi trên bả vai anh, khó hiểu hỏi "Con mang Dịch Nhi đi đâu, mau để con bé xuống!"

"Đúng vậy, anh để tôi xuống!" Dịch Nhi nằm trên đầu vai Triển Dĩ Mặc, không ngừng đạp hai chân vùng vẫy "Để tôi xuống, cái tên thổ phỉ này! Chú dì, mau cứu con!"

"Cha mẹ, hai người xem, vợ tương lai của con kháng cự con, con muốn theo đuổi cô ấy khiến cô ấy mềm lòng, nhưng là cần thời gian rất lâu!" Triển Dĩ Mặc nháy mắt với cha mẹ"Vì tuần trăng mật của anh cả, và con đường theo đuổi vợ của con, hai người trở lại công ty một khoảng thời gian đi! Con muốn bước lên hành trình theo đuổi tình yêu rất dài, mong hai người ủng hộ!"

Nói xong câu này, anh phất tay nói cảm ơn với cha mẹ, sau đó cõng Dịch Nhi, sải bước đi ra.

https://thuviensach.vn

"Khốn kiếp, anh để tôi xuống! Ai là vợ anh, cái người man rợ này, nghe thấy không!"

"Ngoan, yên tâm, anh sẽ nhanh chóng khiến em yêu anh, sau đó sớm cử hành hôn lễ, sẽ không phụ lòng chị dâu nhỏ chuyển vận may cho chúng ta!"

"Để tôi xuống a a a a —— "

"Cả đời không buông tay!"

Ngày lành tháng tốt thành đôi, thật đáng mừng!

https://thuviensach.vn